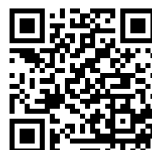
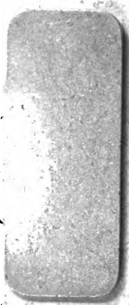
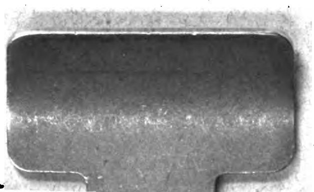

DOCUMENTA AUTHENTICA

FACULTATUM ET GRATIARUM SPIRITUALIUM

QUAS

CONGREGATIONI SS. REDEMPTORIS

S. SEDES CONCESSIT

SIVE DIRECTE, SIVE PER COMMUNICATIONEM

CUM ALIIS INSTITUTIS

IN USUM

PRESBYTERORUM EJUSDEM CONGREGATIONIS

AD INTEGRUM DESCRIPTA ET IN UNUM COLLECTA.

RATISBONÆ.

TYPIS FRIDERICI PUSTET,

S. SEDIS APOST. ET S. RIT. CONGR. TYPOGR.

MDCCCCIII.

PLUR. REVERENDIS ET IN CHRISTO DILECTIS
SUPERIORIBUS PROVINCIARUM ET DOMORUM
CETERISQUE PATRIBUS CONGREGATIONIS SS. REDEMPTORIS
SALUTEM IN DOMINO.

Ex quo *Elenchus Facultatum et Gratiarum spiritualium quibus potitur Congregatio Ss. Redemptoris* Monachii editus fuit, anni plus quam quadraginta decurrerunt, atque interea novis Sedis Apostolicæ Indultis ac Decretis Privilegia nostra vel aucta fuerunt vel restricta vel immutata. Quare jam dudum in votis fuit Nostrorum, ut [illegible]um Privilegiorum nova editio adornaretur.

Quoniam vero in exponendis applicandisque Privilegiis propria auctoris sententia plus minusve apparet, nec raro accidit, ut lectori, quo certus ipse fiat, textus documentorum pervolvendus sit, nobis peropportunum visum est, authentica omnia de Privilegiis nostris Documenta, quæ in archivo domus hujus generalitiæ asservantur, colligere in unum, oculisque lectorum integra subjicere. Ex his documentis permulta, sive Congregationi nostræ impertita, sive ad amplissimam cum aliis Institutis communicationem spectantia, hactenus latuerunt, nuncque primum in lucem eduntur.

En igitur vobis, Reverendi Patres, novum Privilegiorum librum cui titulus: *Documenta authentica Fa-*

cultatum et Gratiarum spiritualium quas Congregationi Ss. Redemptoris S. Sedes concessit, sive directe, sive per communicationem cum aliis Institutis religiosis, in usum presbyterorum ejusdem Congregationis ad integrum descripta et in unum collecta.

Hoc tamen volumen dum in usum omnium nostrorum sacerdotum tradimus, extraneis quibuscumque volumus subductum. Quare districte et *sub obedientia prohibemus*, ne quis illud extraneis donet, commodet aut exhibeat. Similiter, ne quis descripta ex eo documenta iisdem tradat, nisi a nobis vel saltem a Superiore Provinciali *in scriptis* licentiam obtinuerit.

Omnibus præterea singulisque Patribus mandamus ut exemplaria hujus libri, ipsorum usui concessa, accurate custodiant; qua in re Superioribus peculiarem vigilantiam inculcamus. Cumque in Missionibus hæc custodia ac vigilantia non ita facile exerceri possit, volumus ut solus Superior exemplar secum ferat, quod tamen ita asservetur, ut ceteri Missionarii eodem libere uti possint.

Si Ordinarii locorum Privilegia nostræ Congregationis et documenta eo spectantia, ut eorum valorem dijudicent, inspicere forte velint, Superiores locales propria auctoritate non procedant, sed Provincialem de re certiorem reddant, qui pro sua prudentia, adjunctis bene perpensis, petiti documenti apographum tradere poterit, a se subscriptum suoque sigillo munitum.

Ad usum quod spectat singulorum Privilegiorum, hæc quidem declaramus. Quotquot sunt facultates et gratiæ spirituales, quæ Superiori Generali a Sede Apostolica sive directe sive per communicationem concessæ

... eas Provincialibus communicatas esse volumus, ... opportune Superioribus localibus tribuent, hi ve... subditis prout expedire videbitur. Tres tamen excipi... facultates, quas, ob rationes gravissimas, nobis ipsis reserv..., videlicet:

I. Facultatem d... in irregularitate ob homicidium voluntarium ...

II. Facultatem permittendi ... lectionem librorum prohibitorum.

III. Facultatem Sodalitium Oblatorum in domibus nostris canonice erigendi. (Vide num. 55, Decr. Prop. Fid., 29. Julii 1804, et num. 208, Breve Pii IX., 23. Aug. 1859.)

Denique cum facultates quædam benedicendi Superiori Generali non immediate a S. Sede sed ab Institutis religiosis concessæ sint, ne circa modum communicationis dubium oriatur, easdem singulis nostris sacerdotibus directe communicamus et elargimur, nisi forte Provincialis, speciali inductus ratione, opportunum duxerit, aliquem subditorum tali facultate privare.

Datum Romæ in collegio nostro ad Ss. Redemptoris et in honorem S. Alphonsi, festo S. Mathiæ Apostoli die 24. Februarii 1903.

Mathias Raus, C. Ss. Red.
Sup. Gen. et Rect. Maj.

PRÆFATIO.

Cum Congregatio nostra a sua nativitate usque ad hæc tempora, Dei benignitate et Summorum Pontificum munificentia et largitate permultis Gratiis spiritualibus, Indulgentiis, Indultis et Facultatibus, tam ipsi specialiter concessis, quam et aliis Ordinibus ac Congregationibus tributis, quibuscum per Apostolicam veniam amplissimam Communicationem habet, instructa et ornata sit, operæ pretium fore visum est, omnia Documenta authentica Privilegiorum nostræ Congregationis et acta præcipua minusque cognita ad Communicationem spectantia colligere unoque volumine complecti.

Ex quo liquet, librum fuisse dividendum in duas partes, quarum prior Documenta ipsius nostræ Congregationis ab anno 1744 usque ad annum 1899 continet, altera vero Documenta aliorum Ordinum religiosorum, eorum præsertim quibuscum *specialiter* et *expresse* ac *pariformiter* et *æque principaliter* communicamus.

Documenta omnia authentica prioris partis in hoc libro allata in Archivo Domus Generalitiæ Romæ inveniuntur, alterius vero partis ex certis et authenticis fontibus sunt desumpta.

Valde deplorandum est, multa et gravia Documenta, ob calamitosa quæ decurrerunt tempora, periisse et solum nobis innotescere ex Regestis, quæ R. P. Joannes

B. Sabelli C. Ss. R. titulo: *Archivio delle Carte di Roma* in scriptis reliquit.

Quod Documenta ad tempus concessa attinet, etiam eorum prorogationes afferri debuerunt; nam eædem aliquando inter se differunt, uti v. gr. in Indice ad verbum *Stationes Viæ Crucis* videri potest, aliquando Indulta ipsa aut extensa fuerunt aut restricta.

Documenta, quæ magis ad historiam spectant, in præsenti vero nullam vim habent, non videbantur esse omittenda, ut cognosceretur, quanta cura et sollicitudine tam S. P. N. Alphonsus quam Patres nostri majores in id incubuerint, ut Congregatio Indultis et Privilegiis magis magisque ditaretur.

Præterea decisiones quædam Sacrarum Congregationum Romanarum in hunc librum passim insertæ sunt; quæ etsi ad universam Ecclesiam magis spectent, Missionariis tamen, ut munere Apostolico recte fungantur, omnino judicandæ sunt necessariæ, cum varia Dubia v. gr. circa erectionem Stationum Viæ Crucis, circa benedictionem et impositionem Scapularium etc. bene solvant.

In fine hujus libri duplex, isque accuratus, Index reperitur; prior affert Documenta secundum tempus publicationis a S. Sede factæ; alter alphabetico-analyticus enumerat diversas materias non solum ordine alphabetico, sed adjungit in brevi multa alia privilegia ex fontibus authenticis hausta, quæ vi Communicationis nobis concessa sunt. Hic alter Index repræsentat quasi Epitomen omnium nostrorum Privilegiorum et valde aptus et utilis est ad cognoscenda Indulta a S. Sede nobis impertita.

Denique præter Archivum Generale Romæ exsistens recensere hic juvat alios fontes, ex quibus Documenta et Privilegia allata desumpta sunt.

1. *Compendium Privilegiorum Congregationis Ss. Redemptoris Neapoli impressum 1763 et ab ipso S. P. N. Alphonso revisum.*

2. *Compendium Privilegiorum Congregationis Ss. Redemptoris ad usum Patrum ejusdem Congregationis commorantium in Statu Pontificio a P. Francisco de Paola exaratum. Exstat tam in Originali ab ipsius F. de Paola et ejus Secretarii manu scriptum, quam prelo subjectum (sine loco) anno 1792. Reimpressum est cura P. Mautone Procuratoris Generalis Romæ a. 1833, et iterum Mutinæ 1839 et 1840.*

3. *Dichiarazione de' Privilegj, che gode la Congregazione del SS. Redentore. Codex manuscriptus P. Pavone, posterior anno 1807.*

4. *Compendio dei Privilegii della Congregazione del SS. Redentore. Riguardo all' amministrazione del Sacramento della Penitenza, coll' esposizione di varie dottrine conducenti all' intelligenza dell' ampiezza e validità di essi in generale ed in particolare: come anche di alcune cose spettanti la prattica nell' amministrarlo. Divisa in tre parti. Codex manuscriptus P. Lupoli sine anno.*

5. *Expositio succincta Privilegiorum, quibus utitur Congregatio SS. Redemptoris. Primum germanice conscripsit P. Rudolphus Smetana, tunc latine reddiderunt notisque auxerunt quidam Collegii Wittemiensis Patres. Autographia Wittemiensis. 1847.*

6. *Elenchus Facultatum et Gratiarum spiritualium, quibus potitur Congregatio SS. Redemptoris (curante R. P. R. Smetana) Monachii 1860.*

7. Facultatum et Gratiarum, quibus extra Italiam potitur Congregatio SSmi Redemptoris, Epitome, Fœderatorum Americæ Septentrionalis Statuum conditioni accommodata. Curante A. Konings C. Ss. R. Editio altera emendatior Baltimoræ 1881.

8. Brevia Apostolica Congregationi Patrum Doctrinæ Christianæ concessa. Romæ 1749.

9. Congregationis Piorum Operariorum Privilegia collecta et in Compendium redacta a Gasparo de Luise. Neapoli 1850.

10. Compendium facultatum et gratiarum, quibus Congregatio a Passione et Cruce D. N. J. C. fruitur. Romæ 1862.

11. Compendium Privilegiorum et Facultatum Congregationis Clericorum Regularium Theatinorum per D. Alexandrum Peregrinum. Neapoli 1633.

12. Compendium Privilegiorum et Facultatum Congregationis Clericorum Regularium S. Pauli. (Barnabitæ.) Viennæ 1672.

13. Compendium Privilegiorum, Facultatum, Gratiarum et Indulgentiarum Congregationis Clericorum Regularium Minorum. Romæ 1726.

14. Institutum Societatis Jesu. Pragæ 1757. II Tomi in folio.

15. Compendium Privilegiorum Societatis Jesu (sine anno et loco), impressum circa a. 1890.

16. Summarium Privilegiorum et Indulgentiarum Congregationis Missionum concessorum et confirmatorum. Parisiis 1868.

17. Manuale Facultatum, Privilegiorum et Indulgentiarum pro Sodalibus Presbyteris trium Congregationum

sanctarum Missionum, quæ Neapoli sunt erectæ. Neapoli 1893.

18. Compendium Privilegiorum Regularium, præcipue Ordinis Eremitarum S. Augustini auctore Gregorio van Etten. Romæ 1900.

19. Nova Collectio et Compilatio Privilegiorum Apostolicorum Regularium Mendicantium et non Mendicantium edita a Fr. Emanuele Roderico. Salmanticæ 1605.

20. Compendium Privilegiorum Fratrum Minorum et aliorum Mendicantium, et non Mendicantium ab Alphonso de Casarubios Hispano, quinto editum, reformatum per F. Hieronymum a Sorbo Ordinis Capuccinorum, et quibusdam additionibus locupletatum. Venetiis 1617.

21. Bullarium Privilegiorum ac Diplomatum Romanorum Pontificum amplissima Collectio, opera et studio Caroli Coquelines. Romæ 1739 usque ad 1857. 49 tomi.

22. Bullarium Pontificium S. Congregationis de Propaganda Fide, cura et studio Raphaelis de Martinis. Romæ 1888. VII vol.

23. Acta Ordinis Minorum vel ad Ordinem quoquo modo pertinentia, in lucem edita iussu et auctoritate P. Bernardini a Portu Romantino. Ad Claras Aquas 1889. Ab anno I usque XXII.

24. Acta S. Sedis in Compendium opportune redacta et illustrata, studio et cura Vinc. Piazzesi. Romæ 1865—1902. 34 vol.

25. Decreta authentica Congregationis Sacrorum Rituum ex Actis ejusdem collecta ejusque auctoritate promulgata. Romæ 1898 4 vol.

26. Decreta authentica Sacræ Congregationis Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præpositæ. Ratisbonæ 1883.

27. Rescripta authentica S. Congregationis Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præpositæ, necnon Summaria Indulgentiarum, quæ collegit et cum Originalibus in Archivo S. Congregationis Indulgentiarum asservatis contulit Jos. Schneider S. J. Ratisbonæ 1885.

28. Collectanea in usum Secretariæ S. Congregationis Episcoporum et Regularium, cura A. Bizzarri Archiepiscopi Philippensis, Secretarii edita. Romæ 1866.

29. Ferraris Lucii Ordinis Minorum Bibliotheca canonica, juridica, moralis, theologica. Editio novissima mendis expurgata et novis additamentis locupletata. Romæ 1885—1899. 9. vol.

30. Fr. Monacelli Eugubini U. J. D. Formularium legale practicum Fori ecclesiastici. Editio tertia Romana cum supplemento novissimo. Romæ 1844. 4 vol.

Jesus et Maria hunc librum ejusque Lectores benedicant.

Romæ, die 2. Februarii 1903.

PARS I.

DOCUMENTA AUTHENTICA
PRIVILEGIORUM
AD
CONGREGATIONEM SSMI REDEMPTORIS
AB ANNO 1744 USQUE AD ANNUM 1899

SPECTANTIA.

Documenta authentica Privilegiorum Congregationis SSmi Redemptoris

ab anno 1744 usque ad annum 1899.

1.

Breve Benedicti XIV. de die 29. Februarii 1744. Indulgentiam plenariam in Missionibus ad septennium concedens.[1])

Benedictus PP. XIV.

Universis Christifidelibus præsentes Litteras inspecturis Salutem et Apostolicam benedictionem. Cœlestium munerum thesauros, quorum dispensatores esse Nos voluit Altissimus, cum ad catholicæ religionis incrementum et animarum salutem profuturos speramus, libenter elargimur. Cum itaque, sicut accepimus, nonnulli Presbyteri Sæculares Congregationis Sancti Salvatoris nuncupati, in Salernitana et Nucerina Paganorum Diœcesibus canonice ut asseritur instituti de Ordinariorum locorum respectiva licentia, in diversas partes Regni Neapolis ad procurandam Fidelium Salutem mitti soleant: Nos eorundem Presbyterorum Sæcularium pietatem, illorumque ad quos ipsi mittentur devotionem confovere atque augere cupientes, omnibus et singulis Presbyteris præfatis, ac aliis utriusque sexus Christifidelibus, ad quos mittendi accesserint, Nostram et Apostolicam benedictionem per præsentes impertimur, eisdemque vere pœnitentibus et confessis ac Sacra Communione refectis, qui pro Sanctæ Romanæ Ecclesiæ exaltatione, Principum Christianorum unione, infidelium conversione, et

[1]) Documentum originale asservatur.

hæresum exstirpatione prout unicuique suggeret devotio, pias ad Deum preces effuderint, plenariam una vice dumtaxat tempore uniuscujusque Missionis omnium peccatorum suorum Indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus ad Septennium tantum valituris. Volumus autem, ut, si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid vel minimum detur, aut sponte oblatum recipiatur, præsentes nullæ sint, quodque præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXIX. Februarii MDCCXLIV. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

D. Card. Passioneus.

2.

Rescriptum Sacr. Congregationis Indulgentiarum de die 3. Augusti 1748 circa licentiam erigendi Stationes Viæ Crucis, quæ in scriptis requiritur sub pœna nullitatis.[1])

Cum diversis non obstantibus regulis a Sacra Congregatione Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præposita sub die 3. Aprilis 1731 ex Brevi s. m. Clementis XII. die 16. Januarii ejusdem anni, et sub die 10. Maji 1742 ex Brevi SSmi D. N. diei 30. Augusti 1741 ad varia explananda dubia, circa modum erigendi Stationes, quas Vias Crucis, seu Calvarii vocant, emanatis, non semel controversiæ, ad ipsammet Sacram Congregationem delatæ fuerint super subsistentia, vel nullitate erectionis Stationum hujusmodi, ex defectu licentiæ vel consensus respective obtinendi, ut in præallegatis Brevibus clare præcipitur; eadem Sacra Congregatio ad quascumque in futu-

[1]) Decreta authentica S. Congr. Indulgentiarum num. 175.

rum eliminandas in hac re difficultates, die 30. Julii 1748 censuit præscribendum esse, quod in erigendis in posterum ejusmodi Stationibus, tam Sacerdotis erigentis deputatio ac Superioris localis consensus, quam respectivi Ordinarii, vel Antistitis, et parochi, necnon Superiorum ecclesiæ, monasterii, hospitalis et loci pii, ubi ejusmodi erectio fieri contigerit, deputatio, consensus et licentia, ut præfertur, in scriptis et non aliter expediri, et quandocumque opus fuerit, exhiberi debeant, sub pœna nullitatis ipsiusmet erectionis ipso facto incurrendæ.

De quibus facta per me infrascriptum ipsius Sacræ Congregationis Pro-Secretarium SSmo D. N. die 3. Augusti ejusdem anni relatione, Sanctitas Sua votum Sacræ Congregationis benigne approbavit.

Fr. J. Card. Portocarrero Præf.
A. E. Vicecomes Pro-Secret.

3.

Officium SSmi Redemptoris nostræ Congregationi concessum die 8. Martii 1749.[1])

Possumus ubique in tota Congregatione celebrare Officium et Missam SSmi Redemptoris sub ritu duplicis primæ classis cum Octava Dominica tertia Julii, et semel in mense. Benedictus XIV. die 8. Martii 1749 hoc concessit.

In Officio autem, cujus Originale in Archivo Generali Romæ asservatur et impressum est Neapoli 1753, legitur: „Officium SSmi Redemptoris Duplex primæ classis; necnon „semel in mense, die tamen non impedita; et exceptis „temporibus Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Tempo-„rum, Vigiliarum, etiam sine jejunio, atque aliis feriis, „in quibus sit reponendum Officium de Dominica aut de „Festo novem Lectionum secundum Rubricas.“

---

[1]) In Compend. Privileg. Neapoli 1763 et pro Statu Pontificio 1792. Congr. SS. Red.

In fine dicti Officii dicitur: „Quotiescumque aliqua „dies infra hanc Octavam fuerit impedita, si die sequenti „fit Officium de Octava legantur Lectiones de die præ„cedenti impedita: et hoc modo distribuantur Lectiones: „in prima die non impedita post Festum, in qua fit Offi„cium de Octava, reponantur Lectiones de *Die secunda „infra Oct.* In secunda die non impedita, reponantur „Lectiones de *Die tertia infra Oct.* et sic deinceps."

Dominica IV. Julii.

In die Octava SSm̃i Redemptoris. Duplex.

„Omnia dicuntur, ut in die Festo ejusdem cum nona „Lectione Homiliæ, et comm. Dominicæ occurr. præter „Lect. II. et III. Noct."

„Sed si Lectiones II. et III. Noct. alicujus diei infra „hanc Octavam lectæ non sunt, eæ legendæ erunt isto „die. Lectio IX. erit de Dom. et fit de ea commem. ut „supra."

Quoad Officium votivum:

„Pro mensibus Februario, Martio et Aprili."

(Mensis Januarius omittitur, quia nulla dies vacat.)

In II. et III. Noct. Lectiones sumuntur ex die festo.

„Pro mensibus Majo et Junio."

In II. et III. Noct. Lectiones sumuntur ex 2. die infra Oct.

„Pro mensibus Julio et Augusto."

In II. et III. Noct. Lectiones sumuntur ex 3. die infra Oct.

„Pro mensibus Septembri et Octobri."

In II. et III. Noct. Lectiones sumuntur ex 4. die infra Oct.

„Pro mensibus Novembri et Decembri."

In II. et III. Noct. Lectiones sumuntur ex 5. die infra Oct.

4.

Rescriptum Pontificium de die 11. Septembris 1751 circa facultatem Missam celebrandi una hora ante auroram et una hora post meridiem.[1])

Beatissimo Padre,

La Congregazione del SSm̃o Redentore ultimamente eretta ed approvata dalla Santità Vostra con Suo Breve nel Regno di Napoli impiegandosi con molto frutto delle anime nelle S. Missioni ed in altre opere di pietà, supplica la Santità Vostra della facoltà di potere celebrare la Messa un' ora prima dell' aurora ed un' ora dopo mezzogiorno. Che ecc.

SSm̃us, attentis expositis, benigne annuit juxta petita. Die 11. Septembris 1751.

5.

Facultas benedictionem papalem in fine Missionum et Exercitiorum spiritualium solemniter impertiendi a Benedicto XIV. die 11. Septembris 1751 concessa.[2])

Possunt Nostri in Missionibus et omnibus quibuscumque Exercitiis solemniter nomine Pontificis benedi-

---

[1]) Deest Documentum originale, sed exstant duæ Copiæ. P. Joan. B. Sabelli C. SS. R. in fasciculo: „Archivio delle Carte di Roma,“ art. II. sub Titulo IV. *Rescritti Pontificj* pag. 15. ad annum 1751 adnotat: „Rescritto originale di Benedetto PP. XIV., con cui accorda a' nostri di celebrar la Messa nelle Missioni, ed extra, un' ora prima dell' Alba, ed una dopo mezzodì. 11. Settembre 1751.“ Porro tenor tam litterarum supplicum quam Rescripti legitur ap. P. Lupoli sect. II. tit. 1. pag. 348; etiam Compendia Privilegiorum anni 1763 n. 2. et anni 1792 verb. *Missa* §. II. afferunt istud privilegium.

[2]) Deest Documentum originale, sed legitur in Compendio Privilegiorum anni 1792 verb. *Benedicere* §. VIII. Quod confirmatur a P. Lupoli in suo Manuscripto sect. II. tit. I. pag. 400, dicens: „Quinto l' Indulgenza plenaria colla Benedizione Papale a chi assiste alla parola di Dio, nel fine della Missione e di ogni Esercizio spirituale. Tal facoltà la diede a noi Benedetto XIV a dì 11. Settembre 1751.“ — S. Alphonsus in opere cui tit. *Selva* part. III. cap. 7. §. 8 jam loquitur de hac Benedictione Papali cum Indulgentia plenaria, simulque Patribus nostris modum indicat hanc Benedictionem cum Crucifixo impertiendi.

ctionem impertiri populo cum indulgentia plenaria. Ex concessione Benedicti XIV. facta Nostræ Congregationi die 11. Sept. 1751.

6.

Indulgentiæ diversæ a R. P. Francisco Pepe S. J. nostris Patribus anno 1754 concessæ.[1])

Si supplica il M. R. P. Pepe la seguente Indulgenza per i PP. della Congregazione dell SSmo Redentore.

1° Indulgenza Plenaria per tutti li Giovani, che faranno la loro Oblazione in mano del loro Maestro di Novizi.

2° Mille anni d' Indulgenza a quelli, che privatamente rinnoveranno i loro voti, quante volte li rinnoveranno.

3° Indulgenza Plenaria due volte l' anno per le due volte, che ogn' anno fanno la rinnovazione de' Voti.

4° Cento giorni d' Indulgenza, a chi reciterà la Coroncina del Cuor di Gesù e di Maria.

5° Cento giorni d' Indulgenza per quelli, che reciteranno nella Cappella del Noviziato cinque poste di Rosario alla Vergine Santissima.

---

[1]) Exstant duæ Copiæ. — P. Franciscus Pepe Societatis Jesu a Benedicto XIV. accepit facultatem amplam, auctoritate et nomine Papæ tam diversis religiosis Communitatibus et Sodalitatibus quam singulis Fidelibus indulgentias concedendi; nam in regno Neapolitano nec ullum Decretum nec ullum Breve promulgari potuit, priusquam regale *Exsequatur* accepisset. De laudato Patre noster P. Tannoja in vita del Servo di Dio Gerardo Majella (Napoli 1842) Capitolo IX. haec scribit: „Si sa l' ampla facoltà, che ebbe per le indulgenze dalla Santità di Benedetto XIV. il P. Francesco Pepe celebre Gesuita. Gerardo, volendo aumentare la frequenza della S. Comunione, ottenne dal medesimo, per mezzo del nostro P. Margotta, indulgenza plenaria per chiunque ogni otto giorni si fosse comunicato." Et Capitolo XXV. idem adnotat: (Il P. Francesco Pepe) „avendo avuto, come dissi, un ampla facoltà da Papa Benedetto XIV. sul tesoro delle Indulgenze, si fece coadjutore il Fratello Gerardo, assegnandogli migliaia d' Indulgenze per dispensarle a chi voleva." P. Pepe, natus die 17. Febr. 1684, fuit celebris prædicator et S. Alphonso et Patribus nostræ Congregationis amicissimus; mortuus est Neapoli die 8. Maji 1759. (Conf. Elogi storici di alcuni servi di Dio da Pietro degli Onofri dell' Oratorio. Napoli 1803.)

6⁰ Cento giorni d' Indulgenza a quelli che visiteranno la detta Cappella dell' Immacolata Concezione della Vergine Maria nel Noviziato, per ogni volta.

7⁰ Cent' anni d' Indulgenza a colui, che toccherà in sorte la Cartella della Bussola d' onorare in quel giorno il Cuor di Gesù e di Maria.

8⁰ Cento giorni d' Indulgenza a quelli, che ogni giorno ossequieranno il Cuore di Gesù e di Maria, e facendola per 33 giorni, Indulgenza Plenaria.

9⁰ Tutte l' Indulgenze richieste per il Cuor di Gesù, e di Maria, si desiderano per tutti gli Ecclesiastici, Monache e Secolari.

10⁰ Cent' anni d' Indulgenza a tutti quelli, che assisteranno all' esposizione nella loro Chiesa ed alla Predica.

11⁰ Indulgenza Plenaria per i Novizi, e Studenti non ancora Sacerdoti ogni volta che si comunicheranno.

12⁰ Cento anni d' Indulgenza a quelli, che si comunicheranno per mano de' suddetti Padri nella Missione o nelle loro Chiese.

13⁰ Altare Privilegiato per ogni giorno, per i Sacerdoti della Nostra Congregazione.

Concessa a tutti dal suddetto P. Pepe nell' anno 1754.

7.

Aggregatio concessa die 7. Februarii 1754 ab Ordine Eremitarum S. Augustini.[1]

Frater Franciscus Xaverius Vazquez Peruanus Sacræ Theologiæ Magister totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Patris Augustini Prior Generalis

Rm̃o Patri D. Alphonso de Liguori Rectori Majori Congregationis Sanctissimi Salvatoris PP. MM. suisque Religiosis omnibus, necnon Consanguineis ac Affinibus eorundem usque ad tertium gradum inclusive salutem in Domino.

[1] Documentum originale exstat in Archivo Generali Romæ.

Eos, qui de nostra Augustiniana Familia benemeriti, vel piâ in ipsum propensione videntur inclinati, congruum est, ut juxta facultatem Nobis traditam præcipuis favoribus prosequamur, sicque in optima et ferventi erga illam voluntate, quantum cum Domino possumus, confirmatos, et stabiles reddamus. Quare Nos multiformis divinæ gratiæ perfectos Dispensatores imitantes: præsentium tenore, et muneris, quo fungimur, auctoritate vos nostræ Religioni maxime addictos, ac amantes, inter ejusdem Confratres et Consorores assumimus, nec non inter spiritualia Ordinis nostri castra annumeramus, vobisque omnium Missarum, Orationum, Prædicationum, Contemplationum, Jejuniorum, Vigiliarum, Disciplinarum, Obedientiarum, Peregrinationum, ceterorumque laborum ac bonorum cunctorum, quæ per Fratres et Sorores totius nostræ Sodalitatis, in Orbe Christiano universo existentes supernâ Dei ope fiunt tam in vita, quam in morte participationem ex Indulto Apostolicæ Sedis plenâ manu impertimur, et concedimus: In nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen. Præterea de speciali nostra benignitate addimus, et mandamus, ut cum vester obitus in Comitiis nostris Generalibus per R. P. Provincialem, aut per quoscunque alios fuerit denunciatus, ea pro vobis præstentur suffragia, quæ pro nostris Defunctis Fratribus, et Sororibus Sacræ nostræ Constitutiones facienda statuunt.

In quorum fidem hasce litteras manu nostrâ subscriptas, atque Officii nostri Sigillo communitas dedimus in Conventu nostro S. P. Augustini de Urbe die 7. Februarii 1754.

Fr. Franc. Xaverius Vazquez,
Generalis.

L. † S.

8.

Rescriptum Pontificium de die 19. Julii 1756 communicationem cum Piis Operariis et Doctrinariis atque facultatem hæreticos occultos absolvendi ad triennium concedens. [1])

Beatissimo Padre,

Il Sacerdote secolare e Missionario Alfonso de Liguori Patrizio Napolitano, e Fondatore della Congregazione del SSm̃o Redentore, eretta per far le Missioni nel Regno di Napoli ben nota a Vostra Santità nell' umiliarle i più vivi ringraziamenti per essersi compiaciuta con Apostolica lettera diretta all' Oratore mostrare il compiacimento di due Tomi di Morale da lui composti, e dedicati a V. Beatitudine, divotamente la supplica a concedere a tutta detta Congregazione la comunicazione de' Privilegii ed Indulgenze, che godono i PP. Pii Operarii e Dottrinari.

Ed inoltre godendo il Superiore seu Capo Missionario la facoltà di assolvere dà casi riservati a V. Santità, colla potestà di darla anche ad altri Padri della Congregazione in tempo delle Missioni, lo stesso Oratore umilmente supplica la somma clemenza di V. Beatitudine estendere detta facoltà alle Eresie esternate colla stessa potestà di comunicarsi dal Capo Missionario questa facoltà agli altri Padri in tempo delle Missioni, con insieme concedere allo stesso Superiore la facoltà di dispensare nell' impedimento *criminis in foro conscientiæ,* essendo tutto ciò diretto alla salute delle anime. Che della grazia ecc.

Ex audientia Sanctissimi die 19. Julii 1756.

SSm̃us attentis expositis, visisque informatione et voto Domini Cardinalis Archiepiscopi Neapolitani, benigne annuit pro gratia extensionis et communicationis

---

[1]) Deest Documentum originale; sed Copia in Archivo Generali Romæ asservata ita subscribitur: „Extracta est præsens copia a suo proprio Originali mihi exhibito et exhibenti consignato; et collatione facta, concordat meliori semper salvo etc. et in fidem etc. Ita est Presb. F. Marinelli Curiæ Archepiscopalis Notarius.“

omnium et singulorum privilegiorum et indulgentiarum, quibus introscriptæ Congregationes Piorum Operariorum et Doctrinæ christianæ nunc actu utuntur, fruuntur et gaudent, ad Congregationem SSmi Redemptoris ab Oratore institutam. Ac insuper eidem Oratori peculiariter concessit facultatem ad triennium proximum duraturam absolvendi a Censuris in foro conscientiæ tantum Hæreticos occultos, qui complices non habent, etiamsi aliquos actus extrinsecos fecerint, seu aliqua verba protulerint, ex quibus eorum hæresis dignosci potuerit: dummodo nullus, quem ipsi sciant aut credant, hujusmodi actus aut verba notaverit, prævia tamen abjuratione in ejus manibus facienda et injuncta gravi pœnitentia salutari cum frequentia sacramentorum: annuendo etiam, ut idem Orator, triennio hujusmodi durante, eamdem facultatem pro suo arbitrio et prudentia communicare valeat unicuique Directori Missionum e sua Congregatione mittendarum, pari ratione, in actu tamen et tempore Missionum dumtaxat, et non alias exercendam; ea lege adjecta, ut tam ipse Orator quam Directores hujusmodi concessam sibi facultatem manifestare non debeant, præterquam Pœnitentibus, quando necessitas id exegerit, necnon Ordinariis, Parochis et Confessariis locorum, in quibus Missiones habebuntur, et sociis Missionariis, sub obligatione secreti ab iis pariter quoad alios omnes, præter Pœnitentes, ut supra servandi. Quo vero ad facultatem dispensandi postremo loco petitam Sanctitas Sua rejecit Instantiam.

L. † S. J. G. Boschi Secretarius.

9.

Facultates Pœnitentiariæ de die 22. Augusti 1755 in actu Missionis ad biennium.

S. Alphonsus in libello manu propria conscripto pag. 237 adnotat:

Facoltà da Roma concessa a' Nostri per due anni dal 22 Agosto 1755 in actu Missionis.

1. Absolvendi ab excommunicatione ob manus violentas injectas in casibus tamen non deductis, nec de facili ad forum Ordinarii deducendis, dummodo non sit secuta mors, aut mutilatio vel ossium infractio, satisfacta parte.

2. Absolvendi a censuris contra duellantes, dummodo casus deducti non fuerint, nec de facili deducendi ad forum Ordinarii.

3. Absolvendi a censuris ob hæresim occultam, quam nemini et cum nemine pœnitens communicaverit, vel dummodo actus extrinsecos, ex quibus dignosci potuisset pro hæretico, nullus quam ipse sciat, aut credat, notaverit vel adverterit. Prævia abjuratione secrete facienda, injuncta gravi pœnitentia salutari cum Sacramentorum frequentia.

4. Commutandi omnia vota simplicia in alia pœnitentiæ vel pietatis opera, exceptis quinque Sedi Apostolicæ reservatis, necnon votis personalibus ad sese arcendum a peccatis et insuper non ludendi.

5. Dispensandi ad petendum debitum conjugale cum transgressore castitatis, qui matrimonium cum dicto Voto contraxerit.

6. Dispensandi cum incestuoso ad petendum debitum conjugale: remota occasione et injuncta gravi pœnitentia salutari et confessione sacramentali semel quolibet mense per tempus arbitrio Confessarii statuendum.

7. Dispensandi super occulta irregularitate contracta ex violatione censurarum.

8. Dispensandi super impedimento primi necnon primi et secundi, ac secundi affinitatis gradus occulto ex copula illicita matrimonio jam contracto, cum gravi pœnitentia ac confessione mensuali et monito de renovatione consensus, caute tamen, ne crimen detegatur.

9. Absolvendi Religiosos (exceptis Monialibus) a reservatis in S. Religione in foro conscientiæ in actu Missionis.

Le dette facoltà stan date solo al Rettore Maggiore colla facoltà di comunicarle *alteri tantum pro quavis Missione.*

10.

Breve Benedicti XIV. de die 11. Augusti 1757 communicationem cum Piis Operariis et Doctrinariis confirmans. [1])

Benedictus PP. XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Pastoris æterni, qui pro gregis salute in ara Crucis immolari voluit, vices quamquam immeriti gerentes in terris, pia Christifidelium vota, divini cultus augmentum, ac ipsorum fidelium salutem concernentia ad exauditionis gratiam libenter admittimus, eosdemque fideles ad pia et devota opera exercenda indulgentiis et peccatorum remissionibus invitamus, ut per operum hujusmodi exercitium ad æternæ beatitudinis gaudia pervenire mereantur. Cum itaque, sicut dilectus filius Alphonsus de Liguori Presbyter sæcularis ac Missionarius, Patricius Neapolitanus, Fundator Congregationis sub invocatione SSmi Redemptoris in regno Neapolis pro peragendis sacris Missionibus erectæ, Nobis nuper exponi fecit, ipse privilegia, gratias et indulgentias, quibus Congregationes dilectorum filiorum Presbyterorum sæcularium Piorum Operariorum ac Clericorum sæcularium Doctrinæ christianæ illarumque Presbyteri et Clerici de præsenti fruuntur, primodictæ Congregationi a Nobis communicari seu concedi plurimum desideret: Nos ipsum Alphonsum specialibus gratiis et favoribus prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris et pœnis quovis modo et quavis de causa latis, si quas forte incurrerit, hujus tantum rei gratia absolventes, et absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis humiliter porrectis inclinati, enarratam communicationem privile-

[1]) Copia authentica asservatur.

giorum, gratiarum et indulgentiarum hujusmodi, quibus dictæ Congregationes Piorum Operariorum et Doctrinæ christianæ de præsenti fruuntur et gaudent, eidem Congregationi SSmi Redemptoris Auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus et indulgemus. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit in futurum, plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici Auditores judicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Nostra et Cancellariæ Apostolicæ regula de non concedendis indulgentiis ad instar, aliisque constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscunque. Ceterum per præsentes non intendimus primodictam Congregationem, illiusque Institutum in aliquo approbare. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 11. Augusti 1757 Pontificatus nostri anno decimo septimo.

D. Cardinalis Passioneus.

Concordat cum Originali, quod asservatur in Tabulario Secretariæ Brevium.

Pro Dño Card. Paracciani Clarelli
(L. † S.) Jo. B. Brancaleoni Castellani Substit.

11.

Officia Patribus nostræ Congregationis anno 1758 concessa.[1])

Officia, quæ possunt recitari a Patribus SSmi Redemptoris ob communicationem privilegiorum cum Congregatione Piorum Operariorum, qui communicant in privilegiis cum Congregatione Oratorii, sunt sequentia:

[1]) Documentum typis impressum Neapoli 1758.

Januarius.	Die 29. S. Francisci Salesii Episc. Conf. Congreg. Orat. Funonens. Præpositi, dupl. 2. class. cum Octava.
Februarius.	3. De Octava S. Francisci Salesii.
	5. Octava S. Francisci de Sales.
	9. S. Agathæ V. M. (hic firmiter ex die 5. hujus.)
	11. S. Raymundi de Peñafort (ex 23. Januar. hic firmiter.)
Martius.	31. S. Balbinæ V. semid. ex privil. Piorum Operar.
Aprilis.	24. S. Boni Latronis dupl. ex privil. eorumdem.
	Feria VI. prima non impedita post Octavam Paschæ. Coronæ Spinarum D. N. J. C. ex privil. Congr. Orat.
Majus.	26. S. Philippi Nerii Fundat. Congr. Orat. dupl. 1. class. cum Octava.
Junius.	1. De 7. die infra Oct. S. Philippi.
	2. Octava S. Philippi cum comm. Ss. Mart. Petri etc.
Julius.	Dom. III. Festum SS. Redemptoris, dupl. 1. class. cum Octava.
	Dom. IV. Octava SS. Redemptoris.
Octobris.	Dom. III. Ss. Mart. Felicis, Cosmæ et Alapantii Congr. Orat. Patron. dupl. 1. cl. cum Octava.

Semel in hebdomada: De S. Philippo Nerio.
Semel in mense: De SS. Redemptore.

12.

Indulgentiæ diversæ, a R. P. Francisco Pepe S. J. nostris Patribus die 29. Septembris 1758 concessæ.[1]

Il P. Francesco Mª Pepe della Compagnia di Gesù à 29 Settembre 1758 in Napoli a petizione di uno de'

[1]) Exstat Copia. — Conf. nota supra pag. 8.

nostri Padri ha concesso le infrascritte grazie à Sacerdoti secolari, che si aggregheranno alla Congregazione, che si fonderà ne' paesi, dove si faranno le sante Missioni, dal Padre che darà gli esercizii al Clero, con prescrivere alcune regole da osservarsi da' Congregati.

I. Ogni detto Sacerdote, che si aggregherà alla Congregazione de' Preti, che fonderanno li PP. Missionarii del SS. Redentore, avrà per un giorno la settimana l' altare privilegiato, eligerlo da lui medesimo il giorno, quale a lui piacerà, con potestà di poterlo anche variare.

II. Se li Congregati di questa Congregazione usciranno a far le Missioni, per tutto il tempo che durerà la Missione, o gli esercizi spirituali al popolo, ogni sacerdote congregato avrà l' altare privilegiato quotidiano, durante detta Missione, o esercizii.

III. Ogni Sacerdote Congregato ha la facoltà di dare à moribondi, quando sarà chiamato, la Benedizione Papale, e l' indulgenza in articolo di morte, l' istessa che possono dare li Vescovi, e Parrochi in virtù della facoltà concessa dal Sommo Pontefice Benedetto XIV. di f. m.

IV. Qualora li Congregati di detta Congregazione daranno l' esercizii al popolo o Missioni, chi farà la predica grande possa nell' ultimo giorno dare al popolo la Benedizione Papale, con lucrare tutti que', che hanno assistito alle Missioni o esercizii l' Indulgenza plenaria, e remissione de' peccati, purchè premettano la confessione e comunione, e preghino Dio per l' esaltazione della S. Chiesa, estirpazione dell' Eresie, e per la pace tra Principi cristiani, con fare atti di fede, speranza, amor di Dio e pentimento, e recitare cinque *Pater*, *Ave* e *Gloria,* secondo l' intenzione del Regnante Pontefice.

V. Ogni Sacerdote Congregato ha la facoltà di benedire mille abitini di Maria SSm̃a Immacolata, altrettanti del Carmine, ed altrettanti de' sette Dolori.

VI. Tutti li detti Congregati possono mettere l' Indulgenze di S. Brigida a mille corone, e l' Indulgenze *in articulo mortis* a mille medaglie, o crocefissi.

VII. Come che li detti di questa Congregazione devono per obbligo di Regola solennizzare la Festa di S. Filippo Neri e della Vergine SSm̃a sotto il titolo de' sette dolori nella terza Domenica di Settembre o sotto altro titolo, dove la divozione degli ecclesiastici più si sentirà tirata, dovendosi sotto l' auspici di Maria SSm̃a, e di S. Filippo Neri fondare in ogni luogo la suddetta Congregazione, perciò nelle dette due solennità tutti i fedeli dell' uno, e dell' altro sesso, che confessati e comunicati visiteranno la chiesa, altare o cappella, dove le dette feste si solennizzano, guadagneranno l' Indulgenza plenaria, e remissione di tutti i peccati in forma di Giubileo.

Tutti questi privilegii li godono i soli Sacerdoti aggregati alla Congregazione suddetta, ed annotati nella Tabella, per il tempo, che assisteranno, poichè qualora per loro mancamento qualcheduno sarà levato dalla Tabella, e così dal numero de' Congregati, viene *ipso facto* a perdere ogni cosa.

13.

Facultas S. Congregationis Indicis de die 5. Martii 1759 retinendi libros prohibitos. [1])

Ex decreto Sacræ Indicis Congregationis conceditur licentia retinendi in singulis nostris Bibliothecis omnes et quoscumque damnatorum Auctorum, etiam Hæreticorum, seu aliorum quomodolibet prohibitos libros, secreto tamen, et sub clavi, ne ad aliorum manus perveniant, non tradendos nisi iis, qui prius debitam in scriptis licentiam exhibuerint. Feria 2. die 5. Martii 1759.

---

[1]) Deest Documentum originale; sed citatur in Compendio Privilegiorum anni 1792. pag. 102. sub tit. *Libri prohibiti.* — P. Sabelli in fasciculo: „Archivio delle Carte di Roma" Artic. II. pag. 15 testatur: Rescritto originale della S. C. dell' Indice, per ritenere i Libri proibiti nelle Librerie delle nostre case, con dovuta cautela. 5. Marzo 1759."

14.

Rescriptum Regale Neapolitanum de die 2. Julii 1763, quo Brevi Apostolico: Pastoris æterni *de die 11. Augusti 1757 Regale* Exsequatur *conceditur.*[1])

Sua Regia Maestà,

I Padri della Congregazione del SSm̃o Redentore, fondata da D. Alfonso di Liguori supplicando espongono a V. M. come da Roma hanno ottenuto l' annesso Breve, supplicano V. M. per lo *Exsequatur.*

S. R. M. Ho veduto un Breve *sub Annulo Piscatoris* dell' 11 Agosto 1757, col quale si comunicano alla Congregazione del SSm̃o Redentore, fondata dal Sacerdote D. Alfonso di Liguori in questo Regno di Napoli per fare le Sacre Missioni tutte le Indulgenze, privilegj e grazie concedute alle Congregazioni de' Pii Operarj e della Dottrina Cristiana: sopra del quale s' è supplicata V. M. per lo Reg. *Exsequatur.* Per tanto veduto, e considerato l' affare, inteso in ciò il parere del Reg. Consigliere D. Giambattista M. Jannucci mio ordinario Consultore, son di voto, che V. M. può degnarsi sul d. Breve del Reg. *Exsequatur.* E questo ecc. Napoli a 2 Luglio 1763. = D. V. M. = Umilis^mo Vasallo, e Cappellano = Nicola Vescovo di Puzzuoli. = Giov. Batt. Jannucci = Franc. Arbarelli. = Exequatur servata forma suprascriptæ Relationis. = Gaeta = Cavalcanti = De Fiore = Perrelli = Provisum per Regalem Cameram S. Claræ Neap. 4 Julii 1763 = Pro Sigillo Pisanus.

Reg^to a fol. 9 a t^o.

15.

Facultas benedicendi Scapularia parva de Monte Carmelo de die 25. Augusti 1763.[2])

„Potest Superior Generalis, aut per subdelegatos a se, benedicere Scapularia parva B. M. V. de Monte Car-

[1]) Exstat Copia manuscripta.

[2]) Sic legitur in Compendio Privilegiorum pro Nostra Congregatione Status Pontificii, an. 1792. pag. 51. (Cfr. Sect. II. Tit. I. No. 3.

melo cum cæremoniis consuetis; et Indulgentiam plenariam in articulo mortis, seu absolutionem plenariam, illa gestantibus impertiri ex concessione Generalis Carmelitanorum facta Superiori Generali Congregationis, ejusque successoribus die 25. Augusti 1763. Supradicta Facultas intelligitur semper concessa in illis locis, ubi non adsunt Fratres Carmelitani."

16.

Rescriptum S. Cong. Indulgentiarum de die 15. Octobris 1764 circa Altare privilegiatum quotidianum.[1])

Beatissimo Padre,

Alfonso di Liguori Vescovo di Sant' Agata dei Goti e Rettore Maggiore della Congregazione del SSm̃o Redentore supplicando espone alla Santità Vostra, come sotto il dì 11 Agosto 1757 la felice memoria di Benedetto XIV. con suo Breve comunicò alla suddetta Congregazione tutti e qualsivogliano privilegj, grazie ed indulgenze, che attualmente godono i Padri della Dottrina cristiana ed i Padri Pii Operarj, con i quali comunicano li Filippini. Si dubita adesso, se nella detta generale concessione compreso sia l' Altare privilegiato perpetuo e la recitazione degli Officii di alcuni Santi che per privilegio sono conceduti alle suddette Congregazioni: supplica pertanto la Santità Vostra di volere estendere e comu-

---

Vox „*Benedicere*" §. VI.) — Sed P. Lupoli, in suó Manuscripto (Sect. II. Tit. I. No. 6 pag. 361) supradictam facultatem benedicendi scapulare de Monte Carmelo assignat diei 13. Julii 1778, ac deinde subjungit: „Si noti quì, che fa errore il Compendio de' Privilegj di de Paola, e lo scritto del P. Pavone, nel dare la data de' 25 Agosto 1763. Io stimo, che si abbia voluta forse significare la data del tempo in cui si ricevè, non già quando si pose in stampa."

[1]) Documentum originale asservatur; exstat etiam Copia manuscripta authentica, quæ his verbis subsignata est: „Ita reperitur in „Regesto authographo adservato in Secretaria S. Congregationis In„dulgentiarum, cum quo præsens Copia collata plene, et ad verbum „concordat. In quorum fidem etc. Datum Romæ ex Secretaria ejus„dem S. Congregationis Indulgentiarum die 5. Julii 1865."

Philippus Canon. Cossa Substitutus.

nicare anche le suddette due grazie, qual' ora queste non fossero comprese nella detta generale concessione. Che . . . ut Deus.

Ex audientia Ssm̃i die 15. Octobris 1764.

SSm̃us Dominus noster Clemens PP. XIII. ex speciali gratia Oratoris precibus inclinatus concessit præfatæ Congregationi Altare privilegiatum quotidianum in perpetuum; quoad vero recitationem particularium Officiorum ad formam Ordinarii PP. Doctrinæ christianæ et PP. Piorum Operariorum instet Orator apud sacram Rituum Congregationem. Voluitque Sanctitas Sua hanc gratiam suffragari absque ulla Brevis expeditione. Datum Romæ ex Secretaria S. Congregationis Indulgentiarum die et anno præfatæ Audientiæ.

L. † S. J. de Comitibus S. Cong. Ind. Secretarius.

17.

Rescriptum Pontificium Clementis XIV. de die 19. Junii 1773 circa facultatem tempore Missionis Missam celebrandi in domibus habitationis.[1])

Beatissimo Padre,

I Padri della Congregazione del SSm̃o Redentore fondata da Monsignore Liguori Vescovo di S. Agata dei Goti nel Regno di Napoli, approvata da Benedetto XIV. e stabilita in varj luoghi, umilmente rappresentano alla Santità Vostra, come dal lodato Sommo Pontefice e da Clemente XIII. aggraziata di varj privilegj, e specialmente di potere erigere Oratorii nelle case della medesima, affinchè li di lui membri avessero potuto celebrarvi nelle occorrenze la santa Messa. Ma perchè gli

---

[1]) Deest Documentum originale, sed exstant duæ Copiæ; citatur porro in Compendio Privileg. a. 1792, et P. Lupoli in suo Manuscripto pag. 356 testatur penes se habere Rescriptum: „Ecco il Rescritto, che è in mio potere;" etiam P. Sabelli in fasciculo: „Archivio delle Carte di Roma" art. II. sub Titulo IV. *Rescritti Pontificj* pag. 15 notat: „Rescritto originale di Clemente PP. XIV. con cui ci accorda un Altare nelle Case della nostra dimora in Missioni. 19 Giugno 1773."

Oratori per due parti dell' anno girano facendo Missioni, nelle quali accadono maggiori cause d' indisposizioni ed altro; supplicano perciò la Santità Vostra volersi benignamente degnare di concedere loro la facoltà di erigere un' Altare nella casa dove abitano durante la Missione, affinchè possano godere il privilegio, che hanno nelle proprie case. Che ecc.

Ex audientia Ssm̃i die 19. Junii 1773.

SSm̃us ex speciali gratia benigne indulsit juxta petita servatis servandis, et certioratis respectivis locorum Ordinariis. Contrariis non obstantibus.

V. Macedonius Secretarius.

18.

Rescriptum Pontificium de die 19. Junii 1773 circa Officia S. Familiæ et S. Teresiæ.[1]

Beatissimo Padre,

I Padri della Congregazione del SSm̃o Redentore ecc. Avendo special divozione alla sagra Famiglia ed a S. Teresa di Gesù, supplicano accordarli la facoltà data alla Congregazione della sagra Famiglia, o sia dei Cinesi di Napoli e l' officio di S. Teresa tanto nel dì 27 di Agosto come sta concesso per i Regni soggetti alla memoria del Re Cattolico, quanto nel dì 15 Ottobre colla Ottava come sta concesso ai Padri Teresiani. Che ecc. — Ex speciali gratia. —

Ex Audientia SSm̃i die 19. Junii 1773.

Sanctissimus ex speciali gratia Oratorum precibus annuendo juxta petita indulsit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

V. Macedonius Secretarius.

---

[1]) Documentum originale affert P. Sabelli in „Archivio delle Carte di Roma" art. II. pag. 15 his verbis: „Rescritto originale di Clemente XIV., con cui ex speciali gratia ci accorda l' Officio della S. Famiglia e di S. Teresa 19 Giugno 1773;" sed in præsenti jam inveniri nequit; exstat tantum Copia manuscripta.

19.

Rescriptum Pontificium de die 22. Junii 1773 concedens Indulgentiam plenariam in omni Communione generali in nostris Ecclesiis instituenda ad Triennium.[1])

Beatissimo Padre,

I Padri della Congregazione del SSmo Redentore ecc. Come nelle loro chiese sono soliti di fare spesso la comunione generale à galantuomini ed alla povera gente di Campagna, affinchè ecc. supplicano la Santità Vostra volersi degnare concedere l' Indulgenza plenaria, ogni volta, che si faranno le suddette Comunioni.

Ex Audientia SSmi die 22. Junii 1773.

SSmus ex speciali gratia annuit et indulsit in forma Ecclesiæ consueta Indulgentiam plenariam ad Triennium.

V. Macedonius Secretarius.

20.

Concessio Officii et Missæ Sacr. Quinque Plagarum sub die 10. Julii 1773.

P. Sabelli in „Archivio delle Carte di Roma" pag. 15 ad annum 1773 notat:

„Rescritto originale con la sua Copia informativa „di Clemente PP. XIV., con cui ci accorda l' Officio e „la Messa delle S. V Piaghe di Gesù Cristo à 10 Luglio „1773;" quod Documentum perditum est.

21.

Clemens PP. XIV. per Rescriptum S. Pœnitentiariæ diei 13. Augusti 1773 confirmat omnia privilegia et facultates a Benedicto XIV. nostræ Congregationi concessas.

„Clemens XIV. per Rescriptum sub Sigillo Officii Pœnitentiariæ Idibus Augusti 1773 Pontificatus sui anno quinto confirmavit etiam omnia et quælibet privilegia, facultates, gratias et indulgentias nostræ Congregationi concessas a prædicto SSmo Domino Benedicto XIV." *Ita legitur in Comp. Privil. anni 1792 pag. 5. Sed in manuscripto antiquo fusius dicitur de dicto Rescripto his verbis:*

---

[1]) Exstat Copia manuscripta.

„Il Regnante Pontefice Clemente XIV. con suo Rescritto Apostolico conferma tutti, e qualsivogliano privilegj, facoltà, grazie ed indulgenze concesse alla Congregazione del SSm̃o Redentore dalla S. M. di Benedetto XIV. ed in esso come nella Supplica data per parte di Monsignor Liguori Nostro Padre Rettore Maggiore si cercavano nuove facoltà e grazie specialmente per le Missioni; ne rimise al Cardinal Penitenziere Maggiore la spedizione, il quale con suo Breve in forma della Penitenziaria ce le concede ad tempus però, e colle infrascritte cautele e clausule.

Primo: dispensandi super impedimento occulto primi necnon primi et secundi tantum Affinitatis gradus, provenientis ex illicita copula, quando agatur de matrimonio cum dicto impedimento jam contracto. Ita tamen, ut si ejusmodi Affinitas proveniat cum matre desponsata copulam ipsam antecedat. Monito Pœnitente de necessaria renovatione consensus, sed ita caute, ut ipsius delictum nusquam detegatur. Remota occasione peccandi, ac injuncta gravi pœnitentia salutari, et confessione sacramentali semel in quolibet mense per tempus arbitrio Dispensantis statuendum.

Secundo: dispensandi super occulto impedimento criminis ex adulterio et fide data dumtaxat proveniens de matrimonio cum hujusmodi impedimento jam contracto, dummodo cum effectu nulla intercesserit machinatio in mortem prioris conjugis seu conjugum. Monitis Pœnitentibus de necessaria renovatione consensus, ac injuncta gravi pœnitentia salutari, cum sacramentali confessione semel in mense per tempus arbitrio Dispensantis præscribendum.[1])

Quarto: dispensandi cum incestuoso sive incestuosa ad petendum debitum conjugale, cujus facultatem amisit, superveniente occulta Affinitate per copulam carna-

[1]) Tertia facultas in Folio Pœnitentiariæ contenta Patribus non videtur fuisse concessa.

lem cum consanguineo vel consanguinea, sive in primo, sive in primo et secundo gradu suæ uxoris, seu mariti respective, remota occasione peccandi, et injuncta gravi pœnitentia salutari, ac sacramentali confessione semel quolibet mense, per tempus arbitrio Dispensantis statuendum.

Volumus tamen, ut prædictis facultatibus, tam Vos quam recensiti Presbyteri ad Missiones, uti præfertur, deputati, uti valeatis in actu Missionis *tantum*, et pro foro conscientiæ, ut supra etc.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Sigillo Officii Pœnitentiariæ Idibus Augusti 1773 Pontificatus Dñi Nostri Clementis PP. XIV. Anno quinto.

J. Card. Boschi P. M.

22.

Rescriptum Pontificium de die 26. Januarii 1774 circa Officia Passionis D. N. J. C.[1]

Beatissimo Padre,

Alfonso di Liguori Vescovo ecc. per special divozione che si professa nella sua Congregazione ai SSm̃i Misterj della nostra Redenzione supplica accordarli la facoltà di potersi recitare dà Sacerdoti di quella nel mese di Marzo gli Ufficj del preziosissimo Sangue, della Corona di Spine e della Lancia ecc., come della sagra Famiglia, secondo la forma, colla quale si recita nella Congregazione della suddetta sagra Famiglia di Napoli. La

---

[1]) Exstat Copia manuscripta; sed P. Sabelli in „Archivio delle Carte di Roma“ art. II. pag. 16 affert Documentum originale his verbis: „Rescritto originale con la sua Copia informativa di Clemente PP. XIV., con cui ci accorda gli Officj del S. Sangue, della Corona di Spine e della Lancia con tutti gli altri della Congregazione di S. Famiglia di Napoli. 26 Gennajo 1774.“ In altero Manuscripto legimus: „Per nuova concessione del regnante Pontefice Clemente XIV. si sono ottenuti nella Quaresima nelle 3e e 6e ferie gli uffic̨j del Sangue di Gesù Cristo, della Corona di Spine e della Lancia ecc. per avviso de' Nostri PP. Cajone e Cimino da Roma nel caduto mese di Gennajo 1774.“

supplica ancora la facoltà di recitare tutti gli Ufficj, che da questa Congregazione si celebrano, ecc.

Ex Audientia SSmi. Die 26. Januarii 1774.

SSmus ex specialissima gratia in exemplum nunquam adducenda, Episcopo Oratori juxta petita indulsit. Contrariis non obstantibus.

V. Macedonius Secretarius.

23.

Rescriptum Pontificium de die 31. Maji 1774 facultatem concedens Officia Passionis Domini certis diebus in Quadragesima amandandi.

Documentum originale hujus facultatis perditum est; sed P. Sabelli in „Archivio delle Carte di Roma“ art. II. pag. 16 his verbis affert: „Rescritto originale di Clemente PP. XIV., con cui accorda al nostro B. Padre (scil. Alfonso) ogni facoltà necessaria, per fissare gli Officj della Passione ne' giorni della Quaresima. 31. Maggio 1774.“

24.

Aggregatio concessa die 1. Januarii 1778 ab Ordine B. M. V. de Monte Carmelo.[1]

Nos F. Josephus Albertus Ximenez Sacræ Theologiæ Magister, et Doctor, humilis Prior Generalis, nec non Commissarius, ac Visitator Apostolicus totius Ordinis Fratrum Beatissimæ semperque Virginis Dei Genitricis Mariæ de Monte Carmelo, antiquæ observantiæ regularis inter primarios Hispaniarum Magnates annumeratus, etc.

Dilectis Nobis in Christo Presbyteris omnibus Congregationis Sanctissimi Redemptoris.

Cum juxta Christi Domini præceptum gratis teneamur dare quod gratis accepimus; cumque tum Christus gratiarum omnium fons, tum Maria ipsarum alveus, tum denique Sedes Apostolica earumdem sapientissima dispensatrix tot spiritualibus Ordinem nostrum cumulave-

[1] Documentum originale asservatur.

rint beneficiis, ut de thesauro suo nova, et vetera in Carmelum protulisse, ac veluti profudisse videantur; nostræ sollicitudinis est simul, et æquitatis accepta meliorum charismatum dona larga manu spargere, ne quod Orbi Christiano toti locupletando satis est, Ordini nostro soli reservatum velimus. Immensum ergo Deiparæ thesaurum libenter aperimus, fidelesque populos in nostram, aut potius in Beatissimæ Virginis Mariæ Confraternitatem, ac prope familiam vocamus, asserimusque. Quod quidem erga omnes nostros in Christo Fratres, Ecclesiæque Catholicæ Filios præstari licet parati simus, eos tamen specialibus favoribus amplioribusque honorariis augere gestimus, quorum singularis pietas, et constans in nostrum Ordinem benevolentia id a Nobis grati animi monimentum, quasi suo jure postulare videntur. Quare de vestris erga Nos non vulgaribus meritis apprime facti certiores, plurimumque, ut decet, confisi eximiæ omnipotentis Dei misericordiæ, necnon Sanctissimæ Virginis singularis nostræ Parentis, ac Patronæ, Sanctissimi ejus Sponsi Josephi, Ss. Joachim et Annæ, nostri Ordinis Protectorum, Patris nostri Eliæ et Elisei Prophetarum, Angeli et Anastasii Martyrum, Cyrilli, Andreæ, Alberti, Simonis et Bertholdi Confessorum, Teresiæ et Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virginum, et generatim omnium Sanctorum, et Sanctarum nostræ Religionis meritis, et intercessionibus; pro ea, qua fungimur, licet indigni, auctoritate participes Vos facimus omnium, ac singularum Missarum, Orationum, Jejuniorum, Studiorum, Vigiliarum, Disciplinarum, Peregrinationum, Missionum et reliquorum denique bonorum operum, quæ in universo Orbe adjuvante misericordia Jesu Christi per Fratres, ac Sorores Sacri nostri Ordinis die noctuque peraguntur in nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti. Amen.

Deum Optimum Maximum toto animo obsecramus, ut quos Fraterna Charitas, et bonorum operum communio nobiscum junxit in terris, eosdem æternæ felicitatis indissolubile vinculum jungat in cœlis.

In quorum fidem has literas manu nostra subscriptas, et sigillo Religionis munitas dedimus in Conventu nostro Sanctæ Mariæ Transpontinæ, die prima Mensis Januarii Anno 1778.

L. † S. Fr. Josephus Ximenez Generalis
Fr. Albertus M. Rodiani Generalis Consult. et Secret. Rm̃i Patris.

25.

Facultas benedicendi Scapularia SSm̃æ Trinitatis die 29. Junii 1778 concessa.

„Possunt Nostri benedicere Scapularia parva SSm̃æ Trinitatis eamdem indulgentiam (scil. *plenariam in articulo mortis seu absolutionem plenariam)* impertiendo. Ex concessione facta *die 29. Junii* an. 1778 per Generalem Ordinis SSm̃æ Trinitatis Redemptionis captivorum.“

„Supradicta facultas intelligitur semper concessa in illis locis, ubi non adsunt Fratres SSm̃æ Trinitatis.“

Sic legitur in Compendio Privil. an. 1792 verb. *Benedicere* §. VI.; sed in eodem libello verb. *Sodalitas* §. II. dicitur: „Ex speciali concessione Superioris Generalis Ordinis SS. Trinitatis sub *die 29 Julii* 1778 possumus in omnibus Nostris Ecclesiis erigere Confraternitates SS. Trinitatis cum omnibus privilegiis, gratiis et indultis a Pontificibus indultis Sodalitatibus dicti Ordinis.“

NB. Quæ diversitas quoad Datum concessionis etiam in Manuscripto P. Francisci de Paola occurrit.

26.

Facultas benedicendi Rosaria et Cingula S. Thomæ Aquinatis die 8. Augusti 1778 concessa.

„Per Magistrum Generalem Ordinis Prædicatorum (Nostri) possunt benedicere Rosaria seu Coronas Beatissimæ V. Mariæ, et cingula S. Thomæ Aquinatis, et iis, qui jam Societati SSm̃i Rosarii aggregati fuerint, sive viri sint, sive mulieres, absolutionem impertiri in articulo mortis, die 8. Augusti 1778.“

„Supradicta facultas intelligitur semper concessa in illis locis, ubi non adsunt Fratres Ordinis Prædicatorum.“

Sic legitur in Compendio Privileg. an. 1792 verb. *Benedicere* §. VI.

27.

Indulgentia 7 annorum et 7 quadragenarum singulis diebus Missionis lucranda Rescripto Pontificio diei 22. Augusti 1778. [1])

... „In reliquis diebus Missionum, sive Exercitiorum indulgentiam 7 annorum, totidemque quadragenarum omnibus, qui intersunt, et consuetas preces ad Deum effuderint Pius VI. Nobis (concessit) die 22. Augusti 1778 in suo Rescripto in forma Brevis.“

Sic legitur in Compendio Privileg. an. 1792 verb. *Indulgentia* §. XXIII.

P. Pavone, in Manuscripto, cui tit. „Dichiarazione de' Privilegj“ pag. 95 n. 76 ait: „Il medesimo Pio VI. ai 22 Agosto 1778 in un Rescritto da me veduto, concedette, che chiunque interviene alle prediche che si fanno da' Padri del Redentore, o nelle Missioni, o negli Esercizii, e fa la solita preghiera in ogni volta guadagni sette anni e sette quarantene d' Indulgenze. — E sebbene il Rescritto fu spedito a favore delle Case di Scifelli e di Frosinone, nulladimeno per comunicazione si gode ancora da tutte le altre Case. (Ex n. 20.)“

Et P. Lupoli in Manuscripto: „Compendio dei Privilegii“ pag. 439 n. III. scribit: „L' Indulgenza di sette anni ed altrettante quarantene da lucrarsi ogni giorno da ognuno, che in esse interviene alla parola di Dio che si predica nelle Missioni ed in tempo di altri esercizii spirituali, che si danno dai Padri della Congregazione del SSmo Redentore. Così Pio VI. nel suo Rescritto in forma Brevis alla detta Congregazione a dì 22 Agosto 1778.“

---

[1]) Breve ipsum perditum est.

28.

Rescriptum S. Rituum Congr. de die 11. Novembris 1778, quo conceditur festum S. Raphaëlis Archangeli sub ritu dupl. I. classis cum octava.

Decretum ipsum perditum est; sed in Manuscripto P. Cardone „Sugli Officj di Santi particolari, che noi abbiamo da Roma,“ n. 22 legitur: „Per un decreto della Congregazione de' Sacr. Riti alli 11 Novembre 1778 fu concedutto l'Officio di S. Rafaele di I. classe coll'ottava.“

29.

Extensio Indulgentiæ plenariæ ad septem dies post Missiones pro extraneis Rescripto de die 6. Februarii 1779.

. . . „Hanc ipsam Indulgentiam plenariam extendi ad septem subsequentes dies post peractas Missiones vel spiritualia Exercitia pro omnibus Christifidelibus, qui ex alienis locis ultimæ tantum intersunt Missionis concioni, dummodo in uno ex illis diebus sint vere pœnitentes, confessi et sacra Communione refecti, concessit Pius VI. nostræ Congregationi suo Rescripto die 6. Februarii 1779 ad Triennium, et die 8. Januarii 1780 prorogavit ad Decennium; die 5. Nov. 1791 SSm̃us prædictam Indulgentiam prorogavit ad aliud Decennium.“

Sic invenitur in Compendio Privileg. an. 1792 verb. *Indulgentia* §. XXVI. — P. Pavone in Manuscripto, cui tit. *Dichiarazione* etc. pag. 94 n. 75 ait: „Il medesimo Pontefice alla Congregazione del Redentore ha conceduto ai 6 Febbraio 1779, che i forestieri, i quali vengono soltanto all' ultima predica della Missione o degli Esercizj, se fra lo spazio di sette giorni dopo di essa, si confessino, e si comunichino, guadagnano l' Indulgenza plenaria. La detta concessione è „ad Decennium,“ e l'ultima Proroga fu a 23 Marzo 1805(?)“

30.

Indulgentia plenaria quavis tertia Dominica mensis peragentibus in nostris Ecclesiis Communionem generalem die 15. Septembris 1781 concessa.

„Omnibus Christifidelibus, qui vere pœnitentes, confessi, sacram generalem Communionem faciendam in Ecclesiis Congregationis devote peregerint, et juxta mentem Sanctitatis Suæ oraverint, in unaquaque tertia Dominica mensis Indulgentiam plenariam concessit Pius VI. nostræ Congregationi, 15. Septembris 1781. Pro Statu Ecclesiastico tantum."

Sic legitur in Compendio Privil. an. 1792 verb. *Indulgentia* §. XXIX.

P. Pavone, in Manuscripto cui tit. „Dichiarazione de' Privilegii" pag. 95 n. 76 subjungit:

„Fu conceduta (l' Indulgenzia plenaria) soltanto per lo Stato Ecclesiastico; ma per comunicazione si estende a tutte le altre case, come si disse al n. 5 . . . ."

31.

Rescriptum Pontificium de die 20. Octobris 1781 communicationem cum tribus Congregationibus Piorum Operariorum, Doctrinæ christianæ et Passionis D. N. J. C. aliaque privilegia concedens. [1])

Intus. — Beatissimo Padre,

Isidoro Leggio Procuratore Generale della Congregazione dei Missionarj, del Ssmo Redentore approvata con Breve Apostolico, oratore umilissimo della Santità Vostra, ossequiosamente espone aver impetrate varie Grazie *vivæ vocis oraculo* per la sua Congregazione dalla medesima Santità Vostra, cioè la facoltà di concedere l' Indulgenza plenaria a quei, che frequentano la S. Comunione tra il mese, la facoltà di benedire un numero determinando dai Superiori le corone, rosarii,

[1]) Documentum originale deest; sed exstant duæ Copiæ authenticæ.

medaglie e crocifissi coll' applicazione delle solite indulgenze, tanto in tempo di Missioni ed esercizii spirituali, che fuori di detto tempo; e finalmente la facoltà di potere assolvere dai casi riservati nella Bolla *in Cœna Domini.* Benedetto XIV. di S. M. con Suo Breve, che si umilia, aggraziò la Congregazione suddetta della Comunicazione dei Privilegj, Grazie ed Indulti, che godono i PP. Pii Operarj e Dottrinarj. Ma siccome varj PP. della Congregazione del SSm̃o Redentore entrarono in iscrupolo, che alcuni dei Privilegj suddetti non s' intendessero conceduti loro, atteso i Decreti Generali, come sono l' Altare Privilegiato, l' Indulgenze e gli Officj proprj de' Santi ecc. così ne fecero consultare i due Sommi Pontefici di S. M. Clemente XIII. e Clemente XIV., dai quali tolto ogni dubbio, parimente *vivæ vocis oraculo,* furono esauditi e consolati adequatamente. Comunicando poi con la Congregazione del SSm̃o Redentore i PP. Passionisti, desidera quella comunicare vicendevolmente con questi, che però ad effetto di avere a perpetua memoria un documento autentico di tutte le grazie suddette; e per togliere a suoi Correligiosi ogni motivo di spirituale angustia e dubbiezza, ricorre umilmente l' Oratore ai piedi SSm̃i, affinchè si compiaccia la Santità Vostra con Suo benigno Rescritto aggraziarlo di quanto la supplica. Dichiarando inoltre, che i Privilegj, Grazie ed Indulti concessi, e concedendi alle Congregazioni suddette, ancorchè degni di speciale menzione, s' intendano comunicati, ed estesi a quella del SSm̃o Redentore *pariformiter et æque principaliter,* come se fossero stati concessi, e si concedessero alla medesima. Che ecc.

Foris. — Alla Santità di Nostro Signore Pio PP. VI. — Per Isidoro Leggio Procuratore Generale della Congregazione del Santissimo Redentore. —

Ex Audientia SSm̃i, die 20. Octobris 1781.

SSm̃us, attentis expositis benigne annuit, pro gratia in omnibus juxta petita, ita tamen ut omnia et singula

Privilegia, et Indulta, quæ enunciatis tribus Congregationibus ab Apostolica Sede jam concessa reperiuntur, vel in posterum concedentur, quamvis sint speçiali mentione digna, ad introscriptam quoque Congregationem Missionariorum SSmi Redemptoris extensa, et sub iisdem modo, et forma, et æque principaliter communicata sint, et intelligantur. Contrariis quibuscumque non obstantibus. —

L. † S. J. B. Cardinalis Rezzonicus.

Huic Rescripto Pontificio Procurator Generalis sequentia addit:

Dal suddetto ultimo Rescritto del munificentissimo Nostro Regnante Pontefice Pio VI. si vengono a comunicare generalmente, ed in specie tutte e singole Grazie, Privilegj, Indulti, ecc. ***anche di quei, che ad hoc ut concedantur indigent speciali mentione*** come dalla supplica, e dal Rescritto suddetto nelle parole, ***quamvis sint speciali mentione digna,*** con le succennate tre Congregazioni. Or tra privilegj, che gode la Congregazione dei Dottrinarj si trova anche questo — ex Bulla sanctæ mem. Alexandri VII. sub die vigesima sexta Septembris 1659; quæ incipit: ***Sacrosancti,*** „post emissa tria vota simplicia, et juramentum perseverantiæ præstitum, de licentia Præpositi Generalis vel Provincialis possunt ad omnes sacros et Presbyteratus Ordines serv. serv. promoveri ad titulum prædictæ Congregationis, et ordinari a quocumque catholico Antistite ad omnes Ordines, cum solis dimissorialibus illius Episcopi, in cujus Diœcesi existunt Collegia, seu domus, in quibus degunt de Familia iidem Clerici, qui ad Ordines promoveri desiderant: contrariis quibuscumque non obstantibus.“ Per Rescritto poi della Santa Memoria di Benedetto XIII. sotto il dì 24 Novembre 1728 venneli accordato nel modo sequente: = SSmus benigne annuit, ut Individui Congregationis Oratricis ad Ordines, et etiam Sacros ordinentur cum dimissorialibus Litteris Provincialis, et attestatione Superioris Localis

eos spiritualia peregisse exercitia, et quando Episcopus Diœcesanus impeditus erit habita fide impedimenti e Cancellaria Episcopali, quod Episcopus ordinationem non habeat, a quocumque Catholico Episcopo facultatem concedit, posse ordinari. Contrariis quibuscumque non obstantibus. =

I PP. poi della Congregazione della S. Croce e Passione di Gesù Cristo hanno per privilegio, come dalla Bolla di Clemente XIV., che comincia *Supremi Apostolatus,* sotto il dì quattordici Novembre 1769, che possono ordinarsi gl' Individui con Dimissorie del loro Superiore Generale o Provinciale ecc. Le parole della Bolla sono le seguenti: = Præterea, ut Clerici in eadem Congregatione Professi, quos dictus Præpositus Generalis, vel Præsides Provinciales trium saltem examinatorum ad id per eos assumptorum accedente judicio, idoneos in Domino judicaverint, cum solis eorundem Generalis vel Provincialis respective litteris dimissorialibus ab Episcopo Diœcesano domus, de cujus familia extent, vel de hujus licentia ab alio quocumque Catholico Antistite gratiam, et communionem Sedis Apostolicæ habente, ad omnes etiam sacros et Presbyteratus Ordines ad titulum Paupertatis, servatis servandis, promoveri, et ordinari, sicque promoti, et ordinati in illis etiam in Altaris Ministerio ministrare possint, et valeant. = Cotesto ed ogni altro Privilegio viene confermato da altra Lettera Apostolica della Santità di Nostro Signore Pio VI. fel. Reg., che comincia: *Præclara virtutum,* sotto il dì 13 Settembre 1775. —

Quindi giacchè la Santità di Nostro Signore munificentissimo Benefattore e Padre, ha voluto darci la comunicazione di tutti e singoli Privilegj colle suddette Congregazioni, colle formole *æque principaliter, et sub iisdem modo et forma, quamvis sint speciali mentione digna, extensa et communicata sint, et intelligantur;* rimane dunque provato godere la Congregazione del SSmo Redentore, per parziale mumificenza della Santità di Nostro

Signore, il Privilegio di poter fare ordinare i suoi Individui colle Dimissorie del Superiore Generale, se altro non si volesse determinare, colla pienezza della potestà dal Medesimo dai cui cenni pende ciecamente l' intiera Congregazione del SSmo Redentore.

Extractæ præsentes copiæ sunt a suis originalibus, sistentibus in nostro Archivio, cum quibus factis collationibus melioribus semper salvis, concordant, et in fidem, etc.

Datum Romæ in Ædibus S. Juliani ad Montes hac die 5. Junii 1785.

L. † S. Isidorus Leggio Proc. Glis.

32.

Rescriptum Pontificium de die 16. Februarii 1782 circa facultatem suscipiendi Ordines ad titulum Mensæ communis.[1])

Intus. — Beatissimo Padre,

Disponendosi dalla Regola della Congregazione del SSmo Redentore, che gl' individui della medesima debbano essere promossi all' ordinazione a titolo di Patrimonio; ed essendosi supplicata la S. V. dal Superiore Generale, che si fosse dispensato a tal punto, al riflesso di non trovarsi così facilmente chi voglia abbracciare l' Istituto, con aggravare la propria casa, colla costituzione del Patrimonio, quale talvolta neppure avrebbero modo di farselo, su di che la S. V. si benignò *vivæ vocis oraculo* di aggraziarlo di tal dispensa, potendosi gl' individui della Congregazione suddetta ordinare *ad titulum mensæ communis.* Perciò Isidoro Leggio Procuratore Generale della Congregazione suddetta, anche a nome del Superiore Generale e suoi Consultori, genuflesso à piedi SSmi, in grazia speciale umilmente La supplica di un Vostro grazioso Rescritto *in forma Brevis,* perchè un tal documento lo potessero mostrare a quei Vescovi, à quali gl' individui della Congregazione suddetta

[1]) Deest Documentum originale; sed exstat Copia authentica.

del Ssmo Redentore si presenteranno per essere ordinati *ad titulum Mensæ communis.* Che ecc.

Foris. — Alla Santità di Nostro Signore PP. Pio VI.

Ex Audientia SSmi, die 16. Februarii 1782.

SSmus audita relatione per me infrascriptum facta, tamquam interinum Protectorem Congregationis SSmi Redemptoris, benigne annuit et concessit facultatem petitam, nempe ut individui professi ejusdem Congregationis promoveri ac ordinari possint, præsertim ad Sacros Ordines ad titulum Mensæ communis: non obstante dispositione contraria Regulæ prædictæ Congregationis, quam in hac parte dispensavit: aliisve in contrarium non obstantibus: voluitque hoc Rescriptum valere tanquam Breve perpetuum.[1])

L. † S. F. A. Patriarcha Constantinopolitanus,
Vicegerens.

---

[1]) Sed conferantur Documenta n. 38 et 39 infra afferenda.

Jam prius S. Alphonsus hanc facultatem a Benedicto XIV. petiit, ut ex ejusdem Litteris diei 8. Junii 1755 patet, in quibus inter alia ad Sanctum Patrem scribit: „Le grazie di cui La supplichiamo sono la Comunicazione dei privilegj de' PP. Pii Operaj, e la facoltà di potersi ordinare i soggetti della Congregazione a titolo di Mensa comune, o almeno per qualche numero determinato, conforme si è degnata di accordarlo à PP. del Monte Argentaro, o sia Passionisti, affinchè la Congregazione possa aumentarsi, stante la Messe grande, che abbiamo per le mani. Ma in ciò per essere compita la grazia, avrebbe Vostra Santità da concedere la facoltà al Rettore Maggiore della nostra minima Congregazione di far dimissorie per detti Ordinandi, e che li medesimi possano ordinarsi dall' Arcivescovo di Benevento, dove ultimamente abbiamo preso una fondazione a richiesta del presente Arcivescovo nel tenimento di Benevento, e propriamente a S. Angelo feudo totalmente soggetto a V. S.; onde La supplica a darci una speciale benedizione per questa fondazione, per cui siamo doppiamente sudditi di V. S. Dico ordinarsi in Benevento, altrimenti resterebbe inutile la grazia, per le ragioni che la savia Mente di V. S. può considerare. Se questa grazia non siamo degni di ottenerla da V. S., che ha dato l' essere a questa nostra minima Congregazione, molto meno potremo sperare di ottenerlo dai Suoi Successori.“ *(Conf. Libr. Msscr., cui titulus:* Copiæ authenticæ pag. 21.)

33.

Decretum Sacr. Rituum Congregationis diei 12. Martii 1783 concedens festum B. M. V. de bono Consilio sub ritu duplicis majoris.

Hoc Decretum cum Copia authentica formularis pro Officio et Missa perditum est; sed P. Cardone in libello *Sugli Officj de' Santi particolari* n. 23 testatur: „Con un simile Decreto della stessa Congregazione de' Riti alli 12 Marzo 1783 fu concesso ai nostri Padri dello Stato Pontificio l' Officio dell' Apparizione della Madonna del Buon Consiglio doppio maggiore."

34.

Rescriptum S. Congregationis Episcoporum et Regularium de die 4. Aprilis 1783, quo S. Alphonso ejusque Missionariis Neapolitanis C. SS. Red. indulgentiæ et gratiæ Patrum in Statu Pontificio exsistentium conceduntur.[1])

Beatissimo Padre,

Monsignor Alfonso de Liguori, prostrato à piedi della Santità Vostra, La supplica umilmente a voler concedere ai suoi Missionarj tutte le grazie, facoltà e privilegj accordati dalla S. Sede alla venerabile Congregazione del SSm̃o Redentore dello Stato Ecclesiastico. Che ecc.

Ex Audientia SSm̃i habita ab infrascripto Dño Subsecretario Sacræ Congregationis Episcoporum et Regularium sub die 4. Aprilis 1783.

SSm̃us ex speciali gratia concedit Oratori, quoad vixerit, et singulis Missionariis, qui idem exercitium assumpserunt vel in posterum assumpserint, usquequo quilibet eorum in suscepto exercitio perseveraverit, indulgentias et gratias spirituales tantum ad instar illarum, quibus ex apostolico indulto gaudent in missionibus peragendis, aliisque ecclesiasticis functionibus Presbyteri Congregationis SSm̃i Redemptoris, quæ exsistit in Statu Ecclesiastico. Romæ 4. Aprilis 1783.

L. † S. M. Card. Zelada Præfectus.

[1]) Exstat Copia manuscripta R. P. G. Pavone. Etiam P. Tannoja in vita S. Alfonsi Lib. IV. cap. 28 affert idem Rescriptum.

35.

Facultas benedicendi Scapularia cærulei coloris B. M. V. sine labe conceptæ die 16. Aprilis 1783 ad decennium concessa.[1])

D. Victorius Amadeus Tarino Præpositus Generalis Clericorum Regularium.

Attenta facultate Nobis specialiter concessa a SS. D. N. Pio Papa VI. sub die 11. Aprilis 1783 Dilectis Nobis in Christo Superioribus Congregationis SSmi Redemptoris in Regno Neapolitano existentibus, et aliis ab iisdem designandis in casu absentiæ, vel impedimento Salutem in Domino Sempiternam.

Cum nostræ Congregationis ratio deposcat, ut et Dei cultus, et ejusdem Sanctissimæ Genitricis Virginis Mariæ devotio in Christifidelium corda infigatur, et magis ac magis in dies augeatur; utpote quam in nostram Tutelarem et Patronam speciali studio veneramur. Idcirco cum Nobis Apostolica Sanctæ Sedis largitate facultas facta sit, parva Scapularia cærulei coloris ejusdem Deiparæ Virginis sine labe conceptæ benedicendi, ac devotis fidelibus ea gestare cupientibus, distribuendi, ad propagandam erga tantam Virginem Immaculatam, et suæ Conceptionis mysterium venerationem, necnon procurandam inter eosdem morum reformationem et innocentiam. Cumque etiam Nobis significatum sit Vobis dictis Superioribus vel aliis ut supra, summopere jucundum fore, si eadem cærulea Scapularia benedicendi, dispensandique licentiam impertiremur iis in locis ubi non sunt nostræ domus. Quapropter Nos huic desiderio vestro, et piæ petitioni satisfacere cupientes, per has præsentes manu nostra subscriptas, et solito nostræ Religionis Sigillo munitas literas ad decennium tantummodo valituras, prædictam quantum in Domino possumus facultatem concedimus.

Facta successoribus Nostris facultate hanc licentiam in posterum ad libitum prorogandi, et ampliandi. Da-

[1]) Exstat Documentum originale.

tum ex Nostris Ædibus S. Silvestri ad Quirinalem Urbis die 16. Aprilis 1783.

D. Victorius Amadeus Tarino

L. † S. Præpositus Generalis Cleric. Regular.

D. Joseph Robbi C. R. Secretarius.

36.

Circulare P. Francisci de Paula Superioris Generalis de die 24. Februarii 1784 circa varia Officia a S. Sede concessa et Index eorumdem.[1])

Franciscus de Paula Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis.

Cum ab Apostolica Sede permultis privilegiis decorata fuerit nostra SSmi Redemptoris Congregatio, præsertim a SSmo D. N. Pio Papa VI., et inter ea adsit facultas recitandi varia Sanctorum Officia, ad hoc ergo ut commode fiat a Patribus, Individuisque, ac Monialibus nostris, quæ nobiscum communicant ex decreto Episcoporum et Regularium, sub die 13. Februarii hujus anni, ea typis dari curavimus: mandantes propterea in posterum, affixis in hoc libello diebus, sic ab omnibus recitari, ut ita ritus uniformitas ab utroque sexu habeatur.

Datum ex Nostra Residentia in Ædibus S. Mariæ Gratiarum Frosinonis hac die 24. Februarii 1784.

Franciscus de Paula, Superior Generalis.

Michael de Michele, Consultor et Secretarius.

Index Officiorum.

Januarius.

7. S. Juliani Mart. dup. 1. class. cum Octava, Titularis nostræ Ecclesiæ in Alma Urbe.

29. S. Francisci Salesii Episc. et Conf. dup. 1. class. cum Octava.

Februarius.

25. Officium SS. Redemptoris dup. 2. class. sine Oct. ex concessione Pii VI.

---

[1]) Copia typis impressa Romæ 1784.

Feria III. post Dom. Sexages. De Passione Domini dup. 1. class. cum Octava.

Feria VI. post Dom. I. Quadrag. De Quinque Plagis Domini dup. maj.

Feria VI. post Dom. II. Quadrag. De Spinea Corona Domini dup. maj.

Feria VI. post Dom. III. Quadrag. De Sanguine D. N. J. C. dup. 1. class.

Feria VI. post Dom. IV. Quadrag. De Lancea et Clavis Domini dup. 2. class.

Martius.

18. S. Gabrielis Archangeli dup. maj.
19. S. Joseph Sponsi B. M. V. dup. 1. class.
31. S. Balbinæ V. semidup.

Aprilis.

24. S. Boni Latronis dup.
26. De B. Virgine Boni Consilii dup. maj.
27. Ss. Cleti et Marcellini Mm. sem. ex heri, hodie nobis.
28. S. Fidelis a Sigmaringa dup. hodie nobis.

Dom. III. post Pascha. De Patrocinio S. Joseph dup. 2. class. cum Octava.

Majus.

4. De S. Sindone D. N. J. C. dup. maj.
11. S. Monicæ Vid. dup. hodie nobis ex 4. hujus.
17. S. Joannis Nepomuceni Mart. dup. 2. classis cum Octava.
26. S. Philippi Nerei Conf. dup. 1. class. cum Octava.

Junius.

Feria VI. post Oct. Corp. Chr. De SS. Corde Jesu dup. maj.

21. S. Aloysii Gonzagæ dup. 1. class. cum Octava in domibus Probationis.

Julius.

Dominica III. De SS. Redemptore dup. 1. class. cum Octava.

26. S. Annæ Matris B. M. V. dup. 1. cl. cum Octava.

Augustus.

Dom. infra Oct. Assumpt. B. M. V. S. Joachim Patris B. M. V. dup. 1. class. cum Octava.

27. Transverberationis S. Teresiæ V. dup. 2. class.

September.

1. S. Josephi a Calasanctio Conf. dup. hodie nobis.

Dom. III. De Officio VII Dolorum B. M. V. dup. maj.

25. Officium SS. Redemptoris dup. 2. class. ex concessione Pii VI.

29. S. Michaëlis Archangeli dup. 1. class. cum Octava.

October.

7. S. Brunonis Conf. dup. hodie nobis.

11. S. Remigii Ep. et Conf. semid. ad libit. hodie nobis.

Dom. II. De Maternitate B. M. V. dup. maj.

15. S. Teresiæ V. dup. 1. class. cum Octava.

21. De Puritate B. M. V. dup. maj. hodie nobis.

Dom. III. Ss. Felicis, Cosmæ et Alapantii Mm. dup. 1. class. cum Octava.

24. S. Raphaëlis Archangeli dup. 1. class. cum Octava.

November.

4. S. Caroli Borromei Ep. et Conf. dup. 2. class. cum Octava.

13. S. Stanislai Conf. dup. 1. class. cum Octava in domo Probationis.

14. S. Martini Ep. et Conf. dup. ex 11. hujus, hodie nobis.

16. Extra Romam. S. Didaci Conf. semid. ex 13. hujus, hodie nobis.

17. S. Gregorii Thaumaturgi Episc. et Conf. dup. 2. class. cum Octava.

21. Præsentationis B. M. V. dup. 1. class. cum Octava.

27. S. Joannis a Cruce Conf. dup. hodie nobis ex 24. hujus.

29. Romæ. S. Didaci Conf. semid. ex 16. hujus ass. nobis in domibus Probationis.

December.

1. S. Felicis de Valois dup. ex 20. Nov. dies assignata in domibus Probationis.

3. S. Francisci Xaverii Conf. dup. 2. class. cum Octava.

12. Translationis Almæ Domus dup. maj. ex 10. hujus hodie nobis.

Officia votiva in quolibet mense die non impedita præter Adventum, Quadragesimam et Vigilias, Feriasque majores.

De SS. Redemptore semid. pro mensibus Februario et Martio, omnia sumantur de die Festo.

Pro mensibus Aprilis et Maji L. 2. et 3. N. sumantur ex 2. die infra Oct.

Pro mensibus Junii L. 2. et 3. N. sum. ex 3. die infra Oct.

Pro mensibus Sept. et Oct. L. 2. et 3. N. sum. ex 4. die infra Oct.

Fit etiam in quolibet mense et omnia ut in die festo.

1. De S. Joseph sem.
2. De S. Joachim sem.
3. De S. Anna sem.
4. De S. Thoma Ap. sem.
5. De S. Joanne Nepom. sem.
6. De S. Gregorio Thaumat. sem.
7. De S. Carolo Borromeo sem.
8. De S. Francisco Sales. sem.
9. De S. Francisco Xaver. sem.
10. De S. Philippo Nerio sem.
11. De S. Teresia sem.

In omnibus feriis V. non imped. de SS. Sacram.

In omnibus feriis VI. de Passione Domini.

Non erit abs re, ex supplici libello R. P. Giattini, Procuratoris Generalis C. SS. R. pro approbatione novi Kalendarii an. 1821 ad Sacr. Rituum Congregationem

dato heic adjungere, sub quibus Summis Pontificibus nonnulla festa nostræ Congregationi concessa sunt,[1]) scil.

„Nel nascimento della nostra Congregazione Benedetto XIV. di fel. me. sotto li 8 Marzo 1749 la grazia della facoltà di recitare l' Officio e Messa del SSño Redentore titolare della medesima nella terza Domenica di Luglio di rito doppio di prima classe con l' ottava."

„Clemente XIII. addì 18 Ottobre 1764 accordò a tutti gl' Individui della nostra Congregazione il privilegio di recitare l' Officio e Messa di S. Filippo con quello stesso rito, e forma come si recita dai Padri dell' Oratorio, e di più tutti gli Officj de' Santi, che si fanno dai Padri Pii Operarj, Dottrinisti, e Filippini."

„Clemente XIV. ai 19 Giugno 1773 confermò il Rescritto del suo Predecessore, ed al medesimo aggiunse la facoltà di poter recitare gli Officj della Corona di Spine, del Sangue, Lancia e Chiodi, e delle Cinque Piaghe di N. S. G. C."

„Lo stesso Sommo Pontefice a' 26 Gennajo 1774 concesse la facoltà di poter celebrare le Messe, e recitare gli Officj della Sag. Famiglia, ed altri Santi sotto il rito e forma, che si recitavano dai Padri Cinesi detti della Sag. Famiglia, e quelli di S. Teresa a' 15 Ottobre e 27 Agosto come a' Teresiani."

„Sotto il dì 11 Novembre 1778 per Decreto della Sag. Congregazione de' Riti fu alla Congregazione concesso l' Officio e Messa di S. Raffaele Arcangelo di Rito doppio di prima classe con l' ottava, ed ai 12 Marzo 1783 per altro Decreto furono concessi quelli dell' Apparizione di Maria SSña detta del Buon Consiglio di rito doppio maggiore."

Et Franciscus de Paola, Superior Generalis in Compendio Privilegiorum sub Tit. *Festivitas* affirmat, Pium VI. nobis concessisse officium SSñi Redemptoris die 25. Febr. et 25. Sept. sub ritu dupl. 2. class. celebrari.

---

[1]) Exstat Copia typis impressa.

37.

Adscriptio ad Tertium Ordinem S. Francisci cum communicatione jurium etc. facta die 18. Novembris 1786.[1])

„Nostra Congregatio, quia adscripta ad Tertium Ordinem S. Francisci, ex concessione Rm̃i P. Generalis per facultatem ab Apostolica Sede peculiariter habita, gaudet omnibus et singulis juribus, prærogativis, et gratiis spiritualibus dicto Ordini concessis et concedendis. — Indultum datum sub die 18. Novembris 1786 authenticum extat in nostro Archivio.“

38.

Rescriptum S. Congr. Episc. et Reg. de die 14. Septembris 1787 circa ordinationes per Ordinarium diœcesanum.[2])

Beatissimo Padre,

Il Superiore Generale Francesco de Paola della Congregazione del SSm̃o Redentore esistente nello Stato Pontificio ed i Consultori generali Gaspare Cajone, Michele de Michele, Isidoro Leggio, e Pasquale Lacerra Procuratore generale, prostrati al Trono della Santità Vostra, in nome loro e di tutta la suddetta Congregazione umilmente espongono, come essendosi nel passato Ottobre tenuto di ordine supremo della Santità Vostra il Capitolo generale, ed oltre l'elezione del nuovo governo, fatto un corpo di Costituzioni, per più stabilire la regolare osservanza, che grazie a Dio regna in detta Congregazione, Le umiliano perciò una colla Regola approvata dalla S. M. di Benedetto XIV. con alcune piccole mutazioni notate in essa, giusta la facoltà concessa all' Oratore della medesima Santità Vostra nell' udienza dei 12. del corrente, supplicandola degnarsi di ordinare e commetterne a chi stima la revisione ed esame delle

---

[1]) Sic legitur in Compendio Privil. an. 1792 pag. 29 §. XIII. — P. Lupoli idem Indultum affert, et subjungit pag. 346: „Dice de Paola nel suo Compendio de' privilegj, che era nel suo Archivio; ma dopo la sua morte non si è trovato.“

[2]) Exstat Copia authentica.

medesime per ottenere di esse Regole e Costituzioni una nuova approvazione e conferma, non essendosi fatte le predette mutazioni che per maggior chiarezza ed ordine di essa Regola, per adattarsi all' utile dello Stato Pontificio, e per maggior bene delle anime; con dispensare ancora al punto della Regola, che vuole sei Consultori assistenti al Superiore Generale e ridurle per sempre, giusta la mente sovrana della Santità Vostra spiegata con Decreto della S. Congregazione de' Vescovi e Regolari il dì 27. Settembre 1785, al numero di quattro, non incluso il Procuratore generale, il quale si supplica che resti ad formam Regulæ; e di più degnarsi approvare e confermare tutti i privilegj e grazie concessi alla medesima dalla S. M. di Benedetto XIV. e per Rescritto confermati dalla Santità Vostra sotto il dì 20. Ottobre 1781, ed ampliati con altri Santissimi Rescritti, come pure di riconfermare tutte le Case, che esistono sotto il dominio della Santità Vostra, con ricevere la Congregazione sotto l'immediata e speciale di Lei protezione e della S. Sede, e tutto ciò per avere una perpetua memoria dell' immortale beneficenza di sì degno Sovrano. Che ecc. Quam Deus etc.

S. Congregatio Eminentissimorum et Rm̃orum S. R. E. Cardinalium negotiis et consultationibus Episcoporum et Regularium præposita, ad quam SSm̃us Dominus noster supplicem libellum remisit, referente Em̃o Dño Cardinali Zelada Ponente, attentis narratis, censuit rescribendum prout rescripsit: In omnibus juxta votum Dñi Ponentis et ad Dominum Secretarium cum Sanctissimo.

Romæ 20. Julii 1787.

[*Relatio autem, Sanctissimo Patri ab infrascripto Domino Secretario S. Congr. Episcoporum et Regularium sub die 7. Septembris 1787 facta, his constat verbis:*

I preti della Congregazione del SSm̃o Redentore dello Stato Pontificio, hanno domandato alla Congregazione

[1]) Exstat Copia authentica.

dei Vescovi l'approvazione di alcune riforme che intendevano fare sulla primitiva regola, approvata dalla S. M. di Benedetto XIV., l'inviolabile osservanza della quale fu reiteratamente inculcata da V. Santità in occasione che separò quelli del Regno di Napoli, perchè avevano adottato un nuovo regolamento.

Riferitasi l'istanza dal Sign. Card. de Zelada, Ponente, la Congregazione non ha creduto doversi approvare le proposte riforme in tutto il resto, eccettochè nel punto dell' ordinazione.

Mentre prescrivendo la Regola che i Congregati debbono essere ordinati da quei Vescovi, dà quali lo sarebbero se non fossero in Congregazione, dando al P. Generale la sola facoltà di dare al suo Religioso il permesso per farsi ordinare, la S. Congregazione altra volta in ponenza della ch. memoria del Cardin. Ghilini, aveva dichiarato illecite le ordinazioni che abusivamente si facevano colle sole dimissorie del Generale col pretesto della comunicazione dei privilegii che godono di altre Congregazioni che hanno il privilegio di concedere le dimissorie. E V. Santità reiterate volte di poi aveva rigettate le istanze del P. Generale per la facoltà di dare le dimissorie anche ad individui particolari per l' abuso appunto che n' era nato che soggetti, rigettati dai Vescovi, si erano ascritti alla Congregazione, e poi dopo presi gli ordini colle dimissorie del P. Generale, e si facevano dimettere dalla Congregazione e se ne ritornavano preti nelle loro diocesi ad onta dei Vescovi che non li stimavano degni, e non li avrebbero ordinati.

Parve però alla Congregazione, secondo il parere del Sign. Cardin. Zelada, Ponente, che ciò non ostante, fosse troppo incomodo ed impraticabile che i soggetti collocati in diverse case, dovessero tornare alle loro diocesi, talvolta molto distanti, per essere ordinati, con dover rimanere fuori delle case religiose per quel tempo che ciascuna volta sarebbe occorso per gli esercizii e per gli atti dell' ordinazione.

Onde per togliere quest' incomodo ed insieme l'incoveniente di ordinarsi i rigettati dai Vescovi, la Congregazione crede potersi accordare che il P. Generale concedesse le dimissorie, purchè gli ordinandi avessero le testimoniali del proprio Vescovo, da esibirsi prima della loro recezione, o almeno prima dell' ordinazione, nelle quali, fra le altre cose, si dichiari che non sono stati mai riprovati.

Mi fu dunque commesso che io ne umiliassi la relazione a V. Santità; perchè, stimandolo espediente, si degnasse in tal forma concederne il privilegio al P. Generale.

SSmus benigne annuit pro facultate concedendi dimissorias dummodo ordinandi admissi fuerint in Congregazione SSmi Redemptoris cum testimonialibus proprii respectivi Ordinarii super vita et moribus et idoneitate ad Ordines, cum declaratione, quod alias rejecti non fuerint.]

Ex Audientia SSmi die 14. Sept. 1787.

Sanctitas Sua benigne annuit pro facultate P. Francisco de Paola, Superiori Generali Congregationis SSmi Redemptoris, ejusque in prædicto munere legitimis successoribus concedendi litteras dimissorias ad primam tonsuram et Ordines tam minores quam majores etiam ad Presbyteratum, servata tamen forma Constitutionis Benedictinæ: Impositi nobis, iis tantum e suorum Congregatorum numero, qui consuetam professionem votorum simplicium in dicta Congregatione emiserint et provisi fuerint de patrimonio legitime constituto coram Ordinario originis, periculo tamen ipsius Congregationis, quæ scilicet, si fraus vel dolus in constitutione patrimonii intercesserit, præter notam Ordinationis illicitæ tam ab Ordinatis quam a Superioribus dimissorias concedentibus incurrendam, teneatur supplere de proprio in casu discessus vel dimissionis ejusmodi Ordinatorum. Et dummodo Ordinandi testimoniales exhibeant suorum Ordinariorum originis pro tempore moræ in Diœcesi ad formam Bullæ

Innocentianæ: Speculatores, et cum declaratione, quod alias rejecti ab Ordinatione non fuerint. In reliquis vero quoad moderationem Regulæ et Constitutionum rejecit instantiam juxta votum S. Congregationis.

F. R. Card. Carafa S. C. Præfectus.
Julius Maria de Somalia Secretarius.

Ita reperitur in Regesto, cui titulus: *„Episcoporum anni 1787,“* quod asservatur in Archivo hujus S. Congregationis Episcoporum et Regularium. In quorum fidem . . .

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis hac die sexta Maji 1866.

L. † S. A. Archiepiscopus Philippen. Secretarius.

39.

Rescriptum Pontificium de die 23. Septembris 1787 circa Ordinationes ad titulum Mensæ communis.[1])

Ex Audientia Sanctissimi. Die 23. Septembris 1787.

SSm̃us benigne annuit (scil. circa ordinationem ad titulum Mensæ communis)[2]) quoad *illos* tantum qui legitime admissi fuerant ad probationem ante diem septimum Septembris hujus anni. Quantum vero ad *illos,* qui post dictum diem admissi fuerunt, vel in posterum admittendi sunt, servetur in omnibus resolutio S. Congregationis approbata a SSm̃o, sub die 14. Septembris. Nomina denique illorum, quibus hanc gratiam impertitus est SSm̃us, scribantur in Catalogo subscripto a Superiore Generali, diligenter custodiendo in actis Secretariæ ejusdem Congregationis.

L. † S. J. M. Somalia Secretarius.

---

[1]) Exstat Copia.

[2]) Multi Episcopi apud S. Sedem de privilegio die 16. Febr. 1782 concesso candidatos ad titulum Mensæ communis ordinandi conquesti sunt, cum plures sic Ordinati ex Congregatione egressi ad Diœceses suas reversi essent; quare S. Sedes hoc privilegium revocavit.

40.

Decretum S. Rituum Congregationis de die 21. Januarii 1789 Kalendarium Ecclesiæ Romanæ cum variis Officiis Congregationi SSmi Redemptoris concedens.[1])

Suprascriptum ordinem Officii dicendi a R. P. D. Carolo Erskine Fidei Promotore de mandato SSmi Domini Nostri Pii VI. P. M. revisum, idem SSms Dominus Noster ad humillimas preces P. Francisci de Paola Superioris Generalis Congregationis SSmi Redemptoris benigne approbavit, eumque ab omnibus utriusque sexus prædictæ Congregationis, qui ad horas canonicas tenentur, in posterum servari indulsit. Die 21. Januarii 1789.

J. Card. Archinto Præfectus.

D. Coppola Secretarius.

---

[1]) *Deest Originale, sed constat ex Voto Joannis Canonici Fornici, S. Sedis Apost. Cæremoniarum Magistri, in Archivo Generali Romæ asservato super Resolutione Dubiorum, instante R. P. Vincentio Antonio Giattini Procuratore Generali Congregationis SS. Redemptoris. Romæ 1821, ubi etiam dicitur:* „Summo Pontefice Pio VI. di sa. me. per organo della Sagra Congregazione de' Riti aveva approvato un Calendario a parte per la Congregazione del SSmo Redentore, che altro non era se non quello della Chiesa Romana coll' aggiunta di varj Officj.“ — P. Sabelli in „Archivio delle Carte di Roma II.“ scribit pag. 16: „Rescritto in Copia autenticata ed in altra informativa di Pio PP. VI. con cui approva il Calendario delle Feste dell' anno intero per la nostra Congregazione. 21. Gennaio 1789. Il detto Calendario è Originale con Suggello Cardinalizio.“ — Hoc Calendarium tantummodo a Patribus nostris Status Pontificii introductum est. P. Cardone enim in suo manuscripto „Sugli Officj de' Santi particulari, che noi abbiamo da Roma“ n. 25 adnotat: „A' 21 Gennaio 1789 la Congregazione de' Sacri Riti approvò un Calendario particolare per la nostra Congregazione. Questo è lo stesso, che il Calendario Romano della Chiesa universale coll' aggiunta di varj Officj particolari. Ma perchè nel Decreto dell' approvazione di detto Calendario non vi è parola precettiva, dicendosi *Indulsit,* nè clausula derogatoria alle anteriori concessioni: ne siegue 1. che anche prima dell' ultimo Decreto, come era diverso, non vi era alcun obbligo di uniformarsi allo stesso Calendario; 2. che stanno in tutto il loro vigore le dette anteriori concessioni, benchè ristrette nel Calendario.“ Tandem, Congregatione reunita, Rms P. Blasucci, Rector Major, etiam parti Neapolitanæ istud Calendarium præscripsit, ut ex Documento infra afferendo sub n. 48 patebit.

41.

Confirmatio privilegiorum facta a SSmo D. Pio PP. VI. die 12. Junii 1789 impertita.[1])

Intus. = Beatissimo Padre.

Il Superiore Generale della Congregazione del SSmo Redentore prostrato ai Piedi della Santità Vostra umilmente espone, qualmente la S. M. di Benedetto XIV., prima con suo Breve, che comincia: *Ad Pastoralis dignitatis fastigium,* in data dei 25. Febbraio 1749 avendo approvata si la Regola, che l'Istituto di detta Congregazione; e poi con altro Suo Breve che comincia: *Pastoris æterni,* in data degli 11. di Agosto 1757 concesse alla sua Congregazione suddetta la Comunicazione de' Privilegj, Grazie, Indulti, ecc., che godevano le due Congregazioni dei Pii Operarj e Dottrinarj, come più ampiamente apparisce dal Breve medesimo. Espone altresi, che la medesima Santità Vostra, con suo Rescritto che si umilia, in data dei 20. Agosto 1781, in aumento dello spirituale vantaggio e decoro della prefata sua Congregazione, ed a cumolo delle già apportate Apostoliche beneficenze, si degnò aggiungere, sì la conferma de' Privilegj, Grazie, ecc. che le era stato concesso, e specialmente, e per via di comunicazione, come ancora volendola maggiormente favorire, l'ampliò colla comunicazione *æque principaliter, pariformiter, etc.* di tutti i Privilegj, Grazie, Indulti, Esenzioni, Prerogative ecc. concesse, e concedende alle suddette due Congregazioni, ed à Chierici Regolari Passionisti, tanto per Bolla, che comincia: *Supremi Apostolatus Ministerii,* del 17. Agosto 1769; e per altra, che comincia: *Præclara virtutum exempla,* dei 16. Settembre 1775, come per Breve di Alessandro VII. ed altri Pontefici, quanto che si godessero dalle tre anzidette Congregazioni per le Apostoliche susseguenti beneficenze; e perchè ciò si ha per il citato Rescritto, l'Oratore quindi umillimo supplica la Santità

[1]) Exstat Copia authentica.

Vostra, che seguendo le vestigia dei suoi Antecessori, degnar si voglia con altro Apostolico Breve confermare il Rescritto suddetto, *et quatenus opus,* concedere di nuovo alla sua predetta Congregazione tutti i Privilegj, Grazie, Indulti, Esenzioni, Concessioni ecc. delle suddette Congregazioni, colle quali comunicano *pariformiter, et æque principaliter,* come se fossero state concesse, e si concedessero in appresso alle persone, chiese e case della Congregazione dell' Oratore; derogando alle Regole e Constituzioni proprie, ed Apostoliche ed ogni altro ostasse al godimento di quanto sopra necessario ad esprimersi. Che ecc. Quam Deus etc.

Foris. = Alla Santità di Nostro Signore Pio Papa VI. felicemente Regnante per il Superiore Generale della Congregazione del SS. Redentore.

Ex Audientia SSmi die 12. Junii 1789.

Expediatur ut petitur.

Sumptum ex supplici libello Originali Secretariæ Brevium, collatum concordat.

L. † S. † H. Card. Consalvus.

42.

Breve Pii VI. Sacrosanctum *de die 21. Augusti 1789 privilegia hactenus obtenta in forma speciali confirmans.*[1])

Pius PP. VI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Sacrosanctum Apostolatus officium, quod humilitatem Nostram nullo licet meritorum Nostrorum suffragio gerere voluit Altissimus, enixe postulat, ut paternam religiosorum Ordinum atque Congregationum uberes et suaves in vinea Domini fructus in dies suppeditantium curam gerentes privilegia, gratias et indulta illis ex Apostolicæ Sedis largitate concessa approbationis et confirmationis robore muniamus, ac alias desuper opportune

[1]) Documentum originale et Copia authentica Typis Rev. Cameræ Apost. cusa asservantur.

provideamus, prout in Domino salubriter expedire conspicimus. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus de Paola Superior Generalis Congregationis SS. Redemptoris, quod alias fel. rec. Benedictus XIV. Prædecessor Noster, postquam per Apostolicas suas in simili forma Brevis, quarum initium: Ad Pastoralis die 25. Februarii 1749 expeditas Litteras institutionem dictæ Congregationis cum suis regulis et constitutionibus approbaverat, per alias suas in pari forma Brevis die 11. Augusti 1757 expeditas Litteras incipientes: Pastoris æterni eidem Congregationi privilegia, indulta, gratias et indulgentias, quæ Congregationibus Doctrinæ christianæ et Piorum Operariorum concessa erant, quibusque fruebantur, communicavit, prout in dictis Litteris, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, uberius continetur. Subinde autem, sicut pro parte dilecti filii Isidori Leggio, tunc existentis Procuratoris generalis primodictæ Congregationis, Nobis fuerat humiliter supplicatum, ut quemadmodum super dubiis, quæ quoad communicationem hujusmodi inter suæ Congregationis Alumnos postmodum exorta fuerant, videlicet num per eam intelligerentur communicata quæ ad Altaria privilegiata, indulgentias et Officia propria Sanctorum pertinent, a fel. rec. Clemente XIII. et itidem Clemente XIV. Romanis Pontificibus prædecessoribus Nostris per favorabile vivæ vocis oraculum consultum fuerat, ita et Nos, qui etiam per simile oraculum tum plenariam indulgentiam Christifidelibus peragentibus Sacram Communionem pluries in mense, tum facultatem dictis Alumnis benedicendi cruces, sacra numismata et coronas precatorias cum applicatione indulgentiarum in forma Ecclesiæ consueta et ab Apostolica Sede præscripta ad numerum per Superiores pro tempore dictæ Congregationis benevisum, ac tam intra missionum et exercitiorum spiritualium curriculum, quam extra illud, una cum facultate absolvendi a casibus in Bulla die Cœnæ Domini legi con-

sueta contentis concessimus, ea omnia confirmare, atque insuper attento, quod Congregatio Clericorum discalceatorum Crucis et Passionis D. N. J. C. vigore aliarum Apostolicarum Litterarum per memoratum Clementem XIV. Prædecessorem Nostrum XVI. Kal. Decembris anni 1769 sub plumbo editarum, prout cum aliis, ita cum sua Congregatione in privilegiis, indulgentiis, aliisque spiritualibus gratiis communicationem habere obtinuerat, propterea vicissim Congregationi suæ prædictæ communicationem privilegiorum, indultorum, aliarumque spiritualium gratiarum, quibus dicti Clerici excalceati eorumque Congregatio fruuntur et gaudent, ac uti, frui et gaudere poterunt, concedere dignaremur: Nos hujusmodi supplicationibus inclinati per Nostrum Rescriptum diei 20. Octobris 1781 annuimus juxta petita, ac propterea omnia et singula privilegia et indulta enuntiatis tribus Congregationibus ab Apostolica Sede usque tunc concessa, et quæ in posterum concederentur, quamvis speciali mentione digna, ad prædictam Congregationem SS. Redemptoris extendimus, eaque sub iisdem modo et forma ac æque principaliter communicavimus ac communicata esse voluimus, prout in dicto Rescripto, cujus etiam tenorem præsentibus pro expresso et inserto haberi voluimus, uberius continetur. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, quæ per Apostolicam Sedem prædictam concessa sunt, si ab ea confirmari contingat, majorem suscipiunt roboris firmitatem, ideo memoratus Superior Generalis Rescriptum hujusmodi per Nos confirmari ac alias, ut infra, a Nobis provideri plurimum desiderat: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Exponentem, ejusque Congregationem prædictam specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, ipsorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et pœnis a jure vel ab homine quavis

occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, supplicationibus hujusmodi inclinati, Rescriptum Nostrum prædictum, omniaque et singula in eo contenta et expressa Auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, omnesque et singulos juris et facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus et sanamus, et quatenus opus sit, privilegia, exemptiones, indulta aliasque spirituales gratias dictæ Congregationi SS. Redemptoris, ejusque Superioribus, personis, ecclesiis et domibus regularibus, tam generaliter quam specialiter, ac per viam communicationis cum supradictis tribus Congregationibus, videlicet Piorum Operariorum, Doctrinæ christianæ et Passionis D. N. J. C., etiam motu proprio et ex certa scientia, ac alias per Nos seu quoscunque alios Romanos Pontifices prædecessores nostros concessa, et in posterum pari modo concedenda, quæque specialem requirerent mentionem, ita ut illis prædicta Congregatio SS. Redemptoris in posterum uti, frui et gaudere libere ac licite possit et valeat, perinde ac si specialiter et expresse ac pariformiter et æque principaliter ei concessa fuissent, auctoritate et tenore præsentis concedimus. Decernentes easdem præsentes Litteras semper et perpetuo firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, dictæque Congregationi SS. Redemptoris ejusque Superioribus, personis, aliisque prædictis in omnibus et per omnia plenissime suffragari et respective inviolabiliter observari. Sicque in præmissis omnibus et singulis per quoscunque Judices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici Auditores ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos ac Sedis Apostolicæ Nuntios, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter judicandi et interpretandi facultate et auctoritate, judicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel igno-

ranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, ac supradictæ Congregationis SSm̃i Redemptoris, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis et Litteris Apostolicis sub quibuscunque tenoribus et formis, cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis Decretis in genere vel in specie, nec aliis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis et innovatis: quibus omnibus et singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et forma in illis tradita observata exprimerentur et insererentur, præsentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut præsentium Litterarum transsumptis seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ vel Procuratoris generalis ejusdem Congregationis munitis, ea prorsus fides in judicio et extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 21. Augusti 1789. Pontificatus Nostri Anno Decimo quinto.

L. Annuli Piscat.

R. Card. Braschius de Honestis.

43.

Facultas benedicendi Scapulare Immaculatæ Conceptionis B. M. V. die 19. Octobris 1791 ad vicennium concessa.[1])

„Per Præpositum Generalem Clericorum Regularium, ex facultate illi concessa a Papa Pio VI. per Rescriptum sub die 19. Octobris 1791 adest Nostris facultas benedicendi Scapularia parva SSm̃æ Immaculatæ Conceptionis, valitura per annos 20.

Supradicta Facultas intelligitur semper concessa in illis locis, ubi non adsunt Fratres respectivi Ordinis.“

44.

Decretum S. Rituum Congregationis de die 18. Octobris 1793 de expunctione Octavarum et introductione nonnullorum festorum.[2])

SSm̃us D. N. Pius VI. P. M. ad humillimas preces P. Petri Pauli Blasucci Rectoris Majoris Congregationis SSm̃i Redemptoris, octavas omnes eidem Congregationi peculiariter concessas abrogavit, præter octavas SSm̃i Redemptoris præfatæ Congregationis Titularis, et Patrocinii S. Joseph Patroni.

Præterea indulsit, ut ab omnibus utriusque sexus ejusdem Congregationis, qui ad Horas canonicas tenentur, quotannis recitari possint infrascripta Officia cum Missis jam approbatis, videlicet:

Feria III. post Dom. Sexagesimæ. Offic. Passionis D. N. J. C. dupl. maj.

In aliqua die Quadragesimæ, vel Feria V. mense Martii non impedito Officio novem Lectionum ab Oratore destinata: S. Sindonis dupl. maj.

---

[1]) Sic legitur in Compendio Privil. Congr. N. Status Pontificii an. 1792. Vox: „Benedicere“ §. VI. pag. 52.

[2]) Ex Voto Joann. Canonici Fornici supra pag. 49 not. 1 allato. — P. Sabelli in „Archivio delle Carte di Roma II.“ pag. 17 adnotat: „Rescritto originale di Pio PP. VI. per abrogazione di tutte le Ottave da noi avute all' eccezione del SS. Redentore e del Patrocinio di S. Giuseppe e col fissare altre 9 Feste della Passione, di Maria SSm̃a, e di S. Raffaele a' 18 Ottobre 1793.“

Die 10. Decembris. Translationis Almæ Domus Lauretanæ dupl. maj.

Die 18. Martii. S. Gabrielis Archangeli dupl. min.

Die 26. Aprilis. Apparitionis Imaginis B. M. V. de Bono Consilio dupl. maj.

Dominica III. Septembris. Septem Dolorum B. M. V. dupl. maj.

Dominica II. Octobris. Maternitatis B. M. V. duplex majus.

Die 21. Octobris. Puritatis B. M. V. dupl. maj.

Die 24. Octobris. S. Raphaëlis Archangeli dupl. min.

Hac die 18. Octobris 1793.

J. Card. Archinto Præf.

D. Coppola Secretarius.

45.

Prorogatio Indulgentiæ plenariæ pro ultima Missionis concione die 30. Januarii 1794 ad decennium concessa.

P. Sabelli in „Archivio delle Carte di Roma II.“ pag. 17 sub die 30. Januarii 1794 affert sequens Rescriptum originale, quod tamen perditum est:

„Rescritto originale di Pio PP. VI. per la proroga dell' Indulgenza plenaria per gli Esteri, che vengono all' ultima predica in Missione ad decennium tantum. 30 Gennaio 1794.

46.

Decretum S. Rituum Congregationis de die 19. Februarii 1794, quo facultas recitandi Officia Sanctorum tertii Ordinis S. Francisci abrogata est.[1])

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

SSm̃us D. N. Pius VI. P. M. ad humillimas preces P. Petri Pauli Blasucci Rectoris Majoris Congregationis SS. Redemptoris, me infrascripto Secretario referente, cooptionem jam factam ejusdem Congregationis in ter-

[1]) Ex Voto Joannis Canonici Fornici supra allato pag. 49 not. 1.

tium Ordinem S. Francisci, siquidem facultatem Patribus ejusdem Congregationis tribuerit recitandi Officia Sanctorum Seraphici Ordinis, in hac tantum parte abrogavit, atque declaravit in unaquaque domo ejusdem Congregationis persolvendas esse Horas Canonicas juxta Kalendarium Diœcesis, in qua sita est, additis Officiis eidem Congregationi peculiariter concessis, quæ exstant in Kalendario a Sanctitate Sua die 21. Januarii 1789 approbato, aliisque ab eodem SSmo Domino Nostro concessis die 18. Octobris 1793, exceptis Octavis Decreto ejusdem diei abolitis.

Præterea indulsit, ut in universa eadem Congregatione Festum SSmi Redemptoris, cui in prædicto Kalendario statutus est dies 25. Septembris transferri possit in posterum cum Officio et Missa in diem 26. Novembris.

Hac die 19. Februarii 1794.

J. Card. Archinto Præf.

D. Coppola Secretarius.

47.

Rescriptum Pontificium de die 19. Februarii 1794 circa translationem Officii SSmi Redemptoris de die 25. Septembris ad diem 26. Novembris.

P. Sabelli in „Archivio delle Carte di Roma II." pag. 17 adnotat: „Rescritto originale con la sua Copia informativa di Pio PP. VI. per la Translazione dell' Officio del SSmo Redentore da 25. Settembre a' 26 Novembre con facolta di farne la Comemorazione ne' Suffragj comuni. 19. Febr. 1794.

48.

Circulare Rmi P. Petri Pauli Blasucci Rectoris Majoris de die 6. Februarii 1795 circa Officia a S. Sede nostræ Congregationi concessa.[1])

Essendo pervenuto alla nostra notizia, che alcuni Sacerdoti della nostra Congregazione non si uniformano

[1]) Exstat Documentum originale.

in certi giorni dell' anno a tutti gli altri nella recitazione dell' Officio Divino, forse perchè non sanno quali siano gli Officj particolari conceduti per lo passato dà Sommi Pontefici, e dalla Congregazione; Noi nel giro della Visita fatta in tutte le case dello Stato Pontificio c' informammo esattamente di tali concessioni, e della pratica osservata da tutti quei nostri Soggetti circa gli Officj particolari de' Santi da più anni già conceduti. Quindi è, che volendo Noi in tutte le case della nostra Congregazione, oggidì per divina misericordia unite in un sol corpo, la medesima uniformità; notifichiamo a tutti i Sacerdoti, e Coristi delle nostre case di Regno, anche di Calabria, e di Sicilia il seguente Calendario qui sotto registrato; e vogliamo ed ordiniamo, che da tutti si osservi esattamente *uti jacet;* ed insieme proibiamo ogni mutazione contraria all' uniformità. Tutti si regoleranno nella recitazione degli Officj divini col Calendario della Diocesi ove sono situate le case; aggiungendo, o mutando nel medesimo giusta il tenore del seguente Calendario fatto per la nostra Congregazione.

Januarius.

23. Desponsationis B. M. V. dupl. maj. cum comm. S. Joseph.

28. S. Raymundi de Peñafort C. sem., ex 23. hujus, hodie nobis fixe.

29. S. Francisci Salesii Ep. Conf. dupl. 2. class. sine octava cum Gloria tantum.

Februarius.

23. S. Margaritæ Cortonensis Pœnit. semid.

25. Commemoratio SS$\widetilde{\text{mi}}$ Redemptoris dupl. maj.

Feria III. post Dom. Sexagesimæ. De Passione D. N. J. C. dupl. maj.

Martius.

18. S. Gabrielis Archangeli dupl. maj.

19. S. Joseph dupl. 1. class. sine octava.

31. S. Balbinæ Virg. semid.

In Feriis sextis Quadragesimæ: De quinque Plagis; De Corona spinea; De Sanguine; De Clavis et Lancea D. N. J. C. et De septem Doloribus B. M. V., omnia dupl. maj., sed Officium de Sanguine dupl. 1. class. sine octava.

Fer. 6. ante Dom. Passionis, ubi non est impedita Officio Triumphi S. Crucis; vel fer. 5. ante dictam Dom., ubi feria 6. est ut supra impedita, fit Officium de S. Sindone D. N. J. C. dupl. maj. Hæc omnia quinque Officia possunt transferri, si dies assignati fuerint impediti.

Aprilis.

24. S. Boni Latronis dupl.

26. B. Mariæ de Bono Consilio dupl. maj.

27. Ss. Cleti et Marcellini Mm. Pont. sem. ex heri, hodie nobis fixe.

28. S. Fidelis a Sigmaringa M. dupl. ex 24. hujus, hodie nobis fixe.

Dom. III. post Pascha. Patrocinium S. Joseph dupl. 2. class. cum octava cum Gloria, et ratione Dominicæ Credo.

Dom. IV. Octava ejusdem Festi dupl.

Majus.

17. S. Joannis Nepomuceni M. dupl. 2. class. sine octava.

18. S. Venantii M. dupl.

21. S. Felicis a Cantalicio C. sem.

22. S. Paschalis Baylon C. dupl. ex 17. hujus, hodie nobis fixe.

26. S. Philippi Nerii C. dupl. 1. class. sine octava, cum Gloria et Credo. (?)

27. S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg. dupl.

Feria 6. post octavam Corporis Christi de SSm̃o Corde ejusdem dupl. maj. In I. Vesp. non fit comm. SSm̃i Cordis; in Missa color albus ex decr. S. R. C. 17. Augusti 1771.

Junius.

1. De SS. Corde B. M. V. dupl. 1. class. sine octava.

21. S. Aloysii Gonzagæ C. dupl.

25. S. Gallicani Mart. dupl.

27. S. Guilielmi Abb. dupl. ex 25. hujus, hodie nobis fixe.

28. S. Leonis II. Pontif. Conf. semid.

Julius.

17. S. Alexii Conf. dupl.

26. S. Annæ dupl. 1. class. sine octava, cum Gloria et Credo. (?)

Dom. III. SSm̃i Redemptoris dupl. 1. class. cum octava.

Dom. IV. Octava ejusdem festi dupl.

Augustus.

9. S. Emygdii Episc. et Mart. dupl.

27. Transverberationis S. Teresiæ dupl. 2. class. cum Gloria et Credo. (?)

Dom. infra Oct. Assumptionis. S. Joachim C. duplex 1. class. cum Gloria et Credo, sed sine octava.

Septembris.

1. S. Josephi a Calasan. C. dupl. ex 27. Aug., hodie nobis fixe.

4. S. Rosæ de Viterbo Virg. dupl.

6. S. Rosaliæ Virg. sem. ex 4. hujus, hodie nobis fixe.

29. Dedicatio S. Michaëlis Archang. dupl. 1. class.

Dom. III. Off. septem Dolorum B. M. V. dupl. maj.

Dom. IV. De sacris Reliquiis, quæ in nostris Ecclesiis Congregationis asservantur dupl. Gloria, Credo et color rubeus ex decr. S. R. C. 17. Aug. 1771.

October.

3. Dedicatio omnium Ecclesiarum Congregationis dupl. 1. class. cum octava.

10. Octava; sed fit Off. S. Francisci Borgiæ Conf. duplex 2. class. cum comm. octavæ. (?)

15. S. Teresiæ Virg. dupl. 1. class. sine octava, cum Gloria et Credo. (?)

20. S. Joannis Cantii C. dupl.

21. Off. Puritatis B. M. V. dupl. maj.

24. S. Raphaëlis Archang. dupl. 1. class. sine octava.

Dom. II. Off. Maternitatis B. M. V. dupl. maj.

November.

4. S. Caroli Borromei Ep. Conf. dupl. 2. class. sine octava, cum Gloria tantum.

17. S. Gregorii Taumat. Ep. Conf. dupl. 2. class. sine octava, cum Gloria tantum.

21. Præsentationis B. M. V. dupl. 1. class. sine octava.

26. Commemoratio SS. Redemptoris dupl. maj.

27. S. Silvestri Abb. dupl., ex heri, hodie nobis fixe.

Dom. II. Nov. Patrocinium B. M. V. dupl. maj.

December.

3. S. Francisci Xaverii C. dupl. 2. class. sine octava, cum Gloria tantum.

10. Translationis Almæ Domus Lauretanæ dupl. maj.

18. Exspectationis Partus B. M. V. dupl. maj.

Officia semel in mense diebus non impeditis extra tempus Quadrag. Adventus etc.: SS. Redemptoris, S. Joseph, S. Annæ, S. Joachim, S. Thomæ Ap., S. Joannis Nep., S. Gregorii Taumat., S. Caroli Borromei, S. Francisci Sales., S. Francisci Xav. et S. Teresiæ. — Semel in hebdomada: S. Philippi Nerii.

In omnibus feriis quintis non impeditis extra tempus Quadrag. etc. de SSm̃o Sacramento, in feriis sextis de Passione Domini, et in Sabbatis de Doloribus B. M. V. — Sed dum Missionarii actualiter operantur, agere possunt de SSm̃o Sacramento, et Passione etiam in feriis 5. et 6. Quadragesimæ, Adventus etc. diebus non impeditis.

In Suffragiis addenda est Commemoratio SS. Redemptoris.

Dato in Nocera de' Pagani li 6. Febbrajo 1795.

Pietro Paolo Blasucci
Rettore Mag. della Congr. del SS. Red.

L. S. Vincenz. Ant. Giattini del SS. Red. Segret.

49.

Facultas S. Congr. Pœnitentiariæ de die 19. Martii 1795 in actu Missionis ad annum concessa.

P. Sabelli in „Archivio delle Carte di Roma II.“ adnotat ad annum 1795 pag. 17 sequens Rescriptum: „Rescritto in Copia informativa con lettera del P. Cardone, con cui si dà la facoltà al Rettore Maggiore, ed ad altri due Padri da esso specialmente per ogni Missione o Esercizi pubblici deputandi, di assolvere dalle Censure, chi si è ordinato con Simonia *scienter*, e dall' Irregolarità contratta per la violazione di dette Censure, *ad annum tantum.* 19 Marzo 1795.“

50.

a) *Declaratio S. Congr. Pœnitentiariæ de die 21. Julii quoad dispensationem voti Castitatis.* b) *Rescriptum Pontificium de die 12. Decembris ejusdem anni circa differendam Missarum celebrationem ad duos menses.*

Idem P. Sabelli l. c. ad annum 1801 affert sequentia Rescripta, quorum textus inveniri non potuerunt:

„1. Rescritto originale della S. Penitenziaria con cui dichiara, non potersi dispensare il Voto di Castità perpetua benchè semplice in vigore della Bolla Crociata. 24. Luglio 1801.“

2. „Rescritto originale con la sua Copia informativa di Pio PP. VII. per potersi differire la celebrazione delle nostre Messe a due mesi. 12 Dicembre 1801.“

51.

Prorogatio Indulgentiæ plenariæ pro ultima Missionis concione die 30. Martii 1803 ad decennium concessa.

P. Sabelli l. c. ad annum 1803 sequens Rescriptum adnotat:

„Rescritto originale di Pio PP. VII. per la proroga dell' Indulgenza plenaria agli Esteri, che vengono all' ultima predica in Missione ad decennium. 23 Marzo 1803."

52.

Decretum S. R. Congregationis de die 8. Januarii 1803 circa benedictionem Scapularium in Missionibus. [1]

Congregationis SS. Redemptoris.

Quum nonnulli Sacerdotes Congregationis SS. Redemptoris facultatem habeant, et alii in posterum habere possint, benedicendi Scapularia quorumdam Ordinum Regularium cum lege eadem imponendi singulis illis Fidelibus, qui iis uti exposcunt, adhibendo formulam in actu impositionis: „Accipe Scapulare etc." et cum obligatione iisdem Fidelibus tradendi proprium nomen describendum in Albo illius Ordinis, ad quem pertinet Scapulare; quumque occasione Sacrarum Missionum in actu prædicationis innumera a Fidelibus exhibeantur Scapularia benedicenda, proindeque præfatus ritus servari nequeat, Superior Generalis prædictæ Congregationis humillimis precibus petiit a SSmo Domino Nostro Pio VII. Pontifice Maximo, ut in hoc casu, non obstante omissione prædictæ formæ, fas sit in posterum suprascriptis Sacerdotibus præfata Scapularia benedicere, ac si eadem servata fuerit.

---

[1]) Deest Documentum originale, exstat Copia authentica. — P. Sabelli in „Archivio delle Carte di Roma II." affert Originale his verbis: „Rescritto originale di Pio PP. VII., con cui accorda la facoltà di tralasciar le consuete usanze nel benedire gli Abitini. 8 Gennaio 1803."

Sanctitas Sua referente infrascripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario benigne annuit pro gratia juxta petita. Contrariis non obstantibus quibuscunque. Die 8. Januarii 1803.

Præsens Duplicatum expeditum fuit die 11. Januarii 1859.

C. Episcopus Albanensis Card. Patrizi S. R. C. Præf.

L. † S. H. Capalti S. R. C. Secret.

53.

Decretum S. Congr. de Propaganda Fide de die 3. Octobris 1803 circa SS. Ordines a quocunque Episcopo recipiendos.

Ex audientia SS̃mi habita die 3. Octobris 1803.

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina providentia PP. VII. ad preces P. Joannis Clementis Mariæ Hoffbauer, Congregationis Missionum SS. Redemptoris per Poloniam et Germaniam Vicarii Generalis, me infrascripto S. Congregationis de Propaganda Fide Secretario referente, benigne indulsit, ut Alumni professi ejusdem Congregationis, qui eidem Vicario Generali subsunt, cum litteris dimissorialibus Vicarii Generalis pro tempore, ordinari possint a prima tonsura usque ad presbyteratum inclusive a quocumque Episcopo latini ritus, gratiam et communionem S. Sedis Apostolicæ habente. Quibuscunque contrariis non obstantibus.

Datum Romæ ex ædibus ejusdem S. Congregationis die, mense et anno quibus supra.

L. † S. Dominicus Archiep. Myrensis Secretarius.

Originale hujus Indulti Romæ in Archivo domus generalitiæ asservatur una cum duabus copiis, recognitis a duobus Nuntiis Apostolicis et a Curia Episcopali Friburgensi in Helvetia.

Nuntius Apostolicus Vindobonensis copiam sequentibus terminis recognovit:

Universis ac singulis, quorum interest, fidem facimus atque testamur, Nos exhibitum Nobis Pontificii supra expressi Rescripti Originale omni ex parte authenticum recognovisse, eidemque præsentem hanc copiam de verbo ad verbum ad amussim concordantem reperisse. In quorum fidem.

Datum Viennæ ex S. Nuntiatura Apostolica die 5. Julii anni 1833.

P. Archiep. Tarsensis Nuntius Apost.

L. † S. Ph. Frassinelli S. Nuntiaturæ a Secretis.

54.

Facultas Vicario Generali die 8. Octobris 1803 concessa, erigendi Stationes Viæ Crucis.[1]

Beatissime Pater,

Clemens Maria Hofbauer, Vicarius Generalis Missionum Congregationis SSmi Redemptoris per Germaniam et Poloniam, Sanctitati Vestræ humillime exponit, inter primaria media, quibus corda Fidelium facillime excitantur ad christianam pietatem, illud esse, crebram scilicet vitæ, passionis, ac mortis D. N. J. C. rememorationem. Ne vero adeo salubri et efficaci medio plurimi Christiani in diversis Germaniæ, Poloniæ, Ukrainæ, Crimeæ, aliarumque tam Europæ, quam aliarum mundi partium, qui inter Hæreticos, Schismaticos, Mahometanos, aliosque ejusmodi Infideles vitam degunt, priventur, enixe rogat Sanctitatem Vestram, ut dignetur facultatem impertiri suæ Congregationi SSmi Redemptoris, quatenus quilibet Missionarius dictæ Congregationis, extra Italiam, et extra loca, in quibus Conventus PP. Observantium, aut Reformatorum S. Francisci nulli existunt, et unde recursus ad S. Sedem Apostolicam nullus, vel nonnisi cum summa difficultate et periculo fieri potest, de licentia Vicarii Generalis præfatæ Congregationis, Stationes Viæ Crucis, tam in Congregationis Ecclesiis suis, quam in aliis qui-

[1]) Documentum originale asservatur.

buscumque, etiam in privatis Familiarum Oratoriis et cubiculis, cum applicatione consuetæ Indulgentiæ, a quibusvis illas devote visitantibus lucrandis, erigere, et benedicere possit ac valeat. Quod Deus etc.

SSm̃o Domino Nostro Papæ Pio VII.

Pro Vicario Generali Missionum SSm̃i Redemptoris per Germaniam, et Poloniam Il Cardinal Litta.

Ex *Audientia SSm̃i,* die 8. Octobris 1803.

SSm̃us remisit preces arbitrio P. Commissarii Generalis, Ordinis Minorum de Observantia cum facultatibus necessariis et opportunis.

Pro D. Cardinale J. ab Auria.

L. † S. (Gratis.) P.-Mastai.

Vigore Pontificii Rescripti concedimus Missionariis Congregationis SSm̃i Redemptoris, ut in precibus, quatenus tempore Missionum, et in iis locis, in quibus non adsunt nec haberi possunt Religiosi Ordinis nostri, possint per se Stationes S. Viæ Crucis tam in locis privatis, quam publicis, servatis tamen alias de jure servandis, benedicere et erigere cum adnexis consuetis Indulgentiis. Contrariis minime obstantibus.

Datum Romæ ex Aracœli, die 8. Octobris 1803.

Fr. Hilarius de Monte magno

L. † S. Commissarius Generalis.

55.

Decretum S. Congr. de Propaganda Fide de die 29. Julii 1804 circa Sodalitium Oblatorum. [1])

Ex audientia Sanctissimi habita die 29. Julii 1804.

Quum R. P. Clemens Maria Hofbauer, Missionum Congregationis SS. Redemptoris per Germaniam et Poloniam Vicarius Generalis, ad Apostolicam hanc Sedem detulerit se, ut Dei gloriæ animarumque saluti consuleret, Sodalitium Oblatorum sive Aggregatorum Congregationi SS. Redemptoris in illis regionibus instituisse:

[1]) Exstat Documentum originale.

quumque SSm̃um Dominum nostrum deprecatus sit, ut idem Sodalitium approbare dignaretur, ac indulgere, ut omnes ii fideles, qui in numerum Oblatorum cooptati sunt vel in posterum cooptabuntur, iisdem gratiis spiritualibus ac indulgentiis frui valeant, quæ memoratæ Congregationi SS. Redemptoris a Summis Pontificibus impertitæ sunt, nec non qui ex iis ad Ecclesias Congregationi SS. Redemptoris addictas ob locorum distantiam se conferre nequeant, easdem gratias spirituales ac indulgentias Ecclesiis atque individuis prædictæ Congregationis a S. Sede impertitas lucrari valeant: SSm̃us Dominus Noster Pius divina providentia Papa VII., quum a viris fide dignis certior factus fuerit, hujus Sodalitii scopum alium non esse, nisi Dei gloriam, ad christianam perfectionem incitamentum, animarum salutem, fidei catholicæ integritatem, vitiorum et errorum omnium exstirpationem; idque enixe curare per conciones, catecheses, collationes, Sacramentorum frequentiam atque optimorum et utilium librorum lectionem; me referente Archiepiscopo Myrensi, S. Congregationis de Propaganda Fide Secretario, idem Sodalitium benigne approbare dignatus est, ac omnibus utriusque sexus fidelibus memorato Sodalitio adscriptis et pro tempore adscribendis, ubicumque locorum in Germania ac Polonia fuerint, omnes indulgentias, aliasque gratias spirituales, quæ a Summis Pontificibus Presbyteris Congregationis SS. Redemptoris concessæ sunt, exceptis tamen facultatibus, dummodo injuncta opera pro ipsarum consecutione rite adimpleant, benigne impertiit, ita ut easdem lucrari possint etiam Sodales illi, qui ad Ecclesias Congregationis SS. Redemptoris ob locorum distantiam se conferre nequeant, dummodo propriam parochiam visitaverint, omniaque ut supra injuncta adimpleverint. Insuper indulsit, ut etiam Sacerdotes sæculares sive regulares in idem Sodalitium cooptati earumdem indulgentiarum et gratiarum arbitrio prælaudati Vicarii Generalis participes fieri possint, exceptis pariter facultatibus.

Datum Romæ ex ædibus ejusdem S. Congregationis die, mense et anno quibus supra.

Dominicus Archiepiscopus Myrensis Secretarius.

56.

Confirmatio communicationis facultatum et privilegiorum cum tribus Congregationibus Piorum Operariorum, Doctrinæ Christianæ et Crucis et Passionis D. N. J. C. a Pio PP. VII. die 12. Decembris 1806 facta.[1])

Intus. = Beatissimo Padre,

Pietro Paolo Blasucci Rettore Maggiore, ossia Superiore Generale di tutta la Congregazione del SSm̃o Redentore prostrato ai piedi della Santità Vostra umilmente Le rappresenta, come il Sommo Pontefice Benedetto XIV. dopo di aver confermato nel suo Breve, che principia *Ad Pastoralis* l' Istituto della suddetta sua Congregazione, con altro Breve *Pastoris Æterni* concesse alla sua Congregazione i privilegj, indulti, grazie, ed indulgenze concedute alle Congregazioni della Dottrina Cristiana, e Pii Operaii. Nacquero su questa concessione alcuni dubbj *circa gli Altari Privilegiati, Indulgenze, et Officj proprj di Santi,* e dai Sommi Pontefici Clemente XIII., e XIV. furono per oracolo *vivæ vocis* anche accordati, come per detto oracolo fu dalla S. M. di Pio VI. la facoltà dell' Indulgenza Plenaria per quelli che frequentavano la Comunione più volte nel mese, di benedire medaglie, croci, e corone, con applicazione dell' Indulgenze consuete, ed altre in numero ad arbitrio de' Superiori, tanto in Missioni, che fuori di esse, e la facoltà di assolvere dai casi detti in Bulla Cœnæ, come consta dall' infrascritto Breve. Dopo di tutto questo fu dall' istesso Pio VI. primo per Rescritto dei 20 Octobre 1781 concessa la Comunicazione de' Privilegj, Indulgenze, e Grazie Spirituali anche co' Padri Passionisti, colla clausola di quelli ancora *speciali mentione digna;* e poi confermata

---

[1]) Deest Documentum originale, sed adest Copia authentica.

la Comunicazione con tutte tre le soprannomate Congregazioni della Dottrina Cristiana, Pii Operarj, e Passionisti per Breve dei 21 Agosto 1789: „etiam motu proprio, et ex certa scientia, ac alias per Nos, seu quoscumque alios Romanos Pontifices Prædecessores Nostros concessa, et in posterum concedenda, quæque specialem requirent mentionem . . . . perinde ac si specialiter, et expresse, ac pariformiter, et æque principaliter et expresse concessa fuissent . . . . tam generaliter, quam specialiter, et per viam communicationis.“ Ma come nella supplica per questo Breve furono omesse certe particolari concessioni, ed espressioni, che furono ecc., cosi nel Breve medesimo furono tralasciate, o non bene spiegate, per cui sono negli individui nati diversi dubbj, per lo che l' Oratore ricorre à piedi della Santità Vostra, acciò si degni confermare tutte le concessioni di Privilegj, Indulti, Grazie, Indulgenze, Esenzioni, e facoltà concedute, tanto direttamente alla sua Congregazione del SSm̃o Redentore, quanto alle prelodate tre Congregazioni della Dottrina Cristiana, Pii Operarj, e Passionisti, e con tutte le Congregazioni Secolari e Regolari, colle quali questa comunica, anche quanto agli Altari Privilegiati, Indulgenze, facoltà di Ordinazioni, Officj proprj di Santi, e tutt' altro, che esse Congregazioni, Superiori, Individui, Case Regolari sì in generale, che in particolare godono, e possono godere, e goderanno ancorchè specialem requirerent mentionem, tanto concesse immediatamente dà Romani Pontefici, quanto per mezzo di qualunque S. Congregazione, o Segretaria, o anche *oraculo vivæ vocis,* secondo la Bolla di Clemente XIV. *Supremi Apostolatus,* in favore dei suddetti Passionisti 16. delle Calende di Dicembre 1769 in cui leggesi: „Omnia et singula Privilegia, Indulta, Indulgentias, et peccatorum remissiones, facultates, et gratias spirituales, quibus similes Clericorum, seu Regularium, seu Sæcularium Congregationes, earumque Domus etiam Regulares, nec non Generales, aliique Superiores, Officiales,

Ministri et Personæ, ex concessione Apostolica, seu alias quomodolibet utuntur, fruuntur, et gaudent, ac uti, frui, et gaudere possunt, et poterunt in futurum, eidem Congregationi . . . illiusque Domibus, Ministris, et aliis quibuscumque Personis, illaque omnia, et singula perinde ac si principaliter ipsis ac specialiter et expresse, non autem ad instar concessa, et præsentibus expressa, ac de verbo ad verbum inserta fuissent." E ciò sì per maggior fermezza e stabilità, e sì per quiete di coscienza, sì del supplicante, che di tutti gli Individui della sua Congregazione; Che ecc.

Foris. = Alla Santità di Nostro Signore Papa Pio VII. per l' introscritto Oratore.

Ex Audientia SSmi die 12. Decembris 1806.

Expediatur, ut petitur.

Sumptum ex supplici libello originali Secretariæ Brevium, collatum concordat.

L. † S. † H. Card. Consalvius.

57.

Breve Pii VII.: Qui sicut *de die 9. Januarii 1807 amplissimam communicationem cum omnibus Clericorum tam sæcularium quam regularium Congregationibus in forma speciali concedens.*[1])

Pius PP. VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Qui sicut boni Christi milites pari studio laborant, ii paribus quoque privilegiis afficiendi sunt et gratiis: quare nonnulli Romani Pontifices Prædecessores Nostri Congregationi SS. Redemptoris ejusque Alumnis de catholica Religione optime meritis omnes et singulas gratias et indulta, quæ ab hac S. Sede aliis duabus Congregationibus Piorum Operariorum et Doctrinæ christia-

---

[1]) Deest Documentum originale; sed exstant duæ Copiæ authenticæ, una typis cusa ap. Lazarinum Rev. Cameræ Apost. Typographum, altera manuscripta.

næ concessa fuerant, æque principaliter communicarunt. Subortis autem quibusdam dubiis super iisdem communicationibus, in iis præsertim, quæ ad Altaria privilegiata, indulgentias et Officia Sanctorum propria spectabant, dubia hujusmodi fel. rec. Clementi PP. XIII., itemque Clementi XIV. Prædecessoribus Nostris humiliter proposita, Ipsi ambo favorabiliter in omnibus pro dicta Congregatione SSmi Redemptoris declararunt. Tandem recolendæ memoriæ Pius PP. VI. Prædecessor itidem Noster declarationes favorabiles hujusmodi Auctoritate Apostolica confirmavit, ipsiusque Congregationis Alumnis alia quoque singula privilegia supercommunicavit, quæ successive fuerant aliæ Congregationi Clericorum discalceatorum Crucis et Passionis D. N. J. C. a dicta Sede concessa, prout ex ejusdem Pii in simili forma Brevis die 21. Augusti 1789 expeditis Litteris, quarum tenorem præsentibus pro expresso et inserto haberi volumus, uberius continetur. Cum autem, sicut dilectus filius Petrus Paulus Blasucci, Rector Major seu Superior Generalis dictæ SSmi Redemptoris Congregationis, exponi Nobis nuper fecit, memoratas gratiarum communicationes iterum per nos confirmari, ac alia quoque suborta dubia de medio tolli vehementer desideretur: Nos pro eo, quo ipsius Congregationis Alumni fervere non desinunt Religionis et animarum zelo, eamdem Congregationem specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, ac singulares personas, quibus præsentes nostræ favent, a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existant, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absolventes et absolutos fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati memoratas singulas gratiarum communicationes a præfatis singulis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris favore Congregationis SSmi Redemptoris factas de verbo ad verbum

præsentibus insertas habentes, cum omnibus et singulis in eis contentis et expressis Auctoritate Apostolica tenore præsentium adprobamus et confirmamus; ac omnes et singulos tum juris tum facti defectus, si qui desuper in eis quomodolibet irrepserint, aut irrepsisse potuerint, sanamus et supplemus. Præterea ad conscientiarum anxietates penitus tollendas in præmemorata per Pium Prædecessorem facta communicatione gratiarum ab alio Prædecessore Clemente XIV. Congregationi Crucis et Passionis D. N. J. C. per Apostolicas sub plumbo XVI. Kalendas Decembris 1769 datas Litteras concessarum comprehensa fuisse, ac esse, et fore, comprehendenda omnia et singula privilegia, indulta, indulgentias et peccatorum remissiones, facultates, exemptiones et gratias spirituales, etiam specialem mentionem requirentes, quibus prædictæ aliæque similes Clericorum seu Regularium seu Sæcularium Congregationes, earumque domus regulares, nec non Generales, aliique Superiores, Officiales, Ministri et personæ ex concessione Apostolica seu ex qualibet Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Congregatione aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur et gaudent, ac uti, frui et gaudere poterunt in futurum, comprehensa, inquimus, esse et fore, Auctoritate et tenore prædictis statuimus, edicimus et declaramus, ac etiam quatenus opus sit, eidem Congregationi SSmi Redemptoris illiusque domibus, ministris et aliis quibuscunque personis, illaque omnia et singula tamquam de verbo ad verbum hic expressa et inserta fuissent, etiam quoad Altaria privilegiata, Officia Sanctorum respective propria, indulgentias ac Ordinum facultates eadem Auctoritate denuo concedimus. Decernentes ipsas præsentes Litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis, ad quos spectant in omnibus, et per omnia plenissime suffragari; sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios vel delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores et Apostolicæ Sedis

Nuntios, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter judicandi et interpretandi facultate et auctoritate, judicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quocunque quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Nostra et Cancellariæ Apostolicæ regula de non concedendis indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, nec non ejusdem SSmi Redemptoris, aliarumque singularum prædictarum Congregationum, etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis, quibus omnibus et singulis, etiam si pro sufficienti illarum derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata exprimerentur et insererentur, præsentibus pro plene et sufficienter expressis et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissum effectum hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem ut præsentium Litterarum transumptis etiam impressis, et manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ vel Procuratoris generalis dictæ Congregationis munitis, eadem prorsus fides in judicio et extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 9. Januarii 1807 Pontificatus Nostri anno septimo.

(Annulus Piscatoris.)

R. Card. Braschius de Honestis.

Copia typis cusa subsignata est:

„Testamur quod supradicta Copia typis impressa concordat in omnibus, et per omnia cum suo originali, et ad hunc effectum subscripsimus et cum Nostro Sigillo muniri jussimus. Datum ex ædibus Nostris hac die 13. Februarii 1807.

Bened. Patr. Constantinopolitanus Vicegerens."
L. † S.

„In nomine Domini. Amen. Universis fidem facio per præsentes Ego Notarius publicus infrascriptus quod supradicta Copia extracta fuit e suo proprio originali mihi exhibito, cum quo facta per Me collatione concordare inveni in omnibus et per omnia. In fidem etc. Romæ hac die 14. Februarii 1807.

L. † S. Ita est Franciscus Gaudenzi Tribunalis
Vicariatus Urbis Notar. public.
in Fidem etc."

Altera Copia manuscripta habet hanc confirmationem: „Concordat cum Originali, quod asservatur in Tabulario Secretariæ Brevium.

L. † S. Pro Dño Card. Paracciani Clarelli
Jo. B. Brancaleone Castellani Substitutus."

58.

Rescriptum Pontificium de die 23. Februarii 1807 circa asservationem SSmi Sacramenti in Cappella Novitiatus.

P. Sabelli in „Archivio delle Carte di Roma II." pag. 18 ad annum 1807 sequens Rescriptum affert, quod tamen perditum est:

„Rescritto originale di Pio PP. VII. con cui accorda la facoltà a' nostri di conservare il SSmo nella Cappella del Noviziato. 23 Febraio 1807."

59.

Decretum S. R. Congregationis de die 28. Februarii 1807 circa Missam votivam de Nativitate Domini.[1])

Congregationis SS. Redemptoris.

Sanctissimus Dominus Noster Pius VII. Pontifex Maximus ad humillimas preces Patris Petri Pauli Blasucci, Rectoris Majoris universæ Congregationis SSmi Redemptoris, me infrascripto Secretario referente, benigne indulsit, ut quotannis in posterum occasione piarum exercitationum, quæ in unoquoque die 25 cujuslibet mensis peraguntur in Ecclesiis publicis et Oratoriis domesticis dictæ Congregationis in memoriam Nativitatis D. N. J. C., ab omnibus Sacerdotibus Sacrum facientibus in Sacellis privatis et Oratoriis domesticis memoratis celebrari possit in eodem die 25 cujusque mensis secunda ex tribus Missis Nativitatis D. N. J. C. sine commemoratione S. Anastasiæ; in Ecclesiis vero publicis ab uno tantum Sacerdote celebrari possit prædicta Missa, etiamsi occurrat Officium ritus duplicis, dummodo non sit primæ vel secundæ classis, et exceptis diebus festis cum præcepto astandi Sacro. Die 28. Februarii 1807.

Julius M. Cardinalis de Somalia S. R. C. Præfectus.
L. † S. J. de Carpineo S. R. C. Secretarius.

Concordat cum Originali asservato in Secretaria Congr. S. Rituum.

In fidem ... Ex eadem Secretaria die 18. Julii 1865.
L. † S. D. Bartolini S. R. C. Secretarius.

60.

Facultas die 5. Augusti 1807 concessa addendi in Præfatione Missæ Immac. Concept. B. M. V.: „Et te in Conceptione Immaculata.“[2])

Congregationis SSmi Redemptoris.

Cum Sacerdos Petrus Paulus Blasucci Præses Generalis Congregationis Sanctissimi Redemptoris Sanctissimo

[1]) Exstat Copia authentica.
[2]) Documentum typis impressum; sed P. Sabelli in „Archivio

Domino Nostro Pio VII. Pont. Max. humillime supplicaverit, ut universæ dictæ Congregationi Sanctissimi Redemptoris extendere dignaretur facultatem concessam Ordini Minorum Observantium et Reformatorum S. Francisci tam in festo Conceptionis B. Mariæ Virginis, et per ejus Octavam in omnibus Missis, quam in Missis votivis de eadem Conceptione addendi in Præfatione: *Et te in Conceptione Immaculata, etc.* Sanctitas Sua, inspectis quæ in supplici libello enarrantur, me infrascripto Secretario referente, benigne annuit pro gratia.

Die 5. Augusti 1807.

Julius M. Card. de Somalia S. R. C. Præfectus.

L. † S. J. de Carpineo S. R. C. Secret.

61.

Litteræ P. Pavone de die 20. Julii 1807 circa Officium et Missam Transverberationis S. Teresiæ.[1])

Veneratissimo Padre! Per ordine del Rettore Maggiore avviso a V. R., che nella nota mandata anni dietro degli Officj, che dobbiamo fare in virtù de' Privilegj si è trovato un' errore. A di 27 Agosto vi è posto la Transverberazione di S. Teresa col rito doppio di seconda classe, perchè dicevano essersi conceduto come lo fanno i Teresiani. Ora a caso si è letto la concessione di tal Officio, e si è trovato, che quello di S. Teresa a 15. di Ottobre fu conceduto come si fa da Teresiani, ma quello della Transverberazione, secondo si concedette a Regni soggetti a Re cattolico, cioè come sta in Calce Breviarii col rito di doppio minore; ma perchè nel Calendario approvato per la Congregazione si nota col rito di doppio maggiore, perciò da oggi avanti noi dobbiamo farlo con questo rito di doppio maggiore, e non già colle Antifone, Lezioni ecc., che sono nel nostro libello,

---

delle Carte di Roma II.“ pag. 18 adnotat: „Rescritto originale di Pio PP. VII., con cui accorda in tutte le Messe della Concezione di Maria SSma dirsi nel suo Prefazio = Et te in Conceptione Immaculata. = 5 Agosto 1807.

[1]) Exstat Copia. — Vide infra Documentum Nr. 84 ad 8.

nè colla Messa propria, che noi abbiamo, ma come sta in Calce Breviarii e nel Missale Romano. Faccia ciò sapere a cotesti Padri, ed ossequiandolo ecc.

Pagani 27 Luglio 1807.

umilissimo servo
Giuseppe M. Pavone del SS. Red.

62.

Folium et Rescriptum S. Pœnitentiariæ de die 12. Augusti 1807 ad triennium.[1])

Leonardus Card. Antonellus Maj. Pœnitentiarius.

Tibi dilecto in Christo Superiori Generali pro tempore Congregationis Sacerdotum SSmi Redemptoris Confessario ab Ordinario loci ad excipiendas utriusque sexus sacramentales confessiones legitime approbato infrascriptas concedimus Facultates, quibus pro Foro Conscientiæ, et in sacramentali confessione, auctoritate Apostolica, uti valeas, et non aliter; ita tamen ne debeas illas cuilibet manifestare, nisi necessitas aut utilitas id exegerit.

(Sequuntur hic 13 Facultates infra dicendæ — dein subjungitur):

Volumus autem ut supradictis Facultatibus uti valeas tantummodo per Triennium a data præsentium computandum, et abstineas absolvere a Casibus reservatis locorum Ordinariis, nisi facultatem ab iisdem obtinueris.

Datum Romæ ex ædibus nostris, 12. Aug. 1807.

Præterea tibi supradicto Superiori Generali pro tempore, ut singulas suprascriptas Facultates quatuor Sacerdotibus ejusdem Congregationis in unaquaque Missione cum consensu Ordinariorum localium instituenda, ac tempore et occasione Exercitiorum spiritualium ut supra subdelegare atque insuper singulis Superioribus domorum dictæ Congregationis atque duobus sacerdotibus dictæ Congregationis ab Ordinario loci approbatis ad

[1]) Exstat Copia.

excipiendas Christifidelium sacramentales Confessiones ab unoquoque Superiore designandis communicare licite valeas; ita ut quilibet Superior ac duo ab ipso deputati Confessarii prædictis facultatibus juxta illarum formam ac tenorem etiam extra tempus sacrarum Missionum aut Exercitiorum spiritualium dicto Triennio durante habitualiter uti possint et valeant, apostolica auctoritate benigne indulgemus.

Datum hac die et anno ut supra.

(Gratis ubique.)

63.

Decretum S. R. C. de die 19. Augusti 1807 circa Hymnum in honorem Infantiæ D. N. J. C.[1]

Cum Sacerdos Antonius Maria Tannoja, Consultor generalis Congregationis SSmi Redemptoris, humillimis precibus petierit a SSmo Domino Pio VII. Pontifice Maximo, ut ad augendam fidelium pietatem erga mysterium Nativitatis D. N. J. C. concedere dignaretur facultatem canendi in Ecclesia novum Hymnum in honorem Infantiæ ipsius D. N. J. C., et Sanctitas Sua, me infrascripto Secretario referente, benigne permiserit Eminentissimo et Reverendissimo D. Cardinali de Somalia suo in Urbe Vicario, Sacrorumque Rituum Congregationis Præfecto ad arbitrium petitam gratiam, si ita ei in Domino expedire videretur, indulgendi: idem Eminentissimus Præfectus, utendo facultatibus sibi impertitis, suprascriptum Hymnum a se juxta mentem Sanctitatis Suæ revisum publice in Ecclesia cani posse concessit, extra tamen Missam et Officium divinum. Die 19. Augusti 1807.

Julius M. Card. de Somalia S. R. C. Præfectus.

L. † S. J. de Carpineo S. R. C. Secretarius.

Hymnus.

Pange lingua vagientem
Angelorum Dominum,
Cœli sceptra jam tenentem
Creatorem omnium,
Et in stabulo jacentem
Ob amorem hominum.

---

[1]) Copia authentica asservatur.

Nobis datus, nobis natus
Puræ ex alvo Virginis,
Et in fœno collocatus
Omnis expers criminis;
Nostros lavare reatus
Ardet unda Sanguinis.

Tantum ergo Regem regum
Veneremur cernui:
Vide Infantem, crede Deum
Subditum vagitui,
Et ut salvet mundum reum
Traditum despectui.

Increato Genitori
Sempiterna gloria,
Atque nato Redemptori
Decus sit et gratia,
Compar laus sit Sancto Amori
Sæcula per omnia. Amen.

Suprascripta Hymnus et Decretum concordant cum originalibus existentibus in Secretaria Congregationis Sacr. Rituum. In fidem etc.

Ex eadem Secretaria die 18. Julii 1865.

L. † S. D. Bartolini, S. R. C. Secretarius.

64.

Decretum ejusdem S. R. C. de die 13. Januarii 1808 circa extensionem Officii proprii et Missæ Conceptionis B. M. V. ad universam Congregationem.[1])

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

SSm̃us Dominus Noster Pius VII. Pont. Max. ad humillimas preces Sacerdotis Petri Pauli Blasucci, Præsidis Generalis Congregationis SSm̃i Redemptoris, inspectis iis, quæ in supplici libello enarrantur, me infrascripto Secretario referente, ex peculiari gratia, benigne extendit ad universam prædictam Congregationem Officium proprium cum Missa pro die festo et Octava Conceptionis B. M. Virginis jam approbatum pro Ordine Minorum Observantium et Reformatorum S. Francisci.

Die 13. Januarii 1808.

Julius Maria Card. de Somalia S. R. C. Præf.

L. † S. J. de Carpineo S. R. C. Secretarius.

---

[1]) Exstat Copia typis impressa. — P. Sabelli in „Archivio etc." pag. 19 adnotat: „Rescritto originale di Pio PP. VII. con cui estende

65.

Facultas benedicendi Scapulare VII Dolorum B. M. V. die 9. Aprilis 1810 ad triennium concessa.

P. Sabelli in „Archivio delle Carte di Roma“ Art. II. pag. 19 ad annum 1810 sequentem facultatem affert:

„Facoltà in original formolare del P. Generale de' Serviti, di benedire gli Abitini dell' Addolorata coll' imporgli le Indulgenze *ad Triennium.* 9 Aprile 1810.“

NB. In Elencho Privilegiorum anni 1860 pag. 200 notatur: „Ex testimoniis PP. Pavone et Lupoli constat, Generalem Servitarum jam anno 1791 hanc facultatem nobis concessisse ad 20 annos, additaque conditione „dummodo in eodem loco non sit alius simili facultate donatus.““ Sed Elenchus in errore versatur. Nam P. Lupoli in „Compendio dei Privilegj“ pag. 360 scribit: „La facoltà di benedire l' Abitino della Addolorata si ha in perpetuum da tutt' i Padri della detta Congregazione (del SSmo Redentore) indipendentemente dal Rettore Maggiore colla restrizione di non potere erigere nuove Congregazioni sotto il titolo de' sette dolori di Maria SSma e di non potersi benedire dove vi sia alcuno Monistero di detto Ordine, cioè de' Servi di Maria. Fu ottenuta detta facoltà dalla Congregazione de' Pii Operarj con un Diploma del Padre Generale dell' Ordine a dì 8. Novembre 1721 (ergo non *1791*), che si conserva nel loro Archivio. Ecco come lo riferisce il Prontuario de' Privilegj de' detti Pii Operarj cap. VII. n. XI. = In Missionibus et extra ipsas possunt nostri benedicere parvum habitum septem Dolorum B. M. V. cum Indulgentiis adnexis in locis ubi desit Monasterium Servorum B. M. V. et dummodo sine licentia Generalis præfati Ordinis a nobis non erigatur Congregatio respectiva, et tandem ut Deo augmentum Religionis Servorum Dei commendetur. Ex Di-

---

a tutta la Congregazione l' Officio e la Messa propria per la Festa e l' Ottava della Concezione di Maria SSma, già approvato per li Franciscani. 13. Gennaio 1808.“

plomate P. Generalis Ordinis dato Nostræ Congregationi Piorum Operariorum 8. Novembris 1721. = Quindi è, che da noi si ha tal facoltà *per la Comunicazione,* che si ha con essi Pii Operarj. Il P. Pavone nel suo scritto per non sapere detto Diploma non afferma tal facoltà alla Congregazione.“ *Sed in hoc casu non valet communicatio, et Diploma Piis Operariis datum nobis non prodest.* P. Pavone autem in opusculo: „Dichiarazione de' Privilegj“ n. 71 scribit: „Per quei della Concezione vi è bisogno della proroga dopo venti anni, e fu conceduta la facoltà a' 19 Ottobre 1791“ et in margine adnotat: „e per quella de' sette Dolori vi bisogna similmente proroga;“ ergo nec P. Lupoli nec P. Pavone loquuntur de facultate anno 1791 nobis concessa ad 20 annos circa Scapulare VII Dolorum B. M. V., et cum P. Pavone opusculum suum post annum 1807 scripserit, probabiliter alludit ad facultatem die 9. April. 1810 ad Triennium concessam. Etiam P. Fr. de Paola, qui „Compendium Privilegiorum“ die 1. Martii 1792 in lucem edidit, nihil habet de supradicta facultate anni 1791.

66.

Facultas a S. Congregatione Indicis die 22. Septembris 1811 Beato Clementi M. concessa quoad libros prohibitos. [1])

Beatissime Pater,

Pro Rdo Patre Joanne Clemente Maria Hofbauer, Congregationis SSmi Redemptoris Vicario Generali extra Italiam, petitur humillime facultas qua possit licentiam legendi libros prohibitos pro se ipso jam pridem obtentam, etiam aliis suæ Congregationis Presbyteris, quibus utiliter visum fuerit conferre.

Beatissimo Patri Domino Nostro Pio PP. VII. pro inscripto Oratore

P. Martinus ejusd. Cong. SS. Red. Sacerdos.

---

1) Exstat Documentum originale.

Feria II. die XXII. Septembris 1811.

Auctoritate SSmi Domini Nostri Pii Papæ VII. nobis commissa, liceat Oratori, quoad vixerit, legere ac retinere, sub custodia tamen, ne ad aliorum manus deveniant, libros prohibitos, prout in precibus, exceptis de obscœnis ex professo agentibus. In quorum fidem, etc.

Fr. Th. Ma Mancini O. P. S. I. C. Secret.

Datur etiam facultas permittendi aliis sibi subjectis legere ac retinere libros prohibitos, juxta petita. In quorum fidem, etc.

L. † S. Fr. Th. Ma Mancini O. P. S. I. C. Secret.

67.

Prorogatio Folii et Rescripti S. Pœnitentiariæ de die 23. Julii 1814.[1])

P. Sabelli in „Archivio delle Carte di Roma II." pag. 19 adnotat Decretum prorogationis absolvendi a 13 casibus in folio S. Pœnitentiariæ his verbis:

„Facoltà in Copia informativa della S. Penitenziaria per la proroga di assolvere da' XIII Casi, come sopra 12. Agosto 1807 ad Triennium. 23 Luglio 1814."

Dictum Decretum S. Pœnitentiariæ est hujus tenoris:

Michael Tituli Sanctæ Mariæ in Via S. R. E. Presbyter Cardinalis de Petro SS. D. N. Papæ et Sedis Apostolicæ Major Pœnitentiarius.

Tibi dilecto in Christo Superiori Generali Congregationis Sacerdotum SSmi Redemptoris Confessario ab Ordinario loci ad excipiendas utriusque sexus sacramentales Confessiones legitime approbato infrascriptas concedimus facultates, quibus, pro foro conscientiæ, et in sacramentali Confessione Auctoritate Apostolica uti valeas, et non aliter; ita tamen, ne debeas illas cuilibet manifestare, nisi necessitas, aut utilitas id exegerit.

(Sequuntur heic 13 Facultates infra referendæ = dein subjungitur):

---

[1]) Exstat Copia manuscripta; sed aliæ prorogationes perditæ sunt.

6*

Volumus tamen, ut supradictis facultatibus uti valeas tantummodo per *Triennium* a data præsentium computandum: et abstineas absolvere a Casibus reservatis Locorum Ordinariis, nisi facultatem ab iisdem obtinueris.

Datum Romæ ex Ædibus nostris die 23. Julii 1814.

Præterea tibi supradicto Superiori Generali, ut singulas suprascriptas facultates quatuor Sacerdotibus ejusdem Congregationis in unaquaque Missione cum consensu Ordinariorum Localium instituenda, ac tempore, et occasione Exercitiorum Spiritualium per *Triennium*, ut supra subdelegare, atque insuper singulis Superioribus domorum tuæ Congregationis, atque duobus Sacerdotibus dictæ Congregationis ab Ordinario Loci approbatis ad excipiendas Christifidelium Sacramentales Confessiones, ab unoquoque Superiore designandis, communicare licite valeas: ita ut quilibet Superior, ac duo ab ipso deputati Confessarii prædictis facultatibus juxta illarum formam, ac tenorem etiam extra tempus Sacrarum Missionum, ac Exercitiorum Spiritualium dicto *Triennio* durante habitualiter uti possint et valeant, Apostolica Auctoritate benigne indulgemus.

Datum hac die, et anno, ut supra.

Adest sigillum. J. B. Busti S. P. Regens.
M. Trincia S. P. Secretarius.

68.

Rescriptum S. Congregationis Reformationis Ordinum Religiosorum de die 16. Januarii 1815, dispensationem a numero 12 Individuorum in singulis domibus adscribendorum concedens. [1]

Avendo il Padre Procuratore Generale della Congregazione del SSmo Redentore rappresentato che nelle case

---

[1] Exstat Copia manuscripta authentica. P. Sabelli l. c. pag. 19 adnotat hoc Decretum his verbis: „Rescritto originale con cui si permette minor numero de' Soggetti nelle nostre case. 16. Gennaio 1815."

del suo Istituto è solito a dimorarvi quel numero di Soggetti, che sia proporzionato ai mezzi di sussistenza, ed ai bisogni spirituali delle rispettive popolazioni, ed avendo esposto che per tal motivo non può in molte di dette case stabilirvi una famiglia nel numero prescritto dalla Sac. Congregazione della Riforma per i Conventi de' Regolari. La stessa S. Congregazione nell' adunanza di questo giorno dopo avere esaminato i motivi addotti dal Procuratore Generale ha benignamente acconsentito che si osservi riguardo alle case de' Liguorini quello stesso sistema, che si tiene nelle case de' Filippini, per li quali non vi è regola fissa circa il numero degl' individui.

Dalla Segretaria della S. C. della Riforma dì 16. Gennaio 1815.

L. † S. Giuseppantonio Sala
Segretario della S. Congr. della Riforma.

69.

Litteræ Rm̃i D. Joseph Antonii Sala Secretarii S. Congregationis Reformationis Ordinum Religiosorum circa dispensationem a numero 12 Subjectorum in singulis domibus requisitorum. [1])

Casa 10 Febbrajo 1815.

I Padri del SSm̃o Redentore, detti Liguorini, rappresentarono alla S. Congregazione deputata sulla Riforma, che essendo eglino Preti Secolari ritenevano nelle loro case un numero d' Individui proporzionato alle rendite delle medesime, ed ai bisogni spirituali delle rispettive popolazioni. — Per questi riflessi la stessa S. Congregazione ordinò, che venissero considerati come Filippini, e che per conseguenza si prescindesse dalle regole stabilite sul numero degli Individui prescritto per le altre Comunità religiose. — Richiesto il Segretario Scrivente dal Padre Procuratore Generale Giattini di dedurre ciò a

[1]) Exstat Copia authentica.

notizia dell' Eccellenza Vostra Rm̃a, si presta ben volontieri ai di Lui desideri, e profitta di quest' incontro per rinnovarle i sentimenti della Sua più distinta stima ed ossequio.

Giuss^e^ Ant^o^ Sala
Segretario della S. Congregazione della Riforma.

La presente Copia è stata estratta dal suo originale esistente in questa Computisteria Generale della Reñda Camera Apostolica.

In fede ecc. Dalla Computisteria suddetta questo di 18 Maggio 1815.

Saverio Benucci Copista, ecc.

70.

a) *Rescripta Pontificia de die 16. Septembris et 14. Novembris 1815 circa Festa SS. Cordis Jesu et tria B. M. V. celebranda.* b) *Facultas S. Congreg. Pœnitentiariæ die 17. Nov. 1815 quoad absolutionem Sectariorum concessa.*

P. Sabelli in „Archivio delle Carte di Roma II." pag. 19 ad annum 1815 tria sequentia Rescripta affert, quorum textus non potuit inveniri:

1. „Rescritto originale della S. Congregazione de' Riti, con cui accorda farsi l' Officio del SSm̃o Cuore di Gesù dupl. 2. classis. Quello del SSm̃o Cuore di Maria transferirsi *in perpetuum* in Domenica dopo l' Assunta, e quello della Purità in 3. Dom. di Ottobre. — 16 Settembre 1815."

2. „Rescritto originale di Pio PP. VII. che accorda l' estensione dell' Officio di Maria SSm̃a „Auxilium Christianorum ad universam Congregationem." — 14. Novembre 1815."

3. L. c. pag. 20: „Facoltà in foglio originale della S. Penitenziaria al P. Rettore Maggiore di assolvere i Settarj, senza obbligarli in certi casi alla denunzia de' Complici con potestà di delegarla ad altri Padri. — 17 Novembre 1815."

71.

Rescriptum Pontificium de die 8. Aprilis 1816 circa ampliationem privilegiorum ad Hospitia.[1])

Vincenzantonio Giattini Procuratore Generale della Congregazione del SSm̃o Redentore fondata dall' oggi Venerabile Mons. Liguori prostrato à piedi della Santità Vostra, umilmente l' espone, come sin dalla Pontificia approvazione della Regola che la sua Congregazione gode di diverse grazie, facoltà e privilegj accordati a tutte le Case, Collegj, ed Individui della medesima con Rescritto della Fel. M. di Benedetto XIV., Clemente XIII. e XIV. confermati e dichiarati dalla S. M. di Pio VI. col Breve dei 21. Agosto 1789 ed in più ampla forma nel Breve della Santità Vostra, che comincia: *Qui sicut* dei 9. Gennaio 1807. Ma come in essi Rescritti e Brevi si parla sempre d' Individui delle Case, o Collegj, ed oggi si hanno come in Roma, Napoli e nello Stato degli Ospizj, nè quali non vi risiedono comunità formali, ma quei soli Individui, che sono necessarj, e possono sostenersi, così prega, per togliere ogni scrupolo, a voler dichiarare che questi Ospizj ancora godano, cogl' Individui che vi abitano, le stesse grazie, facoltà e privilegj, come le altre Case, Collegj, e soggetti della Congregazione e lo riceverà dalla Santità Vostra a grazia ecc.

Alla Santità di Nostro Signore Papa Pio VII.

Ex Audientia SSm̃i die 8. Aprilis 1816. SSm̃us omnes et singulas gratias, privilegia, indulta aliaque in adnexo Folio expressa et enunciata juxta eorum formam, tenorem et dispositionem etiam ad introscriptas Domus, Collegia et Hospitia enunciatæ Congregationis benigne extendit, et ampliavit. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

L. † S. P. F. Card. Galleffi.

---

[1]) Documentum originale asservatur.

72.

Approbatio et concessio Officii proprii cum Missa in honorem Beati Alphonsi die 14. Januarii 1817 impertita.[1])

In Festo Beati Alphonsi Mariæ de Ligorio Conf. Pont. Duplex. Omnia de Communi Confess. Pontif. præter ea, quæ hic habentur propria.

Ad Vesperas.

Hymnus.

En qui benigne nexibus
Solvit revinctos criminum,
Cœlique callem deviis
En qui retexit sedulus.

Pagos et urbes permeat,
Plagasque cultas rusticis,
Ibique Christi dogmata
Ardore multo seminat.

Oh quos labores pertulit,
Æstusque mentis asperos,
Ex ore prompte dæmonis
Eos ut atro tolleret.

Et ut docere dissitos
Omnesque possit posteros,
Edit libros multiplices
Cunctis futuris sæculis.

Æterna Patri gloria
Ejusque soli Filio,
Tibique Sancte Spiritus
Sit in perenni tempore. Amen.

Oratio. Deus qui per beatum Alphonsum etc. *(ut in Proprio Congregationis.)*

Ad Matutinum.

Hymnus.

Dum corda plebis commovet
Eamque belle provocat
Alphonsus, ut fiduciam
In Matre ponat Numinis.

Monstrum novum, mirabile
Stupore plena conspicit,
Immensa quod suspiria,
Dulcesque guttas excitat.

---

[1]) Exstat Copia typis cusa.

Imago namque Virginis
Se luce vestit protinus,
Jubarque vibrat, quod pium
Loquentis os illuminat.

Probavit hoc miraculo
Regina cœli præpotens
Verum fuisse, fervido
Quod fudit ipso pectore.

Æterna Patri etc. *ut ad Vesperas.*

II. Nocturni.

Lectio IV. Alphonsus M. de Ligorio . . . pauperibus evangelizarent. *(Ut in Proprio Congreg.)*

Lectio V. Ne autem a proposito . . . donis inclaruit. *(Ibidem.)*

Lectio VI. Ab ecclesiasticis dignitatibus . . . Beatorum fastis adscripsit. *(Ibidem.)*

Lectiones III. Nocturni de Communi Evangelistarum: Designavit Dominus etc.

Ad Laudes.

Hymnus.

Alphonse curnam juscula
Herbis amaris inficis?
Corpus tuum durissimo
Quare flagello percutis?

Rerum premens angustia,
Frigus, calor, jejunium,
Sitis, laborque pervigil
Submisit illud affatim.

Intacta sint, hoc efficis
Ut castitatis lilia
Tuæ, cibumque divitem
Virtutibus des cœteris.

Sic in tumultu sæculi
Vita fruentes accolæ
Possunt eremi consequi
Gressus tuos Antistites.

Æterna Patri etc. *ut ad Vesperas.*

Decretum
Nucerina Paganorum.

Suprascriptas Lectiones proprias II. Nocturni, necnon Hymnos ad Vesperas, Matutinum et Laudes, Missamque

item propriam ab Emo et Rmo Dño Card. Julio Maria de Somalia Sacr. Rit. Congregationis Præfecto una cum R. P. D. Andrea Cavalli S. Fidei Promotore, R. D. Aloysio Gardellini ejusdem Sac. Congregationis Assessore, meque infrascripto Secretario revis., SSmus Dñs Noster Pius VII. Pont. Max. ad humillimas preces Sacerdotis Vincentii Antonii Giattini Procuratoris Generalis Congregationis SSmi Redemptoris in Urbe, ac Postulatoris Causæ Canonizationis Beati Alphonsi Mariæ de Ligorio ejusdem Congregationis Fundatoris, atque olim Episcopi S. Agathæ Gothorum, ad mei subscripti S. R. C. Secretarii relationem approbavit, eaque ab omnibus, quibus in Beatificationis litteris Apostolicis Missæ et Officii recitatio indulta est, die secunda Augusti in Festo éjusdem Beati legi ac recitari posse, benigne concessit ritu duplicis minoris. Die 14. Januarii 1817.

J. M. Card. Episc. Tusculan. Vic. Gen. S. R. C. Præf.

L. † S. J. A. Sala S. R. C. Secr. Coad.

Romæ 1818. Typis Rev. Cam. Apost.

73.

Decretum Sacr. Rituum Congregationis de die 11. Decembris 1817, quo Officium et Missa de Comm. Conf. Pont. die festo B. Alphonsi pro utroque Clero in universo Neapolitano Regno sub ritu semiduplici conceditur.[1])

Regni Neapolitani.

Cum per universas Regni Neapolitani regiones in dies magis magisque augeatur devotio erga Beatum Alphonsum de Ligorio Congregationis SSmi Redemptoris Institutorem, et olim Sanctæ Agathæ Gothorum Antistitem, Serenissimus Rex Ferdinandus plurium Episcoporum, Capitulorum et Populorum votis adhærens, per suum apud Apostolicam Sedem Regium Ministrum supplicavit SSmo Dño Nostro Pio VII. Pont. Max., ut ex-

---

[1]) Exstat Copia manuscripta.

tendere dignaretur Officium et Missam in ejusdem Beati honorem pro aliquibus locis jam concessa, ad universum Clerum tam sæcularem quam regularem totius Regni Neapolitani; et Sanctitas Sua, ad relationem Eminentissimi et Rm̃i Dñi Card. Julii Mariæ de Somalia Sac. Rit. Congregationis Præfecti, cui preces remiserat, benigne annuit juxta votum antedicti Em̃i D. Card. Præfecti et Rev. P. Aloysii Gardellini S. R. C. Assessoris, videlicet: attentis peculiaribus circumstantiis animum suum moventibus, ex singulari gratia, numquam tamen in exemplum afferenda, pro hac vice et in hoc casu dumtaxat, derogando Decretis Generalibus quoad Cultum Beatis nondum Canonizatis exhibendum, clementer indulsit, ut in universo Neapolitano Regno ab utroque Clero Officium et Missa recitari, et respective celebrari possint et valeant de Comm. Conf. Pontif. cum Oratione propria die festo B. Alphonsi de Ligorio, sub ritu semiduplici, firmis tamen concessionibus sub ritu solemniori pro aliquibus locis contentis, et enumeratis in Brevi Beatificationis desuper expedito die 7. Septembris elapsi Anni 1816.

Et ita statuit, decrevit et declaravit. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 11. Decembris 1817.

74.

Facultas benedicendi Scapulare VII Dolorum B. M. V. die 28. Martii 1818 ad sexennium concessa.[1])

Fr. Stephanus Antommarchi sacræ Facultatis humilis Professor, ac totius Ordinis Servorum B. M. V. Vicarius Generalis Apostolicus

Dilectis Nobis in Christo Reverendis Patribus Congregationis SSm̃i Redemptoris ad sacras Missiones peragendas destinatis salutem in Domino.

Id a Nobis exposcit christiana charitas, ut bona, quæ Nobis divina largitate contigerunt, et spiritualia maxime, quæ data danti non pereunt, in proximo communicamus.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

Idcirco cum a Sancta Sede sit Nobis indulta facultas communicandi Christifidelibus Indulgentias, et gratias spirituales Confraternitati Septem Dolorum B. M. V. ab ea concessas, facultatem Vobis facimus benedicendi parvum habitum ejusdem mœstissimæ Matris, ipsumque imponendi omnibus utriusque sexus Christifidelibus cum omnibus Indulgentiis, et gratiis spiritualibus, quibus Confratres dictæ Sodalitatis gaudent, et potiuntur, modo in Libro alicujus Confraternitatis canonice erectæ describantur. Insuper Vobis concedimus auctoritatem iisdem Christifidelibus, quibus habitum benedictum imposueritis, ipsumque devote gestaverint, plenariam absolutionem in mortis articulo conferendi, occasione Missionum, et pro locis, in quibus Missio a Vobis habebitur, quam facultatem auctoritatemque ad sexennium tantum duraturam facimus. In quorum fidem etc.

Datum Romæ in Conventu nostro S. Marcelli die 28. Martii 1818.

Fr. Stephanus Vicarius Generalis Apostolicus Servorum Mariæ.

L. † S. Fr. Aloysius Grati Prosecretarius Ordinis.

75.

Rescriptum Pontificium de die 6. Aprilis 1818 benedictionem Scapularis VII Dolorum B. M. V. Missionum occasione in perpetuum concedens.[1]

P. Sabelli in „Archivio delle Carte di Roma II.“ pag. 21 ad annum 1818 notat:

---

[1]) Cum Rm̃s P. Generalis Ordinis Servorum B. M. V. benedictionem Scapularis VII Dolorum B. M. V. ad sexennium tantum concesserit, P. Giattini Procurator Generalis N. C. immediate postea Summum Pontificem adiit, ut dictam facultatem in perpetuum acciperet. Rescriptum tamen Pontificium de benedictione dicti Scapularis Missionum occasione in perpetuum aperte loquitur, sed ne verbum quidem facit de Indulgentia plenaria in articulo mortis. Itaque hæc Indulgentia concessa erat tantum ad sexennium, uti ex Documento num. 74 elucet, et P. Sabelli ipse l. c. adnotat: „ma Indulgenza plenaria in morte accorda occasione Missionum ad sexennium. La concessione è del 28. Marzo 1818.“

„Rescritto del Santo Padre in lettera del P. Giattini, con facoltà perpetua di benedire gli Abitini dell' Addolorata a' soli Padri destinati per le Missioni. — 6. Aprile 1818." Hoc Documentum perditum est.

76.

Facultas benedicendi et imponendi Scapulare Immaculatæ Conceptionis Ordinis Theatinorum Patribus nostris in Italia exsistentibus die 1. Junii 1818 concessa.[1])

Patres Consultores Congregationis Clericorum Regularium electi mense Aprili anni 1818

Dilectis nobis in Christo admodum Reverendis Sacerdotibus Congregationis SS. Redemptoris, Sacris Missionibus specialiter addictis, etiam futuris temporibus in Italia exsistentibus et canonice intrantibus Salutem in Domino sempiternam.

Cum nostræ Congregationis ratio deposcat, ut et Dei cultus, et ejusdem SSmæ Genitricis Virginis Mariæ devotio in Christifidelium corda infigatur, et magis magisque in dies augeatur, utpote quam in nostram Tutelarem et Patronam speciali studio veneremur, cumque nobis Apostolicæ Sedis gratia facultas facta sit, parva Scapularia cærulei coloris ejusdem Deiparæ Virginis sine labe conceptæ benedicendi, ac devotis Fidelibus ea gestare cupientibus distribuendi, gratum magis acceptumque nihil esse potest, quam ejusdem Deiparæ Virginis et suæ Immaculatæ Conceptionis Mysterium ac Venerationem pro-

---

[1]) *Hoc Documentum, solis Patribus in Italia exsistentibus tributum, hoc loco affertur, quia revera exsistit; nam tum P. Lupoli in opere:* Compendio dei Privilegj della Congregazione del SSmo Redentore, pag. 362 *et* „Elenchus facultatum et gratiarum spiritualium" anni 1860 pag. 75 *idem reddunt verbum pro verbo, tum P. Sabelli* in „Archivio delle Carte di Roma II." pag. 21 *ad annum 1818 adnotat:* „Facoltà in original formolare de' PP. Çonsultori de' Teatini perpetua, di benedire gli Abitini dell' Immacolata Concezione ne' luoghi dove non esistono le loro case 1. Giugno 1818." *Sed hoc Documentum pro nihilo putandum est, quia P. Generalis Theatinorum agendi rationem suorum Consultorum non probavit, uti ex litteris P. Giattini diei 30. Jan. 1821 ad Rmum P. Mansione patet.* (Vid. infra Documenta N. 82 et 83.)

pagari in dies, atque in omnem terrarum locum pia dictorum Scapularium gestatione diffundi.

Rescripto quapropter SSm̃i Domini Nostri Papæ Pii VII. dato sub die prima mensis Aprilis currentis anni 1818, quo eadem facultas benedicendi ac dispensandi a Vobis expetita ad nostrum arbitrium est remissa, libenti animo annuentes per has præsentes manu nostra subscriptas et solito nostræ Congregationis sigillo munitas litteras (iis tantum in locis, in quibus nostræ domus non existant) prædictam benedicendi ac dispensandi facultatem quantum in Domino possumus Vobis elargimur.

Datum Romæ ex nostris Ædibus S. Andreæ Apostoli de Valle nuncupatis die prima mensis Junii anno Domini 1818, et a Congregatione nostra condita 294. (Notandum.) Vigore supradictæ facultatis non conceditur Oratoribus facultas delegandi alium Sacerdotem ad benedicenda ac imponenda Sacra Scapularia.

L. † S. D. Alphonsus Maria Gualengo C. R. Consultor. — D. Nicolaus Narvi C. R. Consultor. — D. Cajetanus C. R. Consultor. — D. Joseph Maria Cassemonte C. R. Secretarius.

77.

Rescriptum Pontificium de die 2. Junii 1818 celebrationem Festorum B. M. V. Gratiarum et de Succursu concedens.

P. Sabelli in „Archivio etc. pag. 22 *ad annum 1818 commemorat Rescriptum* circa festa B. M. V. Gratiarum et de Succursu his verbis:

„Rescritto originale di Pio PP. VII. con cui accorda di farsi la Festa di Maria SSm̃a Gratiarum col rito doppio maggiore il dì 9. Luglio, e quella del Soccorso coll' Officio anche doppio maggiore e Messa propria approvata, coll' assegnarle un giorno fisso, che non sia Domenica. 2. Giugno 1818.“

78.

Rescriptum Pontificium de die 19. Junii 1818 Provinciales eligendi, Rm̃o Rectori Majori ad Triennium concessum.[1])

Beatissimo Padre,

Il Rettor Maggiore, o sia Superior Generale della Congregazione del Santissimo Redentore prostrato à piedi della Santità Vostra divotamente l' espone come essendosi di molto dilatata la sua Congregazione ed in diversi Regni, non può da per se solo, a cui dalla Regola dalla S. Sede approvata parte 3. Cap. primo §. 1 vien conferita un' assoluta autorità, per quella che riguarda il governo interno e domestico sopra tutte le case e soggetti della Congregazione, governarla esattamente, specialmente nelle cose che *non patiuntur moram,* perchè non potendosi trovare in tutte le case, non possono i soggetti nei proprj bisogni, nè i Superiori locali ad esso Superiore Generale ricorrerene diversi casi che spesso accadono. Ha perciò pensato destinare per certi Regni, e specialmente più lontani, e dove conosce la necessità chi facesse le sue veci nei casi specialmente urgenti, come tanti suoi Vicarj Provinciali che presedessero al buon ordine e regolare osservanza delle case, e soggetti, della Provincia, con quelle sole facoltà che stima, e colle preeminenze che crede necessarie e vantaggiose alla regolare osservanza, e che come tutti i Superiori prescritti nella Regola per ogni casa durassero per soli tre anni, e da eleggerli, come quelli, col consiglio de sei suoi Generali Consultori. Supplica per ciò la Santità Vostra a benignarsi accordarlene le facoltà necessarie, per non venir ciò prescritto dalla suddetta Regola, e l' avrà ecc.

Ex Audientia SSm̃i, habita ab infrascripto Domino Secretario Sacræ Congregationis Episcoporum et Regularium sub die 19. Junii 1818.

Sanctitas Sua attenta relatione P. Procuratoris Generalis benigne annuit, et propterea mandavit committi

---

[1]) Exstat Documentum originale.

P. Rectori Majori Oratori, ut quoties meliori suæ Congregationis gubernio et regulari observantiæ opportunum judicaverit, pro suo arbitrio et conscientia deveniat ad triennium tantum, de consilio Consultorum Generalium, ad deputationem Vicariorum Provincialium, prout necessitas exigerit, ad formam cæterarum electionum, quæ a Constitutionibus Congregationis in eligendis Vicariis et Visitatoribus præscribuntur, cum facultatibus, præeminentiis, honoribus, et oneribus juxta locorum et temporis circumstantias in respectivis eorum delegationibus ab eodem Rectore Majore præscribendis. Romæ etc.

L. † S. A. Card. Matthæjus.
J. F. Archiepisc. Atheniensis Secretarius.

79.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 23. Novembris 1819 festum S. Calogeri Conf. nobis concedens.[1])

Congregationis SSmi Redemptoris.

Cum in ecclesiis Congregationis SSmi Redemptoris Regni Siciliæ Officium proprium cum Missa S. Calogeri Confessoris quotannis die 18. Junii ritu duplicis minoris recitetur, presbyteri ejusdem Congregationis humillimas SS. Dño N. Pio VII. Pont. Max. preces porrexerunt pro extensione ejusdem Officii proprii cum Missa ad universam prædictam Congregationem. Sanctitas Sua me infrascripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario referente, benigne annuit pro extensione ejusdem Officii proprii cum Missa, dummodo de ejus approbatione constet, sin minus facultatem fecit omnibus prædictæ Congregationis presbyteris recitandi Officium cum Missa S. Calogeri Confessoris de Communi Confessoris non Pontificis ritu duplicis minoris. Die 23. Novembris 1819.

Julius M. Card. Episc. Portuensis et Rufinæ Somalia
S. R. C. Præf.

L. † S. J. A. Sala Secretarii S. R. C. Coad.

[1]) Exstat Copia.

80.

Testimonium de vivæ vocis Oraculo *Pii PP. VII. de die 20. Junii 1820 circa facultatem in itineribus Missam celebrandi in Oratoriis privatis sine præjudicio Indultariorum.*[1])

Privilegio.

Ottenutosi a dì 20. Giugno 1820 *vivæ vocis oraculo* dal S. Padre Pio VII. coll' occasione, che il Padre D. Pietrignazio Marolda con altri suoi compagni si portarono in Roma in unione del Padre Procuratore Generale Giattini a baciare il piede, li chiesero la facoltà di poter celebrare negli Oratorii privati senza pregiudizio degli Indultati, e senza la loro assistenza nei viaggi e dimora nei paesi, ancorchè non fosse per opera del ministero, ma anche per altri affari, purchè non sia per capriccio ed il detto S. Padre accordò, non solo à detti Padri, ma a tutti i Padri della Congregazione una tale facoltà, sia ciò per memoria.

81.

Rescriptum Pontificium de die 26. Septembris 1820 Festum B. Alphonsi sub ritu duplicis majoris concedens.

P. Sabelli in „Archivio delle Carte di Roma II." pag. 22 ad annum 1820 hoc Rescriptum adnotat:

„Rescritto originale di Pio PP. VII. con cui accorda di farsi l' Officio del nostro Beato Padre Alfonso con rito doppio maggiore. 26. Settembre 1820."

82.

Facultas benedicendi et imponendi Scapulare Immacul. Conceptionis B. M. V. die 20. Januarii 1821 ad vicennium concessa.

P. Sabelli in „Archivio" modo citato pag. 22 ad annum 1821 adnotat: „Facoltà con original formulare

---

[1]) Ex testimonio P. Lupoli, quod invenitur in Appendice ad Officia propria Congregationis SS. Redemptoris anni 1784. — Quæ facultas etiam legitur in Compendio Privilegiorum typis impressæ Mutinæ 1839 pag. 126 his verbis:

„Ad preces Reverendissimi Consultoris Generalis Petri Ignatii Marolda extenditur privilegium celebrandi Missæ sacrificium in Ora-

„del P. Generale de' Teatini di benedire e distribuire „gli Abitini dell' Immacolata ne' luoghi in cui non esi„stono le loro case ad *Anni venti.* 20. Gennaio 1821."

83.

Litteræ R. P. Vincentii Antonii Giattini Procuratoris Generalis ad Rm̃um P. Mansione Rectorem Majorem de die 30. Januarii 1821 circa facultatem Scapularis Immaculatæ Conceptionis B. M. V. [1])

Rmo Padre.

Benedetto Dio che ha ricevuto tutte le mie come V. P. mi scrive nella sua del 12 alla quale non ho che rispondere. L' acchiudo il ricorso per il molino di Caposele rimesso all' Arcivescovo *pro relatione et voto.* Ottenutala favorevole me l' acchiuda per ottenerle la facoltà di benedire gli Abitini della Concezione ottenuta all' allora è stata dichiarata nulla perchè non fatta dal P. Generale de Teatini, ma da suoi assistenti. Ora ho bisognato far al Santo Padre nuovo ricorso, e già si è ottenuto a Vostra Paternità ed a tutti i Padri per anni 20, per rescritto del Santo Padre degli 8 e pagella del Generale del 20 del cadente. [2]) Se vuole averla per la posta, e far a me il danno dell' affrancatura, melo scriva e cela manderò, ma mi lusingo che mi crederanno. Salutando tutti, e bacio la mano mi raccomandi al Signore con essi, e sono D. V. P. Rm̃a

Roma 30 Gennajo 1821.

Dm̃o Obbm̃o Servidore e F. in G. C.
Vincenzantonio Giattini del SS. Red.

Al Rm̃o Padre Rettor Maggiore
Il P. D. Nicola Mansione dell SS. Red.
Napoli. S. Antonio a Tarsia.

toriis privatis absque ordinatione et assistentia Indultarii, omnibus et singulis sacerdotibus Congregationis SS. Redemptoris etiam in itineribus ex quacumque causa, pro quovis temporis spatio, pro quibusvis negotiis, etiam ad solatium." Ex audientia SSm̃i die 20. Junii 1820. Ita in Archivo.

[1]) Exstant Litteræ originales. — [2]) Documentum ipsum inveniri non potuit; sed vide Document. Nr. 82.

84.

Approbatio Kalendarii a S. Rituum Congregatione die 31. Martii 1821 concessa et a Pio PP. VII. die 3. Aprilis ejusdem anni confirmata.[1])

Congregationis SSmi Redemptoris.

Festorum exuberante numero, quæ Kalendario Congregationis SSmi Redemptoris vel ex Summorum Pontificum et Sacr. Rit. Congregationis concessionibus accesserant, vel ex communicatione Privilegiorum cum nonnullis aliis Congregationibus, S. M. Pontifex Pius VI. Decreto diei 21. Januarii 1789 prædictum Kalendarium ab R. P. Fidei Promotore revisum, et ad Rubricarum præscriptum de novo efformatum approbavit, præscripsitque ut idem servarent omnes utriusque sexus memoratæ Congregationis, qui ad Horas Canonicas tenentur. Subinde vero supplicante ejusdem Congregationis Rectore Majori, idem Pontifex Octavas omnes antedictæ Congregationi concessas, præter illam SSmi Redemptoris, et alteram Patrocinii S. Joseph, expunxit Decreto diei 18. Octobris anni 1793. Ac tandem sub die 19. Februarii 1794 abrogata etiam cooptione ejusdem Congregationis in Tertium Ordinem S. Francisci in ea parte dumtaxat, quæ Officiorum propriorum recitationem respiciebat, mandavit in unaquaque illius Domo persolvendas esse Horas Canonicas juxta Kalendarium illius Diœcesis, intra cujus fines exsistit, additis Officiis eidem Congregationi concessis, prout in Kalendario ut supra approbato anno 1789. Quum autem nuper SSmus Dominus Noster Pius VII. Pont. Max. novis litteris in forma Brevis datis die 9. Januarii anni 1807 singulas facultates, privilegia, indulta, communicationes a Prædecessoribus suis laudatæ Congregationi concessas, cum clausula: „non obstantibus quibuscumque in contrarium“ approbaverit, confirmaverit, et quatenus opus fuerit de novo concesserit, etiam quoad Officia Sanctorum propria; hinc dubi-

[1]) Documentum originale asservatur.

tationibus omnibus eliminandis et uniformitati Kalendarii in totius Congregationis Domibus studens Rm̃us P. Vincentius Antonius Giattini ejusdem Generalis Procurator in Urbe, sequentia dubia discutienda, enodanda, et resolvenda S. R. Congregationi proposuit videlicet:

1. An Patres Congregationis SSm̃i Redemptoris in Kalendario Diœcesano, quo unaquæque Domus utitur, additis Officiis eidem Congregationi specialiter concessis, inserere quoque possint, et quidem sub eodem ritu, Officia propria aliarum Congregationum, quarum privilegiis et indultis utuntur et gaudent per plenissimam communicationem, etiam quoad Officia Sanctorum propria confirmatam, et quatenus opus sit de novo concessam in Litteris Apostolicis 9. Januarii 1807?

2. Quum ex Decreto 19. Februarii 1794 in unaquaque Domo Congregationis prædictæ persolvantur Horæ Canonicæ juxta Kalendarium Diœcesis, in qua sita est, additis Officiis eidem Congregationi specialiter concessis; quæritur, an in occurrentia Dedicationis Cathedralis præferendum sit Officium SSm̃i Redemptoris Titularis Congregationis, quod celebratur sub ritu duplici primæ classis cum Octava, ex concessione fel. rec. Benedicti XIV?

3. An Officia specialiter concessa Patribus Congregationis SSm̃i Redemptoris consideranda sint tamquam propria Ordinis ac propterea in paritate ritus sint præferenda in occurrentia Sanctis, qui sunt in Kalendario Diœcesano, juxta quod unaquæque Domus tenetur recitare Horas Canonicas?

4. An Octavæ censendæ sint abrogatæ Decreto 18. Decembris 1793 pro his tantum Domibus, quæ utuntur Kalendario Diœcesano, in quo Sancti redundant, non pro aliis, quæ Kalendaria habent Festis Sanctorum non redundantia?

5. An abrogatis Octavis omnibus specialiter concessis, censeantur abrogatæ pro Ecclesiis particularibus Octava illarum Dedicationis, et Octava Dedicationis

omnium Ecclesiarum, quæ in omnibus Domibus ab omnibus Patribus celebrantur 3. Octobris assignata in Kalendario reviso et adprobato 21. Januarii 1789?

6. An Religiosi utentes Kalendario Diœcesano teneantur se conformare eidem Kalendario pro Officiis Sanctorum, quæ specialiter fuerunt concessa Congregationi, vel possint illa recitare diebus in concessione pro tota Congregatione assignatis?

7. In aliqua Diœcesi Officium S. Juliani Episcopi sub ritu semiduplici ad libitum fixe celebratur in die sui obitus, nempe 28. Januarii: quæritur an fixe pariter eodem die reponi possit aliud Officium translatum, an sit vacuus relinquendus?

8. In Officiis propriis pro Patribus Congregationis, editis Romæ 1784 jussu Superioris Generalis, et ex Decreto Congregationis Episcoporum et Regularium 13. Februarii 1784, Officium habetur Transverberationis S. Teresiæ duplex 2. classis die 27. Augusti cum Antiphonis et reliquis propriis juxta Breviarium Teresianum, et in VI. Lectione legitur in fine: „Iis omnibus perspectis Benedictus XIII. P. M. solemnitatem hanc ad recolendam insignis prodigii memoriam in eodem Ordine quotannis celebrare concessit; et Pius VI. pariter P. M. Congregationi SSm̃i Redemptoris extendit“ — et die 15. Octobris habetur aliud Officium S. Teresiæ pariter cum Antiphonis aliisque propriis sub duplici primæ classis cum Octava: quæritur, an hæc Officia persolvenda sint juxta Breviarium Teresianum, prout edita sunt in memoratis propriis pro Patribus Congregationis, an potius juxta Breviarium Romanum, perlectis tantum in Officio Transverberationis Lectionibus propriis II. Nocturni?

Et Em̃i Patres Sacris Ritibus Præpositi, accepta in scriptis sententia alterius ex Apostolicarum Cæremoniarum Magistris prælo etiam cusa, re mature deligenterque discussa, ad relationem Em̃i et Rm̃i Dñi Cardinalis Galleffi Ponentis respondendum censuerunt ut infra, nimirum:

Ad 1. Ad Emũm Ponentem cum Promotore Fidei ad mentem: „Mens est ut exhibeatur Kalendarium revisum et adprobatum die 21. Januarii 1789 et alterum redactum ad formam posteriorum concessionum, ut examine instituto, novus Ordo disponi possit in posterum servandus; et facto verbo cum SSmo de novo adprobari, salvis in reliquis omnibus et singulis privilegiis competentibus et concessis eidem Congregationi, vel ex communicatione cum aliis Congregationibus, vel ex alia quacumque causa.

Ad 2. Præferendum esse Festum Dedicationis Ecclesiæ Cathedralis.

Ad 3. Negative.

Ad 4. Abrogationem Octavarum ad totam Congregationem extendi.

Ad 5. Quum Festum Dedicationis Ecclesiæ sub ritu duplici primæ classis non sit specialiter concessum, sed præceptive celebrandum, PP. Congregationis teneri celebrare Octavam Dedicationis Omnium Ecclesiarum Ordinis fixa die 3. Octobris in Kalendario reviso et adprobato; et non posse denuo propriæ particularis Ecclesiæ Dedicationis Officium persolvere, quod intelligitur comprehensum et celebratum, quando in Ordine ex speciali indulto festum celebratur omnium Ecclesiarum consecratarum.

Ad 6. Affirmative ad primam partem; negative ad secundam.

Ad 7. Translata reponi non posse diebus fixis pro Officio alicujus Festi ad libitum, præsertim die 28. Januarii, quæ dies relinquenda est vacua pro repositione SSmi Nominis Jesu in Dominica Septuagesimæ occurrentis: et in Diœcesi, in qua die 28. Januarii celebratur fixe festum S. Juliani Episcopi ad libitum omitti debere, quando ea die reponendum sit Officium SSmi Nominis Jesu.

Ad 8. Quum certo non constet de Apostolica concessione, et extensione, non posse PP. continuare recita-

tionem Officiorum propriorum Transverberationis et Festi S. Teresiæ prout in Proprio edita sunt anno 1784, sed teneri se interim in persolvendis Horis Canonicis conformari tam quoad ritus, quam quoad Officia Breviario Romano, et Kalendario reviso et adprobato anno 1789, donec idem Kalendarium cum specialibus Indultis postmodum concessis, huic Sacr. Congregationi exhibitum noviter revisum fuerit, et plene in omnibus adprobatum, et ad Secretarium cum SSm̃o pro aperitione oris super litteris Apostolicis in forma Brevis. Atque ita respondit die 31. Martii 1821.

Quarum vigore resolutionum reviso, correcto, et emendato infrascripto Kalendario ab Em̃o et Rm̃o Dño Card. Galleffi Ponente una cum R. P. D. Alexandro Buttaoni S. Fidei Promotore, factaque per me subscriptum Secretarium de singulis SSm̃o Dño Nostro Pio VII. Pont. Max. relatione, Sanctitas Sua prævia, quatenus opus sit, aperitione oris, S. R. C. responsa confirmando, Kalendarium, ut infra digestum, Apostolica adprobatione munivit, eoque in posterum uti debere mandavit omnes utriusque sexus dictæ Congregationis, qui ad Horarum Canonicarum recitationem tenentur. Quibuscumque in contrarium disponentibus minime obstantibus.

Die 3. Aprilis anni 1821.

Ordo Divini Officii recitandi
in Congregatione SSm̃i Redemptoris.

Januarius.

1. Circumcisio D. N. J. C. dup. 2. class.
2. Octava S. Stephani Protomart. dup.
3. Octava S. Joannis Ap. et Evang. dup.
4. Octava Ss. Innocentium Mm. dup.
5. Vigilia Epiphaniæ sem.
6. Epiphania D. N. J. C. dup. 1. class. cum octava.
7.
8.
9.

10.
11. Com. S. Hygini Pap. Mart.
12.
13. Octava Epiphaniæ dup.
14. S. Hilarii Ep. Conf. sem. Commem. S. Felicis Presbyt. et Mart.
15. S. Pauli I. Erem. dup. Commem. S. Mauri Abb.
16. S. Marcelli Pap. Mart. sem.
17. S. Antonii Abb. dup.
18. Cathedra S. Petri Romæ dup. maj. Comm. S. Pauli Ap. et S. Priscæ Virg. Mart.
19. S. Canuti Reg. Mart. sem. ad libit.
20. Ss. Fabiani Pap. et Sebastiani Mart. dup.
21. S. Agnetis Virg. Mart. dup.
22. Ss. Vincentii et Anastasii Mm. sem.
23. Desponsatio B. M. V. dup. maj. Comm. S. Joseph Conf. et S. Emerentianæ Virg. Mart.
24. S. Timothei Ep. Mart. sem.
25. Conversio S. Pauli Ap. dup. maj. Comm. S. Petri Ap.
26. S. Polycarpi Ep. Mart. sem.
27. S. Joannis Chrysostomi Ep. Conf. dup.
28. S. Agnetis Secundo simpl.
29. S. Francisci Salesii Ep. Conf. dup.
30. S. Martinæ Virg. Mart. sem.
31. S. Petri Nolasco Conf. dup.

Mobile.

Dominica II. post Epiphan. Festum SSmi Nominis Jesu dup. 2. class.

Februarius.

1. S. Ignatii Ep. Mart. sem.
2. Purificatio B. M. V. dup. 2. class.
3. S. Blasii Ep. Mart. simpl.
4. S. Andreæ Corsini Ep. Conf. dup.
5. S. Agathæ Virg. Mart. dup.
6. S. Raymundi de Peñafort Conf. sem. (ex 23. Januar. fixe) Comm. S. Dorotheæ Virg. Mart.

7. S. Romualdi Abb. dup.
8. S. Joannis de Matha Conf. dup.
9. S. Apolloniæ Virg. Mart. simpl.
10. S. Scholasticæ Virg. dup.
11.
12.
13.
14. S. Valentini Mart. simpl.
15. Ss. Faustini et Jovitæ Mm. simpl.
16.
17.
18. S. Simeonis Ep. Mart. simpl.
19.
20.
21.
22. Cathedra S. Petri Antiochiæ dup. maj. Commem. S. Pauli Ap.
23. Vigilia. S. Margaritæ Cortonen. sem.
24. S. Mathiæ Ap. dup. 2. class.
25. SS. Redemptoris dup. maj.
26.
27.
28.
29.

Mobilia.

Feria III. post Dominicam Sexagesimæ. De Passione D. N. J. C. dup. 1. class. cum octava.

Feria III. post Dominicam Quinquagesimæ. Octava Passionis D. N. J. C. dup.

Martius.

1.
2.
3.
4. S. Casimiri Reg. Conf. sem. Comm. S. Lucii Pap. Mart.
5.

6.
7. S. Thomæ Aquinat. Conf. et Eccl. Doct. dup. Com̃. Ss. Perpetuæ et Soc. Mm.
8. S. Joannis de Deo Conf. dup.
9. S. Franciscæ Romanæ Vid. dup.
10. Ss. Quadraginta Mart. sem.
11.
12. S. Gregorii Magni Pap. Conf. et Eccl. Doct. dup.
13.
14.
15.
16.
17. S. Patritii Ep. Conf. sem.
18. S. Gabrielis Archangeli dup. maj.
19. S. Joseph Conf. Sponsi B. M. V. dup. 1. class.
20.
21. S. Benedicti Abb. dup.
22.
23.
24.
25. Annuntiatio B. M. V. dup. 2. class.
26.
27.
28.
29.
30.
31. S. Balbinæ Virg. sem.

Mobilia.

Feria VI. post Cineres. De quinque Plagis D. N. J. C. dup. maj.

Feria VI. post Domin. I. Quadrag. De Spinea Corona Dñi dup. maj.

Feria VI. post Domin. II. Quadrag. De Sanguine D.N.J.C. dup. 1. class.

Feria VI. post Domin. III. Quadrag. De Lancea et Clavis Dñi dup. maj.

Feria VI. post Domin. IV. Quadrag. De Sindone D. N. J. C. dup. maj.

Feria VI. post Domin. Passionis. De Septem Doloribus B. M. V. dup. maj.

Aprilis.

1.
2. S. Francisci a Paula Conf. dup.
3.
4. S. Isidori Ep. Conf. dup.
5. S. Vincentii Ferrerii Conf. dup.
6.
7.
8.
9.
10.
11. S. Leonis Pap. Conf. et Eccl. Doct. dup.
12.
13. S. Hermenegildi Reg. Mart. sem.
14. Ss. Tiburtii et Soc. Mart. simpl.
15.
16.
17. S. Aniceti Pap. Mart. simpl.
18.
19.
20.
21. S. Anselmi Ep. Conf. et Eccl. Doct. dup.
22. Ss. Soteris et Caji Pont. Mart. sem.
23. S. Georgii Mart. sem.
24. S. Boni Latronis dup.
25. S. Marci Evang. dup. 2. class.
26. B. M. V. de Bono Consilio dup. maj.
27. Ss. Cleti et Marcellini Pont. Mart. sem. (ex heri).
28. S. Fidelis a Sigmaringa Mart. dup. (ex 24. hujus) Comm. S. Vitalis Mart.
29. S. Petri Mart. dup.
30. S. Catharinæ Senens. Virg. dup.

Mobilia.

Dominica III. post Pascha. Patrocinium S. Joseph dup. 2. class. cum octava.

Dominica IV. post Pascha. Octava Patrocinii S. Joseph dup.

Majus.

1. Ss. Philippi et Jacobi Apost. dup. 2. class.
2. S. Athanasii Ep. Conf. dup.
3. Inventiò SSm̃æ Crucis dup. 2. class.
4. S. Monicæ Vid. dup.
5. S. Pii V. Pap. Conf. dup.
6. S. Joannis ante Portam latinam dup. maj.
7. S. Stanislai Ep. Mart. dup.
8. Apparitio S. Michaëlis Archangeli dup. maj.
9. S. Gregorii Nazianzeni Ep. Conf. dup.
10. S. Antonini Ep. Conf. sem. Comm. Ss. Gordiani et Soc. Mart.
11.
12. Ss. Nerei et Achillei Mart. sem.
13.
14. S. Bonifacii Mart. simpl.
15.
16. S. Ubaldi Ep. Conf. sem.
17. S. Joannis Nepomuceni Mart. dup. maj.
18. S. Venantii Mart. dup.
19. S. Petri Cœlestini V. Pap. Conf. dup. Com. S. Pudentianæ Virg.
20. S. Bernardini Senen. Conf. sem.
21. S. Felicis a Cantalicio Conf. sem.
22. S. Paschalis Baylon Conf. dup. (ex 17. huj.)
23.
24. B. M. V. Auxilium Christianorum dup. maj.
25. S. Gregorii VII. Pap. Conf. dup. Comm. S. Urbani Pap. Mart.
26. S. Philippi Nerii Conf. dup. maj. Comm. S. Eleutherii Pap. Mart.

27. S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg. dup. Comm. S. Joannis Pap. Mart.
28.
29.
30. S. Felicis Pap. Mart. simpl.
31. S. Petronillæ Virg. simpl.

Mobile.

Feria VI. post Octav. Corporis Christi. De SSm̃o Corde Jesu dup. 2. class.

Junius.

1.
2. Ss. Marcellini, Petri et Erasmi Mart. simpl.
3.
4. S. Francisci Caracciolo Conf. dup. (Decr. Urbis et Orbis die 5. Augusti 1807.)
5.
6. S. Norberti Ep. Conf. dup.
7.
8.
9. B. M. V. Gratiarum dup. maj. Comm. Ss. Primi et Feliciani Mart.
10. S. Margaritæ Scotorum Reginæ Vid. sem.
11. S. Barnabæ Ap. dup. maj.
12. S. Joannis a S. Facundo Conf. dup. Comm. Ss. Basilidis et Soc. Mart.
13. S. Antonii Patavini Conf. dup.
14. S. Basilii Magni Ep. Conf. dup.
15. Ss. Viti et Soc. Mart. simpl.
16. B. M. V. de Succursu dup. maj.
17.
18. S. Calogeri Conf. dup. Comm. Ss. Mart.
19. S. Julianæ Falconieri Virg. dup. Comm. Ss. Gervasii et Soc. Mart.
20. S. Silverii Pap. Mart. simpl.
21. S. Aloisii Gonzaga Conf. dup.
22. S. Paulini Ep. Conf. simpl.

23. Vigilia.
24. Nativitas S. Joannis Baptistæ dup. 1. class. cum octava.
25. S. Gallicani Mart. dup.
26. Ss. Joannis et Pauli Mart. dup.
27. S. Gulielmi Abb. dup.
28. Vigilia. S. Leonis II. Pap. Conf. sem.
29. Ss. Petri et Pauli Apost. dup. 1. class. cum octava.
30. Commemoratio S. Pauli Ap. dup. maj. Com̃. S. Petri Ap.

Julius.

1. Octava S. Joannis Baptistæ dup.
2. Visitatio B. M. V. dup. maj. Comm. Ss. Processi et Soc. Mart.
3.
4.
5.
6. Octava Ss. Apost. Petri et Pauli dup.
7.
8. S. Elisabeth Regin. Portugal. Vid. sem.
9.
10. Ss. Septem Fratrum et Soc. Mart. sem.
11. S. Pii I. Pap. Mart. simp.
12. S. Joannis Gualberti Conf. dup. Comm. Ss. Naboris et Soc. Mart.
13. S. Anacleti Pap. Mart. sem.
14. S. Bonaventuræ Ep. Conf. et Eccl. Doct. dup.
15. S. Henrici Imperat. Conf. sem.
16. B. M. V. de Monte Carmelo dup. maj.
17. S. Alexii Conf. dup.
18. S. Camilli de Lellis Conf. dup. Comm. Ss. Symphorosæ et Soc. Mart.
19. S. Vincentii a Paulo Conf. dup.
20. S. Hieronymi Æmiliani Conf. dup. Comm. S. Margaritæ Virg. Mart.
21. S. Praxedis Virg. simpl.

22. S. Mariæ Magdalenæ Pœnit. dup.
23. S. Apollinaris Episc. Mart. dup. Comm. S. Liborii Episc. Conf.
24. Vigilia. Comm. S. Christinæ Virg. Mart.
25. S. Jacobi Ap. dup. 2. class.
26. S. Annæ Matris B. M. V. dup. 1. class. sine octava.
27. S. Pantaleonis Mart. simpl.
28. Ss. Nazarii et Soc. Mart. sem.
29. S. Marthæ Virg. sem. Comm. Ss. Felicis Pap. et Soc. Mart.
30. Ss. Abdon et Sennen Mart. simpl.
31. S. Ignatii Lojola Conf. dup.

Mobilia.

Dominica III. Festum SSm̃i Redemptoris dup. 1. class. cum octava.

Dominica IV. Octava SS. Redemptoris dup.

Augustus.

1. S. Petri ad Vincula dup. maj. Comm. S. Pauli Ap. et Ss. Machabæorum Mart.
2. B. Alphonsi Maria de Ligorio Ep. Conf. dup. maj. Comm. S. Stephani Pap. Mart.
3. Inventio S. Stephani Protomart. sem.
4. S. Dominici Conf. dup.
5. Dedicatio B. M. V. ad Nives dup. maj.
6. Transfiguratio D. N. J. C. dup. maj. Com̃. Ss. Mart.
7. S. Cajetani Conf. dup. Comm. S. Donati Ep. Mart.
8. Ss. Cyriaci et Soc. Mart. sem.
9. Vigilia. S. Emygdii Ep. Mart. dup. Comm. Vigiliæ et S. Romani Mart.
10. S. Laurentii Mart. dup. 2. class. cum octava.
11. De II. die infra oct. sem.
12. S. Claræ Virg. dup.
13. De IV. die infra oct. sem. Comm. Ss. Mart.
14. Vigilia. De V. die infra oct. sem. Comm. Vigiliæ et S. Eusebii Conf.
15. Assumptio B. M. V. dup. 1. class. cum octava.

16. S. Hyacinthi Conf. dup.
17. Octava S. Laurentii Mart. dup.
18. De IV. die infra octav. sem. Com̃. S. Agapyti Mart.
19. De V. die infra oct. sem.
20. S. Bernardi Abb. dup.
21. S. Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal Vid. dup.
22. Octava Assumptionis B. M. V. dup.
23. S. Philippi Benitii Conf. dup.
24. Vigilia.
25. S. Bartholomæi Ap. dup. 2. class.
26. S. Ludovici Reg. Conf. sem. Comm. S. Zephyrini Pap. Mart.
27. Transverberatio S. Teresiæ Virg. dup. maj. *Offic. de Communi Virg. cum Lectionibus II. Noct. propriis.*
28. S. Augustini Ep. Conf. et Eccl. Doct. dup. Comm. S. Mart.
29. Decollatio S. Joannis Baptistæ dup. maj. Comm. S. Sabinæ Mart.
30. S. Rosæ Limanæ Virg. dup. Comm. Ss. Mart.
31. S. Raymundi Nonnati Conf. dup.

Mobilia.

Domin. infra oct. Assumpt. S. Joachim Conf. dup. 1. class. sine octava.

Domin. I. post Oct. De Ss. Corde B. M. V. dup. maj.

September.

1. S. Joseph Calasanctii Conf. dup. (ex 27. Aug.) Comm. S. Ægidii Abb. et Ss. Mart.
2. S. Stephani Reg. Conf. sem.
3.
4. S. Rosæ Viterbien. Virg. dup.
5. S. Laurentii Justiniani Ep. Conf. sem.
6.
7.
8. Nativitas B. M. V. dup. 2. class. cum octava. Comm. S. Mart.

9. De II. die infra oct. sem. Com̃. S. Gorgonii Mart.
10. S. Nicolai Tolent. Conf. dup.
11. De IV. die infra oct. sem. Comm. Ss. Proti et Soc. Mart.
12.
13.
14. Exaltatio SSm̃æ Crucis dup. maj.
15. Octava Nativitatis B. M. V. dup. Comm. S. Nicomedis Mart.
16. Ss. Cornelii Pap. et Cypriani Ep. Mart. sem. Com. Ss. Mart.
17. Impressio Sacr. Stigmatum S. Francisci dup.
18. S. Joseph a Cupertino Conf. dup.
19. Ss. Januarii et Soc. Mart. dup.
20. Vigilia. Ss. Eustachii et Soc. Mart. dup.
21. S. Matthæi Ap. dup. 2. class.
22. S. Thomæ a Villanova Ep. Conf. dup. Com̃. Ss. Mauritii et Soc. Mart.
23. S. Lini Pap. Mart. sem. Com̃. S. Theclæ Virg. Mart.
24. B. M. V. de Mercede dup. maj.
25.
26. Ss. Cypriani et Justinæ Mart. simpl.
27. Ss. Cosmæ et Damiani Mart. sem.
28. S. Wenceslai Ducis Mart. sem.
29. Dedicatio S. Michaëlis Archangeli dup. 2. class.
30. S. Hieronymi Conf. et Eccl. Doct. dup.

Mobilia.

Domin. infra oct. Nativitatis B. M. V. SSm̃i Nominis B. M. V. dup. maj.

Domin. III. Septem Dolorum B. M. V. dup. maj.

Domin. IV. Sacr. Reliquiarum, quæ in nostris Ecclesiis asservantur dup.

October.

1. S. Remigii Ep. Conf. sem. ad libit.
2. Ss. Angelorum Custodum dup.

3. Dedicatio Omnium Ecclesiarum Congregationis dup. 1. class. cum octava.

Officium Dedicationis omnium Ecclesiarum in posterum et in perpetuum celebrandum erit die 3. Octobris, ac si hæc esset dies propria Consecrationis cujuslibet Ecclesiæ.

4. S. Francisci Conf. dup.
5. Ss. Placidi et Soc. Mart. simpl.
6. S. Brunonis Conf. dup.
7. S. Marci Pap. Conf. simpl. Comm. Ss. Mart.
8. S. Birgittæ Vid. dup.
9. Ss. Dionysii Ep. et Soc. Mart. sem.
10. Octava Dedicationis omnium Ecclesiarum dup.
11. S. Francisci Borgia Conf. sem. (fix. ex heri.)
12.
13. S. Eduardi Reg. Conf. sem.
14. S. Callisti Pap. Mart. dup.
15. S. Teresiæ Virg. dup. 1. class. sine oct. *De Communi Virg. et propr. loco.*
16.
17. S. Hedwigis Vid. sem.
18. S. Lucæ Evang. dup. 2. class.
19. S. Petri de Alcantara Conf. dup.
20. S. Joannis Cantii Conf. dup.
21. S. Hilarionis Abb. simpl. Comm. Ss. Ursulæ et Soc. Mart.
22.
23.
24. S. Raphaëlis Archangeli dup. min.
25. Ss. Chrysanthi et Dariæ Mart. simpl.
26. S. Evaristi Pap. Mart. simpl.
27. Vigilia.
28. Ss. Simonis et Judæ Apost. dup. 2. class.
29.
30.
31. Vigilia.

Mobilia.

Dominica I. Solemnitas Ss. Rosarii B. M. V. dup. maj.
Dominica II. Maternitatis B. M. V. dup. maj.
Dominica III. Puritatis B. M. V. dup. maj.

November.

1. Festum Omnium Sanctorum dup. 1. class. cum octava.
2. Commemoratio Omn. Fidelium Defunctorum. De II. die infra oct. sem.
3.
4. S. Caroli Borromeo Episc. Conf. dup. maj. Comm. Ss. Mart.
5.
6.
7.
8. Octava Omnium Sanctorum dup. Comm. Ss. Mart.
9. Dedicatio Basilicæ SS. Salvatoris dup. Com. S. Theodori Mart.
10. S. Andreæ Avellino Conf. dup. Comm. Ss. Mart.
11. S. Martini Ep. Conf. dup. Comm. S. Mennæ Mart.
12. S. Martini Pap. Mart. sem.
13. S. Didaci Conf. sem.
14.
15. S. Gertrudis Virg. dup.
16.
17. S. Gregorii Thaumaturgi Ep. Conf. dup. maj.
18. Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli dup.
19. S. Elisabeth Vid. dup. Comm. S. Pontiani Pap. Mart.
20. S. Felicis de Valois Conf. dup.
21. Præsentatio B. M. V. dup. maj.
22. S. Cæciliæ Virg. Mart. dup.
23. S. Clementis Pap. Mart. dup. Comm. S. Felicitatis Mart.
24. S. Joannis a Cruce Conf. dup. Comm. S. Chrysogoni Mart.
25. S. Catharinæ Virg. Mart. dup.

26. SS. Redemptoris dup. maj. Comm. S. Petri Alexandrini Ep. Mart.
27. S. Silvestri Abb. dup.
28.
29. Vigilia. Comm. S. Saturnini Mart.
30. S. Andreæ Ap. dup. 2. class.

Mobile.

Dominica II. Festum Patrocinii B. M. V. dup. maj.

December.

1.
2. S. Bibianæ Virg. Mart. sem.
3. S. Francisci Xaverii Conf. dup. maj.
4. S. Petri Chrysologi Ep. Conf. dup. Comm. S. Barbaræ Virg. Mart.
5. S. Sabbæ Abb. simpl.
6. S. Nicolai Ep. Conf. dup.
7. S. Ambrosii Ep. Conf. et Eccl. Doct. dup.
8. Conceptio B. M. V. dup. 1. class. cum octava.
9.
10. Translatio Almæ Domus B. M. V. dup. maj. Comm. S. Melchiadis Pap. Mart.
11. S. Damasi Pap. Conf. sem.
12.
13. S. Luciæ Virg. Mart. dup.
14.
15. Octava Conceptionis B. M. V. dup.
16. S. Eusebii Ep. Mart. sem.
17.
18. Exspectatio Partus B. M. V. dup. maj.
19.
20. Vigilia.
21. S. Thomæ Ap. dup. 2. class.
22.
23.
24. Vigilia Nativitatis Dñi.
25. Nativitas D. N. J. C. dup. 1. class. cum octava.

26. S. Stephani Protomart. dup. 2. class. cum octava.
27. S. Joannis Ap. et Evang. dup. 2. class. cum octava.
28. Ss. Innocentium Mart. dup. 2. class. cum octava.
29. S. Thomæ Cantuar. Ep. Mart. sem.
30. Domin. infra octav. vel de octava sem.
31. S. Silvestri Pap. Conf. dup.

† Julius M. Card. Episc. Ostien. et Velitren.
de Somalia S. Eccl. Vice-Cancellarius
S. R. C. Præfectus.

L. † S. J. A. Sala S. R. C. Secr. Coad.

85.

Rescriptum Pontificium de die 22. Maji 1821 Festum Passionis D. N. J. C. sub ritu duplici I. classis cum Octava concedens.

Huic modo allato Kalendario, juxta adnotationes P. Sabelli in „Archivio delle Carte di Roma II.“ pag. 22, speciale Decretum circa festum et octavam Passionis D. N. J. C. additum est:

„Rescritto originale di Pio PP. VII. con cui restituisce alla Congregazione l' Officio della Passione di Gesù Cristo con rito doppio primæ Classis cum octava in sua Sede, cioè in Feria III. post Dominicam Sexagesimæ, era stato abolito dal Papa Pio VI. = 22. Maggio 1821.“

86.

Rescriptum S. Congregationis Pœnitentiariæ de die 25. Januarii 1822 de modo utendi facultate absolvendi Carbonarios. [1])

Del modo di servirsi della facoltà di assolvere i Carbonarj.

Sacra Pœnitentiaria Dilecto in Christo Superiori Generali Congregationis SSmi Redemptoris respondet, posse Eum, ejusque Socios, præsertim cum Missionibus et Exercitiis spiritualibus vacant, uti (quamdiu Indultum perdurabit) facultatibus absolvendi jam iisdem concessis erga eos Carbonarios, qui jam nomen sectæ dederant,

---

[1]) Exstat Copia authentica.

sed post editam Constitutionem: *„Ecclesiam a Jesu Christo,"* *nec* in ea *pertinaciter* perseverarunt, nec aliquo ex iis criminibus se inquinarunt, quæ in eadem Constitutione §. *„Quocirca"* commemorantur. — Ad denuntiationem vero quod attinet, si agatur de denuntiandis Carbonariis, qui modo indicati sunt, ipsa Sacra Pœnitentiaria ex singulari indulgentia indulget, ut Pœnitentes Orator, ejusque Socii ab onere illos denuntiandi dispensent.

Si vero agatur vel de absolvendis, vel de denuntiandis iis, qui post illam editam Constitutionem vel sectæ nomen dederunt, vel in ea *pertinaciter* perseverarunt, aut aliquo ex memoratis criminibus se inquinarunt, eadem S. Pœnitentiaria Oratori et singulis ejus Sociis facultatem concedit pro singulis Missionibus, aut Exercitiis spiritualibus, decem in casibus hos Carbonarios absolvere, et pariter absolvere Pœnitentes, qui denuntiationis onere tenentur, dummodo parati sint hos Carbonarios etiam vel affinitatis vel consanguinitatis aut matrimonii vinculo secum conjunctos intra mensem Episcopo, aut Vicario Capitulari vel Sedi Apostolicæ denuntiare, sive ad eamdem Sedem Apostolicam recurrere pro dispensatione ab eo onere obtinenda, si justam causam habere arbitrantur.

Datum Romæ in Sacra Pœnitentiaria die 25. Januarii 1822.

J. A. Sala S. P. Datarius.
P. Castaldi S. P. Secretarius.

87.

Rescriptum S. Rituum Congregationis de die 11. Junii 1822, quo permittitur recitari Credo *in Missa B. Alphonsi.*[1]

Congregationis SSmi Redemptoris,

Congregationis a B. Alphonso M. de Ligorio institutæ sub appellatione SSmi Redemptoris Procurator Gene-

[1] Documentum typis impressum. Romæ 1822 ex Typograph. Rev. Cam. Apost.

ralis, Postulator Causæ Canonizationis prædicti Beati, supplici porrecto libello a SSmo Dño N. Pio VII. Pont. Max. petiit, ut dici valeat *Credo* in Missa die festo B. Alphonsi in Ecclesiis dumtaxat laudatæ Congregationis inhærendo Generalibus Rubricis tit. XI. *de Symbolo,* veluti præscribitur in Festis Patronorum, vel Fundatorum, Sanctitas Sua, me infrascripto S. Rit. Congregationis Secretario referente, ex speciali gratia in exemplum non afferenda, cum Rubrica loquatur de Sanctis Canonizatis, benigne annuit quoad solemnem Missam dumtaxat in Ecclesiis Congregationis sub ejusdem Beati institutione militantis. Quibuscumque in contrarium non obstantibus. Die 11. Junii 1822.

Jul. M. Card. Ep. Ost. della Somalia S. Eccl.
Vice Cancell. et R. S. C. Præf. etc.
(L. † S.) J. A. Sala S. R. C. Secret. Coad.

88.

Litteræ R. P. Giattini de die 27. Augusti 1822 de vivæ vocis oraculo *celebrandi plura festa in Dominicis.*

P. Sabelli in „Archivio delle Carte di Roma II.“ pag. 23 ad annum 1822 adnotat:

„Lettera del P. Giattini, che porta essersi deciso „nell' Udienza del S. Padre, che il Patrocinio di S. Giu„seppe, Cuore di Maria, Maternità, Purità e delle Reli„quie Feste possono farsi nelle Domeniche: Cuore di „Gesù Feria VI. dopo l' Ottava del Corpus Domini. „27 Agosto 1822.“ Litteræ ipsæ inveniri non potuerunt.

89.

***Facultas absolvendi a casibus Bullæ Cœnæ** etiam a I°. concessa* vivæ vocis oraculo *a Pio PP. VII. die 10. Septembris 1822.*[1])

In Manuscripto P. Lupoli (pag. 181) sequentia leguntur: „Fa d' uopo esporre e dichiarare ora l' argomento

[1]) Exstat Copia.

„certo ed indubitato, per cui la Congregazione del SSmo „Redentore la gode (cioè „la facoltà di assolvere da tutti „i Casi con il primo della Bolla Cena“) ubique, in ogni „tempo, e senza limitazione in sacramentali confessione.“

„Avendo io impegnato il P. Giattini, nostro Procu„ratore Generale dimorante in Roma, ad ottenere dal „Pontefice Pio VII. la conferma della sopradetta Facoltà, „in modo che tolga da essa Congregazione ogni dubbio „nel far uso di essa; egli secondando la mia preghiera, „ecco la Risposta, che da esso ricevei per mezzo di una „Lettera del nostro P. Mautone, quale voglio qui lette„ralmente trascrivere:“

Roma 10 sett. 1822.

Caro Padre Lupoli,

Ho fatto tutte le sue ambasciate a questo P. Giattini; e veniamo ai due affari serii, che premono a V. R. — Il primo si è, che desiderava dal S. Padre la Facoltà della Bolla Cena col primo Caso. Il Padre Giattini parlò col Papa di tal Facoltà; e (il Papa) disse: *Vi accordo la Facoltà della Bolla Cena col primo Caso; cioè a tutta la vostra Congregazione.* Queste furono le parole del Papa. — Mi dice Giattini, che V. R. non lo capì dalla sua lettera. Dunque si quieti, e non faccia più difficoltà. — Il secondo per la pubblicazione di detta Bolla, soggiunse il Papa, che *dette Facoltà dateci non si sospendono, e non si perdono.* Disse dippiù, *che la Bolla Cena non si pubblicherà più.* — Che altro desidera? È contenta V. R.? — Più anche disse il Papa, che *se si seguitasse a pubblicare essa Bolla, le Facoltà di esse da noi non si perdono.* — Il P. Giattini è riservato nello scrivere, e perciò V. R. non lo capì .... Ecco servità

Affezmo Fllo P. Mautone del SS. Redentore.

90.

Prorogatio Facultatis a Leone PP. XII. concessa die 30. Januarii 1824 ad septennium asservandi SS. Sacramentum in sacello Novitiatus.[1])

Beatissimo Padre,

Vincenzo Antonio Giattini Procuratore Generale della Congregazione del SSm̃o Redentore prostrato ai piedi

[1]) Exstat Copia authentica manuscripta. — Jam tempore S. Alphonsi Novitii nostræ Congregationis a S. Fundatore petierunt, ut SSm̃um Sacramentum in Sacello Novitiatus asservaretur; sed Sanctus huic desiderio primo obstitit, uti ex ejusdem Litteris ad P. Antonium Tannoja directis (Lettere di S. Alfonso tom. I. n. 244) patet, ex Nocera die 11. Maji 1756 scribens: „Di più, circa il Sacramento al noviziato, io ci ho avuta sempre difficoltà. È vero che, dopo la vostra venuta da Napoli, par che io condiscesi a mettersi; ma ora ci ho altra difficoltà. L' orazione già si fa al coro; la visita al coro. Che bisogno vi è di mettere il Venerabile anche al noviziato? Serve per consolazione. Ma abbiate pazienza, privatevi di questa consolazione. Se non l' avete posto, non occorre metterlo; se l' avete posto, levatelo.“ Et brevi post die 25. Maji 1756 ad præfatum Patrem scribit: „Per lo Sacramento al noviziato, la voglio consigliare meglio con li Consultori, e quando verrà il P. Fiocchi (che lo manderò subito) esso porterà risposta.“ Denique Sanctus licentiam concessit SSm̃um Sacramentum in Sacello Novitiatus asservandi, ut elucet ex litteris ad eumdem Patrem de die 24. Junii ejusdem anni: „Io ho ricevuto un fascio di lettere de' novizî, di ringraziamento per lo Sacramento.“ Sed postea Patres hanc licentiam in dubium vocaverunt et adierunt Sedem Apostolicam, cum hoc casu non agatur de Cappella domestica, sed de altero Sacello ejusdem domus, ita ut SSm̃um Sacramentum extra Ecclesiam in duobus aliis Sacellis asservata fuerit. Quando primum Patres hac facultate a S. Sede ditati sunt, erui non potuit. Solummodo *hæc Prorogatio* exsistit, quæ postea non videtur iterum esse renovata. Ergo juxta hoc Documentum sine speciali licentia Apostolica SSm̃um Sacramentum in Sacello Novitiatus, nisi sit simul Cappella domestica, asservari nequit; Communicatio vero cum Societate Jesu, quæ Brevi Benedicti XIV. *Quemadmodum Presbyteri* de die 15. Julii 1749 concessionem perpetuam accepit, „SSm̃um retinendi in Cappellis et Oratoriis domesticis uniuscujusque Domus, Collegii, Tyrocinii, Seminariique, in quibus permissum est alias sacrificium Missæ, quoties et quando Præposito Generali ita expediri in Domino videbitur,“ nobis nihil prodest, cum casu nostro non agatur de unico Oratorio domestico, sed de altero Sacello Novitiatus ejusdem domus, ita ut SSm̃um Sacramentum in una eademque domo bis asservetur, ad quam facultatem specialis licentia Sanctæ Sedis requiritur. Itaque SSm̃us Pontifex solum hac conditione dictam concessionem dare dignatus fuit, si Novitii revera inclusi sint in Novitiatu sub clave, nec

di V. Santità umilmente espone che i Novizi della suddetta Congregazione dovendo stare serrati sotto chiave, non possono con libertà portarsi nella Chiesa all' Adorazione del SSñio Sacramento, come pure comunicarsi: che però prega V. Beatitudine di degnarsi ad accordare ai Noviziati supraddetti di potere ritenere nella Cappella il SSño Sacramento, e l' avrà a grazia.

Alla Santità di N. Signore Papa Leone XII.

L' infrascritt' Oratore P. Giattini.

Ex audientia SSñi habita ab infrascripto Dño Secretario S. Congregationis Episcoporum et Regularium, sub die 30. Januarii 1824. Sanctitas Sua benigne annuit, et propterea mandavit committi P. Rectori Majori, ut, veris existentibus narratis, pro suo arbitrio et conscientia indulgeat, servatis servandis, pro petita prorogatione *ad septennium* tantum ad formam præcedentis Indulti pro Domibus Novitiatus canonice institutis. Romæ . . .

(L. † S.) D. Card. Pacca Præf.

C. Archiepisc. Chalcedon. Secret.

91.

Folium et Rescriptum S. Pœnitentiariæ de die 14. Aprilis 1824 ad quinquennium concessum.[1]

F. X. Card. Castillioneus Magn. Pœnitentiarius.

Dilecto in Christo Vicario Generali Congr. SS. Redemptoris ultra montes in Germania infrascriptas concedimus facultates *ad quinquennium* a data præsentium computandum duraturas, communicandas pro eodem tempore pro sua conscientia Rectoribus Collegiorum ejus-

habeant liberum aditum ad Ecclesiam, ad visitandum SSñum Sacramentum et ad accipiendam Communionem. Quæ licentia tantum ad Novitiatum est referenda, non autem extendenda ad Studentatum; nam Studentes pertinent ad Communitatem et pro Communitate exsistit Cappella domestica.

[1]) Deest Documentum originale: sed citatur de verbo ad verbum in Compendio Privilegiorum Wittemii 1847.

dem Congregationis sibi subditis, exercendas pro foro conscientiæ et in actu Sacramentalis Confessionis pœnitentium dumtaxat, in locis in quibus ab Ordinario diœcesano ad excipiendas Confessiones sacramentales fuerint approbati. Has autem facultates unusquisque ex dictis Rectoribus in singulis Missionibus communicare poterit Confessariis sic pariter approbatis respectivi Collegii, quos pro sua prudentia et conscientia idoneos repererit pro tempore dumtaxat Missionis ad quam deputati fuerint, extra Missiones vero in singulis casibus occurrentibus.

(Sequuntur hic 13 Facultates infra dicendæ. — Dein subjungitur:)

Volumus tamen ut supradictis facultatibus uti valeant non ultra supradictum tempus, a data præsentium computandum, et abstineant absolvere a casibus reservatis locorum Ordinariis, nisi facultatem ab iisdem obtinuerint.

Datum Romæ Ædibus Nostris die 14. Aprilis 1824.

Nota. = Præterea facultatem per idem tempus duraturam concedimus absolvendi a censuris incursis eos qui sectæ Massonicæ, Carbonariæ aliisque similibus nomen dederunt, vel favorem præstiterunt, postquam tamen a respectiva secta omnino se separaverint, eamque in manibus absolventis abjuraverint, libros, manuscripta ac signa sectam respicientia, si qua retineant, eidem absolventi ad ea destruenda et comburenda tradiderint, ac veræ Pœnitentiæ signa exhibuerint: injuncta singulis pro modo culparum gravi pœnitentia salutari, cum frequentia sacramentalis Confessionis, obligatione reparandi pro viribus scandala illata, aliisque injunctis de jure injungendis.

Datum die et anno ut supra.

J. X. Card. Castillioneus M. Pœnit.

Beatissime Pater,[1])

Josephus Passerat, Vicarius Generalis Congregationis SSmi Redemptoris ultra montes existentis, Sanctitatem Vestram humillime deprecatur, ut sibi et suis Successoribus concedatur facultas absolvendi hæreticos *etiam publicos et dogmatizantes* prævia abjuratione secreta in manus Confessarii sine testibus et sine obligatione injungenda Pœnitenti factam abjurationem in scriptis exhibendi, ita ut prædicti Superiores hanc facultatem etiam possint communicare tum per modum actus, tum habitualiter Individuis sibi subditis.

Sacra Pœnitentiaria, cum inter facultates in folio typis impresso contentas, et Vicario Generali Congregationis SSmi Redemptoris sub die 14. infrascripti mensis concessas designata Num III. absolvendi ab hæresibus exceptio fiat quoad publicos hæreticos et publice dogmatizantes; attentis peculiaribus circumstantiis de speciali et expressa apostolica auctoritate etiam quoad illos Catholicos facultatem extendit, qui publice hæresim protulere vel publice dogmatizarunt, injunctis de jure injungendis, prævia præsertim abjuratione in manibus Confessarii absque testibus, imposita obligatione reparandi, opportunis modis, illata scandala cum gravi pœnitentia salutari et frequentia sacramentalis Confessionis. Cæterum in casibus in quibus absolvens prudenter judicaverit abjurationem admissam hæresum ac denuntiationem complicium catholicorum in hæresibus, quæ tamen commode fieri poterit scripto exaratam et a pœnitente proprio nomine subscriptam vel saltem cruce signatam recipiat ipse absolvens, caute apud se retineat, et data opportunitate ad Apostolicum Nuntium tuto remittat.

Datum Romæ in S. Pœnitent. hac die 14. Aprilis 1824.

(L. † S.) F. X. Card. Castillioneus M. Pœnit.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

92.

Rescriptum S. Pœnitentiariæ de die 14. Aprilis 1824, quo conceditur usus facultatum datarum pro tempore Missionum, etiam extra Missiones, ad triennium.[1])

Beatissime Pater,

Josephus Passerat, Vicarius Generalis Congregationis SSm̃i Redemptoris ultra montes exsistentis, Sanctitatem Vestram humillime deprecatur, ut Congregatio SSm̃i Redemptoris in locis ultra montes, speciatim in terris Austriacis semper, etiam extra Missiones, possit uti omnibus et singulis Privilegiis, Indultis, Indulgentiis, peccatorum Remissionibus, Facultatibus, Dispensationibus, Benedictionibus, Exemptionibus et Gratiis spiritualibus, etiam specialem mentionem requirentibus, quibus Congregatio SSm̃i Redemptoris ex concessione Sum̃orum Pontificum in actu Missionum utitur vel uti possit; et quidem eodem modo et forma.

SSm̃o Domino Papæ Leoni XII.

Sacra Pœnitentiaria de speciali et expressa apostolica auctoritate a SSm̃o Domino Leone Papa XII. sibi communicata, benigne annuit Dilecto in Christo Vicario Oratori pro petita extensione Privilegiorum, Indultorum, Facultatum, aliarumque gratiarum Congregationi SSm̃i Redemptoris ab Apostolica Sede concessarum pro tempore Missionum, ut illis respective gaudere et uti possint Individui Congregationis etiam extra Missiones, attenta difficultate illas peragendi. Mens autem est Sanctitatis Suæ, ut Vicarius Generalis et ipsi Rectores Beati Fundatoris Institutum, quantum fieri possit, exequantur: supplendo defectui Missionum frequenti prædicatione Verbi Dei. Quibuscumque contrariis non obstantibus. Præsentibus Litteris *ad Triennium,* et non ultra valituris.

Datum Romæ in S. Pœnitentiaria hac die 14. Aprilis 1824.

F. X. Card. Castillioneus M. Pœnit.

(L. † S.) J. Pio S. Pœnitriæ Secret.

[1]) Documentum originale asservatur.

93.

Rescriptum S. Pœnitentiariæ de die 21. Aprilis 1824 circa Monasteriorum et Ecclesiarum aliorum Ordinum acceptationem.[1]

Beatissime Pater,

Josephus Passerat Vicarius Generalis Congregationis SSmi Redemptoris ultra montes existentis Sanctitatem Vestram humillime deprecatur, ut Congregatio possit acceptare Monasteria et Ecclesias aliorum Ordinum, si ipsi ab Episcopis loci offerantur, et ut hoc casu Ecclesiæ Franciscanorum in commodum spirituale populi et in favoris majoris concursus, antiquas Indulgentias retineant, vel si opus sit, a tempore quo deveniant in possessionem Congregationis de novo acquirant, in specie Indulgentias Portiunculæ.

SSmo Dño Papæ Leoni XII.

Sacra Pœnitentiaria, perpensis expositis, benigne annuente SSmo Dño Leone PP. XII. precibus Dilecti in Christo Vicarii Generalis Congregationis SSmi Redemptoris in Germania, de speciali et expressa Apostolica auctoritate indulget, ut sua Congregatio in Germania acceptare possit Monasteria et Ecclesias aliorum Ordinum Regularium a respectivo Episcopo libere oblatas, dummodo ipsi Regulares Ordines illis privati fuerint citra culpam alicujus ex religiosis dictæ Congregationis SSmi Redemptoris; quæ Monasteria et Ecclesias retinere debeant ad nutum Apostolicæ Sedis; prudenter manifestando, quando opus fuerit, ad removendum scandalum, si quod oriri posset, obtentam Apostolicam Facultatem. Præterea eadem Sacra Pœnitentiaria simili Apostolica Auctoritate Indulgentias Ecclesiis istis concessas, et signatim Portiunculæ quoad Ecclesias Ordinis S. Francisci, dummodo in eo loco alia ejusdem Ordinis S. Francisci non existat, in eadem forma concessionis, et pro tem-

[1] Documentum originale asservatur.

pore in illis præfixo benigne confirmat. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ in S. Pœnitentiaria, die 21. Aprilis 1824.

J. X. Card. Castillioneus M. Pœnit.

(L. † S.) (Gratis.) F. Pio S. Pœnit^riæ Secret.

94.

Rescriptum S. Pœnitentiariæ de die 21. Aprilis 1824 facultatem legendi libros prohibitos ad quinquenninm concedens. [1])

Beatissime Pater,

Josephus Passerat, Vicarius Generalis Congregationis SSmi Redemptoris ultra montes existentis, Sanctitatem Vestram humillime deprecatur ut sibi et suis Successoribus et Rectoribus singularum Domuum concedatur facultas legendi libros prohibitos, rationabili causa interveniente et etiam pro eorum prudentia permittendi Individuis sibi subditis.

Sanctissimo Dño Papæ Leoni XII.

Sacra Pœnitentiaria de speciali et expressa Apostolica auctoritate, attentis peculiaribus circumstantiis facultatem concedit Dilecto in Christo Vicario Generali Congregationis SSmi Redemptoris in Germania *ad quinquennium* duraturam, et communicandam pro sua conscientia Rectoribus Collegiorum ejusdem Congregationis sibi subditis, retinendi et legendi libros ab Apostolica Sede prohibitos (exceptis semper Astrologicis judiciariis, superstitiosis, nec non de obscænis, et ex professo contra religionem tractantibus) cum facultate quoque iisdem Rectoribus Apostolica sic expressa Auctoritate Indultum hujusmodi concedendi per aliquod temporis spatium religiosis respectivi Collegii, qui sua probitate digni habeantur, justa interveniente causa, ab ipso Rectore per-

[1]) Documentum originale asservatur.

pendenda, onerata super his Rectoris conscientia, cum obligatione illos sub custodia retinendi, ne ad aliorum manus perveniant. Quibuscumque contrariis non obstantibus.

Datum Romæ in Sacra Pœnitentiaria, die 21. Aprilis 1824.

F. X. Castillioneus M. Pœnit.

(L. † S.) J. Pio S. Pœnit. Secret.

95.

Rescriptum Pontificium de die 24. Aprilis 1824 circa facultatem Vias Crucis erigendi ad decennium concessam.[1])

Beatissime Pater,

Josephus Passerat, Vicarius Generalis Congregationis SS͠mi Redemptoris ultra montes existentis, Sanctitatem Vestram humillime deprecatur, ut sibi et Rectoribus singulorum Collegiorum, quæ suæ jurisdictioni subsunt, vel Patribus Congregationis ab ipsis deputatis, concedatur facultas erigendi Vias Crucis cum applicatione indulgentiarum a Summis Pontificibus huic pio exercitio concessarum in propriis Ecclesiis, Collegiis et domibus etiam in locis, ubi Patres Franciscani existunt; pro locis autem, ubi Patres Franciscani non existunt, humillime deprecatur, ut hæc facultas extendatur pro numero quingentarum Viarum Crucis erigendarum etiam extra proprias Ecclesias.

Ex audientia SS͠mi die 24. Aprilis 1824.

SS͠mus benigne annuit pro gratia in omnibus juxta petita *ad decennium proximum;* contrariis quibuscunque non obstantibus.

P. F. Card. Galleffi.

---

[1]) Deest Documentum originale: sed exstat Copia authentica Vindobonæ.

96.

Rescriptum Pontificium de die 24. Aprilis 1824 circa facultatem Crucifixis indulgentias Viæ Crucis applicandi ad decennium concessam.[1])

Beatissime Pater,

Josephus Passerat, Vicarius Generalis Congregationis SSm̃i Redemptoris ultra montes existentis, Sanctitatem Vestram humillime deprecatur, ut sibi et suis Successoribus et Rectoribus singularum domuum in commodum spirituale populi concedatur facultas applicandi indulgentias Viæ Crucis singulis Crucibus vel Crucifixis parvis et majoribus ex ligno, auricalcho vel alia solida materia confectis, tales Cruces vel Crucifixos signo Crucis benedicendo; quales indulgentias possessores talium Crucium vel Crucifixorum lucrarentur, si coram ipsis meditarentur Passionem D. N. J. C. vel saltem 14 Pater et Ave cum totidem Gloria Patri recitarent, ita ut Superiores hanc facultatem etiam communicare possint Individuis eorum jurisdictioni subditis.

SSm̃o Dñ̃o Papæ Leoni XII.

Ex audientia SSm̃i die 24. Aprilis 1824.

SSm̃us benigne annuit pro gratia juxta petita, favore tantum Infirmorum vel eorum, qui in locis commorantur, ubi stationes Crucis non inveniuntur erectæ, vel multum distant ab Ecclesiis, in quibus prædictæ stationes existunt. Contrariis quibuscunque non obstantibus, Præsentibus *ad decennium proximum* valituris.

(L. † S.) P. F. Card. Galleffi.

97.

Facultas benedicendi Scapulare B. M. V. de Monte Carmelo Rectori pro tempore Collegii SSm̃i Redemptoris Lanzendorfii die 25. Aprilis 1824 concessa.[2])

Nos Fr. Antonius Bonvicinus Sacræ Theologiæ Magister et Doctor, Provinciæ Pedemontanæ Alumnus, Hu-

[1]) Documentum originale asservatur.

[2]) Exstat Documentum originale.

milis Commissarius, Visitator Apostolicus, nec non Procurator Generalis totius Ordinis Fratrum Beatissimæ semperque Virginis Dei Genitricis Mariæ de Monte Carmelo antiquæ Observantiæ regularis

Dilecto nobis in Christo R. P. Rectori pro tempore Collegii SSmi Redemptoris Lanzendorfii (vel alterius Collegii obtinendi cum iisdem facultatibus) Viennensis Diœcesis in Austria suisque successoribus.

Id a Nobis exposcit Christiana Charitas, ut bona, quæ Nobis Divina largitate contigerunt, et spiritualia maxime, quæ data danti non pereunt, in proximos communicemus: idcirco cum a Sede Apostolica sit Nobis indulta facultas communicandi Fidelibus Indulgentias, et Gratias spirituales Confraternitati Nostri Scapularis ab eo concessas, facultatem Tibi damus benedicendi Scapulare seu Habitum Nostri Sacri Ordinis, ipsumque imponendi omnibus utriusque sexus Christifidelibus, cum omnibus Indulgentiis et Gratiis Spiritualibus, quibus Confratres Nostræ Sodalitatis Scapularis gaudent, et potiuntur; dummodo in libro dictæ Sodalitatis canonice erectæ describantur. Insuper Tibi concedimus auctoritatem recipiendi Fideles, quibus Habitum benedictum imposueris, ad participationem omnium bonorum spiritualium, quæ die noctuque fiunt a Religiosis totius Nostri Ordinis, necnon ejusdem Christifidelibus sacrum Scapulare devote gestantibus Plenariam Absolutionem in mortis articulo conferendi. Præsentibus ad Nostrum, et Successorum beneplacitum valituris, cum facultate deputandi alium Sacerdotem ejusdem Collegii.

Datum Romæ ex Carmelo Nostro S. Mariæ Transpontinæ, die 25. Aprilis 1824.

F. Antoninus Bonvicinus Commiss. Visitat. Apost. et procur. general. Ordinis Carmelitarum.

(L. † S.) Reg. fol. 3.

98.

Facultas benedicendi Rosaria die 27. Aprilis 1824 concessa.[1])

Admodum Reverende Pater,

Quum leges politicæ in Imperio Austriaco prohibeant, quominus Fideles in qualemcumque Confraternitatem se uniant, ex altera autem parte tot animæ devotæ desiderent ut Indulgentiarum et gratiarum quibus respectivæ Congregationes gaudent, participes fiant, quapropter Josephus Passerat, Vicarius Generalis Congregationis ultramontanæ SSm̃i Redemptoris, Paternitatem Vestram Reverendissimam humillime deprecatur, ut sibi et suis Successoribus et Rectoribus singulorum Collegiorum et Patribus a se deputatis concedatur facultas inscribendi Christi Fideles pro Congregatione, sive Confraternitate Romæ existente sub titulo SSm̃i Rosarii in Ecclesia S. Mariæ supra Minervam Ord. Prædicatorum, et benedicendi Rosaria cum applicatione Indulgentiarum respectivarum, ita ut a tempore Inscriptionis tales Fideles pro veris membris laudatæ Confraternitatis cum participatione omnium Indulgentiarum et spiritualium gratiarum habeantur, sine obligatione eorum nomina pro Registratione Romam mittendi:

Superiori Generali Ordinis S. Dominici.

Concedimus Oratori facultatem prout supplici libello, dummodo nullus Religiosus ex Ordine Prædicatorum inveniatur.

Datum Romæ, die 27. Aprilis 1824 apud S. Mariam supra Minervam.

Fr. Alexander Bardani
Magr. S. Ind. Secret. Deleg. Apost. vice Vic. Gener.
(L. † S.) Fratrum Præd.

Fr. Joseph Alberti Magr. et Socius.

(Reg. fol. 12.)

---

[1]) Documentum originale asservatur.

99.

Rescriptum Leonis PP. XII. de die 19. Aprilis 1825 circa plures Indulgentias ab Alumnis nostræ Congregationis lucrandas.[1])

Beatissimo Padre,

Il Superiore Generale della Congregazione del SSmo Redentore Oratore umilissimo della Santità Vostra, per accrescere sempre più ne' suoi Congregati l' attaccamento e la divozione verso la Santa Sede, e verso l' anzidetta sua Congregazione, supplica la Santità Vostra accordargli la grazia di godere cento giorni d' Indulgenza in tutte le Domeniche dell' anno, ne' quali giorni, per Istituzione del Beato Alfonso de Liguori lor Fondatore, tutte le opere di pietà, che si praticano in Comunità, si applicano per l' esaltazione della Santa Chiesa, e per la salute e prosperità della Santità Vostra; e nel giorno anniversario della Vestizione e Professione di ciascuno di essi Congregati l' Indulgenza Plenaria, pregando Dio secondo l' intenzione della Santità Vostra tre volte almeno in quel giorno, e rinnovando privatamente i Voti emessi nella loro Professione; e in fine, che i giovani cosi Novizii, come Studenti, facendo ogni mese un giorno di' rigoroso ritiro, secondo le nostre Regole, possano in quel giorno ricevere dal loro Maestro o Prefetto di Spirito la Benedizione colle solite Indulgenze a nome della Santità Vostra, dopo il consueto Sermone. E l' avrà a grazia ecc. . . .

Alla Santità di Nostro Signore Papa Leone XII. per l' entroscritto Oratore Superiore Generale della Congregazione del SSmo Redentore.

Pro gratia juxta petita. = Datum Romæ, die 19. Aprilis 1825. Leo PP. XII.

Concordat cum Originali exsistenti in Archivio no-

---

[1]) Exstat Copia authentica.

stræ Congregationis Nuceriæ Paganorum. In quorum Fidem . . . .

Napoli die 22. Januarii 1860.

Cœl. Ma Berruti Congr. SS. Red.
(L. † S.) Rector Major et Superior Gen.

100.

Rescriptum Pontificium de die 6. Maji 1825 circa Ordinationem Clericorum nostrorum ad titulum Patrimonii.

P. Sabelli in „Archivio delle Carte di Roma II.“ pag. 24 affert hoc Rescriptum:

„Rescritto originale di Leone PP. XII., che dal „Rettore Maggiore può rilasciarsi la Dimissoria anche „ad titulum S. Patrimonii, per quegli Ordinandi che se „l' hanno costituito. 6 Maggio 1825.“

Hoc Rescriptum perditum est, sed vid. infra Documenta num. 102 et 103.

101.

Litteræ Rmi P. Generalis Cœlestini M. Cocle de die 2. Junii 1825, quibus R. P. Vicario generali indicat varias Indulgentias, præsertim pro Crucifixis Novitiorum et Studentium, quas accepit a Summo Pontifice Superior Generalis vivæ vocis Oraculo.[1])

J. M. J. B. A. Pagani 2. Giugno 1825.

Carissimo Padre Vicario,

. . . . Il Santo Padre nella mia dimora in Roma si è compiaciuto arricchirci di nuove grazie, delle quali mi affretto di darne parte a V. R. per farle note a coteste nostre case.

La prima: Cento giorni d' Indulgenza ogni Domenica, nel qual giorno le opere di pietà che da noi si praticano, sono applicate per l' esaltazione della S. Chiesa, e per il Sommo Romano Pontefice, e per tutti i Principi cattolici regnanti.

---

[1]) Copia authentica asservatur.

La seconda: L' Indulgenza plenaria nel giorno anniversario della Vestizione di ogni Soggetto, purchè, in quel giorno, si preghi almeno tre volte per il S. Padre, ed ogn' uno di noi rinnovi i voti privàtamente. E chi non è Sacerdote si comunichi.

La terza: L' Indulgenza plenaria nel giorno anniversario della Professione di ciascuno colle stesse opere ingiunte come sopra.

La quarta: Che i nostri Maestri de' Novizii e Prefetti de' Studenti nel giorno del Ritiro del mese possano dare ai nostri Giovani la Benedizione Papale col Crocifisso in fine del Sermone o Capitolo privato, che sono soliti a farli.

La quinta: Ha dato a Noi facoltà di mettere sopra i Crocifissi de' nostri Giovani, Studenti e Novizj, le Indulgenze delle Stazioni della Via Crucis, facendo questa pratica divota avanti allo stesso Crocifisso, anche nelle loro Stanze, ed io comunico a V. R. questa Facoltà, affinchè ne godano cotesti nostri Giovani, alle cui orazioni tanto si raccommanda il S. Padre, e tanto gli esorta ad imitare gli Esempii del nostro B. Padre . . . .

Vostro affmo Fllo in G. C.
Celestino Ma Cocle, della Congregazione
del SS. Red. Rettore Magge

Al Molto Reverendo P. Vicario Generale Il P. D. Giuse Costant. Passerat del SS. Red. Vienna in Austria.

102.

Litteræ P. Jos. Mautone, Procuratoris Generalis de die 6. et 7. Junii 1825 continentes Oraculum vivæ vocis *Leonis PP. XII., quo Clerici Nostræ Congregationis etiam ad titulum Patrimonii ordinari possunt.*[1])

Viva Gesù e Maria Santissima!

Reverendissimo Padre,

Questa mattina sono stato all' Udienza del S. Padre, il quale mi ha accolto con la massima garbatezza. Ho

[1]) Exstat Documentum originale.

detto, che andava a nome di Vostra Paternità Reverendissima ch' era giunto felicemente in Napoli; che le domandava l' Apostolica Benedizione, e che attendeva i suoi Oracoli per l' affare di Baviera, e di tutto il resto, e che io fo nuovamente le veci di Procuratore Generale, trovandosi in Napoli per motivi di salute l' accidentato Padre Giattini. In seguito le ho esposto il dubbio della dimissoria di cui si tratta presentemente, e replicatamente mi ha detto, *che il suo sentimento sì è, che Vostra Paternità Reverendissima gode la facoltà di rilasciare à nostri Giovani non solamente la dimissoria ad titulum mensæ communis, vel paupertatis, sed etiam ad titulum sacri patrimonii.* Io ho ripigliato: dunque Vostra Santità in tale dubbio dà la facoltà al nostro Rettore Maggiore di fare le dimissorie anche a titolo di S. Patrimonio? Mi ha risposto: *Sì, Signore, scrivete al Vostro Superiore Generale, che rilasci pure la dimissoria à Giovani della sua Congregazione anche a titolo di Sacro Patrimonio.*[1]) Questo stesso me l' ho fatto replicare ben due volte . . . . Potressimo avere un *Lectum* dalla Congregazione, che dovrà tenersi dà Vescovi e Regolari, e farlo confermare dal Papa nell' udienza, riferendo la decisione conclusa. Possiamo sempre temere dell' esito felice dell' affare. Se Vostra Paternità Reverendissima con la Consulta stima servirsi di questa facoltà, ossia dubbio sciolto dal S. Padre, io stimarei stendere una dichiarazione, *etiam cum juramento,* munirla col Suggello, inviarcela per metterla nell' Archivio per così tramandare una memoria à posteri Rettori Maggiori per potere seguitare a servirsi di detta facoltà: dunque attendo il suo Oracolo . . . . Le bacio le mani con il Padre Sapio.

---

[1]) **Sanctitas Sua concedit Rmo P. Rectori Majori, ut juvenes nostræ Congregationis etiam ad titulum Patrimonii ordinari possint. nam Tridentinum sess. 21 cap. 2 de Reform. solis Episcopis hanc facultatem dedit: „Patrimonium vero, vel pensionem obtinentes ordinari posthac non possint, nisi illi, quos Episcopus judicaverit assumendos pro necessitate vel commoditate ecclesiarum suarum."**

Mentre con tutta stima ed affetto mi confermo di Vostra Paternità Reverendissima Roma a dì 6. e 7. di Giugno 1825.

Umilissimo ed obbedientissimo Servo e Figlio
Giuseppe M. Mautone del SS. Red.

103.

Litteræ RR. PP. Mautone et Sapio de die 16. Junii 1825 quoad Ordinationem Clericorum nostrorum ad titulum Patrimonii.

P. Sabelli in „Archivio delle Carte di Roma II.“ pag. 24 ad annum 1825 adnotat:

„Lettera autentica dal P. Mautone Procuratore Generale, e *dal P. Sapio* sull' Oracolo del S. Padre avuto nell' Udienza del 6. Giugno 1825, che il Rettore Maggiore può rilasciare la sua Dimissoria anche a titolo di S. Patrimonio a suoi Alunni. 16. Giugno 1825.

104.

Rescriptum Pontificium de die 22. Januarii 1826, quo Patribus conceduntur facultates necessariæ pro anno Jubilæo. [1])

V. J. M. J. B. A. Napoli 3. Febbrajo 1826.

Dilettissimi Padri e Fratelli in Gesù Cristo,

Avendo domandato al S. Padre delle maggiori facoltà per tutto il tempo del S. Giubbileo esteso a tutto il Mondo cattolico: La Santità di N. S. si è degnata farci rescrivere per l' Organo dell' Eminentissimo Card. Segretario di Stato, nel tenore seguente:

Reverendissimo Padre = Il Santo Padre udita l' istanza presentatagli in nome di Vostra Paternità Reverendissima vi ha volentieri acconsentito, concedendole, durante il prossimo universal Giubbileo quelle medesime facoltà, che in Roma godevano i Penitenzieri nell' corso dell' Anno Santo, ora qui cessato, da potersi comunicare

---

[1]) Exstat Copia authentica.

a di Lei sudditi Missionari, come ancora accorda la Santità Sua che codesti Suoi Religiosi possano servirsi nelle proprie Chiese di quelle facoltà, di cui Eglino godono nelle Missioni.

Lieto di annunziarle questa prova della Pontificia fiducia meritamente riposta in una Congregazione tanto utile alla gloria di Dio, ed alla salute delle Anime, con sensi di vera stima mi confermo Di Vostra Paternità Reverendissima. Roma li 22 Gennajo 1826.

Affm̃o per Serv[la] G. M. Card. della Somalia.

„Rm̃o Padre Rettore maggiore
„della Congregazione del SSm̃o Redentore
„Napoli per Nocera de' Pagani.

Nel mentre accordiamo così a Vostra Reverenza, come a que' Sacerdoti, che Ella stimerà di codesta casa le accennate facoltà, le trasmettiamo l' Elenco delle medesime, esortando tutti a leggere attentamente nel Bollario, o presso il Ferraris le due Costitutioni del S. P. Benedicto XIV. di fel. m. che incominciano l' una: *„Convocatis,“* e l' altra *„Inter præteritos,“* per Sua norma e de' Suoi nell' uso da farsi; ed inoltre a dare in questo tempo di salute, e di grazie le maggiori pruove di sacro zelo, e di far porgere a Dio fervorose preghiere per la salute, e prosperità del S. Padre, del nostro Augusto Sovrano, e sua Real Famiglia, non che per l' aumento dello Spirito, e prosperità della nostra minima Congregazione.

Ed abbracciandola con tutti in Gesù Cristo mi raccomando alle loro comuni Orazioni

Di Vostra Reverenza

Pagani. Addettissimo Servo in Gesù Cristo
Celestino Maria Cocle del SS. Red.

105.

Rescriptum S. Congregationis de Propaganda Fide de die 22. Aprilis 1827, quo conceditur usus facultatum datarum pro tempore Missionum etiam extra Missiones ad triennium. [1]

Beatissimo Padre,

Giuseppe Passerat Vicario Generale della Congregazione del SSmo Redentore *ultra montes* umilmente espone alla Santità Vostra che essendosi Vostra Santità medesima degnata di concedere per tre anni alla Congregazione menzionata negli Stati d' Austria la grazia di poter godere anche *extra tempus Missionis* i Privilegj conceduti a detta Congregazione *tempore Missionis,* non trovandosi in questi contorni l' uso delle Missioni, e potendosi perciò riguardare le occupazioni spirituali di detta Congregazione come una continua Missione. Essendo ora spirati questi tre anni, ossequioso ricorre l' umile Oratore alla Santità Vostra, supplicandola a volersi degnare di prolongare per altri anni tre la surriferita grazia per mezzo della quale la detta Congregazione può far gran bene in profitto delle anime . . . . Che ecc. . . .

Ex Audientia SSmi habita die 22. Aprilis 1827.

SSmus Dominus Noster Leo Divina Providentia PP. XII. referente me infrascripto Sacr. Congregationis de Propaganda Fide Secretario, perpensis expositis, benigne *ad aliud triennium* prorogavit supradictas facultates, servata in omnibus forma præcedentis concessionis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Ædibus dictæ S. Congregationis die et anno quibus supra.

Gratis sine ulla omnino solutione quocumque titulo.

(L. † S.) Petrus Caprano Archiepisc. Iconic. Secret.

---

[1]) Documentum originale asservatur.

106.

Breve Leonis XII. Inter religiosas *de die 11. Martii 1828 privilegium ordinationis ad titulum mensæ communis in forma speciali concedens.*[1])

Beatissimo Padre,

Celestino Maria Cocle Superiore Generale della Congregazione del SSm̃o Redentore, prostrato ai piedi di V. S. umilmente espone: = Per misericordia di Dio la sua Congregazione è ricercata da per ogni dove si per nuove fondazioni, che per l' esercizio di Missioni ed ogni altra sorta di predicazione; ma per la scarsezza dei soggetti non può interamente soddisfare alle richieste. La ragione si è, Bm̃o Padre, che la Regola approvata dalla S. Sede comanda, che i giovani siano ordinati a titolo di Patrimonio, e ne' tempi presenti si rende non poco difficile di trovare li giovani tutti muniti di sacro Patrimonio. È vero, che l' Oratore, come Superiore Generale, gode il Privilegio di ordinare i giovani a titolo di mensa comune, ma non stima servirsene per la malignità dei tempi, mentre alcuni che meritano essere espulsi, o non si possono espellere, o espulsi cercano dalla sua Congregazione gli alimenti. Per ovviare a questi sconcerti, ed abilitare li giovani di ordinarsi a titolo di mensa comune, il supplicante prega Vostra Beatitudine a degnarsi di ordinare con Breve Pontificio. che il detto Superiore Generale possa ordinare li giovani con lettere dimissoriali non solamente a titulo di Sacro Patrimonio, ma anche a titulo di mensa comune, ma colla condizione che volendo andar via un soggetto, o espellerlo per delitti, e secondo gli Statuti Capitulari, non possa il soggetto pretendere cosa veruna dalla Congregazione, ancorchè restasse irregolare, per mancanza di Patrimonio. Che ecc.

[1]) Exstat Copia authentica.

Leo PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

Inter religiosas Familias, quæ Jesu Christi Ecclesiam hisce temporibus ornant atque illustrant, non infimum tenet locum Congregatio SSmi Redemptoris a Beato Alphonso Maria de Ligorio instituta. Ex eo autem maxime celebratur Congregatio hæc, quod juxta ipsas ejus Constitutiones ab hac Apostolica Sede jam approbatas illi, qui Deo in eadem dicant sese, non animæ suæ tantummodo, sed aliarum quoque animarum saluti jugiter seduloque incumbere teneantur. Porro ad ejus vel augmentum vel tranquillitatem procurandam dilectus filius Cœlestinus Maria Cocle, hodiernus ejusdem Congregationis Superior Generalis, suppliciter enixeque a Nobis petiit, ut peculiaribus quibusdam privilegiis ditare eamdem Congregationem de Apostolica Nostra benignitate dignaremur. Nimirum petiit, ut quoniam ex Constitutionum earumdem præscripto Alumnos nonnisi ex titulo Patrimonii ad sacros promoveri Ordines liceret, ideo propter multorum inopiam jure illo speciatim ac distincte augeri per Nos suam Congregationem cuperet, quo jam ipsam potiri ceteroquin affirmat, illo videlicet jure, cujus vi sibi ac successoribus suis futuris temporibus Generalibus liceret, etiam mensæ communis titulo suos Alumnos Ordinibus sacris initiandos offerre, iisque litteras, ut vocant, dimissoriales concedere. Atque secundum id petiit etiam, ut si aliquos postea dimitti Alumnos contigerit, his nihil omnino deberi ab eadem Congregatione declaremus. Nos igitur petitioni ejusdem Superioris Generalis præfatæ Congregationis SSmi Redemptoris annuentes, eumque et alios pariter, quibus hæ Litteræ favent, a quibusvis excommunicationis et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis et pœnis quovis modo et quacunque de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes et absolutos fore censentes, pro singulari, quo Congregationem eam prosequimur, dilectionis affectu, volentes quoque et scientes, sive ut dici

solet, motu proprio et certa scientia ac matura deliberatione Nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine per hasce Litteras nedum confirmamus, sed etiam ex integro nunc jus illud eidem Congregationi perpetuum in modum elargimur, et attribuimus, quo, tametsi non vota solemnia, sed solum vota simplicia cum juramento perseverantiæ in ea nuncupentur, Superior Generalis pro tempore Alumnos suos vel ob eorum inopiam vel alias ob causas titulo mensæ communis, contra quam in supradictis Constitutionibus præscriptum est, sacris Ordinibus initiandos offerre, atque his in casibus litteras dimissoriales concedere idem per se ipse possit et valeat. Quum autem revera accidere queat, ut Alumnus aliquis post susceptos Ordines sacros, emissis jam antea votis simplicibus, factoque perseverantiæ juramento, dimittatur, justis scilicet gravibusque de causis (de quibus tamen Superiores non tenentur dimissis rationem reddere) juxta ejusdem Congregationis Constitutiones: Nos animadvertentes, æqui bonique rationi illud neutiquam consentaneum esse, vel quod præfata Congregatio, quæ in dimissionibus hujusmodi jure suo utitur, oneri quidpiam suppeditandi obnoxia remaneat, vel quod sibi ex sua culpa is, qui causam dimissioni præbet, commodum nanciscatur, Congregationem ipsam hac super re ab omni in posterum vindicandam molestia censuimus. Quare non optatis solum hodierni ejusdem Superioris Generalis obsecundantes, sed eodem etiam, ut supra diximus, motu proprio plenaque scientia ac deliberatione atque Apostolica Auctoritate Nostra id quoque per præsentes declaramus atque decernimus, Congregationem nempe SSm̃i Redemptoris nulla obstringi prorsus obligatione ad subministrationem ullam, sive congruæ sustentationis, sive alimentorum, nomine aut alio quovis titulo et causa illis præbendam, quos, post emissa jam vota simplicia, factumque perseverantiæ juramentum, extra ipsam Congregationem ejici contingat, quamvis ad sacros antea Ordines sine patrimonio atque sine ecclesiastico beneficio

quocunque, sed solo mensæ communis titulo juxta ea, quæ superius dicta statutaque sunt, iidem fuerint promoti, dum in eadem Congregatione manebant. Hæc ergo concedimus et declaramus, decernentes has Litteras firmas, validas et efficaces semper existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, eidem Congregationi eorum causa, quæ expressa sunt, hoc futurisque temporibus plenissime suffragari, sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios et delegatos, etiam causarum Palatiæ Apostolici Auditores, Sedis Apostolicæ Nuntios, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter judicandi et interpretandi facultate et auctoritate, judicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus fel. rec. Benedicti XIV. prædecessoris Nostri super divisione materiarum aliisque Apostolicis ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus Constitutionibus et Sanctionibus, nec non prædictæ Congregationis SSmi Redemptoris, et Ecclesiarum atque locorum quorumlibet legibus, consuetudinibus, privilegiis, juramento etiam vel confirmatione Apostolica roboratis, quamquam pro illorum derogatione specialis mentio facienda, aut alia exquisita formula servanda esset, ceterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut harum Litterarum exemplis, etiam prelo traditis, manuque publici Notarii vel Secretarii prædictæ Congregationis subscriptis et sigillo Superioris Generalis ejusdem Congregationis vel alterius viri ad dignitatem ecclesiasticam evecti eadem prorsus fides habeatur, quæ ipsi huic diplomati ostenso haberetur.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 11. Martii 1828 Pontificatus Nostri anno quinto.

Pro Domino Cardinale Albano: J. Capaccini Substitutus.

Præsens Copia extracta ab Originali, quod servatur in Nostro Archivio; cum quo, facta per me infrascriptum Secretarium Generalem Congreg. SS. Redemptoris collatione, concordat.

Datum Neapoli ex Ædibus nostræ Congregationis die 1. Sept. 1828.

P. Blasius Panzuti Congr. SS. Red. Consultor
(L. † S.) et Secret. Generalis.

107.

Duæ litteræ dd. 21. Januarii et 26. Decembris 1829 P. Jos. Mautone circa facultatem utendi omnibus facultatibus et privilegiis extra Missiones in domibus transalpinis. [1]

I.

R. P. Joseph Mautone, die 21. Januarii 1829 Romæ scribens ad Rm̃um P. Cœlestinum M. Cocle, sequentia renuntiat:

„ . . . salii da Sua Santità per due motivi. 1. per far . . . 2. per domandare la facoltà, o sia l' estensione dei privilegj delle Missioni per le case oltramontane di servirsene anche in casa, e benigne annuit.“

II.

De eadem re idem Pater ad Rm̃um Patrem Rectorem Majorem hanc scripsit epistolam:

Rm̃o Padre Rettore Maggiore.

Le acchiudo una lettera pervenutami da Vienna dal Padre Vicario Passerat, il quale ha scritto anche a me; e le devo rispondere. Io gli ottenni dal Papa Leone XII. le facoltà di potersi servire a tutti i nostri PP. oltramontani di tutti i nostri Privilegj e Facoltà che godiamo *tempore Missionis* etc. anche fuori di tal tempo . . . .

[1]) Exstant Documenta originalia.

Le bacio collo scribente le s. mani e con tutta stima e rispetto sono

di Vostra Paternità Rm̃a Roma 26 Dicembre 1829
Um̃o ed Obbs. Servo e figlio Ubbo.
Giuseppe Mª Mautone del SS. Red.

108.

Testimonium de vivæ vocis Oraculo *Leonis XII. circa facultatem in terris ultramontanis utendi omnibus facultatibus et privilegiis extra missiones.*[1])

Ex litteris a P. Jos. Mautone, olim Procuratore generali, die 6. Januarii 1830 datis ad P. Jos. Passerat, eo tempore Vicarium Generalem.

Ripeto e confermo che io *oretenus* in una udienza ch' ebbi col Santo Padre ottenni per tutte le case oltramontane la facoltà e privilegio di potersi servire li sogetti d' esse case di quelle facoltà e privilegj che la nostra Congregazione gode nelle missioni ed ogni altro esercizio predicabile fuori di essi esercizj, o sia anche allorchè si trovano in casa, e ciò in perpetuo. Dunque le acchiuse facoltà[2]) ed ogni altra, che gode la nostra Congregazione possono godere tutte le codeste nostre case oltramontane stando anche in casa. Voi, che siete il Superiore di tutte le suddette case, potete liberamente darne l' avviso a tutte, affin di potersene servire.

Roma 6. Gennaio 1830.

Gius. Mautone Procurat. Gen.

109.

Kalendarium perpetuum a Sacr. Rituum Congregatione ad formam Regularium Nostræ Congregationi SSm̃i Redemptoris die 30. Julii 1830 concessum et Decretum ejusdem S. Congregationis idem confirmans.[3])

Congregationis SSm̃i Redemptoris Kalendarium.

Januarius.

1. Circumcisio D. N. J. C. dup. 2. class.

[1]) Exstat Documentum originale. — [2]) scil. *ex Folio Pœnitentiariæ.*
[3]) Exstant duæ Copiæ authenticæ.

2. Octava S. Stephani Protomart. dup. com. Oct.
3. Octava S. Joannis Ap. et Evang. dup. com. Oct. Ss. Innocent.
4. Octava Ss. Innocentium Mart. dup.
5. Vigilia Epiphaniæ sem. com. S. Telesphori Pap. Mart.
6. Epiphania D. N. J. C. dup. 1. class. cum Oct.
7. Infra oct. sem.
8. Infra oct. sem.
9. Infra oct. sem.
10. Infra oct. sem.
11. Infra oct. sem. com. S. Hygini Pap. Mart.
12. Infra oct. vel de Domin. infra oct. sem.
13. Octava Epiphaniæ dup.
14. S. Hilarii Ep. Conf. sem. com. S. Felicis Presb. Mart.
15. S. Pauli Eremit. Primi Conf. dup. com. S. Mauri Abb.
16. S. Marcelli Pap. Mart. sem.
17. S. Antonii Abb. dup.
18. Cathedra S. Petri Romæ dup. maj. com. S. Pauli Ap. ac S. Priscæ Virg. Mart.
19. S. Canuti Reg. Mart. sem. ad lib. com. Ss. Marii et Soc. Mart.
20. Ss. Fabiani Pap. et Sebastiani Mart. dup.
21. S. Agnetis Virg. Mart. dup.
22. Ss. Vincentii et Anastasii Mart. sem.
23. Desponsatio B. M. V. dup. maj. com. S. Joseph Conf. et S. Emerentianæ Virg. Mart.
24. S. Timothei Ep. Mart. sem.
25. Conversio S. Pauli Ap. dup. maj. com. S. Petri Ap.
26. S. Polycarpi Ep. Mart. sem.
27. S. Joannis Chrysostomi Ep. Conf. dup.
28. S. Juliani Ep. Conf. sem. ad lib. com. S. Agnetis secundo.
29. S. Francisci Salesii Ep. Conf. dup.
30. S. Martinæ Virg. Mart. sem.
31. S. Petri Nolasci Conf. dup.

Mobilia.

Dominica infra Octavam Epiphaniæ. Inventionis Pueri Jesu in medio Doctorum dup. maj. *instar concessionis factæ Clero Parmen. die 18. Febr. 1794.*

Dom. 2. post Epiph. SS. Nominis Jesu dup. maj.

Feria 3. post Domin. Septuages. Orationis D. N. J. C. dup. maj. *instar concessionis factæ Congregationi SSmæ Crucis et Passionis die 22. Nov. 1828.*

Februarius.

1. S. Ignatii Ep. Mart. sem.
2. Purificat. B. M. V. dup. 2. class. cum octava.
3. S. Blasii Ep. Mart. dup. com. oct.
4. S. Andreæ Corsini Ep. Conf. dup. com. oct.
5. S. Agathæ Virg. Mart. dup. com. oct.
6. S. Hyacinthæ Mariscotti Virg. dup. com. oct. ac S. Dorotheæ Virg. Mart.
7. S. Romualdi Abb. dup. com. oct.
8. S. Joannis de Matha Conf. dup. com. oct.
9. Octava Purificationis dup.
10. S. Scholasticæ Virg. dup.
11. BB. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V. dup.
12. S. Apolloniæ Virg. Mart. (ass. ex 9. huj.)
13. BB. Martyrum Japoniæ e Societate Jesu dup. (ass. ex 5. huj.)
14. S. Ildephonsi Ep. Conf. dup. (in Breviar. 23. Jan.) com. S. Valentini Mart.
15. S. Raymundi de Peñafort Conf. sem. (ass. ex 23. Jan.) com. Ss. Faustini et Jovitæ Mart.
16.
17.
18. S. Simeonis Ep. Mart. simpl.
19.
20.
21.
22. Cathedra S. Petri Antiochiæ dup. maj. com. S. Pauli Apostol.

23. Vigil. S. Petri Damiani Ep. Conf. Doct. dup. com. Vig.
24. S. Mathiæ Ap. dup. 2. class.
25. SSm̃i Redemptoris dup. maj.
26. S. Margaritæ Cortonen. sem. (ass. ex 23. huj.)
27.
28.
29. In Anno Bissextili.

Mobilia.

Feria 3. post Domin. Sexagesimæ. Commemoratio Passionis D. N. J. C. dup. 1. class. cum octava.

Feria 3. post Domin. Quinquages. Octava Commemorationis Passionis dup.

Martius.

1.
2.
3.
4. S. Casimiri Reg. Conf. sem. com. S. Lucii Pap. Mart.
5.
6.
7. S. Thomæ Aquin. Conf. Doct. dup. com. Ss. Perpetuæ et Soc. Mart.
8. S. Joannis de Deo Conf. dup.
9. S. Franciscæ Romanæ Vid. dup.
10. Ss. Quadraginta Mart. sem.
11. S. Leandri Ep. Conf. dup.
12. S. Gregorii Magni Pap. Conf. Doct. dup.
13.
14.
15.
16.
17. S. Patritii Ep. Conf. sem.
18. S. Gabrielis Archangeli dup. maj.
19. S. Joseph Sponsi B. M. V. Conf. dup. 1. class.
20. B. Hypoliti Galantini Conf. dup.
21. S. Benedicti Abb. dup.
22.

23.
24.
25. Annuntiatio B. M. V. dup. 2. class. cum oct. *etiam intra Quadrages.*
26. Intra oct. sem.
27. Intra oct. sem.
28. Intra oct. sem.
29. Intra oct. sem.
30. Intra oct. sem.
31. S. Balbinæ Virg. sem. com. oct.

Mobilia.

Feria 6. post Cineres. Quinque Vulnerum D. N. J. C. dup. maj.

Feria 6. post Domin. I. Quadrag. Spineæ Coronæ D. N. J. C. dup. maj.

Feria 6. post Domin. II. Quadrag. Pretios. Sanguinis D. N. J. C. dup. 1. class.

Feria 6. post Domin. III. Quadrag. Lanceæ et Clavorum D. N. J. C. dup. maj.

Feria 6. post Domin. IV. Quadrag. Sacratiss. Sindonis D. N. J. C. dup. maj.

Feria 6. post Domin. Passionis. Transfixio B. M. V. dup. maj.

Aprilis.

1. Octava Annuntiationis B. M. V. dup.
2. S. Francisci de Paula Conf. dup.
3.
4. S. Isidori Ep. Conf. Doct. dup.
5. S. Vincentii Ferreri Conf. dup.
6.
7.
8.
9.
10.
11. S. Leonis Papæ Conf. Doct. dup.
12.
13. S. Hermenegildi Reg. Mart. sem.

14. Ss. Tiburtii et Soc. Mart. simpl.
15.
16.
17. S. Aniceti Papæ Mart. simpl.
18.
19.
20.
21. S. Anselmi Ep. Conf. Doct. dup.
22. Ss. Soteri et Caji Pap. Mart. sem.
23. S. Georgii Mart. sem.
24. S. Boni Latronis dup.
25. S. Marci Evang. dup. 2. class.
26. Apparitio Imaginis B. M. V. de Bono Consilio duplex majus.
27. Ss. Cleti et Marcellini Pont. Mart. sem.
28. S. Fidelis a Sigmaringa Mart. dup. (ass. ex 24. huj.) com. S. Vitalis Mart.
29. S. Petri Mart. dup.
30. S. Catharinæ Senen. Virg. dup.

Mobilia.

Domin. 2. post Pascha. Ss. Sepulchri D. N. J. C. dup. maj. ***uti concessum Canonicis Regularibus sub die 1. Dec. 1742.***

Domin. 3. post Pascha. Patrocinium S. Joseph Conf. dup. 2. class. cum octava.

Domin. 4. post Pascha. Octava Patrocinii S. Joseph. dup.

Domin. 4. hujus mensis. Fuga D. N. J. C. in Ægyptum dup. maj. ***uti concessum pro Regno Lusitaniæ sub die 7. Septembr. 1747.***

Majus.

1. Ss. Philippi et Jacobi Apost. dup. 2. class.
2. S. Athanasii Ep. Conf. Doct. dup.
3. Inventio Ss. Crucis D. N. J. C. dup. 2. class. com. Ss. Alexandri et Soc. Mart.
4. S. Monicæ Vid. dup.
5. S. Pii V. Pap. Conf. dup.
6. S. Joannis ante Portam Latinam dup. maj.

7. S. Stanislai Ep. Mart. dup.
8. Apparitio S. Michaëlis Archangeli dup. maj.
9. S. Gregorii Nazianzeni Ep. Conf. Doct. dup.
10. S. Antonini Ep. Conf. sem. com. Ss. Gordiani et Soc. Mart.
11. B. Francisci de Hieronymo Conf. dup.
12. Ss. Nerei et Soc. Mart. sem.
13.
14. S. Bonifacii Mart. simpl.
15. S. Isidori Agricolæ Conf. dup.
16. S. Ubaldi Ep. Conf. sem.
17. S. Joannis Nepomuceni Mart. dup. maj.
18. S. Venantii Mart. dup.
19. S. Petri Cœlestini Papæ Conf. dup. com. S. Pudentianæ Virg.
20. S. Bernardini Senen. Conf. sem.
21. S. Felicis a Cantalicio Conf. sem.
22. S. Paschalis Baylon Conf. dup. (ass. ex 17. huj.)
23.
24. Festum B. M. V. Auxilium Christianorum dup. maj.
25. S. Gregorii VII. Pap. Conf. dup. com. S. Urbani Pap. Mart.
26. S. Philippi Nerii dup. com. S. Eleutherii Pap. Mart.
27. S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg. dup. com. S. Joannis Pap. Mart.
28.
29.
30. S. Ferdinandi Reg. Conf. sem. com. S. Felicis Pap. Mart.
31. S. Angelæ Merici Virg. dup. com. S. Petronillæ Virg.

Mobilia.

Feria 2. Rogationum. Festum B. M. V. de Misericordia dup. maj. *instar concessionis factæ Clero Mazarien. sub die 20. Martii 1803.*

Feria 6. post oct. SS. Corporis Christi. Sacri Cordis Jesu dup. 2. class.

Junius.

1.
2. Ss. Marcellini et Soc. Mart. simpl.
3.
4. S. Francisci Caracciolo Conf. dup.
5.
6. S. Norberti Ep. Conf. dup.
7.
8.
9. Festum B. M. V. Gratiarum dup. maj. com. Ss. Primi et Feliciani Mart.
10. S. Margaritæ Scotorum Reginæ Vid. sem.
11. S. Barnabæ Apost. dup. maj.
12. S. Joannis a S. Facundo Conf. dup. com. Ss. Basilidis et Soc. Mart.
13. S. Antonii Patavini Conf. dup.
14. S. Basilii Ep. Conf. Doct. dup.
15. Ss. Viti et Soc. Mart. dup.
16. Festum B. M. V. de Succursu dup. maj.
17. S. Joannis Francisci Regis dup. (ass. ex heri.)
18. S. Calogeri Conf. com. Ss. Marci et Soc. Mart.
19. S. Julianæ Falconieri Virg. dup. com. Ss. Gervasii et Soc. Mart.
20. S. Silverii Pap. Mart. simpl.
21. S. Aloisii Gonzagæ Conf. dup.
22. S. Paulini Ep. Conf. dup.
23. Vigilia.
24. Nativitas S. Joannis Baptistæ dup. 1. class. cum oct.
25. S. Gallicani Mart. dup. com. oct.
26. Ss. Joannis et Pauli Mart. dup. com. oct.
27. S. Guilielmi Abb. dup. (ass. ex 25. huj.) com. oct.
28. Vigilia. S. Leonis II. Pap. Conf. sem. com. oct. et Vigil.
29. Ss. Petri et Pauli Apost. dup. 1. class. cum oct.
30. Commemoratio S. Pauli Apost. dup. maj. com. S. Petri et oct. S. Joannis.

Julius.

1. Octava Nativitatis S. Joannis Bapt. dup. com. oct. Ss. Apost.
2. Visitatio B. M. V. dup. 2. class. cum octava, com. tant. Ss. Processi et Soc. Mart.
3. }
4. } Intr. oct. Apost. sem. com. oct. B. M. V.
5. }
6. Oct. Ss. Petri et Pauli Apost. dup. com. oct. B. M. V.
7. Intra oct. sem.
8. S. Elisabeth Reginæ Portugalliæ Vid. sem. com. oct.
9. Octava Visitationis B. M. V. dup.
10. Ss. Septem Fratrum et Soc. Mart. sem.
11. S. Pii I. Pap. Mart. simpl.
12. S. Joannis Gualberti Abb. dup. com. Ss. Naboris et Soc. Mart.
13. S. Anacleti Pap. Mart. sem.
14. S. Bonaventuræ Ep. Conf. Doct. dup.
15. S. Camilli de Lellis Conf. dup.
16. Commemoratio B. M. V. de Monte Carmelo duplex majus.
17. Festum B. M. V. titulo Humilitatis dup. maj. *utì concessum Clero Pistorien. sub die 22. Augusti 1716.*
18. S. Henrici Imperat. Conf. sem. (ass. ex 15. hujus) com. Ss. Symphorosæ et Filior. Mart.
19. S. Vincentii a Paulo Conf. dup.
20. S. Hieronymi Æmiliani Conf. dup. com. S. Margaritæ Virg. Mart.
21. S. Alexii Conf. dup. (ass. ex 17. huj.) com. S. Praxedis Virg.
22. S. Mariæ Magdalenæ Pœnitent. dup.
23. S. Apollinaris Ep. Mart. dup.
24. Vigilia. S. Liborii Ep. Conf. dup. com. Vigil. et S. Christinæ Virg. Mart.
25. S. Jacobi Apost. dup. 2. class. com. S. Christophori Mart.
26. S. Annæ Matris B. M. V. dup. 1. class.

27. S. Pantaleonis Mart. sem.
28. Ss. Nazarii et Soc. Mart. sem.
29. S. Marthæ Virg. sem. com. Ss. Simplicii et Soc. Mart.
30. Ss. Abdon et Sennen. Mart. simpl.
31. S. Ignatii Loyola Conf. dup.

Mobilia.

Domin. 3. hujus. Solemnitas Ss. Redemptoris dup. 1. class. cum oct.

Domin. 4. hujus. Octava Ss. Redemptoris dup.

Augustus.

1. S. Petri ad Vincula dup. maj. com. S. Pauli Apost. ac Ss. Machabæorum Mart.
2. B. Alphonsi Mariæ de Ligorio Ep. Conf. dup. maj. com. S. Stephani Pap. Mart.
3. Inventio Corporis S. Stephani Protomart. sem.
4. S. Dominici Conf. dup.
5. Dedicatio B. M. V. ad Nives dup. maj.
6. Transfiguratio D. N. J. C. dup. maj. com. Ss. Xysti Pap. et Soc. Mart.
7. S. Cajetani Conf. dup. com. S. Donati Ep. Mart.
8. Ss. Cyriaci et Soc. Mart. sem.
9. Vigilia. S. Romani Mart. simpl.
10. S. Laurentii Levitæ Mart. dup. 2. class. cum oct.
11. S. Emygdii Ep. Mart. dup. com. oct.
12. S. Claræ Virg. dup. com. oct.
13. Festum B. M. V. titulo Refugium Peccatorum dup. maj. *uti concessum Clero Jamen. sub 3. Sept. 1803* com. oct.
14. Vigilia. Intra oct. sem. com. Vigil. ac S. Eusebii Conf.
15. Assumptio B. M. V. dup. 1. class. cum oct.
16. S. Rochi Conf. dup. com. oct. Assumpt. et oct. S. Laurentii.
17. Octava S. Laurentii Mart. dup. com. oct. B. M. V.
18. S. Helenæ Imperatricis Vid. dup. com. oct.

19. S. Hyacinthi Conf. dup. (ass. ex 16. huj.) com. oct.
20. S. Bernardi Abb. et Doct. dup. com. oct.
21. S. Joannæ Franciscæ Fremiot Vid. dup. com. oct.
22. Octava Assumptionis B. M. V. dup. com. Ss. Timothei et Soc. Mart.
23. S. Philippi Benitii Conf. dup.
24. Vigilia.
25. S. Bartholomei Apost. dup. 2. class.
26. S. Ludovici Reg. Conf. sem. com. S. Zephyrini Pap. Mart.
27. Transverberatio S. Teresiæ Virg. dup. maj.
28. S. Augustini Ep. Conf. Doct. dup. com. S. Hermetis Mart.
29. Decollatio S. Joannis Baptistæ dup. maj. com. S. Sabinæ Mart.
30. S. Rosæ Limanæ Virg. dup. com. Ss. Felicis et Soc. Mart.
31. S. Raymundi Nonnati Conf. dup.

Mobilia.

Dominica intra Octavam Assumpt. S. Joachim Patris B. M. V. dup. 1. class.

Domin. I. post eamdem Octavam. Sacri Cordis B. M. V. dup. maj.

September.

1. S. Joseph Calasanctii Conf. dup. (ass. ex 27. Aug.) com. S. Ægidii Abb. et Ss. Mart.
2. S. Stephani Regis Hungariæ Conf. sem.
3. B. M. V. Divini Pastoris Matris dup. maj. *uti concessum pro regno Hetruriæ sub die 1. Augusti 1795.*
4. S. Rosæ Viterbien. Virg. dup.
5. S. Rosaliæ Virg. dup.
6. S. Laurentii Justiniani Ep. Conf. sem. (ass. ex heri.)
7.
8. Nativitas B. M. V. dup. 2. class. cum oct. com. S. Adriani Mart.
9. Intra oct. sem. com. S. Gorgonii Mart.

10. S. Nicolai Tolentini Conf. dup. com. oct.
11. S. Pulcheriæ Imperatricis Virg. dup. (ass. ex heri) com. oct. et Ss. Proti et Hyacinthi Mart.
12. Intra oct. sem.
13. Intra oct. sem.
14. Exaltatio Ssmæ Crucis D. N. J. C. dup. maj. com. oct.
15. Octava Nativitatis B. M. V. dup. com. S. Nicomedis Mart.
16. Ss. Cornelii Pap. et Cypriani Ep. Mart. sem. com. Ss. Euphemiæ et Soc. Mart.
17. Impressio Stigmatum S. Francisci Conf. dup.
18. S. Joseph a Cupertino Conf. dup.
19. Ss. Januarii Ep. et Soc. Mart. dup.
20. Vigilia Ss. Eustachii et Soc. Mart. dup. com. Vigil.
21. S. Matthæi Apost. dup. 2. class.
22. Ss. Mauritii et Soc. Mart. dup.
23. S. Lini Pap. Mart. sem. com. S. Theclæ Virg. Mart.
24. Festum B. M. V. de Mercede dup. maj.
25. S. Thomæ a Villanova Ep. Conf. dup. (ass. ex 18. hujus.)
26. Ss. Cypriani et Justinæ Mart. simpl.
27. Ss. Cosmæ et Damiani Mart. sem.
28. S. Wenceslai Ducis Mart. sem.
29. Dedicatio S. Michaëlis Archangeli dup. 2. class.
30. S. Hieronymi Presb. Conf. Doct. dup.

Mobilia.

Domin. intra octav. Nativitatis. Festum Ssm̃i Nominis B. M. V. dup. maj.

Domin. 3. hujus. Septem Dolorum B. M. V. dup. 2. class. cum octava.

Domin. 4. hujus. Octava Septem Dolorum dup.

October.

1. S. Remigii Ep. Conf. sem. ad lib.
2. Ss. Angelorum Custodum dup.
3. Dedicatio Omnium Ecclesiarum Congregationis dup. 1. class. cum octava.

4. S. Francisci Conf. dup. com. oct.
5. S. Gallæ Vid. dup. com. oct. et Ss. Placidi et Soc. Mart.
6. S. Brunonis Conf. dup. com. oct.
7. Intra oct. sem. com. S. Marci Pap. Conf. et Ss. Sergii et Soc. Mart.
8. S. Birgittæ Vid. dup. com. oct.
9. Ss. Dionysii Ep. et Soc. Mart. sem. com. oct.
10. Octava Dedicationis nostrarum Ecclesiarum dup.
11. S. Francisci Borgia Conf. dup. (ass. ex heri.)
12.
13. S. Eduardi Reg. Conf. sem.
14. S. Callisti Pap. Mart. dup.
15. S. Teresiæ Virg. dup. 1. class.
16.
17. S. Hedwigis Vid. sem.
18. S. Lucæ Evang. dup. 2. class.
19. S. Petri de Alcantara Conf. dup.
20. S. Joannis Cantii Conf. dup.
21. Ss. Ursulæ et Sociar. Virg. Mart. dup. com. S. Hilarionis Abb.
22.
23.
24. S. Raphaëlis Archangeli dup. 2. class. cum oct.
25. Ss. Chrysanthi et Soc. Mart. simpl.
26. S. Evaristi Pap. Mart. simpl.
27. Vigilia.
28. Ss. Simonis et Judæ Apost. dup. 2. class.
29.
30.
31. Vigilia.

Mobilia.

Domin. I. hujus. Solemnitas Ssm̃i Rosarii B. M. V. dup. maj.

Domin. II. hujus. Festum Maternitatis B. M. V. dup. maj.

Domin. III. hujus. Festum Puritatis B. M. V. dup. maj.

Domin. IV. hujus. Sacr. Reliquiarum, quæ in nostris Ecclesiis asservantur. dup.

November.

1. Festum Omnium Sanctorum dup. 1. class. cum oct.
2. *Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum.* Intra oct. sem.
3. Intra oct. sem.
4. S. Caroli Ep. Conf. dup. com. oct. ac Ss. Vitalis et Soc. Mart.
5. }
6. } Intra oct. sem.
7. }
8. Octava Omnium Sanctorum dup. com. Ss. Quatuor Coronator. Mart.
9. Dedicatio Basilicæ Ssm̃i Salvatoris dup. com. S. Theodori Mart.
10. S. Andreæ Avellini Conf. dup. com. Ss. Tryphon. et Soc. Mart.
11. S. Martini Ep. Conf. dup. com. S. Mennæ Mart.
12. S. Martini Pap. Mart. sem.
13. S. Stanislai Kostkæ Conf. dup.
14. S. Didaci Conf. dup. (ass. ex heri.)
15. S. Gertrudis Abbatissæ Virg. dup.
16.
17. S. Gregorii Thaumaturgi Ep. Conf. dup. maj.
18. Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli Apost. dup.
19. S. Elisabeth Reg. Hungariæ Vid. dup. com. S. Pontiani Pap. Mart.
20. S. Felicis de Valois Conf. dup.
21. Præsentatio B. M. V. dup. 2. class. cum octava.
22. S. Cæciliæ Virg. Mart. dup. com. oct.
23. S. Clementis Pap. Mart. dup. com. oct. et S. Felicitatis Mart.
24. S. Joannis a Cruce Conf. dup. com. oct. ac S. Chrysogoni Mart.
25. S. Catharinæ Virg. Mart. dup. com. oct.
26. Ssm̃i Redemptoris dup. maj. com. oct. ac S. Petri Alexandrini Ep. Mart.
27. B. Leonardi a Portu Mauritio Conf. dup. com. oct.

28. Octava Præsentationis B. M. V. dup.
29. Vigilia. S. Jacobi de Marchia Conf. dup. com. Vigil. et S. Saturnini Mart.
30. S. Andreæ Apost. dup. 2. class.

Mobilia.

Domin. intra Octav. Omnium Sanctorum. Festum B. M. V. de Suffragio dup. maj. *instar concessionis factæ Sanctimonialibus Capuccinorum sub die 28. Aprilis 1770.*

Domin. II. hujus. Festum Patrocinii B. M. V. dup. maj.

December.

1. S. Silvestri Abb. dup. (ass. ex 26. Novembr.)
2. S. Bibianæ Virg. Mart. sem.
3. S. Francisci Xaverii Conf. dup. maj.
4. S. Barbaræ Virg. Mart. dup.
5. S. Petri Chrysologi Ep. Conf. Doct. dup. (ass. ex heri) com. S. Sabbæ Abb.
6. S. Nicolai Ep. Conf. dup.
7. S. Ambrosii Ep. Conf. Doct. dup.
8. Conceptio B. M. V. dup. 1. class. cum octava.
9. Intra oct. sem.
10. Translatio Almæ Domus B. M. V. dup. maj. com. tant. S. Melchiadis Pap. Mart.
11. S. Damasi Pap. Conf. sem. com. oct.
12. Intra oct. sem.
13. S. Luciæ Virg. Mart. dup. com. oct.
14. Intra oct. sem.
15. Octava Conceptionis B. M. V. dup.
16. S. Eusebii Ep. Mart. sem.
17.
18. Exspectatio Partus B. M. V. dup. maj.
19.
20. Vigilia.
21. S. Thomæ Apost. dup. 2. class.
22.
23.
24. Vigilia Nativitatis D. N. J. C.

25. Nativitas D. N. J. C. dup. 1. class. cum octava.
26. S. Stephani Protomart. dup. 2. class. cum octava, com. oct.
27. S. Joannis Apost. et Evang. dup. 2. class. cum octava, com. octavarum.
28. Ss. Innocentium Mart. dup. 2. class. cum octava, com. octavarum.
29. S. Thomæ Cantuar. Ep. Mart. sem. com. octavarum.
30. Intra oct. vel de Dominica intra oct. sem. com. octavarum.
31. S. Silvestri Pap. Conf. dup. com. octavarum.

Ex quo ad militantis Ecclesiæ decus, fideliumque utilitatem cæteris regularibus Ordinis accessit Congregatio SSmi Redemptoris a Beato Alphonso Maria de Ligorio, olim Episcopo S. Agathæ, excitata, Moderatorum ipsius vel potissima cura fuit, ut Sacerdotes et Alumni Congregationis uniformes essent in divinis persolvendis laudibus; proptereaque iterum atque iterum, ac præsertim sub die 3. Aprilis 1821 S. R. Congregationi supplicarunt pro revisione et approbatione Kalendarii proprii. Cum vero apposita recensito Kalendario clausula, ut nimirum illo utantur, dummodo quoad officiorum recitationem se conforment diebus assignatis in Kalendario Diœcesium, intra quarum fines unaquæque Congregationis domus erecta est, nonnullis incommodis locum præbet, et specialiter in actu sacrarum Missionum, in quibus nullus alteri adjumento esse valet in divino persolvendo officio, neque conformis in Missæ celebratione: ideo SSmo Domino Nostro Pio VIII. P. M. humillime supplicarunt RR. PP. Rector Major, Consultores et Procurator Generalis recensitæ Congregationis SSmi Redemptoris, quatenus derogando a prædicta clausula Kalendarium approbatum sub prædicto die 3. Aprilis 1821 ita proprium evadat ejusdem Congregationis, sicuti Apostolico Indulto gaudent ceteri Regularium Ordines, adeo ut præter festa Dedicationis Cathedralis respectivæ Diœcesis, Titularis

ejusdem et præcipui Patroni nil denuo addendum sit Kalendario, et loco officiorum, quæ omittuntur, addi possint nonnulla jam approbata, sicut allato in exemplari jacent, quæ vel Servatorem nostrum, cujus titulo gaudent, vel Beatam ejus Matrem, cujus cultum ex instituto promovent, vel Sanctos illos respiciunt, qui præcipue in sacris Missionibus multum adlaborarunt, vitamque ipsam profuderunt. Sanctitas Sua referente Emo et Rmo D. Card. Carolo Maria Pedicini Episcopo Prænestino et S. R. Congregationis Præfecto benigne de speciali gratia in omnibus annuit juxta preces. Contrariis non obstantibus quibuscunque. Die 30. Julii 1830.

C. M. Card. Pedicini Præfectus.

L. † S. J. G. Fatati S. R. C. Secretarius.

Præsens exemplar perfecte concordat cum Originali existente in Secretaria Congregationis Sacr. Rituum. In fidem etc.

Datum ex eadem Secretaria die 20. Augusti 1830.

J. G. Fatati S. R. C. Secretarius.

110.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 2. Decembris 1831, quo conceditur facultas Festa, quando in aliam diem transferenda sunt, fixe assignandi.

P. Sabelli in „Archivio delle Carte di Roma II.“ pag. 26 ad annum 1831 notat:

„Rescritto originale della S. Congregazione de' Riti, „con cui accorda la facoltà di fissare le Feste da trans„ferirsi in aliam diem non impeditam. 2. Decembre „1831.“

111.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 18. Januarii 1832, quo conceditur, ut Festum S. Raphaëlis sub ritu duplici II. classis cum Octava celebretur.

P. Sabelli in „Archivio delle Carte di Roma“ pag. 26 adnotat sequens Rescriptum:

„Rescritto originale della S. Congregazione de' Riti, con cui accorda alla Congregazione la Festa di S. Raffaele sub ritu dupl. 2. classis cum Octava. = Roma 18 Gennaio 1832."

112.

Rescriptum S. Congr. Episcoporum et Regularium de die 29. Junii 1832 circa benedictionem Scapularium.[1]

Eminentissime Domine

Congregatio SS̃mi Redemptoris vi facultatum sibi communicatarum Scapularia B. M. V. de monte Carmelo, Servorum Mariæ, Trinitariorum et Conceptionis Immaculatæ B. V. Christifidelibus in iis locis dare consueverat, ubi nullæ domus seu conventus exstitere.

Humillime rogat R. P. Josephus Passerat, Congregationis SS. Redemptoris in Germania Vicarius Generalis, ut hæc facultas sibi et aliis Superioribus ejusdem Congregationis hucusque data extendatur ita, ut ipse et alii Superiores, si pro salute animarum expedierit, Scapularia prædicta etiam in illis locis dare possint, ubi conventus prædictarum Religionum existunt.

Idem Vicarius Generalis C. Ss. R. petit facultatem, ut in se suscipere possit onus administrationis temporalium bonorum Monialium SS̃mi Redemptoris Viennæ exsistentium.

Rescriptum.

Quoad benedictionem benigne annuimus juxta preces etiam in his locis, in quibus conventus existunt.

Quoad petitam administrationem similiter annuimus durante vita actualis Vicarii. Deinde Congregatio denuo recurrat.

Romæ 29. Junii 1832.

(L. † S.) C. Card. Odescalchi Præf. Cong. Epp. et Reg.

---

[1]) Documentum originale asservatur.

113.

Decretum Sacr. Rituum Congregationis de die 13. Decembris 1833, quo festum Conceptionis B. M. V. sub ritu duplici I. classis cum Octava celebrari conceditur.[1])

Vestigiis insistens, exemplaque imitans Fundatoris sui Beati Alphonsi Mariæ de Ligorio Congregatio Sanctissimi Redemptoris, Beatissimam Virginem Mariam sine originali labe conceptam speciali religione prosequitur, piis exercitiis penes Fideles ipsius cultum promovet, ejusdemque Festum ea qua decet solemnitate quotannis celebrat. Hinc est quod enuntiatæ Congregationis hodiernus R̃mus Rector Major Sanctissimo Domino Nostro Gregorio XVI. Pontifici Maximo sua non minus quam suæ Familiæ humillime exponens vota, enixe supplicaverit pro gratia, qua deinceps in universa Congregatione Sanctissimi Redemptoris Solemnitas Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, gaudeat ritu duplici primæ Classis cum Octava. Sanctitas Sua, audita relatione ab Ẽm̃o et R̃m̃o Domino Cardinali Carolo Maria Pedicini, Episcopo Prænestino, et Sacrorum Rituum Congregationi Præfecto facta, de speciali gratia benigne annuit juxta petita. Servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. — Die 13. Decembris 1833.

C. M. Episcopus Prænest. Cardinalis
Pedicinius S. R. C. Præfectus.

(L. † S.) J. G. Fatati S. R. C. Secret.

114.

Prorogatio Facultatis Crucifixis indulgentias Viæ Crucis applicandi ad decennium per Rescriptum Pontificium de die 27. Junii 1834.[2])

Beatissime Pater,

Josephus Passerat, Vicarius Generalis SSm̃i Redemptoris ultra montes exsistentis, obtinuit a S. V. ad de-

[1]) Exstat documentum authenticum typis excusum.
[2]) Documentum originale asservatur.

cennium sub die 24. Aprilis 1824 facultatem, ut sibi et suis Successoribus et Rectoribus singularum Domuum in commodum spirituale Populi concedatur facultas applicandi Indulgentias Viæ Crucis singulis Crucibus vel Crucifixis parvis et majoribus, ex ligno, aurichalco vel alia solida materia confectis, tales Cruces vel Crucifixos signo Crucis benedicendo, favore scilicet Infirmorum vel eorum, qui in locis commorantur, ubi Stationes Viæ Crucis non inveniuntur erectæ vel multum distant ab Ecclesiis in quibus prædictæ Stationes exsistunt; quales Indulgentias possessores talium Crucium vel Crucifixorum in præfatis casibus lucrarentur, si coram ipsis meditarentur Passionem D. N. J. C. vel saltem 14 Pater, Ave cum totidem Gloria recitarent, ita ut prædicti Superiores hanc facultatem etiam communicare possint Individuis eorum jurisdictioni subditis; nunc supplicat pro benigna confirmatione. Et Deus etc.

Ex Audientia. SS̃mi die 27. Junii 1834.

SS̃ms benigne annuit pro gratia petitæ prorogationis enunciati Indulti *ad aliud decennium.* Servata in omnibus forma et dispositione Rescripti sub die 24. Aprilis 1824. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

(L. † S.) Gratis. J. Card. Justinianius.

115.

Prorogatio Facultatis erigendi Vias Crucis ad decennium per Rescriptum Pontificium de die 27. Junii 1834 cum restrictione.[1])

Beatissime Pater,

Josephus Passerat, Vicarius Generalis Congregationis SS̃mi Redemptoris ultra montes exsistentis, obtinuit a Sanctitate Vestra ad decennium sub die 24. Aprilis 1824 facultatem, ut sibi et Rectoribus singulorum Collegiorum, quæ suæ jurisdictioni subsunt, vel Patribus Congregationis ab ipsis deputatis concedatur facultas eri-

[1]) Exstat Documentum originale.

gendi Vias Crucis cum applicatione Indulgentiarum a Summis Pontificibus huic pio Exercitio concessarum in propriis Ecclesiis, Collegiis et Domibus etiam in locis ubi Patres Franciscani exsistunt. Supplicat nunc pro benigna confirmatione pro iis tantum locis ubi Patres Franciscani non exsistunt. Et Deus etc.

Ex Audientia SSm̃i die 27. Junii 1834.

SSm̃s enuntiatam facultatem benigne prorogavit *ad aliud decennium;* sed pro iis tantum locis ubi Religiosi Ordinis Minorum de Observantia minime exsistunt. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

(L. † S.) Gratis. J. Card. Justinianius.

116.

Rescriptum Pontificium de die 1. Augusti 1835 circa Indulgentias Piæ Unionis Ss. Cordis B. M. V. lucrandas Dominica tertia cujuslibet mensis et ultima Dominica Augusti.[1])

Beatissimo Padre,

Il Rettore Maggiore della Congregazione del SSm̃o Redentore dei Liguorini espone, come quasi tutte le case del suo Ordine sono ascritte ed aggregate alla Pia unione del S. Cuore di Maria eretta nella Ven. Chiesa di S. Eustachio in Roma. Or tra l' altre Indulgenze Plenarie dalla S. V. accordate ai divoti ascritti alla suddetta Pia unione ve ne esistono due una cioè da lucrarsi in ogni terza Domenica del mese da tutti gli ascritti, i quali confessati e comunicati interverranno all' esposizione del Venerabile; l' altra poi da lucrarsi nell' ultima Domenica di Agosto giorno in cui si solennizza la Festività del Sacro Cuore di Maria, all' opposto nelle Chiese della Congregazione del SSm̃o Redentore si prattica d' esporre il Venerabile in ciascun Sabato del' anno, e la Festività del Cuore di Maria si solennizza nella Domenica dopo l' Ottava dell' Assunta.

[1]) Exstat Documentum originale.

Quindi supplica per maggior vantaggio spirituale dei fedeli a volersi degnare la S. V. trasferire le suddette Indulgenze, quella cioè d' ogni terza Domenica nell' ultimo Sabato del mese, e l' altra nell' ultima Domenica d' Agosto, nella Domenica dopo l' Ottava dell' Assunta. Che ecc.

Ex Audientia SS̃mi.

SS̃mus Dñs N. Gregorius XVI. attentis expositis, benigne annuit pro gratia, juxta preces; indulsit nempe, ut omnes Sodales Piæ Congregationis sub Titulo SS̃mi Redemptoris, primariæ de Urbe SS̃mi Cordis B. M. V. Unioni adscripti, Plenariam Indulgentiam, in tertia cujuslibet mensis Dominica, et in ultima Dominica mensis Augusti, prout in ipsis precibus concessam, in ultimo singulorum mensium Sabbato, ac in Dominica octiduum Solemnitatis Assumptionis B. M. V. immediate sequenti, servatis reliquis aliis servandis, lucrari possint, et valeant. Præsenti in perpetuum valituro absque ulla Brevis expeditione.

Datum Romæ ex Secretaria Sacræ Congregationis Indulgentiarum die prima Augusti 1835.

(L. † S.) C. Card. Castracane Præf.
H. Ginnasi Secretarius.

117.

Rescriptum Pontificium de die 19. Decembris 1836, quo facultas Stationes Viæ Crucis erigendi ad Decennium prorogatur. [1]

Beatissime Pater,

Josephus Passerat Vicarius Generalis Congregationis SS̃mi Redemptoris ultra montes exsistentis Sanctitatem Vestram humillime deprecatur, ut sibi et Rectoribus singulorum Collegiorum, quæ suæ jurisdictioni subsunt, vel Patribus Congregationis ab ipsis deputatis concedatur

[1] Exstat Copia authentica.

facultas erigendi Vias Crucis cum applicatione Indulgentiarum a Summis Pontificibus huic pio exercitio concessarum, in propriis Ecclesiis, Collegiis et Domibus, etiam in locis, ubi Patres Franciscani exsistunt; pro locis autem, ubi Patres Franciscani non exsistunt, humillime deprecatur, ut hæc facultas extendatur pro numero quingentarum Viarum Crucis erigendarum etiam extra proprias Ecclesias. Quod etc.

SSm̃o Dño Papæ Gregorio XVI.

Ex Audientia SSm̃i die 19. Decembris 1836.

SSm̃us benigne annuit pro petita enunciati Indulti prorogatione *ad aliud decennium* in omnibus ad formam alterius indicatæ concessionis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

(L. † S.) J. Card. Justinianius.

118.

Rescriptum Pontificium de die 28. Aprilis 1837 Festum S. Philomenæ V. M. nostræ Congregationi concedens.

P. Sabelli in „Archivio delle Carte di Roma II." ad annum 1837 adnotat:

„Concessione col Rescritto originale di Gregorio XVI. di potersi recitare l' Officio di S. Filomena V. M. colla Lezione IV. propria in Congregazione.

Roma 28 Aprile 1837."

119.

Rescriptum Pontificium de die 28. Aprilis 1838 facultatem concedens erigendi Confraternitatem „Horæ Sanctæ" *cum propriis Indulgentiis.*[1])

Beatissime Pater,

Quum Episcopus Augustodunen. Sanctitati Vestræ exposuisset, magnum numerum Fidelium ex utroque sexu ex sua, aliisque Diœcesibus in Confraternitate, dicta *Horæ Sanctæ,* inscribi postulare; ideoque rogasset, ut

---

[1]) Documentum originale asservatur.

eorumdem gratia extenderentur Indulgentiæ, in duobus Brevibus a S. M. Pio PP. VIII. datis sub diebus 22. Decembris 1829, et 28. Maji 1830 concessæ, ex Secretaria S. C. I. sub die 27. Julii 1831 sequens recepit Rescriptum: „SSm̃us Dñs N. Gregorius PP. XVI. benigne annuit pro gratia juxta preces, servato in omnibus tenore primæ Concessionis, de qua in ipsis precibus. Præsenti in perpetuum valituro absque ulla Brevis expeditione."

Hinc Josephus Passerat Congregationis SSm̃i Redemptoris Vicarius Generalis, confidens Benignitati Vestræ, postulat ut benignissime dignetur S. V. eadem privilegia extendere pro omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui inscribi postulant in omnibus Domibus, seu Hospitiis Congregationis SSm̃i Redemptoris, quæ ejusdem subduntur jurisdictioni. Et Deus.

Ex Audientia SSm̃i.

SSm̃us Dñs N. Gregorius PP. XVI. omnes et singulas Indulgentias, piæ Confraternitati sub invocatione ***Horæ Sanctæ,*** prout in precibus, jam concessas, etiam piæ ipsius Invocationis Confraternitati, in cujuslibet Hospitii de SSm̃o Redemptore Oratoris jurisdictioni subjecti Ecclesia canonice erectæ, vel infra Triennium, ab hac die decurrendum, canonice erigendæ, benigne in perpetuum communicavit. Præsenti valituro, servatis tamen, quoad locorum distantiam, servandis juxta Constitutionem S. M. Clementis PP. VIII. sub datum Romæ apud S. Petrum die 7. Decembris 1604, quæ incipit: „*Quæcumque a Sede Apostolica,*" non obstantibus quibuscumque aliis in contrarium facientibus.

Datum Romæ ex Secria S. Congregationis Indulg., die 28. Aprilis 1838.

(L. † S.) C. Card. Castracane Præf.

H. Ginnasi Secret.

120.

Decretum Sacr. Rituum Congregationis de die 1. Septembris 1838 varia Dubia liturgica solvens.[1])

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

Extensor Directorii seu Ordinis Divini Officii Congregationis SSm̃i Redemptoris, quæ extra Italiam et in Dominiis Domus Austriacæ constituta est, probe noscens propria auctoritate nihil esse immutandum in Congregationis ejusdem Kalendario, quod die 30. Julii anno 1830 a S. M. Pio PP. VIII. fuit adprobatum, ex communi ipsius Congregationis Patrum voto, et assentiente Rm̃o P. Vicario Generali Sacr. Rit. Congregationem expostulavit quoad sequentia, ut concedantur vel declarentur, nimirum:

1. Ex usu septem jam annorum compertum est magnas oriri quotannis difficultates ex celebratione nonnullorum festorum, quæ quamvis non sint de præcepto quoad Forum, tamen in praxi fere qua talia celebrantur a populo, sed in nostro Kalendario aliam diem, quam in Germania occupant. Inter quæ præcipue notandum Festum S. Joannis Nepomuceni Martyris diei 17. Maji assignatum, quod tamen in Germania die 16. ejusdem, et quidem etiam in iis Regionibus ex. gr. in Austria, Styria, etc. ubi non est de præcepto, cum solemnitate maxima, novendiali præcedente, et octava celebratur: in nostris tamen Ecclesiis, in quibus populus concurrit ad idem festum celebrandum, et in quibus altaria vel imagines ejusdem Sancti, quæ nullibi desunt, cum tapete, floribus, et luminaribus exornata sunt, leguntur Missæ aut in colore albo de S. Ubaldo quem noster populus nec novit, aut de Requie non sine offensione populi, imo etiam nostrorum Patrum, qui erga primum hunc sacramentalis sigilli assertorem devotionem fovent quam maximam. Ergo supplicatur humillime ut liceat nobis celebrare hoc festum die 16. Maji, reponendo S. Pascha-

[1]) Documentum originale asservatur.

lem Baylon ad diem propriam 17. et assignando pro S. Ubaldo diem 22. Maji. Item rogamus pro festo S. Bartholomæi Apost., quod in Germania die 24. Augusti celebratur, unde similes inconvenientiæ oriuntur, quia in nostro Directorio plerumque occurrit, duplex translatum coloris albi, non sine admiratione populi, qui festa Apostolorum solemniter celebrat.

2. In terris hæreditariis Austriæ celebratur Dedicatio Ecclesiæ Metropolitanæ vel Cathedralis una cum Dedicatione omnium Ecclesiarum tum Sæcularium tum Regularium Dominica III. Octobris, et sic in Directoriis Diœcesanis notatur: „Officium de Comm. cum commemor. Dedicationis Ecclesiæ respective Metropolitanæ vel Cathedralis, mutatis Antiph. et ℣℣. cum Oratione: „Deus qui invisibiliter . . ., et Dominicæ in utrisque Vesperis, Laudibus et Missa;“ et peragitur ubique cum solemnitate externa, ornantur Ecclesiæ, in turribus vexilla in signum Dedicationis exponuntur, et omnes conciones fiunt de eadem solemnitate. Submisse itaque rogamus, si nobis ex benigna concessione Sacr. Rit. Congregationis liceat, in prædicta Dominica celebrare Dedicationem etiam Ecclesiarum nostræ Congregationis etiam in choro cum commemoratione Ecclesiæ respective Cathedralis. Nam semper timenda est Ordinariatus, cujus censuræ nostrum Directorium subjacet, exprobratio, quia exceptionem facimus a communi lege, sine dubio ab Apostolica Sede adprobata, totius Austriæ, Styriæ, Tyrolis, etc. Item, quamvis non adeo necessarium, tamen exoptatissimum esset de festo SS. Angelorum Custodum, quod ex Decreto S. M. Clementis PP. XIV. in Germania Dominica prima Septembris, qua dup. 2. class. cum octava pariter cum magna populi devotione solemniter et cum concionibus de eodem festo celebratur. Si benignissime concessum fuerit, optandum esset sine octava, ne nimia Kalendarii perturbatio oriatur.

3. Oeniponti Diœcesis Brixinensis Patronus Regni est S. Joseph Sponsus Beatæ Mariæ Virginis, et Patro-

nus (seu Titularis) Ecclesiæ Cathedralis Translatio S. Cassiani Episc. Mart. Dominica II. post Pascha. Ast anno currenti a censura Ordinariatus nostris Patribus injunctum, imo statim in Directorio impressum fuit festum SS. Ingenuini et Albuini Patronor. Brixinensium qua dup. 1. class. die 5. Februarii; quæritur: num Nostri teneantur aut possint hoc festum, quod non est de præcepto pro foro, recitare, aut an potius ad evitandas contentiones prædictum festum pro forma tantum imprimendum sit Directorio, admonendo privatim Patres de ejusdem in choro omissione?

4. Montis Episcopalis Patronus Diœcesis Argentinæ S. Arbogastus celebratur Dominica ante diem 25. Julii immediate præcedente: quæritur, si hæc Dominica simul est III. Julii, num juxta alias a Sacr. Rituum Congregatione die 3. April. 1821 declarata transferendum sit festum SSmi Redemptoris, an potius illud Patroni Diœcesis?

5. Leodii in Belgio, si dies 17. Sept., in quo celebratur festum S. Lamberti Patroni Diœcesis, in Dominicam cadit, festum Septem Dolorum Beatissimæ Mariæ Virginis, ex Decreto S. M. Pii Papæ VII., in sequentem Dominicam transfertur; quæritur, an cum vel sine octava?

6. Officium Fugæ D. N. J. C. Dominica IV. Aprilis fere quotannis est impeditum, et celebratur qua translatum tempore paschali, cui minus convenire videtur: si humillime proponere liceat, supplicari Sacr. Rituum Congregationem pro assignando huic festo aliam Dominicam, ex. gr. III. post Epiphaniam, aut. I. vel II. Julii, aut aliam?

7. Nostri Patres frequenter, præcipue diebus Dominicis excurrunt ad Paræcias in vicinia positas ad succurrendum Parochis tum in concionando, aut confessiones excipiendo, aut in Missa plerumque cantata celebranda. Præterea extat Leobii in Styria Hospitium, in quo semper tres aut quatuor nostri Sacerdotes in cura animarum

occupantur, ast non habentes Ecclesiam propriam, quotidie in Parochiali celebrant; quæritur: num juxta plura Decreta et Declarationes Sacr. Rituum Congregationis se conformare teneantur in Missa? Causa dubii est, quia si prædicta conformatio locum haberet, nostri Patres, imprimis posteriores in Hospitio morantes frequentissime, et præcipue diebus Dominicis deberent dicere Missas non concordantes cum Officiis nostris pulcherrimis et devotissimis, ut sunt Festa Domini Nostri J. C. et Beatæ Mariæ Virginis assignata ad Dominicas, festa inquam, de quibus in Germania nec somniant.

8. Quomodo terminentur Hymni in festo Sacri Cordis Jesu, quum in Missa „Egredimini" dicenda sit Præfatio de Nativitate?

9. In collegio Frohnleitensi nostri Patres simul administrant Ecclesiam Adriathensem, quæ Ecclesia, aliquando Parochialis, spatio quadrantis horæ a nostra Ecclesia Frohnleitensi nunc Parochiali remota, in illa lugubri Ecclesiarum, ut priori sæculo videbatur, superfluarum destructione, a colonis empta, hucusque maxima cura, et non paucis expensis ab iisdem conservatur, et non habens proprium Sacerdotem nostræ dispositioni et administrationi plane relicta est: et revera ibidem quam frequentissime a Nostris concionatur, Sacramenta administrantur, et Missæ leguntur; quæritur: num etiam hujus Ecclesiæ Patronus seu Titularis, S. Georgius Martyr a nostris Patribus licite sub ritu dup. 1. class. cum octava celebretur?

10. Nostræ Ecclesiæ Mauternensi adjacet Capella ad normam Lauretanæ exædificata, ob nimiam populi devotionem celebris, in quam aditus ex Ecclesia patet, et in qua quotidie plures, aut certe una Missa a Nostris legitur; quæritur, num festum Translationis Almæ Domus Lauretanæ qua duplex primæ Classis cum octava sit celebrandum?

Et Sacra eadem Congregatio ad Quirinales Ædes infrascripta die Ordinariis in Comitiis coadunata, post

factam a me subscripto Secretario relationem, omnibus rite accurateque examinatis, rescribendum censuit ut infra, nimirum:

Ad 1um Pro gratia in omnibus juxta preces.

Ad 2um Pariter pro gratia in omnibus; sed festum SS. Angelorum Cust. celebretur quidem ritu dup. 2. class. sed sine octava.

Ad 3um Dummodo SS. sint Patroni præcipui vel Regni vel Diœcesis, de ipsis sine octava recitandum est officium juxta alias decreta pro Regularibus.

Ad 4um Ad tramites citati Decreti Generalis diei 3. Aprilis 1821 in casu festum Redemptoris uti secundarium transferendum.

Ad 5um In casu translationis faciendum esse officium sine octava.

Ad 6um Juxta alias decreta in casu impedimenti non esse transferendum, sed eo anno omittendum.

Ad 7um In casu servanda esse decreta.

Ad 8um Ut in festis Bmæ Mariæ Virginis.

Ad 9um et 10um Negative.

Atque ita rescripsit ac servari mandavit a supradictis Patribus Congregationis SSm̃i Redemptoris extra Italiam et in Dominiis Austriacæ Domus degentibus. Die 1. Septembris 1838.

Pro Em̃o et Rm̃o Dñ̃o Cardinali Pedicini Præfecto
C. Card. Odescalchi.

(L. † S.) J. G. Fatati S. R. C. Secret.

121.

Decretum Sacr. Rituum Congregationis de die 3. Augusti 1839, quo conceditur, ut festum S. Alphonsi sub ritu duplici I. classis cum octava celebretur.[1]

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

Expletis nuperrime Canonizationis solemniis, dum ingenti lætitia exultabant Alumni Congregationis SSm̃i

[1]) Exstat Documentum originale.

Redemptoris ad Sanctorum honores evectum perspicientes proprium Parentem et Fundatorem Alphonsum Mariam de Ligorio Episcopum Confessorem, id animo volvebant, ut solemniori ritu ejusdem natale festum quotannis celebrarent Kalendis Augusti. Omnium quocirca nomine Rm̃us hodiernus Rector Major Sacrorum Rituum Congregationem humillimis datis precibus supplex adivit, enixeque rogavit, quod in proprio Kalendario annuntiata die Officium S. Alphonsi apponeretur sub ritu duplicis primæ classis et octava. Hujusmodi precibus per infrascriptum Secretarium relatis in Ordinario Cœtu ad Quirinale subsignata die coadunato, Em̃i et Rm̃i Patres Sacris tuendis Ritibus præpositi, respondendum censuerunt: „Pro gratia quoad ritum et octavam; quoad vero diem, fiat quarto Nonas Augusti.“ Die 3. Augusti 1839.

C. M. Episc. Prænest. Card. Pedicinius S. R. C.
Vice Canc. S. R. C. Præf.

(L. † S.) J. G. Fatati S. R. C. Secret.

122.

Rescripta Sacr. Rituum Congregationis de die 18. Augusti 1839 circa Litanias Lauretanas et de die 23. Aug. 1839 circa Missam S. Alphonsi in prima Solemnitate post Canonizationem.

P. Sabelli in „Archivio delle Carte di Roma II.“ pag. 27 duo sequentia Documenta affert:

„1. Rescritto originale del Cardinale Fransoni, potersi aggiungere nelle Litanie Lauretane = *Regina sine labe originali concepta.* = Roma 18. Agosto 1839.“

„2. Rescritto originale della S. Congregazione de' Riti, di celebrarsi nel primo ed ottavo giorno della prima Solennità di S. Alfonso la Messa di esso Santo, negli altri giorni, la Commemorazione. = Roma 23. Agosto 1839.“

123.

Decretum S. R. Congr. de die 10. Septembris 1839, quo Officium S. Alphonsi sub ritu duplici pro universa Ecclesia præscribitur. [1]

Decretum Urbis et Orbis.

Postquam in vulgus editum fuit Decretum quod tuto procedi valeret ad canonizationem B. Alphonsi Mariæ de Ligorio olim Episcopi S. Agathæ Gothorum, et Institutoris Congregationis SSm̃i Redemptoris, de speciali gratia SSm̃us Dñs Noster Gregorius PP. XVI. ad enixas preces Em̃orum Cardinalium Caroli Mariæ Pedicini Episcopi Prænestini et S. Rituum Congregationi Præfecti, et Caroli Odescalchi causæ Canonizationis ejusdem Relatoris annuit, ut Officium cum Missa in ejusdem Beati honorem quibuslibet petentibus Episcopis concederetur. Animo propterea reputans R. P. Joseph Maria Mautone recensitæ Congregationis SSm̃i Redemptoris Procurator Generalis, Causæque prædictæ Postulator et non paucos Episcopos et pene omnes Regularium Ordines hujusmodi obtinuisse Indultum, multosque alios Episcopos idipsum in præsentiarum expetere, et nomine proprio, et R. P. Rectoris Majoris cæterorumque Consultorum suæ Congregationis humillimis datis precibus enixe rogavit Em̃os ac Rm̃os Patres Sacris Ritibus tuendis præpositos, ut Officium S. Alphonsi Mariæ de Ligorio de Communi Confessoris Pontificis cum Lectionibus II. et III. Nocturni et Oratione ac Missa propriis ad universam Ecclesiam extenderetur. Sacra Congregatio Ordinariis in Comitiis ad Quirinales Ædes infrascripta die coadunata, audita relatione per subscriptum Secretarium facta, attentaque potissimum pari methodo extensum fuisse Officium tum S. Hieronymi Emiliani Institutoris Congregationis Somaschæ die 2. Septembris 1769 tum novissime S. Francisci Caracciolo Fundatoris Clericorum Regularium Minorum die 5. Augusti 1807 omnibus mature perpensis,

---

[1]) Copia typis excusa ap. Rev. Cam. Apost.

rescribendum censuit: *„Ad me Secretarium cum Sanctissimo. — Die 31. Augusti 1839.“* Super quibus omnibus facta postmodum Eidem Sanctissimo Dño Nostro Gregorio PP. XVI. fideli relatione, Sanctitas Sua precibus benigne annuens ex speciali gratia supradictum Officium cum Missa denuo ab Rmo Cardinali Carolo Maria Pedicinio Episcopo Prænestino S. R. Eccl. Vice Cancellario et Sacror. Rit. Congregationi Præfecto, una cum R. P. Virgilio Pescetelli Sanctæ Fidei Promotore revisum a Clero Sæculari et Regulari utriusque sexus universalis militantis Ecclesiæ qui ad Horas Canonicas tenentur, quotannis die secunda Augusti sub ritu duplici minori recitari præcepit.

Die 10. Mensi Septembri eodem anno 1839.

C. M. Episc. Prænest. Card. Pedicinius S. R. E. Vice Canc. S. R. C. Præf.

J. G. Fatati S. R. C. Secretarius.

124.

Breve Gregorii XVI. de die 10. Januarii 1840 indulgentiam plenariam Festo S. Alphonsi Ecclesias nostras visitantibus concedens. [1]

Gregorius PP. XVI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Maxima inter Ecclesiæ Catholicæ lumina atque ornamenta S. Alphonsus Maria de Ligorio refulget, qui doctrina et sanctitate insignis, summaque charitate incensus, miris omnium virtutum exemplis, ac pluribus doctissimis ac pientissimis operibus Dei gloriæ ac spirituali hominum saluti unice serviens, post vitam sanctissime exactam jam coronatus possidet palmam, et cum Deo in cœlo triumphat. Ut igitur erga hunc Sanctum populorum pietas atque devotio magis magisque in dies augeatur, quam libentissime cœlestes Ecclesiæ thesauros reserandos existimamus. Quamobrem dilecti filii Joannis

[1]) Exstat Copia authentica.

Camilli Ripoli, presbyteri et Rectoris Majoris, ut asseritur, Congregationis SSm̃i Redemptoris ab eodem Sancto fundatæ votis annuentes, deque omnipotentis Dei misericordia ac BB. Petri et Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus et singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus et confessis ac S. Communione refectis, qui quamlibet ex Ecclesiis ejusdem Congregationis SSm̃i Redemptoris die festo commemorati S. Alphonsi Mariæ de Ligorio a primis vesperis ac septem diebus continuis immediate sequentibus singulis annis devote visitaverint, ibique pro christianorum Principum concordia, hæresum exstirpatione ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam per unumquemque Christifidelem semel tantum quolibet anno ad sui libitum eligendum lucrifaciendam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem, quam etiam animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicare possint misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 10. Januarii 1840 Pontificatus Nostri anno nono.

A Card. Lambruschini.

Concordat cum Originali, quod asservatur in Tabulario Secretariæ Brevium.

(L. † S.) Pro Dño Card[li] Paracciani Clarelli
Jo. B. Brancaleoni Castellani Subst.

125.

Rescriptum Pontificium de die 18. Maji 1840, quo S. Alphonsus ad Patronos minus principales Neapolitanos adscribitur.

P. Sabelli in „Archivio delle Carte di Roma II.“ pag. 27 ad annum 1840 adnotat:

„Rescritto in Copia informe (conservandosene l' Originale nell' Archivio rispettivo della Curia di Napoli,) col quale Gregorio Papa XVI alle Istanze della Città di Napoli, accorda di ascriversi S. Alfonso inter Patronos minus principales, cum Officio et Missa cum Credo, sub ritu dupl. major. die 2. Augusti, in perpetuum. = Roma 18 Maggio 1840."

126.

Rescriptum Pontificium de die 18. Maji 1840 ad lucrandam Indulgentiam plenariam inter Octiduum S. Alphonsi.[1])

Beatissimo Padre,

Giuseppe Maria Mautone Procuratore Generale della Congregazione del Santissimo Redentore prostrato ai piedi di V. S. umilmente espone come dovendosi fare nelle Case della suddetta Congregazione l' ottavario del loro Santo Fondatore Alfonso Maria di Liguori nelle respettive Chiese, ed affinchè riesca di profitto ai Popoli, supplica l' Oratore onde voglia degnarsi Vostra Beatitudine di accordare l' Indulgenza plenaria a chi visita le anzidette Chiese in esso Ottavario previa la sacramentale confessione e communione. Che etc.

Ex Audientia SSm̃i.

SSm̃us Dñs Noster Gregorius PP. XVI. omnibus utriusque sexus Christifidelibus plenariam Indulgentiam,

---

[1]) Hoc Documentum, cujus Originale asservatur, tantum pro Domibus Austriacis a S. Sede postulatum est, uti ex sequenti placeto regio patet:

„Vidit ex mandato Excellentissimi Domini J. et R. Oratoris."

Romæ die 30. Maji 1840.

Infrascriptus Rev. R. Ap. Majestatis Consiliarius Aulicus apud Sanctam Sedem Legationis a Consiliis et Agen.

(L. † S.) B. Binder.

21771
2261

„His litteris pontificiis in quantum tenor earum non legibus et Ordinationibus cæsareo-regiis adversatur, placetum regium conceditur."

Per Sacr. Cæs. Reg. Majest.
Viennæ die 14. Julii 1840.
Jos. Meixner, Secr. aulicus.

Fidelibus quoque defunctis applicabilem, semel tantum acquirendam uno ex diebus Octidui in qualibet de supraenuntiatis piis Domibus Ecclesia pro unica dumtaxat vice, prout in precibus, prævia tamen relativi Ordinarii licentia celebrandi, sincere pœnitentes et confessi, SSmum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, necnon relativam Ecclesiam visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium juxta mentem Sanctitatis Suæ oraverint, clementer est elargitus. Præsenti valituro absque ulla Brevis expeditione.

Datum Romæ ex Secretaria S. Congregationis Indulgentiarum die 18. Maji 1840.

(L. † S.) C. Card. Castracane Præf.
H. Ginnasi Secretar.

127.

Breve Gregorii XVI. de die 25. Septembris 1840 indulgentias devotioni sabbatinæ in honorem B. M. V. assistentibus concedens.[1]

Gregorius PP. XVI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponendum Nobis curavit dilectus filius presbyter Joseph Maria Mautone Procurator Generalis Congregationis SSmi Redemptoris, ex regula a S. Alphonso Maria de Ligorio, Fundatore ejusdem Congregationis, præscripta et ab Apostolica Sede approbata in Ecclesiis ejusdem Instituti in festivitatibus B. M. V. et quolibet Sabbato aliquas preces, concionem et litanias cum benedictione SSmi Eucharistiæ Sacramenti populo impertienda in honorem et gloriam ejusdem B. M. V. Immaculatæ peragi solitum esse. Qua de re, ut melius animarum saluti consultum sit, supplices preces porrexit, ut nonnullas indulgentias eidem pio exercitio tribuere velimus. Nos igitur iisdem postulationibus benigne annuentes de Omnipotentis Dei misericordia ac BB. Petri et Pauli

[1] Exstat Copia authentica.

Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus et singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus et confessis ac S. Communione refectis, qui quamlibet Ecclesiam præfatæ Congregationis in singulis septem Festivitatibus B. M. V. Immaculatæ visitaverint, ac primo Sabbato cujuslibet mensis huic pio exercitio devote interfuerint, et pro christianorum Principum concordia, hæresum exstirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die præfatorum id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. In quolibet vero ex reliquis Sabbatis totius anni iisdem Christifidelibus saltem contritis et præmissa reliqua peragentibus tercentum dies de injunctis eis seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Quas omnes et singulas indulgentias, peccatorum remissiones et pœnitentiarum relaxationes etiam animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicari posse indulgemus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscunque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 25. Septembris 1840 Pontificatus Nostri anno decimo.

A. Card. Lambruschini.

Concordat cum Originali.

Jo. Camill. Ripoli Congr. SSmi Red. Rect. Maj.
(L. † S.) et Sup. Gen.

128.

Decisio S. Congr. Episcop. et Regular. de die 25. Septembris 1840 circa varia Dubia Monialium SSmi Redemptoris in Austria. [1])

Anno 1827 Vindobonæ moniales SSmi Redemptoris vulgo „*Liguorine*“ appellatæ constitutæ fuerunt. Rescri-

---

[1]) Apud Bizzarri pag. 451. Romæ 1885.

pto hujus S. C. diei 3. Aprilis 1835 Summus Pontifex indulsit, „ut licet vota simplicia emittere cogantur[1]) „Moniales, de quibus in precibus, gaudeant tamen indul„gentiis, ac privilegiis ab Apostolica Sede concessis mo„nialibus, solemnem professionem in Ordine SSmi Red„emptoris peragentibus salvo semper jure Ordinarii."

Anno 1839 P. Vicarius generalis penes hanc S. C. lamentabatur nonnullos Episcopos a votis simplicibus, quæ Moniales ipsæ perpetuo emittunt, dispensare et Antistitem quemdam *alia hujusmodi ad arbitrium agere;* hinc ut ipse hujusmodi malis occurreret infrascriptas facultates sequentibus articulis expostulabat, nempe:

1⁰ Dispensandi a præfatis votis, concurrente necessitate, et permittendi professionem in articulo mortis, licet novitiæ nondum novitiatum compleverint.

2⁰ Moderandi Constitutiones juxta locorum consuetudinem et dispensandi in singulis casibus *ubi necessitas esset.*

3⁰ Erigendi novam Domum in Civitate Stein Diœcesis S. Hippoliti.

4⁰ Insuper deprecabatur, ut Ecclesiis dictarum Monialium ea privilegia et gratiæ communicarentur, quæ Ecclesiis Congregationis SSmi Redemptoris concessæ sunt.

---

[1]) Nempe ob leges quædam exigentes, quæ cum votis solemnibus incompatibilia sunt. Etiam declarata fuerunt simplicia vota Sanctimonialium SSmi Redemptoris in Flandria. „S. Pœnitentiaria mature perpensis, quæ a P. Provinciali Ligorinorum Brugis in Belgio „exponuntur quoad Sanctimoniales SSmi Redemptoris in Flandria „occidentali collectas, rescribendum censuit, earumdem vota uti sim„plicia a S. Sede æstimari. Episcopo vero Brugensi ex Apostolica „auctoritate facultatem concedit indulgendi Monialibus, ut cum plena „ab ipsomet dependentia bona, quæ ad illas spectant, vel pervenire „successionis alioque legitimo jure possunt, recipere, retinere, admi„nistrare, deque eis contractus inire, atque in pios, honestosque usus, „præsertim vero in bonum Monasterii per actus inter vivos, sive causa „mortis etiam per testamentum disponere possint. Quoad Nuntium „vero Apostolicum transmittantur resolutiones S. C. EE. et RR. super „Monialibus SSmi Redemptoris Viennæ captæ anni 1835, 1840; nec „non decreta per S. Pœnitentiariam emissa super Moniales Galliarum, „et Belgii . . . . Datum Romæ in S. Pœnitentiaria die 30. Novem„bris 1840."

Relate ad dispensationem votorum simplicium, quæ a præfatis Monialibus emittuntur, animadvertebantur ea, quæ Bened. XIV. tradit in Const. *Convocatis* § 32: „Quoad vota, noverint (Pœnitentiarii) sibi abstinendum „ab eorum commutatione, in quibus agitur de præjudicio „tertii. Quare in eo, quod pertinet ad vota, quamvis „simplicia, seu perseverantiæ, seu alia emitti solita in „aliqua Congregatione, vel Communitate, et in vota obli„gatoria a tertio acceptata, non se ingerant." Et in Const. *Inter præteritas* 3. Decembris 1749 § 66: „Quod „vero attinet ad commutationem votorum, in quibus de „tertii præjudicio agitur, quæ quidem Pœnitentiariis in„terdicitur, opposite sane scribit Suarez tom. 2. de reli„gione lib. 6 cap. 5 § 7. Circa vota perseverantiæ, quæ „a quibusdam fiunt dum aliquam Congregationem ingre„diuntur, quæque naturam assumunt contractus, et reci„procæ obligationis, a quibus Pœnitentiarii dispensare „non possunt, valde ad rem loquitur P. Sirus in suo „manuscripto opere super Bulla Innoc. XII."

Circa vero facultatem moderandi Constitutiones exponebatur absonum esse a S. C. more illam in genere concedere, sed potius ipsam S. C. in casibus particularibus providere, quando locorum peculiaria adjuncta id exigant.

Propositis igitur dubiis in Congregatione particulari diei 20. Septembris 1840 nempe:

1⁰ An et quomodo respondendum sit primo articulo superius expresso?

2⁰ An, et quomodo secundo articulo?

3⁰ An, et quomodo annuendum sit precibus in tertio articulo enunciatis?

4⁰ An, et quomodo annuendum petitioni, de qua in articulo quarto?

Emi Patres rescripserunt:

Ad 1. Affirmative juxta modum: nempe relate ad vota dentur facultates Nuntio Apostolico ad quinquen-

nium cum solitis clausulis, ut in casibus particularibus, legitima concurrente causa, commissa exsequutione P. Vicario generali, et ad mentem; mens est: *Che Mons. Nunzio nella sua prudenza alla opportunità, come sarebbe la circostanza della erezione del Monastero di Stein, faccia conoscere ai Vescovi la illegitimità di tali dispense essendo riservate alla S. Sede.* Quo vero ad professionem in articulo mortis affirmative ad formam Const. S. Pii V.

Ad 2. Recurrat per Nuntium in casibus particularibus.

Ad 3. Affirmative.

Ad 4. Affirmative quoad indulgentias, aliosque favores spirituales tantum, salvo jure Ordinariorum.

Et facta relatione SSmo D. N. Gregorio PP. XVI. in audientia habita a Card. Præfecto, Sanctitas Sua resolutionem S. C. approbavit.

(L. † S.) 25. Sept. 1840.

129.

Decretum S. Congregationis Indulgentiarum de die 5. Februarii 1841, quo varia Dubia circa Indulgentias, Sodalitates, Scapularia etc. decisa sunt.[1]

Valentinen. Vicarius Generalis Capitularis ac Superior Trinitariarum, civitatis et diœcesis Valentinensis, quærit a Sacra Congregatione.

1° Utrum præfatæ Trinitariæ per diversas Galliarum diœceses diffusæ publicare possint in earum ecclesiis singulas indulgentias concessas earum Ordini S. Joannis de Matha usque in præsens, quatenus attenta revocatione s. m. Pauli V. plurimarum indulgentiarum Ordinibus Regularibus concessarum dictæ indulgentiæ amplius subsistere non videntur?

2° Utrum qui obtinet diversas facultates ab Apostolica Sede, scilicet altaris privilegiati personalis, erigendi stationes Viæ Crucis, benedicendi cruces, numi-

[1]) Documenta authentica S. Congr. Indulgent. n. 286.

smata etc. debeat exhibere dictas facultates Ordinario, etiamsi nulla mentio facta sit in concessionum Rescriptis?

3° Utrum valide erectæ sint Sodalitates, cum in Gallia, et præcipue in diœcesi Valentinensi, servatus non sit modus præscriptus in Bulla Clementis VIII., relatus in Bibliotheca Ferraris: impetrato tamen a Sede Apostolica indulto, vi cujus, et juxta ejus tenorem erectio peracta sit, ac confecto verbali processu uniuscujusque erectionis in qualibet respectiva parochia?

4° Utrum in adscribendis fidelibus Sodalitati Sacri Scapularis liceat uti in plurali parva formula: Accipe vir devote etc?

5° Utrum sufficiat recitatio Confessionis idest *Confiteor etc.* in Sacramento Pœnitentiæ habita, pro recitatione illius præscripta, quando impertienda sit benedictio cum indulgentia in mortis articulo?

6° Utrum necesse sit tribus vicibus recitare *Confiteor etc.* quando administratur sacrum Viaticum, extrema Unctio, ac indulgentia in mortis articulo impertitur?

7° Utrum infirmus lucrari possit indulgentiam plenariam in mortis articulo a pluribus Sacerdotibus facultatem habentibus impertiendam?

8° Utrum Sacerdos valide conferat indulgentiam plenariam in mortis articulo, omissa formula a Summo Pontifice præscripta, ob libri deficientiam?

Sacr. Congregatio die 5. Februarii 1841 respondit:

Ad 1m Negative. Possunt tamen promulgare indulgentias tantum earum Ordini concessas juxta Summarium recens constructum a Sacra Congregatione, ab eaque approbatum, non obstante revocatione s. m. Pauli V. dummodo præfatæ Trinitariæ canonice fuerint receptæ.

Ad 2m Affirmative *quoad Viæ Crucis erectionem,* Negative relate ad alias facultates, nisi aliter disponatur in obtentis concessionibus.

Ad 3m Affirmative, exstante jam Sanctæ Sedis indulto derogatorio Bullæ, seu Constitutionis Clementis VIII.

Ad 4m Affirmative, juxta præpositam rubricam in precibus benedictionis sacri scapularis.

Ad 5m Negative juxta praxim et rubricas, nisi necessitas urgeat.

Ad 6m Affirmative juxta praxim et rubricas.

Ad 7m Negative in eodem mortis articulo.

Ad 8m Negative, quia formula non est tantum directiva sed præceptiva.

H. Ginnasi, Secret.

130.

Testimonium P. Jos. Mautone, olim Procuratoris Generalis, circa Compendium Privilegiorum anni 1839 et 1840 editum. [1]

Infrascriptus Procurator Generalis Congregationis SSmi Redemptoris hisce testatur, omnes prædictæ Congregationis Alumnos privilegiis in libello, cui titulus est: „Compendium Privilegiorum Congregationis SSmi Redemptoris ex concessione SS. Pontificum, Anno Domini MDCCCXL“ [2]) recensitis tuta conscientia uti posse.

Romæ ex Residentia nostra in Sa Maria in Monterone 1841.

Josephus Maria Mautone Procurator Generalis.

Conforme esse Originali, testatur
Veteris Œttingæ 15. Augusti 1841.

(L. † S.) Jos. Passerat C. SS. R. Vicarius Generalis.

---

1) Exstat Copia authentica.

2) Hoc Compendium Mutinæ tam 1839 quam 1840 impressum nihil aliud est nisi reimpressio Compendii Privilegiorum a Rmo P. de Paola Superiore Generali anno 1792 publicati, uti ex pagina 121 patet. In Appendice tamen addantur Brevia Pii PP. VII. *Qui sicut* et Leonis PP. XII. *Inter religiosas familias,* et Oraculum vivæ vocis Pii VII. diei 20. Junii 1820 circa celebrationem Missæ in Oratoriis privatis supra allatum. Vid. Document. N. 80.

131.

Rescriptum Pontificium de die 24. Julii 1841 facultatem concedens Stationes S. Viæ Crucis erigendi.[1])

Beatissime Pater!

Josephus Passerat, Vicarius Generalis Congregationis Sanctissimi Redemptoris transalpinæ pedibus Vestræ Sanctitatis provolutus Absolutionem et Benedictionem Apostolicam deprecans, pro se suisque in Officio prædicto legitimis Successoribus humillime petit facultatem erigendi Vias Crucis et ipsas benedicendi cum applicatione Indulgentiarum a Sede Apostolica huic pio exercitio concessarum in Collegiis propriis jurisdictioni suæ subditis, extra Collegia propria autem in iis locis, ubi Conventus Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci non existunt, simulque hanc facultatem Rectoribus singulorum Collegiorum jurisdictioni suæ subjectorum delegandi.

Pro qua gratia.

Ex audientia Sanctissimi.

Sanctissimus Dominus Noster Gregorius PP. XVI. Oratori benigne concessit Facultatem erigendi, per actuales etiam Rectores Collegiórum ejus jurisdictioni subjectorum, quatuordecim Stationes Viæ Crucis in quolibet ex ipsis Collegiis, nec non prævia Ordinarii respectivi licentia, immediate in quinquaginta, et per singulos Rectores præfatos in viginti quinque tantum Ecclesiis, vel in publicis seu privatis Oratoriis de locis extra ipsa Collegia existentibus, ubi Ordo Min. Observantium haud existit, eisdemque Stationibus benedicendi, atque applicandi omnes Indulgentias consuetas. Præsenti valituro non obstantibus in contrarium facientibus quibuscunque.

Datum Romæ ex Secretaria S. Congregationis Indulgentiarum die 24. Julii 1841.

(L. † S.) C. Card. Castracane Præf.
A. Canonicus Prinzivalli Substitutus.

[1]) Exstat Copia authentica.

Præsentem Copiam una cum suo Originali contextu collatum, in omnibus apprime concordare testor.

Viennæ ex S. Nuntiatura Apostolica die 1. Octobris 1842.

(L. † S.) F. Rondanini a Secretis.

132.

Dubium S. Congr. Indulgentiarum de die 25. Septembris 1841 circa erectionem Stationum Viæ Crucis.[1])

Apamien. Vicarius Generalis Apamiensis expostulat: An pro validitate erectionis Viæ Crucis, et ad lucrandas Indulgentias ipsi adnexas, sit absolute necessarius processus verbalis ab Episcopo, vel ab ejus Vicario conficiendus, an sufficiat facultas a Sancta Sede per Rescriptum obtenta?

Sacr. Congregatio die 25. Septembris 1841 respondit: Circa erectionem Stationum Viæ Crucis, impetratis antea ab Apostolica Sede necessariis et opportunis facultatibus, *omnia ac singula*, quæ talem erectionem respiciunt, *scripto* fiant, tam nempe postulatio, quam erectionis ejusdem concessio, quarum instrumentum in codicibus, seu in actis Episcopatus remaneat, et testimonium saltem in codicibus parœciæ, seu loci, ubi fuerint erectæ præfatæ Stationes, inseratur.

133.

Testimonium P. Jos. Mautone, olim Procuratoris generalis, de die 22. Julii 1841 datum circa facultatem quatuor Scapularia benedicendi.[2])

Quod Congregatio SSmi Redemptoris gaudeat concessione benedicendi et distribuendi, tum in Missionibus, tum extra illas, Scapularia quatuor Ordinum religiosorum, videlicet Carmelitarum, Trinitariorum, Theatinorum et Servorum B. M. V. in iisdem dumtaxat locis, ubi fa-

---

[1]) Decreta authent. S. Congr. Indulg. n. 294.

[2]) Exstat Copia authentica.

miliæ dictorum Ordinum non exstant, et quod præfatæ concessionis documenta originalia in Archivio generali ejusdem Congregationis asserventur, omnibus, quorum interest, infrascriptus testatur.

Insuper S. R. C. concessit Congregationi SSm̃i Redemptoris die 8. Januarii 1803 facultatem in perpetuum, benedicendi in Missionibus dicta Scapularia, quin opus sit imponendi illa singulis personis propriis manibus, sed benedicendo illa summatim ordinare, ut dictæ personæ sibimetipsis ea imponant, et absque illatione nominum eorum in librum respectivorum Ordinum.[1])

Romæ in domo residentiæ nostræ in S. Maria in Monterone 22. Julii anni 1841.

Joseph Maria Mautone Procurator Generalis.

Conforme esse Originali, testatur
Veteris Œttingæ 15. Augusti 1841.

(L. † S.) Joseph Passerat C. SS. R. Vicarius Generalis.

134.

Responsum Em̃i Card. Castracane de die 30. Julii 1841 circa 10,000 annorum Indulgentias, quæ crucibus Missionum applicari solent.[2])

Em̃s Card. Castracane, S. Indulg. et Reliqu. Congr. Præfectus, ob dictam Indulgentiam Summum Pontificem non adeundum esse censuit: „cum“ (ut die 30. Julii rescripsit) „Sodales S. Alphonsi de Ligorio et Patres Passionistæ, qui et ipsi eamdem Indulgentiam in Missionibus proponunt, dejiciendi non sint a pacifica possessione illius promulgandæ, cujus promulgatio, cum jam „obtineret apud veteres Societatis Jesu in Belgio Missionarios, satis virium in longo tot annorum cursu ha-

[1]) Conf. Decretum supra allatum n. 52.

[2]) Ita in Compend. Privileg. Wittemii 1847. Sect. II. Tit. 1. n. 11. pag. XVIII et in Elencho Privileg. Monachii 1860 pag. 279 not. 6. — Sed videatur Decretum S. Congregationis Indulgentiarum de die 26. Maji 1898 infra allatum, quo omnes Indulgentiæ mille vel plurium millium annorum omnino revocatæ sunt.

„bere videtur, præter illud Suffragium, quod a duarum „Congregationum Fundatoribus S. Alphonso et Ven. „Paulo habuit."

135.

Rescriptum Sacr. Rituum Congr. de die 17. Junii 1843, quo in Kalendario Monialium SS. Redemptoris plura festa Sanctorum ad duplicem majorem elevantur. [1])

Congr. SS. Redemptoris Sanctimonial.

Decreto, die 15. Aprilis 1831, indultum fuit Sanctimonialibus Congregationis SSmi Redemptoris, se conformandi in divinis persolvendis laudibus Kalendario approbato pro Patribus recensitæ Congregationis; sed cum ex dispositione proprii Instituti nonnulla Sanctorum festa, nimirum S. Francisci Salesii, Francisci a Paula, Dominici Institutoris Ordinis Prædicatorum, Augustini Episcopi et Francisci Assis. ceu Sanctimonialium Patronorum specialium majori cum solemnitate sint celebranda, cui non respondet assignatus ritus in eodem Kalendario, propterea eædem Sanctimoniales S. Rit. Congregationem humillime rogarunt pro elevatione ritus horum Officiorum ad duplicem 2. classis, quo ritu pariter dicere optarent festum Pur. Cordis B. M. V. Dominica post Octavam Assumptionis ejusdem Deiparæ, una cum Officio proprio loco alterius jam assignati pro eadem Congr. SSmi Redemptoris. Et Sacra eadem Congregatio, audita relatione a me subscripto Secretario facta, de speciali gratia tantum annuit pro elevatione ritus ad duplicem majorem quoad Officia Sanctorum ut in precibus; quoad Officium vero Ss. Cordis B. M. V. servetur solitum instar concessionis factæ Congregationi SSmi Redemptoris.

Romæ die 17. Junii 1843.

(L. † S.) Card. Pedicinius.

S. P. Fatati Secret.

---

[1]) Exstat Copia typis cusa.

136.

Aggregatio concessa de die 31. Martii 1844 ab Ordine Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ.[1])

Nos D. Pus S. R. E. Card. Ostinius Præsidens
ceterique Definitores Generalis Capituli Congregationis
Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ
Rm̃o Dño Josepho Constantino Passerat Vicario Generali
Congregationis SSm̃i Redemptoris ac omnibus Domibus
ejusdem Congregationis suæ jurisdictioni subjectis
Salutem in Domino.

Præcipua devotio ac singularis vestra erga Congregationem nostram propensio voluntatis, quam ex multis experimentis satis perspectam habemus, merito a Nobis postulant, ut quem vobis debemus in Domino Charitatis affectum declarare curemus. Idque cum nulla alia re quam spiritualibus obsequiis, quatenus tenuitas nostra patitur, præstare valeamus, de Omnipotentis Dei bonitate confisi, ac præcipue Beatorum Patrum Nostrorum Benedicti et Romualdi meritis innitentes, omnium ac singulorum Sacrificiorum, Orationum et reliquorum bonorum Operum, piarumque exercitationum, quæ (Deo Auctore) in tota hac Congregatione nostra fiunt, vos participes facimus, earumque communionem ex toto et sincero cordis affectu in Christo Jesu vobis impertimur. In nomine Patris, et Filii et Spiritus Sancti. Insuper autem Deum ac Patrem D. N. Jesu Christi obsecramus, ut concessionem hanc de Cœlo ratam et firmam habere dignetur, ac de inexhausto ejusdem dilectissimi Filii sui meritorum thesauro nostram Ipse inopiam supplens, vos suorum donorum, cœlestiumque charismatum copia in hac vita auctos, æternæ tandem gloriæ corona remuneret.

---

[1]) Exstat Copia authentica.

In quorum fidem has fieri jussimus, Nostri, quo utimur, Sigilli impressione munitas. Datum in Sacra Eremo Montis Coronæ hac die 31. Martii 1844.

D. Archangelus E. C. M. C. Definitor et Scriba.
(L. † S.)

137.

Breve Apostolicum de die 21. Maji 1844, quo Patribus nostris Vetero-Œttingæ exsistentibus in perpetuum conceduntur Indulgentiæ ante Cruces Missionum lucrandæ.[1])

Gregorius PP. XVI.

Ad Perpetuam Rei Memoriam. De sempiterna hominum salute vehementer solliciti, illis profecto piis postulationibus alacri libentique animo annuere solemus, quas in spiritualem animarum salutem redundare cognoscimus. Exponendum Nobis curavit Modernus Rector Presbyterorum Congregationis SS̃mi Redemptoris Domus loci in Altötting Passaviensis Diœcesis ipsum impense cupere, ut crucibus per Presbyteros memoratæ Congregationis in dicto loco nunc et in posterum degentes tempore eorum Missionum sive in Parochialibus et Filialibus Ecclesiis, sive extra illas erigendis, et benedicendis Indulgentiam applicare possint, qua fideles ante illas rite orantes perfruantur. Supplici igitur cum prece Nos adiit, ut hanc gratiam de Apostolicæ Sedis benignitate impertiri velimus. Quamobrem de omnipotentis Dei misericordia, ac BB. Petri et Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus et singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui corde saltem contrito ante Cruces per Presbyteros memoratæ Congregationis SS̃mi Redemptoris Domus loci in Altötting Passaviensis Diœcesis, ut præmittitur, tempore eorum Missionum erigendas et benedicendas, *septem Ave* in honorem Dolorum B. M. V. recitaverint, septem annorum et totidem quadragenarum Indulgentiam misericorditer in Domino concedimus et impertimur. In contrarium facientibus non obstantibus

[1]) Exstat Documentum originale.

quibuscunque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut præsentium Litterarum transumptis seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 21. Maji 1844 Pontificatus Nostri Anno Decimotertio.

Pro Domino Cardinali Lambruschini
A. Picchioni Substitutus.

Annulus Piscatoris.

138.

Rescriptum Pontificium de die 28. Februarii 1845 concedens facultatem ad quinquennium disponendi de bonis immobilibus.[1])

Beatissime Pater,

Cum Collegia Hospitiaque Congregationis SSm̃i Redemptoris ultra Alpes seu nullæ seu insufficientes habuerint fundationes, ita ut ex redditibus subsistere non valerent, præsertim revolutionum tempore, quo Congregati de loco in locum emigrare debebant; pecuniæ summas partim modicas, partim majores, quas Divina ministrabat Providentia solebant Superiores in sustentationem impendere quotidianam, imo emere vel vendere fundos, et capitalia, salvis tamen oneribus, prout necessitas vel utilitas exigebat, sine recursu ad Sanctam Sedem.

Cum autem eadem necessitas exsistat, nempe cum dictæ Congregationis domus partim nullas, partim insufficientes habeant fundationes; Vicarius Generalis supradictæ Congregationis SSm̃i Redemptoris ad hoc ut omni conscientiæ anxietudine liber sit, humillime postulat a Sanctitate Vestra facultatem, saltem ad determinatum tempus, disponendi de rebus immobilibus, quas sine

[1]) Exstat Documentum originale.

onere possidet, vel possidebit eadem Congregatio ultra Alpes. Ad genua provolutus humiliter osculatur pedes Sanctitatis Vestræ.

Ex Audientia SSmi habita a Domino Secretario S. Congregationis Episc. et Reg. sub die 28. Februarii 1845.

Sanctitas Sua, attentis expositis, prævia sanatione quoad præteritum, petitam facultatem P. Vicario Generali *ad quinquennium* benigne indulsit, qua uti possit prout necessitas, vel utilitas ejusdem Congregationis postulaverit de consensu respectivorum Nuntiorum S. Sedis, et quando agitur de Regnis ubi Nuntii Apostolici non adsunt, de consensu Ordinarii loci, in quo domus erecta est. Quibuscumque in contrarium non obstantibus. — Romæ. —

(L. † S.) P. Card. Ostinius Præf.

A. Canonicus Bizzarri Sub-Secretarius.

139.

Prorogatio facultatis sub de die 3. Aprilis 1846 applicandi crucibus vel crucifixis Indulgentias Viæ Crucis ad decennium.[1])

Ex Audientia SSmi, die 3. Aprilis 1846.

Sanctissimus, attentis expositis, benigne annuit pro petita enunciati Indulti prorogatione *ad aliud decennium,* servata in omnibus forma et dispositione Rescripti diei 24. Aprilis 1824. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

L. Card. Altieri.

140.

Facultas de die 14. Aprilis 1847 ad decennium concessa legendi libros prohibitos.[2])

Facultas concessa *ad decennium* P. Passerat Vic. Gener. legendi et retinendi omnes quoscumque prohibi-

---

[1]) Deest Documentum originale; sed supramemoratum Rescriptum legitur in Compendio Privilegiorum Wittem. 1847 sect. II. Tit. I. n. 11 pag. XXI. — [2]) Deest Documentum originale, sed citatur de verbo ad verbum in Documento originali diei 5. Aprilis 1857.

tos libros, exceptis qui de obscœnis ex professo tractant (sub custodia tamen retinendos) una cum facultate eamdem licentiam concedendi uni alterive Religioso cujusque Domus seu Collegii.

141.

Decretum Romani Pontifices *circa admissionem ad habitum et professionem religiosam die 25. Januarii 1848 publicatum.*

Decretum ubique locorum servandum.[1])

Decretum Sacræ Congregationis super Statu Regularium, auctoritate SSmi Dni Nostri Pii PP. IX. editum, de testimonialibus Ordinariorum litteris requirendis in receptione illorum qui ad habitum religiosum admitti postulant.

Romani Pontifices pro eorum pastorali cura, qua semper Regularium familiarum bono et splendori prospicere non omiserunt, illud Superioribus pro viribus commendarunt, ut antequam ad religiosum habitum postulantes reciperent, de illorum vita, moribus, ceterisque dotibus et qualitatibus sedulo inquirerent, ne indignis ad religiosas familias, non sine maximo illarum detrimento, ostium adaperirent. Verum quamlibet Moderatores Ordinum diligentiam adhibeant in informationibus exquirendis, in gravi tamen ut plurimum versantur periculo deceptionis, nisi ab locorum Antistitibus testimonium exquirant circa eorum qualitates, qui ad habitum religiosum admitti postulant: Ordinarii enim vi pastoralis officii oves suas præ ceteris agnoscere possunt, et sæpe sæpius ea manifestare impedimenta quæ alios latent. Hæc animadvertens SSmus Dns Noster Pius PP. IX., audito voto S. R. E. Cardinalium hujus Sacræ Congregationis super Statu Regularium, attentisque postulationibus nonnullorum Episcoporum, præsenti Decreto *ubique locorum perpetuis futuris temporibus ser-*

[1]) Exstat Copia typis impressa Romæ ap. Rev. Cam. Apost. 1848.

vando, hæc, quæ sequuntur, Apostolica auctoritate statuit, atque decernit.

I. In quocumque Ordine, Congregatione, Societate, Instituto, Monasterio, Domo, sive in iis emittantur vota solemnia, sive simplicia, et licet agatur de Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, Institutis, Monasteriis, ac Domibus, quæ ex peculiari privilegio etiam in corpore juris clauso, vel alio quovis titulo in Decretis generalibus non comprehenduntur, nisi de ipsis specialis, individua, et expressio mentio fiat, nemo ad habitum admittatur absque testimonialibus litteris tum Ordinarii originis, tum etiam Ordinarii loci, in quo Postulans post expletum decimum quintum annum ætatis suæ ultra annum moratus fuerit.

II. Ordinarii in præfatis litteris testimonialibus, postquam diligenter exquisiverint etiam per secretas informationes de Postulantis qualitatibus, referre debeant de ejus natalibus, ætate, moribus, vita, fama, conditione, educatione, scientia; an sit inquisitus, aliqua censura, irregularitate, aut alio canonico impedimento irretitus, ære alieno gravatus, vel reddendæ alicujus administrationis rationi obnoxius. Et sciant Ordinarii eorum conscientiam super veritate expositorum oneratam remanere, nec ipsis umquam liberum esse hujusmodi testimoniales litteras denegare; in eisdem tamen super præmissis singulis articulis ea tantum testari debere, quæ ipsi ex conscientia affirmare posse in Domino judicaverint.

III. Omnibus et singulis Superioribus regularibus, aliisque Religiosis, ad quos spectat, cujuscumque gradus sint, et Instituti licet exempti, et privilegiati ac de necessitate exprimendi, etiam in virtute sanctæ obedientiæ hujus Decreti observantia districte præcipitur: et qui contra hujus Decreti tenorem aliquem ad habitum religiosum receperit, pœnam privationis omnium officiorum, vocisque activæ et perpetuæ inhabilitatis ad alia imposterum obtinenda, eo ipso incurrat, a qua nonnisi ab Apostolica Sede poterit dispensari.

IV. Vi cujuscumque privilegii, facultatis, indulti, dispensationis, approbationis regularum et constitutionum etiam in forma specifica, quam ab Apostolica Sede aliquis Ordo, Institutum, Superior, Religiosus consequeretur, numquam huic Decreto derogatum esse censeatur, nisi ei expresse et nominatim derogetur, licet in concessione derogatoriæ generales quantumvis amplæ apponantur. Quod si alicui Instituto expresse et nominatim dispensatio super eodem Decreto aliquando concedi contigerit, aliis minime extendi poterit, vi cujuscumque privilegii, et communicationis privilegiorum.

V. *Quolibet anno die prima Januarii in publica mensa* hoc Decretum legatur sub pœna privationis officii, ac vocis activæ et passivæ, a Superioribus ipso facto incurrenda.

Ne autem hujus Decreti observantia aliqua ratione, titulo, prætextu impediatur, Sanctitas Sua quibuscumque in contrarium facientibus constitutionibus, regulis, et statutis cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, Instituti, Monasterii, Domus, etiam in forma specifica ab Apostolica Sede approbatis, nec non cuilibet privilegio, licet in corpore juris clauso, et Apostolicis Constitutionibus ac Decretis confirmato, ac expressa, individua, speciali et specialissima mentione digno, aliisque contrariis quibuscumque prorsus derogat, et derogatum esse declarat.

Datum Romæ ex S. Congregatione super Statu Regularium die 25. Januarii 1848.

Andreas Can. Bizzarri a Secretis.

Die 6. Februarii 1848 prædictum Decretum affixum et publicatum fuit ad valvas Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, et Curiæ Innocentianæ, ac in aliis locis solitis et consuetis Urbis per Aloysium Pitorri Apostolicum Cursorem. — Joseph Cherubini Magister Cursorum.

142.

Decretum Regulari disciplinæ *circa admissionem ad habitum et professionem religiosam die 25. Januarii 1848 publicatum. Decretum in Italia et Insulis adjacentibus (etiam Sabaudia) servandum.*[1])

Decretum S. Congregationis super Statu Regularium auctoritate SSm̃i Dñi Nostri Pii PP. IX. editum, de receptione Novitiorum ad habitum et professionem.

Regulari disciplinæ instaurandæ, ubi collapsa fuerit, vel servandæ ubi vigeat, nihil magis conducit, quam in admittendis Novitiis ad habitum et ad professionem maximam curam adhibere, ut ii tantum recipiantur, qui superna vocatione ducti, morum honestate, ceterisque dotibus præditi religionem ingrediuntur cupientes Deo inservire, mundi pericula evitare, et spirituali proximorum saluti qua exemplo, qua opere ad præscriptum Instituti, quod profitentur, consulere. Ex Novitiis enim Religionis bonum vel malum prorsus pendet: quandoquidem hi sunt Religionum semina, hi sunt novi palmites Dei vineam novellantes; sed si semina, si novitiæ vites infectæ sint, nonnisi fructus mali colligi possunt. Quapropter Romani Pontifices et præsertim Sixtus V.,[2]) Clemens VIII.,[3]) Innocentius X.[4]) et Innocentius XII.,[5]) saluberrima edidere decreta, quibus leges in admittendis Novitiis servandæ constituebantur. Cum igitur SSm̃us D. N. Pius PP. IX., ab ipsis Pontificatus sui primordiis pastoralis vigilantiæ studia convertenda esse duxerit ad Religiosarum Familiarum disciplinam totis viribus promovendam, Prædecessorum suorum vestigia sectando, certam stabilemque legem constituendam esse existimavit, quæ in admittendis Novitiis ad habitum et professionem servari omnino deberet. Re igitur demandata

---

[1]) Exstat copia typis impressa Romæ ap. Rev. Cam. Apost. 1848.
[2]) Const. „*Cum de omnibus*“ anni 1587.
[3]) Decret. cui initium „*SSm̃us in Christo Pater*“ diei 19. Maji 1602.
[4]) Instr. „*Ad propagandam*“ diei 5. Novembris 1654.
[5]) Decret. „*SSm̃us in Christo Pater*“ diei 18. Julii 1695.

S. R. E. Cardinalibus hujus S. Congregationis de Statu Regularium a Sanctitate Sua institutæ, Emis Patribus universa rei ratione sedulo diligenterque perpensa, necessarium visum est in admissione Novitiorum ad habitum et professionem, partes concedendas esse nedum inferioribus Prælatis et Superioribus Generalibus, verum etiam nonnullis aliis religiosis viris probatæ vitæ, regularis disciplinæ zelo ferventibus, consilio et gravitate præstantibus, ut eorum, qui religiosæ familiæ nomen daturi sint, indolem, ingenium, mores, cæterasque necessarias dotes accurate explorent, et sedulo investigent quo consilio, quo spiritu, qua ratione ad regularem vitam ineundam ducantur, et eos tantum probent, quos secundum Deum idoneos esse revera constiterit. Sententiæ S. Congregationis SSmus in Christo Pater inhærens, ea, quæ sequuntur, *pro Italia, et Insulis adjacentibus* [1]) hoc perpetuis futuris temporibus valituro Decreto Apostolica sua auctoritate statuit, atque decernit.

Pars Prima Decreti.

De lege servanda in probandis iis, qui ad habitum religiosum admitti postulant.

Art. I. Qui duplici scrutinio juxta modum inferius exprimendum probatus non fuerit ad habitum nullo prorsus modo admittatur in quocumque Ordine, Congregatione, Societate, Instituto, Monasterio, Domo, sive in iis emittantur vota solemnia, sive simplicia, et licet agatur de Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, Institutis, Monasteriis ac Domibus, quæ ex peculiari privilegio etiam in corpore juris clauso, vel alio quovis titulo, in Decretis generalibus non comprehenduntur, nisi de ipsis specialis, individua et expressa mentio fiat.

Art. II. In qualibet provincia habeantur octo Examinatores, scilicet Provincialis, et septem alii idonei Religiosi probatæ vitæ, prudentia, gravitate ac zelo disci-

[1]) et *Sabaudia,* ut ex Documento infra allato Num. 155 Declar. super Decreto: *Regulari disciplinæ* ad 8 patet.

plinæ regularis præditi a Capitulo seu Congregatione provinciali per secreta suffragia eligendi, ita tamen ut si in Provincia sint Definitores, vel Consultores, vel Assistentes, vel alii, quocumque appellentur nomine, Consiliarii provinciales, duo ex ipsis in Examinatores deligantur. Examinatores in præfato munere usque ad novum provinciale Capitulum, seu Congregationem perdurabunt.

Art. III. Cum aliquis ad habitum recipi postulaverit, Provincialis omnia exquirat documenta, et requisita ad præscriptum SS. Canonum, Constitutionum Apostolicarum, Decretorum S. Congregationum ac Statutorum Ordinis, et diligenter inquirat circa illius qualitates, utrum nempe ab omni defectu et impedimento immunis sit, et necessariis dotibus præditus, religioso statui idoneus, ac etiam an amoris perfectioris vitæ, et Deo liberius in Religione serviendi, seu potius levitate, aut necessitate, vel alio inordinato fine ductus admitti postulet. Deinde omnia præfata documenta et informationes tradat saltem tribus ex provincialibus Examinatoribus, exclusis iis qui postulanti sint consanguinei, vel affines, ut eas absque ullo partium studio serio perpendant. Indicto examinis die Provincialis cum delectis ab ipso Examinatoribus conveniet, et postquam ipse et alii Examinatores juraverint ad Sancta Dei Evangelia, *se quacumque humana affectione postposita fideliter munus executuros,* postulantem examinent, eoque ab examinis loco dimisso, ejus documenta, qualitates, et requisita, aliaque, quæ superius notata sunt, serio expendant, et deinceps per secreta suffragia judicent an dignus sit qui approbetur, super quibus omnibus Provincialis et aliorum Examinatorum conscientia graviter onerata remaneat. Is autem probatus dumtaxat intelligatur, qui saltem unum suffragium supra medietatem obtinuerit. Si postulans præfato scrutinio probatus fuerit, examen et scrutinium scripto fideliter exaratum Provincialis, et unusquisque ex Examinatoribus manu propria subscribet, declarando etiam sese omnia requisita a SS. Canonibus, Constitutionibus

et Decretis Apostolicis et Regulis et Statutis respectivi Ordinis præscripta debito modo examinasse; hujusmodi vero relationem examinis et scrutinii, et respectivam declarationem jurejurando confirment. Quibus peractis, Provincialis præfatam relationem et declarationem una cum authenticis documentis ad Superiorem Generalem, vel ad Procuratorem Generalem, prout inferius in Art. XI. explicabitur, transmittet. Ne autem hujus Decreti executio differatur usque ad celebrationem proximi Capituli vel Congregationis Provincialis, interim Examinatores Provinciales eligantur per secreta suffragia a Provinciali, una cum suis Definitoribus, vel Assistentibus, vel aliis Consiliariis Provincialibus; et si hujusmodi Definitores, Assistentes, Consiliarii in aliquo Ordine desint, electio fiat a Provinciali una cum quatuor Religiosis graduatis, vel gravioribus, si graduati desint, ejusdem Provinciæ ab eodem Provinciali deputandis.

Art. IV. In Ordinibus, aliisque Institutis, in quibus Provinciales non existunt, vel Provincialia Capitula seu Congregationes non celebrantur, Examinatores pro unaquaque domo Novitiatus eligantur juxta superius præscriptam methodum a Capitulo, Dieta seu Congregatione Generali, et Superior ejusdem Domus loco Provincialis habeatur, cujus erit convocare Examinatores, et alia peragere, quæ in Art. III. statuta sunt. Verum cum hoc in casu ob pauciorem Religiosorum numerum contingere possit, ut septem Examinatores eligi minime valeant, Examinatores numero minores, non tamen citra quatuor, eligi poterunt. Si autem hujusmodi Capitula, Dietæ et Congregationes Generales statim non convocentur, interim electio Examinatorum fiat juxta modum in Art. V. designandum.

Art. V. Si Institutum constet aliquo tantum separato Monasterio, Conventu vel Domo, nec in Congregationem erectum sit, et Capitulum, Dietam, Congregationem Generalem minime habeat, Examinatores capitulariter per secreta suffragia a Superiore et Capitularibus

ejusdem Monasterii, Conventus vel Domus eligantur; et quoad eorum numerum serventur quæ in Art. IV. definita sunt, ac in officio ad triennium perdurent.

Art. VI. Præter memoratos Examinatores Provinciales in quolibet Ordine, Congregatione, Societate, Instituto alii septem Examinatores Generales constituantur, qui tamen ad quatuor reduci poterunt in iis Ordinibus et Institutis, in quibus ob pauciorem Religiosorum numerum septem haberi nequeant. Hi ex gravioribus, et prudentioribus religiosis viris probatæ vitæ ac zelo regularis disciplinæ præditis, per secreta suffragia in Capitulo, Dieta, vel Congregatione Generali eligentur, ita tamen ut si agatur de Ordine, in quo sint Definitores, Assistentes, Consultores, Visitatores, vel alii Consiliarii Generales duo ex ipsis in Examinatores deputentur. Examinatores Generales in officio usque ad futurum Capitulum, Dietam, vel Congregationem Generalem perdurabunt. Superior Generalis erit præses cum suffragio in consilio Examinatorum; et Procurator Generalis uti Examinator natus præter electos habendus erit.

Art. VII. Examinatores Generales in intervallo, quod intercedet a dato hujus Decreti usque ad celebrationem proximi Capituli, Dietæ, vel Congregationis Generalis eligantur per secreta suffragia a Superiore Generali una cum saltem tribus Religiosis graduatis seu gravioribus Ordinis ab eodem Generali Superiore deputandis et deligendis ex Definitoribus, Visitatoribus, Assistentibus, vel Consultoribus Generalibus si adsint.

Art. VIII. Si agatur de Instituto, quod constituatur ex aliquo tantum separato Monasterio, Conventu, Domo, nec in Congregationem erecto, et præter localem, alius major Superior non habeatur, Superior localis probum et idoneum deputet Religiosum, ut primum scrutinium, de quo in Art. III. perficiat cum Examinatoribus electis juxta Art. V.; et ipse Superior localis cum iis Capitularibus ejusdem domus, qui locum in eodem primo

scrutinio non habuerunt, secundum scrutinium in Art. X. præscribendum exequetur.

Art. IX. Quod vero attinet ad Ordines, et Instituta, quæ licet in Congregationem et Societatem erecta sint, tamen in iis Capitula, Dietæ, et Congregationes Generales, vel non celebrantur, vel raro convocantur, in iisdem Ordinibus et Institutis auctoritas, quæ Capitulis, Dietis et Congregationibus Generalibus circa electionem Examinatorum superius attributa est, conceditur Superiori Generali cum Definitoribus, Visitatoribus, Assistentibus, Consultoribus, aliisque, quocumque nomine appellentur, Consiliariis Generalibus, ita tamen ut si Definitores, Assistentes, aliique Consiliarii Generales non sint saltem quatuor, Superior Generalis alios graves et idoneos Religiosos eis adjungat ad enunciatum saltem numerum constituendum: quæ Religiosorum deputatio potiori ratione fieri debeat si in Ordine et Instituto Definitores, Assistentes, aliique Consiliarii Generales non reperiantur. Quibus in casibus electio Examinatorum fiat per secreta suffragia quolibet triennio, nec electores teneantur duos Definitores, Assistentes, vel alios Consiliarios Generales inter Examinatores adnumerare.

Art. X. Cum autem Superior Generalis relationem examinis et scrutinii, ac enunciatam superius declarationem cum authenticis documentis ad præscriptum Art. III. receperit, ipse omnia accurate percurrat, ac per singulas partes expendat, per secretas etiam inquisitiones sedulo investigando num tenor hujus Decreti servatus fuerit, et an adversus Candidatum et primum scrutinium aliqua exceptio inveniatur. Quibus peractis, Superior Generalis præfatam relationem, declarationem et documenta ac requisita tradat Procuratori Generali, et saltem aliis duobus Examinatoribus Generalibus qui cum Candidato nullo consanguinitatis vel affinitatis vinculo conjuncti sint; et quatenus Procurator Generalis non adsit, tribus saltem Examinatoribus Generalibus, ut omnia perpendant juxta modum in Art. III. designatum. Postea vero indicto

die conveniant, et præstito tam a Superiore Generali quam a Procuratore Generali et ceteris Examinatoribus, ut supra, juramento, reque mature perpensa, per secreta suffragia definiant, an approbatio facta in primo scrutinio confirmanda sit, vel revocanda, super quibus omnibus conscientia Superioris Generalis et Examinatorum graviter onerata remaneat. Tunc autem approbatio confirmata intelligatur, quando ejus favore saltem unum suffragium supra medietatem habeatur.

Art. XI. Si Superior Generalis Romæ non resideat, acta, de quibus in Art. III., ad Procuratorem Generalem Romæ morantem transmittenda erunt (valde enim expedire visum est secundum scrutinium Romæ fieri), dummodo tamen idem Procurator tres saltem Examinatores Generales Romæ habeat, vel eos ad Urbem commode vocare possit. Quo in casu, quoad præmissa omnia vices Superioris Generalis gerat. Quoad si Examinatores Generales nec Romæ degant, nec commode vocari possint, eadem acta ad Superiorem Generalem etsi alibi moretur, transmittantur, ut ea peragat quæ in Art. III. statuta sunt.

Art. XII. Superior Generalis sive ipse, sive Procurator Generalis secundo scrutinio præfuerit, poterit Candidatum ex justis et rationalibus causis rejicere, licet fuerit ab Examinatoribus in utroque scrutinio probatus; numquam vero admittere eum, qui fuerit ab Examinatoribus reprobatus.

Art. XIII. Ut vero Candidatus definitive ad habitum recipiatur, præter præscriptam legem et formam, cui omnes omnino sese conformare debent, servanda etiam erunt, quæ a Constitutionibus et Statutis respectivi Ordinis circa receptionem ad habitum ulterius præscribuntur, in ea tamen parte dumtaxat, quæ huic Decreto non opponitur.

Art. XIV. Superiores quolibet semestri ad hanc S. Congregationem super Statu Regularium summarie referant de singulis Novitiis ad habitum receptis, de

uniuscujusque ætate, patria, aliisque qualitatibus, et respectivis documentis, nec non de actis confectis pro receptione, deque observatione hujus Decreti.

Pars Secunda Decreti.

De lege servanda in admittendis Novitiis ad Professionem.

Art. I. Quicumque ex Religiosis et Novitiis alicujus Ordinis, Congregationis, Societatis, Instituti, Monasterii, Domus, de quibus part. I. Decret. art. I., cognoverit Novitium sui Instituti aliquo impedimento, vel gravi defectu præpeditum esse ad religiosum statum rite assumendum, impedimentum ipsum et defectum Superiori Conventus Novitiatus, vel Provinciali, vel Superiori Generali manifestare teneatur. Superiores vero denuntiantis nomen secretum retineant.

Art. II. Prope terminum cujusque trimestris Novitiatus Magister Novitiorum Provinciali de agendi ratione cujusque Novitii scripto referat.

Art. III. Duobus mensibus ante professionem Provincialis sive per se, sive per alium idoneum Religiosum sibi benevisum, Novitii voluntatem diligenter exploret an coactus, an seductus sit, quo spiritu ad statum religiosum ductus, an sciat quid agat, an obligationes status religiosi et regulæ agnoscat: secreto audiat tum Magistrum Novitiorum, tum Novitios nec non Religiosos etiam Conversos Conventus seu Domus Novitiatus circa Novitium ad professionem admittendum. Quo facto, Capitulum conventuale ejusdem Conventus seu Domus convocet, ut Capitulares per secreta suffragia declarent, an Novitius ad professionem admitti possit. Deinceps omnium actorum et resultantium relationem scripto exaratam propria manu subscribat, quin tamen eos, qui secreto deposuerint, ullo modo in aliquod discrimen adducat.

Art. IV. Hujusmodi relationem Provincialis tribus saltem Examinatoribus provincialibus communicet; et

condicto die convocet præfatos Examinatores et Novitiorum Magistrum, et præstito ab omnibus superius enunciato juramento, Magister Novitiorum referat de Novitii agendi ratione in Novitiatu servata, de ejus libertate, vocatione et idoneitate ad statum religiosum, et declaret, utrum ipse in Domino existimet Novitium ad professionem tuto admitti posse. Si vero Magister Novitiorum vel ratione distantiæ, vel alia legitima causa ad locum scrutinii commode accedere nequeat, transmittat super præmissis relationem in scriptis, illamque juramento confirmet et propria manu subscribat. Provincialis deinceps et Examinatores per secreta suffragia definiant, an Novitius necessariis dotibus præditus sit, ut ad professionem tuto admitti possit, super quo eorum conscientia graviter onerata remaneat.

Art. V. Si Novitius probatus fuerit, Provincialis de omnibus instructum reddat Superiorem Generalem qui ulterioribus informationibus, quatenus necessarium judicaverit, requisitis, approbationem revocet, vel confirmet, prout in Domino judicaverit, quin tamen umquam permittere possit professionem Novitii, qui ab Examinatoribus Provincialibus reprobatus fuerit.

Art. VI. In iis Institutis, in quibus Provinciales non existunt, sint illorum locum ad effectum, de quo agitur, Superiores Domus Novitiatus.

Art. VII. Si quid ulterius exigant Constitutiones et Regulæ alicujus Ordinis et Instituti in admittendis Novitiis ad professionem, id servandum etiam erit in ea dumtaxat parte, quæ tenori hujus Decreti minime contraria sit.

Ut autem suprascriptum Decretum quoad utramque ejus partem executioni omnino demandetur, Sanctitas Sua omnibus ad quos spectat, etiam in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipit plenam illius observantiam; et quemlibet Superiorem cujuscumque gradus sit, et Instituti quantumvis exempti et privilegiati, etiam de necessitate exprimendi, qui, non servata hujus Decreti

forma, Novitium ad habitum vel professionem receperit, pœnæ ipso facto incurrendæ privationis omnium officiorum, vocisque activæ et perpetuæ inhabilitatis ad alia imposterum obtinenda plane subjicit, a qua nonnisi ab Apostolica Sede poterit dispensari. Mandat etiam singulis Superioribus idem Decretum quolibet anno in omnibus Monasteriis, Conventibus, Collegiis et Domibus *die prima Januarii, et Dominica I. Julii in publica mensa* legi sub pœna privationis officii, ac vocis activæ et passivæ ipso facto incurrenda. Decernit insuper vi cujuscumque privilegii, facultatis, indulti, dispensationis, approbationem regularum et constitutionum, etiam in forma specifica, quam ab Apostolica Sede aliquis Ordo, Institutum, Superior, Religiosus consequeretur, numquam huic Decreto derogatum esse censeri, nisi ei expresse et nominatim derogetur, licet in concessione derogatoriæ generales quantumvis amplæ apponantur: quod si alicui Instituto expresse et nominatim dispensatio super eodem Decreto aliquando concedi contigerit, aliis minime extendi posse vi cujuscumque privilegii, et communicationis privilegiorum. Tandem Sanctitas Sua, ne hujus Decreti observantia aliqua ratione, titulo, prætextu impediatur, quibuscumque in contrarium facientibus Constitutionibus, Regulis et Statutis cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, Instituti, Monasterii, Domus etiam in forma specifica ab Apostolica Sede approbatis, nec non cuilibet privilegio, licet in corpore juris clauso, et Apostolicis Constitutionibus ac Decretis confirmato, ac expressa, individua, speciali et specialissima mentione digno, aliisque contrariis quibuscumque Apostolica auctoritate prorsus derogat, et derogatum esse declarat.

Datum Romæ ex S. Congregatione super Statu Regularium, die 25. Januarii 1848.

Andreas Can. Bizzarri a Secretis.

Die 6. Febr. 1848. Prædictum Decretum affixum, et publicatum fuit ad valvas Ecclesiæ S. Joannis Lateranensis, Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostolicæ, et Curiæ

Innocentianæ, ac in aliis locis solitis et consuetis Urbis, per me Aloysium Pitorri Apostolicum Cursorem.

Joseph Cherubini Magister Cursorum.[1])

143.

Rescriptum Pontificium de die 2. Septembris 1848, quo prorogantur Indulgentiæ lucrandæ ante Cruces Missionum a Patribus nostris in Tyrolo commorantibus benedictas ad Quinquennium.[2])

Beatissime Pater,

Gregorius XVI. fel. rec. decreto sub die 24. Julii 1841 a S. C. Indulgentiarum emanato Religiosis Congregationis SSm̃i Redemptoris in Tyrolo existentibus benigne ad septennium facultatem concessit erigendi in fine Missionum Sacras Cruces, easdemque benedicendi et applicandi septem annorum, totidemque quadragenarum ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus pro unica dumtaxat vice singulis anni diebus in perpetuum acquirendum, si ejusmodi Crucem corde saltem contrito et devote visitaverint, juxta mentem Sanctitatis Suæ per aliquod temporis spatium orando, ea tamen lege, ut tum de Missionibus, tum de Crucis erectione Ordinarii consensus accedat.

Cum vero tempus in indulto præfinitum proxime elabatur, inde Josephus Passerat, Vicarius Generalis Congregationis SSm̃i Redemptoris Transalpinæ, Sanctitatem Vestram iterum humillime precatur, ut facultates et Indulgentiæ supra enunciatæ de novo prorogentur, adjectis tamen precibus, ut fideles, qui die erectionis, vel Anniversario, vel Dominica proxime insequenti Sacram Communionem rite perceperint, Indulgentia plenaria gaudeant; deinde ut etiam infirmi, qui ad Crucem privilegiatam accedere non possunt, in cubilibus suis, si modo coram alia cruce a Patribus benedicta aliquas pias preces

---

[1]) Declarationes ad hæc Decreta a S. Congr. super Statu Regularium datas vide in Documento infra allato N. 155.

[2]) Exstat Documentum originale.

fuderint, easdemque Indulgentias lucrari possint: et demum, ut omnes Indulgentiæ applicari possint pro animabus Purgatorii.

Pro qua gratia.

Ex Audientia SSm̃i.

SSm̃us Dominus Noster Pius PP. IX. gratias sub die 24. mensis Julii 1841 prout in precibus elargitas benigne confirmavit servato in omnibus tenore ejusmodi præcedentis concessionis. Præterea omnibus utriusque sexus Christifidelibus plenariam Indulgentiam, ut infra, tum nempe die de Crucis Erectione, in posterum ab ante enunciatæ Congregationis Sacerdotibus in Tyroli Dictione de respectivi Ordinarii licentia peragenda, tum anniversaria ejusmodi Erectionis die, vel in Dominica immediate sequenti, dummodo vere pœnitentes confessi, sacraque Communione refecti relativam Crucem, nec non aliquam Ecclesiam, seu Publicum Oratorium, visitent, ibique per aliquod temporis spatium juxta mentem Sanctitatis Suæ orent, clementer est elargitus. Insuper indulsit, ut Christifideles, sub præfata Ditione existentes singulas Indulgentias (et per hoc Rescriptum, et per illud dictæ diei 24. Julii 1841 concessas) etiam in casu physicæ infirmitatis, si rite, ut supra, dispositi fuerint, et alia pia opera a respectivo Confessario injungenda fideliter peregerint, lucrari queant. Præsentibus *ad Quinquennium* valituris absque ulla Brevis expeditione et cum facultate easdem Indulgentias in suffragium Fidelium Defunctorum applicandi.

Datum Romæ ex Secretaria Sacræ Congregationis Indulgentiarum die 2. Septembris 1848.

(L. † S.) C. Card. Patritius Præf.

Jacobus Gallo Secret.

144.

Rescriptum Pontificium de die 2. Septembris 1848, quo Patribus Provinciæ Alsaticæ variæ Indulgentiæ Crucibus Missionum adnectendæ in perpetuum conceduntur.[1]

Beatissime Pater,

Summi Pontifices Leo XII. et Gregorius XVI. fel. rec. pluribus Rescriptis ad Septennium valituris, Religiosis Congregationis SSmi Redemptoris in Helvetia existentibus, facultatem concesserunt erigendi in fine Missionum vel Renovationum, vel aliorum Exercitiorum spiritualium, Sacras Cruces, easdemque benedicendi et applicandi sequentes Indulgentias: 1° Plenariam, in die erectionis SS. Crucis. 2° Plenariam in die anniversario erectionis, et Dominica proxima insequenti, pro iis Christifidelibus, qui in una vel altera die Sacram Communionem rite receperint et preces consuetas recitaverint. 3° Indulgentiam 300 dierum lucrandam a fidelibus toties quoties coram S. Cruce, 3 vel 5 Pater et Ave recitaverint. — Cum autem tempus in Indulto præfinitum jam elapsum sit, et insuper documentum originale in expulsione turbulenta in Helvetia deperditum sit, igitur Leopoldus Ottmann Præpositus actualis Provinciæ Alsaticæ dictæ Congregationis SSmi Redemptoris, pedibus Sanctitatis Vestræ humillime provolutus, precatur, ut Indultum de novo prorogetur, adjecta modo prece, ut etiam infirmi, qui ad Crucem privilegiatam accedere non possunt, in cubilibus suis, si modo coram alia cruce a dictis Patribus benedicta, aliquas pias preces fuderint, easdemque Indulgentias lucrari possint, et ut applicari possint enuntiatæ Indulgentiæ pro Animabus Purgatorii. Pro qua gratia.

Ex Audientia SSmi.

SSmus Dominus Noster Pius PP. IX. omnibus utriusque sexus Christifidelibus sacris Missionibus vel spiritualibus Exercitiis ab enuntiatæ Congregationis Sacerdo-

---

[1]) Exstat Copia authentica.

tibus in Helvetica ditione peragendis, quinquies saltem intervenientibus Plenariam Indulgentiam, uno ex ultimis tribus, tum Sacrarum Missionum, tum spiritualium Exercitiorum diebus acquirendam, si vere pœnitentes, confessi, sacraque Communione refecti, aliquam Ecclesiam seu publicum Oratorium visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium juxta mentem Sanctitatis Suæ oraverint, benigne concessit. Præterea indulsit, ut dicti Sacerdotes possint Crucem postremo prælaudatorum Missionum et Exercitiorum die erigere, eidemque benedicere atque applicare tercentorum dierum Indulgentiam a Christifidelibus toties lucrifaciendam, quoties ante aliquam ex iis Crucibus quinque *Pater, Ave* et *Gloria* in SS. Domini Vulnerum memoriam corde saltem contrito et devote recitaverint. Insuper ipsis Christifidelibus plenariam Indulgentiam, et die præfatæ de qualibet Cruce erectionis, et anniversaria ipsius erectionis die, vel in Dominica immediate sequenti acquirendam, si, ut supra, vere pœnitentes, confessi, sacraque Communione refecti, Crucem nec non aliquam Ecclesiam seu publicum Oratorium visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium, juxta mentem Sanctitatis Suæ oraverint, peramanter est impertitus. Tandem indulsit, ut dictæ Ditionis Christifideles præfatas Indulgentias, etiam in casu physicæ infirmitatis, si rite, ut supra, dispositi fuerint, et alia pia opera a relativo Confessario injungenda, fideliter peregerint, lucrari queant. Voluitque Sanctitas Sua, ut in casu benedictionis postremo dictorum Missionum et Exercitiorum die habendæ, eadem benedictio cum SS̃mi Crucifixi imagine impertiatur. Præsentibus *in perpetuum* valituris absque ulla Brevis expeditione et cum facultate easdem Indulgentias in suffragium Christifidelium defunctorum applicandi, ea tamen lege, ut, tum de sacris Missionibus et spiritualibus Exercitiis, tum de Crucis erectione, respectivi Ordinarii consensus accedat.

Datum Romæ, ex Secretariatu S. Congr. Indulgent. die 2. Septembris 1848. C. Card. Patrizius.

Ita reperitur in Regesto authographo adservato in Secretaria S. Congregationis Indulgentiarum, cum quo præsens copia collata, plene et ad verbum concordat. In quorum fidem. =

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis Indulgentiarum die 5. Julii 1865. =

(L. † S.) Philippus Can. Cossa Substit.

145.

Rescriptum Pontificium de die 13. Novembris 1848, quo Provinciali et Patribus Provinciæ Austriacæ facultas per unum annum tribuitur, etiam in Oratoriis privatis extra Congregationem Missam celebrandi.[1])

Beatissime Pater,

P. Marcus Andreas Hugues Socius Procuratoris Generalis Congregationis SSmi Redemptoris ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, in nomine Superioris Provincialis Austriæ enixis precibus precatur pro Privilegio, ut hoc tempore periculi et persecutionis Missam celebrare possit in decenti loco domus privatæ, et ut eamdem facultatem suis confratribus iisdem periculis expositis communicare possit. Cum enim dictus Superior Provincialis nuper ex officio iter fecisset per Status Austriacos et Viennæ aliquamdiu commoratus fuisset, nullibi Missam celebrare potuit in publica Ecclesia, imo nullus Parochus ausus esset dare talem licentiam, quia homines perversi, irreligiosi, hæretici et Judæi indicibili odio agitantur contra nostram Congregationem. Sic etiam jam per aliquot menses duo Patres Viennæ vivunt absconditi, nec possunt exire nec unquam Missam celebrare, quod ipsis acerbissimum est. Et quod Viennæ, hoc etiam in aliis locis timendum videtur. Quod etc.

Die 13. Novembris 1848: Sanctissimus Dominus Noster, audita relatione infrascripti Secretarii S. Congregationis Concilii, attentis peculiaribus circumstantiis, et gravibus causis Sanctitatis Suæ animum digne moventi-

[1]) Exstat Documentum originale.

bus, petitam facultatem per annum tantum, si tamdiu expositæ circumstantiæ perduraverint, tam Provinciali, quam Regularibus in expositis locis degentibus, vel per ea transeuntibus benigne impertitus est, celebrandi, de concessu Ordinariorum, si, et quatenus ob locorum distantiam, et temporum rationem dictum consensum requirere licuerit, Missam in Oratoriis privatis, licet aliæ Missæ in iis fuerint celebratæ, ac etiam in privatis ædibus, decentibus tamen, et sufficienter ad Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebrandum instructis. Contrariis quibuscunque non obstantibus.

L. † S. D. A. Card. Bianchi Pro-Præf.

H. Archiepiscopus Melitenus Secretarius.

146.

Facultas de die 23. Novembris 1848 erigendi Vias Crucis, concessa ad preces Provincialium Congregationis Transalpinæ.

Tres Provinciales Austriæ, Belgiæ et Helvetiæ a S. Sede facultatem petierunt, Stationes Viæ Crucis erigendi cum applicatione Indulgentiarum in propriis Ecclesiis, Collegiis et Domibus, etiam in locis, ubi adsunt Patres Franciscani, et pro numero quingentarum Viarum Crucis extra proprias Ecclesias, cum licentia Patres Congregationis Transalpinæ subdelegandi. Quod SSm̃us D. Papa Pius IX. die 23. Novembris 1848 benigne concessit usque ad Vicarii Generalis novam electionem.

Deest Documentum originale; sed in Copia authentica diei 10. Septembris 1850 legitur: „Similis facultas prædecessori meo ad Decennium concessa fuit, et eam ipse SSm̃us sub die 23. Novembris 1848 ad ipsos Provinciales Transalpinos ob vacationem muneris Vicarii Generalis et ad hujus novam electionem usque benigne concesserat;“ et in Documento authentico diei 27. Augusti 1855 dicitur: „Eamdem facultatem Sanctitas Vestra feliciter regnans die 23. Novembris 1848, vacante munere Vicarii Generalis Transalpini et usque ad electionem novi Vicarii Generalis Superioribus Provincialibus Transalpinis . . . . clementer elargita est.“

147.

Rescriptum Pontificium de die 8. Decembris 1848 dispensationem a decretis diei 25. Januarii 1848 ad triennium concedens. [1])

Beatissimo Padre,

Giovanni Camillo Ripoli Rettore Maggiore della Congregazione del SSm̃o Redentore, prostrato al piè della Santità Vostra, umilmente espone, che stanti i rigori del Decreto emanato a Gennajo passato, dalla S. Congregazione sopro lo stato Regolare, relativamente alla ricezione de' Novizj, si Coristi, che Laici, le parti interessate, comprese nel citato Decreto, rimasero talmente sgomentate, che si arrestò ogni Postulazione; su di che geme la Congregazione.

L' umile Oratore supplica perciò la Santità Vostra, perchè si degni di mitigare i suindicati rigori, e di benignamente annuire, che la ricezione dei Postulanti si faccia *ad Triennium* secondo i rigori prescritti nelle Costituzioni di essa Congregazione, approvate dalla S. Sede. E l' avrà a grazia speciale come da Dio, ecc.

Auctoritate SSm̃i D. N. Pii PP. IX. nobis clementissime tributa suspendimus *ad triennium* effectum Decretorum mensis Januarii ultimi pro Congregatione SSm̃i Redemptoris, et indulgemus, ut per id tempus ad normam Constitutionum a Sede Apostolica approbatarum se gerere possint Superiores ejusdem Congregationis.

Cajetæ die 8.[2]) Decembris 1848.

L. † S. Fr. A. F. Card. Orioli S. C. EE. et RR. Præf.

148.

Rescriptum Pontificium de die 22. Februarii 1849 circa facultatem legendi libros prohibitos Provincialibus Transalpinis concessam. [3])

Sanctissime Pater,

Marcus Andreas Hugues, Socius Procuratoris Generalis Congregationis SSm̃i Redemptoris pro Provinciis

---

[1]) Exstat Documentum originale.

[2]) In omnibus Copiis manuscriptis legitur 18 Decembris, sed Originale datum est die 8 Decembris. [3]) Exstat Documentum originale.

Transalpinis, ad pedes Sanctitatis Vestræ humillime provolutus, enixis precibus orat, ut cum omnes facultates Vicarii Generalis ad Provinciales Congregationis Transalpinæ provisorie delatæ sint, etiam facultas destinandi in unaquaque domo aliquos Patres, qui habeant licentiam legendi libros, non solummodo prohibitos, sed etiam contra Religionem ex professo tractantes, quæ die 26. mensis Aprilis 1847 a Vestra Sanctitate Vicario Generali concessa fuit, etiam nunc usque ad tempus electionis novi Vicarii Generalis, ad tres Provinciales Austriæ, Belgiæ et Helvetiæ deferatur. Pro qua gratia.

Ex Audientia SSm̃i die 22. Februarii 1849.

SSm̃us D. N. Pius PP. IX. supradictam facultatem super lectione librorum prohibitorum benigne prorogavit ad duos annos ab hac die computandos, atque indulsit, ut Vicarii Generalis munere vacante tres Præsides Provinciales prædicti facultate ipsa interim uti possint, servata in omnibus præcedentis concessionis forma et tenore. Contrariis non obstantibus.

Datum Cajetæ die, mense et anno prædictis.

De speciali mandato Sum̃i Pontificis.
Carolus Card. Vizzardelli.

(L. † S.) Gratis omnino.

149.

Rescriptum Pontificium de die 10. Julii 1850 concedens admissionem Novitiorum in Sicilia. [1])

Beatissime Pater,

Vincentius Trapanese Rector Major et Superior Generalis Congregationis SSm̃i Redemptoris, ad pedes Sanctitatis Tuæ humillime provolutus, exponit quæ sequuntur.

Tria, quæ Congregatio SSm̃i Redemptoris in Sicilia possidebat Collegia, tempore seditionis civilis, Decreto

[1]) Exstat Documentum originale.

Curiæ Siculæ suppressa, ac membra Congregationis ubique locorum dispersa fuere. Postquam vero Sicilia iterum in potestatem legitimam redacta fuisset, Rex Ferdinandus Collegia illa Congregationi statim restituenda curavit. Nihilominus illo infausti temporis spatio plures e Congregatione dimissi, et a votis dispensati fuere, aut mortem obierunt, ita ut jam summa laboret Congregatio nostra Sicula operariorum evangelicorum inopia, cui profecto consuli nequit nisi Novitiatus aperiatur. Cum vero Pontificia voluntate ordinatum et statutum sit, ne in Sicilia per duos annos continuos ullus Novitius in Domum probationis admittatur, jam enixis precibus Orator Sanctitati Tuæ supplicat ut Congregatio SSm̃i Redemptoris in Sicilia ab illa lege benigne dispensetur. Pro qua gratia.

SSm̃us D. N. Pius PP. IX., attentis peculiaribus circumstantiis Congregationis SSm̃i Redemptoris, petitam dispensationem benigne impertitus est. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria S. Congregationis super Statu Regularium hac die 10. Julii 1850.

(L. † S.) Gratis. A. Bizzarri a Secretis.

150.

Rescriptum Pontificium de die 10. Septembris 1850 facultatem Viæ Crucis Stationes in propriis Ecclesiis et Domibus erigendi ad Decennium concedens.[1]

Beatissime Pater.

Rudolphus de Smetana Vicarius Generalis Congregationis SSm̃i Redemptoris ultra Montes existentis, Sanctitatem Vestram humillime deprecatur, ut sibi et Rectoribus singulorum Collegiorum, quæ suæ jurisdictioni subsunt, vel Patribus Congregationis ab ipsis deputatis, concedatur facultas erigendi Vias Crucis cum applicatione Indulgentiarum a Summis Pontificibus huic pio

[1] Exstat Copia authentica.

exercitio concessarum in propriis Ecclesiis, Collegiis et Domibus, etiam in locis ubi Patres Franciscani existunt pro numero quingentarum Viarum Crucis erigendarum etiam extra proprias Ecclesias, quemadmodum iteratis vicibus, scil. 24. Aprilis 1824, et 19. Decembris 1836 similis facultas prædecessori meo ad Decennium concessa fuit, et eam ipse SSm̃us sub die 23. Novembris 1848 ad ipsos Provinciales Transalpinos ob vacationem muneris Vicarii Generalis et ad hujus novam electionem usque benigne concesserat.

Pro qua gratia.

Ex Audientia SSm̃i die 10. Septembris 1850.

SSm̃us Dñs Noster Pius PP. IX. clementer indulsit, ut Orator et Rectores Collegiorum, quæ jurisdictioni Oratoris subjiciuntur, erigere valeant sive per se, sive per alios Presbyteros ejusdem Congregationis ab ipsis Rectoribus deputandos, Stationes Viæ Crucis in propriis Ecclesiis, Collegiis et Domibus ipsius Congregationis etiam in locis ubi adest Ordo Min. Observ. Scti Francisci, eisdemque applicandi omnes et singulas adnexas Indulgentias. Præsenti *ad Decennium* valituro, non obstantibus in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romæ ex Secretaria S. Congregationis Indulgentiarum.

(L. † S.) J. Card. Asquinius Præfectus.
A. Archipr. Prinzivalli Substitut.

Ita reperitur in Regesto Authographo adservato in Secretaria S. Congregationis Indulgentiarum cum quo præsens Copia collata, plene et ad verbum concordat. In quorum fidem etc.

Datum Romæ ex eadem Secretaria S. Congregationis Indulgentiarum die 27. Januarii 1851.

(L. † S.) A. Archipr. Prinzivalli Substitutus.

151.

Declarationes Sacr. Congr. Indulgentiarum de die 21. Januarii 1848 et a Sua Sanctitate die 19. Septembris 1850 confirmatæ circa Scapulare B. M. V. de Monte Carmelo.[1])

Ordinis Carmelitar. Excalceator. in Ditione Belgica.

Vicarius Provincialis Carmelitarum Excalceatorum in Belgio exponit, in Constitutione Pauli V. 30. Octobris 1606 in qua conceduntur Indulgentiæ confratribus et consororibus B. M. de Monte Carmelo, disponitur: „Indulgentias conferri fidelibus, qui Confraternitatem ingrediuntur, et *Habitum receperint.*"

Similiter in Summario Indulgentiarum a Confratribus ipsis lucrandarum, quod anno 1678 die 22. Martii recognitum et approbatum fuit a Sacra Congregatione Indulgentiarum et Reliquiarum habetur: „Fideles ad illas consequendas, ingredi debere in Confraternitatem canonice erectam, et, ut legitimus sit ingressus eorum, oportere *quod recipiant Scapulare benedictum a Superiore Religionis, seu ab alio Sacerdote facultatem habente illud benedicendi.*"

Pari modo Clemens XI., in suo Brevi 24. Novembris 1702 confirmat quoddam Decretum Emi Sacripante Ordinis Carmelitarum Protectoris, in quo dicitur: „admissos ad aliquam canonice erectam Confraternitatem hujusmodi, *teneri prima vice recipere habitum, seu Scapulare benedictum a Superioribus Religionis, vel ab alio Sacerdote cui dicta benedicendi facultas fuerit attributa.*"

Tandem Sacra Congregatio Indulgentiarum anno 1840 declaravit „valere adscriptionem fidelium in Confraternitatem Scapularis, dummodo in iis adscribendis serventur substantialia, id est, *Benedictio, illius impositio, et ad Confraternitatem receptio.*"

Jam vero Sacerdotes Congregationis SSmi Redemptoris solent in Belgio, occasione Sacrarum Missionum, generaliter, et unica formula, benedicere nonnulla Sca-

---

[1]) Exstat Copia authentica.

pularia, inter quæ illud B. Mariæ de Monte Carmelo, quæ tunc fideles in manibus gestant, ac postea manibus propriis sibi ipsis imponunt, et spargitur in vulgus a Sacerdotibus prædictis, quod per hoc fideles rite et recte in Confraternitatem admittantur, et Indulgentias acquirant a Summis Pontificibus impertitas illis, qui *Confraternitatem ingredientur et Habitum receperint,* et istud ex Rescripto quodam san. mem. Pii PP. VII. hic ad verbum relato.

„Cum nonnulli Sacerdotes Congregationis SSmi Redemptoris facultatem hodie habeant, et alii imposterum habere possint benedicendi Scapularia quorumdam Ordinum Regularium, cum lege eadem imponendi singulis illis fidelibus, qui iis uti exoptant, adhibendo formulam in actu impositionis: *Accipe Scapulare,* etc., et cum obligatione eisdem fidelibus, tradendi proprium nomen describendum in Albo illius Ordinis, ad quem pertinet Scapulare; cumque occasione Sacrarum Missionum in actu prædicationis, innumera a fidelibus exhibeantur Scapularia benedicenda, proindeque præfatus Ritus servari nequeat: Superior Generalis prædictæ Congregationis humillime precibus petiit a SSmo Dño Nostro Pii VII. P. Max., ut in hoc casu, non obstante omissione præscriptæ formæ, fas sit in posterum supradictis Sacerdotibus præfata Scapularia benedicere, ac si eadem servata fuerit.“

„Sanctitas Sua, me infrascripto Secretario referente, benigne annuit pro gratia juxta petita.

Die 8. Januarii 1803.

F. de Carpineo S. R. C. a Secretis.“

Itaque, ut habeatur certa Regula ad instructionem Fidelium, et judicari possit in facto sintne validæ adscriptiones hujusmodi in Confraternitatem Sacri Scapularis, Orator poscit resolutionem sequentium dubiorum.

1. An Rescriptum san. mem. Pii PP. VII. extendi possit etiam *ad Scapulare B. Mariæ Virginis de Monte*

Carmelo, licet de eo in supplici libello non fiat expressa mentio?

2. An Rescriptum san. mem. Pii PP. VII. *juxta petita,* extendi debeat, non solum ad benedicendum Scapularia parva, sicuti vult supplex libellus, sed etiam ad dispensandum aggregandos a receptione habitus de manu Sacerdotis, et ab eorum formali admissione in Confraternitatem B. Mariæ de Monte Carmelo, quæ sunt res distinctæ a simplici Benedictione habitus, cum illæ stare possint sine ista, quèmadmodum stant sæpe sæpius in fidelibus aggregatis, et ex mera devotione volentibus Benedictionem novi Scapularis substituendi veteri attrito?

3. An per Rescriptum san. mem. Pii PP. VII., licet non habeatur Clausula *Contrariis non obstantibus*[1]) vel quid simile, derogatum sit sufficienter Brevibus Apostolicis et Decreto Sacræ Congregationis Indulgentiarum supra enumeratis; adeo ut, deficiente impositione Scapularis per manum Sacerdotis ibidem præscripta, ac expressa receptione ad Confraternitatem Ordinis, valida sit admissio fidelium in Confraternitatem, et fruantur Indulgentiis et gratiis?

4. An per declarationem posteriorem Sacr. Congregationis Indulgentiarum anno 1840 volentem, ut substantiale in aggregandis, impositionem habitus de manu Sacerdotis etc., censendum sit derogatum Rescripto san. mem. Pii PP. VII. anno 1803?

Sacra Congregatio, die 31. Januarii 1848 respondit ut infra:

Ad primum. = Affirmative.

Ad secundum. = Affirmative, facto verbo cum SSmo pro sanatione ad cautelam quoad præteritum, et pro con-

---

[1]) Falso supponitur, in Rescripto Pii VII. deesse Clausulam: „Contrariis non obstantibus“ quum in Duplicato sub die 11. Januarii 1859 a S. Rit. Congregatione expedito, expressis verbis legatur Clausula: „Contrariis non obstantibus quibuscumque.“ (Cfr. cit. Documentum, supra Num. 52.)

cessione extensionis Indulti, quatenus opus sit, quoad futurum.

Ad tertium. = Affirmative in sensu præcedenti.

Ad quartum. = Negative.

Et facta de omnibus relatione SSm̃o Dño Nostro die 19. Septembris 1850, Sanctitas Sua benigne annuit in omnibus juxta Sacr. Congregationis vota.

Ita reperitur in Regesto authographo adservato in Secretaria S. Congregationis Indulgentiarum, cum quo præsens Copia collata plene et ad verbum concordat. In quorum fidem etc.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis Indulgentiarum, die 5. Julii 1865.

(L. † S.) Philippus Can. Cossa Substitutus.

152.

Communicatio facultatum Ordinis Servorum B. M. V. de die 28. Octobris 1850 circa Scapularia et Coronam Septem Dolorum B. M. V.[1]

Fr. Cajetanus M. Bensi,

Sacr. Theol. hum. Professor, Florentini Theol. Collegii Doctor, ac totius Ord. Servorum B. M. V. Prior Generalis,

Dilecto Nobis in Christo Rm̃o P. Rudolpho Smetana, Vicario Generali Congregationis SSm̃i Redemptoris Salutem in Domino.

Quum injuncti Nobis officii ratio expostulat, ut fideles omnes ad Compassionem Dolorum, quos Beatissima Virgo Dei Genitrix Maria sustinuit in Vita, Passione et Morte Unigeniti Filii sui Redemptoris Nostri, excitemus, et quantum cum Domino possumus, foveamus: libenti animo precibus Tuis annuentes, præsentium tenore Tibi potestatem facimus designandi Sacerdotes Tuæ Congregationis, ad benedicendas Coronas eorumdem septem Dolorum, nec non parvum Habitum ejusdem mœstissimæ Matris, eumque imponendum Christifidelibus utriusque

[1]) Exstat Copia authentica.

sexus, cum omnibus Indulgentiis et Gratiis spiritualibus, quibus Confratres prædictæ Sodalitatis gaudent, pro Bavariæ Regno, cæterisque Regnis et Ditionibus, in quibus erecta non sunt Ordinis nostri Cœnobia. Insuper Tibi auctoritatem facimus, eisdem Sacerdotibus concedendi, ut Fidelibus, quibus Habitus hujusmodi fuerit impositus, plenariam Absolutionem in articulo mortis constitutis impertiant. In quorum etc.

Datum Romæ in Conventu nostro S. Marcelli, die 28. Octobris 1850.

Fr. Cajetanus M., Prior Generalis.

(L. † S.) Fr. Alexius M. Biffoli, a Secretis.

Præsens Copia concordat cum Originali, a Rm̃o P. Priore Generali Servorum Mariæ retento, quum die 4. Januarii 1858 prædictæ facultates ad universam Congregationem SSm̃i Redemptoris extensa fuere.

In quorum fidem. = Romæ die 25. Martii 1868.

(L. † S.) Nic. Mauron C. SS. Red. Sup. Gen. et Rect. Maj.

153.

Rescriptum Pontificium de die 20. Februarii 1851 concedens facultatem Stationes Viæ Crucis erigendi ad Decennium.[1])

Beatissime Pater,

Sanctitas Vestra clementer indulsit 10. Septembris 1850 ut Rudolphus de Smetana Vicarius Generalis Congregationis SSm̃i Redemptoris ultra Montes, vel alii presbyteri ejusdem Congregationis ab eo deputati possint ad decennium Vias Crucis erigere in propriis Ecclesiis.

Idem Rudolphus de Smetana Sanctitatem Vestram humillime deprecatur, ut ipse vel Superiores provinciales et locales, aut alii Sacerdotes ejusdem Congregationis ab ipsis deputati, erigere possint ad decennium et numero sexcentas Vias Crucis cum applicatione Indulgen-

[1]) Documentum originale asservatur.

tiarum huic pio exercitio concessarum, etiam in alienis ecclesiis et oratoriis, ubi non existunt Patres Franciscani, prout jam 24. Aprilis 1824, 19. Decembre 1836 concesserunt alii Summi Pontifices, et Ipsemet SSm̃us Dominus Noster PP. Pius IX. benigne concesserat 23. Novembris 1848 Provincialibus Transalpinis ad electionem usque novi Vicarii Generalis.

Pro qua gratia.

Ex Audientia SSm̃i die 20. Februarii 1851.

SSm̃us Dominus Noster Pius Papa IX. Gratiam, de qua in precibus, benigne confirmavit, in omnibus juxta præcedentem Concessionem anno 1836 elargitam. Præsenti ad Decennium valituro absque ulla Brevis expeditione.

Datum Romæ ex Secretaria S. Congregationis Indulgentiarum.

(L. † S.) F. Card. Asquinius Præfectus.
A. Archip. Prinzivalli Substitutus.

154.

Rescriptum Pontificium de die 17. Martii 1851 indulgentias ante Cruces missionum ad Septennium concedens.[1])

Beatissime Pater,

Sacerdos Rudolphus de Smetana, Vicarius Generalis Congregationis SS. Redemptoris in Provinciis Transalpinis, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, reverenter exponit, Rectorem domus ejusdem Congregationis in Altötting Passaviensis diœcesis in Bavaria, gratiam a S. Sede in perpetuum obtinuisse sub die 21. Maji 1844,[2]) ut omnes et singuli utriusque sexus fideles, qui corde saltem contrito ante Cruces, per presbyteros memoratæ Congregationis tempore eorum Missionum in parochialibus et filialibus Ecclesiis sive extra illas erigendas et benedicendas, septem Ave in honorem septem Dolorum

[1]) Documentum originale asservatur.
[2]) Conf. Documentum supra Num. 137.

B. M. Virginis recitaverint, septem annorum et totidem quadragenarum indulgentiam lucrari possint. Hinc Orator ad augendam Christifidelium religionem et animarum salutem enixe Sanctitatem Vestram exorat, ut eamdem gratiam concedere dignetur Vicario Oratori pro omnibus aliis domibus eidem subjectis atque ad supradictam Congregationem pertinentibus. Pro qua gratia.

Ex audientia Sanctissimi die 17. Martii 1851.

SSm̃us attentis expositis annuit pro gratia in omnibus juxta petita *ad septennium.*

(L. † S.) Pro Domino Cardinali G. Ferretti
M. Ambrosini Substitutus.

155.

Declarationes ad Decreta edita die 25. Januarii 1848 a S. Congregatione super Statu Regularium die 1. Maji 1851 publicatæ.[1])

I.

Declarationes super Decreto „*Romani Pontifices*“ ubique locorum servando.

1. An sufficiant testimoniales datæ ab Ordinariis per litteras privatas? = *Resp.* Affirmative.

2. Utrum sufficiant testimoniales, in quibus Ordinarii non testantur in specie de iis omnibus, quæ in Decreto „*Romani Pontifices*" præscribuntur, sed dumtaxat in genere referunt de qualitatibus Postulantis? = *Resp.* Affirmative, sed a Superioribus Regularibus serventur alia de jure servanda ad singulas qualitates Postulantium cognoscendas.

3. Quid agendum, si Ordinarii respondeant, se Postulantes non agnoscere? = *Resp.* Posse Postulantes admitti ad habitum et Novitiatum, si Ordinarius a Superiore requisitus expresse respondeat, sese circa qualitates Postulantis informare non posse, quia illum non agno-

[1]) Exstat Copia typis impressa. — Conf. supra Documenta Num. 141 et 142.

scit, dummodo tamen testimonialium defectui per aliam accuratam informationem, et fide dignam relationem suppleatur, et serventur alia de jure servanda; et Postulantes, antequam ad habitum admittantur, maneant saltem per tres menses in conventu, ibique diligenter probentur.

4. Utrum Superiores admittere possint ad habitum sui Ordinis Postulantem absque litteris testimonialibus Ordinarii, quando hic affirmat non posse eas dare quia prohibitus ab auctoritate civili? = *Resp.* Sufficere testimonium Ordinarii datum etiam per privatas et secretas epistolas; sed si Ordinarius a Superiore requisitus testimoniales ob expositam superius causam, quovis modo dare renuat, posse Postulantem admitti, supplendo testimonialium defectui per aliam accuratam informationem et fide dignam relationem.

5. Utrum Superiores possint ad habitum ipsum admittere milites, de quibus Ordinarii affirmant, se non posse in Gallia informare, cum nullos delegatos in exercitu habeant, nec Parochi ullam de his notitiam habere possint? = *Resp.* Affirmative, si Ordinarius a Superiore requisitus respondeat, se informare ob dictam rationem non posse, dummodo testimonialium defectui per aliam accuratam informationem et fide dignam relationem suppleatur, et serventur alia de jure servanda; et insuper Postulantes, antequam admittantur ad habitum, saltem per tres menses maneant in conventu, ibique diligenter probentur.

6. Quid agendum sit, quando Ordinarii nolunt dare litteras testimoniales non aliam ob causam, nisi quia opponuntur ingressui Postulantis in Religionem? = *Resp.* Ordinarios, prout in Art. 2. Decreti *„Romani Pontifices"* præscribitur, non posse testimoniales litteras denegare; si tamen eas dare recusent, recurrendum erit ad S. Congregationem super Statu Regularium.

7. In his Ordinibus, in quibus præter conversos laicos habentur Donati seu Oblati, testimoniales exigendæ

sint ante susceptionem habitus Donatorum et Oblatorum vel potius Conversorum? = *Resp.* Ante susceptionem habitus Donatorum et Oblatorum.

8. An sit nulla susceptio habitus sine litteris testimonialibus? = *Resp.* Susceptionem habitus esse illicitam, non tamen invalidam: testimoniales litteras omissas in receptione ad habitum quam primum obtinendas esse, alias Novitii ad professionem licite admitti minime poterunt.

9. Utrum sit invalida professio si fiat omissis testimonialibus litteris? = *Resp.* Non esse invalidam, sed illicitam.

II.

Declarationes super Decreto „*Regulari disciplinæ*" in Italia, et Insulis adjacentibus servando.

1. Si Superior Generalis alicujus Ordinis, in quo Provinciales non habeantur, sit eodem tempore Superior Conventus, seu Domus Novitiatus, quomodo se gerere debeat Superior ipse in perficiendo primo scrutinio? = *Resp.* Superior Generalis deputet ad effectum, de quo agitur, probum et idoneum Religiosum, ut una cum præscriptis Examinatoribus primum scrutinium perficiat.

2. Si aut per obitum, aut per renuntiationem, aut alia quacumque causa numerus Examinatorum provincialium, vel generalium in parte, vel etiam totaliter deficiat, nec tempus celebrationis Capituli vel Dietæ advenerit, quomodo ad eorumdem Examinatorum electionem procedendum erit? = *Resp.* Servetur methodus in decreto „*Regulari disciplinæ*" (Art. III. et IV. in fine, et Art. VII.) præscripta pro electione Examinatorum, qui eligendi erant statim post latum idem Decretum, et ante celebrationem proximi futuri Capituli vel Dietæ; et Examinatores sic electi in officio perdurent usque ad celebrationem proximi Capituli vel Dietæ. Quæ methodus etiam servetur, quando ex S. Sedis dispensatione Capitula vel

Dietæ non celebrantur, et electio Superiorum per Decretum S. Sedis vel per schedas fiat.

3. In aliquibus Institutis Capitula provincialia ordinarie celebrantur prope finem triennii, et in præparationem Capituli generalis, quin in ipsis eligatur Superior Provincialis. Quomodo hoc in casu ad electionem Examinatorum provincialium procedendum erit? = *Resp.* Examinatores provinciales eligendi erunt a Capitulo provinciali, licet illud celebretur in fine triennii, et dumtaxat in præparationem Capituli generalis. Quod si aliqua vice Capitulum provinciale non convocetur, electio ad consultam provincialem ad hunc effectum convocandam spectabit.

4. An ad officium Examinatorum sive generalium, sive provincialium ita duo Definitores, vel Assistentes, vel Consultores generales, seu provinciales eligi debeant, ut alii Examinatores ex reliquis Definitoribus, Assistentibus, Consultoribus eligi nequeant? = *Resp.* Negative.

5. Utrum in Ordinibus et Congregationibus, quæ licet habeant Capitula provincialia, tamen Religiosorum inopia laborant, eligendi sint septem Examinatores, vel quatuor tantum sufficiant? = *Resp.* Negative ad primam partem; affirmative ad secundam. Ut vero omnis ambigendi causa, quæ ex erronea Decreti interpretatione originem habeat, auferatur, sciant omnes, ad quos pertinet, in ordinibus tam amplis, quam exiguis sufficere tres Examinatores provinciales, præter Superiorem provincialem ad primum scrutinium; et tres Examinatores generales præter Superiorem generalem ad secundum scrutinium peragendum; et alios Examinatores ad opportunitatem et commoditatem eligendos esse.

6. In articulo III. Decreti „*Regulari disciplinæ*“ præscribitur, ut Postulantes accedere debeant ad locum primi scrutinii, ut ab Examinatoribus provincialibus personali examini subjiciantur. Sæpe sæpius accidit, ut hujusmodi examen personale absque notabili incommodo Postulantium fieri nequeat, sive ob expensas, sive ob

loci distantiam. Quapropter nonnulli Superiores regulares expostularunt, quomodo in hujusmodi casibus sese gerere debeant? = *Resp.* Provincialis (et in Institutis, in quibus Provincialis non existit, is qui ejus partes juxta Decretum adimplere debet) cum tribus Examinatoribus, ad peragendum examen personale Postulantium, quando, vel ob loci distantiam, vel ob aliam rationabilem causam Postulantem ab accessu personali dispensare judicaverint, possint deputare Religiosum sui Ordinis, quem in Dño idoneum revera existimaverint, si examen fiat in loco, ubi conventus Ordinis reperitur; secus aliquam personam ecclesiasticam sive ex clero sæculari, sive ex clero regulari, dummodo Episcopus loci, vel ejus Vicarius generalis eam idoneam judicaverit, transmissa Examinatori deputato instructione circa ea super quibus Postulans examinandus erit.[1]) Verum Religiosus, vel alia persona ad examen perficiendum deputata transmittere teneatur relationem examinis ab ipso subscriptam juramento firmatam, *quo profiteatur sese fideliter munus suum adimplevisse, quacumque humana affectione postposita.* Quibus peractis, Provincialis dictam relationem tribus Examinatoribus exhibere debeat, ut scrutinium, de quo in eodem art. III. Decreti, in reliquis perficiatur, et cetera omnia, quæ in Decretis præscribuntur, serventur.

7. Nonnulli Examinatores nimis anxii sunt in præstando juramento, quo declarare debent *„se omnia requisita a Sacris Canonibus, Constitutionibus, et Decretis Apostolicis præscripta debito modo examinasse,“* cum non omnes tuto scire possint, quænam sint omnia hujusmodi requisita; expostularunt propterea ut a S. Congregatione super præmissis instructio detur, qua tuto procedi possit. = *Resp.* Juramentum quoad requisita, et examen qualitatum referri dumtaxat ad requisita et qualitates *expresse* et *speciatim* præscriptas in Constit. Sixti V. inci-

[1]) In Appendice (pag. 233) legitur Instructio ad commoditatem Examinatorum.

pien. „*Cum de omnibus*“ cum moderatione Gregorii XIV.; et in Decreto Clementis VIII., cui initium „*Cum ad regularem disciplinam,*“ nec non in regulis et constitutionibus respectivi Ordinis seu Instituti. Et juramento satisfieri, si ea moralis diligentia adhibeatur, quæ a viris probis, et timoratæ conscientiæ adhiberi solet.

8. An Decretum „*Regulari disciplinæ*“ vim habeat in *Sabaudia?* = *Resp.* Affirmative.

Datum Romæ ex S. Congregatione super Statu Regularium, die 1. Maji 1851.

Andreas Bizzarri Protonot. Apost. a Secretis.

Appendix ad Declarationes modo allatas.

Ut omnes expedite agnoscere valeant qualitates in recipiendis Novitiis a Sixto V. et a Clemente VIII. expresse et speciatim præscriptas, de quibus agitur in Responsione ad dubium 7. (pag. 226) referuntur articuli Constitutionis Sixti V. cum moderatione Gregorii XIV., et Decreti Clementis VIII., qui receptionem Novitiorum respiciunt. Additur etiam ad commoditatem Examinatorum Instructio, cui sese confirmare poterunt in examine personali eorum, qui ad habitum admitti postulant.

Articuli Constit. Sixti V. incipien. „*Cum de omnibus ecclesiasticis Ordinibus,*“ edit ann. 1587 Kal. Decembris anno III. Pontificatus.

Hac nostra in perpetuum valitura Constitutione districte interdicimus et prohibemus, ne illegitimi procreati ex incestu, aut ex sacrilegio (quorum scilicet parentes consanguinitate, vel affinitate intra tertium gradum invicem conjuncti fuerint, vel quorum alteruter parens castitatem Deo voverit, etiam Apostolica, imperiali, vel regia, aut quavis alia auctoritate legitimati, aut natalibus restituti) ad aliquam quorumcumque Ordinum etiam Mendicantium, et non Mendicantium Fratrum, Monachorum, Eremitarum, vel Canonicorum, aut Clericorum Regularium, Congregationum, aut Hospitalium Religionem, neque ad habitum, nec professionem regu-

lares, recipi vel admitti quoquo modo possint.... Sed ne iis, qui in humilitatis spiritu, Deo et Religioni servire et pœnitentiam agere intra Monasteria, vel Domos regulares cupiunt, ad sanctum hujusmodi propositum via penitus præcludatur, permittimus ut præfati illegitimi ex dictis incestu, aut sacrilegio geniti ad habitum Conversorum, seu Famulorum in Monasteriis, vel Domibus regularibus ad servilia ministeria, viliora obsequia, humiles functiones, atque abjecta servitia admitti possint; ea tamen conditione ut ad habitum religiosorum, vel ad professionem, quam Religiosi emittere solent, emittendam, nec non ad omnes non modo sacros, sed etiam Minores Ordines, vel ad Clericalem characterem, denique ad cuncta Ecclesiastica Officia et functiones, et ad ascendendum altiores gradus sint eis portæ perpetuo clausæ et obseratæ.

Quoad vero reliquos non ex incestu præfato nec sacrilegio, sed ex quovis alio minus legitimo toro natos, spurios vel naturales etiam ut præfertur, vel alias legitimatos, qui ob meliorem vitæ frugem, Religionem ingredi cupiunt, statuimus et ordinamus, eos ad Religionem admitti non posse aut debere, nisi prius illorum vita et moribus diligenter cognitis, et circumstantiis universis, quæ circa idoneitatem personæ attendendæ erunt, consideratis, ac de Religionis zelo, pietate, integritate, et doctrina fide dignis testimoniis adeo commendati fuerint, adeo bonam indolem et specimen præseferant, ac tot merita eis suffragentur, ut defectum natalium suppleant, eorumque receptio universæ Religioni commodo et utilitati profutura videatur. Et super hoc ipso in generali vel provinciali Capitulo matura deliberatione habita, Generalis vel Provincialis Superioris, ac Definitorum unanimi consensu approbati.... exstiterint. Et tamen hi sic recepti ad gradus, honores et dignitates sui Ordinis obtinendas perpetuo inhabiles, et illorum incapaces remaneant, nisi super hoc cum eis fuerit auctoritate Apostolica specialiter dispensatum.

Ceterum quoniam sæpe se vitia ingerunt, et se esse virtutes mentiuntur . . . ., auctoritate Apostolica et tenore præsentium etiam perpetuo statuimus et ordinamus *juvenes, aut viros adultos, majores sexdecim annis, non aliter in aliquam Religionem recipi posse, nec debere, nisi prius de eorum parentibus, patria, deque anteacta vita et moribus diligenter inquiratur, et ex accurata informatione et fide digna relatione compertum et exploratum sit, eos neque aliquorum criminum, qualia sunt homicidia, furta, latrocinia, vel alia similia, aut graviora reos vel suspectos exsistere, ut propterea damnati sint, aut ne damnentur formident; neque ingenti ære alieno supra vires facultatum suarum gravatos, vel reddendis ratiociniis ita obnoxios, ut ex hujusmodi causalis vel molestia eis jam illata vel timendum sit ne inferatur. Nisi denique constet, ipsos non humana aliqua ratione, sed tantum devotionis et pietatis favore vitam religiosam sponte et ex animo elegisse . . . . Omnes autem, et quoscumque, ut dictum est, criminosos, vel suspectos, ut etiam diximus, vel rationibus reddendis obligatos ad Religionem perpetuo inhabiles declaramus.*"

Constitutio Sixti V. Anni 1588. XII. Kal. Novembris incipiens: „Ad Romanum spectat Pontificem," *qua nonnulla dubia super præcedenti Constitutione declarantur.*

Dubium I.

„Utrum Constitutio, ubi de illegitime genitis loquitur, comprehendat etiam eos, qui postea per subsequens matrimonium fuerunt legitimitati? = *Resp.* Negative quoad eos, qui nati sunt ex parentibus, inter quos tempore, quo geniti sunt, matrimonium rite consistere poterat."

Dubium IV.

„Quid intelligatur sub nomine dignitatum, honorum, et graduum, a quibus præfati illegitimi excluduntur? = *Resp.* Appellatione dignitatum, etc. debere intelligi Præpositatus, Abbatiatus, Prioratus, Guardianatus, Custodiatus, Provincialium et Generalium Superiorum officia et

alia his similia cum honore et superioritate conjuncta. Ab officiis autem oneris, veluti Lectoris, Confessarii, studiorum et S. Theologiæ Magistri, Regentis, Prædicatoris, etc. . . . . imo etiam a voce activa, a Sacris Ordinibus suscipiendis, ipsorumque ministerio ipsos illegitimos, dummodo ex sacrilegio vel incestu geniti non sint, nequaquam arcemus. Omissis, etc. . . . .

Moderatio præfatæ Constitutionis facta a Gregorio XIV. quoad illegitimos per Constitutionem incipiens: „Circumspecta Romani Pontificis providentia" *editam die 15. Martii 1591.*

Nos igitur ea, quæ docuit experientia salubriter fuisse constituta, confirmare, quæ vero moderatione aliqua indigere, moderari volentes, ac dictarum Constitutionum, et inde sequutorum quorumcumque tenores etiam veriores, præsentibus pro expressis habentes . . . . prædictas Constitutiones in ea parte qua cavetur, ne illegitimi ex certo inibi expresso damnato toro vel complexu ad quamcumque Religionem, neque ad habitum aut professiones regulares, sed tantum ad habitum Conversorum, aut Famulorum in Monasteriis aliisque locis Regularibus servientium admittantur; et si post dictam Constitutionem professionem emitterent, voluit illam nullius esse momenti, auctoritate Apostolica tenore præsentium ad terminos juris reducimus et moderamur. Volentes iisdem Constitutionibus eos, qui quovis modo illegitimi procreati fuerint, ad habitum et professionem regulares admitti posse, quemadmodum admitti poterant, si supradictæ Constitutiones editæ non fuissent. [1])

Ita tamen ut cum de recipiendis quomodocumque illegitime natis, ad habitum et professionem Ordinum quorumcumque agatur, ii, ad quos hujusmodi receptio spectat,

---

[1]) Gregorius XIV. restituit privilegia Religionibus olim concessa legitimandi etiam ad honores, gradus et dignitates. Legi tamen scrutinii non derogavit, sed eam tantum pro aliquibus casibus declaravit.

præter alia, de quibus ex dictarum Constitutionum præcepto circa quoscumque etiam legitimos disquirere debent, diligenter eorum vitam et mores inquirant, et ita demum recipiant, si tamen bonam indolem et virtutis specimen præseferant, ac tot eis merita suffragentur, ut natalium suppleant defectum, eorumque receptio Religionis commodo et utilitati profutura videatur. Et super hoc ipso, ii, ad quos, ut dictum est, pertinet hujusmodi receptio, matura deliberatione habita, ita censuerint et judicaverint; dummodo tamen filius illegitimus in Religione, in qua pater sive ante, sive post nativitatem dicti filii professus fuerit, ipso patre vivente, non admittatur, quod expresse prohibemus.[1])

Institutiones super Receptione et Educatione Novitiorum, jussu Clementis VIII. editæ die 19. Martii 1603.

Cum ad regularem disciplinam in singulis Religiosorum Monasteriis propagandam Novitiorum institutio maxime utilis sit et necessaria, et nihil ad gravem illam, ac laudatissimam priscorum Patrum vivendi rationem relaxandam majorem vim habuisse compertum sit, quam vel nimiam in recipiendis Novitiis facilitatem supra numerum, quem capere atque alere Monasteria ipsa possent; vel negligentiam in probando et examinando eorum spiritu, an vere esset ex Deo, atque ex præcipuo desiderio illi inserviendi, vel denique incuriam in illis educandis atque instituendis. Idcirco ut hujusmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur omnibus et singulis, ad quos spectat, ut in recipiendis Novitiis, et in eorum institutione atque educatione, nec non in Magistri et aliorum Ministrorum electione præter alia, quæ in S. Canonibus, ac Decretis præsertim Concilii Triden-

[1]) Clemens VIII. in Const. „*In Suprema Ecclesia*“ anno 1602 2. Aprilis præfatæ Sixtinæ Constitutioni derogavit quoad pœnam nullitatis professionum. Sed decrevit firmam remanere debere formam scrutinii, et pœnas contra Superiores latas. Vide P. Thesaurum *de Pœnis ecclesiasticis*, verbo „*Criminosi,*“ et „*Illegitimi,*“ et integrum textum earumdem Constitutionum.

tini, Pontificiis, et cujusque Ordinis, aut Instituti Constitutionibus continentur .... hæc, quæ sequuntur, inviolate observari, et exequi perpetuo curent.

Primum quod attinet ad Novitiorum recipiendorum formam ultra diligentem perquisitionem, quæ habenda erit *de uniuscujuscumque natalibus, corporis habitudine, moribus et vita anteacta, ac præcipue eorum, qui sextum decimum ætatis suæ annum excedent, an criminosi, an ære alieno gravati, vel reddendæ alicujus administrationis rationi obnoxii sint, juxta formam Const. fel. rec. Sixti V., et moderationum subsequutarum;* illud etiam Superiores, ad quos spectabit, sedulo perquirant, ut quibus in Monasteriis et Conventibus ex apostolica facultate Novitiatus fuerint instituti, in iis ad Religionem *nullus in posterum admittatur, qui et ex honestis parentibus natus non sit,* et conditiones Sacris Canonibus, Summorumque Pontificum Constitutionibus præscriptas non habeat.

Quisque recipiendus in aliquo Ordine Regulari, etiam Mendicantium *in ea sit ætate constitutus, quam ejus Ordinis in quo recipietur, regularia instituta et ordinationes requirunt; eam vero litterarum scientiam calleat, aut illius addiscendæ spem indubiam præseferat, ut minores, et suis temporibus majores Ordines juxta Sac. Conc. Trident. suscipere valeat. Sed quisquis annum vigesimum quintum excedens ad habitum regularem admitti postulaverit, et talis eruditionis expers inventus fuerit, in Conversorum tantum, quibus litterarum scientia non est necessaria, numerum referatur: ipsi autem Conversi non recipiantur ante vigesimum ætatis suæ annum, et nisi saltem præcipua Doctrinæ Christianæ capita noverint.*

Demum Superiores diligenter exquirant, *quo spiritu, qua mente ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem sibi finem proposuerint; num zelo melioris frugis ac perfectioris vitæ, et ut Deo liberius famulari possint, an potius levitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animo ducantur, et an eorum parentes ope, et subsidio indigentes destituantur.*

Provideant quoque ut omnes, etiam Conversi recipiendi, priusquam ad habitum regularem admittantur, ab iis, quibus hoc munus incumbit, de regula quam professuri sunt, tribus votis essentialibus, statuque regulari, et aliis cujusque Ordinis peculiaribus institutis et Constitutionibus diligenter instruantur. (Omissis aliis quæ institutionem Novitiorum respiciunt.)

Instructio pro examine personali eorum, qui ad habitum admitti postulant, sive examen ipsum fiat ab Examinatoribus provincialibus juxta art. III. primæ partis Decreti: „Regulari disciplinæ," *sive ab Examinatore deputato juxta Declarationem ad dubium 6. ejusdem Decreti.*

1. Examinatores provinciales, seu Examinator deputatus interrogent Postulantem de ejus nomine, parentibus, patria et ætate. Diligenter Postulantis voluntatem explorent, et præsertim an coactus, an seductus sit, et quo spiritu, quo consilio, qua ratione ad statum religiosum ducatur, et utrum aliquam cognitionem habeat obligationis votorum, quæ deinceps emittere debet.

2. Si recipiendus uti Clericus religionem ingredi postulet, inquirant Examinatores, vel Examinator, an eam litterarum scientiam calleat, aut illius addiscendæ spem indubiam præ se ferat, ut minores, et, suis temporibus, majores Ordines juxta Decreta Sac. Conc. Tridentini suscipere valeat. Quod si agatur de admittendis ad habitum Conversorum, an saltem præcipua Doctrinæ Christianæ capita noverint. Quoad omnes vero, et præsertim relate ad Postulantes provectioris ætatis, Examinatores vel Examinator sagacius sed prudenter curent odorari, si recte de catholica doctrina sentiant, prout conditio cujusque personæ postulet.

3. Exquirant a Postulante utrum ejus parentes, vel alter eorum adhuc vivat, quam artem et professionem exerceant, vel exercuerint, et an adeo pauperes sint, ut filii subsidio indigeant.

4. Exquirant etiam a Postulante ejus conditionem et statum, an habeat in sæculo media sufficientis sustentationis; si sit ære alieno gravatus; an et quam artem vel professionem exerceat; an alicui religioso Instituto nomen dederit, vel saltem uti Novitius illius habitu induerit, vel eremitarum habitum susceperit; utrum fuerit inquisitus, aliqua nota, infamia et irregularitate irretitus, gravi morbo affectus.

5. Videant an Postulans notabili deformitate laboret; utrum aliquod signum valde infirmæ valetudinis, vel fatuitatem præ se ferat, et cetera exquirant, quæ in respectivis Constitutionibus ab admittendis ad habitum in eorum personali examine exquirenda præscribuntur.

6. Verum, licet ex hujusmodi personali examine, si diligenter fiat, plura agnosci possint, et in scrutinio, de quo in art. III. Primæ partis Decreti: „*Regulari disciplinæ*“ de eodem personali examine ratio omnino habenda sit, tamen, præter illud, a Provinciali exquirenda sunt Documenta et informationes, prout in eodem art. III. præscribitur, et reliqua omnia perficienda, quæ in enuntiatis Decretis cum suis declarationibus decernuntur.

156.

Rescriptum S. Congr. Pœnitentiariæ de die 16. Augusti 1851, communicationem Facultatum nostrarum sacerdotibus sæcularibus Missionarios adjuvantibus concedens. [1])

Eminentissime Domine,

Exponit Procurator Generalis Congregationis SS$\tilde{\text{m}}$i Redemptoris pro Provinciis Transalpinis, propter multiplicitatem Missionum, aliorumque sacrorum ministeriorum accidere quandoque, ut Sacerdotes sæculares a suis Ordinariis approbati ac gloriam Dei et animarum salutem zelantes sese nobis jungere ac etiam convivere *pro tempore,* ut suam nobis in sacris nostri Instituti ministeriis operam navent; ideo exorat, ut iis Sacerdotibus

[1]) Documentum originale asservatur.

cooperatoribus in vinea Domini benigne concedantur facultates et privilegia ac nominatim usus *Folii S. Pœnitentiariæ pro tempore, quo nobis suam operam præstant,* et sub conditionibus ac reservationibus in nostris facultatibus appositis.

Sacra Pœnitentiaria de speciali et expressa Apostolica auctoritate dilecto in Christo Procuratori Generali Oratori ut Confessariis, de quibus in precibus, dummodo ad audiendas utriusque sexus Christifidelium confessiones a locorum Ordinariis fuerint adprobati, facultates memoratas juxta petita concedere licite ac libere valeat, benigne indulget.

Datum Romæ in S. Pœnitentiaria die 16. Augusti 1851.

(L. † S.) P. J. de Avilla S. Pœn. Regs.

Ph. Pomella S. Pœn. Secretarius.

Dilecto in Christo Procuratori Generali Oratori salutem in Domino.

Gratis.

157.

Rescriptum Pontificium de die 1. Septembris 1851 communicationem facultatum benedicendi cruces, rosaria etc. sacerdotibus Missionarios nostros adjuvantibus concedens ad septennium. [1])

Beatissime Pater,

Congregatio SSmi Redemptoris gaudet facultate indulgentiandi cruces, numismata, rosaria, etc. . . . ., et distribuendi cum indulgentiis consuetis scapularia B. M. V. de Monte Carmelo, Septem Dolorum ejusdem B. M., Immaculatæ ipsius Conceptionis, SSmæ Trinitatis.

Procurator Generalis dictæ Congregationis pro Provinciis Transalpinis ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus humillime exponit, ob multiplicitatem Missionum et aliorum ministeriorum nostri Instituti, quandoque ac-

---

[1]) Exstat Documentum originale. — Sed hæc facultas postea non est renovata.

cidere, ut sacerdotes sæculares suis Ordinariis probatissimi et ab ipsis approbati, ac gloriam Dei et animarum salutem zelantes, sese nobis jungant ac nobiscum aliquando convivant, ut in vinea Domini laborent; ideo exorat ut Sanctitas Vestra benigne concedere dignetur, ut ii Sacerdotes cooperatores *pro tempore* quo nobiscum, ut dictum est, laborant, nostris facultatibus indulgentiandi rosaria, cruces, numismata Sanctorum et distribuendi ac benedicendi Scapularia dicta, porro sub conditionibus in Rescriptis Apostolicis appositis, uti possint.

Ex Audientia SSm̃i die 1. Septembris 1851.

SSm̃us attentis expositis, remisit preces arbitrio Patrum Provincialium Transalpinorum cum facultatibus ad effectum, de quo agitur, necessariis et opportunis. *Ad septennium.*

(L. † S. G. Card. Ferretti.

158.

Rescriptum Pontificium de die 2. Novembris 1851 dispensationem a Decretis diei 25. Januarii 1848 Vicario Generali ad annum concedens.[1])

Eminentissime Domine,

Vestra Eminentia Rm̃a rescripto diei 8. Decembris 1848 in Civitate Cajetæ dato, clementissime suspendit ad triennium effectum Decretorum mensis Januarii illius anni quoad receptionem Novitiorum pro Congregatione SSm̃i Redemptoris; et indulsit ut per id tempus ad normam Constitutionum a Sede Apostolica adprobatarum sese gerere possent Superiores ejusdem Congregationis.

Cum illud tempus benignæ concessionis mox sit exspiratum, Rudolphus de Smetana, Vicarius Generalis dictæ Congregationis humillime Vestram Eminentiam exorat pro renovatione et prorogatione præfatæ dispensationis quoad Provincias Congregationis Transalpinas. Et Deus etc.

[1]) Documentum originale asservatur.

Ex Audientia SSmi habita a me infrascripto Cardinali Præfecto Sacræ Congregationis Episcoporum et Regularium sub die 2. Novembris 1851.

Sanctitas Sua benigne annuit pro petita prorogatione enuntiati Indulti *ad alium annum* tantum, servata forma in omnibus et illius tenore. — Romæ. —

Fr. A. F. Card. Orioli Præfectus.
Alex. Can. Gaggiotti Subsecretarius.

159.

Rescriptum S. Congr. EE. et RR. diei 19. Decembris 1851 dispensationem a Decreto diei 25. Januarii 1848 Rectori Majori ad annum concedens. [1])

Beatissimo Padre,

Vincenzo Trapanese, Rettore Maggiore della Congregazione del SSmo Redentore, prostrato ai piedi di Vostra Santità, umilmente espone, ch' essendo spirato il triennio delle facoltà per la recezione de' Novizi si coristi, che laici, da farsi a norma delle Costituzioni dell' Istituto approvate dalla S. Sede, dispensando dal Decreto del 25. Gennaio 1848: *„Regulari disciplinæ instaurandæ,"* e trovandosi la Congregazione per le presenti critiche circostanze onde vien molestata, nel bisogno della proroga della grazia, che le fu concessa, supplica la S. V. a benignarsi concederla.

Che della grazia.

SSmus D. N. Pius PP. IX., in audientia habita a me infrascripto Secretario S. Congregationis super Statu Regularium die 19. Decembris 1851, attentis peculiaribus circumstantiis, benigne annuit pro prorogatione dispensationis *ad annum* dumtaxat ab observantia Decreti incipien.: *„Regulari disciplinæ,"* ita tamen ut sedulo diligenterque serventur Regulæ Instituti super receptione Novitiorum, et aliud decretum: *„Romani Pontifices"* hujus

---

[1]) Exstat Documentum originale.

S. Congregationis super Statu Regularium. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis super Statu Regularium.

(L. † S.) A. Bizzarri Secretarius.

160.

Rescriptum S. Congr. Indulgentiarum de die 27. Martii 1852 varias Indulgentias Crucibus Missionum adnectendas in perpetuum concedens.[1])

Beatissime Pater,

Rudolphus de Smetana, Vicarius Generalis Congregationis SSmi Redemptoris Transalpinæ, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus humillime exponit:

SS. D. N. Pius PP. IX. omnibus utriusque sexus Christifidelibus sacris missionibus vel spiritualibus exercitiis ab enunciatæ Congregationis Sacerdotibus in Helvetia peragendis quinquies saltem intervenientibus plenariam indulgentiam uno ex ultimis tribus sacrarum missionum et exercitiorum spiritualium diebus acquirendam, si vere pœnitentes, confessi, sacraque Communione refecti aliquam Ecclesiam seu publicum Oratorium visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium juxta mentem Sanctitatis Suæ oraverint, benigne concessit. Præterea indulsit, ut dicti Sacerdotes possint Crucem missionum et exercitiorum uno ex ultimis diebus erigere, eidemque benedicere atque applicare tercentorum dierum indulgentiam a fidelibus toties lucrandam, quoties ante eas cruces quinque *Pater, Ave, Gloria* in SS. Domini Vulnerum memoriam corde saltem contrito et devote recitaverint. Insuper ipsis fidelibus plenariam indulgentiam die præfatæ Crucis erectionis et anniversaria ipsius erectionis die, vel in Dominica immediate sequenti acquirendam, si ut supra vere pœnitentes, confessi, sacraque Communione refecti Crucem nec non aliquam Ecclesiam seu publicum Oratorium visitaverint, ibique per

---

[1]) Exstat Documentum originale.

aliquod temporis spatium juxta mentem Sanctitatis Suæ oraverint, peramanter est impertitus. Tandem indulsit, ut Christifideles præfatas indulgentias etiam in casu physicæ infirmitatis, si rite ut supra dispositi fuerint et alia pia opera a Confessario injungenda peregerint, lucrari queant. Voluit quoque Sanctitas Sua, ut in casu benedictionis postremo dictarum missionum et exercitiorum die habendæ eadem benedictio cum SSm̃i Crucifixi imagine impertiatur. Præsentibus in perpetuum valituris absque ulla Brevis expeditione et cum facultate easdem indulgentias in suffragium Christifidelium defunctorum applicandi, ea tamen lege, ut tum de sacris missionibus tum de Crucis erectione aut spiritualibus exercitiis respectivi Ordinarii consensus accedat. Datum Romæ ex Secretaria Congregationis Indulgentiarum die secunda Septembris 1848. C. Card. Patrizius.[1])

Cum autem domus nostræ in Helvetia suppressæ sint, et nonnisi rarissime ibidem missiones peragi possint, cumque Provincia Helvetica nunc ex S. Sedis Apostolicæ concessione nomen Provinciæ Gallico-Helveticæ gerat, dubiumque sit, an præfatæ indulgentiæ etiam pro hac Provincia in Gallia et Sabaudia valeant, cum demum summopere exoptandum esset, ut omnes Missionarii Congregationis Transalpinæ iisdem gratiis et indulgentiis gaudeant, quia nonnumquam ex diversis Provinciis ad peragendas missiones concurrunt, ideo Vicarius Generalis humillime precatur:

Ut Sanctitas Vestra indulgentias et gratias supra descriptas ad omnes missiones seu exercitia spiritualia peragenda a Sacerdotibus SSm̃i Redemptoris, qui jurisdictioni Vicarii Generalis Congregationis Transalpinæ subditi sunt, benigne extendere dignetur.

Cum missiones divina gratia adjuvante et B. M. Virginis protectione accedente nova in dies incrementa capiant, nihilque magis ad conservandos missionum fru-

[1]) Conf. Documentum supra Num. 144.

ctus conferat, quam certa pietatis exercitia, quæ cum propositorum renovatione ante Cruces in memoriam missionis erectas instituuntur, ad hæc autem exercitia nihil magis fideles excitet quam indulgentiæ, quæ Summorum Pontificum clementia iisdem devotionibus adnectuntur, ideo Vicarius Generalis humillime supplicat, ut Sanctitas Vestra novas sequentes indulgentias plenarias in honorem Redemptoris nostri in Cruce pro nobis patientis, nec non et Matris dolorosæ Cruci fideliter adstantis benigne adjicere dignetur:

Indulgentiam plenariam quovis anno die tertio Maji festo Inventionis SSm̃æ Crucis, vel Dominica proxime sequenti; alteram quovis anno die 14. Septembris festo Exaltationis SSm̃æ Crucis, vel Dominica immediate sequenti pro omnibus utriusque sexus fidelibus, qui vere pœnitentes, confessi sacraque Communione refecti Crucem missionis, nec non aliquam Ecclesiam seu publicum Oratorium visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium juxta mentem Sanctitatis Vestræ oraverint; et ut præcedentes indulgentiæ applicabiles sint animabus fidelium defunctorum.

Quia vero frequentia Sacramentorum præcipuus est fructus per sacras missiones intentus, ad hunc effectum efficacius obtinendum humiliter petimus plenariam indulgentiam pariter applicabilem defunctis quovis mense lucrandam die uniuscujusque arbitrio eligendum ab iis, qui præfatas preces saltem ter per mensem ante Crucem missionis recitaverint, ac vere pœnitentes, confessi sacraque Communione refecti fuerint. Pro qua gratia.

Ex Audientia SSm̃i.

SSm̃us Dominus Noster Pius PP. IX. attentis expositis clementer extendit singulas supra enuntiatas Indulgentias et Gratias ad Missiones et spiritualia Exercitia peragenda a Presbyteris Congregationis SSm̃i Redemptoris, qui jurisdictioni Vicarii Generalis hujus Congregationis Transalpinæ pro tempore subjacent. Insuper omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus,

confessis ac sacra Communione refectis, qui diebus festis Inventionis et Exaltationis SSm̃æ Crucis, vel in Dominicis immediate sequentibus unam ex Crucibus in Missionibus ab ipsis Presbyteris erectam, nec non aliquam Ecclesiam seu publicum Oratorium devote visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium juxta mentem Sanctitatis Suæ pie oraverint, Indulgentiam plenariam, Fidelibus quoque defunctis applicabilem, incipiendam a primis vesperis usque ad occasum solis duorum tantum prædictorum dierum benigne concessit. Præsentibus *in perpetuum* valituris absque ulla Brevis expeditione.

Datum Romæ ex Secretaria S. Congregationis Indulgentiarum die 27. Martii 1852.

(L. † S.) F. Card. Asquinius Præf.
A. Colombo Secretarius.

161.

Rescriptum S. Congr. Indulgentiarum de die 27. Martii 1852, quo pro pio Exercitio dicto: Acceptatio mortis *diversæ Indulgentiæ in perpetum concessæ sunt.* [1])

Beatissime Pater,

Rudolphus de Smetana, Vicarius Generalis Congregationis Transalpinæ SSm̃i Redemptoris, Beatitudini Vestræ quæ sequuntur humillime exponit.

Inter Exercitia spiritualia, quæ divo Alphonso Auctore in nostris Ecclesiis ad juvandas animas instituuntur, illud est quod *Protesta della morte* seu Acceptatio mortis dicitur. In hoc enim exercitio concionator nomine populi vel una cum populo mortem in antecessum e manu Dei acceptant, seu morti et omnibus ejus adjunctis sponte et penitus sese submittunt. Hoc exercitium quarta cujusvis Dominica locum habet sequenti modo: *Concio* habetur, cujus materia exercitio accommodatur; deinde recitatur *formula* acceptationis mortis; terminatur *benedictione* SSm̃i Sacramenti.

[1]) Documentum originale asservatur.

Orator suppliciter exorat, ut Sanctitas Vestra dignetur omnibus Christifidelibus, qui vere pœnitentes, confessi sacraque Communione refecti fuerint hac Dominica quarta vel infra octavam, huicque exercitio interfuerint, plenariam indulgentiam impertiri; iis vero, qui pio exercitio tantum interfuerint, indulgentiam 7 annorum et 7 quadragenarum, utramque defunctis applicabilem. Pro qua gratia.

Ex Audientia Sanctissimi.

Sanctissimus Dominus Noster Pius PP. IX. omnibus utriusque sexus Christifidelibus, qui pio exercitio, de quo in precibus, quarta cujuslibet mensis Dominica in Ecclesiis Congregationis Transalpinæ SSm̃i Redemptoris de respectivi Ordinarii licentia peragendo devote interfuerint, indulgentiam plenariam in quarta tantum Dominica mensium Martii, Junii, Septembris et Decembris, dummodo vere pœnitentes, confessi ac sacra Communione refecti unam ex præfatis dictæ Congregationis Ecclesiis devote visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium juxta mentem Sanctitatis Suæ pie oraverint, benigne concessit. Insuper eadem Sanctitas Sua ipsis Christifidelibus præfato pio exercitio in reliquis octo quartis Dominicis corde saltem contrito ac devote interessentibus, qua ex prædictis Dominicis id egerint, indulgentiam septem annorum totidemque quadragenarum peramanter est impertita. Præsenti *in perpetuum* valituro absque ulla Brevis expeditione et cum facultate tam plenariam quam partialem indulgentiam fidelibus quoque defunctis applicandi.

Datum Romæ ex Secretaria S. Congregationis Indulgentiarum die 27. Martii 1852.

(L. †. S.) F. Card. Asquinius Præf.

A. Colombo Secretarius.

162.

Rescriptum Sanctitatis Suæ Pii IX. de die 23. Maji 1852, quo pro eodem pio Exercitio dicto: Acceptatio mortis *omni mense Indulgentia concessa est.*[1])

Beatissime Pater,

Ex gratia Sanctitatis Vestræ ac benignitate concessa die 27. Martii anni sal. rep. 1852 omnes Christifideles, qui pio exercitio dicto: *Acceptatio mortis,* quod in Ecclesiis Congregationis SSm̃i Redemptoris singulis quartis Dominicis mensibus singulis peragitur, interveniunt, indulgentiam plenariam lucrantur tantummodo mensibus Martii, Junii, Septembris et Decembris, si vere pœnitentes, confessi et sacra Communione refecti fuerint, aliis autem mensibus indulgentiam tantummodo partialem, scilicet septem annorum totidemque quadragenarum. Ne aliqua confusio in mente fidelium oriatur, si variæ pro variis mensibus indulgentiæ publicarentur, Vicarius Generalis Congregationis Transalpinæ SSm̃i Redemptoris enixe Beatitudinem Vestram deprecatur, ut indulgentiam plenariam aliis octo Dominicis aliorum mensium iisdem conditionibus quibus supra extendatur. Et Deus.

Ad quam supplicationem Sanctitas Sua *propria manu* rescribere dignata est:

Romæ die 23. Maji 1852.

Indulgentiam plenariam semel in mense ab Oratoribus lucrandam, dummodo confessi et sacra Communione refecti etc. benigne concedimus. Pius PP. IX.

163.

Rescriptum S. Congr. Indulgentiarum de die 30. Septembris 1852, quo dispensatur in perpetuum ab obligatione novæ benedictionis Scapularis SSm̃æ Trinitatis.[2])

Beatissime Pater,

Rudolphus de Smetana, Vicarius Generalis Congregationis SSm̃i Redemptoris, humillime exponit, suam Con-

[1]) Documentum originale pretiosum asservatur.
[2]) Exstat Documentum originale.

gregationem per gratiam Sedis Apostolicæ gaudere facultate benedicendi cum indulgentiis quatuor Scapularia: B. M. V. de monte Carmelo, septem Dolorum V. M., Immaculatæ Conceptionis B. M. V. et SS. Trinitatis; tria priora semel ab habente facultatem benedicta, cum nova conficiuntur, minime denuo benedici debere, Scapulare autem SSm̃æ Trinitatis per reservationem ab Innocentio XI. 10. Februarii 1680 in Constitutione: *Exponi Nobis* factam debere benedici toties, quoties deperditum novum conficitur: hac vero exceptione multas fidelium oriri inquietudines, quia innumeri acceptis his quatuor Scapularibus, uno super alterum consutis, per totam vitam non possunt amplius accedere ad Sacerdotem facultate illa benedicendi habentem. Igitur ad levandas illas inquietudines et ad fovendam fidelem custodiam gratiarum illis quatuor Scapularibus concessarum Orator humillime exorat, ut Sanctitas Vestra benigne dispensare dignetur fideles, qui dicta Scapularia a Sacerdotibus Congregationis SSm̃i Redemptoris acceperint, ab obligatione novæ benedictionis pro Scapulari SSm̃æ Trinitatis exquirendæ, ita ut semel habita *pro semper* valeat, sicut valet pro tribus prioribus. Pro qua gratia.

Ex Audientia SSm̃i die 30. Septembris 1852.

SSm̃us Dominus Noster Pius PP. IX., attentis expositis, pro regionibus tantum ultra maria et ultra montes[1]) benigne annuit juxta preces, non obstantibus in contrarium facientibus quibuscumque. Præsenti *in perpetuum* valituro absque ulla Brevis expeditione.

Datum Romæ ex Secretaria S. Congregationis Indulgentiarum.

(L. † S.) F. Card. Asquinius Præfectus.
A. Archipr. Prinzivalli Substitutus.

[1]) Et etiam Patres nostri in Italia nunc hanc facultatem habent, juxta decretum S. R. C. diei 24. Augusti 1895. Vide infra Documentum sub hoc dato allatum.

164.

Rescriptum S. Congregationis Episcoporum et Regularium de die 5. Novembris 1852 prorogationem dispensationis a Decretis 25. Januarii 1848 Vicario Generali ad annum concedens.[1])

Beatissime Pater,

Beatitudo Vestra die 8. Decembris 1848 suo Rescripto dato in Civitate Cajetæ benigne suspendit ad triennium effectum Decretorum Pontificiorum ejusdem anni mense Januarii emanatorum quoad receptionem Novitiorum pro Congregatione SS̃mi Redemptoris, et permisit, ut per id tempus ad normam suarum Regularum et Constitutionum a S. Sede approbatarum sese gerant Superiores illius Instituti, quam dispensationem Beatitudo Vestra 2ª Novembris 1851 ad annum benigne approbavit.

Cum illud tempus mox sit exspiratum, Rudolphus de Smetana, Vicarius Generalis Congregationis Transalpinæ humillime orat, ut dignetur Sanctitas Vestra præfatam dispensationem benigne ad aliud triennium prorogare, ratione distantiæ Provinciarum Transalpinarum, pro quibus gratiam supplicat, addita observatione quod ubicumque fieri potest, Superiores religiose observent dispositiones illorum Decretorum. Pro qua gratia etc.

SS̃mus D. N. Pius PP. IX. in audientia habita ab infrascripto Secretario S. Congregationis super Statu Regularium die 5. Novembris 1852 benigne annuit pro prorogatione præfati indulti *ad annum* dumtaxat pro iis casibus tantum, in quibus præfata Decreta commode servari nequeant, super quo Superiorum conscientia onerata remaneat. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis super Statu Regularium.

(L. † S.) A. Bizzarri Secretarius.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

165.

Decretum S. Rituum Congregationis de die 13. Januarii 1853 circa Officium de Immac. Conc. B. M. V. et additionem ad Litanias Lauretanas.[1])

Congregationis SSmi Redemptoris.

Sanctissimus Dominus Noster Pius IX. Pontifex Maximus ad humillimas preces Rmi Vicarii Generalis Congregationis SSmi Redemptoris per me subscriptum S. R. C. Prosecretarium relatas benigne Alumnis et Ecclesiis memoratæ Congregationis, quo late per Orbem extenditur, concessit Officium proprium cum Missa propria manu sua adprobatum de anno 1847 pridie Kalendas Octobris pro Clero Urbis persolvendum in festo et per Octavam Immaculatæ Conceptionis B. M. Virginis, nec non Officium votivum, quoties recitari deberet de Beata Maria in Sabbatis, addita facultate, qua in Præfatione dicitur: *Et te in Conceptione Immaculata.* Insuper aliud extendit iisdem Indultum, ut Litaniis Lauretanis post versum: *Regina Sanctorum omnium* addi valeat aliud Deiparæ encomium, nimirum: *Regina sine labe originali concepta.* Contrariis non obstantibus quibuscunque.

Die 13. Januarii 1853.

(L. † S.) A. Lambruschini S. R. C. Præfectus.
Dom. Gigli S. R. C. Pro-Secretarius.

166.

Decretum S. Rituum Congregationis de die 7. Maji 1853 circa Commemorationes seu Suffragia Sanctorum et Litanias majores.[2])

Congregationis SS. Redemptoris.

Quum inter Alumnos Congregationis SSmi Redemptoris non una sit sententia circa Commemorationes S. Alphonsi Mariæ de Ligorio Episc. Conf. Fundatoris, et SSmi Redemptoris propriæ Congregationis Titularis

[1]) Exstat Documentum originale.
[2]) Documentum originale asservatur.

apponendas inter Commemorationes communes, seu Suffragia Sanctorum, quando illa in divino Officio locum habent: itemque opinionum varietas appareat quoad Litanias Majores Divino Officio addendas in Festo S. Marci Evangelistæ, et Rogationum, R. P. Rudolphus de Smetana Vicarius Generalis Congregationis Transalpinæ SSm̃i Redemptoris sequentia duo dubia elucidanda proposuit Sacrorum Rituum Congregationi, nimirum:

1. Quando Sacerdotes Congregationis SSm̃i Redemptoris apponere debent in Officio Commemorationes seu Suffragia Sanctorum, tenenturne inter illa apponere tantum Commemorationem S. Alphonsi Mariæ Institutoris, vel illam etiam adjicere SSm̃i Redemptoris Congregationis Titularis?

2. An Litaniæ Sanctorum in Festo S. Marci, et in Feriis Rogationum recitari debeant cum repetitione ab obligatis ad Officium divinum, qui eas simul recitant vel in Choro, vel extra Chorum?

Et Sacra eadem Rituum Congregatio ad Vaticanum hodierna die coadunata in Ordinariis Comitiis, audita fideli relatione a me subscripto Pro-Secretario facta, rescribendum censuit:

Ad 1um Affirmative ad primam partem, negative ad secundam.

Ad 2um In casu absque repetitione recitandas.

Atque ita rescripsit, declaravit, servarique mandavit.

Die 7. Maji 1853.

A. Card. Lambruschini S. R. C. Præf.

(L. † S.) Dom. Gigli S. R. C. Pro-Secret.

167.

Decretum Sacr. Rituum Congregationis de die 1. Septembris 1853 de elevatione festi SS͠mi Nominis Mariæ ad ritum duplicis 2. classis pro Germania.[1])

Congregationis SS͠mi Redemptoris.

Ne Festum SS͠mi Nominis Mariæ in Kalendario Congregationis SS͠mi Redemptoris in Provinciis Transalpinis a designata Dominica infra Octavam Nativitatis Deiparæ umquam amoveatur, siquidem illud in Germania non exigua solemnitate et Fidelium frequentia instituitur, et insuper Fideles ipsi hac Dominica plenariam Indulgentiam consequi possunt, R. P. Rudolphus Smetana memoratæ Congregationis in Provinciis Transalpinis Vicarius Generalis SS͠mum Dominum Nostrum Pium IX. Pontificem Maximum rogavit enixe, ut ibi in Kalendario proprium Festum SS͠mi Nominis Mariæ gaudeat ritu duplici secundæ classis, adeo ut quando occurrit de die Octava Sanctorum Angelorum, in eo apponatur tantum commemoratio in utrisque Vesperis, Laudibus et Missa. Sanctitas Sua, referente me infrascripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, de speciali gratia benigne annuit juxta preces, dummodo Rubricæ serventur. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 1. Septembris 1853.

A. Card. Lambruschini Præfectus.

(L. † S.) Dom. Gigli S. R. C. Secretarius.

168.

Decretum Congregationis Episcoporum et Regularium de die 8. Octobris 1853 circa erectionem domus Romæ, residentiam Superioris Generalis et Capitulum generale.[2])

Congregationis SS͠mi Redemptoris.

Cum ob peculiares, gravesque causas decreto hujus Sacr. Congregationis Negotiis et Consultationibus Epi-

[1]) Exstat Documentum originale.
[2]) Documentum originale asservatur.

scoporum et Regularium præpositæ edito die 6. Septembris nuper elapsi constitutum sit, ut domus Congregationis SSm̃i Redemptoris in utroque Siciliæ regno existentes suum habeant Rectorem Majorem, qui auctoritatem, et jurisdictionem in alias domos nullo modo exercere possit; et Congregatio Transalpina donec aliter provideatur, Sanctæ Sedi immediate subjecta fuerit, SSm̃us D. N. Pius PP. IX. memoratæ Congregationis Transalpinæ SSm̃i Redemptoris speciali cura et sollicitudine consulendum esse existimavit. Idcirco audito R. P. Rudolpho Smetana ejusdem Congregationis Vicario Generali, is votum suum de erigenda Romæ domo Congregationis, de constituenda in hac alma Urbe residentia Superioris Generalis, deque celebrando Capitulo generali in eadem civitate scripto pandidit. Quæ quidem Beatissimus Pater maximæ utilitatis Instituto fore probe noscens, infrascriptum Decretum ab hac S. Congregatione super præmissis edi mandavit.

1. Domus præfatæ Congregationis Romæ quamprimum constituatur.

2. Superior Generalis ejusdem Congregationis in hac alma Urbe residentiam habeat.

3. Capitulum generale Romæ celebretur.

Hæc Sanctitas Sua Apostolica Auctoritate statuit, constituit, atque decrevit, et ab omnibus, ad quos spectat, executioni demandari, et servari jussit. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria S. Congregationis Episcoporum et Regularium die 8. Octobris 1853.

(L. † S.) N. G. Card. de Gegna Præf.

A. Bizzarri Secretarius.

169.

Prorogatio ad annum Suspensionis Decretorum diei 25. Januarii 1848 circa Novitios recipiendos data die 18. Novembris 1853.[1])

Beatissime Pater,

Cum Beatitudo Vestra primo ad triennium 8. Decembris anni 1848 finiendum dispensavit Superiores Congregationis Transalpinæ SSm̃i Redemptoris ab observatione Decretorum anni 1848 circa receptionem et professionem Novitiorum, quam dispensationem successive 2. Novembris 1851 et 5. Novembris 1852 ad annum benigne prorogavit et permisit, ut in hoc suis Regulis a S. Sede approbatis sese conforment, Rudolphus Smetana Vicarius Generalis præfatæ Congregationis humillime exorat, ut dispensationem illam ad tempus sibi beneplacitum Sanctitas Vestra prorogare dignetur.

SSm̃us D. N. Pius PP. IX. in audientia habita ab infrascripto Secretario S. Congregationis super Statu Regularium die 18. Novembris 1853 benigne annuit pro petita prorogatione indulti *ad annum,* servata forma ac tenore præcedentis concessionis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis super Statu Regularium.

(L. † S.) A. Bizzarri Secretarius.

170.

Concessio Indulgentiarum partialium et plenariæ Orationibus: Signor mio Gesù Cristo *et* Santissima Vergine *a Sanctitate Sua Pio IX. die 7. Septembris 1854 facta.*[2])

Beatissimo Padre,

Suor Maria Geltrude Oblata nella venerabile Casa di Torre de' Specchi Principessa Pallavicini prostrata ai piedi della Santità Vostra umilmente Le rappresenta,

---

[1]) Exstat Documentum originale.

[2]) Exstat Copia.

che per promuovere sempre più dal canto suo la devozione nei fedeli ha divisato di far ristampare a sue spese per distribuirsi gratuitamente le orazioni composte da S. Alfonso de' Liguori per la visita tanto al santissimo Sagramento quanto alla Beatissima Vergine Maria, ed altre pie preghiere scritte dal medesimo Santo.

Supplica pertanto la Santità Vostra affinchè al più fruttuoso conseguimento dello scopo divisato si degni concedere *in perpetuo* trecento giorni d' Indulgenza a quei fedeli tutte le volte che o reciteranno le orazioni del Sagramento avanti il Santissimo, o quelle della Vergine avanti qualche immagine, e l' Indulgenza Plenaria da lucrarsi una volta il mese quando per tale spazio di tempo avendo praticato l' una o l' altra di dette recite nel suespresso modo, confessati e comunicati pregheranno pei bisogni di santa Chiesa e secondo l' intenzione del Sommo Pontefice; le quali Indulgenze possano ancora applicarsi alle anime del Purgatorio.

Che ecc.

Romæ die 7. Septembris 1854.

Benigne annuimus pro gratia.

Pius PP. IX.

171.

Prorogatio ad triennium Suspensionis Decretorum diei 25. Januarii 1848 circa receptionem Novitiorum die 24. Novembris 1854 concessa.[1])

Beatissime Pater,

Beatitudo Vestra a Decretis anni 1848 circa receptionem et professionem Novitiorum Superiores Congregationis Transalpinæ SS̃mi Redemptoris primo ad Triennium, deinde successive ad annum dispensare dignata est, eis permittens, ut Regulæ suæ a S. Sede approbatæ sese conforment; cum vero enuntiata dispensatio jamjam exspiret, Rudolphus de Smetana, Vicarius Generalis dictæ

---

[1]) Deest Documentum originale; sed exstat Copia authentica.

Congregationis humillime Sanctitatem Vestram exorat, ut eam ad tempus sibi placitum prorogare dignetur.

Pro qua gratia.

SSm̃us D. N. Pius PP. IX. in Audientia habita ab infrascripto Secretario S. Congregationis super Statu Regularium die 24. Novembris 1854 benigne annuit pro petita prorogatione enuntiati Indulti *ad triennium*, servata in omnibus forma ac tenore præcedentis concessionis diei 5. Novembris 1852. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis super Statu Regularium.

(L. † S.) A. Bizzarri Secretarius.

Concordat cum Originali.

Romæ die 11. Decembris 1854.

B. Queloz Congr. SS. Red. Procur. Gener.

172.

Decretum S. Rituum Congregationis de die 13. Augusti 1855 circa concessionem Officii et Missæ S. Bonifacii Episc. Mart. [1])

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

Quum Rm̃us P. Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSm̃i Redemptoris supplicia vota porrexerit huic S. Sedi Apostolicæ, ut ad universæ sibi commissæ Congregationis Alumnos, qui ad Horas Canonicas recitandas tenentur extendere dignaretur pro die 5. Junii sub ritu duplici minori idem Officium cum Missa, quod in honorem S. Bonifacii Episcopi Martyris pro Clero Germaniæ et Angliæ novissime, tertio nimirum Kalendas Aprilis vertentis anni, concessum fuit, Sacra Rituum Congregatio utendo facultatibus sibi specialiter a SSm̃o Dñ̃o Nostro Pio PP. IX. tributis benigne annuit pro petiti Officii cum Missa extensione,

---

[1]) Exstat Documentum originale.

dummodo Rubricæ serventur. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Die 13. Augusti 1855.

C. Episc. Albanen. Card. Patrizi S. R. C. Præf.

(L. † S.) K. Capalti S. R. C. Secretarius.

173.

Prorogatio Facultatis erigendi Vias Crucis per Rescriptum Pontificium de die 27. Augusti 1855 pro sexcentis casibus.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSmi Redemptoris, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus humiliter sequentia exponit.

Concesserunt Summi Pontifices Leo XII. et Gregorius XVI. F. M. diebus 24. Aprilis 1824 et 19. Decembris 1836 Vicariis Generalibus Congregationis SSmi Redemptoris Transalpinæ ad decennium et pro quingentis casibus, ut ipsi Vicarii Generales vel Superiores provinciales et locales aliive ejusdem Congregationis Sacerdotes ab ipsis deputati erigere possint Vias Crucis cum applicatione indulgentiarum huic pio exercitio annexarum, non tantum in propriis Ecclesiis et domibus, sed etiam, dummodo non existant in iisdem locis Patres Franciscani, in alienis Ecclesiis et Oratoriis.

Eamdem facultatem Sanctitas Vestra feliciter regnans die 23. Novembris 1848, vacante munere Vicarii Generalis Transalpini et usque ad electionem novi Vicarii Generalis Superioribus provincialibus transalpinis et demum die 20. Februarii 1851 ultimo Vicario Generali ad decennium et pro numero sexcentarum Viarum Crucis clementer elargita est.

Cum autem Orator nuperrime Superior Generalis et Rector Major electus fuerit, et numerus ultima vice concessus propter frequentes Missiones, in quibus ad conservandos Missionis fructus Viæ Crucis erigi solent, fere sit exhaustus, Orator humillime supplicat: ut Sanctitas

---

[1]) Documentum originale asservatur.

Vestra ipsi prædictam facultatem ad novum decennium pro numero sexcentarum Viarum Crucis et sub conditionibus supra expositis benigne concedere dignetur. Pro qua gratia.

Ex Audientia SSmi die 27. Augusti 1855.

SSmus benigne annuit pro aliis sexcentum casibus, de consensu tamen Ordinariorum, ac servata in reliquis forma præcedentium concessionum. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

(L. † S.) S. Card. Altieri.

174.

Rescriptum Sacræ Pœnitentiariæ de die 16. Novembris 1855 quoad facultates Folii ejusdem Congregationis. [1])

Eminentissime ac Reverendissime Domine,

Congregatio SSmi Redemptoris, quæ usque ad hunc annum in Provinciis Transalpinis per Vicarios Generales gubernabatur, jam a pluribus decenniis a S. Pœnitentiaria amplas facultates obtinuit, quibus confessarii cum majori fructu et facilitate magnum Pœnitentiæ sacramentum administrare possint et valeant. Ad munus igitur Superioris Generalis dictæ Congregationis aggressus humillime infrascriptus Eminentiam Vestram Reverendissimam suppliciter et enixe exorat, ut easdem facultates, quæ hucusque Vicariis Generalibus ad quinquennium concessæ fuerunt (comprehensa potestate absolvendi Carbonarios similesve Sectarios atque Catholicos publice hæresim proferentes aut dogmatizantes, servatis in omnibus conditionibus præscriptis) sibi quoque benigne concedere dignetur.

Sacram Purpuram cum profunda veneratione deosculans sum

Eminentiæ Vestræ Reverendissimæ

Romæ die 12. Novembris 1855

humillimus ac devotissimus servus

Nicolaus Mauron Congr. SS. R. Sup. Gen. et Rect. Maj.

[1]) Exstat Documentum originale.

Sacra Pœnitentiaria cum inter facultates in folio typis impresso contentas et Superiori Generali Congregationis SSmi Redemptoris sub die 16a infrascripti mensis concessas, in Signata Nr. 3 absolvendi ab Hæresibus, exceptio fiat quoad publicos Hæreticos et publice dogmatizantes, attentis peculiaribus circumstantiis, de speciali et expressa Apostolica Auctoritate etiam quoad illos Catholicos facultatem extendit, qui publice Hæresim protulere, vel publice dogmatizarunt: injunctis de jure injungendis: prævia præsertim abjuratione in manibus Confessarii absque testibus; imposita obligatione reparandi opportunis modis illata scandala cum gravi pœnitentia salutari, et frequentia sacramentalis Confessionis. Ceterum in casibus, in quibus Absolvens prudenter judicaverit, abjurationem admissarum Hæresum ac denominationem complicum Catholicorum in Hæresibus, quæ tamen commode fieri poterit, scripto exaratam, et a pœnitente proprio nomine subscriptam, vel saltem cruce signatam recipiat ipse Absolvens, caute apud se retineat, et data opportunitate ad Apostolicum Nuntium vel ad Apostolicam Sedem tuto remittat.

Datum Romæ in Sacra Pœnitentiaria die 16. Novembris 1855.

(L. † S.) F. de Silvestri S. Pœn. Regens.
A. Rubini S. P. Secretarius.

175.

Folium et Rescriptum S. Pœnitentiariæ de die 16. Novembris 1855. [1])

Gabriel tituli SS. Quirici et Julittæ S. R. E. Presbyter Cardinalis Ferretti, SS. Vincentii et Anastasiæ ad Aquas Salvias Abbas perpetuus commendatarius, et ordinarius SS. DD. Papæ et Sedis Apostolicæ Major Pœnitentiarius.

Sacra Pœnitentiaria dilecto in Christo Superiori Generali Congregationis SSmi Redemptoris ultra montes in

[1]) Exstat Documentum originale.

Germania infrascriptas concedimus facultates *ad quinquennium* a data præsentium computandum duraturas, communicandas pro eodem tempore pro sua conscientia Rectoribus Collegiorum ejusdem Congregationis sibi subditis, exercendas pro foro conscientiæ et in actu Sacramentalis Confessionis pœnitentium dumtaxat in locis, in quibus ab Ordinario diœcesano ad excipiendas sacramentales confessiones fuerint approbati. Has autem facultates unusquisque ex dictis Rectoribus in singulis Missionibus communicare poterit Confessariis sic pariter approbatis respectivi Collegii, quos pro sua prudentia et conscientia idoneos repererit, pro tempore dumtaxat Missionis, ad quam deputati fuerint, extra Missiones vero in singulis casibus occurrentibus.

I. Absolvendi ab excommunicatione ob manus violentas injectas in Clericos aut Presbyteros, sive sæculares sive regulares, in casibus tamen non deductis nec de facili ad forum Ordinarii deducendis; dummodo non sit secuta mors vel mutilatio seu lethale vulnus aut ossium fractio, et injuncta congrua pœnitentia salutari, cum obligatione caute et competenter satisfaciendi parti læsæ.

II. Absolvendi a censuris contra duellantes inflictis, dummodo casus ad forum Ordinarii non fuerint deducti: injuncta gravi pœnitentia salutari, et aliis injunctis, quæ fuerint de jure injungenda.

III. Absolvendi quoscunque pœnitentes sive viros sive mulieres (exceptis hæreticis publicis sive publice dogmatizantibus) a quibusvis sententiis, censuris et pœnis ecclesiasticis ob hæreses tam nemine audiente vel advertente, quam coram aliis externatas, ob infidelitatem et catholicæ fidei abjurationem private admissas, sortilegia ac maleficia etiam cum sociis patrata, nec non ob dæmonis invocationem cum pacto donandi animam, eique præstitam idololatriam ac superstitiones exercitas, ac demum ob quæcunque insinuata falsa dogmata incursis, postquam tamen pœnitens complices, si quos in præmissis habeat, Ordinario loci vel S. Inquisitionis ministro

in locis, ubi viget S. Inquisitionis auctoritas prout de jure, denuntiaverit: in aliis vero locis facta a pœnitente seria promissione denuntiationem peragendi cum primum et meliori modo, quo judicio Absolventis fieri poterit, coram Ordinario loci, et postquam in singulis casibus hæreses coram Absolvente secrete abjuraverit: tradita eidem Absolventi syngrapha forsan exarata, aliisque mediis superstitiosis ad omnia comburenda; injuncta pro modo excessuum gravi pœnitentia salutari cum frequentia Sacramentorum, et obligatione se prudenti judicio Confessarii retractandi apud personas, coram quibus hæreses manifestavit, et reparandi illata scandala.

IV. Absolvendi a censuris incursis ob violationem clausuræ Regularium utriusque sexus, dummodo non fuerit cum intentione ad malum finem, etiam effectu non secuto, et dummodo casus non fuerint ad forum Ordinarii deducti, cum congrua pœnitentia salutari. Et insuper absolvendi mulieres tantum a censuris et pœnis ecclesiasticis ob violationem ad malum finem clausuræ virorum religiosorum incursis, dummodo tamen casus occulti remaneant; injuncta gravi pœnitentia salutari cum prohibitione accedendi ad Ecclesiam et conventum seu cœnobium dictorum Religiosorum durante occasione peccandi.

V. Absolvendi a censuris ob retentionem et lectionem librorum prohibitorum incursis, postquam tamen pœnitens libros prohibitos, quos in sua potestate retineat, Ordinario loci seu alii, cui de jure consignaverit, vel consignandos Absolventi dederit: injuncta congrua pœnitentia salutari.

VI. Absolvendi a casu Sedi Apostolicæ reservato ob accepta munera a Regularibus utriusque sexus, injuncta pœnitentia, quando agitur de muneribus infra valorem decem scutorum, aliqua eleemosyna judicio Absolventis taxanda et caute eroganda, cum primum poterit, in beneficium Religionis, cui facienda esset restitutio; dummodo tamen non constet, quod illa fuerint de bonis propriis Religionis: quatenus vero accepta munera vel

fuerint ultra valorem scutorum decem, vel constet fuisse de bonis propriis Religionis, facta prius restitutione, quam si de præsenti adimplere nequeat, præstita in manibus Absolventis obligatione restituendi intra terminum illius arbitrio præfiniendum, alias sub reincidentia.

VII. Absolvendi Religiosos cujuscunque Ordinis (exceptis Monialibus, nisi fuerit pro ipsis ab Ordinario loci approbatus vel deputatus) non solum a præmissis, sed etiam a casibus et censuris in sua Religione reservatis.

VIII. Commutandi consideratis causis omnia vota simplicia in alia pœnitentiæ seu pietatis opera, exceptis quinque Votis Sedi Apostolicæ reservatis, scilicet castitatis et Religionis ac trium peregrinationum, nempe ad sacra SS. Apostolorum limina, ad S. Jacobum in Compostellis et ad Jerusalem: nec non votis pœnalibus ad sese arcendum a peccatis, et insuper Voto non ludendi, ac Votis, in quibus agitur de præjudicio vel de jure tertii.

IX. Dispensandi ad petendum debitum conjugale cum transgressore Voti castitatis, qui matrimonium cum dicto Voto contraxerit: monendo hujusmodi pœnitentem ad idem Votum servandum teneri, tam extra licitum usum matrimonii, quam si marito seu uxori respective supervixerit.

X. Dispensandi cum incestuoso sive incestuosa ad petendum debitum conjugale, cujus jus amisit ex superveniente occulta affinitate per copulam carnalem habitam cum consanguinea vel consanguineo, sive in primo, sive in primo et secundo, sive in secundo gradu suæ uxoris seu respective mariti: remota occasione peccati, et injuncta gravi pœnitentia salutari et confessione sacramentali semel quolibet mense per tempus arbitrio Absolventis statuendum.

XI. Dispensandi super occulto impedimento primi, nec non primi et secundi, ac secundi tantum gradus affinitatis provenientis ex illicita copula, quando agatur

de matrimonio cum dicto impedimento jam contracto: ita tamen ut si hujusmodi affinitas proveniat ex copula cum matre desponsatæ, nativitas desponsatæ copulam ipsam antecedat: monito pœnitente de necessaria secreta renovatione consensus cum sua putata uxore aut suo putato marito, certiorato seu certiorata de nullitate prioris consensus, sed ita caute, ut ipsius delictum nusquam detegatur: remota occasione peccandi atque injuncta gravi pœnitentia salutari et confessione sacramentali semel in mense per tempus arbitrio Absolventis statuendum.

XII. Dispensandi super impedimento occulto criminis, dummodo sit absque ulla machinatione, et agatur de matrimonio jam contracto: monitis putatis conjugibus de necessaria secreta renovatione consensus: ac injuncta gravi pœnitentia salutari et confessione sacramentali semel quolibet mense per tempus arbitrio Absolventis statuendum.

XIII. Item dispensandi super occulta irregularitate contracta ex violatione censurarum dumtaxat cum Sacerdotibus vel in sacris Ordinibus constitutis, tam sæcularibus, quam regularibus.

XIV. Absolvendi a censuris et pœnis ecclesiasticis eos, qui sectis vetitis Massonicis aut Carbonariis aliisque similibus nomen dederunt, aut favorem præstiterunt, postquam tamen a respectiva secta omnino se separaverint, eamque abjuraverint, libros, manuscripta ac signa sectam respicientia, si quæ retineant, in manibus Absolventis consignaverint ad Ordinarium quam primum caute transmittenda, veræque pœnitentiæ signa exhibuerint: firma obligatione denuntiandi sectæ socios ac magistros, prout de jure et quoad Carbonarios eos omnes, de quibus in § *Præcipimus* Bullæ: *Ecclesiam a Jesu Christo* a fel. rec. Pio VII. editæ, et a Papa Leone XII. confirmatæ. Injuncta pro modo culparum gravi pœnitentia salutari cum frequentia sacramentalis confessionis, aliisque injunctis de jure injungendis.

Volumus tamen, ut supradictis facultatibus uti valeant tantummodo per supradictum tempus a data præsentium computandum, et abstineant absolvere a casibus reservatis locorum Ordinariis, nisi facultatem ab iisdem obtinuerint.

Datum Romæ ex ædibus nostris die 16. Novembris 1855.

P. De Sylvestris S. Pœn. Regens.
(L. † S.) Ant. Rubini S. P. Secretarius.

Dilecto in Xto Nicolao Mauron Superiori Generali Congregationis SSm̃i Redemptoris ultra Montes in Germania salutem in Domino. Ex S. Pœnitentiaria.

176.

Explicatio verborum: ultra montes in Germania, *quæ in decreto S. Pœnitentiariæ diei 16. Novembris 1855 exsistunt.* [1]

Declaratio.

Die 14. Decembris 1855 infrascripti Patres Eduardus Douglas, Consultor Generalis et Superior Provinciæ Romanæ, et Mich. Haringer Consultor Generalis ac Secretarius, nomine Rm̃i P. Generalis adierunt Em̃um ac Rm̃um Cardinalem Ferretti, Pœnitentiarium Majorem, et exposuerunt Eidem quod ex verbis Rescripti *„ultra Montes in Germania“* dubium exoriri posset, an Rm̃us P. Generalis facultates in folio Pœnitentiariæ expressas aliis Superioribus extra Germaniam, et nominatim Provinciali Romanæ Provinciæ communicare possit. — Respondit Eminentissimus, *valere has facultates pro omnibus partibus Congregationis, a confinibus Regni Napolitani usque ad extremas regiones — „da Terracina* (dixit) *alla Terra di Fuoco.“* Ne igitur in posterum de sensu Rescripti iterum aliquod dubium moveatur, infrascripti rem gestam

[1]) Exstat originale.

cum Emo Cardinale fideliter scriptis mandaverunt, et propria manu subscripserunt.

Romæ, hac die 14. Decembris 1855.

Eduardus Douglas SS. Red. C. G.
(L. † S.) Mich. Haringer C. G.

177.

Oraculum vivæ vocis Sanctitatis Suæ Pii IX. de die 17. Januarii 1856, quo facultates Vicario Generali concessas ad Superiorem Generalem transferuntur.[1])

In Nomine Dei.

Hodie in Audientia SSmum Dnm Nostrum Pium IX. rogavi, ut facultates et privilegia R. P. Vicario Generali antea concessa, ad meam personam transferre dignetur, ne aliquod dubium moveri aut scrupulus conscientiæ exurgere valeat. Et Sanctitas Sua, ad preces benigne inclinata, respondit, Se transferre facultates juxta petita: ac velle, ut valeat hæc translatio pro præterito, præsenti ac futuro. — Pro veritate expositi firmanda, propria manu subscripsi ac sigillum Congregationis nostræ apposui.

Romæ die 17. Januarii 1856.

(L. † S.) Nic. Mauron C. SS. R. Rect. Maj.

178.

Rescriptum Pontificium de die 3. Martii 1856 circa anticipationem Matutini ad quinquennium.[2])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSmi Redemptoris, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus humillime sequentia exponit:

Sacerdotes ejusdem Congregationis per totum annum, etiam æstatis tempore, Missionibus, Exercitiis spiritualibus, institutionibus, concionibus et confessionibus exci-

---

[1]) Documentum originale asservatur.

[2]) Exstat Documentum originale.

piendis occupantur. Quibus ministeriis facilius perfungi, et ea magis in commodum et utilitatem fidelium convertere possent, si ipsis per totum annum uno eodemque tempore, videlicet duabus horis post meridiem, Officium sequentis diei anticipare liceret.

Jam plurimi Episcopi in America septentrionali et in Anglia ex Sedis Apostolicæ Indulto facultate gaudent, Sacerdotibus ipsis subditis hoc privilegium concedendi, et speciatim in Anglia plures Episcopi omnibus Sacerdotibus ministerium exercentibus una cum facultatibus ordinariis concedunt „licentiam recitandi Matutinum cum Laudibus diei sequentis duabus horis post meridiem elapsis."

Cum autem eadem facultas Sacerdotibus congregatis nullam dispensationem ab ipsa obligatione, sed solummodo meliorem copiam et majorem recitandi Officium commoditatem indulgeret, et hæc commoditas non adeo ipsis, sed potius Fidelibus, in quorum utilitatem spiritualem occupantur, prodesset: Orator humillime supplicat: ut Sanctitas Vestra per modum gratiæ specialis omnibus Sacerdotibus prædictæ Congregationis facultatem, per totum annum Matutinum cum Laudibus sequentis diei duabus horis post meridiem elapsis recitandi, clementer elargiri dignetur. Pro qua gratia.

Ex Audientia SSmi die 3. Martii 1856.

SSmus, attentis expositis, benigne annuit pro gratia juxta preces, accedente justa et rationabili causa. *Ad quinquennium.* Contrariis non obstantibus.

L. Card. Altieri.

179.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 12. Junii 1856, quo facultas conceditur transferendi festa certis Dominicis vel Feriis affixa, si fuerint impedita.[1])

Congregationis SSmi Redemptoris.

Quum in Kalendario Congregationis SSmi Redemptoris plura sint Festa certis vel Dominicis vel Feriis affixa, quibus interdum impeditis, ad Decretorum placitum eo anno essent eadem Festa omittenda; Rmus P. Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major Congregationis ipsius, ne hujusmodi Festorum solemnia omitti umquam debeant, a SSmo Dño Nostro Pio Papa IX. privilegium imploravit, ut ea ipsa Festa deinceps amandari valeant ad primas insequentes dies liberas, quoties designatæ vel Feriæ, vel Dominicæ juxta Decreta impeditæ occurrunt. Sanctitas Sua, referente me subscripto Substituto Secretariæ Congregationis Sacrorum Rituum, de speciali gratia benigne annuit juxta preces, hac tamen sub lege, ut quoties transferri debent Officia Mysteriorum et Instrumentorum Dominicæ Passionis, hæc ultra Quadragesimam non amandentur, et dummodo Rubricæ serventur. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Die 12. Junii 1856.

Pro Emo et Rmo Dño Card. Const. Patrizi S. R. C. Præf.
G. Card. Ferretti,
Pro R. P. D. Hannibale Capalti, S. R. C. a Secr.
(L. † S.) Joseph Maria Starna Substit.

180.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 12. Junii 1856, Officium cum Missa Purissimi Cordis B. M. V. sub ritu duplici majori concedens.[2])

Congregationis SSmi Redemptoris.

Quum Rmus P. Nicolaus Mauron Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSmi Redemptoris

[1]) Exstat Documentum originale.
[2]) Documentum originale asservatur.

desiderio flagret, ut a suæ Congregationis Alumnis in Festo Purissimi Cordis Beatæ Mariæ Virginis persolvatur Officium proprium, et celebretur Missa pariter propria, uti a S. Rit. Congregatione approbata anno mox elapso 1855 duodecimo Kalendas Augusti, adnotantur in Exemplari huic Decreto prævio, ac proinde huic Sanctæ Sedi Apostolicæ supplicia vota porrexerit pro hujusmodi Officii cum Missa extensione: Sacra eadem Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter a SSmo Dño Nostro Pio Papa IX. tributis, benigne annuit juxta preces, dummodo Festum Purissimi Cordis Deiparæ sub ritu duplici majori agatur vel Dominica tertia post Pentecosten vel Dominica immediate post Octavam Assumptionis ejusdem Virginis semel fixe designanda, cum facultate hoc idem Festum Purissimi Cordis Deiparæ amandandi ad primam diem sequentem liberam, quoties assignata Dominica juxta Decreta impedita occurrit; dummodo Rubricæ serventur. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 12. Junii 1856.

Pro Emo et Rmo Dño Card. Const. Patrizi, S. R. C. Præf.
C. Card. Ferretti.

Pro R. P. D. Hannibale Capalti S. R. C. a Secr.
(L. † S.) Joseph Maria Starna Subst.

(Adduntur Officium et Missa Pur. Cordis B. M. V. typis R. Cameræ Apostolicæ cusa.)

181.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 12. Junii 1856 circa festa S. Teresiæ, SSmi Redemptoris, S. Raphaëlis, SS. Nominis B. M. V. et Fugæ Domini in Ægyptum.[1])

Congregationis SSmi Redemptoris.

SSmus Dñs Noster Pius Papa IX. ad humillimas preces Rmi P. Nicolai Mauron, Superioris Generalis et

[1]) Exstat Documentum originale.

Rectoris Majoris Congregationis SSm̃i Redemptoris per me subscriptum Substitutum Secretariæ Congregationis Sacror. Rituum relatas, de speciali gratia Alumnis memoratæ Congregationis sequentes facultates benigne concessit nimirum:

I. Ut in Festo S. Teresiæ a Jesu Virginis die 15. Octobris persolvere valeant Officium proprium cum Missa Ordini Carmelitarum concessum sub ritu, quo idem Festum ex Apostolica concessione agitur in Congregatione SSm̃i Redemptoris.

II. Ut Officium SSm̃i Redemptoris jam concessum pro die 26. Novembris persolvere valeant die 23. Octobris, cum facultate Festum Sancti Silvestri Abbatis cum Officio et Missa sub ritu duplici minori affigendi eidem diei 26. Novembris.

III. Ut Festum S. Raphaëlis Archangeli agere valeant sub ritu jam concessa, verum dempta Octava.

IV. Ut Festum SSm̃i Nominis Mariæ deinceps in Kalendario Congregationis SSm̃i Redemptoris gaudeat ritu duplici secundæ classis.

V. Ut peculiare Festum cum Officio et Missa Fugæ D. N. J. C. in Ægyptum Congregationi SSm̃i Redemptoris concessum pro Dominica 4. Aprilis in Kalendario Congregationis ipsius deinceps fixe affigatur diei 17. Februarii.

Voluit tamen Sanctitas Sua ut in omnibus Rubricæ serventur. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Die 12. Junii 1856.

Pro Em̃o et Rm̃o Dñо Card. Const. Patrizi S. R. C. Præf.
G. Card. Ferretti.

Pro R. P. D. Hannibale Capalti S. R. C. a Secr.
(L. † S.) Joseph Maria Starna Substit.

182.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 12. Junii 1856 Officium cum Missa Omnium SS. Summorum Pontificum S. R. C. et S. Francisci Solani sub ritu duplici minori concedens. [1])

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

Quum Rm̃us Pater Nicolaus Mauron Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSm̃i Redemptoris SSm̃o Dñ̃o Nostro Pio Papæ IX. supplicia vota porrexerit, ut ad suam Congregationem extendere dignaretur Officium proprium cum Missa Commemorationis omnium Sanctorum Pontificum Romanorum ritu duplici minori persolvendum Dominica prima libera post Octavam Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli ad instar concessionis factæ Clero sæculari Urbis; itemque Alumnis memoratæ Congregationis suæ privilegium concedere recolendi memoriam Sancti Francisci Solani Confessoris Ordinis Minorum apud Indos Occidentales prædicatione, signis et virtutibus illustris, cum Officio et Missa de Communi, additis oratione et lectionibus propriis approbatis pro eodem Ordine Minorum Sancti Francisci de Observantia ritu pariter duplici minori die 24. Julii, vel ea impedita, prima sequenti die libera; Sanctitas Sua, referente me infrascripto Substituto Secretariæ Congregationis Sacror. Rituum, benigne annuit pro utriusque Officii cum Missa extensione; dummodo Rubricæ serventur. Contrariis non obstantibus.

Die 12. Junii 1856.

Pro Em̃o et Rm̃o Dñ̃o Card. Const. Patrizi S. R. C. Præf.
G. Card. Ferretti.

Pro R. P. D. Hannibale Capalti S. R. C. a Secr.
(L. † S.) Joseph Maria Starna Substit.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

183.

Facultas Superioribus Generalibus facta die 31. Januarii 1857 benedicendi Coronas Domini.[1])

D. Joseph Zuppani, Ordinis S. Benedicti Congregationis Camaldulensis Abbas Vicarius Generalis.

Ad inflammandos Christifidelium animos in amorem Jesu Christi Redemptoris Nostri cum nihil opportunius esse videatur quam Passionis et Mortis ejus assidua commemoratio, cumque iisdem devote recolendis plurimum conducat Corona nostra Camaldulensis, vulgo Corona Domini nuncupata, illud Nobis maxime curandum intelligimus, ut Coronæ istius cum fructu recitandæ usus ubique gentium in dies magis augeatur et propagetur. Attenta igitur auctoritate a Summis Pontificibus Benedicto XIII., Clemente XIV. et Pio VI. fel. record. die 18. Augusti anno 1787 Nobis attributa, ut: *Facultatem benedicendi et distribuendi Coronas Domini nuncupatas cum adnexis Indulgentiis in quibuscumque Civitatibus et Locis, in quibus nullum extat Monasterium vel Hospitium Monachorum, seu Eremitarum Camaldulensium, conferre et delegare valeamus quibuscumque Sacerdotibus, qui promovendæ Christifidelium pietati opportuniores judicentur:* ad majorem Dei gloriam et ad animarum salutem in cooperatorem Nostrum pro Coronis Domini benedicendis assumimus Rmum P. Nicol. Mauron Superiorem Generalem et Rectorem Majorem Congregationis SS. Redemptoris, ejusque successores pro tempore eique facultatem tenore præsentium impertimur, ut in præfatis Civitatibus et locis Coronas ejusmodi benedicere valeat, iisdemque applicare Indulgentias quascumque per Summos Pontifices illas recitantibus vel retinentibus concessas, ac si a Monachis vel Eremitis Camaldulensibus benedicerentur. Præ oculis tamen habentes Decretum fel. record. Alexandri Papæ VII. diei 6. Februarii anno 1657 quo cavetur: *ne Coronæ sic benedictæ vendantur, commodentur,*

[1]) Documentum originale asservatur.

aut precario dentur, nec transeant personam, cui prima vice distributæ fuerint, neve alicui deperditæ alia, propria auctoritate, subrogari valeat sub pœna immediatæ Indulgentiarum amissionis ipso facto incurrenda: concessam a nobis facultatem ita adhibendam declaramus, ut Decretum illud semper in suo robore perseveret. In quorum fidem etc.

Datum Romæ ex nostro Monasterio SS. Andreæ et Gregorii die 31. mensis Januarii anno 1857.

(L. † S.) D. Joseph Zuppani Ab. Vicar. Gen.
D. Bonifacius Nicoletti Cancell. Camaldulensis.

Reg. lib. II. pag. 48. Gratis.

184.

Rescriptum S. Congregationis Negotiis Ecclesiasticis præpositæ de die 5. Aprilis 1857 circa lectionem librorum prohibitorum ad Decennium.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSmi Redemptoris, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus humillime sequentia exponit:

Beatitudo Vestra die 14. Aprilis 1847 R. P. Passerat, tunc Vicario Generali nostræ Congregationis ultra montes, attentis peculiaribus circumstantiis veniam fecit „legendi et retinendi (sub custodia tamen, ne ad aliorum manus perveniant) quoscunque etiam hæreticorum et incredulorum seu alias quamcunque ob causam prohibitos libros, iis scilicet omnino exceptis, quos de obscœnis ex professo agere cognoverit; atque insuper eidem Oratori potestatem fecit similem licentiam cum eadem exceptione et cum aliis quoque, ubi opportunum videbitur, limitibus concedendi aliquibus religiosis Presbyteris spirituali suæ auctoritati subditis, qui scientia et virtute probati sint, atque ita, ut in unaquaque domo

[1]) Exstat Documentum originale.

seu collegio unus tantum aut alter ea venia donari possit. Hanc vero concessionem Sanctitas Sua valituram decrevit ad decem annos dumtaxat ab hac die computandos."

Cum autem decennium ab ultima concessione proxime elabatur, circumstantiæ vero peculiares, quæ Sanctitatem Vestram ad concedendam gratiam anno 1847 moverunt, hodie non solum adhuc subsistant, sed etiam magis urgeant, cum ex illo tempore Congregatio in pluribus ditionibus Acatholicorum, uti in Borussia, Nassovia, Hollandia, Anglia et America septentrionali novas fundationes susceperit, et continuo ubique terrarum in refellendis erroribus et hæresibus tota occupetur: Orator Beatitudinem Vestram humillime supplicat, ut facultatem Missionariis ad refellendos errores tam necessariam legendi libros alias vetitos iterum clementer indulgere dignetur. Pro qua gratia.

Die 5. Aprilis 1857. Ex audientia SSm̃i.

SSm̃us Dominus Noster Pius divina providentia Papa IX. referente me infrascripto Subsecretario Congregationis Negotiis Ecclesiasticis præpositæ, R. P. Nicolao Mauron Superiori Generali Oratori attentis peculiaribus circumstantiis veniam fecit legendi et retinendi (sub custodia tamen, ne ad aliorum manus perveniant) quoscunque etiam hæreticorum et incredulorum, seu alias quacunque ex causa prohibitos libros, iis scilicet omnino exceptis, quos de obscœnis ex professo agere cognoverit, atque insuper eidem Oratori potestatem fecit similem licentiam cum eadem exceptione et cum aliis quoque, ubi opportunum videbitur, limitibus concedendi aliquibus religiosis presbyteris spirituali suæ auctoritati subditis, qui virtute et scientia probati sint, atque ita, ut in unaquaque domo seu collegio unus tantum aut alter ea venia donari possit. Hanc vero concessionem Sanctitas Sua valituram decrevit *ad decem annos* dumtaxat ab hac die computandos. Contrariis quibuscunque minime obfuturis.

Datum Romæ e Secretaria ejusdem S. Congregationis die, mense et anno prædictis.

(L. † S. Aloysius Ferrari Subsecretarius.

185.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 23. Aprilis 1857, quo Tractus in Missa Fugæ Dñi approbatur.[1])

Congregationis SSmi Redemptoris.

Quarto Idus Julii Anni 1856 a S. Sede Apostolica concessum est Alumnis Congregationis SSmi Redemptoris, ut Officium proprium cum Missa Fugæ Domini N. J. Christi in Ægyptum persolverent die 17. Februarii, loco Dominicæ quartæ Mensis Aprilis, cui in Kalendario proprio Congregationis Festum ejusdem Fugæ reperiebatur affixum. Verum, quum in hac Missa pro tempore Paschali approbata, desideretur Tractus pro tempore post Septuagesimam a Rubricis requisitus, Rmus P. Procurator Generalis Congregationis SSmi Redemptoris a SSmo Domino Nostro supplicibus votis postulavit, ut facultatem concedere dignaretur in hac eadem Missa pro Tractu ponendi duos Versiculos tempore Paschali congruentes, attamen demptis Alleluja, eisque addendi sequentes alios versiculos: „℣. *Angelus Domini apparuit in somnis Joseph dicens: Surge et accipe Puerum et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum.* ℣. *Et esto ibi usque dum dicam tibi.* ℣. *Futurum est enim ut Herodes quærat Puerum ad perdendum eum.*“

Sanctitas Sua, referente infrascripto Sacror. Rituum Congregationis Secretario, benigne annuit juxta preces, dummodo Rubricæ serventur. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Die 23. Aprilis 1857.

E. Episc. Albanen. Card. Patrizi S. R. C. Præf.

(L. † S.) H. Capalti S. R. C. Secretarius.

[1]) Documentum originale asservatur.

186.

Prorogatio facultatis die 1. Maji 1857 concessa applicandi crucibus vel crucifixis Indulgentias Viæ Crucis ad Decennium.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSmi Redemptoris, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus humillime exponit, Leonem PP. XII. F. M. Vicario Generali Congregationis SSmi Redemptoris Transalpinæ ejusque Successoribus ac singularum domuum Rectoribus, Patribusque ab ipsis deputatis die 24. Aprilis 1824 facultatem concessisse, applicandi indulgentias Viæ Crucis Crucibus vel Crucifixis in favorem Infirmorum vel eorum, qui in locis commorantur, ubi Stationes Viæ non inveniuntur erectæ aut multum distant ab Ecclesiis, in quibus prædictæ Stationes existunt, dummodo coram iisdem Crucibus vel Crucifixis Passionem D. N. J. C. meditantur, aut saltem 14 Pater et Ave cum totidem Gloria Patri recitant. Quam facultatem Gregorius PP. XVI. F. M. primum die 27. Junii 1834, et deinde die 3. Aprilis 1846 benigne prorogavit.

Cum autem ultimum hoc decennium jamjam exspiraverit, Orator humillime supplicat, ut Sanctitas Vestra eamdem facultatem ad novum decennium clementer prorogare, cumque interea Provinciæ in nostra Congregatione erectæ fuerint, præter Rectores etiam Superioribus Provincialibus elargiri dignetur. Pro qua gratia.

Ex audientia SSmi habita ab infrascripto D. Secretario S. Congregationis Episcoporum et Regularium sub die 1. Maji 1857.

Sanctitas Sua præfatum indultum *ad decennium* prorogavit cum extensione etiam favore Provincialium, et cum limitatione, ut eo extra Italiam dumtaxat uti possint, et valeant, servata in reliquis omnibus forma et

[1]) Exstat Copia authentica.

tenore prioris concessionis. Contrariis quibuscunque non obstantibus. Romæ etc.

G. Card. de Genga Præf.
A. Archiepiscopus Philippen. Secretarius.

Concordat cum Originali, ad novam supradictæ Facultatis prorogationem obtinendam, in Secretaria Brevium die 25. Aprilis hujus anni exhibito, et ibidem retento. — In quorum fidem.

Romæ die 15. Junii 1867.

Nicolaus Mauron C. SS. R. Sup. Gen. et Rect. Maj.

187.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 9. Maji 1857, Officium B. M. V. de Foggia concedens.[1])

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

In Ordinariis Sacrorum Rituum Comitiis ad Quirinale hodierna die habitis, quum instante R. P. Procuratore Generali Congregationis SSm̃i Redemptoris, subscriptus Cardinalis Præfectus Sacrorum Rituum Congregationis loco et vice Em̃i et Rm̃i Cardinalis Ludovici Gazzoli Ponentis retulerit causam Congregationis SSm̃i Redemptoris, Extensionis Officii ob apparitionem B. Mariæ V. jam concessi Urbi Foggiæ, desumptis tamen Lectionibus secundi Nocturni et Oratione ex Officio B. Mariæ V. de Bono Consilio eidem Congregationi jam concesso, approbatis necessariis mutationibus. Em̃i et Rm̃i Patres sacris tuendis Ritibus præpositi post accuratum omnium examen rescribendum censuerunt: „Pro gratia extensionis officii jam concessi Urbi Foggiæ."

Die 9. Maji 1857.

C. Episc. Albanen. Card. Patrizi S. R. C. Præf.
(L. † S.) H. Capalti S. R. C. Secretarius.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

188.

Aggregatio ad Congregationem Oblatorum B. M. V. cum communicatione omnium gratiarum spiritualium die 2. Julii 1857 facta.[1])

Joannes Baptista Isnardi, Rector Major Congregationis Oblatorum B. M. V.,

Reverendissimo Patri Nicolao Mauron, Rectori Majori Congregationis SSmi Redemptoris ac universis Patribus ac Fratribus Congregationis ejusdem salutem in Domino.

Quum eximia Vestra in nostram Congregationem benevolentia, jampridem pluries experta, novis autem nunc signis demonstrata, requirat exigatque a Nobis, ut quam in Domino Vobis debemus charitatem, gratitudinem et observantiam omni officiorum genere comprobemus; nulla vero id re præterquam spiritualibus obsequiis, quantum tenuitas nostra patitur, præstare valeamus; idcirco pro ea, quæ ex Sanctæ Apostolicæ Sedis concessione Nobis competit auctoritate, Vos omnes ac cæteros in posterum Congregationis Vestræ Patres et Fratres nostræ Congregationi in perpetuum aggregamus, atque omnium orationum, jejuniorum, eleemosynarum, sacrificiorum, prædicationum, et quorumlibet aliorum tam animæ, quam corporis bonorum operum, quæ per Dei gratiam in eadem nostra Congregatione fiunt, participationem Vobis concedimus, ac præterea omnes gratias spirituales a Summis Pontificibus nostræ Congregationi hactenus concessas et in posterum forte concedendas, plenissimo cordis affectu in Christo Jesu ac Beata Virgine Maria peramantissima Matre nostra communicamus, tribuimus et impertimur: in Nomine Patris, et Filii, et Spiritus Sancti Amen.

Interea et Deum Patrem Domini Nostri Jesu Christi supplices obsecramus ut de inexhausto ejusdem dilectissimi Filii sui meritorum thesauro nostram Ipse inopiam supplens, Vos omnes omni gratiarum et benedictionum

[1]) Documentum originale asservatur.

plenitudine in hac vita compleat, æternæque gloriæ munere coronet, et dulcissimam Matrem nostram Beatissimam semper Virginem Mariam intimo cordis affectu rogamus et obsecramus, ut vota nostra pro totius Congregationis Vestræ felicitate ac incremento perenni sua benedictione adimpleat, quum specialissima semper fuerit ac sit devotio et reverentia, quam erga S. Alphonsum Mariam de Ligorio ac Vestram Venerabilem Congregationem ab eodem institutam professa est ac profitetur Congregatio nostra, monita et exempla secuta Venerandi Patris sui et Fundatoris Pii Brunonis Lanteri felic. record.

Datum Romæ in ædibus S. Eusebii die secunda mensis Julii, recurrente festivitate Visitationis Beatæ Mariæ semper Virginis, anni millesimi octingentesimi quinquagesimi septimi.

J. Bapt. Isnardi Rector Major Congregationis Oblatorum B. M. V.

(L. † S.) Aloysius Dadesso Congregationis Secretarius.

189.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 29. Julii 1857, quo novum Officium cum Missa S. Alphonsi ad universam Congregationem extenditur. [1]

Congregationis SSmi Redemptoris.

Quum Rmus P. Nicolaus Mauron, Rector Major et Superior Generalis Congregationis SSmi Redemptoris desiderio flagret, ut ab omnibus Alumnis Congregationis suæ in Festo Sancti Alphonsi Mariæ de Ligorio Episcopi, Confessoris, Fundatoris ejusdem Congregationis persolvatur idem Officium proprium quod die XI. vertentis mensis et anni approbatum fuit pro Religiosa Familia sua in Regno Neapolitano degente, Officioque respondens Missa pariter propria celebretur in omnibus suis Ecclesiis, ab hac Sancta Sede Apostolica hujusmodi Officii et Missæ propriæ extensionem supplicibus votis imploravit.

[1] Exstat Documentum originale.

Sacra porro Rituum Congregatio, utendo specialibus facultatibus a SSm̃o Domino Nostro Pio Papa IX., Ejus ab Urbe absentia perdurante, sibi tributis, benigne annuit juxta preces, dummodo Rubricæ serventur. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 29. Julii 1857.

Pro Em̃o et Rm̃o Dño Card. C. Patrizi, Præfecto
A. Card. Fieschi.

(L. † S.) H. Capalti S. R. C. Secretarius.

(Adnectuntur Officium et Missa S. P. N. Alphonsi typis cusa, et jam in Proprio nostræ Congregationis contenta.)

190.

Rescriptum S. Congr. Indulgentiarum de die 14. Septembris 1857 circa formulam unicam in benedicendis quatuor Scapularibus adhibendam.[1])

Beatissimo Padre,

Il P. Nicola Mauron, Superiore Generale e Rettore Maggiore della Congregazione del SSm̃o Redentore, umilmente espone alla Santità Vostra quanto segue.

La detta Congregazione del SSm̃o Redentore ottenne dai Superiori di quattro Ordini Religiosi la facoltà di benedire gli Scapolari che di questi sono proprii, cioè quelli della SSm̃a Trinità della Redenzione degli Schiavi, della B. Vergine del Monte Carmelo, dell' Immacolata Concezione, e dei Sette Dolori di Maria, nei luoghi però dove non esistessero Conventi degli Ordini a cui questi Scapolari rispettivamente appartengono.

In seguito, siccome i Religiosi di questa Congregazione benedicevano sovente i detti Scapolari in un gran concorso di popolo nelle Missioni, ed in tal caso si rendeva quasi impossibile l' imporre a ciascuno dei fedeli gli Scapolari, ed inscriverne i nomi per quindi trasmetterli a chi di dovere, ottennero nel 1803 per organo della S. Congregazione de' Riti la dispensa dall' obbligo

---

[1]) Documentum originale asservatur.

della imposizione di essi Scapolari per mano del Religioso che li benediceva, e da quello ancora di prender nota dei nomi de' fedeli che li ricevano, bastando per tal modo, che benedetti dal Religioso gli Scapolari i fedeli se l' impongano da se.

Non tace però alla Santità Vostra l' umilissimo Oratore, che quest' ultima dispensa non suffraga punto per lo Scapolare dei Sette Dolori, essendochè la facolta relativa a questo non è stata dal Superiore Generale de' Serviti accordata che nell' anno 1850.[1])

Ottenne inoltre la suddetta Congregazione per organo della S. Congregazione de' Vescovi e Regolari nel 1832 di poter benedire detti Scapolari anche nei luoghi dove esistano Conventi di rispettivi Ordini, il chè pure non suffraga per lo Scapolare dei sette dolori, essendo stata accordata la facoltà a questo relativa solo nel 1850.

Ora il divotissimo Oratore, avendo già ottenuto dalla Santità Vostra a voce nello scorso anno 1856, che i suindicati privilegi conceduti, quando eranci i Vicarii Generali Transalpini, siano ora trasferiti, in quanto occoresse, e confermati nei Superiori Generali oggidì residenti in quest' alma Città, espone, come dovendo i Religiosi di detta Congregazione servirsi delle singole e molte prolisse formole di benedizione dei suddetti Scapolari, che sono in uso presso i rispettivi Ordini Religiosi, devon togliere perciò un tempo ben riflessibile alle continue apostoliche fatiche in cui si occupano; e perciò supplica instantemente la Santità Vostra a degnarsi di accordare, che ed esso e i suoi soggetti possano valersi di una sola e non lunga formola per la benedizione simultanea di tutti i quattro suddetti Scapolari, senzachè perciò abbiano a perdersi le relative Indulgenze.

Non ha omesso l' Oratore di assoggettare una tal formola (come è qui in appresso) a Monsignor Assessore della S. Congregazione dei Riti, e questi non solo la

[1]) Vide supra Documentum num. 65 cum adnotatione, pag. 81; et Documenta num. 74 et 75 pag. 91 et 92.

trovò scevra di difetti, ma l' ha anche lodata, come quella che acconciamente in se racchiude ciò che nelle quattro formole distinte si contiene, riconoscendola insieme utilissima, e nelle circostanze esposte dal ricorrente pressochè necessarie.

E poichè la dispensa dell' Obbligo della imposizione degli Scapolari ai singoli fedeli che li ricevono, e della iscrizione dei nomi di questi e consequente trasmissione a chi di dovere, nonchè dal non poter usare di questo privilegio dove ritrovansi gli Ordini, per quanto si è detto, non suffraga per lo Scapolare dei Sette Dolori, aggiunge supplica alla Santità Vostra affinchè voglia degnarsi di estendere a questo Scapolare in tal parte il privilegio degli altri, previa sanatoria per lo passato. E della grazia.

Formula

benedicendi quatuor Scapularia, sc. SSmæ Trinitatis, B. M. V. de Monte Carmelo, Immaculatæ Conceptionis et Septem Dolorum pro Sacerdotibus Congregationis SSmi Redemptoris.

℣. Adjutorium nostrum etc. — ℟. Qui fecit etc. — ℣. Domine exaudi etc. — ℟. Et clamor etc. — ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Domine Jesu Christe, omnium caput Fidelium et humani generis Salvator, qui tegmen nostræ mortalitatis induere dignatus es: obsecramus immensam largitatis Tuæ abundantiam, ut indumenta hæc in obsequium SSmæ Trinitatis instituta, neque non in honorem B. V. Matris Tuæ sine labe conceptæ, doloresque Tuos ac vices peramanter dolentis, et Carmeli Ordinem decorantis, ita bene † dicere et sancti † ficare digneris, ut qui (quæ) ea assumpserint, eadem Genitrice Tua intercedente Te quoque Salutare nostrum corpore et anima induere mereantur. Qui vivis et regnas etc.

(Aspergit aqua benedicta.)

Modus induendi.

1. Accipite habitum Ordinis SSmæ Trinitatis in fidei, spei et charitatis augmentum, ut induatis novum hominem, qui secundum Deum creatus est in justitia et sanctitate.

2. Accipite habitum Ordinis B. M. V. de Monte Carmelo, ut ejus patrocinio ab omni errore et adversitate liberati Domino fideliter serviatis.

3. Accipite Scapulare devotorum B. M. V. sine labe conceptæ, ut ejus intercessione ab omni inquinamento mundati ad vitam perveniatis æternam.

4. Accipite habitum Servorum B. M. V. septem dolores ejus devote recolentium, ut dolores ipsos assidue recogitantes, passio D. N. J. C. sit in corde et corpore vestro.

Ego ex facultate Apostolica mihi delegata recipio vos in participationem bonorum spiritualium et Indulgentiarum, quibus prædicti Ordines seu Congregationes pollent, in nomine † Patris et † Filii et Spiritus † Sancti. Amen.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus sperantes in Te. — ℣. Mitte eis auxilium de Sancto. ℟. Et de Sion tuere eos. — ℣. Esto eis Domine turris fortitudinis. ℟. A facie inimici. — ℣. Nihil proficiat inimicus in eis. ℟. Et filius iniquitatis non apponat nocere eis. — ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad Te veniat. — ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Adesto Domine supplicationibus nostris, et quibus in Tuo nomine sacros habitus imposuimus, ita bene † dicere digneris, ut Tuæ gratiæ cooperantes vitam consequi mereantur æternam. Per Christum Dominum.

Benedictio Dei Omnipotentis † Patris et † Filii et † Spiritus Sancti descendat super vos et maneat semper. Amen.

(Si plures sint, omnes primo induantur, deinde formula pronuntietur super omnes simul.)

In hac formula nihil prorsus obstat, cum ita concinnata sit, ut quæ in quatuor distinctis formulis reperiuntur, in unam perbelle conveniant. Quin imo pro rerum adjunctis, in quibus Congregatio SSm̃i Redemptoris versatur, utilissima est ac prope necessaria, præsertim cum hujus Congregationis Sacerdotes sacris Missionibus vel apostolicis aliis laboribus vacant.

Petrus Minetti Lateranen. Eccl. Can. S. C. Adv.
S. R. C. Asses.

Ex Audientia SSm̃i. Die 14. Septembris 1857.

SSm̃us Dominus Noster Pius IX., veris existentibus narratis, benigne annuit pro gratia in omnibus juxta petita favore Presbyterorum Congregationis SSm̃i Redemptoris extra Regnum utriusque Siciliæ constitutæ, dummodo opportuna facultate præditi fuerint. Præsenti valituro absque ulla Brevis expeditione, et quibuscunque in contrarium non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria Sacræ Congregationis Indulgentiarum et SS. Reliquiarum die et anno qui supra.

(L. † S.) F. Card. Asquinius Præfectus.
A. Archipr. Prinzivalli Substitutus.

191.

Prorogatio suspensionis Decretorum circa receptionem Novitiorum die 27. Novembris 1857 ad triennium concessa.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSm̃i Redemptoris, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus humillime exponit, dispensationem a Decretis anni 1848 circa receptionem et professionem Novitiorum, quam Sanctitas Vestra die 24. Novembris 1854 prædictæ Congregationi ad formam præcedentis

---

[1]) Exstat Documentum originale.

concessionis die 5. Novembris 1852 clementer elargiri dignata est, proxime exspirare. Cum autem rationes gravissimæ pro hujus gratiæ concessione allatæ adhuc subsistant, Orator novam ejusdem dispensationis prorogationem humillime exorat. Pro qua gratia.

SSm̃us Dominus Noster Pius PP. IX. audientia habita die 27. Novembris 1857 ab infrascripto Secretario S. Congregationis super Statu Regularium, attentis peculiaribus circumstantiis, præfatum Indultum *ad aliud triennium* benigne prorogavit, servata forma ac tenore præcedentis concessionis. Contrariis quibuscunque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis super Statu Regularium.

(L. † S.) A. Archiepiscopus Philippensis Secretarius.

192.

Communicatio Ordinis Servorum B. M. V. circa Scapulare et Coronam Septem dolorum B. M. V. die 4. Januarii 1858 concessa. [1]

F. Albuinus Maria Patscheider, S. Theologiæ humilis professor, SS. CC. Indicis et de Negotiis Ecclesiasticis extraordinariis Consultor ac totius Ordinis Servorum B. M. V. Prior Generalis

Dilecto Nobis in Christo Reverendissimo D. Nicolao Mauron Superiori Generali et Rectori Majori Congregationis SSm̃i Redemptoris Salutem in Domino.

Quum injuncti Nobis officii ratio exigat, ut fideles omnes ad pientissimam et tenerrimam contemplationem dolorum, quos Beatissima Virgo Dei Genitrix Maria sustinuit in vita, passione et morte Unigeniti Filii sui Redemptoris nostri, excitemus, eosdemque quantum in Domino possumus in ea foveamus, libenti animo precibus *Tuis* annuentes, præsentibus hisce Nostris litteris

---

[1]) Exstat Documentum originale.

Tibi[1]) potestatem facimus designandi Sacerdotes *Tuæ* Congregationis, qui coronas eorumdem septem dolorum, nec non parvum habitum ejusdem mœstissimæ Matris benedicere, et Christifidelibus utriusque sexus imponere possint atque valeant cum omnibus indulgentiis et gratiis spiritualibus, quibus Fratres præfatæ Sodalitatis gaudent, pro omnibus locis, in quibus nullum Ordinis nostri Cœnobium existat, nec Sodalitas perdolentis Deiparæ canonice erecta sit. Insuper *Tibi* potestatem facimus, eisdem Sacerdotibus concedendi, ut fidelibus, quibus habitus ejusmodi impositus fuerit, plenariam absolutionem in articulo mortis constitutis impertiant. In quorum fidem.

Datum Romæ ad S. Marcellum die 4. Januarii 1858.

(L. † S.) Fr. Albuinus M. Prior Generalis.
F. Marcus M. Gradenego a Secretis.

193.

Decretum S. R. Congregationis de die 22. Aprilis 1858 circa Missam de Requie expletis missionibus decantandam.[2])

Congregationis SSmi Redemptoris.

Ab expositis huic Sanctæ Sedi Apostolicæ a Rmo P. Nicolao Mauron Superiore Generali Congregationis SSmi Redemptoris apparet, Sacerdotes ejusdem Congregationis consuescere post expletas Missiones vel publica spiritualia Exercitia sermonem habere pro animabus in igne Purgatorii detentis, ac inde in suffragium earumdem animarum Missam decantare. Jam vero quum interdum occurrens ritus duplex impedimentum sit, quominus hæc Missa decantari possit de Requie, Orator a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa IX. privilegium imploravit, ut hujusmodi in circumstantiis, occurrente licet ritu duplici, hæc Missa pro Defunctis cum cantu celebrari valeat de Requie. Sanctitas Sua, referente sub-

---

[1]) Scil. durante Rmi P. Generalis Mauron vita, uti ipse Rmus P. Generalis Ordinis Servorum B. M. V. declaravit; vid. infra novam concessionem die 20. Januarii 1897 ad decennium datam.

[2]) Documentum originale asservatur.

scripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, de speciali gratia benigne annuit, ut ad finem Missionum vel spiritualium Exercitiorum publicorum, quæ a Sacerdotibus Congregationis SSmi Redemptoris dari solent, unica Missa solemnis de Requie cum cantu celebrari valeat in occursu ritus duplicis[1]), attamen exclusis a præsenti concessione Duplicibus primæ et secundæ Classis, Festis de præcepto servandis, Feriis, Vigiliis, Octavisque privilegiatis. Contrariis non obstantibus quibuscunque.

Die 22. Aprilis 1858.

C. Episcopus Albanensis Card. Patrizi S. R. C. Præfectus.
(L. † S.) H. Capalti S. R. C. Secretarius.

194.

Breve Apostolicum de die 11. Junii 1858 facultatem ad septennium concedens, Coronas Immaculatæ Conceptionis in actu Missionis benedicendi.[2])

Pius PP. IX.

Dilecte Fili Salutem et Apostolicam Benedictionem.

Renunciandum Nobis curavisti, nimio tibi opere in votis esse ut Coronas precatorias in honorem Imm. Conceptionis Deiparæ Virginis Mariæ cum adnexis Indulgentiis benedicere, et facultatem hujusmodi tuæ Congregationis Presbyteris pro loco ac tempore communicare de Apostolica Nostra venia possis. Quamobrem supplices Nobis preces admovisti, ut in præmissis opportune providere, ac ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos itaque, ut erga sanctam Dei Matrem semperque Virginem Mariam Fidelium cultus jugiter augeatur, et illa, bona nostra Parens, uberiori prece exorata, præsentiori nos ope fortunet, tuis precibus obsecundare, quantum in Domino possumus, voluimus. Quamobrem de Omnipotentis Dei misericordia, ac BB. Petri et Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, tibi,

---

[1]) Non solum duplicis minoris, sed etiam majoris, uti ex declaratione immediate sequenti patet.

[2]) Documentum originale asservatur.

dilecte fili, per præsentes *ad septennium* tantum valituras potestatem facimus cujus vi memoratas Coronas precatorias extra Urbem, cum adnexis Indulgentiis in forma Ecclesiæ consueta benedicere possis et valeas: præterea eas tibi partes committimus ut, durante hoc Antistitis sive Generalis, quo fungeris, munere, præfatam facultatem vel Presbyteris tuæ hujus Congregationis sed in actu tantum Missionis, pro tuo arbitrio impertias. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 11. Junii 1858 Pontif. Nostri anno duodecimo.

Pro Dño Card. Macchi.
(L. Ann. Pisc.) J. B. Brancaleoni Castellani.

Dilecto Filio Nicolao Mauron Antistiti, seu Generali Presbyterorum sæcularium Congregationis SSmi Redemptoris.

195.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 1. Julii 1858, quo Festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. ad ritum duplicem majorem reducitur. [1])

Congregationis SSmi Redemptoris.

Ab expositis huic Sanctæ Sedi Apostolicæ a Rmo P. Nicolao Mauron Superiore Generali et Rectori Majori Congregationis SSmi Redemptoris apparet in Kalendario perpetuo ejusdem Congregationis anno 1830 a Sacrorum Rituum Congregatione approbato Festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. affixum reperiri Feriæ sextæ post Dominicam quartam Quadragesimæ sub ritu duplici primæ Classis. Quum autem interdum idem Festum occurrere possit cum Festo Annunciationis Beatæ Mariæ, quod Deiparæ Festum ritu pariter duplici primæ Classis in enunciato Kalendario gaudet, Orator mente repetens anno 1849 celebrationem Festi Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. in Dominica prima Julii sub ritu duplici se-

[1]) Exstat Documentum originale.

cundæ classis præceptam fuisse universali Ecclesiæ, magis congruum existimavit a SSño Dño Nostro Pio Papa IX. supplicibus votis postulare ut in sæpe dicto Kalendario Congregationis suæ Feria sexta post Dominicam quartam Quadragesimæ hoc Festum Pretiosissimi Sanguinis deinceps inscribi valeat ritu duplici majori sicut agitur a Clero sæculari Urbis et plurium Diœcesium. Sanctitas Sua, referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, pro gratia benigne annuit juxta Oratoris preces; dummodo Rubricæ serventur. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 1. Julii 1858.

C. Episc. Albanen. Card. Patrizi S. R. C. Præf.

(L. † S.) H. Capalti S. R. C. Secretarius.

196.

Breve Apostolicum de die 9. Julii 1858, quo prorogantur ad septennium Indulgentiæ 7 annorum et 7 quadragenarum coram crucibus Missionum lucrandæ.[1])

Pius PP. IX.

Ad futuram rei memoriam.

Compertum est Nobis, die 17. Augusti 1851 Apostolicum Indultum, cujus vi Presbyteri sæculares Congregationis SSmi Redemptoris Cœnobii Altœttingensis Diœcesis Passaviensis dumtaxat Crucibus, exacto alicubi Evangelicæ Expeditionis curriculo, ab se ut moris est erigendis et benedicendis partialem septem annorum totidemque quadragenarum Indulgentiam, dummodo Christifideles Salutationem Angelicam septies in honorem Deiparæ perdolentis corde saltem contrito ante illas recitarent, applicare poterant, ad universam Congregationem SSmi Redemptoris protendisse. Cum autem hæc Nostra septennii spatio duratura concessio esset, idque in præsens sit præterlapsum, supplices modo Nobis sunt admotæ preces, ut eamdem ad aliud septennium prorogare de Apostolica

[1]) Exstat Copia authentica.

Nostra Auctoritate dignaremur. Nos ergo supplicationibus hujusmodi prono animo inclinati, deque Omnipotentis Dei misericordia ac BB. Petri et Pauli Apostolorum ejus Auctoritate confisi, concessionem Nostram, quam memoravimus, eo ipso tenore per præsentes favore universæ Congregationis ad septennium hinc proximum proferimus seu de novo tribuimus et impertimur. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscunque. Volumus autem, ut præsentium Litterarum transumptis seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 9. Julii 1858 Pontificatus Nostri anno decimo tertio.

(L. † S.) Pro Domino Cardinali Macchi
J. B. Brancaleoni Castellani Substitutus.

Concordat cum Originali, ad novam supradictæ facultatis prorogationem obtinendam, in Secretaria Brevium ineunte hoc mense exhibito, et ibidem retento.

In quorum fidem.

Romæ die 30. Julii 1865.

Nicolaus Mauron C. SS. R. Sup. Gen. et Rect. Maj.
(L. † S.)

197.

Breve Apostolicum de die 3. Augusti 1858 benedictionem Coronarum de Immaculata Conceptione B. M. V. extra Missiones concedens. [1])

Pius PP. IX.

Dilecte Fili salutem et Apostolicam Benedictionem.

Apostolicis Litteris die decima prima mensis Junii hujus anni datis tibi, dilecte Fili, potestatem fecimus,

---

[1]) Exstat Breve originale.

cujus vi Coronas precatorias in honorem Immaculatæ Conceptionis Deiparæ Virginis Mariæ cum adnexis Indulgentiis extra Urbem in consueta Ecclesiæ forma ad septennium benedicere, inque illius muneris partem, durante hoc Antistitis officio, vel alios tuæ hujus Congregationis Presbyteros pro tuo arbitrio eligendos, sed in actu sacrarum Missionum dumtaxat vocare potes. Jam vero supplices Nobis preces adhibuisti, ut memoratam facultatem Coronas precatorias Deiparæ, quas supra diximus, cum adnexis Indulgentiis benedicendi etiam extra tempus Evangelicarum Expeditionum eisdem tuæ Congregationis Presbyteris communicare tibi de Apostolica Nostra venia liceat. Nos ergo tuis hujusmodi votis, quæ in uberius Fidelium bonum cedunt, obsecundare quantum in Domino possumus volentes, deque Omnipotentis Dei misericordia ac BB. Petri et Pauli Apostolorum Ejus auctoritate confisi tibi, dilecte Fili, ut eamdem facultatem præfatas Coronas precatorias B. M. V. I., uti innuimus, benedicendi extra tempus quoque sacrarum Missionum, minimum vero in Italia, hujus tuæ Congregationis Presbyteris libere ac licite impertias tenore præsentium concedimus et elargimur. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscunque. Præsentibus *ad septennium* tantum valituris.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 3. Augusti 1858 Pontificatus Nostri anno decimo tertio.

(L. Annul. Pisc.) Pro Domino Cardinali Macchi

J. B. Brancaleoni Castellani Substitutus.

198.

Breve Pii IX. de die 24. Septembris 1858 indulgentias plenarias septem Festis B. M. V. Ecclesias nostras visitantibus in perpetuum concedens.[1]

Pius PP. IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

Sanctam Dei Matrem eamdemque semper Virginem Mariam et Nos ex animo colimus, utque Christifideles impensius in dies venerentur, quantum in Domino possumus procuramus. Jam vero, cum modo renuntiatum sit Nobis, in Ecclesiis Presbyterorum sæcularium Congregationis SSmi Redemptoris potiora festa ejusdem Immaculatæ Virginis Deiparæ augustiori ritu et maxima cum fidelium frequentia celebrari: Nos, ut eadem Sancta Mater effusius exorata præsenti magis Nosmetipsos et universum Dominicum gregem ope juvet fortunetque, de Omnipotentis Dei misericordia ac BB. Petri et Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus et singulis utriusque Christifidelibus vere pœnitentibus et confessis, ac S. Communione refectis, qui quamlibet ex Ecclesiis Presbyterorum sæcularium Congregationis SSmi Redemptoris, Conceptionis, Nativitatis, Præsentationis, Annuntiationis, Visitationis, Purificationis et Assumptionis Immaculatæ Virginis Deiparæ festivitatibus a primis Vesperis usque ad occasum solis dierum hujusmodi singulis annis devote visitaverint, et ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum exstirpatione ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, qua festivitate ex dictis id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam et remissionem, quam etiam Animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicare possint, misericorditer in Domino concedimus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscunque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volu-

[1]) Exstat Documentum originale.

mus autem, ut præsentium Litterarum transumptis seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 24. Septembris 1858 Pontificatus Nostri anno decimo tertio.

(L. Ann. Pisc.) Pro Domino Cardinali Macchi
J. B. Brancaleoni Castellani Substitutus.

Præsentes Litteræ in forma Brevis sub die 24. Septembris 1858 exhibitæ fuerunt in Secretaria S. Congregationis Indulgentiarum ad formam Decreti ejusdem S. Congregationis diei 14. Aprilis 1856. In quorum fidem etc.

Datum Romæ ex eadem Secretaria die 9. Aprilis 1863.

A. Archiep. Prinzivalli Substitutus.

199.

Aggregatio concessa a Religione tertii Ordinis S. Francisci Seraphici Regularis Observantiæ die 11. Januarii 1859.[1])

Frater Augustinus Sanfilippo Saccensis, S. Facultatis Doctor et Magister, Religionis tertii Ordinis S. Francisci Regularis Observantiæ Minister Generalis

Reverendissimo Patri Rectori Majori Congregationis SSmi Redemptoris Salutem in Domino sempiternam.

Seraphicus Tertius Ordo numquam de perceptis beneficiis immemor semper illos prosequitur affectu, qui eum fovent. Cum Paternitas Tua Rma et tota Congregatio SSmi Redemptoris de eodem optime mereantur, totis charitatis visceribus amplexamur, eidem Religioni adscribimus, atque inter ejusdem Filios adoptamus, subque

[1]) Exstat Documentum originale.

clientela Deiparæ absque originali noxa conceptæ, Nostræ Familiæ præcipuæ Patronæ, Seraphici Parentis, Martyrum, Confessorum, Virginum, Cœlitum omnium nostri Instituti locamus, quibuscum in perpetuas æternitates, ut gaudeatis in votis habemus: jejunantium Cœnobitarum nostrorum, psallentium, mentaliter orantium meriti participes facimus: quidquid promanat retributione dignum de eorumdem verbi Dei annuntiatione, flagellationibus, votorum adimplemento, cæterisque bonis operibus, quibus diu noctuque, opitulante Deo, ipsimet incumbunt, Apostolica Auctoritate Vobis communicamus. Rogamus Vos interim hoc Nostri grati animi testimonium benigniter excipere, dum in Crucifixi Filii Dei virtute ac nomine stigmatizati Nostri Patris benedicimus. Ex nostro Ven. Conventu SS. Cosmæ et Damiani Urbis die 11. Januarii 1859.

(L. † S.) De mandato Paternitatis Suæ Rm̃æ.

Fr. Aloysius M. Ajello Commissarius Generalis.

200.

Communicatio Ordinis Prædicatorum circa Sodalitatem SSm̃i Rosarii et Militiæ Angelicæ, et benedictionem Rosariorum die 11. Januarii 1859 Superioribus pro tempore exsistentibus concessa. [1])

Nos Fr. Alexander Vincentius Jandel S. Theologiæ Professor, ac totius Ordinis Prædicatorum Magister Generalis et Servus.

Tenore præsentium Apostolica Auctoritate concedimus Superioribus localibus Congregationis SSm̃i Redemptoris *pro tempore existentibus* facultatem, qua possint in locis, ubi non sunt Fratres Ordinis Prædicatorum, Christifideles utriusque sexus ad Societatem SSm̃i Rosarii et Militiæ Angelicæ adscribere, hac tamen lege, ut adscriptorum nomina mittant ad aliquem Conventum Ordinis nostri, vel ad aliquam Ecclesiam, ubi canonice ere-

---

[1]) Exstat Documentum originale.

ctæ sunt prædictæ Societates; Coronas seu Rosaria, Rosas et Candelas, nec non Cingula S. Thomæ Aquinatis benedicere, et Indulgentiam plenariam juxta formam a Sac. Mem. Innocentio XI præscriptam Confratribus SS̃mi Rosarii in articulo mortis constitutis impertiri. In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

Datum Romæ in conventu nostro S. Mariæ super Minervam die 11. Januarii 1859.

Fr. A. V. Jandel Conservus in Domino, Magister Ordinis.

Fr. Cajetanus Lo-Cicero Magister provincialis Scotiæ et Socius.

(L. † S.)

Reg. fol. 78.

201.

Aggregatio concessa die 5. Februarii 1859 ab Ordine Minimorum una cum facultate Fideles recipiendi in tertium Ordinem S. Francisci de Paula.[1]

Nos Fr. Seraphinus Torquato in S. Theologia Lector, jam Collega et Vice-Procurator Generalis, nunc totius Ordinis Minimorum humilis Vicarius Generalis

Dilecto Nobis in Christo Rm̃o P. Nicolao Mauron Congregationis SS̃mi Redemptoris Superiori Generali et suis Successoribus, Patribus, Fratribusque Salutem et Benedictionem in Domino.

Cum nobis compertum fuerit, magnam exstare in Tuo S. Instituto devotionem et amorem erga nostrum Divum Patrem Franciscum de Paula, ideoque exposcere fecisti Tuis Epistolis sub die 3. currentis Filiationem et Aggregationem Ordinis nostri et cingula, ad ea omnia beneficia percipienda et indulgentias nobis a Summis Pontificibus elargitas lucrari: Nos Tuis votis et universæ Tuæ Congregationis moram facientes dictam Filiationem et participationem Tibi Tuisque Successoribus hilari animo concedimus, et insuper horum vigore Tui universi Instituti Patribus *in perpetuum* et ubique locorum (ubi

---

[1]) Exstat Documentum originale.

tamen nec unus exstat de Nostro Ordine Sacerdos, qui tamen valeat explere beneficentiam) facultatem in Domino facimus, cingula lanea benedicendi, et habitus, ut dicunt, votivos S. P. N. Francisci de Paula fidelibus utriusque sexus dandi et iis benedictis, ut Tui Instituti (etiam ubi exstant Minimi) filios, alumnos et familiares omnes cingere et induere possint, atque in eorum mortis articulo absolutionem et plenariam Indulgentiam de Summorum Pontificum concessione ipsis Cordigeris impertiri valeant, declaramus ad majorem Dei gloriam et S. N. Protoparentis Francisci de Paula devotionem magis fovendam, ac in augmentum gratiæ pro ipsis, et præmium æternæ vitæ: quod Deus faxit.

Datum Romæ ex hoc nostro S. Andreæ de Fractis Conventu die 5. Februarii 1859.

(L. † S.) Fr. Seraphinus Torquato Vicarius Generalis.

Reg. fol. 10. N. 169.

202.

Communicatio specialis a Religione tertii Ordinis S. Francisci die 21. Februarii 1859 concessa circa facultatem Fideles ad professionem tertii Ordinis admittendi. [1])

Nos Frater Augustinus Sanfilippo Saccensis S. Theologiæ Doctor et Magister, Tertii Ordinis S. Francisci Regularis Observantiæ Minister Generalis et Servus

Dilecto nobis in Christo R̃mo Patri Rectori Majori Congregationis SS̃mi Redemptoris Salutem in Domino.

Cupientes piis Tuis precibus satisfacere, Beati Patris Francisci vestigiis inhærendo, qui non sibi soli vivere, sed et aliis proficere Dei zelo ductus satagebat, virtute privilegiorum nostro Seraphico Tertio Ordini a Summis Pontificibus concessorum, sicuti et Tibi R̃mo Patri Rectori Majori Congregationis SS̃mi Redemptoris, ita et Superioribus omnibus Provinciarum, domorum et Missionum ejusdem Congregationis facultatem concedi-

[1]) Exstat Documentum originale.

mus recipiendi et admittendi fideles utriusque sexus in sæculo degentes ad professionem tertii Ordinis S. Francisci in iis tamen locis in quibus Patres ejusdem S. Patriarchæ omnino desunt. In quorum fidem.

Datum Romæ ex Ven. Cœnobio SS. Cosmæ et Damiani die 21. Februarii anni 1859.

De mandato P. S. R. Fr. Aloysius Ajello Commissarius Generalis.

(L. † S.) De mandato Rm̃i in Christo Patris
Fr. Alphonsus M. Santoro Pro-Secretarius Generalis.

203.

Breve Pii IX. de die 11. Martii 1859 indulgentiam trium annorum Congregatis Psalmum: Miserere etc. *recitantibus concedens.* [1])

Pius PP. IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ad augendam Fidelium religionem et animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, omnibus et singulis Christifidelibus Sacerdotibus et Laicis Congregationis Presbyterorum sæcularium SSm̃i Redemptoris, qui corde saltem contriti Psalmum quinquagesimum, qui incipit: *Miserere mei Deus,* cum Oratione cujus est initium: *Deus, qui culpa offenderis,* recitaverint, quo die id egerint, tres annos de injunctis eis seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Quas relaxationes ut etiam Animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicare possint, impertimus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem ut, si alias viris dictæ Congregationis aliqua alia Indulgentia vel perpetuo vel ad tempus nondum elapsum, duratura pro ejusdem

---

[1]) Exstat Documentum originale.

Psalmi ejusdemque Orationis recitatione concessa fuerit, illa revocata sit, prout per præsentes Auctoritate Apostolica revocamus, et priores et quævis aliæ Litteræ Apostolicæ illis nullatenus suffragentur, sed ex tunc eo ipso nullæ sint.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 11. Martii 1859 Pontificatus Nostri anno decimo tertio.

(L. Ann. Pisc.) Pro Domino Cardinali Macchi
J. B. Brancaleoni Castellani Substitutus.

204.

Adscriptio ad tertium Ordinem S. Francisci Seraphici concessa ab Ordine Fratrum Minorum de Observantia una cum facultate Fideles admittendi ad professionem ejusdem tertii Ordinis die 5. Julii 1859 facta.[1])

Fr. Bernardinus a Montefranco regularis Observantiæ S. P. N. Francisci, jam S. Theologiæ Lector, Provinciæ Seraphicæ Ex-Minister, Ex-Custos Terræ sanctæ etc. totius Ordinis Minorum Minister Generalis, Commissarius, Visitator, Reformator Apostolicus, humilisque in Domino Servus.

Decretum.

Apostolica Auctoritate Nobis peculiariter concessa utendo, vigore præsentium adscribimus[2]) ad tertium Ordinem Seraphici Patris Nostri S. Francisci Venerabilem Congregationem SS̃mi Redemptoris a S. Alphonso Maria de Ligorio institutam atque fundatam, et quidem cum omnibus juribus, prærogativis, et gratiis spiritualibus dicto Tertio Ordini concessis et concedendis, tamen servatis servandis.

Item eadem auctoritate utendo, præsentium vigore facultatem facimus Superiori seu Rectori Generali, nec non omnibus et singulis Superioribus seu Rectoribus

---

[1]) Exstat Documentum originale.
[2]) Sed conf. Decr. S. C. Indulg. diei 16. Julii 1887 infra allatum.

domorum memoratæ Congregationis, ut Christifideles utriusque sexus Tertio Ordini S. P. N. Francisci recipere, et dato tempore, juxta præscriptum Regulæ dicti Tertii Ordinis ad professionem admittere possint et valeant, ubi tamen Fratres Ordinis nostri desunt, vel alter Commissarius a Nobis jam institutus minime reperitur: ac demum benedicendi chordam ejusdem P. N. S. Francisci cum singulis adnexis indulgentiis iis in locis tantum, ubi Fratres nostri non sunt, nec commode haberi possunt. Servatis servandis etc.

Datum Romæ ex Aracœli die 5. Julii 1859.

(L. † S.) F. Bernardinus M. Generalis.

Fr. Irenæus a Planis L. Jubilatus, Secret. Gen. Ordinis.

205.

Communicatio Ordinis Eremitarum S. Augustini circa receptionem Fidelium in Sodalitatem Cincturatorum S. Augustini et S. Monicæ die 9. Julii 1859 tempore Missionum facta.[1])

Fr. Paulus Micallef Melitensis, S. Theologiæ Magister, Ordinis Eremitarum S. P. Augustini Prior Generalis

Admodum RR. et valde in Christo dilectis Presbyteris Congregationis SSm̃i Redemptoris Salutem in Domino plurimam.

Auctoritate Apostolica Nobis a Romanis Pontificibus præsertim Gregorio XIII. in Constitutione: *Volentes,* et Paulo V. in Constitutione: *Cum certas* specialiter concessa omnibus Presbyteris Congregationis SSm̃i Redemptoris facultatem tribuimus, *tempore Missionum* adscribendi Confraternitati Cincturatorum sub invocatione B. M. V. Consolationis, S. P. Augustini et S. M. Monicæ, utriusque sexus fideles juxta præscriptam formulam, cincturas et coronas benedicendi, atque in articulo mortis plenariam absolutionem eis impertiendi: dummodo tamen

---

[1]) Exstat Documentum originale.

propria nomina in libro ejusdem Confraternitatis vicinioris Conventus inscribere curaverint. In nomine Patris et Filii etc.

Datum Romæ e Cœnobio S. P. Augustini die 9. Julii 1859.

Fr. Paulus Micallef Generalis.

Fr. Augustinus Oliveri Ord. Subsecretarius.

Reg. Lib. 2.

206.

Aggregatio concessa die 30. Julii 1859 ab eodem Ordine Eremitarum S. Augustini.[1]

Nos Fr. Paulus Micallef Melitensis, S. Theologiæ Magister, Ordinis Eremitarum S. Augustini Prior Generalis admodum Reverendis Patribus ac Fratribus universæ SSmi Redemptoris Congregationis Salutem in Domino plurimam.

Eos, qui de nostra Augustiniana Familia bene meriti, vel pia in ipsam propensione videntur inclinati, æquum est, ut juxta facultatem Nobis traditam præcipuis favoribus, quantum in Domino possumus, prosequamur. Quare Nos multiformis divinæ gratiæ perfectos dispensatores imitantes, præsentium tenore, et muneris, quo fungimur, auctoritate Vos, nostræ Religioni maxime addictos ac amantes, inter ejusdem Confratres et Consorores assumimus, nec non inter spiritualia Ordinis nostri Castra annumeramus, Vobisque omnium Missarum, orationum, jejuniorum, cunctorumque bonorum spiritualium, quæ per Fratres et Sorores totius nostræ Sodalitatis in Orbe christiano universo existentes superna Dei ope fiunt, tam in vita quam in morte, participationem ex Indulto Apostolicæ Sedis plena manu impertimur et concedimus. In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen. In quorum fidem hasce litteras manu nostra subscriptas atque officii nostri sigillo communitas dedimus in Con-

[1]) Exstat Documentum originale.

ventu nostro S. P. Augustini de Urbe die 30. Julii 1859.

(L. † S.) Fr. Paulus Micallef Generalis.

Mag. Fr. Thomas Maria Martinelli Ordinis Secretarius.

207.

Rescriptum S. Congr. Indulgentiarum de die 8. Augusti 1859 indulgentias pro recitatione duarum Orationum a S. Alphonso compositarum in perpetuum concedens.[1])

Beatissimo Padre,

Nicola Mauron Superiore Generale e Rettore Maggiore della Congregazione del SSm̃o Redentore prostrato ai piedi della Santità Vostra espone quanto segue.

Alla preghiera di Suor Maria Geltrude Principessa Pallavicini, oblata nella venerabile Casa di Tor di Specchi, ora defonta, Vostra Santità si è degnata di accordare diverse indulgenze ai fedeli che praticano le visite al SSm̃o Sacramento ed a Maria Vergine secondo vengono prescritte nel libretto composto da S. Alfonso Maria de' Liguori, che la lodata pia Signora aveva fatto stampare.

Dall' avviso poi di questa benigna concessione della Santità Vostra, che si trova nel libretto medesimo stampato in Roma presso Olivieri nel 1854, nasce un equivoco, credendosi dai fedeli di poter lucrare quelle indulgenze colla recita soltanto dell' una o dell' altra delle due orazioni prescritte dal Santo per ogni giorno del mese, senza dover aggiungere le altre orazioni assegnate dal medesimo pei varii giorni, mentre dalla Concessione pare probabile, che tutte le orazioni siano necessarie per tal fine.

L' errore poi, che da questo equivoco è nato, è stato diffuso assai, non solo per l' edizione Romana sopradetta, ma ancora per una edizione Francese delle visite, ove si legge questo stesso avviso copiato dalla Romana,

---

[1]) Exstat Documentum originale.

di cui gli esemplari trovansi già per migliaja in mano dei fedeli.

A rimuovere dunque ogni dubbio e per prevenire gli inconvenienti che da tale equivoco involontario possono nascere, l' Oratore prega umilmente la Santità Vostra di voler benignamente dichiarare che le suddette indulgenze si possano lucrare tanto da chi recita la sola Orazione assegnata da S. Alfonso da recitarsi in tutti i giorni del mese, che principia: *Signor mio Gesù Cristo,* come si vede nel aggiunto foglio, davanti il SS. Sacramento, quanto da chi recita l' altra: *Santissima Vergine,* come nel medesimo foglio, avanti la sua Imagine, le quali orazioni per motivo della loro brevità possono sapersi facilmente a memoria anche da coloro che non sanno leggere. In tal modo la Santità Vostra renderà sempre più profittevole ai fedeli la preziosa grazia già dapprima accordata, e toglierà ogni inconveniente che altrimenti nascerebbe dal sopramentovato equivoco. Che della grazia.

Ex audientia SSm̃i die 8. Augusti 1859.

SSm̃us Dominus Noster Pius PP. IX. attentis expositis benigne declaravit, Indulgentiam tercentorum dierum, de qua in precibus, lucrari ab omnibus utriusque sexus Christifidelibus pro qualibet vice recitantibus Orationem *Signor mio Gesù Cristo* etc. ante SSm̃um Eucharistiæ Sacramentum, ac pro qualibet vice recitantibus alteram Orationem: *Santissima Vergine* etc. ante Imaginem Beatæ Mariæ Virginis, dummodo tamen sint corde saltem contrito. Insuper indulsit, ut ipsi Christifideles, qui semel saltem in qualibet die per integrum mensem unam ex duabus præfatis orationibus recitare pro more habuerint, Indulgentiam plenariam lucrari possint et valeant semel tantum in quolibet mense, ea scilicet die, quo vere pœnitentes, confessi, ac S. Communione refecti fuerint, et per aliquod temporis spatium juxta mentem Sanctitatis Suæ pie oraverint, facta insuper potestate easdem Indulgentias in suffragium fidelium defunctorum applicandi.

Præsenti *in perpetuum* valituro absque ulla Brevis expeditione. Non obstantibus in contrarium facientibus quibuscunque.

Datum Romæ ex Secretaria S. Congregationis Indulgentiarum.

F. Card. Asquinius Præfectus.

(L. † S.) A. Colombo Secretarius.

208.

Breve Pii PP. IX. de die 23. Augusti 1859 circa erectionem Sodalitii Oblatorum in singulis domibus nostris.[1])

Pius PP. IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ad preces Clementis Mariæ Hoffbauer presbyteri, tunc temporis Vicarii Generalis Missionum Congregationis SSmi Redemptoris per Germaniam et Poloniam, Prædecessor Noster sac. mem. Pius VII. die 29. Julii anni 1804 institutionem sodalitii oblatorum seu aggregatorum dictæ Congregationi sancivit et adprobavit, ejusdemque sodalitii utriusque sexus fidelibus perpetuum in modum indulgentias omnes et spirituales gratias eidem Congregationi ab Apostolica Sede concessas impertitus est ita, ut ii quoque aggregati vel in posterum aggregandi Sodales, qui ob locorum distantiam ad ejusdem Congregationis Ecclesias se nequirent conferre, visitata eorum Ecclesia parochiali, aliisque injunctis operibus rite peractis easdem indulgentias lucrari possint. Modo autem pluribus, Deo bene juvante, in Germania, in Belgio, in Hollandia, in America et alibi apertis memoratæ Congregationis domibus, dilectus filius Nicolaus Mauron, Magister summus et supremus Moderator, enixe a Nobis petiit, ut supradictam Prædecessoris Nostri concessionem proferamus ita, ut in qualibet Presbyterorum sæcularium Congregationis SSmi Redemptoris domo actu existente oblatorum

---

[1]) Exstat Copia typis impressa.

utriusque sexus sodalitium queat institui, itemque supplex efflagitat, ut hoc futurisque temporibus tam sodalibus omnibus et singulis prædictæ Congregationis, quam aggregatis utriusque sexus plenariam indulgentiam die, quo ab eadem Congregatione festum Deiparæ Virginis a Bono Consilio celebratur, lucrandam impertiamur. Nos autem, quibus nihil antiquius est, quam ea concedere, quæ Dei gloriam spectant, et ad fidelium pietatem excitandam, fovendam faciunt, libenti alacrique animo hujusmodi votis adnuimus. Quare omnes et singulos, quibus hae Nostræ Litteræ favent, a quibusvis excommunicationis et interdicti, aliisque ecclesiasticis censuris, sententiis et pœnis quovis modo vel quavis de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes et absolutos fore censentes, auctoritate Nostra Apostolica tenore præsentium Litterarum moderatori seu rectori pro tempore cujuslibet domus Congregationis SSmi Redemptoris actu existentis, rite ac legitime electo, potestatem instituendi, servatis servandis, sodalitium oblatorum seu aggregatorum utriusque sexus, ita tamen, ut in eodem loco unum tantum ejusdem instituti sodalitium exstet, facimus atque tribuimus. Omnibus vero et singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui præfato sodalitio nomen dederint suum, quo die primum in illud fuerint cooptati, si vere pœnitentes et confessi, et sanctissimam sumpserint Eucharistiam, plenariam indulgentiam; item tam adscriptis quam pro tempore adscribendis sodalitio hujusmodi Christifidelibus in cujuslibet eorum mortis articulo, si vere quoque pœnitentes et confessi, ac S. Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti nomen Jesu ore, si potuerint, sin minus corde devote invocaverint, etiam plenariam; præterea eamdem indulgentiam suprascriptis sodalibus vere pariter pœnitentibus et confessis, ac S. Communione refectis, qui sodalitii Ecclesiam festivitate Conceptionis Immaculatæ Virginis Deiparæ, ac tertia Dominica mensis Julii, qua festum titulare SS. Redemptoris recolitur, a primis vespe-

ris usque ad occasum solis dierum hujusmodi singulis annis devote visitaverint, et ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum exstirpatione ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint; tandem omnibus et singulis Patribus regularibus ceterisque Congregationis SSmi Redemptoris, nec non fidelibus utriusque sexus tam aggregatis quam in posterum memorato sodalitio aggregandis, qui supradicta pietatis opera die, quo festum B. M. V. a Bono Consilio celebratur, rite adimpleverint, item plenariam concedimus: quæ omnes et singulæ indulgentiæ, ut etiam animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicare possint, in Domino elargimur. Denique concedimus, ut Sodales omnes rite aggregati hoc futurisque temporibus omnes et singulas indulgentias, ceterasque spirituales gratias (exceptis tamen facultatibus) quibus Romani Pontifices eamdem SSmi Redemptoris Congregationem auxerunt, ditarunt, consequi possint, dummodo pietatis opera, quæ pro illarum adeptione respective injuncta sint, rite expleant. Quodsi qui ex dictis oblatis seu aggregatis propter distantiam præfatæ Congregationis Ecclesiam visitare nequeant, iisdem indulgemus, ut concessas omnes præfato sodalitio indulgentias consequi cum Domino valeant, si respectivam parochialem Ecclesiam ceteris pietatis operibus rite peractis, ipso die adierint. Decernentes has præsentes Litteras firmas, validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, dictisque in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in præmissis per quoscunque judices ordinarios et delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, Sedis Apostolicæ Nuntios, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere legatos, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi et interpretandi facultate et auctoritate judicari et definiri debere, ac irritum ac inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. In contra-

rium facientibus etiam speciali atque individua mentione ac derogatione dignis non obstantibus quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 23. Augusti 1859 Pontificatus Nostri anno decimo quarto.

(L. † S.) V. Card. Macchi.

209.

Facultas benedicendi parvos Habitus B. M. V. de Mercede die 18. Septembris 1859 concessa ab Ordine Militari B. M. V. de Mercede durante R̃mi P. Generalis vita.[1])

Fr. Thomas Miquel in Sacra Theologia Magister, Prior Vicarius Generalis totius Regalis ac Militaris Ordinis Beatissimæ Mariæ Virginis de Mercede Redemptionis Captivorum etc.

Tenore præsentium facultatem facimus R̃mo P. Superiori Generali *pro tempore* Congregationis SS̃mi, et Patribus ejusdem Congregationis ab eo designandis, benedicendi tradendique parvum Habitum sive sacrum nostri Ordinis scapularium, juxta formulas a S. Sede approbatas, Christifidelibus, qui illud gestare velint, cum omnibus Indulgentiis et Gratiis, quæ Sodalibus nostræ Confraternitatis a Sede Apostolica sunt concessæ, dummodo alicui nostri Ordinis Sodalitati sint adscripti et scapularium jugiter deferant. Insuper eidem R̃mo P. Superiori Generali *pro tempore* potestatem concedimus, etiam prædictis Patribus ab eo designandis conferendi Indulgentiam Plenariam Christifidelibus, quibus parvum habitum sive scapularium tradiderit et devote gestaverint, in articulo mortis constitutis, iis in locis, ubi non adsit Sacerdos Mercedarius aut Sodalitas nostri Ordinis canonice erecta.

Datis Romæ in nostro Collegio Pio S. Adriani die 18. Septembris anni 1859 et a Descensione B̃mæ Mariæ Virginis Revelatione nostrique Ordinis fundatione 642.

(L. † S.) F. Thomas Miquel Vic. Gener.

(Reg. fol. 64.)

[1]) Documentum originale asservatur.

210.

Facultas ab Ordine Prædicatorum die 20. Septembris 1859 concessa Superioribus Provinciarum, Domorum et Missionum pro tempore exsistentibus adscribendi Fideles ad Societates SS. Rosarii, Militiæ Angelicæ et SS. Nominis Dei. [1])

Nos Fr. Alexander Vincentius Jandel, Sacræ Theologiæ professor, ac totius Ordinis Fratrum Prædicatorum humilis Mag. Generalis et Servus

Tenore præsentium Apostolica Auctoritate concedimus Superioribus Provinciarum, Domorum et Missionum Congregationis SSm̃i Redemptoris *pro tempore existentibus,* facultatem qua possint in locis, ubi non sunt Fratres Ordinis Prædicatorum, Christifideles utriusque sexus ad Societatem SSm̃i Rosarii, Militiæ Angelicæ, nec non SSm̃i Nominis Dei adscribere, hac tamen lege, ut adscriptorum nomina mittant ad aliquem Conventum Ordinis nostri, vel ad aliquam Ecclesiam, ubi canonice erectæ sunt prædictæ Societates; Coronas, seu Rosaria; rosas, et candelas, nec non cingula S. Thomæ Aquinatis benedicere, et Indulgentiam Plenariam, juxta formam a S. M. Innocentio XI. præscriptam Confratribus SSm̃i Rosarii in articulo mortis constitutis, impertiri. In Nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

Datum Romæ in Conventu nostro S. Mariæ supra Minervam, die 20. Septembris 1859.

Conservus in Dño Fr. A. V. Jandel Magister Ordinis.

Fr. Cajetanus Lo-Cicero Mag. Prov. Scotiæ et Socius.

(L. † S.) (Reg. pag. 96.)

(Sequitur Summarium Indulgentiarum concessar. Confratribus Societatis SS. Rosarii.)

---

[1]) Exstat Documentum originale.

211.

Rescriptum Secretariæ Brevium de die 23. Septembris 1859 circa versiones duarum Orationum a S. Alphonso compositarum. [1])

Beatissimo Padre,

Nicola Mauron Rettore Maggiore della Congregazione del SSmo Redentore prostrato ai piedi di Vostra Beatitudine umilmente espone:

Vostra Santità si è degnata di accordare diverse Indulgenze ai fedeli che recitano devotamente le due Orazioni composte in Italiano da S. Alfonso, l' una che incomincia: „*Signor mio Gesù Cristo*“ da recitarsi avanti il Santissimo Sacramento, l' altra che incomincia: „*Santissima Vergine Maria*“ avanti una Immagine di Maria Santissima.

Per assicurare poi a tanti fedeli, che non sanno la lingua Italiana, l' acquisto di queste preziose indulgenze, l' umilissimo Oratore supplica divotamente Vostra Beatitudine a degnarsi di concedere che le suddette due Orazioni possano recitarsi in qualunque lingua, purchè la versione ne sia fedele, senza perdere le indulgenze che vi sono annesse. E della grazia etc.

Ex audientia SSmi die 23. Septembris 1859.

SSmus benigne adnuit pro gratia, dummodo versio precationum sit fidelis: contrariis non obstantibus quibuscunque.

Pro Domino Card. Macchi Secretario Brevium
(L. † S.) J. B. Brancaleoni Castellani Substitutus.

212.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 26. Januarii 1860, quo variæ mutationes in Kalendario Congregationis approbantur. [2])

Congregationis SSmi Redemptoris.

Rmus P. Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSmi Redemptoris anim-

[1]) Exstat Documentum originale.
[2]) Documentum originale asservatur.

advertens in Proprio Festorum in usum Congregationis suæ a S. Sede approbato anno 1830 absque speciali ratione pro recolendis Festis Sanctorum Paschalis Baylon Confessoris, Henrici Imperatoris Confessoris, et Camilli de Lellis Confessoris assignatas fuisse dies diversas ab iis, quas habent in Kalendario perpetuo præfixo Breviario Romano; insuper Sanctum Joannem Nepomucenum Martyrem affixum minime fuisse diei, qua ipse laudatur in Martyrologio Romano, a SSmo Domino Nostro Pio Papa IX. facultatem humillime imploravit in nova editione Proprii Congregationis suæ propediem incipienda hæc singula Festa ad uniformitatem obtinendam sic disponendi: Die 16. Maji S. Joannis Nepomuceni Martyris duplex majus. = Die 17. Maji, S. Paschalis Baylon Confessoris, duplex. = Die 22. Maji, S. Ubaldi Episc. Conf. semidupl. (dies fixa ex 16. hujus). = Die 15. Julii, S. Henrici Imperatoris Conf. semidupl. = Die 18. Julii, S. Camilli de Lellis Conf. duplex.

Sanctitas Sua, referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, benigne annuit juxta Oratoris preces, dummodo Rubricæ serventur. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 26. Januarii 1860.

C. Episc. Albanen. Card. Patrizi S. R. C. Præf.

(L. † S.) H. Capalti S. R. C. Secretarius.

213.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 9. Februarii 1860, quo Lectio VI. Officii B. M. V. de Foggia approbatur. [1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSmi Redemptoris, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit quod sequitur:

---

[1]) Exstat Documentum originale.

Sanctus Alphonsus Maria de Ligorio ob suum eximium erga Dei Genitricem amorem non semel in vita sua splendidis signis et apparitionibus ejusdem Beatæ Mariæ Virginis illustratus est, quod ex Processu Apostolico Canonizationis luculenter comprobatur, et in Officio ejusdem festi pro universali Ecclesia approbato refertur. Id vero cum præcipue Foggiæ in Apulia evenerit, Sanctitas Vestra, ad precem Oratoris per Decretum S. R. Congregationis de die 9. Maji 1857, benigne indulsit, ut peculiare Festum B. Mariæ V., Urbi Foggiæ jam antea concessum, etiam a filiis S. Alphonsi quotannis die 22. Martii celebrari possit.

Universa Congregatio SSm̃i Redemptoris ob hanc gratiam maxime sane lætatur; sed unum adhuc enixis precibus implorat, ut scilicet in Officio Festi, quod alias uti in Festis B. Mariæ V. per annum celebrandum est, aliqua hujus gloriosi eventus mentio fieri possit, et ut Sanctitas Vestra in hunc finem novam lectionem approbare dignetur, et concedere, ut tertiæ Lectioni secundi Nocturni substituatur, sicut in folio adnexo, jam a R. D. Petro Advocato Minetti Sacrorum Rit. Congregationis Assessore reviso, ac diligenter collato. Pro qua gratia etc.

Die 22. Martii.

In Festo B. Mariæ Virg. de Foggia, dupl. majus.

Omnia ut in Festis B. Mariæ V. per annum præter sequentem VI. Lectionem.

Lectio VI.

Hanc Deiparam Virginem Beatus Alphonsus Maria de Ligorio ut filius matrem singulari prorsus pietate prosequebatur. Eam tum libris doctrina refertis, tum fervidis concionibus laudare et exaltare, ejusque cultum ubique propagare semper in deliciis habuit. Exinde factum est, ut clementissima Mater, quæ diligentes se diligit, fideli suo servo repetita ac splendida suæ gratiæ suique favoris signa exhibere non omiserit. Inter hæc

memoria dignissimum illud est, quod Foggiæ in Apulia in processibus apostolicis a pluribus relatum edidit. Dum enim Dei Genitricis hic cultor eximius ante Altare B. Mariæ V., vulgo *Iconis veteris* nuncupatæ, ferventius concionando de Ejus laudibus dissereret, e Virginis imagine in eum immisso miro splendore, totus facie coruscare, et in extasim rapi coram universo populo non semel visus est. Hujus insignis beneficii in totius populi ingens bonum concessi ut memoria perpetuo recoleretur, Pius Papa IX. peculiare Festum cum Officio et Missa, jam pridem ob istius Imaginis miracolosam apparitionem Urbi Foggiæ concessum, a Patribus Congregationis SSm̃i Redemptoris ab ipso Sancto Alphonso institutæ quotannis die vigesima secunda Martii sub ritu duplici majori celebrandum benigne indulsit.

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

Rm̃us P. Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSm̃i Redemptoris desiderio flagrans ut die 22. Martii in Officio B. Mariæ V. de Foggia Patribus suæ Congregationis concesso die 9. Maji 1857, Lectio sexta legi valeat propria, eamdem Lectionem humiliter exhibuit SSm̃o Dño Nostro Pio Papæ IX. supplicibus votis ab eo postulans, ut illam approbare et Congregationi SSm̃i Redemptoris sibi commissæ concedere dignaretur. Fervidas ejusmodi preces Sanctitas Sua clementer excipiens, referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, propositam sextam Lectionem a R. D. Petro Advocato Minetti Assessore ejusdem S. Congregationis ut superiori in exemplari adnotatur, revisam approbavit, concessitque Congregationi SSm̃i Redemptoris. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 9. Februarii 1860.

C. Episc. Albanen. Card. Patrizi S. R. C. Præf.

(L. † S.) H. Capalti S. R. C. Secretarius.

214.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 10. Maji 1860, quo mutantur dies antea designati Festis S. Boni Latronis et S. Fidelis a Sigmaringa.[1])

Congregationis SSmi Redemptoris.

Rmus P. Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSmi Redemptoris, desiderio flagrans, ut in Kalendario Congregationis suæ particularia Festa ita disponantur, ut quoad fieri possit, servetur uniformitas cum Ecclesia Universali, a SSmo Dño Nostro Pio Papa IX. facultatem humillime imploravit amovendi a die 24. Aprilis Festum S. Boni Latronis, illudque affigendi primæ diei non impeditæ post octavas Kalendas Aprilis, qua idem Sanctus in Martyrologio Romano laudatur, ut ipsa dies 24. Aprilis relinquatur libera pro recolendo cum Ecclesia universali Festo S. Fidelis a Sigmaringa Martyris. Sanctitas Sua, referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, benigne annuit juxta preces; dummodo Rubricæ serventur. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 10. Maji 1860.

C. Episc. Albanen. Card. Patrizi S. R. C. Præf.

(L. † S.) H. Capalti S. R. C. Secretarius.

215.

Rescriptum S. Congregationis Episcoporum et Regularium de die 3. Julii 1860, quo declaratur, Censuras latas in Reos rebellionis contra Statum Pontificium Papæ omnino esse reservatas.[2])

(10377/5) Dalla Segretaria della S. Congregazione dei Vescovi e Regolari, 3. Luglio 1860.

Essendo stato riferito alla Santità di N. S. che alcuni Confessori Regolari sostengono di potere in forza

[1]) Exstat Documentum originale.
[2]) Exstat Documentum originale.

dei loro privilegii assolvere dalle Censure, di cui si fa menzione nelle Lettere Apostoliche *„Cum Catholica Ecclesia“* emanate il giorno 26. del mese di Marzo del corrente anno, ha nell' Apostolica Sua Autorità disposto e dichiarato, che niuno fuori del Sommo Pontefice, eccetto *in articulo mortis,* come si prescrive nelle suddette Lettere Apostoliche, può sotto qualunque pretesto assolvere dalle dette Censure, non ostante qualunque facoltà concessa in passato per assolvere i rei di ribellione contro lo Stato Pontificio, la quale dalla stessa Santità Sua è stata riservata.

Ha il S. Padre ordinato a questa S. Congregazione dei Vescovi e Regolari di partecipare ai Superiori Generali degli Ordini Regolari e degli altri Istituti e Congregazioni, di qualunque natura dessi siano, tale Pontificia disposizione e dichiarazione, acciocchè per mezzo dei Provinciali o di altri Superiori sia portato a notizia dei Confessori del rispettivo Ordine, Istituto o Congregazione.

Tanto si doveva partecipare a V. P. Rm̃a e Dio La guardi.

Al piacere di V. P. Rm̃a.

(L. † S.) G. Card. della Genga Præf.

A. Arciv. di Filippi Segretario.

(Rm̃o Rettore Maggiore dei PP. Liguorini.)

216.

Rescriptum Pontificium de die 9. Julii 1860 circa facultatem erigendi 300 Vias Crucis.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSm̃i Redemptoris, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit, quæ sequuntur:

Sub die 27. Augusti 1855 Sanctitas Vestra ad supplices preces Oratoris gratiam, jam a Prædecessoribus

---

[1]) Documentum originale asservatur.

fel. rec. Leone XII. et Gregorio XVI. concessam, benigne de novo impertiri dignata est, qua ipse vel Superiores Provinciales et locales aliive ejusdem Congregationis sacerdotes ab ipsis deputati erigere possint Stationes Viæ Crucis cum applicatione indulgentiarum huic pio exercitio annexarum, non tantum in propriis Ecclesiis et Domibus, sed etiam, dummodo non exsistant in iisdem locis Patres Franciscani, in alienis Ecclesiis et Oratoriis. Quamvis autem Sanctitas Vestra hanc gratiam ad decennium concesserit, eam tamen ad sexcentos casus limitavit, et cum hic numerus propter frequentes missiones, in quibus sæpissime Via Crucis erigi solet, jam fere exhaustus sit, Orator humillime supplicat, ut Sanctitas Vestra prædictam gratiam pro aliis sexcentis casibus, servata forma præcedentium concessionum, prorogare dignetur. Quod Deus etc.

Ex Audientia SSm̃i die 9. Julii 1860.

SSm̃us benigne annuit pro aliis tercentum casibus, de consensu tamen Ordinariorum, ac servata in reliquis forma præcedentium concessionum. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

(L. † S.) R. Card. Roberti.

217.

Rescriptum S. Congregationis Pœnitentiariæ de die 10. Octobris 1860, quo facultates Folii ejusdem Congregationis ad quinquennium prorogantur.[1])

Eminentissime et Reverendissime Princeps,

Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSm̃i Redemptoris, Eminentiam Vestram humillime precatur, ut facultates a S. Pœnitentiaria ipsi sub die 16. Novembris 1855 ad quinquennium concessas et in folio impresso contentas, una cum facultate absolvendi etiam publicos hæreticos et publice dogmatizantes, pro universa Congregatione SSm̃i Redemptoris extra re-

---

[1]) Exstat Documentum originale.

gnum Neapolitanum ad aliud quinquennium prorogare dignetur. Pro qua gratia etc.

Sacra Pœnitentiaria, de speciali et expressa Apostolica Auctoritate Dilecto in Christo Superiori Generali et Rectori Majori Congregationis SSmi Redemptoris facultates, de quibus in precibus, alias eidem impertitas, servata in omnibus præcedentis forma et tenore, *ad aliud Quinquennium* benigne prorogat atque confirmat.

Datum Romæ in S. Pœnitentiaria, die 10. Octobris 1860.

A. Serafini S. Pœnit. Regens.

(L. † S.) L. Peirano S. P. Secretarius.

218.

Rescriptum S. Congregationis super Statu Regularium de die 23. Novembris 1860 Prorogationem facultatis circa receptionem et professionem Novitiorum ad triennium concedens.[1]

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSmi Redemptoris, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit, Dispensationem a Decretis anni 1848 circa receptionem et professionem Novitiorum quam Sanctitas Vestra die 27. Novembris 1857 prædictæ Congregationi ad formam præcedentis concessionis de die 5. Novembris 1852 elargiri dignata est, proxime exspirare. Cum autem rationes gravissimæ pro hujus gratiæ concessione allatæ, adhuc subsistant, Orator novam ejusdem dispensationis prorogationem humillime exorat. Pro qua gratia etc.

SSmus Dns Noster Pius PP. IX., in audientia habita die 23. Novembris 1860 ab infrascripto Secretario S. Congregationis super Statu Regularium benigne annuit pro prorogatione præfati indulti *ad triennium* dumtaxat pro iis casibus tantum, in quibus enunciata De-

[1]) Documentum originale asservatur.

creta commode servari nequeant, super quo Superiorum conscientia onerata remaneat. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis super Statu Regularium.

(L. † S.) A. Archiepisc. Philippensis Secretarius.

219.

Decretum S. Congregationis Indulgentiarum de die 8. Januarii 1861, quo declaratur, formulam Aggregationum Confraternitatum concordare debet saltem in substantialibus cum illa præscripta a Clemente VIII.[1]

Urbis et Orbis.

Ad Religionis et pietatis incrementum, ad mutuam caritatem inflammandam, Apostolica Sedes pluribus, sive Ordinibus Regularibus, Religionibus et Institutis, sive etiam Christifidelium Sæcularium Archiconfraternitatibus et Congregationibus, potestatem fecit alias Confraternitates et Congregationes erigendi et instituendi, nec non etiam sibi aggregandi, ac Indulgentias, Privilegia, aliasque spirituales gratias sibi concessas communicandi.

Cum autem nulla certa forma vel ratio præscripta fuisset, quæ in hujusmodi institutionibus et erectionibus, vel aggregationibus et communicationibus faciendis servari deberet, Clemens VIII. fel. rec. Constitutione quæ incipit *Quæcumque a Sede Apostolica,* data sub die 7. Decembris 1604 modum præcepit servandum in his peragendis, *Formulam* quoque præscribendo; atque inter alia statuit, Indulgentias, privilegia etc. tantummodo communicari posse, quæ *nominatim et expresse* Societati aggreganti concessa sunt, non tamen ea quæ per extensionem vel communicationem sibi quovis modo concessa sunt, et quidem communicari non sub generali verborum forma vel ad instar, sed expresse et in specie, atque per dictam Formulam ab ipso Pontifice approbatam; quæ quidem

[1] Decreta authentica S. C. Indulg. Num. 388.

omnia in eadem Constitutione reperiuntur præcepta *sub nullitatis pœna,* ut clarius patet ex laudata Constitutione.

Compertum tamen est, progressu temporis non ab omnibus adhibitam fuisse hanc Formulam, neque privilegia, neque Indulgentias adamussim communicatas quemadmodum Pontifex præceperat.

Cum insuper statutum fuisset in eadem Constitutione, ut institutiones et aggregationes gratis omnino fierent, et tantummodo per Decretum Congregationis Cardinalium sub Paulo V. Indulgentiarum moderationi præpositæ, latum die 6. Martii 1608, titulo expensarum permissum fuisset instituentibus, vel aggregantibus *Scutum unum aureum* recipere, et quidem sub pœna, inter cætera, nullitatis, prout clarius innotescit ex eodem Decreto; attamen cognitum similiter est, neque dispositionem hanc ab omnibus servatam fuisse.

Ad dubitationem itaque omnem tollendam super validitate harum institutionum seu aggregationum, Sanctitas Sua benigne sanavit institutiones et aggregationes hucusque factas, in quibus aliquid ex prædictis desideretur, quod perficiendum erat per Constitutionem enunciatam aut Decretum superius expressum, vel contra in iisdem præscripta peractum sit; simulque mandavit, ut in posterum *Formula* in hujusmodi erectionibus seu institutionibus, seu aggregationibus adhibenda *concordet saltem in substantialibus cum illa præscripta a Clemente VIII.,* cujus Constitutionis ad minus *præcipua capita* in eadem Formula inserantur *cum variationibus ab Eadem Sanctitate Sua approbatis;* cujus quidem Formulæ exemplar, iis præsertim quorum interest communicandum, in Actis Sac. Congregationis servari præcepit, et ut Societati aggregatæ ab Ordine, Instituto, seu Archiconfraternitate aggregante *tradi possit separatim et distincte a formula, ac etiam typis impressus Elenchus Indulgentiarum et Privilegiorum, ab Ordinario tamen loci recognitus;* cujus impressio in hunc tantum finem permittitur, etiamsi Indulgentiarum concessiones sint deprompte ex

pluribus Brevibus etc., non obstante Decreto S. C. Indicis, et altero Decreto S. Congregationis Indulgentiarum explicante et moderante prædictum Decretum Indicis diei 22. Januarii 1858.

Atque Sanctitas Sua hoc Decretum absque ulla Brevis expeditione publicari jussit, derogando cuicumque Apostolicæ dispositioni in contrarium, etiam specialis memoriæ dignæ.

Datum Romæ ex Secretaria S. C. Indulgentiarum, et SS. Reliquiarum, die 8. Januarii 1861.

F. Card. Asquinius Præf.
A. Colombo Secretarius.

220.

Prorogatio facultatis recitandi Matutinum et Laudes diei sequentis duabus horis post meridiem per Rescriptum Pontificium de die 18. Februarii 1861 ad quinquennium concessa. [1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSmi Redemptoris, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime supplicat, ut gratiam, jam alias die 3. Martii 1856 ad quinquennium concessam, qua Congregationis Alumni, accedente justa et rationabili causa, Officium divinum, scilicet Matutinum cum Laudibus sequentis diei per totum annum duabus horis post meridiem elapsis recitare possunt, ad aliud quinquennium clementer prorogare dignetur. Rationes, quæ mentem Sanctitatis Vestræ ad priorem concessionem induxerunt, adhuc subsistunt. Cum enim Sacerdotes ejusdem Congregationis per totum annum, etiam æstatis tempore, missionibus, exercitiis spiritualibus, concionibus et confessionibus excipiendis occupantur, gratia implorata ipsis multo majorem copiam et commoditatem recitandi Officii divini indulgeret, et hæc commoditas non adeo ipsis, sed potius Fidelibus, in quorum utilitatem spiritualem occupantur, prodesset. Quod Deus etc.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

Ex Audientia SSmi, die 18. Februarii 1861.

SSmus attentis expositis, enunciatum Indultum *ad aliud quinquennium* benigne prorogavit, accedente justa et rationabili causa. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

(L. † S.) R. Card. Roberti.

221.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 11. Julii 1861, facultatem concedens, ut Sacerdotes extranei in nostris Ecclesiis Missas Congregationi proprias celebrare possint. [1]

Congregationis SSmi Redemptoris.

Quum Rmus P. Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSmi Redemptoris a SSmo Dño Nostro Papa Pio IX. supplicibus votis privilegium imploraverit, vi cujus singuli Sacerdotes e Clero Sæculari et Regulari Sacrum facturi in suæ Congregationis Ecclesiis legere ac celebrare possint, Missas omnes, etiam Beatorum, quæ a S. Sede Congregationi SSmi Redemptoris concessæ fuerunt, et in peculiari Appendice ad Missale Romanum in usum Congregationis ipsius adnotatæ reperiuntur; Sanctitas Sua, referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, benigne annuit, juxta preces, dummodo Rubricæ serventur. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 11. Julii 1861.

C. Episc. Portuen. et S. Rufinæ Card. Patrizi
S. R. C. Præf.

(L. † S.) D. Bartolini S. R. C. Secretarius.

---

[1]) Exstat Documentum originale; sed hodiedum hoc privilegium est inutile, cum juxta Decretum Urbis et Orbis S. R. C. de die 9. Julii 1895, confirmatum a SSmo D. N. Leone PP. XIII. die 9. Decembris ejusdem anni, omnes et singuli Sacerdotes in Ecclesiis nostris juxta Directorium Congr. SSmi Redemptoris Missam omnino celebrare debeant.

222.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 21. Augusti 1862, quo Litaniæ SS. Nominis Jesu et Indulgentia 300 dierum Alumnis nostris utriusque sexus pro earum recitatione conceduntur.[1])

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

Præter Litanias illas SSm̃i Nominis Jesu, quas S. Rituum Congregatio ad preces quorumdam Episcoporum et Principum præsertim Germaniæ probari posse rescripsit die 14 Aprilis 1646 quatenus Summo Pontifici placuisset, successu temporis in aliis Orbis plagis non parum diversæ a primis in lucem prodiere Litaniæ ejusdem SSm̃i Nominis Jesu, earumque usus adeo diffusus et propagatus est, ut absque Fidelium offensione et scandalo tolli nequeat, uti SSm̃o Dño Nostro Pio PP. IX. ingenue exposuerunt permulti exterarum gentium Rm̃i Antistites, quorum aliqui Cardinalitia etiam dignitate spectabiles, occasione solemnis Canonizationis Romæ degentes. Et quoniam eosdem Antistites non latebat monumenta desiderari, ex quibus deduci possit Summos Romanos Pontifices aliquando adprobasse Litanias diversas a Lauretanis, et ab illis Breviarii Romani; nec recitantibus Litanias SSm̃i Nominis Jesu concessisse numquam Indulgentias, quæ enunciantur; hinc ne Fideles in errore versentur, eumdem SSm̃um Dominum supplices exoraverunt ut super hoc satis gravi negotio de Apostolica benignitate opportune providere dignaretur, ac decernere inter varias Litanias SSm̃i Nominis Jesu, quæ unice retineri possint, easque Sacris Indulgentiis ditare. Sanctitas porro Sua, perpensis expositis rerum adjunctis, ac instante Rm̃o P. Nicolao Mauron, Superiore Generali et Rectore Majore Congregationis SSm̃i Redemptoris, ad

[1]) Exstat Documentum originale et Copia authentica. — Sed SSm̃us D. N. Leo PP. XIII. per Decretum Urbis et Orbis S. Congregationis Indulgentiarum de die 18. Januarii 1886 has Litanias cum Indulgentiis annexis 300 dierum, etiam animabus Purgatorii applicabilibus, extendit ad omnes utriusque sexus Christifideles.

relationem infrascripti Sacr. Rituum Congregationis Secretarii indulsit, ut Alumni utriusque sexus Congregationis SSm̃i Redemptoris, qui supra adnotatas Litanias de SSm̃o Nomine Jesu, et non alias quascumque ab eis diversas, quas suprema Auctoritate omnino abolevit, devote recitaverint, lucrari valeant Indulgentiam tercentorum dierum in forma Ecclesiæ consueta. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 21. Augusti 1862.

C. Episc. Portuen. et S. Rufinæ Card. Patrizi
S. R. C. Præf.

(L. † S.) D. Bartolini S. R. C. Secretarius.

(Adduntur Litaniæ de SS. Nomine Jesu.)

223.

Rescriptum Pontificium de die 1. Septembris 1862, quo Diaconi nostri, provehendi ad Sacerdotium, dispensari possunt super defectu unius anni ab Episcopis loci, hanc facultatem habentibus.[1])

Beatissime Pater,

Inter facultates quinquennales, quæ a S. Sede Episcopis Germaniæ aliorumque locorum concedi solent, ea recensetur cujus vigore dispensare possunt super defectu unius anni Diaconos suarum Diœcesium, ob penuriam operariorum, ut ad sacerdotium promoveantur. Circa hanc facultatem aliquando dubium exortum est, an scilicet vi hujus privilegii possint præfati Episcopi dispensare cum Religiosis in propriis Diœcesibus existentibus, qui cum litteris dimissorialibus suorum Superiorum ad ordinationem præsentantur. Hinc P. Nicolaus Mauron Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major humillime postulat, quo tutius in posterum procedi possit, ut vel ipsi concedatur facultas dispensandi super enunciato defectu Diaconos suæ Congregationis, vel Episcopis, intra quorum Diœceses Collegia

[1]) Documentum originale asservatur.

ejusdem Congregationis existunt, privilegium extendatur etiam quoad subditos omnes Congregationis prædictæ, integris vero ejusdem ceteris juribus quibus gaudet, ac privilegiis manentibus. Et Deus etc.

„Die 1. Septembris 1862.“

SSmus Dominus Noster, audita relatione infrascripti Pro-Secretarii S. Congregationis Concilii, suprascriptis precibus annuens, benigne indulsit, ut Episcopi uti possint quinquennali indulto, de quo in iisdem precibus, etiam favore Clericorum enunciatæ Congregationis degentium in domibus religiosis intra ambitum respectivæ Diœcesis existentibus; contrariis non obstantibus quibuscumque.

(L. † S.) P. Card. Caterini Præf.

Petr. Archiepisc. Sardianus Pro-Secretarius.

224.

Facultas benedicendi Coronas D. N. J. C. et Immaculatæ Conceptionis B. M. V. ab Ordine Camaldulensium die 16. Martii 1863 concessa.[1])

Adm. Rdo Patri Priori Generali Eremitarum Camaldulensium.

Quum recitatio Coronarum D. N. J. C. et B. Mariæ Virginis Immaculatæ multum conferat ad augendam Christifidelium devotionem erga Divinum nostrum Redemptorem Ejusque SSmam Virginem Matrem sine labe conceptam, ideo Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, Paternitatem Tuam Rmam humiliter deprecatur, ut sibi ac suis Successoribus, nec non Superioribus Provincialibus, aliisque ab ipsis designatis Patribus, concedatur facultas prædictas D. N. Jesu Christi et Immaculatæ B. Mariæ Virginis Coronas benedicendi, iisque respectivas applicandi Indulgentias.

---

[1]) Documentum originale asservatur.

Rescriptum.

Concedimus Oratori facultatem prout in supplici libello, dummodo nullum Ordinis nostri monasterium in iisdem locis existat.

Datum Romæ, die 16. Martii 1863.

D. Archangelus Eremitarum Camaldulensium Congregationis Montis Coronæ Major.
(L. † S.)

225.

Rescriptum Sacr. Rit. Congregationis de die 7. Maji 1863 concedens Officium cum Missa 26 Martyrum Japonensium. [1]

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

Solemniter tributis in Patriarchali Basilica Vaticana VI. Idus Junii superioris anni 1862 sublimibus Sanctorum honoribus viginti sex Martyribus Japonensibus, Rm̃us Pater Nicolaus Mauron, Rector Major et Superior Generalis Congregationis SSm̃i Redemptoris, cupiens omnium eorumdem Sanctorum venerationem promovere inter Alumnos suæ Congregationis qui ex Apostolica concessione jam colunt cum Officio et Missa eos tres ex enunciatis sanctis Martyribus, qui Societatis Jesu Regulam professi fuerant, a SSm̃o Dño Nostro Pio PP. IX. humillime imploravit, ut in Kalendario perpetuo suæ Congregationis diei 13. Februarii Festum Sanctorum viginti sex Martyrum Japonensium affigi valeat ritu duplici minori cum Officio et Missa, ut in exemplari typis cuso huic Decreto prævio. Sanctitas porro Sua, referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, precibus clementer annuere dignata est, dummodo Rubricæ serventur. Contrariis non obstantibus quibuscumque. — Die 7. Maji 1863.

C. Episc. Portuen. et S. Rufinæ Card. Patrizi S. R. C. Præf.
(L. † S.) D. Bartolini S. R. C. Secretarius.

(Adnectuntur Missa et Officium Ss. 26 Mart. Japonens. typis cusa.)

---

[1] Exstat Documentum originale.

226.

Facultas erigendi 200 Vias Crucis Rescripto Pontificio de die 27. Julii 1863 concessa.[1])

Beatissime Pater.

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit quod sequitur.

Sub die 9. Julii 1860 Sanctitas Vestra ad supplices preces Oratoris, gratiam jam a Prædecessoribus fel. record. Leone XII. et Gregorio XVI., necnon ab Ipsa Sanctitate Vestra pluries concessam, benigne de novo impertire dignata est, qua ipse vel Superiores provinciales et locales, aliive ejusdem Congregationis Sacerdotes ab ipsis deputati, erigere possint Stationes Viæ Crucis cum applicatione indulgentiarum huic pio exercitio annexarum, non tantum in propriis Ecclesiis et Domibus, sed etiam, dummodo non exsistant in iisdem locis Patres Franciscani, in alienis Ecclesiis et Oratoriis. Sanctitas Vestra autem gratiam, prius ad sexcentos casus concessam, ad trecentos limitavit; et cum hic numerus iterum exhaustus sit, ideo Orator humillime supplicat, ut Sanctitas Vestra prædictam gratiam, ob frequentiores semper Missiones, in quibus sæpissime Via Crucis erigi solet, pro aliis sexcentum casibus, servata forma præcedentium concessionum, prorogare dignetur. Pro qua gratia etc.

Ex Audientia SSmi, die 27. Julii 1863.

SSmus, attentis expositis, benigne annuit pro gratia aliorum biscentum tantum Casuum; servata tamen ceteroquin enunciati Indulti forma et dispositione.

(L. † S.) R. Card. Roberti.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

227.

Prorogatio Suspensionis Decretorum diei 8. Decembris 1848 circa Novitios recipiendos Rescripto Pontificio de die 27. Novembris 1863 ad triennium concessa.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSmi Redemptoris, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit, Dispensationem a Decretis anni 1848 circa receptionem et professionem Novitiorum, quam Sanctitas Vestra die 23. Novembris 1860 eidem Congregationi prorogare dignata est, proxime exspirare. Cum autem eædem rationes, pro hujus gratiæ concessione allatæ, adhuc subsistant, Orator novam ejusdem Dispensationis prorogationem humillime exorat. Pro qua gratia etc.

SSmus Dns Noster Pius IX., in audientia habita die 27. Novembris 1863 ab infrascripto Secretario Sacræ Congregationis super Statu Regularium, benigne annuit pro prorogatione præfati Indulti ad triennium tantum, servata forma ac tenore præcedentis Rescripti diei 23. Novembris 1860. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis super Statu Regularium.

(L. † S.) Stanislaus Svegliati Pro-Secretarius.

228.

Decretum S. Congregationis Episcoporum et Regularium de die 16. Septembris 1864 circa nostra privilegia.[2])

Congregationis Presbyterorum Sæcularium SSmi Redemptoris super privilegiis.

Rmus P. Superior Generalis et Rector Major Presbyterorum Congregationis SSmi Redemptoris, quorum Alu-

[1]) Documentum originale asservatur.

[2]) Exstat Documentum originale et apud Bizzarri Collectanea etc. pag. 796 editionis anni 1863.

mni vota simplicia perpetua profitentur, supplices preces S. C. E. E. et R. R. porrexerat, ut declararet: 1. Professos in dicta Congregatione esse ab episcopali jurisdictione exemptos iis exceptis, quæ ad curam animarum, Sacramentorum administrationem pertinent: tum etiam exceptis casibus, in quibus Ordinariis jure delegatis competit jurisdictio juxta formam SS. Canonum, Concilii Tridentini et Apostolicarum Constitutionum: 2. eosdem professos esse vere, ac proprie dictos Religiosos, ita ut ea Congregatio in statu vere religioso constituta habeatur, ejusque professi sint de clero regulari quamvis vota solemnia non emittant; aut (quemadmodum Gregorius XIII. in bulla „*Ascendente Domino*“ pro Alumnis Societatis, qui vota tantum simplicia emittunt declaravit) *Sanctitas Vestra edicere dignetur, alumnos nostræ Congregationis esse vere Religiosos.* Ad primam petitionis partem, quod attinet, Moderator generalis in medium proferebat privilegia, quæ suæ Congregationi Pius VI. et Pius VII. concesserant. Porro Pius VI. per Litteras Apostolicas in forma Brevis diei 21. Augusti 1789 incipientes: „*Sacrosanctum Apostolatus officium*“ in quibus non solum confirmat Rescriptum hujus S. C. diei 20. Octobris 1781, quo ad dictam Congregationem *sub iisdem modo et forma, ac æque principaliter* extendebantur et communicabantur *omnia et singula privilegia et indulta tribus Congregationibus* (nempe *Doctrinæ Christianæ, Piorum Operariorum, et Clericorum discalceatorum Crucis et Passionis D. N. J. C.) ab Apostolica Sede usque tunc concessa, et quæ in posterum concederentur, quamvis speciali mentione digna,* sed etiam *quatenus opus sit, privilegia, exemptiones, indulta, aliasque spirituales gratias dictæ Congregationi .... tam generaliter, quam specialiter, ac per viam communicationis cum supradictis tribus Congregationibus .... etiam motu proprio, et ex certa scientia, ac alias per Nos seu quoscumque alios Romanos Pontifices prædecessores Nostros concessa, et in posterum pari modo concedenda, quæque specialem requirerent mentionem .... perinde ac si specialiter, et expresse*

ac pariformiter, et æque principaliter ei concessa fuissent concedebat.“ Et Pius VII. per Litteras Apostolicas in forma Brevis diei 9. Januarii 1807, cui initium *„Qui sicut boni“* ad removendas conscientiarum anxietates confirmat, et sanat concessionem a Pio VI. factam, et præterea declarat in dicta concessione comprehensas esse gratias a Clemente XIV. Congregationi *Crucis et Passionis D. N. J. C. communicatas* nec non *comprehendenda esse omnia et singula privilegia, indulta .... exemptiones et gratias spirituales etiam specialem mentionem requirentes, quibus prædictæ, aliæque similes Clericorum, seu Regularium, seu Sæcularium Congregationes; et quatenus opus sit eidem Congregationi illa omnia et singula tamquam de verbo ad verbum hic expressa et inserta fuissent, concedimus.“*

At vero Rescripto hujus S. C. diei 21. Septembris 1771 Summus Pontifex in uberiorem elucidationem Constitutionum Clericorum Excalceatorum Passionis D. N. J. C. eos exemptionem habere declaraverat *„quoad eas dumtaxat domos, in quibus permanent duodecim ex dictis Clericis de Familia, et in quibus regularis retinetur observantia, tam Ecclesias, quam domos, ac Regulares ipsos degentes exemptos esse, et immunes esse a jurisdictione, visitatione et correctione quorumcumque Episcoporum et Ordinariorum, in quorum respectivis .... Diœcesibus dictæ domus reperiuntur, gaudeantque iisdem privilegiis, et exemptionibus, quibus .... aliæ Congregationes Regularium donatæ sunt, exceptis iis, quæ ad curam animarum, et Sacramentorum administrationem pertinent, tum casibus, in quibus Episcopis, atque Ordinariis jure delegato competit jurisdictio ad formam SS. CC., Concilii Tridentini et Constitutionum Apostolicarum.“*

Huic privilegiorum communicationi Moderator generalis innitebatur; quæ cum clausulis, et verbis prægnantibus, uti ajunt, suffulta sit, directæ, et specificæ concessioni æquiparari debet, ita ut concessio facta Congregationi SS. Passionis D. N. J. C., eodem prorsus modo Con-

gregationi, de qua agitur, impertita intelligatur, ac propterea eadem exemptione frui ac gaudere tuto dicendum sit.

Quibus positis quid in jure cautum sit exponebatur. Distinguebantur enim privilegia, quæ a *jure communi* dimanant, ab iis quæ a *peculiari concessione* repetenda sunt. Priora ad Ordines regulares, in quibus vota solemnia emittuntur, spectant, alia ad Instituta votorum simplicium: ista namque Instituta nullum ex se, et a jure privilegium habent. Cum ab Apostolica Sede approbata sint nullo eis concesso privilegio, exempta tantum sunt in iis, quæ in Statutis et Constitutionibus a S. Sede approbatis continentur, scilicet subjiciuntur jurisdictioni Episcoporum, salvo eorum Instituto et Constitutionibus ut supra approbatis. Ut igitur alia privilegia habeant, oportet ut ea a S. Sede obtineant.

Porro duplici modo privilegia consequuntur, nempe *directe*, cum privilegium alicui Instituto speciatim, et expresse tribuitur; et *per communicationem* privilegiorum, quibus aliæ Congregationes legitime fruuntur. In concessione privilegiorum per communicationem præ oculis habendum est monitum Monacelli. *Formul. Leg. Tit. 16. Form. 2 Suppl. ad num. 11 §. 444,* scilicet: „*Cave ab ista universali, et erronea propositione, nam privilegia tam Jesuitarum, quam aliorum Ordinum Mendicantium, quæ involvunt præjudicium tertii, vel sunt aliis onerosa, aut speciali nota digna, vel quæ raro conceduntur, vel demum jurisdictioni ordinariæ Episcoporum sunt præjudicialia et læsiva, non conferuntur per solam communicationem, sed indigent speciali, et expressa concessione non obstante quod communicatio habeat clausulas prægnantes.*“ Quæ quidem majorem vim habere videntur, quando agitur de exemptione a jurisdictione Episcoporum; agitur enim *de jure quæsito tollendo,* unde S. Sedes non solet hoc exemptionis privilegium obiter, et perfunctorie impertiri, sed verbis claris, et directis „*Eximimus, et immediate S. Sedi subjicimus.*“ Quin imo docet Barbosa *de Offic. et potestat. Episcop.*

alleg. 74 n. 6 exemptionem a visitatione non comprehendi sub generali concessione exemptionum.

In disceptatione tamen hujus quæstionis notabantur verba non solum prægnantia, verum etiam specialia, et extraordinaria, quibus Pius VI. et Pius VII. communicationem indulserant, nempe, *perinde ac si specialiter, et expresse, ac pariformiter et æque principaliter ei concessa fuissent; tamquam de verbo ad verbum expressa, et inserta fuissent, et specialem mentionem requirerent.*" Ideoque concludebatur in casu communicationem privilegiorum vim directæ et expressæ concessionis habere.

Ad secundum postulatum quod attinet Moderator generalis autumabat alumnos suæ Congregationis esse vere Religiosos, nam ad constituendum statum religiosum non requiritur jure divino, sed ex sola Ecclesiæ institutione solemnitas votorum, prout Gregorius XIII. in citata Bulla declaravit, eo vel magis quod ejus Congregatio, a Summis Pontificibus, licet per incidens, tamquam religiosa familia enunciata sit, nam Leo XII. in Litteris Apostolicis in forma Brevis diei 11. Martii 1828 habet „*Inter religiosas familias .... non infimum tenet locum Congregatio ....;*" et Pius VIII. in decreto lato die 31. Julii 1830, quo Kalendarium proprium Congregationi, de qua agitur, concessit, edicebat „*.... cæteris regularibus ordinibus accessit Congregatio ....*" Quod si de hac qualitate certo non constaret, summopere expedire existimabat idem Moderator generalis, ut per speciale indultum qualitas ipsa concederetur, ita ut ipsa Congregatio non tantum ecclesiastica, sed regularis sit, nam efficacior esset Capitulorum celebratio, et sacra Superiorum visitatio, et frequentiores in eam postulantium ingressus, eo quod postulantibus grave sit Congregationem ipsam esse ecclesiastico-sæcularem, non vero regularem et per consequens ejus Alumnos non vere religiosos. Addebat etiam in ea professionem solemniter fieri, et a superioribus acceptari.

Sed ex officio sequentes animadversiones opponebantur. Verum quidem est quod solemnitas votorum non sit jure divino essentialis statui religioso, requiritur tamen ad illum statum constituendum de jure ecclesiastico: quare non est vere Religiosus juxta Ecclesiæ disciplinam, qui solemnia vota non emittit, sed dumtaxat vota simplicia profitetur, nisi speciale, et expressum S. Sedis indultum accedat, quo Ecclesiæ disciplinæ derogetur.

Porro Apostolica Sedes nunquam hoc privilegium concessit, si excipias Societatem Jesu, in qua professi votorum simplicium, quæ post biennium probationis emittuntur, a Gregorio XIII. veri Religiosi declarati fuerunt. Notandum tamen est id ex specialibus causis factum fuisse: et vota simplicia habenda esse in casu uti viam, et præparationem ad solemnium votorum professionem, ad quam ex eorum institutione tendunt et taliter professos votorum simplicium esse de corpore Societatis veræ regularis vota solemnia profitentis; quod locum non habet in Congregationibus, in quibus professio sistit dumtaxat in votis simplicibus. Proferebantur in exemplum Presbyteri Doctrinæ Christianæ, qui erant ab initio Clerici Sæculares, quia profitebantur vota simplicia, sed deinde Somaschæ Congregationi uniti, ideoque solemnia vota emitterent, ad gradum Clericorum Regularium provecti sunt. Postea vero dicta unione revocata ab Innocentio X. per Litteras Apostolicas „*Commissi*“ anni 1617, exorta est quæstio an ipsi Clerici Regulares remanserint; et laudatus Pontifex Const. *Pastoralis Officii* diei 30. Augusti 1652 declaravit esse, et fore uti ab initio Clericos Sæculares. E contra Clerici *Matris Dei*, qui ex Const. Clementis VIII. de Clero sæculari erant, quia vota simplicia emittebant, postea ad gradum Clericorum regularium evecti fuerunt, cum Gregorius XV. eis professionem votorum solemnium permiserit. Neque aliquid facessere arbitrabatur, quod Congregatio, de qua agitur, in superius allatis documentis

religiosis familiis et Ordinibus regularibus aliquo modo æquiparetur, nam hæc appellatio non in parte dispositiva, sed in enunciativa tantum memorati Brevis, et Decreti legitur, neque ullo modo in eis de qualitate Congregationis agitur, sed de privilegio admittendi Alumnos ad Ordinationem titulo *Mensæ Communis;* et proprium Kalendarium habendi, etenim *ex Cap.* *„Si Summus Pontifex De Sentent. Excomm.“* et ex Constitut. Gregorii XVI. *„Sollicitudo“ Nonis Augusti 1831* ex appellatione, et titulo, qui alicui in enunciativa tribuitur, aliqua dignitas, vel jus, quo antea legitime non fruebatur, ei revera per dictam enunciationem, et appellationem minime concessum intelligi debet.

Nec solemnitas professionis aliquid suffragatur, etenim non solemnitas seu pompa externa constituit statum religiosum, nec acceptatio votorum ex parte Superioris, sed solemnitas votorum, quæ nomine Ecclesiæ acceptantur. Quapropter hujusmodi Congregationes improprie appellantur Ordines, religiosæ familiæ, et earum Alumni Religiosi, non vero proprie, et stricto sensu ita ut in statu vere religioso constituantur.

In hujus quæstionis disceptatione universa rei ratio diligenter perpensa fuit; et proposita fuerunt sequentia dubia in generali conventu diei 16. Septembris 1864.

1. Se, e come convenga dichiarare che la Congregazione de' Preti Secolari del SSmo Redentore goda la qualifica di vera Regolare, o almeno le si debba accordare per grazia nel caso?

2. Se, e qual' esenzione ad essa spetti dalla giurisdizione vescovile nel caso?

Quibus Emi Patres, referente Emo Quaglia Præfecto, rescripserunt: Ad 1. Ad primam partem non esse *vere Regulares:* ad secundam partem non expedire. Ad 2. Attento speciali privilegio prædictæ Congregationi a S. Sede concesso *affirmative* ad formam et modum Re-

scripti diei 21. Septembris 1771 favore Clericorum excalceatorum SSm̃æ Crucis et Passionis D. N. J. C.

Datum ex Secretaria S. Episcoporum et Regularium die 27. Mensis Septembris 1864.

(L. † S.) A. Card. Quaglia Præf.

Stanislaus Svegliati Pro-Secret.

229.

Communicatio bonorum spiritualium Ordinis S. Joannis de Deo Congregationi nostræ ejusque benefactoribus die 19. Martii 1865 concessa.[1])

Fr. Joannes Maria Alfieri, Minimus Servus, Universi Hospitalarii Ordinis S. Joannis de Deo Prior Generalis

Rm̃o Nobisque in Christo dilectissimo Patri Nicolao Mauron, Rectori Majori et Generali, universæque Congregationi Redemptoristarum a Sancto Alphonso Maria Ligorio, Ejusque Benefactoribus ubique et semper.

Christiana charitate tenemur nostri Ordinis benevolis et devotis saltem spiritualia ejusdem Ordinis, quæ possumus, bona conferre, ut eorum in Deum et ejus pauperes infirmos charitas et pietas magis adaugeatur. Quapropter vestræ devotionis erga nostrum Hospitalitatis Opus memores, de eximia Omnipotentis Dei misericordia et liberalitate confisi, atque Gloriosissimæ Virginis Dei Genitricis Mariæ, S. Raphaelis Archangeli, S. Joannis Evangelistæ, S. Augustini Protectorum nostrorum, et S. Patris Nostri Joannis de Deo et B. Joannis Grande gloriosis meritis, ac intercessione suffulti, omnium Missarum, ac Divinorum Officiorum, Orationum, vigiliarum, jejuniorum, abstinentiarum, disciplinarum, peregrinationum, confessionum, et maxime laborum, qui pro subsidio, administratione et cura pauperum infirmorum in

[1]) Exstat Documentum originale.

nostræ Religionis Hospitalibus die ac nocte suscipiuntur, cæterorumque bonorum, quæ per Fratres nostri Ordinis Divina Bonitas in mundo fieri dederit universo, participationem et communicationem Vobis concedimus; Vosque ad ejusdem Ordinis universa et singula beneficia et suffragia recipimus et admittimus in vita pariter et in morte, ut multiplici Sanctorum suffragiorum præsidio adjuti, hic augmentum gratiæ, et gloriæ cumulum habeatis in Cœlis. In Nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Insuper autem Deum ac Patrem D. N. J. C. obsecramus, ut concessionem hanc de Cœlo ratam et firmam habere dignetur, ac de inexhausto Ejusdem dilectissimi Filii sui meritorum thesauro, nostram Ipse inopiam supplens, Vos suorum donorum cœlestiumque charismatum copia in hac vita auctos æternæ tandem gloriæ corona remuneret. In cujus concessionis testimonium has litteras vobis concedimus nostro nomine et sigillo roboratas.

Datum Romæ e Conventu-Hospitali S. Joannis Calybitæ, die 19. Martii 1865.

Fr. Joannes Maria Alfieri Prior-Generalis.

(L. † S.) Fr. Steph. Ronchi Cons. Secr. Gen.

(Reg. B. Fol. 45 Nr. 717.)

230.

Breve Apostolicum diei 21. Julii 1865, quo Indulgentiæ ante Cruces Missionum lucrandæ ad septennium prorogantur. [1])

Pius PP. IX.

Ad futuram Rei memoriam.

Exponendum nuper Nobis curavit Dilectus Filius Nicolaus Mauron hodiernus Superior Generalis, seu Rector Major, ut præfertur, Presbyterorum sæcularium Congregationis SSmi Redemptoris, jam alias ab hac S. Sede

---

[1]) Exstat Documentum originale.

Presbyteris hujusmodi Congregationis veniam fuisse concessam, cujus vi in locis ubi Sacræ Missiones ab iisdem habitæ fuissent, Cruces erigere, et Fideles ante eas orantes Indulgentias partiales consequi possent. Cum vero in præsens tempus prioris concessionis sit præterlapsum, idem dilectus Filius humiliter Nobis supplicavit, ut eamdem ad aliud septennium de Apostolica Nostra Auctoritate prorogare dignaremur. Nos piis hujusmodi votis libenter obsecundantes, deque Omnipotentis Dei misericordia, ac BB. Petri et Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus et singulis utriusque sexus Christifidelibus saltem corde contritis, qui ante Cruces, quas Presbyteri sæculares nunc et pro tempore exsistentes in Congregatione SSmi Redemptoris *infra septennium proximum,* post peractas sacras Missiones erexerint in locis, ubi eas de Ordinariorum licentia habuerint, in honorem B. Mariæ V. perdolentis septies salutationem Angelicam devote recitaverint, qua vice id egerint, septem annos, totidemque quadragenas de injunctis eis seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta in perpetuum relaxamus: quas pœnitentiarum relaxationes etiam animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicari posse indulgemus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum ex Arce Gandulphi sub annulo Piscatoris, die 21. Julii 1865, Pontificatus Nostri anno vigesimo.

(L. Ann. Pisc.) N. Card. Paracciani Clarelli.

231.

Formula

Solemnis benedictionis novæ Crucis, tempore Missionis erectæ. Adprobata a S. Rituum Congregatione die 30. Septembris 1865.[1])

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Deus, qui Crucis patibulum, quod prius erat delinquentibus ad pœnam, convertisti redemptis ad vitam, concede plebi tuæ ejus muniri præsidio, cujus est insignita vexillo: sit ei Crux fidei soliditas, spei substantia, charitatis et bonorum operum profectus, sit in hostes victoria, in campis protectio, in civitate turris munita, in domibus custodia; ut per eam Pastor conservet gregem incolumem, quæ Dei Agno vincente mundo facta est in salutem. Per Dominum nostrum etc. Amen.

Antiphona. Sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto, ita exaltari oportet filium hominis, ut omnis qui credit in ipsum non pereat, sed habeat vitam æternam.

Psalmus 95.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino, omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter Gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium dæmonia: * Dominus autem cœlos fecit.

---

[1]) Exstat Copia authentica.

Confessio et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriæ Gentium, afferte Domino gloriam et honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias et introite in atria ejus: * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus, quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Lætentur cœli et exsultet terra, commoveatur mare et plenitudo ejus: * gaudebunt campi et omnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, * et populos in veritate sua.

Gloria Patri et Filio * et Spiritui sancto:

Sicut erat in principio et nunc et semper, * et in sæcula sæculorum. Amen.

℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Deus, qui nos ob prævaricationem primi hominis per ligni vetiti sumptionem justæ morti addictos unigeniti Filii tui D. N. Jesu Christi innoxia morte ad vitam misericorditer revocasti, Te suppliciter exoramus, ut hoc triumphale signum salutiferæ Crucis fidelium tuorum devotione erectum, cœlesti tua benedictione † sanctificare digneris, ut omnes ante istam Crucem propter Dominum se inclinantes et misericordiam tuam poscentes, uberrimam cordis compunctionem, et plenam delictorum suorum veniam consequantur, intercedente ejusdem sanctissimi Filii tui passione: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Tunc Crux aspergitur aqua benedicta, et ter thurificatur; deinde Missionarius dicit:

Sanctificetur signum istud in nomine Patris † et Filii † et Spiritus † Sancti; et benedictio illius ligni, in quo salus mundi pependit, sit in hac Cruce, ut orantes inclinantesque se ante ipsam, propter Deum et Dominum nostrum Jesum Christum, inveniant corporis et animæ sanitatem. Per eumdem Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Fiat deinde adoratio et osculatio Crucis, et dicantur tres Pater, Ave *et* Gloria *in memoriam trium horarum Agoniæ D. N. Jesu Christi, ad lucrandam quinque annorum Indulgentiam.*

(Leo XII. 12. Aprilis 1826.)

Benedictio Papalis cum Crucifixo in fine Missionis.

Adprobata a S. Rituum Congregatione.

Confiteor Deo omnipotenti, beatæ Mariæ semper Virgini, beato Michaëli Archangelo, beato Joanni Baptistæ, sanctis Apostolis Petro et Paulo, omnibus Sanctis et tibi, Pater, quia peccavi nimis cogitatione, verbo et opere; mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor beatam Mariam semper Virginem, beatum Michaëlem Archangelum, beatum Joannem Baptistam, sanctos Apostolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos et te Pater, orare pro me ad Dominum Deum nostrum.

℣. Misereatur vestri omnipotens Deus, et dimissis peccatis vestris perducat vos ad vitam æternam.

℟. Amen.

℣. Indulgentiam, absolutionem, et remissionem peccatorum vestrorum tribuat vobis omnipotens et misericors Dominus. ℟. Amen.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Dominus noster Jesus Christus Filius Dei vivi, qui beato Petro Apostolo dedit potestatem ligandi et solvendi, per suam piissimam misericordiam suscipiat confessionem vestram, vobisque remissionem omnium tribuat peccatorum, quam ego auctoritate et nomine SSm̃i Domini Nostri Papæ N. vobis impertior. Amen.

Oremus.

Omnipotens et misericors Deus, da nobis auxilium de sancto et vota populi hujus in humilitate cordis veniam suorum peccatorum, tuamque gratiam postulantis clementer exaudi; dexteram tuam super eum benignus extende, plenitudinem divinæ benedictionis effunde, qua veram felicitatem in hoc sæculo et vitam consequatur æternam. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Deinde Missionarius cum Crucifixo benedicit populum dicens:

Benedicat vos omnipotens Deus Pater et Filius † et Spiritus sanctus. Amen.

Romæ, 30. Septembris 1865.

Nihil obstat in suprascriptis benedictionum formulis.

Laurentius Salvati S. C. R. Assessor.

232.

Rescriptum S. Congregationis Pœnitentiariæ diei 30. Octobris 1865, quo facultas Folii ejusdem Congregationis ad quinquennium prorogatur.[1])

Eminentissime ac Rm̃e Princeps,

Nicolaus Mauron Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, Eminentiam Vestram humillime precatur, ut facultates in folio typis impresso contentas, una cum facultate absolvendi etiam publicos

---

[1]) Exstat Documentum originale.

hæreticos et publice dogmatizantes, a S. Pœnitentiaria sub die 16. Novembris 1855 concessas, et die 10. Octobris 1860 ad quinquennium prorogatas, universæ Congregationi SSmi Redemptoris ad aliud quinquennium benigne prorogare atque confirmare dignetur. Pro qua gratia.

Sacra Pœnitentiaria de speciali et expressa Apostolica Auctoritate Dilecto in Christo Superiori Generali et Rectori Majori Congregationis SS. Redemptoris Oratori facultates in folio typis impresso contentas, alias jam Eidem impertitas, et alias de quibus in precibus, servata in omnibus illarum forma ac tenore, *ad aliud quinquennium* benigne prorogat atque confirmat.

Datum Romæ in S. Pœnitentiaria, die 30. Octobris 1865.

A. Serafini S. P. Regens.

(L. † S.) G. Ballarati S. Pœn. Secr.

233.

Prorogatio facultatis Matutinum et Laudes diei sequentis duabus horis post meridiem absolvendi die 26. Februarii 1866 concessa.[1]

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime sequentia exponit:

Sub die 18. Februarii 1861 Sanctitas Vestra ad quinquennium clementer prorogare dignata est, gratiam jam alias die 3. Martii 1856 concessam, qua videlicet omnes ejusdem Congregationis Sacerdotes, accedente justa et rationabili causa, Officium divinum sequentis diei, scilicet Matutinum cum Laudibus per totum annum duabus horis post meridiem elapsis, recitare possunt. Cum autem rationes, quæ mentem Sanctitatis Vestræ ad supradictam concessionem et prorogationem induxerunt, ad-

[1]) Documentum originale asservatur.

huc subsistant, Orator humillime supplicat, ut Sanctitas Vestra omnibus ejusdem Congregationis Alumnis eamdem gratiam clementer confirmare et prorogare dignetur. Pro qua gratia etc.

Ex Audientia SSmi die 26. Februarii 1866.

SSmus attentis expositis, benigne annuit pro gratia iisdem modo, forma et temporis spatio præcedentis concessionis. Contrariis non obstantibus.

(L. † S.) R. Card. Roberti.

234.

Breve Apostolicum Pii PP. IX. diei 13. Aprilis 1866, quo Indulgentiæ plenaria et partialis pro visitatione Ecclesiæ S. Alphonsi in Urbe conceduntur. [1]

Pius PP. IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

Ad augendam Fidelium religionem animarumque salutem, cœlestibus Ecclesiæ Thesauris pia charitate intenti, omnibus et singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus et confessis, ac S. Communione refectis, qui Ecclesiam sub titulo S. Alphonsi Mariæ de Ligorio Presbyterorum Sæcularium Congregationis SSmi Redemptoris de Urbe, et Imaginem B. Mariæ Virginis vulgo *del Perpetuo Soccorso* nuncupatam in ea sitam, die, quo idem de licentia Dilecti Filii Nostri in eadem Urbe Vicarii in Spiritualibus Generalis festum B. Mariæ Virg. sub dicto titulo celebratur, [2] a primis vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, ibique pro Christianorum Principum concordia, hæresum exstirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione

---

[1] Documentum originale asservatur.

[2] Dies, eo tempore, Festivitati B. M. V. de Perpetuo Succursu celebrandæ assignata, Dominica erat quæ festum S. Philippi Nerii immediate præcedebat. — Hæc autem festivitas, per Decretum S. R. C. de die 18. Maji 1876, affixa deinceps est Dominicæ ante festum Nativitatis S. Joannis Baptistæ, ad quem proinde diem præfata Indulgentia plenaria transfertur.

pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Memoratis vero Christifidelibus saltem corde contritis, qui præfatam Ecclesiam et Imaginem in quolibet anni die ut supra visitaverint, et oraverint, tercentos dies de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Quas omnes et singulas Indulgentias, peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes etiam animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicari posse indulgemus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Præsentibus *perpetuis futuris temporibus* valituris.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 13. Aprilis 1866. Pontificatus Nostri anno vicesimo.

(L. † S.) Card. Paracciani Clarelli.

235.

Approbatio trium Orationum in honorem B. M. V. de Perpetuo Succursu et Indulgentia die 17. Maji 1866 concessa. [1]

Triduo

in onore della Madonna del Perpetuo Soccorso, venerata in Roma, nella Chiesa di S. Alfonso sull' Esquilino.

Primo Giorno.

Ecco, *o Madre del Perpetuo Soccorso*, a piedi vostri un misero peccatore, che a Voi ricorre e in Voi confida. O Madre di misericordia, abbiate pietà di me: io sento chiamarvi da tutti il rifugio e la speranza dei peccatori: siate adunque il rifugio e la speranza mia. Soccorretemi per amore di Gesù Cristo: date la mano ad un misero caduto che a Voi si raccommanda, e si dedica per vostro servo perpetuo. Benedico e ringrazio Iddio, che

[1]) Documentum originale asservatur.

per sua misericordia mi ha donata questa confidenza in Voi, la quale io tengo per caparra della mia eterna salute. Ah! che pur troppo per lo passato io misero son caduto, perchè non sono ricorso a Voi! So, che col vostro soccorso vincerò; so, che mi aiuterete, se a Voi mi raccommando; ma temo che nelle occasioni di cadere, io abbia a lasciare di chiamarvi, e così mi perda. Questa grazia dunque vi cerco, di questa vi scongiuro quanto so e posso, che cioè negli assalti dell' inferno sempre ricorra a Voi, e Vi dica: Maria aiutatemi; *Madre del Perpetuo Soccorso,* non permettete che perda il mio Dio.

Cinque Ave Maria.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Genitrix.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oremus.

Omnipotens et misericors Deus, qui ad succurrendum humano generi Beatam Virginem Mariam Unigeniti Filii tui Matrem esse voluisti: da nobis, quæsumus; ut, ea intercedente, diabolica vitare contagia et sincera tibi mente servire valeamus. Per eumdem Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Secondo Giorno.

O *Madre del Perpetuo Soccorso,* concedetemi che io possa sempre invocare il vostro potentissimo nome: mentre il vostro nome è l' aiuto di chi vive, la salute di chi muore. Ah! Maria purissima, Maria dolcissima, fate, che il vostro nome sia da oggi innanzi il respiro della mia vita. Signora, non tardate a soccorrermi sempre che Vi chiamo; giacchè in tutte le tentazioni che mi combatteranno, in tutti i bisogni che mi occorreranno, io non voglio lasciar mai di chiamarvi, replicando sempre: Maria, Maria! Qual conforto, qual dolcezza, quale confidenza, qual tenerezza sente l' anima mia in solo nominarvi, in solo pensare a Voi! Ringrazio il Signore che Vi ha dato per mio bene questo nome così dolce,

così amabile e così potente. Ma non mi contento di solamente nominarvi, voglio nominarvi per amore, voglio che l' amore mi ricordi di chiamarvi sempre: *Madre del Perpetuo Soccorso.*

Cinque Ave Maria, e l' Oremus come sopra.

Terzo Giorno.

O *Madre del Perpetuo Soccorso,* Voi siete la dispensiera di tutte le grazie, che Dio concede a noi miserabili, ed a questo fine Vi ha fatta così potente, così ricca e così benigna, acciocchè ci soccorriate nelle nostre miserie. Voi siete avvocata de' rei più miseri ed abbandonati che a Voi ricorrono, soccorrete me ancora che a Voi mi raccommando. In mano vostra metto la mia eterna salute, a Voi consegno l' anima mia. Ascrivetemi tra i vostri servi più speciali, prendetemi sotto la vostra protezione, e ciò mi basta; sì perchè se Voi mi soccorrete non temo niente: non de' miei peccati, perchè Voi me ne otterrete il perdono: non de' demonî, perchè Voi siete più potente di tutto l' inferno: non del mio stesso giudice Gesù, perchè ad una Vostra preghiera egli si placa. Temo solo che per mia negligenza lasci di raccommandarmi a Voi e così sarò perduto. Signora mia, ottenetemi il perdono de' miei peccati, l' amore a Gesù, la perseveranza finale e la grazia di sempre ricorrere a Voi, *Madre del Perpetuo Soccorso.*

Cinque Ave Maria, e l' Oremus come sopra.

Per animare tutti a ricorrere alla *Madonna del Perpetuo Soccorso,* il S. P. Pio IX. ha concesso l' Indulgenza di 300 giorni da lucrarsi in ciascun giorno, *in cui si visiterà l' augusta Imagine,* e la plenaria pel giorno nel quale in ogni anno si celebrerà la sua Festa.

Romana.

SSmus Dnus Noster Pius Papa IX. clementer deferens supplicibus votis Rmi P. Nicolai Mauron, Superioris Generalis Congregationis SSmi Redemptoris, a subscripto Sacror. Rit. Congregationis Secretario relatis, supra adnotatas Orationes in honorem B. Mariæ V. de Perpetuo Succursu nuncupatæ Apostolica auctoritate sua benigne approbavit, concessitque utriusque sexus Fidelibus corde saltem contritis eas devote recitantibus pro unaquaque ex iis partialem Indulgentiam centum dierum semel in die lucrandam, indulsitque etiam ut præfatæ Indulgentiæ applicari valeant in levamen animarum Fidelium in Purgatorii igne degentium. In contrarium quibuscumque disponentibus minime obstantibus.

Die 17. Maji 1866.

C. Episc. Portuen. et S. Rufinæ Card. Patrizi
S. R. C. Præf.

(L. † S.) Bartolini, S. R. C. Secretarius.

Præsens Decretum S. R. C. diei 17. Maji 1866 quo conceduntur Indulgentiæ recitantibus adnexas preces in honorem B. M. V. exhibitum fuit in Secretaria S. C. Indulgentiarum, ejusque exemplar delatum ad formam Decreti ejusdem S. Congregationis diei 14. Aprilis 1856. Prædictæ vero preces recitari possunt quocumque idiomate, dummodo constet de fidelitate versionis, ex declaratione SSmi Dni N. Pii PP. IX. diei 29. Decembris 1864.

In quorum fidem etc.

Datum Romæ ex Secretaria S. C. Indulgentiarum, die 4. Julii 1866.

(L. † S.) Philippus Can. Cossa Substitutus.

236.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 17. Maji 1866, quo Patribus Neapolitanis et Siculis Festum S. Michaelis de Sanctis conceditur. [1]

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

Postquam SSm̃us D. N. Pius Papa IX. sexto Idus Junii 1862, solemniis Canonizationis expletis in Patriarchali Basilica Vaticana, Sanctorum fastis adscripsit B. Michaelem De Sanctis Confessorem ordinis Discalceatorum SSm̃æ Trinitatis Redemptionis Captivorum, clementer deferens supplicibus votis Rm̃i Patris Cœlestini Mariæ Berruti Rectoris Majoris et Superioris Generalis Congregationis SSm̃i Redemptoris in utroque Siciliæ Regno, a subscripto Sacr. Rituum Congregationis Secretario relatis, indulsit, ut in præfata etiam Congregatione tertio Nonas Julii memoria hujus Sancti ritu duplici minori recolatur cum Officio de Communi, additis Oratione et Lectionibus propriis, quæ juxta Sanctitatis Suæ mentem reformatæ adnotantur in exemplari typis cuso huic Decreto prævio, et cum Missa pariter propria uti in Appendice Missalis Romani: sub conditione tamen, ut in Choro Festum S. Michaelis annuncietur per duplex Elogium proprium, nimirum quarto Idus Aprilis et tertio Nonas Julii: dummodo Rubricæ serventur. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 17. Maji 1866.

L. Episc. Portuen. et S. Rufinæ Card. Patrizi
S. R. C. Præf.

(L. † S.) D. Bartolini S. R. C. Secretarius.

---

[1]) Documentum originale exstat Nucerinæ Paganorum.

237.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 17. Maji 1866, quo Patribus Neapolitanis et Siculis Festum SS. XXVI Martyrum Japonensium conceditur.[1])

Congregationis SSmi Redemptoris.

Solemniter tributis in Patriarchali Vaticana Basilica sexto Idus Junii 1862 sublimibus Sanctorum honoribus Viginti sex Martyribus Japonensibus, Rmus Pater Cœlestinus Maria Berruti Rector Major et Superior Generalis Congregationis SSmi Redemptoris in utroque Siciliæ Regno vehementer cupiens eorumdem Sanctorum venerationem promovere inter alumnos suæ Congregationis, a SSmo D. N. Pio Papa IX. humillime imploravit, ut in Kalendario ejusdem Congregationis horum Sanctorum festum sub ritu duplici minori affigi valeat primæ diei non impeditæ Officio novem Lectionum post Nonas Februarias cum supra adnotatis Officio et Missa a Sancta Sede approbatis, Sanctitas porro Sua, referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, precibus benigne annuere dignata est: dummodo Rubricæ serventur. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 17. Maji 1866.

C. Episc. Portuen. et S. Rufinæ Card. Patrizi
S. R. C. Præf.

(L. † S.) D. Bartolini S. R. C. Secretarius.

238.

Rescriptum S. Congregationis Indulgentiarum de die 27. Junii 1866 circa Indulgentias lucrandas in meditatione Passionis Dñi in obeunda Via Crucis.[2])

Dubia circa meditationem Passionis Dñi requisitam ad lucrandas Indulgentias, exercitio Viæ Crucis adnexas.

Ex variis Decretis constat, ad lucrandas Indulgentias exercitio Viæ Crucis coram Stationibus facto adne-

---

[1]) Documentum originale exstat Nucerinæ Paganorum.
[2]) Exstat Documentum originale.

xas, *necessariam esse Christi Dñi Passionis meditationem.* Insuper, S. Congregatio Indulgentiarum, Decreto de die 16. Februarii 1839. (Prinzivalli, Decreta authentica, Nr. 487 pag. 409 ad 1. et 2.) declaravit: has Indulgentias concessas esse, non ob Christi Dñi Passionis meditationem contemplandam in genere, sed taxative *pro meditatione illarum Stationum quatuordecim,* quæ a Fidelibus generaliter cognoscuntur, nec istis Stationibus alias subrogari posse.

Porro idem Decretum (loc. cit. ad 3) confirmavit monitum jussu Clementis XII. emissum, videlicet: „Che alle persone semplici basterà il pensare in qualche modo, conforme alla loro capacità, alla suddetta Passione."

Huic Decreto S. Congregationis Indulg. de die 16. Februarii 1839 inhærens, Auctor libri, cui titulus: „Trésor spirituel" (ab eadem S. Congregatione sub die 2. Augusti 1862 approbati) conditionem circa Passionis Dñi meditationem requisitam, sequenti modo exposuit (pag. 235 et 236, nota 2): „Secunda conditio (ad lucrandas Indulgentias) est *meditatio Passionis Dñi juxta propriam capacitatem* (Decreta auth. 16. Febr. 1839 Nr. 487 ad 3 pag. 410). Secundum idem Decretum (ad 1 pag. 409) non sufficit, ut affirmant aliqui Auctores, meditatio Passionis in genere; hæc meditatio fieri debet *super Mysteriis Passionis in 14 Stationibus indicatis.* — Unde sequitur, quod personæ capaces meditandi Passionem Dñi *juxta Ordinem 14 Stationum,* ad hanc meditationem teneantur; personæ vero hujus meditationis *incapaces,* indulgentias lucrari possunt, *meditando Passionem juxta propriam capacitatem* ....

Hanc autem expositionem Scriptor quidam in Ephemeride inscripta: *Revue catholique de Louvain,* — Avril 1866, nuper aggressus est, tanquam parum conformem Decreto supra citato de die 16. Februarii 1839; contendens, prædictam distinctionem inter personas *capaces* et *incapaces* meditandi *juxta ordinem 14 Stationum* admitti nequire, sed a fidelibus qui incapaces sunt quasdam con-

siderationes instituendi supra singula mysteria Passionis juxta ordinem 14 Stationum, minime acquiri posse Indulgentias.

Cum itaque multum intersit, ut in praxi clare cognoscatur, quonam in sensu accipienda sint verba supradicti Decreti: *Alle persone semplici basterà il pensare in qualche modo, conforme alla loro capacità, alla suddetta Passione;* — ne fideles, præsertim rudioris conditionis, defraudentur Indulgentiis huic sancto Exercitio adnexis, sequentia Dubia humiliter proponuntur:

1. Utrum personæ *simplices,* de quibus in supradicto Decreto, intelligi possint personæ *incapaces* meditandi Passionem Dñi *juxta ordinem et seriem quatuordecim Stationum?* — Et quatenus affirmative.

2. Utrum, ad lucrandas Indulgentias, talibus personis simplicibus seu incapacibus sufficiat, ut, percurrendo quatuordecim Stationes, *meliori quo possunt modo cogitent de Passione Dñi licet expresse cogitationem suam non dirigant ad singula mysteria Passionis juxta ordinem quatuordecim Stationum* (maxime cum hoc Exercitium Viæ Crucis fiat a personis quæ libro uti nequeunt, vel coram 14 Crucibus absque Imaginibus)?

Et quatenus affirmative, ut videtur ex verbis citati Decreti: *Alle persone semplici* .... etc.

3. Utrum supradicto Decreto consentanea sit (ut videtur) explicatio et distinctio quæ habetur in libro inscripto: „Trésor spirituel,“ cujus verba jam supra relata sunt?

Præfatis dubiis satis clare responsum est per sequens Decretum S. C. Indulg.; nempe affirmative.

Montis Regalis. 3. An sit necessarium pro consideratione hujusmodi mysteriorum Passionis (Viæ Crucis) nonnullas meditationes, preces et aspirationes componere eisdem mysteriis correspondentes? — S. Congregatio die 16. Februarii 1839 respondit: Negative quoad necessitatem, expediens tamen erit legere meditationes seu preces

illis Passionis mysteriis correspondentes; sic enim habet citatum monitum jussu Clementis XII. emissum: „Che praticandosi l' esercizio della Via Crucis privatamente, non è necessario recitare 6 Pater ed Ave ad ogni Stazione, come alcuni suppongono, ma basti meditare benchè brevemente, la Passione del Signore, che è l' opera ingiunta per fare acquisto delle S. Indulgenze, ed *alle persone semplici basterà il pensare in qualche modo, conforme alla loro capacità alla suddetta Passione,* benchè si esortino tutti *senza però obligarli,* a recitare un Pater ed Ave ad ogni Croce, e fare un atto di Contrizione conforme all' uso introdotto."

Quam resolutionem S. Congregationis Indulgentiarum testor ego subscriptus asservari in Regestis ejusdem S. Congregationis. In fidem etc.

Datum Romæ ex Secretaria S. C. Indulgentiarum die 27. Junii 1866.

(L. † S.) Philippus Can. Cossa Substitutus.

239.

Rescriptum S. Pœnitentiariæ de die 28. Junii 1866 quoad facultates Regularibus in Italia violentia suppressis concessas.[1])

Ex Sacra Pœnitentiaria Apostolica.

Facultates Regularibus in Italia violentia suppressis concessæ aut declaratæ.

Plurimi locorum Ordinarii, ac Religiosorum Ordinum, Congregationum et Institutorum Moderatores, noscentes quot, et quantæ conscientiarum angustiæ, ac animarum pericula obventura sint ex infandis legibus a laica potestate in Italia nuper sancitis, quibus Ecclesiæ jura proteruntur, Regulares utriusque sexus propriis bonis expoliantur, ut ex claustris exturbantur, ad Apostolicam Sedem confugerunt petentes tutam agendi normam, ac

---

[1]) Exstat Copia in scriptis.

salubria remedia, quibus gregi sibi commisso consulere possit. Hujusmodi autem postulationes a Sanctissimo Domino Pio Papa IX. huic S. Pœnitentiariæ commissæ fuerunt ea mente, ut iisdem locorum Ordinariis, ac præfatis Moderatoribus eas communicaret declarationes ac facultates, quibus, quantum in tanta temporum iniquitate fas est, malis ingruentibus occurri possit.

Quare S. Pœnitentiaria mandatis SSm̃i Domini libentissime obsequens de speciali et expressa Apostolica auctoritate omnibus et singulis locorum Ordinariis, quorum territoriis jugum præfatarum legum impositum fuerit, ac Religiosis Viris Superioribus Generalibus cujuscumque Ordinis, Congregationis, et Instituti, cui suppressionis lex inducta fuerit, sequentes communicat declarationes ac concedit Facultates, quibus ad annum, si tamdiu iniquæ temporum circumstantiæ perduraverint, cum suis respectivis Subditis, uti licite, ac libere valeant.

Declarat primo non esse relinquenda monasteria, ac domos religiosas nisi adsit coactio, et proximum periculum violentiæ, et a Superioribus, quatenus expedire videatur, præmittendam esse protestationem.

Secundo: maximo studio, ac animi constantia esse custodiendam legem clausuræ contra eos, qui illam, spretis ecclesiasticis censuris, violare non reformidant; verum permitti Ordinariis Monasteriorum, ut eandem legem facili ratione relaxare valeant favore Monialium ad eas liberandas quibuscumque anxietatibus in casibus, in quibus Gubernii Officiales, et Legis executores clausuram ad inventaria conficienda, aliosque actus civiles peragendos violenter intrare minitentur, adhibitis tamen per eosdem Ordinarios omnibus cautelis, quas prudentia, ac rerum adjuncta suggesserint, ac prævia protestatione sive per eosdem Ordinarios, sive per ipsas Moniales facienda meliori modo quo potest, et qua declaretur se cedere violentiæ.

Tertio: licere Regularibus utriusque sexus suppressis titulo compensationis pro damnis illatis sibi a Gu-

bernio debitæ, percipere pensiones, ab eodem Gubernio assignatas; ea tamen lege, ut quamdiu in communione cum aliis Regularibus vixerint, pensionem apud Superiores suas pro bono totius communitatis deponere teneantur.

Quarto: ad evitanda gravia damna, et ne Regulares utriusque sexus incurrant periculum amittendi eandem pensionem tolerari, ut inventaria rerum, ac status Monasteriorum conficere et subscribere valeant, ita cogente eodem Gubernio, et prævia protestatione facienda pariter meliori modo quo potest, et qua declaretur se cedere coactioni, nulloque modo cooperari pravis ipsius Gubernii intentionibus: verum caute et prudenter curandum esse ut res Monasteriorum, ac præsertim suppellectiles, ac vasa sacra a direptione subtrahantur.

Quinto: curandum esse pro viribus, ut Regulares expulsi a propriis Conventibus in alios Conventus collocentur, ac recipiantur.

Sexto: quatenus vero Regulares expulsi præsertim ob defectum domorum alibi collocari nequeant, concurrentibus gravibus, justisque causis, super quibus conscientia Superioris Generalis graviter onerata remaneat, ipse Superior Generalis Apostolica Auctoritate eisdem indulgere poterit, ut manere valeant extra claustra sub obedientia Ordinarii loci tanquam sæcularizati ad tempus, et ad nutum S. Sedis, ac ipsius Superioribus, et in habitu religioso, ac etiam, quatenus ita ferat necessitas, in habitu Presbyteri sæcularis quoad Sacerdotes, et in habitu laicali modesti coloris quoad Laicos, seu Conversos, retento tamen interius aliquo signo habitus religiosi, servatis quantum fieri potest substantialibus votorum, ac relaxatis regulis, quæ cum novo eorum statu minime fuerint compatibiles.

Septimo: quoad vero Moniales, quæ propria Monasteria deserere coguntur, curandum esse pro viribus per illarum Ordinarios, ut aliud Monasterium sui Ordinis, sive aliam domum a respectivo Ordinario designandam

ingredientes ab invicem non separentur, sed vivant simul in unum collectæ, et regulam quam professæ sunt, quantum fieri potest, observare non omittant. Quodsi id obtineri nequeat et Moniales cogantur ingredi Monasteria designata diversi Ordinis, Ordinarius Monasteriorum, a quibus, et ad quæ ipsæ Moniales transferantur, Apostolica Auctoritate indulgere poterit, ut dictæ Moniales in Monasteria designata recipi, in iisque manere, seque regulis ibi existentibus dispensando super regulis proprii Ordinis, easque moderando accommodare licite valeant, monitis eorumdem Monasteriorum Superioribus, cæterisque personis, ut illas qua par est charitate suscipiant, atque pertractent. Si vero aliquæ ex dictis Monialibus justis de causis per Ordinarium examinandis in Monasterium seu domum novæ collectionis se recipere nequeant, Ordinarius eisdem Monialibus indulgere poterit, ut extra sui Monasterii claustra in habitu decenti, retento tamen interius aliquo signo religiosi habitus, apud suos consanguineos, vel honestas Matronas, firmo voto castitatis, et servatis substantialibus aliorum votorum quantum respective ad votum paupertatis et similia in eo statu commode fieri potest, adimpletisque quotidie aliquibus pietatis operibus et piis precibus etiam loco recitationis Horarum Canonicarum ab eodem Ordinario discrete præscribendis, sub obedientia Ordinarii, in cujus Diœcesi commorabuntur, ad beneplacitum S. Sedis vivere, ac remanere licite valeant.

Octavo: de speciali Indulto permitti Regularibus expulsis, ut de intelligentia Ordinarii loci, ac respectivi Superioris Generalis inter se dividere, et pro suis necessitatibus applicare valeant pecunias in capsa communi fortasse existentes, nec non suppellectiles domesticas, aut alias res usu consumptibiles, sub lege tamen, ut, si ad Claustra redierint, pecunias et alias res, quæ non consumpserint, Superioribus restituere teneantur.

Nono: facultatem concedit indulgendi Regularibus, ut bona propriæ Religionis, Congregationis, seu Instituti

a Gubernio occupata in administrationem suscipere, et etiam conducere valeant, dummodo id cedat in sui Ordinis, Congregationis, seu Instituti utilitatem et absit scandalum.

Decimo: similiter facultatem concedit, ut bona quæcumque proprii Ordinis, Congregationis, seu Instituti a Gubernio usurpata acquirere valeant per interpositas personas quascumque etiam Religiosas, sibi morum integritate ac fide probatas, quæ per syngrapham bonæ fidei caute custodiendam declarent emptionem licet proprio nomine factam, attamen perfecisse pecuniis et favore Ordinis, Congregationis, seu Instituti, ad quod eadem bona de jure pertinent, aliisque adhibitis cautelis in casu necessariis et opportunis, et sub conditione adimplenda pia onera forsan dictis bonis adnexa, quatenus aliunde non adimpleantur, ac remoto scandalo.

Cæterum in concedendis Indultis pro recensitis contractibus, sive administrationis, sive conductionis, aut emptionis Bonorum Ecclesiasticorum, tum locorum Ordinarii, tum Superiores Generales de mutua intelligentia, quantum fieri poterit, procedere non omittant.

Contrariis quibuscumque etiam speciali mentione dignis non obstantibus.

Datum Romæ in S. Pœnitentiaria die 28. Junii 1866.

A. M. Card. Cagiano M. P.

L. Peirano S. P. Secretarius.

Articuli VIII. et IX. nunc conceduntur tantum Superioribus Ordinum Generalibus; sed hi debent toties, quoties petere de iis facultatem a S. Pœnitentiaria. Ita recentissima ejusdem S. Pœnitentiariæ dispositio.

240.

Facultas a Sumo Pontifice die 10. Septembris 1866 concessa erigendi 600 Vias Crucis. [1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit, quod sequitur.

Sub die 27. Julii 1863 Sanctitas Vestra ad supplices preces Oratoris, gratiam jam a Prædecessoribus fel. mem. Leone XII. et Gregorio XVI., necnon ab Ipsa Sanctitate Vestra pluries concessam, benigne de novo impertiri dignata est, qua ipse vel Superiores provinciales et locales, aliive ejusdem Congregationis Sacerdotes ab ipsis deputati, erigere possint Stationes Viæ Crucis cum applicatione indulgentiarum huic pio exercitio annexarum, non tantum in propriis Ecclesiis et Domibus, sed etiam, dummodo non existant in iisdem locis Patres Franciscani, in alienis Ecclesiis et Oratoriis. Sanctitas autem Vestra gratiam prius ad sexcentos casus concessam, ad ducentos limitavit: et cum hic numerus iterum exhaustus sit, ideo Orator humillime supplicat, ut Sanctitas Vestra ob majorem Congregationis extensionem et frequentiores semper Missiones, in quibus sæpissime Via Crucis erigi solet, prædictam gratiam ad alios sexcentos casus, servata forma præcedentium concessionum, benigne prorogare dignetur. Pro qua gratia etc.

Ex Audientia SSmi, die 10. Septembris 1866.

SSmus attentis expositis, benigne annuit pro gratia aliorum sexcentum tantum casuum; servata tamen ceteroquin enunciati Indulti forma et dispositione.

Pro Dño Card. R. Roberti

(L. † S.) A. Zamboni Substitutus.

---

[1]) Asservatur Documentum originale.

241.

Decretum Sacræ Congregationis Indulgentiarum de die 19. Octobris 1866, quo conceditur, ut expositio capitum Constitutionis Clementis VIII. super aggregationibus Confraternitatum separatim a litteris Aggregationum dari possit.[1])

Urbis et Orbis.

Per Decretum hujus Sacr. Congregationis Indulgentiarum editum die 8. Januarii 1861,[2]) confirmata et pristinæ observantiæ restituta Constitutione Clementis VIII. super institutionibus vel aggregationibus Confraternitatum, inter cætera cautum fuit, ut in Formula Aggregationum quæ *concordare deberet saltem in substantialibus cum illa præscripta a Clemente VIII;* hujus ejusdem Constitutionis *saltem præcipua capita insererentur cum variationibus a Sanctitate Sua approbatis.*

Nunc vero SS. D. N. Pius PP. IX., enixe postulantibus nonnullis tum Superioribus Ordinum regularium, tum Rectoribus Archiconfraternitatum, ut hujusmodi Litteræ Aggregationum commodius exaratæ respectivis Confraternitatibus expediantur, in Audientia habita ab Emo Card. Præfecto die 19. Octobris 1866 benigne indulsit, ut præfata *capitum expositio* in posterum etiam *separatim a Litteris Aggregationum* dari possit, ita tamen ut *simul cum præfatis Litteris adnexa omnino communicetur, et in eadem Formula exprimatur.* Servatis et in suo robore permanentibus reliquis omnibus, quæ tam in laudata Constitutione Clementis VIII., quam in præfato Decreto præscribuntur. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ, ex Secretaria S. C. Indulgentiarum et SS. Reliquiarum, die 19. Octobris 1866.

Ant. M. Card. Panebianco, Præf.
Phil. Can. Cossa, Substitutus.

In Formulario a S. C. Indulgentiarum super Confraternitatum aggregationibus edito, præfata capitum ex-

---

[1]) Copia typis cusa. — [2]) Videatur supra Documentum num. 219.

positio cum dictis variationibus sequentis est hujus tenoris (pag. 17):

„1. Quod *unica* tantum Confraternitas ejusdem instituti et generis institui et aggregari possit in Ecclesiis tam Sæcularium, quam Regularium.

2. Quod id fiat *de consensu Ordinarii, et cum Litteris testimonialibus ejusdem.*

3. Quod Confraternitati institutæ vel aggregatæ *expresse et in specie* communicentur Privilegia et Indulgentiæ Archiconfraternitati instituenti vel aggreganti nominatim concessæ, non vero ea quibus per privilegium communicationis gaudet.

4. Quod *Statuta* Confraternitatum examinentur et approbentur ab Ordinario loci, et ab eodem corrigi possint.

5. Quod *gratiæ et Indulgentiæ* Confraternitati communicatæ, prævia cognitione Ordinarii dumtaxat promulgentur.

6. Quod Confraternitas *eleemosynas* excipiat et eroget juxta formam per Ordinarium præscribendam.

7. Quod Litteræ erectionis et aggregationis gratis omnino, ac nulla prorsus mercede etiam a sponte dantibus sub prætextu quoque meræ eleemosynæ accepta, expediri et concedi possint; et solummodo titulo expensarum pro pergamena, scriptura vel impressionis stipendio, sigillorum expensis, chordulis, cera, Secretarii Notariique labore vel mercede, aliisque omnibus, eam quantitatem quæ non excedat summam *scutorum sex* monetæ Romanæ in Italia, et extra Italiam non excedat summam libellarum vulgo *francs triginta,* pro singula aggregatione vel institutione, sive confirmatione, recipere liceat.

8. Quod singula hic mandata et expressa in omnibus suis partibus fideliter observentur; secus institutiones vel aggregationes, et communicationes Privilegiorum et Indulgentiarum *nullius sint roboris et momenti,* et quilibet Superiorum atque Officialium privationis officiorum quæ obtinent, atque inhabilitatis ad illa et alia in

posterum obtinenda, pœnam eo ipso incurrant, quæ ab alio quam a Romano Pontifice remitti non possit."

Nota. Hoc Folium in Archivo Sodalitatis diligenter asservetur.

242.

Prorogatio Suspensionis Decretorum diei 18. Decembris 1848 circa Novitios recipiendos Rescripto Pontificio de die 16. Novembris 1866 ad triennium concessa.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSmi Redemptoris, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit, Dispensationem a Decretis anni 1848 circa receptionem et professionem Novitiorum, quam Sanctitas Vestra die 27. Novembris 1863 eidem Congregationi prorogare dignata est, proxime exspirare. Cum autem eædem rationes, pro hujus gratiæ concessione allatæ, adhuc subsistant, Orator novam ejusdem Dispensationis prorogationem humillime exorat. Pro qua gratia etc.

Ex Audientia SSmi, habita ab infrascripto Secretario S. Congregationis super Statu Regularium, sub die 16. Novembris 1866, Sanctitas Sua benigne annuit precibus Superioris Generalis et Rectoris Majoris Congregationis SSmi Redemptoris Oratoris pro petita prorogatione ad aliud triennium; servata in omnibus forma et tenore præcedentis concessionis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Romæ etc.

(L. † S.) Stanislaus Svegliati Secretarius.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

243.

Prorogatio facultatis legendi libros prohibitos die 10. Aprilis 1867 ad decennium concessa.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit:

Attentis peculiaribus circumstantiis Sanctitas Vestra sub die 5. Aprilis 1857, Oratori clementer ad decennium prorogavit facultatem, jam antea concessam, „legendi et „retinendi (sub custodia tamen, ne ad aliorum manus „perveniant) quoscumque etiam hæreticorum et incredu-„lorum, seu alios quacumque ex causa prohibitos libros, „iis scilicet omnino exceptis, quos de obscœnis ex pro-„fesso agere cognoverit, atque insuper eidem Oratori „potestatem fecit similem licentiam cum eadem exce-„ptione et cum aliis quoque, ubi opportunum videbitur, „limitibus concedendi aliquibus religiosis presbyteris, „spirituali suæ auctoritati subditis, qui virtute et scien-„tia probati sint, atque ita, ut in unaquaque domo seu „collegio, unus tantum aut alter ea venia donari possit.“

Cum autem circumstantiæ peculiares, quæ Sanctitatem Vestram ad concedendam gratiam anno 1857 moverunt, hodie non solum subsistant, sed etiam urgeant, eo quod Congregatio nostra, pluribus in ditionibus acatholicis propagata, semper magis magisque in refellendis erroribus et hæresibus occupetur: Orator Sanctitati Vestræ humillime supplicat, ut prædictam facultatem ad aliud Decennium clementer prorogare dignetur.

Pro qua gratia etc.

Die 10. Aprilis 1867. Ex Audientia SSm̃i.

SSm̃us D. N. Pius divina Providentia PP. IX. referente me infrascripto Secretario S. Congregationis Negotiis ecclesiasticis extraordinariis præpositæ, R. P. Nicolao Mauron Superiori Generali Oratori, attentis expositis

---

[1]) Exstat Documentum originale.

ac peculiaribus circumstantiis animum suum moventibus benigne prorogare dignatus est veniam legendi et retinendi quoscumque etiam hæreticorum et incredulorum seu alios quacumque ex causa prohibitos libros cum iisdem tamen exceptionibus ac cautelis in anteacto rescripto expressis. Insuper prædicto Oratori potestatem fecit similem licentiam cum iisdem conditionibus et cum aliis quoque ubi opportunum videbitur limitibus concedendi aliquibus Religiosis Presbyteris spirituali suæ auctoritati subditis, qui scientia et virtute probati sint, atque ita ut in unaquaque domo seu Collegio unus tantum aut alter ea venia donari possit. Hujus vero concessionis prorogationem Sanctitas Sua valituram decrevit *ad aliud decennium* ab hac die computandum.

Contrariis quibuscumque minime obfuturis.

Datum Romæ e Secretaria ejusdem S. Congregationis, die, mense et anno prædictis.

(L. † S.) Alexander Archiepisc. Thessalonicen. Secret.

244.

Breve Apostolicum Pii PP. IX. de die 7. Junii 1867, quo occasione Coronationis Imaginis B. M. V. de Perpetuo Succursu diversæ Indulgentiæ concessæ sunt.[1])

Pius PP. IX.

Universis Christifidelibus præsentes Litteras inspecturis Salutem et Apostolicam Benedictionem.

In Ecclesia sub titulo Sancti Alphonsi Episc. et Conf. Presbyterorum Sæcularium Congregationis SSmi Redemptoris de Urbe, pervetusta Imago B. Mariæ Virg. vulgo *del Perpetuo Soccorso* nuncupata duobus abhinc annis piæ Fidelium venerationi fuit exposita. Cum vero, ut nuper Nobis fuit relatum, Civium Romanorum Advenarumque in eam Imaginem devotio mirum in modum brevi excreverit, hinc factum est, ut Cardinalis Archipresbyter

[1]) Exstat Documentum originale.

et Canonici Basilicæ Vaticanæ, ad præstandum simulacro adeo insigni debitum decus, et ad excitandam in Fidelium animis erga Deiparam Immaculatam devotionem, Corona illud, ut sui moris est, cingendum decreverunt. Porro, ut id in spirituale Fidelium bonum cedat, Venerabilis Frater Noster Marius Episcopus Ecclesiarum Ostiensis et Veliternæ invicem unitarum, S. R. E. Cardinalis Mattei nuncupatus, Archipresbyter Patriarchalis Basilicæ Vaticanæ enixe Nobis supplicavit, ut pro fausta hujusmodi occasione cœlestium munerum thesauros de Benignitate Apostolica reserare dignaremur. Nos, ad augendam Fidelium religionem animarumque salutem cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, piisque precibus quæ Nobis exhibitæ sunt obsecundantes; omnibus et singulis utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, et confessis, ac S. Communione refectis, qui die designato mensis Junii anni currentis, quo memoratus Cardinalis Archipresbyter et Canonici Imaginem B. Mariæ Virg. vulgo *del Perpetuo Soccorso* pro suo more et ritu alias statuto Corona ornaverint, easdem Ecclesiam et Imaginem devote visitaverint, ibique pro Christianorum Principum concordia, hæresum exstirpatione ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Insuper prædictis Christifidelibus saltem corde contritis, qui die Coronationis, et in quolibet ex septem diebus continuis immediate subsequentibus ut supra Ecclesiam et Imaginem visitaverint, ibique oraverint, septem annos totidemque quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Quas omnes et singulas Indulgentias, peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes, etiam Animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicari posse indulgemus. Præsentibus pro hac vice tantum valituris.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 7. Junii 1867. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo primo.

(L. † S.) Pro Dom. Card. Paracciani Clarelli
J. B. Brancaleoni Castellani Substitutus.

245.

Prorogatio facultatis applicandi Indulgentias Viæ Crucis Crucibus et Crucifixis die 7. Junii 1867 per Breve Apostolicum ad Decennium concessa.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolatus, humillime exponit:

Sub die 1. Maji 1857 Sanctitas Vestra ad Decennium clementer prorogare dignata est facultatem jam a S. M. Leone XII. concessam, et a Summo Pontifice Gregorio XVI. bis prorogatam, virtute cujus Superior Generalis ac Superiores Provinciarum et Domorum Congregationis SSmi Redemptoris, necnon Patres ab ipsis deputati, applicare possunt Viæ Crucis indulgentias Crucibus vel Crucifixis parvis et majoribus ex ligno, auricalcho vel alia solida materia confectis, dummodo fideles coram iisdem Crucibus vel Crucifixis Passionem D. N. Jesu Christi meditentur, aut saltem 14 *Pater* et *Ave*, cum totidem *Gloria Patri* recitent. — Huic vero concessioni duplex opposita fuerat limitatio, videlicet, ut Patres nostri prædicta facultate extra Italiam dumtaxat uti possint, et favore tantum infirmorum, vel eorum qui in locis commorantur, ubi Stationes Viæ Crucis non inveniuntur erectæ, aut multum distant ab Ecclesiis, in quibus prædictæ Stationes exsistunt. — Cum autem sæpissime contingat, ut fideles, licet infirmitate non laborent, vel quamvis in locis habitent ubi Via Crucis erecta habetur, varia tamen ob motiva, legitime impediantur,

[1]) Exstat Documentum originale.

quominus Viæ Crucis exercitium coram Stationibus in Ecclesiis peragant: Orator humillime Sanctitati Vestræ supplicat, ut supradictam facultatem ad novum Decennium in forma Brevis clementer concedere dignetur, omnibus Congregationis nostræ Superioribus ac Patribus ab ipsis deputatis, tam intra quam extra Italiam, favore omnium Christifidelium, qui coram iisdem Crucibus vel Crucifixis benedictis Passionem D. N. meditantur, vel saltem 14 Pater, Ave et Gloria recitant: dummodo quocumque legitimo detineantur impedimento, quominus Viæ Crucis exercitium coram Stationibus in Ecclesiis peragant. — Quam concessionis extensionem humilis Orator a Sanctitatis Vestræ clementia exorat, eo magis quod prædicta facultas hac eadem forma et tenore a S. Sede communiter impertitur, ut patet ex Decreto generali S. C. Indulgent. die 16. Septembris 1859 edito.

Pro qua gratia . . . .

SSmo Dño N. Pio PP. IX. feliciter regnanti.

Pro Oratore introscripto.

Pius PP. IX.

Ad futuram Rei memoriam.

Exponendum nuper Nobis curavit dilectus Filius Nicolaus Mauron Presbyterorum sæcularium Congregationis SSmi Redemptoris, ut præfertur, Superior Generalis, ab hac Sancta Sede sub die 1. Maji 1857 ad decennium prorogatam ac novis favoribus fuisse auctam facultatem de qua infra, suæ Congregationi a sa. me. Leone XII. et Gregorio XVI. Prædecessoribus Nostris concessam et confirmatam. Cum vero ut idem dilectus Filius Nobis retulit, postremæ concessionis tempus jam desierit, enixe supplicavit, ut in aliud tempus de benignitate Apostolica protrahere dignaremur. Nos omnium fidelium bono, ac spirituali consolationi, quantum in Dño possumus consulere volentes, piis hujusmodi precibus annuendum ut infra censuimus. Quare de Omnipotentis Dei misericordia ac BB. Petri et Pauli, Apostolorum ejus, aucto-

ritate confisi, Superiori Generali, Provincialibus, Superioribus domorum Congregationis SSmi Redemptoris nunc et pro tempore exsistentibus, nec non Presbyteris dictæ Congregationis ab ipsis deputandis facultatem, cujus vi, *extra Italiam dumtaxat*, Cruces vel Crucifixos parvos et majores ex ligno auricalcho, aut alia solida materia confectos, benedicere, eisque Indulgentias Stationum Viæ Crucis seu Calvariæ nuncupatarum applicare libere ac licite possint, *ad decennium* tantum confirmamus, seu de nova tribuimus. Volumus autem, ut ad prædictas Indulgentias assequendas fideles, quibus dicta concessio favet, coram iis Crucibus seu Crucifixis per aliquod temporis spatium Passionem D. N. Jesu Christi meditentur, seu saltem quatuordecim *Pater*, *Ave* et *Gloria* devote recitent, et dummodo infirmitate laborent vel in iis locis reperiantur, ubi Stationes Viæ Crucis seu Calvariæ in Ecclesiis erectæ minime exsistant. Non obstantibus Nostra et Cancellariæ Apostolicæ regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis ceterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 7. Junii 1867 Pontificatus Nostri anno vigesimo primo.

(L. Ann. Pisc.) N. Card. Paracciani Clarelli.

246.

Rescriptum S. Pœnitentiariæ sub die 29. Januarii 1868 circa Missarum stipendia.[1]

Eminentissime Princeps,

Titius, Director Instituti Ecclesiastici, sacram Purpuram reverenter deosculatus, humiliter sequentem exponit casum:

Institutum cui præest Orator, tum ad ædes ampliandas tum ad numerosam familiam sustentandam haud

[1] Exstat Documentum originale.

parvum æs alienum contraxit, ad quod dissolvendum aliquot boni sacerdotes Oratoris amici sponte sese exhibuerunt, Missas ab Oratore ipsis ad celebrandum committendas pro dimidio stipendio persolvere, ita ut alterum dimidium pro Instituti indigentiis, donec perdurent, applicetur, qua charitate utens Orator pii Instituti necessitatibus hucusque summopere providit.

Cum autem iste agendi modus ab aliquo in dubium fuisset vocatus, et Orator consultis etiam probatis auctoribus anceps hæreat, hinc, ut tuta conscientia esse possit, ab E. V. Rm̃a sequentis dubii solutionem petit:

1. An ipse supradicto modo agens Ecclesiæ Decreta violaverit?

2. Et quatenus affirmative, benignam implorat absolutionem: Quod Deus etc.

Em̃o Principi S. R. E. Cardinali Panebianco Pœnitentiario Majori pro intus scripto Oratore.

„Sacra Pœnitentiaria, perpensis expositis, Dilecto in „Christo Oratori respondendum censuit, prout respondet, „quod explicet utrum Sacerdotes, de quibus in Libello „supplici, Missas celebraverint pro stipendio dimidiato, „omnino sponte, et non rogati."

Datum Romæ in Sacra Pœnitentiaria die 29. Januarii 1868."

(L. †. S.) „A. Serafini S. P. Regens."
„G. Ballarati S. Pœn. Secret."

247.

Rescriptum S. Pœnitentiariæ sub die 18. Aprilis 1868 circa Missarum stipendia.[1])

Eminentissime Princeps,

Sempronius Director Instituti Ecclesiastici Sacram Purpuram omni qua decet reverentia osculatus, humiliter sequentem exponit casum:

---

[1]) Exstat Documentum originale.

Institutum, cui præest Orator tum ad Ecclesiam et domum ampliandam, tum ad numerosam familiam religiosam sustentandam ære alieno oppressum est. Quibus indigentiis occursuri quidam probi Sacerdotes Oratoris amici, non rogati sed charitate ducti sponte et liberaliter sese Oratori exhibuere et adhuc exhibent ad acceptandas Missas partim gratis, partim cum integro vel dimidiato stipendio celebrandas tum ab ipsis Sacerdotibus Oratoris amicis, tum ab aliis Sacerdotibus oratori quidem non notis, qui tamen (uti oratoris amici asserunt) ipsis se sponte et liberaliter nec omnino rogati exhibuerunt et exhibent ad persolvendas Missas sub iisdem conditionibus supra indicatis, ita ut tali proventu Instituti indigentiis, donec perdurent, provideatur, quemadmodum reapse factum est.

Omnes isti Sacerdotes ad hunc charitatis actum exercendum eo lubentius se offerunt, quia tali modo (prout ipsi dicunt) non tantum opus bonum et meritorium coadjuvare possunt, sed etiam stipendia accipiunt, quibus alioquin plerumque carerent.

Cum vero quidam Oratori objecisset hunc agendi modum contrarium videri Ecclesiæ Decretis et illegitimum, hinc Orator, ut in conscientia tranquillus esse possit, ab E. V. humiliter petit solutionem dubii.

1. An in casu de quo agitur Orator minus recte et contra Ecclesiæ Decreta egerit?

2. Et quatenus affirmative, benignam petit absolutionem. — Quoad Deus . . . .

Emo Principi S. R. E. Cardinali Antonio Panebianco Pœnitentiario Majori.

„Sacra Pœnitentiaria præfato dubio perpenso, Oratori „respondet: Juxta exposita acquiescat."

„Datum Romæ in Sacra Pœnitentiaria, die 18. Aprilis 1868."

(L. † S.) „A. Serafini S. Pœnit. Regens."
„A. Rubini S. P. Secret."

248.

Rescriptum S. Pœnitentiariæ sub 23. Julii 1868 circa Missarum stipendia.[1])

Eminentissime Princeps,

Achatius Parochus sacram Purpuram summa veneratione deosculatus, humiliter sequentem exponit casum:

Cornelius, Parochus probus et a proprio Episcopo commendatus, sponte se offert Oratori, ipsumque rogat, ut Missas superfluas sibi transmittat. Has porro Missas ipse celebrandas committere solet aliis probis sacerdotibus speciatim iis qui in Seminariis, Collegiis aliisve similibus locis commorantur, ac proin stipendiis omnino carent. Dictis autem sacerdotibus sponte et libere se offerentibus, Cornelius non quidem pecuniam tradit, sed pecuniæ loco ipsis cedit libros sive liturgicos, sive scientificos, calices, paramenta sacra, aliaque hujusmodi, quas quidem res istis Sacerdotibus tradit integrum computans pretium, licet ipse easdem, utpote in majori quantitate a se emptas, reducto pretio obtinuerat, v. g. duas tertias tantum partes solvendo. Lucrum vero exinde sibi proveniens, Cornelius nonnisi ad opera pia impendit, videlicet ad ædificandam Ecclesiam, ad sustentationem alicujus pii instituti, aliave similia.

Hujus rei certior factus Orator, et scrupulis agitatus, num Missas Cornelio tradendo rei illicitæ cooperetur, ad S. Pœnitentiariam humiliter recurrit, ac solutionem petit sequentis dubii:

1. An in casu de quo agitur, Cornelio committere possit Missarum stipendia?

2. An saltem hoc facere possit ad perficiendum opus bonum in specie determinatum, et pro fixa pecuniæ summa ad idem opus necessaria?

Quod Deus etc.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

Em̃o ac Rm̃o Dño S. R. E. Card. Antonio Panebianco Pœnitentiario Majori pro introscripto Oratore.

„Sacra Pœnitentiaria, consideratis diligenter expositis, Dilecto in Christo Oratori respondet: Sciat ipse quodlibet negotiationis vel mercaturæ genus relative ad Missas celebrandas sacerdotibus prohiberi jure Canonico et speciatim Constitutione Benedicti XIV.: *Apostolicæ servitutis.*“ [1])

„Datum Romæ in S. Pœnitentiaria, die 23. Julii 1868.“

(L. † S.) A. Serafini S. P. Regens.
L. Canonicus Peirano S. Pœnit. Secret.

249.

Rescriptum S. Congr. Indulgentiarum de die 18. Augusti 1868 quoad solutionem variorum Dubiorum circa S. Scapularia. [2])

Urbis.

Ex quo parva Scapularia, quæ fideles gestare solent, in sua origine et institutione aliud non sint quam Scapularia variis Ordinibus Religiosis propria pro majori Fidelium commoditate ad parvam formam redacta, enata sunt dubia a Rm̃o P. Procuratore Generali Congregationis SSm̃i Redemptoris S. Congregationi Indulgentiarum et SS. Reliquiarum proposita solvenda, quæ tam ad antiqua, quam ad recentiora Scapularia referuntur, scilicet:

1. Utrum ad Scapularia conficienda necessario et exclusive adhibenda sit *materia ex lana,* vel utrum sumi etiam possit cylinum (cottone) aliave similis materia? Et quatenus Affirmative ad primam partem, et Negative ad secundam:

2. Utrum vox *Pannus, Panniculus* ab auctoribus communiter usurpata sumi debeat in sensu stricto, i. e.

---

[1]) Conf. Decretum S. Congr. Concilii *Vigilanti studio* d. d. 25. Junii 1893 ap. Nouvelle Revue theol. tom. XXV. pag. 354 et resolutio ejusdem S. Congregationis *Romana et aliarum* d. d. 24. Februarii 1894 l. c. tom. XXVI. pag. 362. „De abusibus circa Missarum stipendia reprimendis.“

[2]) Exstat Documentum originale.

de sola lanea textura proprie dicta (tessulo), vel utrum etiam intelligi possit de lanea textura reticulata (lavoro delle maglie, tricotage) et de quocumque laneo opere acu picto (ricamo, broderie) adhibito tamen semper colore præscripto?

3. Utrum validum sit Scapulare ex panno laneo coloris præscripti, quod intexta, vel acu picta habet ornamenta pariter ex lana sed diversi coloris?

4. Utrum validum sit Scapulare ex panno laneo, coloris præscripti, quod intexta, vel acu picta habet ornamenta ex materia non lanea, v. g. ex serico, argento, auro etc.?

5. Hucusque generalis viguit usus conficiendi Scapularia formæ oblongæ, vel saltem quadratæ. Nunc autem quibusdam in regionibus introducitur usus conficiendi Scapularia formæ rotundæ vel ovalis, imo et multangulæ. Quæritur itaque utrum alia forma præter oblongam vel quadratam obstet validitati Scapularis?

6. Permultis in regionibus laudabilis viget usus a S. Sede approbatus gestandi per modum unius plura simul inter se diversa Scapularia. Quo in casu variorum Scapularium panniculi alii aliis superpositi duobus tantum funiculis assuuntur, ita tamen ut singulorum Scapularium panniculi dependeant tam a pectore quam ab humeris. Non raro autem hæc Scapularia unita sic conficiuntur, ut loco plurium panniculorum diversi coloris, unicus tantum in utraque funiculorum extremitate panniculus habeatur, in quo conspicitur ornamentum intextum vel acu pictum ex diversis coloribus ad significanda plura diversa Scapularia. Quæritur utrum hæc Scapularia sint valida?

Itaque Emi Patres in Congregatione Generali habita in Palatio Apostolico Vaticano die 20. Julii 1868 audito prius Consultoris voto, rebusque mature perpensis, rescribendum esse duxerunt:

Ad primum. Affirmative ad primam partem, Negative ad secundam.

Ad secundum. Affirmative ad primam partem, Negative ad secundam.

Ad tertium. Affirmative, dummodo ornamenta talia sint, ut color præscriptus prævaleat.

Ad quartum. Ut in præcedenti.

Ad quintum. Nihil esse innovandum.

Ad sextum. Negative.

Et facta de præmissis relatione SSmo Dño Nostro Pio Papæ IX., a me infrascripto Cardinali Præfecto in Audientia habita die 18. Augusti 1868 Sanctitas Sua resolutionem Sacræ Congregationis ratam habuit.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis Indulg. et SS. Reliquiarum die et anno ut supra.

(L. † S.) A. Card. Bizzarri Præf.
A. Colombo Secret.

250.

Rescriptum S. Congregationis Indulgentiarum de die 18. Augusti 1868 de recitando Officio parvo B. M. V. ad lucrandum privilegium Sabbatinum. [1])

Urbis.

In Constitutionibus Ordinis B. M. V. de Monte Carmelo Romæ editis anno 1825 ad lucrandum Privilegium „*Sabbatinum*“ appellatum, pro adscriptis Sodalitati ejusdem tituli, habetur: „*Litteras habentes Officium saltem parvum B. Virginis quotidie recitare:*“ et in libello instructionis anno 1840 in Urbe impresso reperitur: „*Qui sciunt legere tenentur recitare Horas canonicas in Officio magno, vel parvo*“ = Ex parte itaque Rmi Procuratoris Generalis Congregationis SSmi Redemptoris suppliciter S. Congregationi Indulgentiarum et SS. Reliquiarum proposita sunt solvenda sequentia dubia:

1. Num Confratres S. Scapularis valentes Officium recitare, teneantur saltem ad parvum B. V. Officium persolvendum pro assequenda Indulgentia Sabbatina?

---

[1]) Documentum originale asservatur.

2. Num Officium parvum recitandum sit secundum ritum romanum?

3. Num dictum Officium parvum quotidie sit recitandum?

4. Num totum Officium parvum quotidie sit recitandum, vel unum Nocturnum cum Laudibus?

Emi Patres in Congregatione Generali habita in Palatio Apostolico Vaticano die 20. Julii 1868 audito prius Consultoris Voto rebusque mature perpensis, respondendum esse duxerunt:

Ad primum. Affirmative, exceptis iis, qui jam tenentur ad recitationem Divini Officii.

Ad secundum. Affirmative, nisi quis habeat proprium ritum a S. Sede approbatum.

Ad tertium. Affirmative.

Ad quartum. Recitandum esse Nocturnum diei cum Laudibus, et ceteras horas ejusdem Officii.

Et facta de præmissis relatione SSmo Dno Nostro Pio PP. IX. a me infrascripto Cardinali Præfecto S. Congregationis Indulgentiarum et SS. Reliquiarum in Audientia habita die 18. Augusti 1868 Sanctitas Sua relationem S. Congregationis ratam habuit.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis Indulgentiarum et SS. Reliquiarum die et anno ut supra.

(L. † S.) A. Card. Bizzarri Præf.
A. Colombo Secret.

251.

Rescriptum S. Congregationis Indulgentiarum de die 18. Augusti 1868 quoad solutionem variorum Dubiorum circa Scapularia.[1]

Cameracen.

Nonnunquam accidit, præsertim Sacrarum Missionum tempore, ut cum Sacerdos ad id legitime deputatus, Scapulare B. M. V. de Monte Carmelo, aliudve Fidelibus

[1] Exstat Copia manu scripta.

imponit, deficiant Scapularia priusquam omnium fidelium votis satisfieri potuerit; hinc Superior domus Religiosæ Missionariorum Societatis Mariæ in civitate vulgo „*Tourcoing*" nuncupata, Archidiœcesis Cameracensis, humiliter supplicavit S. Congregationi Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præpositæ pro sequentium dubiorum solutione.

1. Utrum unum idemque Scapulare semel benedictum, valide possit pluribus per vicem imponi repetita solummodo, super singulis, receptionis sive impositionis formula?

2. Utrum hujusmodi formula usurpari solita in actu impositionis Scapularium, essentialis sit, ut quis scapulare rite accepisse censeatur, jusque habeat ad Indulgentias illud ferentibus concessas; an vero absque Indulgentiarum dispendio possit omitti, præsertim in morbo, aliove urgenti casu?

3. Ex Indulto S. M. Gregorii XVI., sub die 30. Aprilis 1838, necessarium amplius non est, ad Indulgentias acquirendas, ut inscribantur in Confraternitatis libro nomina Fidelium, qui Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo scapulare recipiunt: Quæritur utrum idem dicendum de aliis scapularibus a S. Sede approbatis?

Itaque Emi PP. in Congregatione generali, habita in Palatio Apostolico Vaticano, die 20. Julii 1868 audito prius Consultoris voto, rebusque mature perpensis, rescripserunt:

Ad primum. Affirmative, ita tamen ut primum Scapulare, quod deinceps adscriptus induere debet, sit benedictum.

Ad secundum. Tum ad primam, quam ad secundam partem, proferenda esse verba quæ sunt substantialia, ad formam Decreti hujus S. Congregationis diei 24. Augusti 1844, quod sic se habet: „*Urbis.*" — „An rata sit „Fidelium adscriptio Confraternitati B. M. V. de Monte „Carmelo, quæ fit a Sacerdotibus quidem facultatem ha„bentibus, non servata tamen forma in Rituali et Bre„viario Ord. Carmelitarum descripta?"

Sacra Congregatio respondit:

„Affirmative, dummodo Sacerdotes facultatem ha-„bentes non deficiant in substantialibus, nempe in Bene-„dictione et impositione habitus, ac in receptione ad Con-„fraternitatem. Ita declaravit S. C. die 24. Augusti 1844."

Ad tertium. Negative.

Et facta de præmissis relatione SSmo Dño Nostro Pio Papæ IX. a me infrascripto Card. Præfecto in Audientia habita die 18. Augusti 1868 Sanctitas Sua Resolutionem S. Congregationis ratam habuit.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem Sacræ Congregationis die et anno ut supra.

(L. † S.) A. Card. Bizzarri Præf.
A. Colombo Secret.

252.

Prorogatio Suspensionis Decretorum circa receptionem Novitiorum die 19. Januarii 1870 ad triennium concessa.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSmi Redemptoris, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit, Dispensationem a Decretis anni 1848 circa receptionem et professionem Novitiorum, quam Sanctitas Vestra die 16. Novembris 1866 eidem Congregationi prorogare dignata est, proxime exspirare. Cum autem eædem rationes, pro hujus gratiæ concessione allatæ, adhuc subsistant, Orator novam ejusdem Dispensationis prorogationem humillime exorat.

Pro qua gratia etc.

Ex Audientia SSmi, habita ab infrascripto Secretario S. Congregationis super Statu Regularium sub die 14. Januarii 1870, Sanctitas Sua benigne annuit precibus Superioris Generalis et Rectoris Majoris Congregationis SSmi Redemptoris Oratoris, pro petita prorogatione *ad aliud triennium* enunciati Indulti; servata in omni-

---

[1]) Exstat Documentum originale.

bus forma et tenore prioris concessionis; contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria S. Congregationis super Statu Regularium, die 19. Januarii 1870.

(L. † S.) Stanislaus Svegliati, Secretarius.

253.

Rescriptum Pontificium de die 6. Maji 1870, dispensationem a denuntiatione pro membris Societatum secretarum ad triennium concedens. [1])

Beatissimo Padre,

Il Padre Generale della Congregazione del SSm̃o Redentore di S. Alfonso umilmente espone, che nei Regni sia d' Europa che delle Americhe, dove *impune grassantur hæreses,* i suoi Religiosi nel dare le sante Missioni trovano gravi difficoltà nell' obligare i penitenti a denunziare i Massoni di varie sette segrete, benchè colla grazia di Dio non pochi si convertono abbandonando ed abjurando la setta. Supplica pertanto per la facoltà da comunicarsi ai suoi religiosi di dispensare dall' obbligo della denunzia i penitenti.

Feria VI. loco IV. Die 6. Maji 1870.

SSm̃us D. N. Pius divina Providentia Papa IX. in solita audientia R. P. D. Assessori S. Officii impertita, audita relatione suprascripti supplicis Libelli una cum Em̃orum et Rm̃orum DD. Cardinalium contra hæreticam pravitatem Inquisitorum Generalium suffragiis, benigne annuit pro gratia *ad triennium,* exceptis casibus sollicitantium et dogmatizantium, communicanda ab Oratore sacerdotibus confessariis suæ Congregationi addictis, in actu Missionibus vel spiritualibus Exercitiis deditis, cum addito, ut ea non utantur, nisi præmissa Pœnitentibus exhortatione, ut obligationi denuntiationis quo melius possint, satisfaciant. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

J. Pelami S. Romanæ et Universalis Inquisitionis Notarius.

(L. † S.)

---

[1]) Documentum originale asservatur.

254.

Rescriptum S. Congregationis Rituum de die 19. Maji 1870, quo conceditur Missa propria B. M. V. de Perpetuo Succursu ob extrinsecam festivitatem.[1])

Congregationis SSmi Redemptoris.

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa IX. referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, clementer deferens supplicibus votis Rmi Patris Nicolai Mauron Superioris Generalis Congregationis SSmi Redemptoris de speciali gratia benigne annuit, ut in Ecclesia a Sancto Alphonso Maria de Ligorio in Esquiliis nuncupata, intuitu extrinsecæ festivitatis in honorem Beatæ Mariæ Virginis de Perpetuo Succursu, quæ quidem festivitas magna populi frequentia ac multa cum solemnitate peragitur Dominica post septimo Kalendas Junias occurrente, Missa legi valeat propria de Beata Maria Virgine sub enunciato titulo præfatæ Ecclesiæ jam concessa pro die 16. Junii: dummodo quoad Missam solemnem non occurrat Duplex primæ classis vel Dominica Sanctissimæ Trinitatis et quoad Missas lectas etiam Duplex secundæ classis: servatis Rubricis.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 19. Maji 1870.

C. Episc. Portuen. et S. Rufinæ Card. Patrizi
S. R. C. Præf.

(L. † S.) D. Bartolini S. R. C. Secretarius.

255.

Rescriptum S. Pœnitentiariæ de die 13. Junii 1870, quo conceditur prorogatio facultatum Folii Pœnitentiariæ et ejusdem extensio ad utramque Siciliam.[2])

Eme et Rme Domine,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris, Superior Generalis et Rector Major, Eminentiæ Vestræ

---

[1]) Exstat Documentum originale.

[2]) Documentum originale asservatur.

humiliter exponit, sub die 16. Novembris 1855 sibi concessas fuisse ad Quinquennium, favore totius suæ Congregationis extra Regnum Utriusque Siciliæ, Facultates in Folio typis impresso contentas, una cum facultate absolvendi etiam publicos hæreticos et publice dogmatizantes. Has insuper facultates Sacra Pœnitentiaria ad alia Quinquennia jam bis prorogare dignata est, videlicet die 10. Octobris 1860 et 30. Octobris 1865.

Licet ultimum hoc Quinquennium nondum expletum sit, attenta tamen Constitutione „*Apostolicæ Sedis*“ a SSm̃o Dñ̃o Nostro nuper edita, et ad præcavendam omnem ambigendi rationem, Orator Eminentiam Vestram humiliter exorat, ut, quantum opus fuerit, a prælaudata Constitutione dispensare et easdem Facultates in Folio typis impresso contentas, adjecta etiam speciali facultate absolvendi publicos hæreticos et publice dogmatizantes, ad aliud Quinquennium benigne prorogare et confirmare dignetur: cum potestate sibi facta prædictas facultates communicandi Superioribus tam provincialibus quam localibus, qui eas pariter communicare valeant Congregatis Sacerdotibus sibi subditis et rite approbatis, quos pro sua prudentia et conscientia idoneos judicaverint. Cum insuper anno elapso, disponente SSm̃o Dñ̃o Nostro Pio PP. IX., Congregatio in Regno Utriusque Siciliæ exsistens jurisdictioni Oratoris subjecta ac totius Congregationis corpori unita fuerit, Eminentiæ Vestræ humiliter supplicat pro benigna earumdem Facultatum extensione ad universam Congregationem etiam in dicto Regno Utriusque Siciliæ.

Pro qua gratia.

„Sacra Pœnitentiaria, de speciali et expressa Apostolica auctoritate benigne sic annuente SSm̃o Dñ̃o Pio PP. IX., dilecto in Christo suprascripto Superiori Generali præfatæ Congregationis facultates, de quibus in precibus, alias Eidem impertitas, servata illarum forma ac tenore, *ad aliud Quinquennium* non obstante novissima

Constitutione: „*Apostolicæ Sedis,*“ juxta petita prorogat et confirmat, easque extendit.

Datum Romæ, in S. Pœnitentiaria, die 13. Junii 1870.

(L. † S.) A. Serafini S. P. Regens.
L. Canonicus Peirano S. P. Secretarius.

256.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 15. Decembris 1870 facultatem concedens, Comēmorationem OO. SS. Apostolorum die 29. Junii et OO. SS. Martyrum die 26. Decembris addendi.[1])

Nicolaus Mauron, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, sequentia humillime exponit.

Ex Sanctæ Sedis concessione pluribus in locis et speciatim in Regno Utriusque Siciliæ, die 29. Junii, festo SS. Petri et Pauli fit Commemoratio omnium SS. Apostolorum et die 26. Decembris festo S. Stephani, Commemoratio omnium SS. Martyrum, prout in adnexo folio leguntur. Porro, cum Congregationi SSm̃i Redemptoris per Decretum S. R. C. de die 30. Julii 1830, Kalendarium proprium benigne concessum fuerit, Superior Generalis ejusdem Congregationis tunc temporis in Regno Utriusque Siciliæ commorans, Proprium Festorum in civitate Neapoli typis vulgari jussit, in quo præfatæ Commemorationes insertæ habentur. Idem Proprium omnibus et singulis Congregationis nostræ Domibus extra dictum Regnum exsistentibus statim communicatum fuit, absque ulla de istis Commemorationibus restrictione aut monitione, et sic evenit, ut ab illo tempore in universa Congregatione bona fide semper in usu fuerint. Cum tamen in Archivo nostræ Congregationis nulla hujusmodi reperiatur concessio generalis, Orator, attenta ejusdem Congregationis longiori et universali consuetu-

[1]) Documentum originale asservatur.

dine, Sanctitati Vestræ humillime supplicat, ut præfatas Commemorationes favore totius Congregationis SS$\tilde{\text{mi}}$ Redemptoris benigne concedere et confirmare dignetur.

Pro qua gratia.

(Sequuntur supradictæ Commemorationes tam in Missa quam in Officio faciendæ die 29. Junii et die 26. Decembris ut in nostro Proprio.)

Congregationis SS$\tilde{\text{mi}}$ Redemptoris.

In universa Congregatione SS$\tilde{\text{mi}}$ Redemptoris jam inde ab anno 1830 inducta fuit praxis addendi Commemorationem omnium Sanctorum Apostolorum die 29. Junii in festo SS. Apostolorum Petri et Pauli, et omnium SS. Martyrum die 26. Decembris in festo S. Stephani Protomartyris, cum Antiphonis, Versiculis et Orationibus prouti exstant in Proprio tum Officiorum tum Missarum ad usum memoratæ Congregationis in Ditione Neapolitana typis cuso. Quoniam vero R$\tilde{\text{m}}$s Pater Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major memoratæ Congregationis, anceps sit an de Apostolica concessione id factum fuerit, cum nullum Documentum hac super re in Archivo Congregationis suæ inveniatur, SS$\tilde{\text{m}}$um D. N. Pium PP. IX. humillime rogavit, ut invectam praxim confirmare dignaretur. Sanctitas porro Sua, referente subscripto Sacr. Rituum Congregationis Secretario, attentis expositis precibus benigne annuere dignata est. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 15. Decembris 1870.

C. Episc. Ostien. et Velitern. Card. Patrizi
S. R. C. Præf.

(L. † S.) D. Bartolini S. R. C. Secretarius.

257.

Prorogatio facultatis Matutinum et Laudes diei sequentis duabus horis post meridiem absolvendi die 27. Februarii 1871 ad Quinquennium concessa.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime sequentia exponit.

Cum Patres ejusdem Congregationis per totum annum, etiam æstatis tempore, Missionibus, Exercitiis spiritualibus, concionibus et confessionibus excipiendis occupentur, Sanctitas Vestra, quo facilius iisdem ministeriis perfungi, et ea magis in commodum et utilitatem fidelium convertere possent, sub die 3. Martii 1856 omnibus præfatæ Congregationis Sacerdotibus facultatem, accedente justa et rationabili causa, Matutinum cum Laudibus sequentis diei quovis anno tempore, duabus horis post meridiem elapsis recitandi, ad Quinquennium benigne concessit. Quam facultatem Sanctitas Vestra confirmare et prorogare dignata est, tum anno 1861, tum 26. Februarii 1866. Cum itaque terminus instet postremæ hujus concessionis, Orator Sanctitati Vestræ humillime supplicat, ut memoratam facultatem eadem forma et tenore ad aliud Quinquennium clementer prorogare dignetur.

Pro qua gratia etc.

Ex Audientia SSm̃i. Die 27. Februarii 1871.

SSm̃us benigne annuit pro gratia, *ad aliud Quinquennium*, ad formam in omnibus præcedentis concessionis. Contrariis non obstantibus.

(L. † S.) R. Card. Monaco.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

258.

Decretum Urbis et Orbis S. R. C. diei 23. Martii 1871 concessionis Tituli Doctoris Ecclesiæ in honorem S. P. N. Alphonsi cum immutationibus in Officio et Missa.[1]

Beatissime Pater,[2]

Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSm̃i Redemptoris, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit: jamdiu plures gravesque viros consiliis ac suasionibus apud se institisse quo animum adjungeret ad petendum impetrandumque a Sede Apostolica, ut S. Alphonsus Maria de Ligorio in Albo Doctorum Ecclesiæ accenseretur.

Nequivit Orator adhortantium auctoritatem adspernari, neque rem ipsam negligere, tum quia ad officium suum id pertinere censebat (cum in munere Congregationis regendæ S. Alphonsi successor, quamvis immerens, exsistat), tum quia compertum habeat ex documentis quæ in Archivo Congregationis asservantur, agi jam cepisse hac de re, tempore Canonizationis S. Alphonsi, sedente glorioso Decessore Sanctitatis Vestræ Gregorio XVI.; et negotium fuisse intermissum, non quia valida rationum momenta ad hoc impetrandum deessent, sed ne nimis propere et quasi continuo Doctoris nomen postulatum videretur ei, cui vix Sanctorum honores decreti fuerant.

Jam vero hoc tempore, post annos plures elapsos, magis magisque vulgatis S. Alphonsi Operibus, aucta sunt admodum erga Ipsum studia fidelium, maxime illorum quos Spiritus Sanctus posuit Episcopos regere Ecclesiam Dei. Hi numero quamplurimi, et scientia perillustres, ex omnibus Orbis regionibus, litteras hac de re ad Sanctitatem Vestram dedere, ut Doctoris titulo S. Alphonsum decorare dignetur.

Tam gravi et concordi suffragio Ecclesiæ Antistitum permotus, Orator consilium suum ulterius differre

[1] Copia typis cusa.
[2] Ex Posit. Doctor S. Alph. Summar. Nr. 1.

noluit; adeoque memoratas litteras Sanctitati Vestræ exhibet obsequentissime, ac pro sui officii perfunctione, nomine cum suo, tum universæ Congregationis cui præest, preces enixas adjicit, ut velit Sanctitas Vestra postulatis benigne annuere, eaque disponere quæ ad rem conficiendam pertinent, quod gloriæ divini Nominis, decorique et bono Ecclesiæ universæ benevertat.

Quare.

Decretum.

Urbis et Orbis.

Inter eos qui fecerunt et docuerunt, quosque Dominus Noster Jesus Christus magnos fore vocavit in Regno Cœlorum, merito recensendus est Sanctus Alphonsus Maria de Ligorio, Congregationis a Sanctissimo Redemptore Institutor et Sanctæ Agathæ Gothorum Episcopus. Hic virtutum omnium exempla faciens, veluti lucerna supra candelabrum posita omnibus Christifidelibus, qui in Domo Dei sunt, adeo illuxit ut jam inter cives Sanctorum et domesticos Dei fuerit relatus. Quod autem sancta operatione complevit, verbis etiam et scriptis docuit. Siquidem ipse errorum tenebras ab Incredulis et Jansenianis late diffusas doctis operibus maximeque Theologiæ Moralis tractationibus dispulit atque dimovit. Obscura insuper dilucidavit, dubiaque declaravit, cum inter implexas Theologorum sive laxiores, sive rigidiores sententias tutam straverit viam, per quam Christifidelium animarum moderatores inoffenso pede incedere possent. Simulque Immaculatæ Deiparæ Conceptionis et Summi Pontificis ex Cathedra docentis infallibilitatis doctrinas accurate illustravit ac strenue asseruit, quæ postea ævo hoc nostro dogmaticæ declaratæ sunt. Scripturarum denique ænigmata reseravit tum in asceticis lucubrationibus, cælesti quadam suavitate refertis, tum in saluberrimo quodam Commentario, quo Psalmos et Cantica in Divino Officio a Clericis recitanda ad eorum pietatem fovendam et mentem erudiendam explanavit. Summam

Alphonsi sapientiam jam demiratus fuerat Pius septimus sa. me., eumque commendaverat quia *„voce et scriptis in media sæculi nocte errantibus viam justitiæ ostendit, per quam possent de potestate tenebrarum transire in Dei lumen et regnum.“* Neque minori laude *„inusitatam vim, copiam, varietatemque doctrinæ“* in libris ab ipso conscriptis prosequutus est alter Summus Pontifex Gregorius XVI. sa. me. in Litteris decretalibus, quibus Alphonso majores Cœlitum honores tribuebantur.

Verum temporibus hisce nostris adeo sapientiam ejus enarrant gentes, et laudem ejus enuntiat Ecclesia, ut plurimi Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, fere omnes totius Orbis Sacrorum Antistites, Supremi Religiosorum Ordinum Moderatores, insignium Academiarum Theologi, illustria Canonicorum Collegia, et docti ex omni cœtu Viri supplices libellos Sanctissimo Domino Nostro Pio IX. Pontifici Maximo porrexerint, quibus communia exposuere vota, ut Sanctus Alphonsus Maria de Ligorio Doctoris Ecclesiæ titulo honoribusque cohonestaretur. Sanctitas Sua, preces benigne excipiens, gravissimum hujusmodi negotium de more Sacrorum Rituum Congregationi expendendum commisit. Itaque in Ordinariis Comitiis ad Vaticanas Ædes infrascripta die collectis Emi et Rmi Patres Cardinales sacris tuendis Ritibus præpositi, audita relatione Emi et Rmi Cardinalis Constantini Patrizi Episcopi Ostiensis et Veliternensis, Sacri Collegii Decani, eidem S. Congregationi Præfecti, Causæque Ponentis, consideratis Animadversionibus R. P. D. Petri Minetti Sanctæ Fidei Promotoris, Patroni Causæ responsis, nec non Theologorum pro veritate sententiis; omnibus denique severissime hinc inde libratis, unanimi consensu rescribendum censuerunt: Consulendum Sanctissimo pro concessione seu declaratione et extensione ad universam Ecclesiam tituli Doctoris in honorem S. Alphonsi Mariæ de Ligorio, cum Officio et Missa jam concessis, addito *„Credo,“* Antiphona ad Magnificat in utrisque Vesperis: *„O Doctor,“* ac Lectionibus I. Nocturni: *„Sapientiam,“*

et VIII. Responsorio: „*In medio Ecclesiæ.*" Die 11. Martii 1871.

Postmodum facta horum omnium et singulorum eidem Sanctissimo Domino Nostro Pio Papæ IX. per infrascriptum ipsius S. Congregationis Secretarium fideli relatione, Sanctitas Sua S. Congregationis Rescriptum adprobavit et confirmavit; ac desuper Generale Decretum Urbis et Orbis expediri mandavit, die 23. iisdem mense et anno.

C. Episc. Ostien. et Velitern. Card. Patrizi
S. R. C. Præf.
(L. † S.) D. Bartolini Secretarius.

259.

Decretum Sacr. Rituum Congregationis de die 20. Aprilis 1871, quo impertita est facultas celebrandi Triduanam Festivitatem cum concessione Missæ in honorem S. Alphonsi et Indulgentiarum.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SS̃mi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit quod sequitur.

Per Decretum Urbis et Orbis S. Rituum Congregationis de die 23. Martii hujusce anni Beatitudo Vestra Sanctum Alphonsum Mariam de Ligorio, Episcopum S. Agathæ Gothicorum, et Congregationis nostræ Fundatorem, inter Doctores S. Ecclesiæ adscribere dignata est, quæ solemnis declaratio omnes ejusdem Sancti filios et cultores summa consolatione et gratitudine erga Sanctitatem Vestram affecit. Ut autem pro tanto beneficio debitæ gratitudinis sensa exhiberentur, Orator non solum Missas celebrandas, aliasque preces pro Sanctitate Vestra in singulis Domibus Congregationis præscripsit; verum, ad persolvendas Divinæ Majestati humillimas gratias, ad augendam erga Sanctum Alphonsum Christifidelium de-

[1]) Documentum originale asservatur.

votionem, et ad uberiores preces pro ipsa Sanctitate Vestra atque Ecclesiæ incolumitate fundendas, mandavit, ut in universa Congregatione, tempore opportuno infra annum, solemnis triduana Festivitas celebraretur.

Quapropter Orator Sanctitati Vestræ enixis precibus supplicat, ut in præfata triduana Festivitate instituenda, omnes Missæ tum lectæ, tum solemnes, dummodo quoad Missas lectas non occurrat festum duplex primæ vel secundæ classis, et primæ classis quoad solemnes, in omnibus et singulis Ecclesiis Congregationis SSm̃i Redemptoris, ab utroque Clero, de S. Alphonso celebrari possint et valeant.

Insuper Orator humillime supplicat, ut Sanctitas Vestra sequentes Indulgentias clementer concedere dignetur:

1. Indulgentiam plenariam, semel lucrifaciendam ab omnibus et singulis Christifidelibus, qui vere pœnitentes et confessi ac Sacra Communione refecti, quamlibet ex Ecclesiis ejusdem Congregationis SSm̃i Redemptoris uno ex præfatis tribus diebus ad libitum eligendo, devote visitaverint, ibique pias ad Deum preces effuderint;

2. Indulgentiam trecentorum dierum, singulis tribus diebus lucrifaciendam ab iis Christifidelibus, qui corde saltem contrito unam ex præfatis Ecclesiis devote visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium juxta mentem Sanctitatis Vestræ oraverint.

Demum Orator Sanctitati Vestræ enixis precibus supplicat, ut prædictæ Indulgentiæ etiam in suffragium Christifidelium defunctorum applicari possint et valeant.

Pro qua gratia.

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa IX. referente subscripto substituto Secretariæ Congregationis Sacrorum Rituum ad enixas preces Rm̃i Patris Nicolai Mauron Superioris Generalis ac Rectoris Majoris Congregationis SSm̃i Redemptoris benigne annuit, ut in Ec-

clesiis adnexis Domibus Congregationis ipsius infra annum a die præsentis Decreti computandum Triduana solemnia agi valeant in honorem S. Alphonsi Mariæ de Ligorio, Episcopi, Confessoris, Congregationis suæ Fundatoris ad gratias Deo agendas pro titulo Doctoris quo idem Sanctus ab eodem Sanctissimo Domino Nostro fuit insignitus cum sequentibus privilegiis nimirum.

1. Ut in singulis Tridui diebus Missæ tum lectæ tum solemnes celebrari valeant de S. Alphonso propriæ ut in Missali Romano die 2. Augusti addito *Credo,* dummodo non occurrat Duplex primæ Classis quoad Missam solemnem, et Duplex secundæ Classis quoad lectas, ac servatis Rubricis: adjecta conditione ut eadem Triduana Solemnia non agantur in Dominicis privilegiatis tum primæ tum secundæ Classis, itemque in Feriis, Vigiliis ac Octavis itidem privilegiatis.

2. Annuit insuper Sanctitas Sua ut utriusque sexus Fideles vere pœnitentes, confessi ac Sacra Synaxi refecti, qui Triduo perdurante semel Ecclesiam ipsam visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium devote oraverint juxta mentem Sanctitatis Suæ, lucrari valeant Indulgentiam Plenariam in forma Ecclesiæ consueta per modum suffragii applicabilem etiam Animabus quæ in igne Purgatorii cruciantur. Qui vero corde contrito præfatam Ecclesiam eodem perdurante Triduo visitaverint, ibique ut supra oraverint, semel in die pro unaquaque visitatione partialem Indulgentiam trium annorum consequi queant applicabilem ut supra Defunctis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 20. Aprilis 1871.

C. Episc. Ostien. et Velitern. Card. Patrizi
S. R. C. Præf.
Pro R. P. D. Dominico Bartolini Secret.
(L. † S.) Josephus Ciccolini Substitutus.

260.

Decretum Urbis et Orbis Sacr. Rituum Congregationis de die 27. Aprilis 1871 quoad Additionem ad Martyrologium et Officium.[1])

Eme et Rme Domine,

1. Tam ampla et splendida sunt, quæ Sanctissimus Dominus Pius IX., favente et suffragante Sacro hoc Ordine, postulantibus nobis benigne indulsit in Causa concessionis tituli Doctoris S. Alphonso Mariæ de Ligorio, ut ferme pudeat iterare preces, quasi novum aliquid et ornatius petere videamur. Enimvero de nova concessione non agitur, sed de rite aptandis iis quæ nuper sunt impertita cum iis quæ jamdiu fuerant indulta, ne quid inconcinnum vel dissonum in sacra Liturgia dicatur exsistere. Scilicet post canonizationem Officium et Elogium in Martyrologio recitandum talia probata sunt, qualia cum rerum adjunctis quæ tunc essent optime cohærerent; amodo non congruunt amplius, nisi levia quædam additamenta accedant. Horum exemplum, quoad fieri potuit, breve, simplex et contractum proponimus, et in summario exhibemus. Speramus fore ut Patres Emi pro sapientia Sua illud probare dignentur; si minus placeat, emendent prout consultius visum fuerit.

2. Insuper quum alias evenerit in causis similibus, ut ea, quæ comprehensa erant in Decreto concessionis, Litteris Apostolicis in forma Brevis explicarentur et confirmarentur, hanc etiam extrinsecæ formæ solemnitatem Causæ huic nostræ convenire autumavimus; est enim *Urbis et Orbis*, ac postulationibus suffulta fuit plurimorum S. R. E. Cardinalium, fere omnium totius Orbis Sacrorum Antistitum, aliorumque quamplurium ex omni cœtu virorum doctorum et illustrium, veluti Decretum ipsum testatur. Jam vero quamvis via pateat ut hoc directis precibus a SS. Domino postulemus; videtur tamen magis decere si id ministerio ejusdem Sacri Ordinis

[1]) Copia typis cusa.

impetremus, cujus studiis, sapientia et suffragiis id quod erat præcipuum, sumus assequuti. Confidimus profecto, Patres Emos hisce desideriis Rmi P. Nicolai Mauron, Superioris Generalis Congregationis SSmi Redemptoris benignas aures præbituros, dum nos humiliter adprecabimur Sanctum Doctorem, qui totus fuit in divina bonitate adserenda et prædicanda, ut Supremo Antistiti et Sacro huic Ordini a summo bonorum largitore Deo uberem gratiarum copiam obtineat.

Quare, etc.

Hilarius Alibrandi.

Die 2. Augusti.
In Festo
Sancti Alphonsi Mariæ de Ligorio Episcopi Confessoris
Doctoris.

Additio ad Elogium Martyrologii Romani quarto Nonas Augusti.

Post verba: „*Sanctorum fastis adscripsit,*“ addantur sequentia: „*et Pius Papa IX. Sacrorum Rituum Congregationis consulto, universalis Ecclesiæ Doctorem declaravit.*“

Additio ad VI. Lectionem.

Post verbum: „*accensuit;*“ addantur hæc alia: „*tandem Pius Nonus Pontifex Maximus ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto, universalis Ecclesiæ Doctorem declaravit.*“

Urbis et Orbis.

Relatis per me infrascriptum Cardinalem in Ordinariis Sacrorum Rituum Comitiis hodierna die ad Vaticanum habitis, precibus, quibus Rmus Pater Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSmi Redemptoris exquirebat, ut aliqua additio fieret tum in Martyrologio Romano, tum in VI. Lectione in Festo S. Alphonsi Mariæ de Ligorio, nuperrime inter Ecclesiæ Doctores adsciti, utque concessiones omnes hac

super re factæ Litteris Apostolicis in forma Brevis confirmarentur; Emi et Rmi Patres sacris tuendis Ritibus præpositi rescribendum censuerunt: „Pro gratia et ad me Ponentem cum Promotore Fidei, ac supplicandum Sanctissimo pro expeditione Brevis.“ Die 22. Aprilis 1871.

Facta autem de prædictis Sanctissimo Domino Nostro Pio Papæ IX. per infrascriptum Secretarium fideli relatione, Sanctitas Sua Rescriptum Sacræ Congregationis ratum habuit et confirmavit: mandavitque, ut super concessionibus hac in re factis a Sacra Congregatione tum V. Idus Martii, tum X. Kalendas Maias expediantur Litteræ Apostolicæ in forma Brevis.

Die 27. iisdem mense et anno.

C. Episc. Ostien. et Velitern. Card. Patrizi
S. R. C. Præf.

(L. † S.) D. Bartolini S. R. C. Secretarius.

261.

Decretum Sacr. Rituum Congregationis de die 10. Maji 1871 facultatem concedens, Officia Mysteriorum et Instrumentorum Passionis Domini iisdem feriis affigendi, in quibus Kalendarium Romanum eadem assignat.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, sequentia humillime exponit.

In Kalendario perpetuo ejusdem Congregationis annis 1821 et 1830 approbato, sequentia reperiuntur festa Mysteriorum et Instrumentorum Passionis D. N. J. C., ritu duplici majori:

Feria VI. post Cineres: Sacrorum quinque Vulnerum;

Feria VI. post Dom. I. Quadr. Sacratissimæ Spineæ Coronæ;

---

[1]) Exstat Documentum originale.

Feria VI. post Dom. II. Quadr. Pretiosissimi Sanguinis;

Feria VI. post Dom. III. Quadr. Sacr. Lanceæ et Clavorum;

Feria VI. post Dom. IV. Quadr. Sacr. Sindonis.

Jam vero S. Rituum Congregatio animadvertens, festum Pretiosissimi Sanguinis in nostra Congregatione peragi Feria VI. post Dom. II. Quadragesimæ; per Decretum de die 1. Julii 1858 mandavit, ut deinceps idem festum celebraretur Feria VI. post Dom. IV. Quadragesimæ, cui diei affixum reperitur in Kalendario Romano. Ex hac autem immutatione ortum est dubium, quibusnam diebus alia enuntiata Festa celebrari debeant. Hinc ad tollendam omnem dubitationem, Orator Sanctitati Vestræ humillime supplicat, ut, servatis Rubricis, prædicta quinque Festa sequentibus diebus, juxta prælaudatum Kalendarium Romanum peragi valeant, videlicet:

Feria VI. post Cineres. Sacratissimæ Spineæ Coronæ.

Feria VI. post Dom. I. Quadr. Sacr. Lanceæ et Clavorum.

Feria VI. post Dom. II. Quadr. Sacræ Sindonis.

Feria VI. post Dom. III. Quadr. Sacrorum quinque Vulnerum.

Feria VI. post Dom. IV. Quadr. Pretiosissimi Sanguinis.

Pro qua gratia.

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

Rm̃us P. Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSm̃i Redemptoris, Sanctissimum Dominum Nostrum Pium Papam IX. rogavit humillime, ut amodo in Kalendario Congregationis suæ insequentia Officia Mysteriorum et Instrumentorum Dominicæ Passionis, nempe Sacræ Spineæ Coronæ, Lanceæ et Clavorum, Sacratissimæ Sindonis, Sacrorum quinque Vulnerum, et Pretiosissimi Sanguinis Domini Nostri Jesu

Christi affigantur iis Feriis, quæ in Kalendario Cleri Romani iisdem sunt assignatæ, ut major Kalendarii Congregationis suæ cum Kalendario memorati Cleri uniformitas habeatur. Sacra porro Rituum Congregatio, utendo facultatibus ab eodem Sanctissimo Domino Nostro specialiter sibi tributis, precibus benigne annuit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 10. Maji 1871.

C. Episc. Ostiens. et Veliter. Card. Patrizi
S. R. C. Præf.

(L. † S.) D. Bartolini S. R. C. Secretarius.

262.

Decretum Sacr. Rituum Congregationis de die 11. Maji 1871 concedens facultatem certis diebus Officia Sanctorum Boni Latronis, Fidelis a Sigmaringa et Pauli a Cruce affigendi.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, sequentia humillime exponit.

In Kalendario ejusdem Congregationis, festum S. Boni Latronis (qui in Martyrologio laudatur octavo Kalendas Aprilis) affixum est diei 24. Aprilis; et festum S. Fidelis a Sigmaringa, quod juxta Kalendarium Romanum eadem die celebrandum est, remittitur ad diem 28. ejusdem mensis. At vero, ex Decreto Generali S. R. C. de 11. Julii 1867 hæc eadem dies 28. Aprilis assignatur Festo S. Pauli a Cruce; unde et hoc festum ad aliam diem liberam remittendum est. Ad vitandam itaque duplicem hanc festorum translationem, et ad majorem servandam uniformitatem cum Kalendario Romano, Orator humillime Sanctitati Vestræ supplicat, ut, servatis Rubricis, prædicta tria Festa diebus ut infra celebrari valeant, videlicet:

[1]) Documentum originale asservatur.

Die 24. Aprilis. = S. Fidelis a Sigmaringa.

Die 28. Aprilis. = S. Pauli a Cruce.

Prima die non impedita post Dominicam in Albis. = S. Boni Latronis. = Hanc diem humillime proponit Orator, quia Officium S. Boni Latronis Congregationi nostræ concessum, totum est de tempore paschali, ac proinde absque pluribus immutationibus extra tempus paschale recitari non posset.

Pro qua gratia.

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa IX., referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, clementer deferens supplicibus votis Rm̃i Patris Nicolai Mauroṅ, Superioris Generalis et Rectoris Majoris Congregationis SSm̃i Redemptoris, benigne annuit, ut in Kalendario Congregationis suæ ad majorem cum Kalendario Romano servandam uniformitatem, fiant sequentes immutationes, videlicet S. Fidelis a Sigmaringa Martyris suæ sedi restituatur, id est die 24. Aprilis; diei 28. ejusdem mensis affigatur Festum S. Pauli a Cruce Confessoris; et dies prima non impedita post Dominicam in Albis assignetur tamquam dies fixa Festo S. Boni Latronis: servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 11. Maji 1871.

C. Episc. Ostien. et Velitern. Card. Patrizi
S. R. C. Præf.

(L. † S.) D. Bartolini S. R. C. Secretarius.

263.

Decretum Sacr. Rituum Congregationis de die 7. Septembris 1871 concedens facultatem affigendi festum SSmi Redemptoris, quandocunque in Dominica III. Julii sit impeditum, feriæ II. immediate sequenti.[1])

Beatissime Pater;

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit quod sequitur.

Ex Sanctæ Sedis gratia, in Congregatione nostra celebratur III. Dominica Julii Festum Titulare Sanctissimi Redemptoris sub ritu duplici 1. classis cum octava. Pro aliquibus vero Collegiis ejusdem Congregationis accidit, ut eadem die quandoque occurrat festum S. Patroni Diœcesis: quo in casu festum SSmi Redemptoris, utpote secundarium relate ad illud, juxta Rubricas ad aliam diem liberam transferri, et sic absque Octava celebrari debet. Ad majorem itaque in Officio recitando promovendam uniformitatem, et ne hujusmodi Collegiorum Alumni consolatione priventur primarium Congregationis Festum celebrandi cum Octava; Orator humillime Sanctitati Vestræ supplicat pro gratia, ut quotiescumque ob memoratum Festum aliudve simile occurrens, in aliquo Collegio Festum SSmi Redemptoris peragi nequeat Dominica III. Julii, ibidem celebrari valeat fixe et tanquam in sede propria (modo non occurrat Festum ejusdem ritus) feria secunda immediate sequenti; transferendo ejusdem diei Officium ad primam diem non impeditam juxta Rubricas. Ex hac benigna Sanctitatis Vestræ concessione, major servaretur uniformitas, et dictorum Collegiorum Alumnis facultas fieret prosequendi cum universa Congregatione Octavam primariæ Solemnitatis nostræ.

Pro qua gratia.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

Quum Festum SSm̃i Redemptoris ex benigno Sanctæ Sedis Indulto in Congregatione ab eodem SSm̃o Redemptore nuncupata celebretur Dominica tertia Julii tamquam Titulare sub ritu duplici primæ Classis cum Octava, accidit ut in quibusdam Collegiis ipsius Congregationis quandoque impeditum occurrat a Festo majoris dignitatis, ac consequenter ad primam insequentem diem liberam juxta Rubricas transferendum sit. Quum autem id grave admodum ferant Alumni qui in dictis Collegiis commorantur, ex eo quod plurimis in annis etiam tota Octava perit, Rm̃us Pater Nicolaus Mauron Superior Generalis et Rector Major supradictæ Congregationis Sanctissimum Dominum Nostrum Pium Papam IX. exoravit humillime ut hac in occurrentia Festum Sanctissimi Redemptoris apud Alumnos suos reponi possit Feria secunda immediate insequenti, nisi occurrat Festum primæ classis, transferendo Festum eadem Feria occurrens ad primam insequentem diem liberam juxta Rubricas. Sanctitas porro Sua, referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, de speciali gratia benigne in omnibus annuere dignata est juxta preces, servatis tamen Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 7. Septembris 1871.

C. Episc. Ostien. et Velitern. Card. Patrizi
S. R. C. Præf.

(L. † S.) D. Bartolini Secretarius.

264.

Breve Apostolicum de die 13. Augusti 1872, quo Indulgentiæ ante Cruces Missionis lucrandæ ad Septennium prorogantur.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit quod sequitur.

---

[1]) Documentum originale asservatur.

Per Litteras Apostolicas in forma Brevis de die 9. Julii 1858, Sanctitas Vestra ad universam Congregationem SSm̃i Redemptoris benigne extendit, ad Septennium, facultatem jam alias concessam applicandi Crucibus Missionum, quas, exacto alicubi evangelicæ expeditionis curriculo, Patres ejusdem Congregationis erigere solent, Indulgentiam Defunctis applicabilem septem annorum totidemque quadragenarum, lucrandam ab omnibus et singulis Christifidelibus, toties quoties corde saltem contrito ante præfatas Cruces septies Salutationem Angelicam in honorem Beatæ Mariæ Virginis perdolentis devote recitaverint. Hanc eamdem facultatem, Sanctitas Vestra per Litteras Apostolicas de die 21. Julii 1865 ad aliud septennium clementer prorogare dignata est: uti patet ex earumdem Litterarum adnexa Copia authentica.

Cum vero tempus postremæ hujus concessionis denuo præterlapsum sit, Orator humillime supplicat, ut Sanctitas Vestra præfatam concessionem, iisdem forma et tenore, ad aliud Septennium benigne prorogare dignetur.

Pro qua gratia.

Pius PP. IX.

Ad futuram rei memoriam.

Exponendum nuper Nobis curavit Dilectus Filius Nicolaus Mauron, Superior Generalis, seu Rector Major, ut præfertur, Presbyterorum Sæcularium Congregationis Sanctissimi Redemptoris, jam alias ab hac S. Sede Presbyteris hujusmodi Congregationis veniam fuisse concessam, cujus vi locis ubi Sacræ Missiones ab iisdem habitæ fuissent, Cruces erigere, et Fideles ante eas orantes Indulgentias partiales consequi possent. Cum vero in præsens prioris concessionis tempus sit præterlapsum, idem Dilectus Filius humiliter Nobis supplicavit, ut eamdem ad aliud Septennium de Apostolica Nostra Auctoritate prorogare dignaremur. Nos piis hujusmodi votis

libenter obsecundantes, deque Omnipotentis Dei misericordia ac BB. Petri et Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus et singulis utriusque sexus Christifidelibus saltem corde contritis, qui ante Cruces, quas presbyteri sæculares nunc et pro tempore existentes in Congregatione SSmi Redemptoris *infra septennium proximum* post peractas sacras Missiones, erexerint in locis, ubi eas de Ordinariorum licentia habuerint, in honorem B. Mariæ V. Perdolentis septies salutationem Angelicam devote recitaverint, qua vice id egerint, septem annos totidemque quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta in perpetuum relaxamus; quas pœnitentiarum relaxationes etiam Animabus Christifidelium, quæ Deo in caritate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicari posse misericorditer in Domino impertimur. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Volumus autem ut præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 13. Augusti 1872. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo septimo.

(Loco Annuli Piscatoris.)

F. Card. Asquinius.

265.

Prorogatio Suspensionis Decretorum anni 1848 circa receptionem et professionem Novitiorum die 17. Januarii 1873 ad triennium concessa.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSmi Redemptoris, ad pedes Sanctitatis

[1]) Exstat Documentum originale.

Vestræ provolutus, humillime exponit, Dispensationem a Decretis anni 1848 circa receptionem et professionem Novitiorum, quam Sanctitas Vestra die 19. Januarii 1870 eidem Congregationi prorogare dignata est, proxime exspirare. Cum autem eædem rationes, pro hujus gratiæ concessione allatæ, adhuc subsistant, Orator novam ejusdem Dispensationis prorogationem humillime exorat.

Pro qua gratia etc.

Ex Audientia SSm̃i habita ab infrascripto Secretario Sacræ Congregationis super Statu Regularium sub die 17. Januarii 1873, Sanctitas Sua benigne annuit precibus Superioris Generalis et Rectoris Majoris Congregationis SSm̃i Redemptoris pro petita prorogatione *ad aliud triennium*, si tamdiu præsentes circumstantiæ perduraverint; servata in omnibus forma et tenore præcedentis Indulti. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Romæ. Datum ex Secretaria Sacræ Congregationis super Statu Regularium, hac die 22. Januarii 1873.

(L. † S.) S. Archiepiscopus Seleucien. Secretarius.

266.

Rescriptum Pontificium de die 24. Januarii 1873, quo concessio quatuor Scapularia sub unica formula benedicendi etiam ad Patres nostros Utriusque Siciliæ extenditur. [1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus humillime exponit quod sequitur.

Die 14. Septembris anni 1857 Sanctitas Vestra benigne concessit, ut Congregationis nostræ Sacerdotes in benedicendis et imponendis quatuor Scapularibus, videlicet, SSm̃æ Trinitatis, B. Mariæ V. de Monte Carmelo, Immaculatæ Conceptionis et Septem Dolorum (ad quæ benedicenda jam a tempore S. Fundatoris legitima facultate præditi sunt) unica Formula rite approbata uti

[1]) Documentum originale asservatur.

possint. Cum autem in Rescripto S. C. Indulgentiarum clausula habeatur, hanc gratiam valere in favore Congregationis SSm̃i Redemptoris extra Regnum Utriusque Siciliæ constitutæ; Orator humillime supplicat, ut etiam Patres ejusdem Congregationis in dicto Regno Utriusque Siciliæ, qui jam totius Congregationis corpori uniti atque jurisdictioni Oratoris subjecti sunt, eadem facultate uti valeant.

Pro qua gratia.

Ex Audientia SSm̃i. Die 24. Januarii 1873.

SSm̃us attentis expositis, benigne annuit pro gratia juxta preces. Servatis ceteroquin concessionis, de qua in supplici libello, forma et tenore. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

(L. † S.) R. Card. Monaco.

267.

Rescriptum Pontificium de die 23. Junii 1873 concedens, ut Patres in Germania durante suppressione domorum Missam in domibus privatis celebrare possint.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit quod sequitur.

Per decretum Cancellarii Imperii Germanici omnes et singulæ Domus Congregationis SSm̃i Redemptoris (non minus sexdecim) in dicto Imperio exsistentes, nuperrime suppressæ sunt, et Sacerdotibus ejusdem Congregationis omnes qualescumque functiones sacri ministerii, non excepta ipsa Missæ celebratione, penitus interdictæ sunt; ita ut nonnisi in secreto Missam dicere possint. In hisce tristissimis rerum adjunctis Orator ad Clementiam Sanctitatis Vestræ confugiens humillime supplicat pro gratia, ut Sacerdotes prædictæ Congregationis, durantibus iisdem circumstantiis, et usquedum in Colle-

[1]) Documentum originale asservatur.

giis regularibus aliarum Provinciarum collocari poterunt, Missam in domibus privatis dicere valeant. — Cumque talis ac tanta sit persecutio, ut præfatis Sacerdotibus ne stabile quidem domicilium eligere liceat, sed de loco in locum transire cogantur, Orator insuper Sanctitati Vestræ enixe supplicat pro gratia et facultate, ut, attentis anormalibus et extraordinariis circumstantiis, circa Oratoriorum decentiam et convenientiam conscientia ipsorum Sacerdotum, suorumque respectivorum Superiorum tantum oneretur.

Pro qua gratia etc.

Die 23. Junii 1873. SSm̃us Dominus Noster, audita relatione infrascripti Secretarii Sacræ Congregationis Concilii, benigne indulsit P. Rectori Majori Oratori, ut facultatem juxta petita gratis impertiatur, onerata Sacerdotum et Superiorum, de quibus in precibus, conscientia circa debitam Oratoriorum decentiam.

(L. † S.) P. Card. Caterini Præf.

Petrus Archiepiscopus Sardianus Secretarius.

268.

Rescriptum S. Pœnitentiariæ de die 14. Junii 1875, quo facultates in Folio ejusdem S. Congregationis ad triennium, absolvendi vero Hæreticos ad annum tantum prorogantur.[1])

Eminentissime et Reverendissime Domine,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, Sacram Purpuram Eminentiæ Vestræ reverenter deosculans, humiliter exponit quod sequitur.

Per Rescriptum de die 13. Junii 1870 Sacra Pœnitentiaria favore totius Congregationis SSm̃i Redemptoris ad novum Quinquennium prorogare dignata est Facultates in Folio ejusdem S. Pœnitentiariæ typis impressas, cum speciali Facultate illos etiam absolvendi Catholicos qui publice hæresim protulere vel publice dogma-

---

[1]) Documentum originale asservatur.

tizaverunt. Prædictæ facultates jam pluries concessæ fuerunt humili Oratori, facta sibi potestate easdem communicandi Superioribus suæ Congregationis, qui ipsas deinde Confessariis rite approbatis pro singulis Missionibus ad quas deputati fuerint, extra Missiones autem pro singulis casibus occurrentibus communicare possunt.

Cum itaque terminus ultimæ concessionis proxime instet, Orator Eminentiæ Vestræ R̃mæ humiliter supplicat, ut enunciatas Facultates iisdem forma et tenore ad aliud Quinquennium benigne prorogare dignetur.

Sacra Pœnitentiaria, de speciali, et expressa Apostolica Auctoritate, benigne sic annuente SS̃mo Domino Papa Pio IX. Dilecto in Christo Religioso Viro Superiori Generali Congregationis SS̃mi Redemptoris suprascriptas facultates in Folio typis impresso contentas, alias Eidem impertitas *ad Triennium,* facultatem vero absolvendi Hæreticos, de quibus in precibus, alias similiter ipsi concessam *ad Annum* tantum, servata præcedentis concessionis forma ac tenore, benigne prorogat, atque confirmat.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ in Sacra Pœnitentiaria.

Die 14. Junii 1875.

A. Pellegrini S. P. Secret.

Prorogamus ad alium annum, hac die 11. Junii 1876.

Antonius M. Card. Panebianco M. P.

Prorogamus ad alium annum hac die 12. Junii 1877.

Antonius M. Card. Panebianco M. P.

Et sic deinceps usque in præsens.

269.

Rescriptum Pontificium de die 10. Januarii 1876, quo facultas Stationes Viæ Crucis erigendi ad Decennium pro sexcentis Casibus prorogatur.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit quod sequitur.

Per Rescriptum de die 10. Septembris 1866 Sanctitas Vestra tum humili Oratori, tum Superioribus provincialibus et localibus, aliisve ejusdem Congregationis Sacerdotibus ab ipsis deputatis, ad novum Decennium et pro sexcentis casibus benigne prorogavit facultatem jam anno 1824 a Summo Pontifice Leone XII. concessam, atque a S. M. Gregorio XVI. et ab ipsa Sanctitate Vestra pluries prorogatam, erigendi Stationes Viæ Crucis cum applicatione Indulgentiarum huic pio exercitio adnexarum, non tantum in propriis Ecclesiis et Domibus, sed etiam, dummodo non exsistant in iisdem locis Patres Franciscani, et de consensu Ordinariorum, in alienis Ecclesiis et Oratoriis.

Cum autem numerus ultima vice concessus, propter frequentes Missiones aliaque spiritualia Exercitia, in quibus ad eorumdem fructus conservandos Stationes Viæ Crucis erigi solent, fere sit exhaustus: Orator humillime supplicat, ut Sanctitas Vestra ipsi prædictam facultatem ad novum Decennium, pro numero sexcentorum Casuum, et sub conditionibus supra expositis benigne concedere et prorogare dignetur. — Pro qua gratia etc.

Ex Audientia SSmi. Die 10. Januarii 1876.

SSmus, attentis expositis, benigne annuit pro petita enunciati Indulti prorogatione *ad aliud Decennium* ad formam in omnibus præcedentis Concessionis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

(L. † S.) R. Card. Monaco.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

270.

Prorogatio Suspensionis Decretorum anni 1848 circa receptionem et professionem Novitiorum die 14. Januarii 1876 ad triennium concessa.[1]

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSmi Redemptoris, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit, Dispensationem a Decretis anni 1848 circa receptionem et professionem Novitiorum, quam Sanctitas Vestra die 17. Januarii 1873 eidem Congregationi prorogare dignata est, proxime exspirare. Cum autem eædem rationes, pro hujus gratiæ concessione allatæ, adhuc subsistant, Orator novam ejusdem Dispensationis prorogationem humillime exorat.

Pro qua gratia etc.

Ex Audientia SSmi habita a me infrascripto Secretario Sacræ Congregationis super Statu Regularium sub die 14. Januarii 1876. Sanctitas Sua benigne annuit precibus Oratoris, pro petita prorogatione *ad aliud triennium,* si tamdiu præsentes circumstantiæ perduraverint, servata in omnibus forma et tenore præcedentis concessionis; Decretis ejusdem Sacræ Congregationis super Statu Regularium, ceterisque in contrarium quibuscumque non obstantibus.

Romæ. Datum ex Secretaria præfatæ Congregationis hac die 15. Januarii 1876.

(L. † S.) Sbarretti Secretarius.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

271.

Prorogatio facultatis Matutinum et Laudes duabus horis post meridiem elapsis recitandi die 17. Februarii 1876 ad quinquennium concessa. [1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime sequentia exponit.

Cum Patres ejusdem Congregationis per totum annum, etiam æstatis tempore, Missionibus, Exercitiis spiritualibus, concionibus et confessionibus excipiendis occupentur, Sanctitas Vestra, quo facilius iisdem ministeriis perfungi, et ea magis in commodum et utilitatem fidelium convertere possent, sub die 3. Martii 1856 omnibus præfatæ Congregationis Sacerdotibus facultatem, accedente justa et rationabili causa, Matutinum cum Laudibus sequentis diei quovis anni tempore, duabus horis post meridiem elapsis recitandi, ad Quinquennium benigne concessit. Quam facultatem Sanctitas Vestra confirmare et prorogare dignata est, tum annis 1861 et 1866, tum denuo die 27. Februarii 1871. Cum itaque terminus instet postremæ hujus concessionis, Orator Sanctitati Vestræ humillime supplicat, ut memoratam facultatem eadem forma et tenore, ad aliud Quinquennium clementer prorogare dignetur.

Pro qua gratia etc.

Ex Audientia SSm̃i. Die 17. Februarii 1876.

SSm̃us, attentis expositis, benigne annuit pro gratia petitæ enunciati Indulti prorogationis *ad aliud Quinquennium* ad formam in omnibus præcedentis Concessionis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

(L. † S.) R. Card. Monaco.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

272.

Breve Apostolicum Pii PP. IX. diei 10. Martii 1876 Sodalibus Piæ Unionis B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi diversas Indulgentias concedens.[1])

Pius PP. IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

Quum, sicuti relatum Nobis est, in Ecclesia Presbyterorum Sæcularium Congregationis SSm̃i Redemptoris Almæ hujus Urbis Nostræ pia quædam ac devota utriusque sexus Christifidelium Sodalitas, quæ *Pia Unio sub titulo et invocatione B. Mariæ Virginis de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi de Ligorio* dicitur, canonice, ut præfertur, erecta seu erigenda existat, cujus Confratres et Consorores quamplurima pietatis seu caritatis opera exercere consueverint, seu intendant; Nos, ut Sodalitas hujusmodi majora in dies suscipiat incrementa, de Omnipotentis Dei misericordia ac BB. Petri et Pauli App. ejus auctoritate confisi; omnibus et singulis utriusque sexus Christifidelibus, qui dictam Sodalitatem in posterum ingredientur, die primo eorum ingressus, si vere pœnitentes et confessi SSm̃um Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, Plenariam; ac tam adscriptis quam pro tempore adscribendis in dictam Sodalitatem Confratribus et Consororibus in cujuslibet eorum mortis articulo, si vere quoque pœnitentes et confessi ac S. Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti Nomen Jesu ore, si potuerint, sin minus, corde devote invocaverint, etiam Plenariam; nec non eisdem nunc et pro tempore existentibus dictæ Sodalitatis Confratribus et Consororibus vere pœnitentibus et confessis ac S. Communione refectis, qui præfatæ Sodalitatis Ecclesiam die festo principali dictæ Sodalitatis per eosdem Confratres semel tantum eligendo et per Dilectum Filium nostrum in hac Alma Urbe Vicarium in spiritualibus Generalem approbando, vel uno ex septem diebus continuis imme-

[1]) Documentum originale asservatur.

diate sequentibus cujusque Confratrum et Consororum arbitrio sibi statuendo, singulis annis devote visitaverint, ibique pro Christianorum Principum concordia, hæresum exstirpatione, peccatorum conversione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Insuper dictis Confratribus et Consororibus, qui, corde saltem contriti, Ecclesiam hujusmodi quatuor aliis anni feriatis vel non feriatis seu Dominicis diebus per memoratos Confratres semel tantum etiam eligendis et ab eodem Dilecto Filio Nostro in Urbe Vicario in spiritualibus Generali approbandis visitaverint, et ibidem ut supra oraverint, quo ex hisce die id egerint, septem annos totidemque quadragenas; quoties vero Missis et aliis divinis Officiis in præfata Ecclesia pro tempore celebrandis et recitandis interfuerint, aut quascumque Processiones de licentia Dilecti Filii Nostri in Urbe Vicarii in spiritualibus Generalis faciendas, Sanctissimumque Eucharistiæ Sacramentum tam in Processionibus, quam cum ad infirmos aut alias quocumque et quandocumque pro tempore deferetur, comitati fuerint, vel si impediti, campanæ ad id signo dato, semel Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinquies Orationem et Salutationem easdem pro animabus defunctorum Confratrum et Consororum hujusmodi recitaverint, aut quodcumque aliud pietatis et charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum operum exercitio sexaginta dies de injunctis eis seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Quas omnes et singulas Indulgentias, peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes etiam animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicari posse indulgemus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut si alias

dictis Confratribus et Consororibus præmissa peragentibus aliqua alia Indulgentia similis perpetuo vel ad tempus nondum elapsum duratura concessa fuerit, illa revocata sit, prout per præsentes Apostolica Auctoritate revocamus; utque si dicta Sodalitas alicui Archisodalitati aggregata jam sit, vel in posterum aggregetur, aut quavis alia ratione uniatur, vel etiam quomodolibet instituatur, priores et quævis aliæ Litteræ Apostolicæ illi nullatenus suffragentur, sed ex tunc eo ipso nullæ sint.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 10. Martii 1876. Pontificatus Nostri Anno Trigesimo.

(L. Annuli Pisc.) F. Card. Asquinius.

273.

Breve Apostolicum Pii PP. IX. de die 31. Martii 1876, quo Archisodalitas B. M. V. de Perpetuo Succursu erecta et Superior Generalis Congr. SS. Red. pro tempore ejusdem Rector constitutus est. [1])

Pius PP. IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

Quod in majorem Beatissimæ Mariæ Virginis Immaculatæ Dei Genitricis, omniumque nostrum amantissimæ Matris gloriam et laudem cedat, id Nos, qui vel a pueritia intimo cordis affectu, omnique obsequio et pietate Eam colimus, libenti, alacrique animo præstare atque indulgere satagimus. Jam vero, quum antiquo cultu, ac beneficiis celebris B. Mariæ Virg. *de Perpetuo Succursu* Imago, olim ad S. Matthæi Apostoli Evangelistæ, vico Merulana, religiosissime culta, maximo Fidelium concursu, solemnique pompa, ab oblivione, in qua, ob temporum vicissitudines, jacebat, vindicata, in Templo ad honorem S. Alphonsi Mariæ de Ligorio in Exquiliis, collocata fuerit, publicæque venerationi reddita, nonnulli Fideles, ad præfatam Imaginem impensiori studio et

---

[1]) **Exstat Documentum originale.**

assiduitate colendam, piam Sodalitatem instituerunt. Hujusce Sodalitatis a Venerabili Fratre Nostro Constantino S. E. R. Cardinali Patrizi in Alma Urbe Vicario Nostro in spiritualibus Generali canonice anno 1871, ex Decreto die 23. Maji ejusdem anni edito, institutæ dignitatem ac splendorem augere cupientes, illam Archisodalitatis titulo ac privilegiis exornandam censuimus. Quare omnes et singulos, quibus hæ Litteræ Nostræ favent, peculiari beneficentia prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et pœnis quovis modo vel quavis de causa latis, quas si forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes, ac absolutos fore censentes, prædictam *Sodalitatem a Beatissima Maria Virgine de Perpetuo Succursu, et a S. Alphonso Maria de Ligorio,* in Almæ Urbis Nostræ Ecclesia in honorem ejusdem S. Alphonsi, canonice erectam, *in Archisodalitatem* cum omnibus et singulis juribus, honoribus, prærogativis, et præeminentiis solitis et consuetis, Apostolica auctoritate Nostra, earum Litterarum vi, in modum perpetuum erigimus atque instituimus. Archisodalitatis autem sic erectæ Proceribus ac Sodalibus, ut alias ejusdem nominis ac instituti Sodalitates, ubique locorum, nunc et in posterum, exsistentes eidem Archisodalitati, servatis tamen forma Constitutionis fel. rec. Clementis PP. VIII. Prædecessoris Nostri, ceterisque Ordinationibus Apostolicis desuper editis, aggregare, illisque omnes et singulas Indulgentias, peccatorum remissiones ac pœnitentiarum relaxationes ipsi Sodalitati in Archisodalitatem a Nobis, tenore præsentium, erectæ a Sede Apostolica concessas hactenus, et quæ sint communicabiles, communicare libere ac licite possint et valeant, Apostolica auctoritate Nostra, perpetuis futuris temporibus concedimus atque indulgemus. Superiori Generali præterea, et Rectori Majori Congregationis SSm̃i Redemptoris concedimus et mandamus, ut ipse, ejusque Successores memoratæ Sodalitatis in Archisodalitatem erectæ hoc futurisque temporibus Re-

ctores sint, eidemque Superiori Generali, ejusque hoc in munere Successoribus potestatem deputandi alium ejusdem Congregationis Sacerdotem idoneum, qui suo nomine et auctoritate partes Moderatoris præfatæ Sodalitatis exerceat, facimus et impertimus. Decernentes has Litteras Nostras firmas, validas, et efficaces exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos spectat et pro tempore spectabit, in omnibus plenissime suffragari, sicque in præmissis per quoscumque Judices, et delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari et definiri debere, atque irritum et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus et Sanctionibus Apostolicis, et quatenus opus sit, Sodalitatis supradictæ, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, et consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, et Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis, quibus omnibus et singulis illorum tenores præsentibus pro plene et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 31. Martii 1876. Pontificatus nostri Anno Trigesimo.

(L. Annul. Piscat.) F. Card. Asquinius.

274.

Breve Apostolicum Pii PP. IX. de die 16. Maji 1876 Rectoribus Sodalitatis Piæ Unionis B. M. V. de Perpetuo Succursu facultatem concedens Numismata benedicendi ad decennium.[1])

Pius PP. IX.

Ad futuram rei memoriam.

Exponendum nuper Nobis curavit dilectus Filius Presbyter Nicolaus Mauron, Superior Generalis Congregationis SSm̃i Redemptoris, et Rector *Archisodalitatis B. Mariæ Virginis de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi Mariæ de Ligorio,* in Ecclesia ipsius Congregationis Almæ Urbis Nostræ canonice institutæ, sibi esse in votis, ut, ad pietatem Sodalium fovendam, Rectoribus pro tempore Archisodalitatis prædictæ, et aliarum ejusdem tituli Sodalitatum, quas ipsa sibi adgregarit, facultatem concedere dignaremur, *sacra Numismata* benedicendi, *Imagines B. Mariæ Virginis de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi de Ligorio referentia,* quæ Sodales gestare solent, eaque specialibus Indulgentiis ditandi. Nos igitur piis hujusmodi precibus, quantum cum Domino possumus, benigne annuere volentes, et de Omnipotentis Dei misericordia, ac BB. Petri et Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, Rectoribus pro tempore Archisodalitatis præfatæ, et aliarum ejusdem tituli Sodalitatum, ut deinceps *ad Decennium proximum* tantum sacra Numismata, quæ supra diximus, a Sodalibus gestanda, cum applicatione Indulgentiarum, quæ a Nobis initio Nostri Pontificatus concessæ sunt, in forma Ecclesiæ consueta, privatim benedicere possint et valeant, tenore præsentium concedimus et indulgemus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die 16. Maji 1876 Pontificatus Nostri Anno Trigesimo.

(L. Annuli Pisc.) Pro D. Card. Asquinio

D. Jacobini, Substitutus.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

275.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 18. Maji 1876, quo Officium proprium cum Missa B. M. V. de Perpetuo Succursu sub ritu duplici II. classis Dominica ante festum Nativitatis S. Joannis Bapt. celebrandum conceditur loco festi B. M. V. de Succursu. [1]

Beatissime Pater,

Infrascriptus Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSm̃i Redemptoris ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, sequentia humillime exponit.

In Kalendario proprio ejusdem Congregationis, approbato a S. Rituum Congregatione die 3. Aprilis 1821 et ab eadem S. Congregatione sub die 30. Julii 1830 confirmato, insertum habetur sub die 16. Junii Officium cum Missa *B. Mariæ Virginis de Succursu ritu duplicis majoris.*

Jam vero, per Rescriptum autographum de die 11. Decembris 1865 Sanctitas Vestra benigne mandavit, ut vetus et miraculis clara *Imago Beatæ Mariæ Virginis sub titulo de Perpetuo Succursu,* olim per tria sæcula in diruta Ecclesia S. Matthæi in Merulana exposita ac dein oblivioni tradita, iterum cultui publico restitueretur in Ecclesia Congregationis nostræ ad SSm̃um Redemptorem et in honorem S. Alphonsi de Urbe. Itaque die 26. Aprilis 1866, quam maxima solemnitate et ingenti fidelium concursu ac lætitia, ejusdem venerandæ Imaginis celebrata fuit expositio; et sequenti anno, Dominica ante octavum Kalendas Julii, die scilicet 23. Junii, hæc eadem Sacra Effigies a Rm̃o Capitulo Vaticano aurea corona insignita fuit.

Insuper, per Litteras Apostolicas de die 13. Aprilis 1866 Sanctitas Vestra benigne concessit Indulgentiam plenariam singulis annis lucrandam die, quo in præfata Ecclesia nostra de Urbe Festum *B. M. V. sub dicto titulo*

---

[1] Exstat Documentum originale.

de Perpetuo Succursu celebratur; nec non Indulgentiam partialem pro quolibet anni die.

Præterea, per Rescriptum S. Rituum Congregationis de die 17. Maji 1866, eadem Sanctitas Vestra nonnullas *Orationes in honorem B. M. V. de Perpetuo Succursu,* a Rm̃o P. D. Fidei Promotore revisas, Apostolica Auctoritate benigne approbavit, atque Indulgentiis ditavit.

Vix verbis exprimi potest, Beatissime Pater, singularis devotio, qua, tum in hac alma Urbe, tum in exteris regionibus non modo Europæ, verum etiam in Statibus fœderatis Americæ, in Mexicana regione et Canadensi, in Republica Æquatoriana atque in remotissimis Australiæ et Sinensium partibus, Christifideles Beatam Virginem Mariam sub titulo de Perpetuo Succursu colunt ac venerantur. Nam, ut prætereani plura millia millium cujusque generis imaginum et numismatum, jam *quadringentæ et amplius Effigies* ex miraculis claro Archetypo fideliter expressæ, in Ecclesiis sive Oratoriis habentur expositæ, quæ Indulgentiis a Sanctitate Vestra concessis ditatæ, et gratiis pene innumeris illustratæ, summa populorum veneratione coluntur. Quinimo jam plures *Ecclesiæ* in Gallia, Germania, Scotia et America sub invocatione Beatæ Mariæ Virginis de Perpetuo Succursu recenter erectæ sunt.

Ad augendam vero Christifidelium devotionem erga hanc Sacram Imaginem, jam anno 1871 in præfata Ecclesia nostra de Urbe, per Decretum Em̃i Cardinalis Vicarii de die 23. Maji ejusdem anni, canonice erecta fuit *Pia Unio sub titulo et invocatione B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi Mariæ de Ligorio.* Idemque Em̃us Cardinalis Vicarius per Rescriptum diei 20. Martii proxime elapsi, pro die festo principali ejusdem piæ Sodalitatis assignavit *Festum B. M. V. de Perpetuo Succursu, celebrandum Dominica ante octavum Kalendas Julii;* cui festo ipsa Sanctitas Vestra, per Litteras Apostolicas de die 10. Martii hujusce anni, benigne adnexit Indulgen-

tiam plenariam, lucrandam sive præfata die Dominica, sive uno ex septem diebus immediate sequentibus.

Hanc demum Piam Unionem eadem Sanctitas Vestra per alias Litteras Apostolicas in forma Brevis de die 31. Martii proxime elapsi, nomine et titulo *Archisodalitatis* benigne condecorare dignata est; cum facultate alias ejusdem tituli et nominis sodalitates ubique locorum aggregandi eisque Indulgentias ab eadem Sanctitate Vestra concessas rite et legitime communicandi.

Quæ cum ita sint, et quum Beatissima Virgo sub titulo *de Perpetuo Succursu* speciatim ab Alumnis nostris ceu peculiaris Advocata et Patrona tenerrimo affectu colatur; ut pro tantis beneficiis grati animi sensus exhibeantur, Orator humillime petit:

I. = Ut in posterum omitti possit, *Officium cum Missa B. M. V. de Succursu,* in Kalendario Congregationis nostræ sub ritu duplicis majoris diei 16. Junii affixum; et in ejus loco substitui valeat *Officium proprium cum Missa in honorem B. M. V. sub titulo de Perpetuo Succursu* hic adnexum.

II. = Ut, attenta solemnitate qua Festum B. M. V. de Perpetuo Succursu in universa Congregatione nostra peragitur, prædictum Officium cum Missa celebrari valeat *ritu duplicis secundæ classis.*

III. = Ut, in memoriam Solemnis Incoronationis Sacræ Effigiei B. M. V. de Perpetuo Succursu, anno 1867 a R̃m̃o Capitulo Vaticano peractæ, dictæ Festivitati celebrandæ assignetur *Dominica ante octavum Kalendas Julii* (scilicet Dominica ante Festum S. Joannis Baptistæ), et, occurrente festo altioris ritus, transferri valeat in *Dominicam immediate sequentem.*

IV. = Tandem, quum in adnexo Officio proprio cum Missa, exceptis dumtaxat mentione tituli, Lectione VI. et Homilia in III. Nocturno, reliqua omnia desumpta sint ex Officiis et Missis de Beata Virgine jam a Sancta Sede approbatis et Congregationi nostræ concessis; Orator humiles preces adjicit, ut prædictum Officium cum

Missa a S. Rituum Congregatione *per viam summariam* examinari et approbari valeat.

Interim, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, Apostolicam Benedictionem enixe imploro.

Sanctitatis Vestræ

humillimus et devotissimus servus et filius
Nic. Mauron C. SS. Red. Sup. Gen.
(L. † S.) et Rect. Maj.

(Additur formulare Officii et Missæ in Proprio Nostræ Congregationis contentum.)

Congregationis SSmi Redemptoris.

Quum Beata Virgo Maria sub titulo de Perpetuo Succursu ab Alumnis Congregationis SSmi Redemptoris ceu peculiaris Advocata et Patrona colatur, Rmus Pater Nicolaus Mauron hodiernus Superior Generalis et Rector Major memoratæ Congregationis a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa IX. humiliter postulavit:

1. = Ut in posterum in Kalendario Congregationis suæ omitti possit Officium cum Missa Beatæ Mariæ Virginis de Succursu sub ritu duplicis majoris diei 16. Junii affixum ac in ejus locum substitui Officium proprium cum Missa in honorem Beatæ Mariæ Virginis sub titulo de Perpetuo Succursu, et a se pro opportuna revisione et approbatione exhibitum.

2. = Ut attenta solemnitate qua Festum Beatæ Mariæ Virginis de Perpetuo Succursu in universa Congregatione sua peragitur prædictum Officium cum Missa celebrari valeat ritu duplicis secundæ Classis.

3. = Ut in memoriam solemnis Incoronationis Sacræ Effigiei Beatæ Mariæ Virginis de Perpetuo Succursu Fidelium venerationi expositæ in Ecclesia Congregationis suæ ad Sanctissimum Redemptorem et in honorem S. Alphonsi Mariæ de Ligorio in Urbe, anno 1867 a Rmo Capitulo Vaticano peractæ, dictæ Festivitati celebrandæ assignetur Dominica præcedens diem octavam ante Kal. Julii,

scilicet Dominica ante Festum Nativitatis S. Joannis Baptistæ, eaque impedita a Festo altioris ritus præfatum Officium cum Missa transferri valeat ad Dominicam immediate sequentem.

Sanctitas porro Sua audita fideli de omnibus relatione ab infrascripto Secretario facta de speciali gratia in omnibus juxta Oratoris preces benigne annuere dignata est prævia tamen prædicti Officii et Missæ revisione peragenda per R. P. D. Sanctæ Fidei Promotorem, ac Rm̃um Dominum Sacrorum Rituum Assessorem una cum Secretario.

Hac autem revisione expleta Sanctitas Sua Officium et Missam juxta modum quo in superiori authentico Exemplari prostat suprema Auctoritate sua approbavit, atque concessit, ut idem Officium cum Missa recitari ac respective celebrari valeat ab Alumnis enunciatæ Congregationis SSm̃i Redemptoris in Festo Beatæ Mariæ Virginis sub titulo de Perpetuo Succursu: servatis Rubricis.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 18. Maji 1876.

C. Episc. Ostien. et Velitern. Card. Patrizi
S. R. C. Præf.

(L. † S.) Plac. Ralli S. R. C. Secretarius.

276.

Breve Apostolicum Pii PP. IX. de die 19. Maji 1876, quo Aggregatis Archisodalitatis B. M. V. de Perpetuo Succursu diversæ Indulgentiæ concessæ sunt.[1])

Pius PP. IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

Spirituali Fidelium bono et consolationi, quantum in Domino possumus, consulere, et porrectis Nobis precibus nomine hodierni Præsidis Archisodalitatis *B. Mariæ Virginis de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi Mariæ de*

[1]) Documentum originale asservatur.

Ligorio, in Ecclesia ejusdem S. Alphonsi almæ Urbis Nostræ canonice institutæ, benigne obsecundare volentes; omnibus et singulis utriusque sexus Christifidelibus ad hanc Archisodalitatem, vel ad aliam quamlibet ejusdem nominis et tituli Sodalitatem eidem Archisodalitati adgregatam adscriptis, vel pro tempore adscribendis, si vere pœnitentes et confessi ac S. Communione refecti, uno quo cuique eorum libeat cujusque mensis die consecrationem die adscriptionis factam ex instituto renovaverint, et quotannis Missæ pro animabus Sodalium defunctorum ex instituto Archisodalitatis celebrandæ interfuerint, ac præterea Ecclesiam seu Oratorium, si habeant, Sodalitatis visitaverint, ibique pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, peccatorum conversione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione, pias ad Deum preces effuderint, et die festo S. Alphonsi Mariæ de Ligorio, vel uno ex septem diebus continuis immediate subsequentibus, ad uniuscujusque Sodalis arbitrium sibi eligendo, Ecclesiam aut Oratorium præfatum devote etiam visitaverint, ibique pias, ut ante dictum est, preces effuderint, quo die præfatorum hæc egerint, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Iisdem vero Sodalibus saltem corde contritis, quolibet die Ecclesiam aut Oratorium Sodalitatis, ibique sitam Imaginem B. Mariæ Virg. de Perpetuo Succursu, aut S. Alphonsi de Ligorio devote visitaverint, atque ibidem, ut supra dictum est, oraverint, tercentum dies de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Quas omnes et singulas Indulgentias, peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes, etiam animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicari posse indulgemus. Præterea Indulgentiarum omnium, quas hæc S. Sedes Archisodalitati et adgregatis huic rite Sodalitatibus concessit, aut in posterum concessura est, acquisitionem Sodalibus ipsis faciliorem reddere cu-

pientes, ut eas in qualibet Ecclesia, aut Oratorio publico, si legitima causa impediantur quominus Ecclesiam vel Oratorium Sodalitatis adire possint, et si in aliqua Communitate religiosa vitam degant, in Ecclesia vel Oratorio, quo ad orandum convenire solent, lucrari valeant, Auctoritate Nostra Apostolica concedimus et elargimur. In contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 19. Maji 1876 Pontificatus Nostri Anno Trigesimo.

(L. Annuli Pisc.) F. Card. Asquinius.

277.

Decretum Sacr. Rituum Congregationis de die 1. Junii 1876, quo favore Sodalitatum B. M. V. de Perpetuo Succursu privilegia circa Missam solemnem in festis B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi conceduntur. [1])

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa IX., referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, attentis expositis, favore enunciatarum Sodalitatum, tam erectarum, quam erigendarum, insequentia privilegia de speciali gratia concedere dignatus est:

I. Ut in earumdem Ecclesiis vel Oratoriis publicis, intuitu *Festivitatis in honorem Beatæ Mariæ Virginis de Perpetuo Succursu* peragendæ, vel Dominica ante octavum Kalendas Julii, vel Dominica immediate sequenti, vel alia quacumque die, ad quam de consensu Rm̃i Or-

---

[1]) Documentum originale asservatur.

dinarii eadem Festivitas transferatur, unica Missa solemnis propria sub memorato titulo decantari valeat; dummodo non occurrat aliud Deiparæ Festum, Duplex primæ vel secundæ classis, Dominica privilegiata, aut Feria, Vigilia vel Octava pariter privilegiata: servatis Rubricis.

II. Ut in iisdem Ecclesiis vel Oratoriis publicis, intuitu *Festivitatis in honorem Sancti Alphonsi Mariæ de Ligorio, Episcopi Confessoris et Doctoris,* ibi celebrandæ aliqua Dominica post Festum ipsum occurrente, unica pariter Missa solemnis propria de prædicto Sancto Alphonso decantari valeat; dummodo non occurrat Duplex primæ vel secundæ classis aut Dominica privilegiata: servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 1. Junii 1876.

C. Episc. Ostien. et Velitern. Card. Patrizi
S. R. C. Præf.

(L. † S.) Plac. Ralli S. R. C. Secretarius.

278.

Decretum Sacr. Rituum Congregationis de die 1. Junii 1876, quo conceditur, ut festum S. Joan. Francisci Regis Conf assignetur ad diem 16. Junii.[1])

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit:

Per Decretum S. Rituum Congregationis de die 18. Maji hujusce anni, Sanctitas Vestra benigne mandavit, ut in posterum omittatur Festum B. Mariæ V. de Succursu, in Kalendario proprio Congregationis nostræ diei 16. Junii assignatum, et in ejus locum substituatur Officium proprium cum Missa in honorem B. Mariæ V. sub titulo de Perpetuo Succursu, celebrandum Dominica ante Festivitatem S. Joannis Baptistæ.

---

1) Exstat Documentum originale.

Quapropter Orator humillime petit:

I. = Ut Festum S. Francisci Regis, Confessoris non Pontificis in Kalendario nostro diei 17. Junii ritu duplici affixum, in posterum assignetur diei 16. ejusdem mensis, juxta Martyrologium Romanum.

II. = Cum prædicta Dominica ante festivitatem S. Joannis Baptistæ hoc anno incidat in die 18. Junii, quo, ex Kalendario nostro, celebrandum est Festum S. Calogeri, Confessoris non Pontificis, ritu duplici; Orator, ad evitandam plurium Festorum translationem, Sanctitati Vestræ supplicat pro gratia, ut, præsenti hoc anno, tam in Ecclesiis nostris de Urbe, quam in illis ubi jam Festivitas B. Mariæ V. sub titulo de Perpetuo Succursu peragi poterit, proxima die 17. Junii celebrari valeat Festum S. Calogeri.

Pro qua gratia.

Congregationis SSmi Redemptoris.

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa IX. referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, attentis expositis benigne annuit:

I. = Ut in Kalendario perpetuo enunciatæ Congregationis ob rationem in precibus expositam Festum Sancti Joannis Francisci Regis Confessoris affigi valeat, loco diei 17. Junii, antecedenti die quo idem Sanctus in Martyrologio Romano laudatur.

II. = Ut hoc anno et vice tantum Festum Sancti Calogeri Confessoris celebrari valeat die 17. Junii pro locis in supplici libello enunciatis; servatis Rubricis.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 1. Junii 1876.

C. Episc. Ostien. et Velitern. Card. Patrizi
S. R. C. Præf.

(L. † S.) Plac. Ralli S. R. C. Secretarius.

279.

Rescriptum Propagandæ Fidei de die 20. Augusti 1876 quo ad triennium Provinciis Americæ Septentrionalis conceditur, ut quatuor diebus infra Octavam OO. Sanctorum Missa cantata de Requie celebrari possit.[1])

Beatissime Pater,

Josephus Helmpræcht et Nicolaus Jæckel, alter Superior Provinciæ Americanæ Baltimorensis, alter Provinciæ Americanæ S. Ludovici, Congregationis SSm̃i Redemptoris, ad pedes Sanctitatis Vestræ provoluti, humiliter exponunt quæ sequuntur.

Juxta Kalendarium proprium Congregationis nostræ fieri potest, et hoc anno reapse fit, ut infra Octavam Festi Omnium Sanctorum plura Festa duplicia translata celebranda sint. Quum autem infra hanc Octavam potissimum Christifideles plerumque Missas de Requie cantandas petant, in casu memorato, piis eorum votis satisfieri non potest. Oratores igitur humillime supplicant, ut Sanctitas Vestra Presbyteris Congregationis SSm̃i Redemptoris, in hisce exsistentibus, facultatem concedat, infra prædictam Octavam Missas cantandi de Requie, quocumque Festo duplici minore occurrente, ipsa tamen die octava excepta.

Pro qua gratia etc.

Ex Audientia SSm̃i habita die 20. Augusti 1876.

SSm̃us Dominus Noster Pius Divina Providentia PP. IX. referente me infrascripto S. Congregationis de Propaganda Fide Pro-Secretario, benigne annuit pro gratia juxta preces *ad triennium* pro quatuor octavæ diebus.

Datum Romæ ex Ædibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die et anno ut supra.

Gratis sine ulla prorsus solutione.

(L. † S.) J. B. Agnozzi Pro-Secretarius.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

280.

Summarium Indulgentiarum Archisodalitati sub titulo et Invocatione B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi Mariæ de Ligorio nec non Sodalitatibus ipsi canonice aggregatis concessarum.[1])

§. I. Prænotanda.

I. Omnes et singulæ infrascriptæ Indulgentiæ, sive plenariæ, sive partiales, Fidelibus *defunctis* per modum suffragii applicari possunt. — (Breve 10. Martii et 19. Maji 1876 etc.)

II. *Confessio et sacra Communio,* si præscribantur, peragi possunt ab omnibus Christifidelibus *die, qui immediate præcedit* illum, pro quo concessa fuerit Indulgentia. — (Decr. 6. Oct. 1870.)

III. *Qui semel saltem in hebdomada confiteri solent,* nisi legitime impediantur, et nullius lethalis culpæ a se post ultimam confessionem commissæ sibi conscii sunt, omnes per hebdomadam occurrentes Indulgentias (excepta Indulgentia Jubilæi) lucrari valent, etiam sine actuali confessione. — (Decr. 9. Dec. 1763.)

IV. *Sacra Communio et visitatio ecclesiæ* a respectivis Confessariis in alia pia opera *commutari* possunt favore Fidelium, qui sunt *habitualiter infirmi, chronici,* ob physicum permanens aliquod impedimentum e domo egredi impotentes, *exceptis tamen illis qui in Communitate morantur.* — (Decr. 18. Sept. 1862.)

V. *Sodales nostri sæculares,* legitime impediti quominus præscriptam Visitationem Ecclesiæ vel Oratorii *Sodalitatis* peragant, adire possunt *quamcumque Ecclesiam aut Oratorium publicum;* Sodales vero *in aliqua Communitate religiosa* vitam degentes visitare possunt propriam Ecclesiam, vel Oratorium quo ad orandum convenire solent. — (Breve 19. Maji 1876.)

VI. Si Festum quodcumque *quoad solemnitatem et externam celebrationem* (non quoad solum Officium et Mis-

[1]) Exstat Documentum originale.

sam) legitime transferatur, transfertur etiam *Indulgentia* eidem Festo adnexa. — (Decr. 9. Aug. 1852.)

§. II. Indulgentiæ a Sodalibus lucrifaciendæ.

I. Indulgentiæ plenariæ.

1. *Die primo eorum ingressus in Sodalitatem,* si vere pœnitentes et confessi, SS. Eucharistiæ Sacramentum sumpserint. — (Breve 10. Martii 1876.)

2. *In cujuslibet eorum mortis articulo,* si vere quoque pœnitentes et confessi, ac S. Communione refecti, vel quatenus id facere nequiverint, saltem contriti Nomen Jesu ore, si potuerint, sin minus corde, devote invocaverint. — (Idem Breve.)

3. Dominica ante festum Nativitatis S. Joannis Baptistæ (aliave die), qua celebratur *Festivitas B. M. V. de Perpetuo Succursu,* vel uno ex septem diebus continuis immediate sequentibus, cujusque Confratrum et Consororum arbitrio sibi statuendo, si vere pœnitentes et confessi, ac S. Communione refecti, Sodalitatis Ecclesiam vel Oratorium devote visitaverint, ibique consuetas ad Deum preces effuderint. — (Idem Breve, et Rescr. Emi Card. Vicarii 20. Martii 1876.)

4. Die 2. Augusti (aliave die), qua celebratur *Festum S. Alphonsi Mariæ de Ligorio,* vel uno ex septem diebus continuis immediate subsequentibus, ad uniuscujusque Sodalis arbitrium sibi eligendo; iisdem conditionibus ut in n. 3. — (Breve 19. Maji 1876.)

5. *Semel in anno,* die quo *Missæ pro animabus Sodalium defunctorum* ex instituto Archisodalitatis celebrandæ interfuerint; iisdem adimpletis conditionibus. — (Idem Breve.)

6. *Semel in mense,* die ab unoquoque Sodalium eligendo, quo, iisdem servatis conditionibus, *Consecrationem* die adscriptionis factam ex instituto Archisodalitatis renovaverint. — (Idem Breve.)

7. *Semel in mense,* pro iis qui, servatis solitis conditionibus, semel saltem in die per integrum mensem,

quocumque idiomate recitaverint preces jaculatorias: *O Maria, Madre . . . ., Mio Protettore, S. Alfonso . . . .* — (Rescr. 26. Sept. 1877.)

II. Indulgentiæ partiales.

1. *300 dierum,* quocumque die saltem corde contriti Ecclesiam aut Oratorium Sodalitatis, ibique sitam Imaginem B. M. V. de Perpetuo Succursu aut S. Alphonsi Mariæ de Ligorio devote visitaverint, atque ibidem, ut supra dictum est, oraverint. — (Cit. Breve.)

2. *Septem annorum totidemque quadragenarum,* sequentibus quatuor anni diebus, si corde saltem contriti, Ecclesiam Sodalitatis visitaverint, et ibidem ut supra oraverint, videlicet: — in festis SS. Archang. *Michaelis* (29. Sept.) et *Gabrielis* (18. Martii), quippe qui in ipsa S. Effigie repræsentantur; — *S. Matthæi* Apost. et Evang. (21. Sept.), ad servandam memoriam dirutæ Ecclesiæ S. Matthæi, in qua olim per tria sæcula veneranda Imago colebatur; — et *B. M. V. de Bono Consilio* (26. Aprilis), quo die, anno 1866, eadem S. Effigies cultui restituta est. — (Breve 10. Martii et Rescr. Emi Card. Vicarii 20. Martii 1876.)

3. *60 dierum,* quoties *Missis* et aliis divinis Officiis in Ecclesia Sodalitatis interfuerint, etc.; — aut *quoties quodcumque aliud pietatis et charitatis opus exercuerint.* — (Breve 10. Martii 1876.)

4. Indulgentia *100 dierum,* semel in die lucranda ab omnibus Fidelibus (etiam non Sodalibus), qui, quocumque idiomate, dummodo versio sit fidelis, quamlibet ex tribus Orationibus approbatis devote recitaverint: *Ecco, o Madre del Perpetuo Soccorso* etc. — (Rescr. S. R. C. 17. Maji et Declar. S. C. Indulg. 4. Julii 1866.)

5. Indulgentia *300 dierum,* ter singulis diebus ab iis lucranda, qui preces jaculatorias: *O Maria . . . ., Mio Protettore,* mane, meridie aut vespere devote recitaverint. — (Rescr. 26. Sept. 1877.)

6. Indulgentia *100 dierum* semel in die, pro iis qui Antiphonam: *S. Maria, succurre .... quicumque implorant tuum Perpetuum Succursum* privatim aut publice recitaverint. — (Rescr. et Declar. S. C. Indulg. 22. Aprilis 1882.)

§. III. Indulgentiæ SS. Numismatibus adnexæ.

In Statutis Archisodalitatis enixe commendatur Sodalibus, ut appensum semper collo gestent *Numisma,* cui imagines impressæ sint *B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi.* Porro, per Breve 16. Maji 1876, Pius PP. IX. benigne concessit Directoribus pro tempore facultatem benedicendi prædicta sacra Numismata (ad decennium, et favore tantum Sodalium), cum applicatione Indulgentiarum, quæ *papales* dicuntur.

Ad lucrandas istas Indulgentias, præter *adimplenda opera* infra præscripta, requiritur ut Sodales sacrum Numisma benedictum *secum deferant,* aut saltem illud in cubiculo aliove decenti loco suæ habitationis retineant, et coram eo respectivas preces recitent.

Indulgentiæ, ex duplici Opere approbato *Raccolta,* et *Decreta authentica* desumptæ, sunt sequentes:

1. Quicumque *semel saltem in singulas hebdomadas* Coronam Domini aut B. Virginis, vel Rosarium ejusve *tertiam partem,* aut Officium, sive divinum, sive parvum ejusdem B. Virginis, vel Defunctorum, aut septem Psalmos Pœnitentiales, vel Graduales recitabit; aut rudimenta Fidei tradere, aut detentos in carcere, vel alicujus domus, hospitalis ægrotos visitare, aut pauperibus subvenire, aut *Missam audire,* vel si Sacerdos est celebrare consuevit: si vere pœnitens et confessus, SSm̃æ Eucharistiæ Sacramentum sumpserit ac pias ad Deum preces fuderit pro hæresum extirpatione, Fidei catholicæ propagatione etc., *Indulgentiam plenariam* consequetur in quolibet ex sequentibus diebus: *Nativitatis Domini* (25. Dec.), *Epiphaniæ* (6. Jan.), *Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, SS. Trinitatis* et *Corporis Christi;* tum

diebus *Purificationis* (2. Febr.), *Annuntiationis* (25. Mart.), *Assumptionis* (15. Aug.), *Nativitatis* (8. Sept.), et *Immacul. Conceptionis B. M. V.* (8. Dec.), nec non diebus *Nativitatis S. Joannis Bapt.* (24. Junii), SS. Apost. *Petri et Pauli* (29. Junii), *Andreæ* (30. Nov.), *Jacobi* (25. Julii), *Joannis* (27. Dec.), *Thomæ* (21. Dec.), *Philippi et Jacobi* (1. Maji), *Bartholomæi* (24. Aug.), *Matthæi* (21. Sept.), *Simonis et Judæ* (28. Oct.), *Mathiæ* (24. Febr.), *S. Joseph* (19. Mart.), atque *Omnium Sanctorum* (1. Nov.).

2. Qui eadem *in aliis Festis Domini vel B. Virginis* (iis sc. quæ celebrantur ab universa Ecclesia, juxta Decret. S. C. Indulg. 18. Sept. 1862) peregerit, in quolibet eorum percipiet Indulgentiam *septem annorum ac totidem quadragenarum.* — Hinc prædicta Indulgentia lucrifieri potest in sequentibus Festis Domini: *Circumcisionis* (1. Jan.), *SS. Nominis Jesu* (Dom. 2. post Epiph.), *SS. Cordis Jesu* (feria 6. post Oct. Corp. Chr.), *Pretiosissimi Sanguinis* (Dom. I. Julii), et *Transfigurationis* (6. Aug.). — Similiter in sequentibus Festis B. M. V.: *Septem Dolorum* (feria 6. post Dom. Pass.), *Visitationis* (2. Julii), *B. M. V. de Monte Carmelo* (16. Julii), *B. M. ad Nives* (5. Aug.), *SS. Nominis Mariæ* (Dom. infra Oct. Nativ.), *Septem Dolorum* (Dom. 3. Sept.), *B. M. V. de Mercede* (24. Sept.), *SS. Rosarii* (Dom. 1. Oct.), et *Præsentationis* (21. Nov.).

3. Qui vero eadem præstiterit *quavis Dominica,* vel *alio anni festo,* Indulgentiam percipiet *quinque annorum totidemque quadragenarum.* — Qui demum *in alio quocumque anni die* ea præstabit, Indulgentiam *centum dierum* lucrabitur.

4. Quicumque saltem semel in hebdomada recitare consuevit Coronam, aut Rosarium, aut Officium B. M. V. vel Defunctorum, aut Vesperas, vel unum saltem ex Nocturnis et Laudes, aut septem Psalmos Pœnitentiales cum Litaniis, earumque precibus, quoties id egerit, Indulgentiam *centum dierum* acquiret.

5. Quisquis animam suam Deo *in articulo mortis* devote commendans, ipsamque mortem (juxta instructio-

nem fel. rec. Bened. XIV. in Constit. *Pia Mater)* æquo ac libenti animo de manu Domini suscipere paratus, et vere pœnitens, confessus ac S. Communione refectus, si valeat, alioquin contritus Nomen Jesu ore, si potuerit, sin minus saltem corde invocaverit, *Plenariam* Indulgentiam consequetur.

6. Quicumque ante Missæ celebrationem vel sumptionem Eucharistiæ, aut recitationem divini Officii, vel parvi B. M. V. aliquam devotam præparationem præmiserit, *quinquaginta dierum* Indulgentiam, qualibet vice id egerit, percipiet.

7. Qui *detentos in carcere,* aut *ægrotos in nosocomiis* visitaverit, eos aliquo bono opere adjuvando, aut Doctrinam christianam in Ecclesia, vel *domi filios, aut propinquos, aut famulos docuerit,* toties Indulgentiam *biscentum dierum* consequetur.

8. Qui ad pulsum campanæ alicujus Ecclesiæ mane, aut meridie, aut vespere, consuetas preces *Angelus Domini* etc. dicet, vel si eas ignoret, semel *Orationem Dominicam* et *Salutationem Angelicam,* vel dato signo sub horam noctis orandi pro defunctis, Psalmum *De profundis,* aut si hunc nesciat, *Orationem Dominicam* et *Salutationem Angelicam* recitabit, *centum dierum* Indulgentiam qualibet vice adipiscetur.

9. *Eamdem* pariter consequetur Indulgentiam, qui feria sexta devote cogitaverit de Passione ac Morte D. N. J. C., terque *Orationem Dominicam* et *Salutationem Angelicam* recitabit.

10. Quisquis vere pœnitens peccata commissa emendare firmiter proponat, conscientiam suam excutiat, ter *Oratione Dominica* et *Angelica Salutatione* devote repetitis in honorem SSm̃æ Trinitatis, aut ob reverentiam quinque Vulnerum Jesu Christi quinquies devote eamdem Orationem et Salutationem recitet, *eamdem Indulgentiam* lucrabitur.

11. Qui pro Christifidelibus agonizantibus pie Deum orabit, et saltem pro ipsis *Orationem Dominicam* et *Sa-*

lutationem Angelicam dicet, *quinquaginta dierum* Indulgentiam consequetur.

Cum singula superius allata quoad Indulgentias cum authenticis Documentis concordare reperta sint, nihil obstat quominus typis edantur et publicentur.

Datum Romæ ex Secretaria Sacræ Congregationis Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præpositæ, die 31. Augusti 1876.

(L. † S.) Dominicus Sarra, Substitutus.

281.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 15. Februarii 1877, quo formula benedicendi sacra Numismata B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi approbatur. [1])

Formula benedicendi Sacra Numismata B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

℟. Qui fecit cœlum et terram.

℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Omnipotens sempiterne Deus, qui Sanctorum tuorum imagines sculpi aut pingi non reprobas, ut, quoties illas oculis corporis intuemur, toties eorum actus et sanctitatem ad imitandum memoriæ oculis meditemur: hæc, quæsumus, Numismata in honorem et memoriam Beatissimæ Virginis Mariæ, matris Domini nostri Jesu Christi, et Beati Alphonsi Mariæ, Confessoris tui atque Pontificis, adaptata bene † dicere et sancti † ficare digneris: et præsta; ut quicumque coram illis Beatissimam Virginem et gloriosum Pontificem suppliciter colere et honorare studuerit, illorum meritis et obtentu a Te gratiam in præsenti et æternam gloriam obtineat in futurum. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen. *Tum Numismata aspergit aqua benedicta.*

---

[1]) Exstat Documentum authenticum.

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa IX., referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, ad enixas preces Rm̃i Patris Nicolai Mauron, Superioris Generalis et Rectoris Majoris Congregationis SSm̃i Redemptoris; benigne annuit, ut sacra Numismata Beatæ Mariæ Virginis de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi Mariæ de Ligorio benedicere amodo valeant, etiam publice, ii omnes quibus per Apostolicas Litteras in forma Brevis diei 16. Maji 1876 tributa est facultas illa privatim benedicendi; utque tum in publica, tum in privata eorumdem benedictione, suprascripta Formula ab ipsis adhiberi valeat; servatis tamen cæteris clausulis, conditionibus et limitationibus prædictarum Litterarum Apostolicarum. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 15. Februarii 1877.

A. Ep. Sabinen. Card. Bilio, S. R. C. Præf.

(L. † S.) Plac. Ralli, S. R. C. Secretarius.

282.

Prorogatio facultatis legendi libros prohibitos die 16. Maji 1877 ad decennium concessa.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit, quod sequitur.

Per Rescriptum de die 10. Aprilis 1867 Sanctitas Vestra humili Oratori benigne confirmavit ad Decennium facultatem jam alias concessam et prorogatam „legendi „et retinendi (sub custodia tamen, ne ad aliorum manus „perveniant) quoscumque etiam hæreticorum et incredu„lorum, seu alias quacumque ex causa prohibitos libros, „iis scilicet omnino exceptis, quos de obscœnis ex pro„fesso agere cognoverit, atque insuper eidem Oratori

[1]) Documentum originale asservatur.

„potestatem fecit similem licentiam cum eadem exce-„ptione et cum aliis quoque, ubi opportunum videbitur, „limitibus concedendi aliquibus religiosis Presbyteris „spirituali suæ auctoritati subditis, qui virtute et scien-„tia probati sint, atque ita, ut in unaquaque domo seu „collegio unus tantum aut alter ea venia donari possit.“

Cum itaque terminus ultimæ concessionis proxime instet, et circumstantiæ peculiares, quæ Sanctitatem Vestram ad præfatam concedendam gratiam moverunt, hodie non solum subsistant, verum etiam magis urgeant, Orator humillime supplicat, ut Sanctitas Vestra prædictam facultatem iisdem forma et tenore ad aliud Decennium clementer concedere et prorogare dignetur. Pro qua gratia etc.

Die 16. Martii 1877. Ex Audientia SSm̃i.

SSm̃us Dominus Noster Pius divina providentia PP. IX. referente me infrascripto S. Congregationis ecclesiasticis extraordinariis negotiis præpositæ Secretario, Rm̃o P. Nicolao Mauron, Superiori Generali, Oratori, attentis expositis ac peculiaribus circumstantiis animum suum moventibus, benigne prorogare dignatus est veniam legendi et retinendi quoscumque etiam hæreticorum et incredulorum seu alios quacumque ex causa prohibitos libros, cum iisdem tamen exceptionibus ac cautelis in anteacto rescripto expressis. Insuper prædicto Oratori potestatem facit similem licentiam cum iisdem conditionibus et cum aliis quoque ubi opportunum videbitur limitibus concedendi aliquibus religiosis Presbyteris suæ auctoritati subjectis, qui scientia ac virtute probati sint, atque ita ut in unaquaque Domo seu Collegio unus tantum aut alter ea venia donari possit. Hujus vero concessionis prorogationem Sanctitas Sua valituram decrevit *ad aliud decennium proximum* tantum. Contrariis quibuscumque minime obfuturis. Datum Romæ e Secretaria ejusdem S. Congregationis die, mense et anno supradictis.

(L. † S.) Wladimirus Czacki Secretarius.

283.

***Rescriptum S. Congregationis Indulgentiarum de die 26. Septembris 1877, quo dispensatio ab obligatione novæ benedictionis pro Scapulari SS. Trinitatis extenditur ad regiones citra maria et citra montes.*[1]**

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, sequentia humillime exponit:

Anno 1852 Vicarius Generalis ejusdem Congregationis ultra montes Beatitudini Vestræ exposuit, suam Congregationem per gratiam Sedis Apostolicæ gaudere facultate benedicendi cum Indulgentiis quatuor Scapularia: B. M. V. de Monte Carmelo, Septem Dolorum B. V. M., Immaculatæ Conceptionis B. M. V. et SS. Trinitatis; tria priora semel ab habente facultatem benedicta, cum nova conficiuntur, minime denuo benedici debere, *Scapulare autem SS. Trinitatis,* per reservationem ab Innoc. XI. 10. Febr. 1680 in Constit. *Exponi Nobis* factam, debere benedici toties quoties deperditum novum conficitur: hac vero exceptione multas fidelium oriri inquietudines, quia innumeri, acceptis his quatuor Scapularibus uno super alterum consutis, per totam vitam non possunt amplius accedere ad Sacerdotem facultatem illa benedicendi habentem. Ideo ad levandas illas inquietudines, et ad fovendam fidelem custodiam gratiarum illis quatuor Scapularibus concessarum, Orator humillime exorat, ut Sanctitas Vestra benigne dispensare dignetur Fideles, qui dicta Scapularia a Sacerdotibus Congregationis SSm̃i Redemptoris acceperint, ab obligatione novæ benedictionis pro Scapulari SSm̃æ Trinitatis exquirendæ, ita ut semel habita pro semper valeat, sicut valet pro tribus prioribus.

Quas preces Sanctitas Vestra clementer excipiens, per Rescriptum S. C. Indulg. diei 30. Sept. 1852 atten-

---

[1]) Documentum originale asservatur.

tis expositis pro regionibus tantum ultra maria et ultra montes benigne annuit juxta preces, non obstantibus in contrarium facientibus quibuscumque. Præsenti in perpetuum valituro, absque ulla Brevis expeditione.

Cum autem per Rescriptum S. C. Ep. et Reg. de die 17. Sept. 1869 Congregatio SS̃mi Redemptoris in Regno Utriusque Siciliæ existens corpori totius Congregationis unita et jurisdictioni Oratoris subjecta fuerit; quum insuper graves superius allegatæ difficultates et incommoda ubique occurrant: Orator Sanctitati Vestræ enixe supplicat, ut prædictam dispensationem ab obligatione novæ benedictionis pro Scapulari SS̃mæ Trinitatis exquirendæ etiam ad regiones citra maria et citra montes benigne extendere dignetur, in perpetuum valituram.

Pro qua gratia.

Vigore specialium facultatum a SS̃mo Domino Nostro Pio Papa IX. tributarum Sacra Congregatio Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præposita præfatam dispensationem ab obligatione novæ benedictionis pro Scapularibus SS̃mæ Trinitatis exquirendæ benigne extendit etiam ad regiones citra maria et citra montes favore Christifidelium qui dicta Scapularia a Sacerdotibus Congregationis SS̃mi Redemptoris acceperint, ita ut benedictio semel habita pro semper valeat, dummodo tamen in eodem loco non adsint Sacerdotes facultatem habentes illa iterum benedicendi.[1]) Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem Sacr. Congregationis die 26. Septembris 1877.

(L. † S.) Al. Card. Oreglia a S. Stephano, Præf.
A. Panici, Secretarius.

---

[1]) Sed in præsenti S. Congregatio Indulgentiarum etiam hanc conditionem et obligationem novæ benedictionis pro Scapulari SS. Trinitatis universim abrogavit. Videatur Decretum ejusdem S. Congregationis de die 24. Augusti 1895 infra allatum.

284.

Rescriptum S. Congregationis Indulgentiarum de die 26. Septembris 1877, quo Sodales Archiconfraternitatis B. M. V. de Perpetuo Succursu diversas Indulgentias lucrari possunt, si recitant ter in die infrascriptas Preces jaculatorias.[1])

„O Maria, Madre del Perpetuo Soccorso, pregate per „me. — Mio Protettore S. Alfonso, fate che in tutti i miei bisogni ricorra a Maria."

Vigore specialium facultatum a SSmo Domino Nostro Pio Papa IX. tributarum, Sacra Congregatio Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præposita benigne indulsit, ut omnes utriusque sexus Christifideles prædictæ Archisodalitati adscripti vel in posterum adscribendi, qui præfatas jaculatorias Preces quocumque idiomate, dummodo versio sit fidelis, corde saltem contrito *mane vel meridie aut vespere* devote recitaverint, *Indulgentiam tercentum dierum* lucrari possint et valeant. Adscriptis vero, qui semel saltem in quolibet die per integrum mensem easdem jaculatorias Preces recitare consueverint, *Indulgentiam Plenariam una vice in mense* ad eorum libitum lucrandam clementer impertita est: dummodo vere pœnitentes, confessi ac S. Communione refecti fuerint, et aliquam Ecclesiam seu publicum Oratorium devote visitaverint, ibique per aliquot temporis spatium juxta mentem Sanctitatis Suæ pie oraverint. Supradictas Indulgentias quilibet adscriptus tam sibi quam per modum

---

[1]) Exstat Documentum originale. — Cum Dubium moveretur de vero ac genuino sensu verborum: *mane vel meridie aut vespere*, quæ in præfato Rescripto leguntur, Rmus D. A. Panici ejusdem S. Congregationis Secretarius, expresse declaravit, prædicta verba intelligenda esse, non semel tantum, sed *ter* in die; et subjunxit, mentem S. Congregationis fuisse, ut dictæ Indulgentiæ lucrifieri valeant ad instar Antiphonæ *Angelus Domini,* cujus Indulgentiæ quotidie acquiri possunt *tribus diei temporibus determinatis*, videlicet mane, **aut** meridie **aut** vespere, uti legitur in opusculo approbato, cui titulus *Racolta di Orazioni e pie Opere.* In quorum fidem.

Romæ die 25. Januarii 1878.

Mich. Ulrich C. SS. R. Cons. gen.

etiam suffragii animabus fidelium defunctorum applicare poterit. Præsenti in perpetuum valituro absque ulla Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ, ex Secretaria ejusdem S. Congregationis die 26. Septembris 1877.

Al. Card. Oreglia a S. Stephano, Præf.
(L. † S.) A. Panici, Secretarius.

285.

Rescriptum S. Congregationis Indulgentiarum de die 26. Septembris 1877, quo facultas Crucifixis indulgentias Viæ Crucis applicandi ad Decennium prorogatur et ad Patres in Italia exsistentes extenditur. [1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SS̃mi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, sequentia humillime exponit:

Ex benigna S. Sedis concessione Sacerdotes ejusdem Congregationis a respectivis suis Superioribus deputati jam inde ab anno 1824 facultate gaudeant extra Italiam signo Crucis benedicendi Cruces vel Crucifixos parvos et majores ex ligno, aurichalco, vel alia solida materia confectos, cum applicatione Indulgentiarum Viæ Crucis, favore infirmorum, vel eorum qui in locis commorantur, ubi Stationes Viæ Crucis non inveniuntur erectæ, vel multum distant ab Ecclesiis, in quibus prædictæ Stationes existunt: dummodo possessores coram iisdem Crucibus vel Crucifixis meditentur Passionem D. N. J. C., aut saltem 14 Pater cum totidem Ave et Gloria Patri recitent. = Quum autem terminus instet ultimæ concessionis die 7. Junii 1867 ad Decennium factæ, Orator benignam ejusdem facultatis prorogationem ad aliud Decennium enixe efflagitat.

[1]) Exstat Documentum originale.

Insuper, quum non semel dubia exorta sint circa sensum præfatæ concessionis, Orator, ad tollendam omnem animi anxietatem, humillime supplicat ut Sanctitas Vestra declarare, et quatenus opus sit, concedere dignetur, ut dicta facultas valeat *etiam pro iis Christifidelibus, qui legitime sint impediti* quominus Stationes Viæ Crucis visitent: eo magis quia hujusmodi facultas a S. Sede cum memorata clausula generatim concedi solet (uti constat ex Decreto S. Congr. Indulg. 8. Augusti 1859 apud Prinzivalli, Decreta authentica Nr. 682 pag. 595).

Tandem humilis Orator exponit, a tempore ultimæ concessionis Congregationem SSmi Redemptoris in Regno Utriusque Siciliæ existentem corpori totius Congregationis unitam et jurisdictioni Oratoris subjectam fuisse. Quamobrem Sanctitati Vestræ enixe supplicat, ut prædictam facultatem etiam ad Congregationem *in Italia* existentem benigne extendere dignetur.

Pro qua gratia.

Vigore specialium facultatum a SSmo Dño Nostro Pio Papa IX. tributarum Sacr. Congregatio Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præposita præfatum Indultum *ad aliud Decennium* benigne prorogavit cum extensione favore Congregationis *in Italia* existentis servata in reliquis omnibus forma et tenore prioris concessionis. Declaravit insuper hujusmodi Indultum valere etiam *pro iis Christifidelibus qui legitime sint impediti* quominus Stationes Viæ Crucis visitent juxta Rescriptum Clementis XIV. diei 26. Januarii 1773. Præsenti valituro absque ulla Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis die 26. Septembris 1877.

Al. Card. Oreglia a S. Stephano, Præf.

(L. † S.) A. Panici, Secretarius.

286.

Rescriptum de die 14. Novembris 1877, quo in perpetuum nonnullæ conceduntur Gratiæ spirituales, nec non Indulgentia plenaria pro solemni respectivæ Sodalitatis, cui Fideles adscripti sunt, Aggregatione ad Archisodalitatem B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi.[1])

Beatissime Pater.

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, favore Archisodalitatis B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi sequentia humillime petit:

I. Ut Indulgentia plenaria ab unoquoque Sodalium *die adscriptionis* lucranda, *aliæque omnes* Indulgentiæ plenariæ pro certis diebus fixis concessæ aut in posterum concedendæ, stante legitimo impedimento a Sodalibus acquiri valeant *uno ex septem diebus* continuis immediate sequentibus.

II. Ut *Director* cujuslibet Sodalitatis aggregatæ, a munere suo exercendo legitime impeditus, *alium idoneum Sacerdotem* deputare valeat, qui suo nomine et *cum iisdem facultatibus* respectivæ Sodalitati præsit.

III. Ut Sanctitas Vestra concedere dignetur *Indulgentiam plenariam,* etiam *Defunctis* applicabilem, a Fidelibus eo die lucrandam, quo *respectivæ Sodalitatis,* cui adscripti sunt, *solemnis peragitur Aggregatio ad Archisodalitatem,* vel uno ex septem diebus immediate sequentibus: adimpletis solitis conditionibus (i. e. si vere pœnitentes et confessi, ac sacra Communione refecti, aliquam Ecclesiam seu Oratorium publicum devote visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium juxta mentem Sanctitatis Suæ pie oraverint).

Pro qua gratia.

Vigore specialium facultatum a SSmo Domino Nostro Pio Papa IX. tributarum, Sacra Congregatio Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præposita benigne annuit *in*

---

[1]) Exstat Documentum originale.

omnibus juxta petita. Præsenti *in perpetuum* valituro absque ulla Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem Sacr. Congregationis, die 14. Novembris 1877.

Al. Card. Oreglia a S. Stephano, Præf.

(L. † S.) A. Panici, Secretarius.

287.

Rescriptum S. Congregationis Indulgentiarum de die 21. Novembris 1877, quo Versiones Precum jaculatoriarum O Maria etc. *et* Mio Protettore etc. *approbantur.* [1])

Eminentissime et Reverendissime Domine,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, Sacram Purpuram Eminentiæ Vestræ Rmæ eo, quo par est, obsequio deosculans, humiliter exponit, per Rescriptum S. Congregationis Indulgentiarum nonnullas concessas fuisse Indulgentias omnibus utriusque sexus Christifidelibus Archisodalitati B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi adscriptis vel in posterum adscribendis, qui, quocumque idiomate, dummodo versio sit fidelis, sequentes pias jaculatorias preces devote recitaverint:

O Maria, Madre del Perpetuo Soccorso, pregate per me. — Mio Protettore, S. Alfonso, fate che in tutti miei bisogni ricorra a Maria.

Hinc Orator Eminentiæ Vestræ Rmæ humiliter supplicat, ut infrascriptas Versiones benigne approbare dignetur:

Latine. — O Maria, Mater de Perpetuo Succursu, ora pro me. — Mi Protector, S. Alphonse, fac ut in omni mea necessitate Mariam invocem.

Gallice. — O Marie, Mère du Perpétuel-Secours, priez pour moi. — Mon Protecteur, St. Alphonse, faites, que dans tous mes besoins je recoure à Marie.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

Germanice. — O Maria, Mutter von der immerwährenden Hilfe, bitte für mich. — Mein Beschützer, heil. Alphonsus, bewirke, dass ich in allen meinen Nöthen zu Maria meine Zuflucht nehme.

Anglice. — O Mary, Mother of Perpetual Succour, pray for me. — My Protector, St. Alphonsus, in all my wants make me have recourse to Mary.

Hispanice. — O Maria, Madre del Perpetuo Socorro, rogad por mi. — Mi Protor, S. Alfonso, haced que in todas mi necesidades recurra a Maria.

Hollandice. — O Maria, Mœder van Altijddurenden Bystand, bid voor mij. — Heilige Alphonsus, mijn Beschermer, geef, dat ik in al mijne behœften Maria aanrœpe.

Bohemice. — O Maria, Matko ustavičné Pomoci, oroduj za mne. — Ochranče můj, Sv. Alfonse, dej, abych ve všech potřebách svych k Marii se utíkal.

Polonice. — O Maryo, Matko Ciągléj Pomocy, módl się za mną. — Mój Opiekumie, Sv. Alfonsie, uczyń, abym we wszystkich moich potrzebach uciekal się do Maryi.

Sacra Congregatio Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præposita, attenta declaratione diei 29. Decembris 1864, benigne declaravit constare de fidelitate præfatarum versionum, in quas prædictæ piæ jaculatoriæ Preces italico sermone primitus confectæ versæ fuerunt.

Datum Romæ, ex Secretaria ejusdem Sacr. Congregationis, die 21. Novembris 1877.

Al. Card. Oreglia a S. Stephano, Præf.

(L. † S.) A. Panici, Secretarius.

288.

Rescriptum S. Congregationis Indulgentiarum de die 13. Aprilis 1878, quo facultas Stationes Viæ Crucis erigendi ad Decennium prorogatur absque ullo determinato numero casuum. [1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit quod sequitur:

Per Rescriptum diei 10. Januarii 1876, Pius PP. IX. sa. me. tum humili Oratori, tum Superioribus provincialibus et localibus, aliisque ejusdem Congregationis Sacerdotibus ab ipsis deputatis, ad novum Decennium et pro sexcentis casibus benigne prorogavit facultatem, jam anno 1824 a Summo Pontifice Leone XII. concessam, atque a S. M. Gregorio XVI. et ab ipso Pio IX. pluries prorogatam erigendi Stationes Viæ Crucis cum applicatione Indulgentiarum huic pio exercitio adnexarum, non tantum in propriis Ecclesiis et Domibus; sed etiam, dummodo non existant in iisdem locis Patres Franciscani, et de consensu Ordinariorum, in alienis Ecclesiis et Oratoriis.

Ex duplici autem limitatione: ad Decennium et pro sexcentis casibus, non levis oritur difficultas. Aliquando enim accidit, ut determinatus numerus casuum exhaustus fuerit *ante* elapsum Decennium; aliquando vero, elapso jam Decennio, nondum exhaustus fuit casuum numerus. Ad tollendam itaque omnem animi anxietatem, et quum in numeratione casuum facile error irrepere possit, Orator enixe supplicat ut Sanctitas Vestra declarare, et quatenus opus sit, concedere dignetur, ut præfatæ concessionis prorogatio valeat ad proximum Decennium, a die novi Rescripti decurrendum, *absque ullo determinato numero Casuum,* servata in reliquis forma præcedentis concessionis.

Pro qua gratia.

[1]) Exstat Documentum originale.

SSmus Dns Noster Leo PP. XIII., in Audientia habita die 13. Aprilis 1878 ab infrascripto Secretario Sacr. Congregationis Indulgentiis sacrisque Reliquiis præpositæ, prædictam facultatem *ad Decennium* benigne concessit *absque determinato casuum numero*, servata in reliquis forma et tenore præcedentium Rescriptorum. Præsenti valituro absque ulla Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem Sacr. Congregationis die 13. Aprilis 1878.

Al. Card. Oreglia a S. Stephano, Præf.

(L. † S.) A. Panici, Secretarius.

289.

Rescriptum S. Congr. Indulgentiarum de die 13. Aprilis 1878, quo a servandis conditionibus pro erectione Confraternitatum B. M. V. de Perpetuo Succursu in Imperio Germanico tempore persecutionis religiosæ dispensatur.[1]

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, sequentia humillime exponit:

Ex Constitutione: *Quæcumque* Clementis VIII. fel. rec. et pluribus Decretis a S. M. Pio IX. super erectione et aggregatione Confraternitatum editis, constat: 1. Confraternitatis *Erectionem* faciendam esse ab Ordinario loci. 2. Confraternitatis *Aggregationem* ad ejusdem nominis Archisodalitatem esse invalidam, nisi fiat de consensu Ordinarii et cum Litteris testimonialibus ejusdem; 3. *Statuta* Confraternitatis examinanda et approbanda esse ab Ordinario loci; 4. *Gratias* et *Indulgentias* Confraternitati communicatas, nonnisi prævia cognitione Ordinarii esse promulgandas.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

Atvero in Imperio Germanico, stante actuali persecutione religiosa, dictarum conditionum impletio impossibilis evasit. Ibidem namque omnes fere Sedes episcopales vacant eo quod Episcopi aut defuncti sint aut in exilio morentur; atque eorum vicesgerentes (cæteroquin occulti) nullum jurisdictionis actum exercere valent quin certum incurrant periculum mulctæ aut carceris, imo et ipsius exilii.

Quamobrem Orator Sanctitati Vestræ enixe supplicat, ut, quamdiu luctuosæ istæ rerum circumstantiæ et impedimenta perduraverint, a servandis præfatis conditionibus benigne *dispensare* dignetur pro *Erectione in dicto Imperio Germanico* Confraternitatem sub titulo et invocatione B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi Mariæ de Ligorio eorumque *Aggregatione* ad ejusdem *Archisodalitatem* in Ecclesia S. Alphonsi de Urbe canonice erectam.

Pro qua gratia.

SSm̃us Dñs Noster Leo Papa XIII. in Audientia habita die 13. Aprilis 1878 ab infrascripto Secretario Sacr. Congregationis Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præpositæ attentis expositis, preces remisit arbitrio et conscientiæ Superioris Generalis pro tempore Congregationis SSm̃i Redemptoris cum facultatibus necessariis et opportunis erigendi vel erigere faciendi in dicto Imperio Germanico Confraternitates sub titulo et invocatione B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi Mariæ de Ligorio easque ad Archisodalitatem ejusdem nominis in Ecclesia S. Alphonsi de Urbe canonice erectam aggregandi, dummodo pro hujusmodi erectione et aggregatione præfatæ Archisodalitatis Moderatori Generali quomodocumque constet de consensu respectivi Ordinarii. Insuper Sanctitas Sua clementer concessit ut dictarum Sodalitatum statuta, quæ, quoad fieri poterit, conformia sint Statutis Archisodalitatis, cui aggregantur, servari valeant, donec a locorum Ordinariis suo tempore examinentur et approbentur, atque ut gratiæ et Indulgentiæ a

Sodalibus lucrifieri possint absque prævia recognitione Ordinarii, quæ tamen ab eodem recognoscantur vix ac in sua Sede sit restitutus. Voluit autem Sanctitas Sua ut reliqua omnia rite observentur ad normam Constitutionum Apostolicarum super erectione et aggregatione Confraternitatum. Præsenti tantum valituro pro tempore quo allegatæ rerum circumstantiæ et impedimenta perduraverint. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem Sacr. Congregationis die 13. Aprilis 1878.

Al. Card. Oreglia a S. Stephano, Præf.
(L. † S.) A. Panici, Secretarius.

290.

Rescriptum S. C. Indulgentiarum de die 20. Julii 1878, quo tum Alumnis et Monialibus Congregationis SSmi Redemptoris, *tum* Christifidelibus Archisodalitati B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi Mariæ de Ligorio adscriptis vel in posterum adscribendis, *qui sequentes Orationes devote recitaverint, in perpetuum conceduntur Indulgentiæ, etiam Defunctis applicabiles.*[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, favore tum Alumnorum et Monialium Congregationis SSmi Redemptoris, tum Christifidelium Archisodalitati B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi M. de Ligorio adscriptorum vel in posterum adscribendorum, qui infrascriptas Orationes: O zelantissimo Dottore S. Alfonso, etc. quocumque idiomate, dummodo versio sit fidelis, devote recitaverint, a Sanctitatis Vestræ Clementia sequentes Indulgentias Defunctis applicabiles atque in perpetuum valituras, humillime implorat:

I. Indulgentiam septem annorum totidemque quadragenarum, semel in die lucrandam.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

II. Indulgentiam plenariam, semel in mense, ab iis lucrifaciendam, qui dictas Orationes semel saltem in quolibet die per integrum mensem recitare consueverint: dummodo vere pœnitentes, confessi ac S. Communione refecti, per aliquod temporis spatium juxta mentem Sanctitatis Vestræ pie oraverint.

Pro qua gratia.

Orazioni a S. Alfonso,
per ottenere le grazie necessarie alla salute.

1. O zelantissimo Dottore S. Alfonso, ottenetemi una viva *fede* in tutto quello che m' insegna la S. Chiesa Romana; ed insieme la luce divina, che mi faccia conoscere la vanità dei beni terreni, e la bruttezza de' miei peccati. *Gloria.*

2. O zelantissimo Dottore S. Alfonso, impetratemi una ferma *speranza* di ricevere da Dio, per i meriti di Gesù Cristo, e per l' intercessione di Maria e di Voi, il perdono de' miei peccati, la perseveranza finale e il S. Paradiso. *Gloria.*

3. O zelantissimo Dottore S. Alfonso, ottenetemi un' accesa *carità verso Dio,* che mi distacchi dalle cose create e da me stesso, per amare Lui solo e tutto impiegarmi alla sua gloria. *Gloria.*

4. O zelantissimo Dottore S. Alfonso, impetratemi una perfetta *rassegnazione alla divina volontà,* affinchè accetti con pace i dolori, i disprezzi, le persecuzioni, la perdita della roba, della stima, de' parenti, e finalmente la morte. *Gloria.*

5. O zelantissimo Dottore S. Alfonso, ottenetemi un *gran dolore de' miei peccati,* che sempre mi faccia piangere i disgusti dati al mio Signore. *Gloria.*

6. O zelantissimo Dottore S. Alfonso, impetratemi un *amore operativo verso il prossimo,* che m' induca a beneficare anche chi mi ha offeso. *Gloria.*

7. O zelantissimo Dottore S. Alfonso, ottenetemi la *santa purità,* e l' aiuto per resistere alle tentazioni

disoneste con invocare i nomi SS. di Gesù e di Maria. *Gloria.*

8. O zelantissimo Dottore S. Alfonso, impetratemi una tenera *divozione* alla Passione di Gesù Cristo, al SS. Sacramento ed alla mia cara Madre Maria. *Gloria.*

9. O zelantissimo Dottore S. Alfonso, ottenetemi sopratutto la *perseveranza finale*, e la grazia di sempre domandarla, specialmente nelle tentazioni e in punto di morte. *Gloria.*

℣. Ora pro nobis, Sancte Alphonse Maria.
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oremus.

Deus, qui per Beatum Alphonsum Mariam, Confessorem tuum atque Pontificem, animarum zelo succensum, Ecclesiam tuam nova prole fœcundasti: quæsumus, ut ejus salutaribus monitis edocti et exemplis roborati, ad te pervenire feliciter valeamus. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

SSm̃us Dominus Noster Leo PP. XIII. in Audientia habita die 20. Julii 1878 ab infrascripto Secretario S. Congregationis Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præpositæ, benigne indulsit, ut omnes utriusque sexus Christifideles de quibus in precibus, qui præfatas Orationes corde saltem contrito ac devote recitaverint, *Indulgentiam septem annorum totidemque quadragenarum semel tantum in die* lucrari possint et valeant. Iisdem vero, qui semel saltem quolibet die easdem Preces recitare consueverint, *Indulgentiam Plenariam quater in anno* ad eorum libitum lucrandam clementer impertitus est: dummodo vere pœnitentes, confessi ac Sacra Communione refecti, aliquam Ecclesiam visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium juxta mentem Sanctitatis Suæ pie oraverint. Quas Indulgentias quilibet ex supradictis tam sibi, quam per modum etiam suffragii animabus fidelium *defunctorum* applicare poterit. Præsenti *in per-*

petuum valituro absque ulla Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ, ex Secretaria ejusdem Sacr. Congregationis, die 20. Julii 1878.

Al. Card. Oreglia a S. Stephano, Præf.

(L. † S.) A. Panici, Secretarius.

291.

Rescriptum S. Congregationis Negotiis ecclesiasticis extraordinariis præpositæ de die 31. Julii 1878 circa bona acquirenda, retinenda et administranda Religiosorum in Belgica exsistentium.[1]

Ex Audientia SSm̃i.

Em̃us ac Rm̃us Dominus Cardinalis Victor Augustus Isidorus Archiepiscopus Mechliniensis una cum suis suffraganeis a SSm̃o Domino Nostro expostularunt, ut ad removenda quæcumque dubia explicare et declarare dignaretur, utrum Rescriptum de die 1. Decembris 1820, quo S. Pœnitentiaria auctoritate apostolica concessit Regularibus Belgii utriusque sexus etiam solemniter professis, ut bona acquirere, retinere et administrare, deque iis disponere possent non obstante solemni paupertatis voto, etiam nunc in integro suo robore permaneat. SSm̃us Dominus Noster Leo divina providentia Papa XIII., referente me infrascripto Secretario S. Congregationis Negotiis ecclesiasticis extraordinariis præpositæ, audita prius nonnullorum Eminentissimorum Patrum sententia, respondendum esse mandavit *Affirmative,* ac præsentium tenore declarare dignatus est, quatenus opus sit, omnes singulosque Belgii Regulares utriusque sexus, etiam qui vota solemnia nuncuparunt, prædictos omnes actus valide ac licite exercuisse et exercere, ac proinde potuisse ac posse tuta conscientia etiam cum jurejurando asserere se voluisse ad normam legum civilium verum dominium bonorum a se possessorum acquirere una cum jure de

[1] Exstat Copia.

iis disponendi. Super quibus Sanctitas Sua mandavit hoc edi decretum, et in acta superius memoratæ Congregationis referri. Contrariis quibuscumque minime obfuturis.

Datum Romæ e Secretaria ejusdem S. Congregationis die, mense et anno prædictis.

(L. † S.) Wladimirus Czacki, Secretarius.

Mechliniæ, 16. Octobris 1878.

Adm. Reverende Pater,

Sine mora tibi communicandum ducimus adjunctum rescriptum S. Congregationis negotiis ecclesiasticis extraordinariis præpositæ, nuperrime nobis a S. Sede transmissum.

Sincera dilectione permaneo,
Adm. Reverende Pater,

Humillimus famulus tuus,
V. A. Card. Arch. Mechlin.

Adm. Reverendo Patri Provinciali
Congregationis SS̃mi Redemptoris
Bruxellis.

292.

Rescriptum S. Pœnitentiariæ de die 2. Augusti 1878 quo facultates in Folio ejusdem S. Congregationis contentæ ad quinquennium conceduntur.[1])

Eminentissime et R̃me Domine,

Nicolaus Mauron, Congregationis SS̃mi Redemptoris Superior Generalis etc. humiliter exponit, se habuisse a Sacra Pœnitentiaria die 16. Novembris 1855 facultates in folio XIV Articulorum typis impresso contentas, simulque obtinuisse specialem facultatem illos etiam absolvendi Catholicos, qui publice hæresim protulere, vel

[1]) Exstat Documentum originale.

publice dogmatizarunt. Hujus specialis facultatis modo prorogationem implorat.

Sacra Pœnitentiaria Dilecto in Christo Superiori Generali Congregationis SSmi Redemptoris de speciali et expressa Apostolica Auctoritate benigne sic annuente SSmo Dño Nostro Leone Papa XIII. supradictam specialem facultatem *ad Quinquennium* duraturam, servata in reliquis prioris concessionis diei 16. Novembris 1855 forma ac tenore, concedit, qua sive per se, sive per alios ejusdem Congregationis Sacerdotes sibi subjectos et benevisos, dummodo ab Ordinariis locorum fuerint approbati ad excipiendas fidelium confessiones in actu sacramentalis Confessionis pro foro conscientiæ et *extra Italiam* dumtaxat uti valeant, ita tamen ne debeat illa cuilibet manifestari nisi necessitas aut utilitas id exegerit.

Datum Romæ in Sacra Pœnitentiaria die 2. Augusti 1878.

(L. † S.) A. Card. Bilio M. P.
Hip. Canonicus Polombi S. P. Secretarius.

293.

Rescriptum S. Pœnitentiariæ de die 2. Augusti 1878, quo conceditur ad annum facultas absolvendi eos, qui rebellioni et invasioni Ditionis Pontificiæ cooperati sunt.[1])

1. Absolvendi Apostolica Auctoritate a Censuris et pœnis ecclesiasticis omnes et singulos Pœnitentes, qui rebellioni Ditionis Pontificiæ cooperati sunt, vel adhæserunt, aut quocumque modo operam suam, vel favorem præstiterunt, sive votum pro unione Italiæ sub unico rege dederunt, aut Immunitatem ecclesiasticam violaverunt; dummodo tamen prius veræ resipiscentiæ signa exhibuerint, illatum scandalum meliori modo, quo poterunt, prudenti judicio Ordinarii, seu Confessarii reparaverint; et obedientiam S. Sedi, Ejusque mandatis desu-

[1]) Exstat Documentum originale.

per ferendis juramento promiserint, nec antea, nec aliter: injuncta singulis pro modo culparum congrua pœnitentia salutari, aliisque injunctis de jure injungendis. Exceptis tamen rebellionum Magistris, Coriphæis, Instigatoribus, ac Officialibus publicis, et exceptis illis, qui violaverunt Immunitatem Ecclesiasticam per manuum injectionem in Cardinales, Episcopos, aut alios Ecclesiasticos in Dignitate constitutos, pro quibus omnibus recurrendum erit in singulis casibus ad S. Pœnitentiariam.

2. Absolvendi sub præfatis conditionibus et exceptionibus Ecclesiasticos, si qui in præmissis culpabiles extiterint, postquam tamen aliquam religiosam domum ingressi fuerint, ibique saltem per mensem exercitiis spiritualibus vacaverint; et cum Eisdem super Irregularitate ex violatione dictarum Censurarum quomodocumque contracta Apostolica Auctoritate misericorditer dispensandi; injuncta singulis congrua pœnitentia salutari, injunctis de jure injungendis; exceptis tamen semper Personis in num. 1. exceptis.

3. Absolvendi similiter sub conditionibus expressis sub num. 1. a Censuris et pœnis ecclesiasticis Milites, qui arma tulerunt, et dimicarunt contra Pontificiam Ditionem, dummodo tamen animo parati sint quamprimum poterunt sine periculo vitæ injustam militiam deserere, et interea abstinere ab omnibus actibus hostilitatis in subditos et milites legitimi Principis, et ab actibus contra bona, jura, et Personas Ecclesiasticas: injuncta pariter singulis pro modo culparum congrua pœnitentia salutari, et obligatione reficiendi damna, prout de jure, si quæ alicui certo suo privato ausu intulerint, aliisque injunctis de jure injungendis. Exceptis tamen Ducibus et Officialibus, qui sine vitæ, aut alterius gravissimæ pœnæ periculo se dimittere, et militiam deserere poterant; et exceptis, ut supra, illis, qui Immunitatem Ecclesiasticam violaverunt per manuum injectionem in Cardinales, Episcopos, aut alios Ecclesiasticos in Dignitate constitutos, pro quibus omnibus recurrendum erit in

singulis casibus ad S. Pœnitentiariam. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Datum Romæ in S. Pœnitentiaria die 16. Novembris 1860.

Sacra Pœnitentiaria, de speciali et expressa Apostolica Auctoritate, attentis præsentibus temporum adjunctis, Dilecto in Christo Superiori Generali Congregationis SSmi Redemptoris retroscriptas facultates *ad Annum* duraturas concedit, quibus sive per se, sive per alios ejusdem Congregationis Sacerdotes sibi subjectos et benevisos, dummodo ab Ordinariis locorum fuerint approbati ad excipiendas fidelium Confessiones in actu sacramentalis Confessionis, et pro foro conscientiæ uti valeat.

Datum Romæ in S. Pœnitentiaria die 2. Augusti 1878.

Phil. de Angelis S. P. Datarius.

Prorogamus ut supra ad alium annum hac die 2. Augusti 1879.

A. Card. Bilio P. M.

Prorogamus ut supra ad alium annum ab hac die 30. Julii 1880.

A. Card. Bilio P. M.

Prorogatur ad alium annum. Datum Romæ die 12. Augusti 1881.

F. Santi S. P. Corrector.

Hip. Canonicus Polombi S. P. Secretarius.

Prorogatur ad alium annum. Datum Romæ die 11. Augusti 1882.

F. Santi S. P. Datarius.

Hip. Canonicus Polombi S. P. Secretarius.

Prorogatur ad alium annum die 14. Augusti 1883.

F. Santi S. P. Datarius.

Hip. Canonicus Polombi S. P. Secretarius.

Prorogatur ad alium annum die 14. Augusti 1884.

F. Santi S. P. Datarius.

Hip. Canonicus Polombi S. P. Secretarius.

Prorogatur ad alium annum die 14. Augusti 1885.
A. Franci S. P. Datarius.
Hip. Canonicus Polombi S. P. Secretarius.

Prorogatur ad alium annum die 11. Augusti 1886.
† F. Simoneschi Ep. S. P. Regens.
V. Luchetti S. P. Substitutus.

Prorogatur ad alium annum die 20. Augusti 1887.
† F. Simoneschi Ep. S. P. Regens.
Hip. Canonicus Polombi S. P. Secretarius.

Prorogatur ad alium annum die 20. Augusti 1888.
† F. Simoneschi Ep. S. P. Regens.
Hip. Canonicus Polombi S. P. Secretarius.

Prorogatur ad alium annum die 21. Augusti 1889.
F. Segna S. P. Regens.
Hip. Canonicus Polombi S. P. Secretarius.

Prorogatur ad alium annum die 19. Augusti 1890.
F. Segna S. P. Regens.
Hip. Canonicus Polombi S. P. Secretarius.

Prorogatur ad alium annum die 18. Augusti 1891.
N. Averardius S. P. Regens.
A. Canonicus Mutius S. P. Secretarius.

Prorogatur ad alium annum die 19. Augusti 1892.
J. B. Stortius S. P. Sigillator.
R. Celli S. P. Substitutus.

Prorogatur durante Rmi P. Vicarii Generalis munere die 19. Augusti 1893.
N. Averardius S. P. Regens.
R. Celli S. P. Substitutus.

Et sic deinceps usque in præsens.

294.

Rescriptum S. Pœnitentiariæ de die 2. Augusti 1878, quo conceditur facultas ad annum absolvendi Milites et Officiales civiles, qui Gubernio italico illicitum præstiterunt juramentum. [1])

Sacra Pœnitentiaria, de speciali, et expressa Apostolica Auctoritate, attentis præsentibus temporum adjunctis, Dilecto in Christo Superiori Generali Congregationis SSm̃i Redemptoris infrascriptam facultatem ad Annum duraturam concedit, qua sive per se, sive per alios ejusdem Congregationis Sacerdotes sibi subjectos et benevisos, dummodo ab Ordinariis locorum fuerint approbati ad accipiendas Fidelium Confessiones, in actu Sacramentalis Confessionis, et pro foro conscientiæ, uti valeat; scilicet Officiales militiæ Nationalis modo solutæ, Officiales ac Milites exercitus Italici, qui illicitum juramentum præstiterunt, et Officiales illos civiles, vulgo, *Impiegati,* quorum Officium nec directe, nec proxime influit in spolium, vel in ejusdem spolii manutentionem, et exerceri potest absque periculo læsionis legum Divinarum et Ecclesiasticarum, si isti emittere prædictum juramentum coacti fuerint, quatenus penes Curiam Ecclesiasticam, vel in scriptis, vel coram duobus testibus illud retractare renuant, ac postquam tamen saltem coram Confessario absolvente idem retractaverint, audita eorum Sacramentali Confessione, a Censuris et pœnis Ecclesiasticis ob præstitum præfatum juramentum quomodolibet incursis Apostolica Auctoritate absolvendi in forma Ecclesiæ consueta: injuncta singulis congrua pœnitentia salutari, cum obligatione reparandi illatum scandalum, meliori modo quo prudenti absolventis judicio potest, quodque ii qui adhuc officium retinent, in eo exercendo abstineant ab omnibus quæ adversantur Legibus Divinis et Ecclesiasticis; aliisque injunctis de jure injungendis.

---

[1]) Documentum originale asservatur.

Pro foro Conscientiæ, et in sacramentali Confessione tantum.

Datum Romæ in Sacra Pœnitentiaria, die 2. Augusti 1878.

Philip. de Angelis S. P. Datarius.
Hip. Canonicus S. P. Secretarius.

Prorogamus ut supra ad alium annum hac die 2. Augusti 1879.

A. Card. Bilio P. M.

Prorogamus ut supra ad alium annum ab hac die 30. Julii 1880.

A. Card. Bilio P. M.
Luigi Canonicus Polombi S. C. Secretarius.

Prorogatur ad alium annum. Datum Romæ die 12. Augusti 1881.

F. Santi S. P. Corrector.
Hip. Canonicus Polombi S. P. Secretarius.

Prorogatur ad alium annum. Datum Romæ die 11. Augusti 1882.

F. Santi S. P. Datarius.
Hip. Canonicus Polombi S. P. Secretarius.

Prorogatur ad alium annum die 14. Augusti 1883.

F. Santi S. P. Datarius.
Hip. Canonicus Polombi S. P. Secretarius.

Prorogatur ad alium annum die 15. Septembris 1884.

F. Santi S. P. Datarius.
V. Luchetti S. P. Substitutus.

Prorogatur ad alium annum die 14. Augusti 1885.

A. Franci S. P. Datarius.
Hip. Canonicus Polombi S. P. Secretarius.

Prorogatur ad alium annum die 11. Augusti 1886.
† F. Simoneschi Ep. S. P. Regens.
V. Luchetti S. P. Substitutus.

Prorogatur ad alium annum die 20. Augusti 1887.
† F. Simoneschi Ep. S. P. Regens.
Hip. Canonicus Polombi S. P. Secretarius.

Prorogatur ad alium annum die 20. Augusti 1888.
† F. Simoneschi Ep. S. P. Regens.
Hip. Canonicus Polombi S. P. Secretarius.

Prorogatur ad alium annum die 21. Augusti 1889.
F. Segna S. P. Regens.
Hip. Canonicus Polombi S. P. Secretarius.

Prorogatur ad alium annum die 19. Augusti 1890.
F. Segna S. P. Regens.
Hip. Canonicus Polombi S. P. Secretarius.

Prorogatur ad alium annum die 18. Augusti 1891.
N. Averardius S. P. Regens.
A. Canonicus Mutius S. P. Secretarius.

Prorogatur ad alium annum die 22. Augusti 1892.
A. Corcani S. P. Canonista.
R. Celli S. P. Substitutus.

Prorogatur durante Rm̃i P. Vicarii Generalis munere die 19. Augusti 1893.
N. Averardius S. P. Regens.
R. Celli S. P. Substitutus.

Et sic deinceps usque in præsens.

295.

Rescriptum diei 13. Octobris 1878, quo sequentes suprascriptarum (pag. 434) Orationum Versiones a Sacra Congregatione Indulgentiarum approbantur.[1])

Eminentissime et Reverendissime Domine,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, Sacram Purpuram Eminentiæ Vestræ eo, quo par est, obsequio deosculans, humiliter exponit, per Rescriptum S. Congregationis Indulgentiarum diei 20. Julii 1878 nonnullas concessas fuisse Indulgentias tum Alumnis et Monialibus Congregationis SSm̃i Redemptoris, tum Christifidelibus Archisodalitati B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi M. de Ligorio adscriptis vel in posterum adscribendis, qui Orationes: *O zelantissimo Dottore, S. Alfonso etc.* devote recitaverint.

Hinc Orator Eminentiæ Vestræ Rm̃æ humiliter supplicat, ut infrascriptas Versiones benigne approbare dignetur:

I. Latine.

Orationes ad S. Alphonsum,
quibus petuntur gratiæ ad salutem necessariæ.

1. O zelantissime Doctor, S. Alphonse, impetra mihi vivam *fidem,* omnia complectentem, quæ me docet S. Romana Ecclesia; una cum divina illustratione, quâ perspiciam bonorum terrenorum vanitatem et peccatorum meorum fœditatem. *Gloria.*

2. O zelantissime Doctor, S. Alphonse, impetra mihi *spem* firmam, quâ exspectem a Deo, per merita Jesu Christi et per Mariæ intercessionem ac Tuam, peccatorum meorum veniam, perseverantiam usque in finem et sanctum Paradisum. *Gloria.*

3. O zelantissime Doctor, S. Alphonse, impetra mihi ferventem *erga Deum charitatem,* quæ a rebus creatis et

[1]) Exstat Documentum originale.

a meipso me distrahat, atque ad Ejus amorem et glorificationem totum me impellat. *Gloria.*

4. O zelantissime Doctor, S. Alphonse, impetra mihi perfectam *cum divina voluntate conformitatem,* quâ dolores, despectus, persecutiones, rerum ac famæ jacturam, parentum amissionem, et propriam demum mortem patienter suscipiam. *Gloria.*

5. O zelantissime Doctor, S. Alphonse, impetra mihi magnum *de peccatis meis dolorem,* quo injurias Domino meo irrogatas constanter defleam. *Gloria.*

6. O zelantissime Doctor, S. Alphonse, impetra mihi actuosum *in proximum amorem,* quo inductus, etiam iis benefaciam qui me male habuerunt. *Gloria.*

7. O zelantissime Doctor, S. Alphonse, impetra mihi *sanctam puritatem;* et præsta ut, invocatis SS. nominibus Jesu et Mariæ, tentationibus inhonestis resistam. *Gloria.*

8. O zelantissime Doctor, S. Alphonse, impetra mihi teneram *devotionem* erga Passionem Jesu Christi, SS. Sacramentum, et dilectam mihi Matrem Mariam. *Gloria.*

9. O zelantissime Doctor, S. Alphonse, impetra mihi præ cæteris *perseverantiam* usque in finem; et præsta, ut eam omni tempore exorem, præsertim cum tentationibus pressus, aut morti jam proximus fuero. *Gloria.*

℣. Ora pro nobis, Sancte Alphonse Maria.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oremus. — Deus, qui per Beatum Alphonsum Mariam .... (*ut supra pag. 435.*)

II. Gallice.

Prières à Saint Alphonse,
pour obtenir les grâces nécessaires au salut.

1. O Saint Alphonse, Docteur très-zélé, obtenez-moi une *foi* vive à tout ce que m'enseigne la sainte Eglise romaine, ainsi que la divine lumière qui me fasse connaître la vanité des biens de la terre, et la laideur de mes péchés. *Gloria.*

2. O Saint Alphonse, Docteur très-zélé, obtenez-moi une ferme *espérance* que je recevrai de Dieu, par les mérites de Jésus-Christ, par l'intercession de Marie et la vôtre, le pardon de mes péchés, la persévérance finale et le Paradis. *Gloria.*

3. O Saint Alphonse, Docteur très-zélé, obtenez-moi un ardent *amour pour Dieu,* afin que, détaché des choses créées et de moi-même, je n'aime plus que Lui seul, et ne m'occupe plus que de sa gloire. *Gloria.*

4. O Saint Alphonse, Docteur très-zélé, obtenez-moi une parfaite *résignation à la volonté de Dieu,* afin que j'accepte en paix les souffrances, les mépris, les persécutions, les revers de fortune, les attaques à ma réputation, la perte de mes proches et enfin la mort. *Gloria.*

5. O Saint Alphonse, Docteur très-zélé, obtenez-moi un grand *repentir de mes péchés,* afin que je ne cesse de pleurer les déplaisirs que j'ai causés à mon Dieu. *Gloria.*

6. O Saint Alphonse, Docteur très-zélé, obtenez-moi *pour le prochain une charité efficace,* qui me pousse à faire du bien même à ceux qui m'ont offensé. *Gloria.*

7. O Saint Alphonse, Docteur très-zélé, obtenez-moi la *sainte pureté,* et le secours nécessaire pour résister aux tentations déshonnêtes par l'invocation des saints noms de Jésus et de Marie. *Gloria.*

8. O Saint Alphonse, Docteur très-zélé, obtenez-moi une tendre *dévotion* à la Passion de Jésus-Christ, au Très-Saint Sacrement, et à Marie, ma Mère bien-aimée. *Gloria.*

9. O Saint Alphonse, Docteur très-zélé, obtenez-moi surtout la *persévérance finale* et la grâce de la demander toujours, spécialement dans les tentations et à l'heure de la mort. *Gloria.*

℣. Priez pour nous, ô saint Alphonse-Marie.

℟. Afin que nous devenions dignes des promesses de Jésus-Christ.

Prions.

O Dieu qui, par le bienheureux Alphonse-Marie, votre Confesseur et votre Pontife enflammé de zèle pour le salut des âmes, avez enrichi votre Eglise d'une nouvelle famille: faites, nous vous en prions, qu'instruits par ses enseignements salutaires et fortifiés par ses exemples, nous puissions arriver heureusement à vous. Par Jésus-Christ, Notre Seigneur. ℟. Ainsi soit-il.

III. Germanice.

Gebete zum heiligen Alphonsus,
um die zum Heile nothwendigen Gnaden zu erlangen.

1. O seeleneifrigster Kirchenlehrer, heiliger Alphonsus, erlange mir einen lebendigen *Glauben* an Alles, was mich die heilige römisch-katholische Kirche lehrt, und zugleich das göttliche Licht, welches mich die Eitelkeit der irdischen Güter und die Hässlichkeit meiner Sünden erkennen lässt. *Ehre sei dem Vater.*

2. O seeleneifrigster Kirchenlehrer, heiliger Alphonsus, erflehe mir eine feste *Hoffnung*, von Gott, durch die Verdienste Jesu Christi und durch Mariens und deine Fürbitte, die Verzeihung meiner Sünden, die endliche Beharrlichkeit und die ewige Seligkeit zu erlangen. *Ehre sei.*

3. O seeleneifrigster Kirchenlehrer, heiliger Alphonsus, erlange mir eine feurige *Liebe zu Gott,* welche mich von allen erschaffenen Dingen und von mir selbst losschält, um Ihn allein zu lieben, und mich ganz seiner Verherrlichung zu weihen. *Ehre sei.*

4. O seeleneifrigster Kirchenlehrer, heiliger Alphonsus, erflehe mir eine vollkommene *Ergebung in den göttlichen Willen,* damit ich die Schmerzen, Verachtungen und Verfolgungen, den Verlust des Vermögens, der Verwandten, und endlich den Tod geduldig annehme. *Ehre sei.*

5. O seeleneifrigster Kirchenlehrer, heiliger Alphonsus, erlange mir eine grosse *Reue über meine Sünden,*

so dass ich es stets beweine, meinem Herrn so sehr missfallen zu haben. *Ehre sei.*

6. O seeleneifrigster Kirchenlehrer, heiliger Alphonsus, erflehe mir eine werkthätige *Nächstenliebe,* die mich bewegt, auch denen Gutes zu thun, die mich beleidigt haben. *Ehre sei.*

7. O seeleneifrigster Kirchenlehrer, heiliger Alphonsus, erlange mir die Tugend der *heiligen Reinheit*, und die Gnade, durch Anrufung der heiligsten Namen Jesu und Mariä, den unreinen Versuchungen zu widerstehen. *Ehre sei.*

8. O seeleneifrigster Kirchenlehrer, heiliger Alphonsus, erflehe mir eine zarte *Andacht* zum Leiden Jesu Christi, zum heiligsten Altarssakrament und zu meiner lieben Mutter Maria. *Ehre sei.*

9. O seeleneifrigster Kirchenlehrer, heiliger Alphonsus, erlange mir vor Allem die *endliche Beharrlichkeit,* und die Gnade, stets um dieselbe zu bitten, besonders in den Versuchungen und in der Stunde des Todes. *Ehre sei.*

℣. Bitte für uns, heiliger Alphonsus Maria.

℟. Auf dass wir würdig werden der Verheissungen Christi.

Lasst uns beten.

O Gott, der Du durch den heiligen Alphonsus Maria, deinen von Seeleneifer entzündeten Bekenner und Bischof, deine Kirche mit einer neuen Nachkommenschaft bereichert hast: wir bitten Dich, dass wir durch seine heilsamen Ermahnungen belehrt und durch seine Beispiele gestärkt, glücklich zu Dir gelangen mögen. Durch Christum, unsern Herrn. ℟. Amen.

IV. Anglice.

Prayers to S. Alphonsus,
to obtain the graces necessary for salvation.

1. O most zealous Doctor of the Church, S. Alphonsus, obtain for me a lively *faith* in all the truths, that

the H. Roman Church teaches; together with divine light to know the vanity of all earthly things, and the hideousness of my sins. *Gloria.*

2. O most zealous Doctor of the Church, S. Alphonsus, obtain for me the firm *hope* of receiving from God, through the merits of Jesus Christ, and the intercession of Mary and your prayers, the pardon of my sins, final perseverance and Paradise. *Gloria.*

3. O most zealous Doctor of the Church, S. Alphonsus, obtain for me an ardent *love of God,* that will detach me from all created things and from myself, to love Him alone and consume myself for His glory. *Gloria.*

4. O most zealous Doctor of the Church, S. Alphonsus, obtain for me perfect *resignation to the holy Will of God,* that I may accept in peace sufferings, contempt, persecutions, loss of goods and reputation, the loss of my relations, and finally death itself. *Gloria.*

5. O most zealous Doctor of the Church, S. Alphonsus, obtain for me a heartfelt *sorrow for my sins,* that I may never cease to weep over the displeasure I have given my God. *Gloria.*

6. O most zealous Doctor of the Church, S. Alphonsus, obtain for me a practical *love towards my neighbour,* that will make me do good even to those who have offended me. *Gloria.*

7. O most zealous Doctor of the Church, S. Alphonsus, obtain for me the *holy virtue of purity,* and the help required to resist impure temptations, by invoking the holy Names of Jesus and Mary. *Gloria.*

8. O most zealous Doctor of the Church, S. Alphonsus, obtain for me a tender *devotion* to the Passion of Jesus Christ, to the M. B. Sacrament, and to my dear Mother Mary. *Gloria.*

9. O most zealous Doctor of the Church, S. Alphonsus, obtain for me above all the grace of *final perseverance,* and the grace always to pray for it, especially in the time of temptation and the hour of my death. *Gloria.*

℣. Pray for us, S. Alphonsus Mary.

℟. That we may be made worthy of the promises of Christ.

Let us pray.

O God, who by Blessed Alphonsus Mary, Thy Confessor and Bishop, inflamed with zeal for souls, didst render Thy Church fruitful in a new progeny: we beseech Thee, that, taught by his salutary admonitions, and strengthened by his examples, we may happily be enabled to arrive at the possession of Thee. Through Christ our Lord. ℟. Amen.

V. Hispanice.

Oraciones a S. Alfonso,
para conseguir las gracias necesarias para nuestra Salvacion.

1. O zelantisimo Doctor, S. Alfonso, alcanzadme una viva *fé* de todas aquellas cosas, que me enseña la S. Iglesia Romana, y una luz divina, por cuyo medio conozca la vanidad de los bienes terrenos, y la fealdad de mis pecados. *Gloria.*

2. O zelantisimo Doctor, S. Alfonso, alcanzadme una firme *esperanza* para recibir de Dios, por los meritos de Jesu Cristo, por la intercesion de Maria, y vuestra, el perdon de mis pecados, la perseverancia final y el santo Paraiso. *Gloria.*

3. O zelantisimo Doctor, S. Alfonso, alcanzadme una ferventisima *caridad para con Dios,* que me desprenda de todas las cosas criadas y de mi mismo, para amar á El solo, y emplearme todo en su gloria. *Gloria.*

4. O zelantisimo Doctor, S. Alfonso, alcanzadme una perfecta *resignacion á la voluntad divina,* para sufrir con paz los dolores, los desprecios, las persecuciones, la perdida de los bienes, de el honor, de los parientes, y finalmente la muerte. *Gloria.*

5. O zelantisimo Doctor, S. Alfonso, alcanzadme un grande *dolor de mis pecados,* que incesantemente me haga llorar los disgustos que he dado á Dios. *Gloria.*

6. O zelantisimo Doctor, S. Alfonso, alcanzadme un *amor operativo* en favor de el prójimo, que me incline tambien a beneficar á aquellos que me hayan ofendido. *Gloria.*

7. O zelantisimo Doctor, S. Alfonso, alcanzadme la *santa pureza,* y la gracia de resistir á las tentaciones deshonestas, invocando los nombres santisimos de Jesus y de Maria. *Gloria.*

8. O zelantisimo Doctor, S. Alfonso, alcanzadme una afectuosa *devocion* á la Pasion de Jesu Cristo, al santisimo Sacramento y á mi amada Madre Maria. *Gloria.*

9. O zelantisimo Doctor, S. Alfonso, alcanzadme sobre todo la *perseverancia final* y la gracia de pedirla siempre, especialmente en las tentaciones y en la hora de mi muerte. *Gloria.*

℣. Ruega por nosotros, o S. Alfonso Maria.

℟. Para que seamos dignos de las promesas de Cristo Señor.

Oremus.

O Dios, que por el Beato Alfonso Maria, vuestro Confesor y Pontífice, encendido de zelo de las almas, habeis fecundado vuestra Iglesia con una nueva familia: Os rogamos, para que, dirigidos por sus saludables consejos, y confortados con sus ejemplos, podamos felizmente llegar á gozaros. Per Cristo nuestro Señor. ℟. Amen.

VI. Hollandice.

Gebeden tot den H. Alphonsus,
om de ter Zaligheid noodige Genaden te verwerven.

1. O allerijverigste Leeraar, H. Alphonsus, verkrijg mij een levendig *geloof* in alles, wat de H. Roomsche Kerk mij leert, en tevens het goddelijk licht, dat mij de ijdelheid de aardsche goederen en de snoodheid mijner zonden leere kennen. *Eere zij den Vader.*

2. O allerijverigste Leeraar, H. Alphonsus, verwerf mij eene vaste *hoop,* door de verdiensten van Jezus Christus en door Maria's en uwe voorspraak, van God te verwerven de vergiffenis mijner zonden, de volharding tot het einde toe en het hemelsch Paradijs. *Eere zij.*

3. O allerijverigste Leeraar, H. Alphonsus, verkrijg mij eene vurige *liefde tot God,* die mij onthechte van al het geschapene en van mij zelven, om hem alleen te beminnen en alles te doen tot zijne meerdere eer. *Eere zij.*

4. O allerijverigste Leeraar, H. Alphonsus, verwerf mij eene volmaakte *onderwerping aan den goddelijken wil,* opdat ik alle smarten, verachting, vervolging, het verlies van fortuin, van goeden naam, of van bloedverwanten, en eindelijk den dood vreedzaam aanneme. *Eere zij.*

5. O allerijverigste Leeraar, H. Alphonsus, verkrijg mij eene groote *droefheid over mijne zonden,* die mij het misnoegen mijnen Heer aangedaan altijd doe beweenen. *Eere zij.*

6. O allerijverigste Leeraar, H. Alphonsus, verwerf mij eene werkdadige *liefde tot mijn evennaaste,* die mij bewege wel te doen zelfs aan hen, die mij beleedigd hebben. *Eere zij.*

7. O allerijverigste Leeraar, H. Alphonsus, verkrijg mij de *heilige zuiverheid,* en de hulp om de oneerbare bekoringen te wederstaan, door de HH. Namen van Jezus en Maria aan te roepen. *Eere zij.*

8. O allerijverigste Leeraar, H. Alphonsus, verwerf mij eene teedere *godsvrucht* tot het lijden van Jezus Christus, tot het allerh. Sakrament des Altaars en tot mijne lieve Moeder Maria. *Eere zij.*

9. O allerijverigste Leeraar, H. Alphonsus, verkrijg mij boven al de *volharding* tot het einde toe, en de genade altijd daarom te bidden, vooral tijdens de bekoring en in het uur van mijnen dood. *Eere zij.*

℣. Bid voor ons, H. Alphonsus Maria.

℟. Opdat wij waardig worden de beloften van Christus.

Laten wij bidden.

God, die door den H. Alphonsus Maria, uwen van zielenijver ontstoken Belijder en Bisschop, uwe Kerk met een nieuw geslacht verrijkt hebt: wij smeeken dat wij, door zijne heilzame vermaningen onderwezen en door zijne voorbeelden gesterkt, gelukkiglijk tot u mogen geraken. Door Christus onzen Heer. ℟. Amen.

VII. Bohemice.

Modlitba k Sv. Alfonsu,
za dosažení všech k spáse potrebných milostí.

1. O přehorlivý učiteli, sv. Alfonse, vymoziž mně živou víru ve vše, čemu mne učí sv. Církev římská a zároveň ono světlo božské, v němž bych poznal marnost pozemských statků a ohavnost svých vlastních hříchů. *Sláva Otci* atd.

2. O přehorlivý učiteli, sv. Alfonse, vypros mi silnou naději, že u Boha pro zásluhy Ježíše Krista a na přímluvu Marie Panny a na prosbu Tvou odpuštění hříchů svých, pak konečného setrvání a blahého ráje nebeského dosáhnu. *Sláva Otci.*

3. O přehorlivý učiteli, sv. Alfonse, vymoz mi vřelou lásku k Bohu, kteráž by mne odloučila ode všech tvorů a od sebe samého, abych jedině Boha miloval a vše ku slávě jeho vynakládal. *Sláva Otci.*

4. O přehorlivý učiteli, sv. Alfonse, vypros mi dokonalou odevzdanost do vůle Boží, abych s poklidem přijal bolest, pohrdání a pronásledování, ztrátu jmění, dobrého jmena i příbuzných a konečně též i smrt. *Sláva Otci.*

5. O přehorlivý učiteli, sv. Alfonse, vymoz mi velikou lítost nad hříchy svými, abych ustavičně oplakávati mohl, v čemkoli jsem se Hospodinu nelíbil. *Sláva Otci.*

6. O přehorlivý učiteli, sv. Alfonse, vypros mi účinnou lásku k bližnímu, abych dobročinil i těm, kdož mně urazili. *Sláva Otci.*

7. O přehorlivý učiteli, sv. Alfonse, vymoz mi svatou čistotu a potřebnou sílu, abych nadevším neslušným pokušením zvítězil vzývaje nejsv. jmena Ježíš a Maria. *Sláva Otci.*

8. O přehorlivý učiteli, sv. Alfonse, vypros mi vroucnou pobožnost k umučení Páně, k nejsvětější Svátosti a k mé předrahé Máti Marii Panně. *Sláva Otci.*

9. O přehorlivý učiteli, sv. Alfonse, vymoz a vypros mi především konečné setrvání a milost, abych za ně ustavičně prosil, zvláště v čas pokušení a v hodince smrti. *Sláva Otci.*

℣. Oroduj za nás, sv. Alfonse Maria.

℟. Abychom hodni učiněni byli zaslíbení Kristových.

Modleme se.

Bože, jenž jsi skrze blah. Alfonsa Marii, vyznavače svého a biskupa, horlivostí o duše roznícenėho, Církev svou novým potomstvem obdařil: prosíme, abychom jeho spasitelným napómenutím poučeni a příkladem jeho posilněni, k Tobě štastně dojíti mohli. Skrze Krista, Pána našeho. ℟. Amen.

Sacra Congregatio Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præposita, attenta declaratione diei 29. Decembris 1864, benigne declaravit *constare de fidelitate præfatarum Versionum,* in quas prædictæ piæ Preces italico sermone primitus confectæ versæ fuerunt. Datum Romæ, ex Secretaria ejusdem Sac. Congregationis, die 13. Oct. 1878.

Al. Card. Oreglia a S. Stephano, Præf.

(L. †. S.) A. Panici, Secretarius.

In quorum fidem.

Romæ, die 16. Novembris 1878.

Moderator Generalis Archisodalitatis

Nic. Mauron, C. SS. R. Sup. Gen. et Rect. Maj.

296.

Decretum S. Congregationis Indulgentiarum de die 23. Novembris 1878 circa Cruces Stationum Viæ Crucis.[1])

Auranen. In Gallia mos invaluit 14 tabellas una cum crucibus pro Stationibus Viæ Crucis ex ferro sæpe in typos fuso condendi, quibus ferreis crucibus inversis totidem ligneæ applicantur, quæ tamen nullo modo videri possunt a coram adstantibus. Cum autem pluries ab hac Sacra Congregatione definitum fuerit, indulgentias pro pio Viæ Crucis exercitio concessas crucibus tantum rite benedictis esse adnexas; cumque in appendice ad Rituale Romanum typis Sacræ Congregationis de Propaganda fide editum anno 1864 pag. 404, et anno 1874 pag. 108 traditum reperiatur, cruces prædictas esse debere ligneas, hinc Episcopus Auranensis merito dubitans, num juxta præfatam consuetudinem conditionibus satisfiat ad indulgentiarum acquisitionem necessariis, per suum Vicarium supplex adiit hanc Sacram Congregationem ab eo expostulans trium dubiorum resolutionem:

1. An illud ex ligno debent esse cruces, quod legitur in appendice ad Rituale Romanum editum anno 1864 ex typis Sacræ Congregationis de Propaganda Fide pag. 404 obliget sub pœna nullitatis?

Et quatenus Affirmative,

2. An huic præcepto sufficienter satisfacit supradicta appositio totidem crucium lignearum, etsi coram adstantibus invisibilium, ad partem adversam crucium ferrearum?

Et quatenus Negative,

3. An consulendum sit SSmo pro sanatione Crucis Viarum hujusmodi jam erectarum?

In Congregatione generali habita in Palatio Apostolico Vaticano die 15. Novembris 1878 EE. PP. rescripserunt.

Ad I.: Affirmative.

Ad II.: Negative.

[1]) Decreta authent. S. Congr. Indulgent. n. 442.

Ad III.: Attenta bona fide consulendum SSmo pro convalidatione Stationum sic erectarum, et pro facultatibus necessariis et opportunis concedendis eidem Episcopo Oratori, qui sive per se, sive per alium Sacerdotem sibi benevisum cruces ligneas privatim benedicat, easque benedictas, meliori quo fieri potest modo, ne scandalum oriatur, ita Stationibus superponat, ut ab omnibus conspici possint.

Factaque de his omnibus per me infrascriptum dictæ Congregationis Secretarium SSmo D. N. Leoni PP. XIII. in Audientia diei 23. Novembris 1878 relatione Sanctitas Sua Sacræ Congregationis resolutionem benigne approbavit.

A. Card. Oreglia a S. Stephano Præf.
A. Panici Secretarius.

297.

Rescriptum S. Congregationis Indulgentiarum diei 21. Decembris 1878, quo Rmo P. N. Generali facultas in perpetuum conceditur alios Sacerdotes subdelegandi pro adscriptione in Archiconfraternitatem B. M. V. de Perpetuo Succursu.[1]

Beatissimo Padre,

Il P. Rettore Maggiore e Superiore Generale della Congregazione del SSmo Redentore prostrato al bacio del Sacro Piede supplica umilmente la Santità Vostra a volersi degnare di concedergli in perpetuo la facoltà di poter suddelegare altri Sacerdoti regolari o secolari per ascrivere i fedeli all' Arciconfraternita di Nostra Signora del Perpetuo Soccorso ecc. Tanto spera ecc.

Sanctissimus Dominus noster Leo PP. XIII. in Audientia habita die 21. Decembris 1878 ab infrascripto Secretario S. Congregationis Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præpositæ benigne annuit pro gratia juxta petita. Præsenti *in perpetuum* valituro absque ulla Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

[1] Exstat Documentum originale.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis die 21. Decembris 1878.

(L. † S.) A. Card. Oreglia a S. Stephano Præf.
A. Panici Secretarius.

298.

Rescriptum Pontificium de die 14. Januarii 1879, quo conceditur ad Decennium facultas Missas pro Defunctis ad tres et pro vivis ad quatuor menses prorogandi. [1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis ad Sanctitatis Vestræ pedes provolutus, humiliter petit gratiam, ut Superiores singularum Domuum Congregationis tempus ad persolvendas missas pro Defunctis ad tres, et pro vivis ad quatuor menses prorogare valeant, ea præsertim de causa, quod certis in locis perpaucæ missarum eleemosynæ recipiantur, in aliis vero regionibus multæ quibusdam solummodo anni temporibus, ad quas æque distribuendas et persolvendas petitum temporis spatium requiritur.

Pro qua gratia.

Ex Audientia SSmi. Die 14. Januarii 1879.

SSmus attentis expositis, verisque existentibus narratis, benigne annuit pro dilatione juxta petita ad exsequendam introscriptarum Missarum celebrationem *per decennium.* = Quibuscumque in contrarium facientibus minime non obstantibus.

A. Theodoli S. C. Rev. Fabricæ S. Petri
a secretis.

Nell' annesso Rescritto non sono compresi i mesi conciliari, come espressamente mi dichiarò il sostituto de Segretariato, Mons. Virgili. — In fidem etc.

Romæ 27. Genn. 1879.

Adam Pfab C. SS. R. Prov. Rom. Super.

[1]) Exstat Documentum originale.

299.

Rescriptum S. Congregationis Indulgentiarum de die 18. Januarii 1879 Moderatori generali et Directoribus Archisodalitatis B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi facultatem concedens ad Decennium Cruces, Coronas, Numismata etc. benedicendi iisque Indulgentias applicandi.[1]

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major Congregationis SSmi Redemptoris et Moderator generalis Archisodalitatis B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus humillime supplicat pro gratia, ut ipse Moderator generalis et Directores ejusdem tituli Sodalitatum rite aggregatarum, aliique Sacerdotes sive regulares sive sæculares a dicto Moderatore generali ad inscribendos fideles deputati, ad proximum Decennium, et favore tantum prædictorum Sodalium benedicere valeant Cruces et Crucifixos, Statuas, Numismata, Coronas precatorias et Rosaria, iisque applicare Indulgentias a Sanctitate Vestra concedi solitas, necnon dictas S. Birgittæ.

Pro qua gratia etc.

SSmus Dominus Noster Leo PP. XIII. in Audientia habita die 18. Januarii 1879 ab infrascripto Secretario S. Congregationis Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præpositæ benigne annuit pro gratia juxta petita. Præsenti *ad Decennium* valituro absque ulla Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis die 18. Januarii 1879.

Al. Card. Oreglia a S. Stephano Præf.

(L. † S.) A. Panici Secretarius.

---

[1] Documentum originale asservatur.

300.

Prorogatio Suspensionis Decretorum anni 1848 circa receptionem et professionem Novitiorum die 24. Januarii 1879 dumtaxat pro Germania ad Triennium concessa.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit, per Rescriptum S. Congregationis super Statu Regularium diei 15. Januarii 1876 favore suæ Congregationis ad Triennium benigne prorogatam fuisse Dispensationem, jam pluries concessam, a Decretis anni 1848 super receptione et professione Novitiorum. Cum autem eædem rationes, pro ejusdem gratiæ concessione allatæ, adhuc subsistant, Orator novam prorogationem *ad aliud Triennium* a Sanctitatis Vestræ Clementia humillime exorat. Pro qua gratia.

Ex Audientia SSmi habita a me infrascripto Secretario Sacræ Congregationis super Statu Regularium sub die 24. Januarii 1879 Sanctitas Sua benigne annuit precibus P. Superioris Generalis Oratoris pro petita prorogatione enunciatæ dispensationis, *dumtaxat pro Germania,* et perdurantibus tantum præsentibus circumstantiis, servata in reliquis omnibus forma ac tenore primitivæ concessionis, memoratis Decretis Sacræ Congregationis super Statu Regularium, ceterisque in contrarium quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem Sacræ Congregationis super Statu Regularium hac die 28. Januarii 1879.

(L. † S.) † A. Archiepiscopus Myræ Secretarius.

---

[1]) Documentum originale asservatur.

301.

Rescriptum Pontificium de die 5. Aprilis 1879, quo conceditur facultas ad quinquennium, Missas manuales in alias domus transferendi.[1])

Fidem facio per præsentes ego subscriptus Almæ Urbis Tribunalis Vicariatus Secretarius in libro decretorum mensis Aprilis 1879 in Secretaria ejusdem Vicariatus exsistenti reperiri particulam tenoris sequentis videlicet:

„Beatissime Pater. Nicolaus Mauron, Congregatio„nis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector „Major ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humil„lime exponit: Contingere aliquando, ut Missæ manuales „a Fidelibus uni alterive ecclesiæ Congregationis oblatæ, „copiosiores sint quam fert numerus Patrum eidem Ec„clesiæ addictorum, dum contra accidit, ut aliæ nostræ „Communitates Missarum inopia laborent. Quare Orator „a Sanctitatis Vestræ clementia instanter facultatem ex„orat, ut supradictæ Missæ manuales, quæ in una ex „nostris ecclesiis abundantiores fuerint, ab aliis Congre„gationis Sacerdotibus, vel etiam ab extraneis, celebrari „valeant.“

„Ex Audientia SSm̃i die 5. Aprilis 1879. SSm̃us, „attentis expositis, verisque exsistentibus narratis, remisit „preces arbitrio et conscientiæ Ordinarii cum facultati„bus necessariis et opportunis, ut petitam translationem „introscriptarum Missarum ad quinquennium indulgere „possit et valeat, dummodo tamen populi commoditati „non officiat. Contrariis quibuscumque minime obstan„tibus.

„A Theodoli S. C. R. Fabr. S. Petri
a Secretis.“

---

[1]) Exstat Copia authentica.

Raphael tituli S. Crucis in Jerusalem S. R. E. Presbyt. Card. Monaco La Valletta SS. D. N. PP. Vicarius Generalis etc.

Utentes facultatibus a SS. D. N. Papa Leone XIII. per S. Congregationem Rev. Fabricæ S. Petri in superiori Rescripto sub die quinta hujus mensis Nobis tributis petitam translationem introscriptarum Missarum ad quinquennium indulgemus, dummodo tamen populi commoditati non officiat. Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romæ ex Ædibus Vicariatus die 18. Aprilis 1879.

Julius Archiepiscopus Sidæ Vicegerens.

Placidus Canonicus Petacci Secretarius, prout in supradicto decretorum libro, ad quem etc.

In quorum etc.

(L. † S.)

Datum ex supradicta Secretaria Vicariatus Urbis die 29. Aprilis 1879.

Io qui sottoscritto dichiaro, di aver domandato a nome del Rmo Padre Rettore Maggiore della nostra Congregazione, Nicola Mauron, alla Sacra Congregazione della Reverenda Fabbrica di S. Pietro, come si devono interpretare le espressioni della concessione accordata *ad quinquennium,* di potere fare celebrare le messe avventizie di soprappiù di una nostra casa, in un altra, o agli estranei; mi venne risposto, che, tale licenza veniva conceduta al sullodato Superiore, ed una volta passata *dall' Ordinario della Città* ove risiedeva, cioè ***Roma,*** al quale era rimessa per l' esecuzione della licenza conceduta, se ne poteva servire per tutto, e dopo i cinque anni poteva ottenere altra proroga senza alcun mandato del suo Ordinario. In fede etc.

Roma 14. Ottobre 1879.

Michele Marchi della Congr. del SSmo Redentore.

302.

Litteræ Rmi Assessoris Sacr. Rit. Congregationis de die 17. Aprilis 1879 circa Officia Passionis D. N. J. C.[1])

Molto Reverendo Padre,

Il Cardinale Prefetto della S. Congregazione dei Riti è di sentimento che avrà gli Officii della Passione di N. S. la sua Congregazione adottati quelli approvati e concessi al Clero Romano.

Tanto le dovea in risposta della sua gentilissima domanda, e mi confermo

Della V. P. M. R.

Casa 17. Aprile 1879.

Admo e devmo Servo

A. Caprara Assess. d. S. C. dei Riti.

Al. R. P.
Adamo Pfab Provinciale dei PP.
Liguorini d' Italia.

303.

Decretum S. Congregationis Indulgentiarum de die 21. Junii 1879 circa erectionem Stationum Viæ Crucis.[2])

Engolismen. Pro erectione Stationum Viæ Crucis peragenda dispositum fuit in Brevi *Exponi Nobis* a Clemente XII. die 16. Januarii 1731 edito, et a Benedicto XIV. in Brevi *Cum tanta sit* die 30. Augusti 1741 confirmato et inserto, haud posse Stationes Viæ Crucis erigi in ecclesiis et locis Ministro Generali Ordinis S. Francisci minime subjectis, nisi accederet licentia Ordinarii loci ac consensus parochi et Superiorum ecclesiæ, monasterii, hospitalis et loci pii, ubi de eis pro tempore erigendis agi contigerit. Cum vero plures exortæ fuerint quæstiones circa erectionum Viæ Crucis validitatem, ex eo, quod in dubium sæpe revocaretur, num

[1]) Exstat Documentum originale.
[2]) Decreta authentica S. Congr. Indulgent. n. 445.

prædicta licentia ac consensus datus fuerit, ad quaslibet in posterum istiusmodi difficultates eliminandas, Sacra Indulgentiarum Congregatio in decreto diei 3. Augusti 1748 præscribendum censuit, quod in erigendis in posterum ejusmodi Stationibus tam Sacerdotis erigentis deputatio, ac Superioris localis consensus, quam respectivi Ordinarii vel Antistitis et parochi necnon Superiorum ecclesiæ, monasterii, hospitalis et loci pii, ubi ejusmodi erectio fieri contigerit, deputatio, consensus et licentia in scriptis et non aliter expediri, et quandocunque opus fuerit, exhiberi debeant sub pœna nullitatis ipsiusmet erectionis ipso facto incurrendæ.

Jam vero Episcopus Engolismensis istiusmodi decretorum tenorem perspectum habens Sacræ Indulgentiarum Congregationi supplices libellos porrexit, atque in horum primo exponit, in sua Diœcesi ac fere ubique in Gallia extare hospitalia, ecclesias, capellas, oratoria, domus Congregationum Sororum vota simplicia emittentium, et a S. Sede vel ab Episcopo etiam tantum approbatarum, quæ omnia quamvis de jure minime a jurisdictione parochiali exempta dici queant, tamen de facto a parocho independenter administrantur per Capellanos ab Episcopo nominatos. Ac subdit in hisce omnibus ecclesiis ac locis bona fide Stationes Viæ Crucis erectas fuisse, quin parochorum consensus fuerit requisitus. Dubitans hinc de istiusmodi erectionum validitate postulat, ut declaretur, utrum pro validis sint habendæ vel non, in casu, quo nullitate laborare fuerit definitum, instantissime postulat, ut a Sanctissimo sanatio indulgeatur, ne nimia oriatur confusio, et fidelium admiratio excitetur.

In altero autem supplici libello exponit plures Sacerdotes in Gallia facultatem obtinere a Ministro Generali Ordinis Minorum Stationes Viæ Crucis erigendi in certo numero ecclesiarum vel oratoriorum, prævia tamen Ordinarii licentia, quam licentiam postea Ordinario exhibent, qui subscribit verbis generalibus e. g. *Authentica recognovimus et exsecutioni mandari permisimus.* At

quærit, num licentia, sic verbis generalibus data sufficiat, ut Sacerdos ea donatus possit deinde cum solius parochi vel Superioris loci consensu, in quocunque loco intra limites jurisdictionis prædicti Ordinarii, valide Stationes erigere, servatis servandis et relicto peractæ erectionis testimonio, propria manu subscripto: an vero præter hanc generalem licentiam requiratur, sub pœna nullitatis, ante quamcumque erectionem novus recursus ad Ordinarium cum designatione loci vel ecclesiæ, ut erectioni in tali loco consentiat.

Quare in Congregatione generali habita in Palatio Apostolico Vaticano die 20. Junii 1879 proposita fuerunt dubia:

1. Utrum nullæ sint erectiones Stationum Viæ Crucis sine consensu in scriptis parochi factæ in hospitalibus, ecclesiis, capellis ac domibus Congregationum Sororum, de jure haud exemptis a parochiali jurisdictione, sed de facto (juxta morem in Gallia vigentem) administratis independenter a parocho, per capellanum nominatum ab Episcopo?

Et quatenus Affirmative,

2. An sit consulendum Sanctissimo pro sanatione hujusmodi erectionum?

3. An consensus Ordinarii in scriptis requiratur sub pœna nullitatis in singulis casibus pro unaquaque Stationum erectione, vel sufficiat, ut sit generice præstitus pro erigendis Stationibus in certo numero ecclesiarum vel oratoriorum, sine specifica designatione loci?

Et quatenus Affirmative ad primam partem et Negative ad secundam,

4. An sit consulendum Sanctissimo pro sanatione erectionum cum dicto generico consensu jam factarum, vel sit supplendum defectui per novum consensum in scriptis ab Episcopo specifice præstandum?

EE. PP., auditis Consultorum votis rescripserunt:

Ad 1. Negative.

Ad 2. Provisum in primo.

Ad 3. Affirmative ad primam partem, Negative ad secundam.

Ad 4. Affirmative ad primam partem, Negative ad secundam.

Et facta de his omnibus relatione SSmo Dño N. Leoni PP. XIII. in Audientia habita ab infrascripto Secretario die 21. Junii 1879, Sanctitas Sua in omnibus votum Sacræ Congregationis adprobavit et sanavit præfatas erectiones cum generico consensu peractas.

A. Card. Oreglia a S. Stephano Præf.
A. Panici Secretarius.

304.

Prorogatio Suspensionis Decretorum anni 1848 quoad receptionem et professionem Novitiorum die 12. Julii 1879 pro universa Congregatione ad quinquennium concessa.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit quæ sequuntur.

Statim a promulgatione duorum Decretorum, quæ die 25. Januarii 1848 a S. Congregatione super Statu Regularium lata sunt de recipiendis ad habitum et professionem Candidatis, Congregatio SSmi Redemptoris ab eorumdem observatione dispensata fuit; relicta ei facultate sequendi hac in re, quæ propriæ Regulæ statuunt. Et ea quidem dispensatio ad hæc usque tempora, sine ulla interruptione, concessa est et prorogata; nec ipse Decretorum compilator et fautor Rms D. Bizzarri, postmodum Emis Cardinalibus adlectus, ullam unquam difficultatem movit, quominus præfata dispensatio Congregationi nostræ impertiretur. Nituntur enim memorata Decreta iis gubernandi principiis et legibus, quæ fere obtinent in Ordinibus religiosis medio ævo institutis, præsertim mendicantibus. Supponunt exsistentiam

[1]) Documentum originale asservatur.

Capitulorum tum provincialium tum localium, sapiuntque regimen populare et a suffragio universali petitum. E contrario voluit sanctus noster Fundator Alphonsus, in Regulis a S. Sede approbatis, ut regimen Congregationis regimen imitaretur ipsius Ecclesiæ et in monarchia temperata consisteret. Quare nulla apud nos Capitula exsistunt, nec provincialia nec localia. Est summa auctoritas penes Superiorem Generalem seu Rectorem Majorem, qui a Capitulo generali ad vitam eligitur, una cum sex Consultoribus generalibus, quorum consilio in regenda Congregatione utitur. Superior autem Generalis ceteros omnes Superiores sive provinciales sive locales, item eorum respectivos Consultores ad triennium nominat aut confirmat; idemque dicendum est de Magistris Novitiorum deque Studentium Præfectis et Lectoribus. Ipse et Superiores provinciales cum suis respectivis Consultoribus, Candidatos ad Novitiatum admittunt; ipse demum, absoluto tyrocinii tempore prævioque maturo examine, Novitios ad professionem admittit votorum, quæ apud nos simplicia nuncupantur.

Nunc vero, Beatissime Pater, tota hæc procedendi ratio, quam præscribunt Regulæ nostræ a Sa. mem. Benedicto XIV. approbatæ, et quæ hactenus divinam benedictionem consecuta est, penitus tolleretur per applicationem Decreti *Regulari Disciplinæ,* lati pro Italia insulisque adjacentibus. Siquidem, in locum Rectoris Majoris ejusque Consultorum sufficerentur, pro admittendis ad Novitiatum Candidatis, septem Examinatores generales totidemque provinciales, per suffragium electi et voce decisiva donati. Et admissio Novitiorum ad religiosam professionem dependeret, non tam a maturo Superiorum judicio, quam a numero majori suffragantium Patrum, etiam juniorum qui in domo Novitiatus in Capitulum congregari deberent. Idque nunc fieri oporteret Romæ, in ipsa residentia Superioris Generalis. Nam Romæ tantum, ab aliquot mensibus, Novitiatum denuo constituimus; in reliquis vero Italiæ regionibus, ob præsentem

rerum perturbationem, Tyrocinium non exsistit, nec utiliter exsistere potest. Inducto autem tali rerum ordine, maximum imminet periculum, ne principium auctoritatis (cui acceptam referimus regularem observantiam et primævum spiritum per Dei gratiam in Congregatione conservatum) paulatim apud nos labefactetur et spiritus ille hodiernus, democratiam (ut ajunt) et rempublicam sapiens, non sine magno nostro detrimento sensim irrumpat.

Quoad alterum Decretum *Romani Pontifices*, liceat etiam, Beatissime Pater, notare difficultates gravissimas ac sæpe sæpius insuperabiles, quas ex ejus applicatione Congregatio nostra expertura esset.

Auctoritas hisce temporibus, in quibus fides generatim elanguit, pauci sunt juvenes provectioris ætatis qui Congregationem ingredi cupiunt; eo magis quia nos, juxta Instituti præscriptum, solis laboribus apostolicis vacamus, nec dirigendis Seminariis aliisve publicis scholis operam dare possumus. Ut igitur vocationum defectui obviam iretur, variis in Provinciis unam ex nostris domibus destinavimus, in qua reciperentur pueri pietate atque ingenio conspicui, et bonam spem exhibentes religiosæ vocationis. Hi juvenes, qui plerumque a duodecimo ad decimum quintum ætatis annum deliguntur, segregati a sæcularium commercio atque ab ipsa religiosa Communitate remoti, per plures annos sub nostrorum magisterio litterarum studiis incumbunt. Ipsis præest unus ex Patribus specialiter delectus, qui, munere Directoris spiritualis fungens, eosdem ad pietatem et solidæ virtutis exercitium omni sollicitudine excitat. Idem totus in eo est, ut cujusque indolem agendique rationem sedulo exploret, defectus corrigat, signa vocationis scrutetur, et pro officio sibi commisso frequentem de iis relationem ad Superiores transmittat. Decurso demum hujusmodi probationis tempore, quum juvenes requisitam ætatem attigerint, ultima ac severior instituitur inquisitio; ita ut ii tantum ad Novitiatum admittan-

tur, qui positivam vitæ bonitatem veræque vocationis signa præ se ferre reperiuntur.

Porro, de hisce juvenibus Novitiatum ingressis, generatim Litteras testimoniales dare possunt nec Ordinarii loci in quo nati, nec Ordinarii loci in quo studiorum causa commorati sunt. Non priores, quia ipsi, præsertim si Diœcesis ampla sit, eorum vel exsistentiam ignorant; non posteriores, quia de eorum vita et moribus nonnisi per Nostros certiores fieri possunt. Id vero contingit non solum in Europa, sed etiam in America, ubi aliquando recipiuntur juvenes, qui a teneris annis cum eorum parentibus ex veteri in novum Orbem migrarunt, inscio prorsus originis Episcopo. Idem dicendum est de iis qui, tanquam fratres servientes, Congregationem ingredi postulant. Accidit etiam, ut Episcopi, quorum litteræ testimoniales petuntur, easdem dare aut omittant, aut recusent; præsertim si profectionem Postulantium bonæ spei ægre ferant. Quorum casuum si prior occurrat, suspendi debet per tres menses admissio Candidati ad Novitiatum; si posterior, pro singulis Candidatis, etiam a longinquissimis regionibus adeunda est Sacra Congregatio super Statu Regularium.

Ad hæc accedit anxietas animi perpetua in Superioribus, ne forte, ex tam multis tamque implexis formalitatibus, quæ sub gravissimis pœnis ipso facto incurrendis præcipiuntur, una alterave non sit rite servata.

Ob expositas igitur difficultates aliasque non paucas, quæ in praxi quotidiana occurrunt, animumque assidue et graviter angunt, Beatitudini Vestræ humillime atque instantissime supplico, ut Congregationem SSm̃i Redemptoris a prædicti duplicis Decreti observatione ulterius dispensare dignetur; clementer nobis facultate concessa sequendi, in admissione et professione Novitiorum, ea quæ in Regulis nostris, a S. Sede approbatis, sapientissime et cautissime præscribuntur. In his enim nulla non præcipitur diligentia et industria, tum in investigandis de vitæ ratione quam Candidatus in sæculo du-

xerit, tum in explorandis signis veræ et supernaturalis vocationis, tum in dispicienda ejus indole, propensionibus animi, ingenii facultatibus, et reliquis quæ ejus admissionem suadeant aut dissuadeant. Quod quidem examen tam stricte instituitur, ut (sicut nuper accidit) inter decem juvenes, Congregationi nomen dare cupientes, tres soli judicati sint omni ex parte idonei qui in Novitiatum admitterentur. In ipso autem Novitiatu, jubet Regula ut de Novitiis accuratæ relationes Superioribus fiant, et cautum est, ut ante sextum mensem dimittantur illi, quorum vocatio dubia apparet. Denique, si quis etiam professis votis simplicibus, bonæ ædificationi non sit, nec correctus se emendet, ex Regulæ præscripto dimittendus est.

Implorata autem gratia, si eam Sanctitas Vestra concedere dignetur, non in detrimentum, sed in beneficium Congregationis cedet. Ipsa porro maximos in nobis gratitudinis sensus excitabit, nosque magis ac magis adstimulabit, ut vitam agamus sanctissima nostra vocatione dignam, omnesque vires intendamus in promovenda Ecclesiæ utilitate, animarum salute et gloria Dei.

Pro qua gratia etc.

Ex Audientia SSm̃i habita ab infrascripto Dño Secretario Sacræ Congregationis Episcoporum et Regularium sub die 12. Julii 1879 Sanctitas Sua, attentis peculiaribus circumstantiis in casu concurrentibus benigne annuit precibus Superioris Generalis et Rectoris Majoris Congregationis SSm̃i Redemptoris pro petita prorogatione enunciati Indulti, ad quinquennium, si tamdiu præsentes circumstantiæ perduraverint; onerata ejusdem Superioris Generalis conscientia, et servata in reliquis forma et tenore prioris concessionis. Mandavit tamen Sanctitas Sua, ut in admissione juvenum postulantium ad Novitiatum hæc fiat auditis prius Consultoribus Generalibus atque de eorumdem consensu; ad hoc ut præscriptiones Decreti *Regulari Disciplinæ* meliori quo fieri potest modo, serventur. Memoratis Decretis Sacræ Congregationis

super Statu Regularium, aliisque in contrarium quibuscumque non obstantibus.

Romæ etc.

(L. † S.) G. Card. Ferrieri Præf.

† A. Archiepiscopus Myræ Secretarius.

305.

Rescriptum S. Congregationis Indulgentiarum de die 15. Novembris 1879, prorogationem facultatis concedens Cruces Missionis erigendi eisque Indulgentias applicandi ad septennium.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit quæ sequuntur.

Congregatio SSmi Redemptoris, jam inde a die 17. Martii anni 1851 ab Apostolica Sede facultatem obtinuit, vi cujus ipsius Sacerdotes, peracto alicubi de Ordinarii consensu S. Missionis curriculo, Crucibus, quæ tum erigi solent, applicare valeant partialem Indulgentiam septem annorum totidemque quadragenarum, dummodo Christifideles, ante easdem Cruces, Salutationem Angelicam septies, corde saltem contrito, in honorem Deiparæ Perdolentis recitent. Et hæc quidem facultas eidem Congregationi, de Septennio in Septennium, hactenus semper est benigne concessa.

Cruces autem hujusmodi, quarum Congregatio SSmi Redemptoris singulis annis centenas pro Missionum numero erigit, a Fidelibus tanquam perenne Missionis memoriale habentur. Coram ipsis quoque solent, tum quotidie, tum præcipue diebus festis, frequentes congregari, et devotas persolvere orationes: ex quo mirum est, quantum et pietas foveatur et fructus Missionis saluberrime custodiatur. Hinc est, ut si prædictâ indulgentiâ Fideles privarentur, id non modo populo ingenti esset ad-

[1]) Exstat Documentum originale.

mirationi, sed etiam in detrimentum cederet Missionum, quarum unum ex solemnioribus et maxime salutaribus Exercitiis in Crucis plantatione consistit.

Quæ cum ita sint, quoniam superioris Septennii præterlapsa est concessio, humilis Orator Sanctitati Vestræ instanter supplicat, ut de speciali gratia præfatam concessionem ad aliud Septennium Congregationi SSm̃i Redemptoris clementer propagare dignetur.

Pro qua gratia etc.

SSm̃us Dñus Noster Leo Papa XIII. in Audientia habita die 15. Novembris 1879 ab infrascripto Secretario Sacræ Congregationis Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præpositæ petitam Concessionem benigne prorogavit ad aliud *Septennium* servata in omnibus forma et tenore prioris concessionis. Præsenti valituro absque ulla Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem Sacr. Congregationis die 15. Novembris 1879.

Al. Card. Oreglia a S. Stephano Præf.

(L. † S.) Pius Delicati Secretarius.

306.

Rescriptum S. Congregationis Indulgentiarum de die 23. Maji 1880, quo conceditur facultas in Ecclesia S. Alphonsi Romæ Indulgentiam de Portiuncula nuncupatam die 2. Augusti lucrandi. [1])

Beatissime Pater,

Eduardus Douglas, Congregationis SSm̃i Redemptoris Sacerdos et Rector Collegii S. Alphonsi in Exquiliis ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime precatur pro gratia, ut Christifideles visitando prædictam Ecclesiam die secunda mensis Augusti Indulgentiam de Portiuncula nuncupatam lucrari possint.

Rationes, quæ Oratorem ad talem supplicationem movent, sunt:

---

[1]) Documentum originale asservatur.

1. Congregatio SSmi Redemptoris tertio Ordini S. Francisci adscripta est, et in Ecclesia nostra altare Seraphico Patri sacrum exsistit.

2. Prope nostram Ecclesiam duobus abhinc annis destructa est Ecclesia Purificationis B. M. V. virginum religiosarum S. Claræ, quæ a populo ad lucrandam Indulgentiam de Portiuncula nuncupatam valde frequentata erat: unde nostra Ecclesia uti alteri proxima succederet.

3. Cum Rmus P. Nicolaus Mauron hoc anno vigesimum quintum annum officii sui tamquam Superioris Generalis Congregationis SSmi Redemptoris terminet, Sanctitas Vestra illam gratiam concedendo ipsi et Congregationi summam consolationem afferret:

Pro qua gratia.

SSmus Dominus Noster Leo Papa XIII. in audientia habita die 23. Maji 1880 ab infrascripto Secretario Sacræ Congregationis Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præpositæ, attentis expositis, benigne concessit omnibus utriusque sexus Christifidelibus præfatam Ecclesiam Congregationis SSmi Redemptoris in Exquiliis die secunda mensis Augusti a primis vesperis usque ad occasum solis ejusdem diei devote visitantibus Indulgentiam Plenariam de Portiuncula nuncupatam, usque dum in eodem aut æque distanti loco dirutæ Ecclesiæ Purificationis B. M. V. non exstiterit alia Ecclesia Ordinis S. Francisci; servatis omnibus conditionibus pro eadem lucranda præscriptis. Præsenti in perpetuum valituro absque ulla Brevis expeditione.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Die 23. Maji 1880.

A. Card. Oreglia a S. Stephano Præf.

(L. † S.) Pius Delicati Secretarius.

307.

Constitutio Leonis PP. XIII. de die 8. Maji 1881, qua nonnulla controversiarum capita inter Episcopos et Missionarios Regulares Angliæ et Scotiæ definiuntur.[1])

Leo Episcopus Servus servorum Dei ad perpetuam rei memoriam.

Romanos Pontifices Decessores Nostros paterno semper caritatis affectu inclytam Anglorum gentem fovisse, et monumentis suis testatur historia, et felicis recordationis Pius IX. in Litteris *Universalis Ecclesiæ* III. kalend. Octobris anno Incarnationis Dominicæ 1850 datis, graviter ac diserte demonstravit. Quum autem per eas Litteras episcopalem hierarchiam idem Pontifex inter Anglos restitueret, cumulavit quodammodo, quantum temporum ratio sinebat, ea benefacta quibus Apostolica Sedes nationem illam fuerat prosequuta. Ex diœcesium enim restitutione pars illa dominici gregis ad nuptias Agni cælestis jam vocata, ac mystico Ejus corpori sociata, pleniorem veritatis atque ordinis firmitatem per Episcoporum gubernationem et regimen rursus adepta est. *Episcopi quippe,* inquit s. Irenæus,[2]) *successionem habent ab Apostolis, qui cum Episcopatus successione charisma veritatis certum, secundum placitum Patris acceperunt;* atque inde fit, quemadmodum S. Cyprianus monet,[3]) *ut Ecclesia super Episcopos constituatur et omnis actus Ecclesiæ per eosdem Præpositos gubernetur.*

Huic sane sapienti consilio mirifice respondit eventus; plura nimirum Concilia provincialia celebrata, quæ saluberrimis legibus religiosa diœcesium negotia ordinarunt: latius propagata in dies catholica fides, et complures nobilitate generis et doctrina præstantes ad unitatem Ecclesiæ revocati: clerus admodum auctus: auctæ pariter religiosæ domus non modo ex regularibus ordi-

---

[1]) Ex Actis S. Sedis vol. XIII. pag. 481.
[2]) *Adv. hær.* lib. IV. cap. 26, n. 2.
[3]) Epist. 29, *ad lapsos.*

nibus, sed ex iis etiam recentioribus institutis, quæ moderandis adolescentium moribus; vel caritatis operibus exercendis optime de re christiana et civili societate meruerunt: constituta pia laicorum sodalitia: novæ missiones novæque Ecclesiæ quamplures erectæ, nobili instructu divites, egregio cultu decoræ; permulta etiam item condita orphanis alendis hospitia, seminaria, collegia et scholæ in quibus pueri et adolescentes frequentissimi ad pietatem ac litteras instituuntur.

Cujus quidem rei laus non exigua tribuenda est Britannicæ gentis ingenio, quod prout constans et invictum est contra vim adversam, ita veritatis et rationis voce facile flectitur, ut proinde vere de ipsis dixerit Tertullianus *Britannorum inaccessa Romanis, loca Christo subjecta.*[1]) At præcipuum sibi laudis meritum vindicant cum assidua Episcoporum vigilantia tum Cleri universi docilis ad parendum voluntas, prompta ad agendum sollertia.

Nihilominus quædam ex ipsa rerum conditione ortæ difficultates dissensusque inter sacrorum Antistites et sodales ordinum religiosorum obstiterunt, quominus uberiores fructus perciperentur. Illi enim, cum præscripta fuisset per memoratas Litteras Prædecessoris Nostri communis juris observantia, rati sunt se posse omnia decernere quæ ad ipsius juris executionem pertinent, quæve ex generali Ecclesiæ disciplina Episcoporum potestati permissa sunt. Plures contra gravesque causæ prohibebant, ne peculiaris missionum disciplina, quæ jam inveteraverat, repente penitus aboleretur. Ad has propterea difficultates avertendas et controversias finiendas Angliæ Episcopi, pro sua in hanc Apostolicam Sedem observantia, Nos adiere rogantes, ut suprema auctoritate Nostra dirimerentur.

Nos vicissim haud gravate eam postulationem excepimus, tum quia nobilem illam nationem non minore

---

[1]) Lib. *adv. judæos* cap. 5.

quam Decessores Nostri benevolentia complectimur, tum quia nihil Nobis est antiquius, quam ut sublatis dissidii causis, stabilis ubique vigeat mutua cum caritate concordia. Quo gravius autem et cautius a Nobis judicatio fieret, non modo iis quæ ultro citroque adducebantur juribus et auctoritatibus diligenter animum adjecimus, sed etiam sententiam perrogavimus Congregationis specialiter deputatæ aliquot S. R. E. Cardinalium e duobus sacris Consiliis, quorum alterum Episcoporum et Regularium negotiis expediendis præest, alterum christiano nomini propagando. Hi cunctis accurate exploratis quæ in deliberationem cadebant, et rationum momentis, quæ afferebantur utrinque, religiose perpensis, fideliter Nobis exposuerunt quid æquius melius de singulis quæstionibus decernendum sibi videretur in Domino. Audito itaque memoratorum Cardinalium consilio, causaque probe cognita, supremum judicium Nostrum de controversiis ac dubitationibus quæ propositæ sunt per hanc Constitutionem pronunciamus.

Multiplex licet varieque implexa sit congeries rerum quæ in disceptationem vocantur, omnes tamen ad tria potissimum capita commode redigi posse arbitramur, quorum alterum ad familiarum religiosarum exemptionem pertinet ab episcopali jurisdictione; alterum ministeria respicit, quæ a regularibus missionariis exercentur; tertium quæstiones complectitur de bonis temporalibus deque usu in quem illa oporteat converti.

Ad regularium exemptionem quod attinet, certa et cognita sunt canonici juris præscripta. Scilicet quamvis in ecclesiastica hierarchia, quæ est *divina ordinatione* constituta, presbyteri et ministri sint inferiores Episcopis, horumque auctoritate regantur;[1]) tamen quo melius in religiosis ordinibus omnia essent inter se apta et connexa, ac sodales singuli pacato et æquabili vitæ cursu uterentur; denique ut esset incremento et perfectioni

[1]) Concil. Trid. sess. 23, *de sacram. ord.* can. 7.

religiosæ conversationis[1]) consultum, haud immerito Romani Pontifices, quorum est diœceses describere, ac suos cuique subditos sacra potestate regundos attribuere, Clerum Regularem Episcoporum jurisdictione exemptum esse statuerunt. Cujus rei non ea fuit causa quod placuerit religiosas sodalitates potiore conditione frui quam clerum sæcularem; sed quod earum domus habitæ fuerint juris fictione quasi territoria quædam ab ipsis diœcesibus avulsa. Ex quo factum est ut religiosæ familiæ, quas jure communi et Episcopis propter hieraticum principatum, et Pontifici maximo propter primatum Pontificium immediate subesse, oporteret,[2]) in Ejus potestate esse perrexerint, ex Episcoporum potestate per privilegium exierint. Quum autem re ipsa intra fines diœcesium vitam degant, sic hujus privilegii temperata vis est, ut sarta tecta sit diœcesana disciplina, adeoque ut clerus regularis in multis subesse debeat episcopali potestati sive ordinariæ sive delegatæ.

De hoc itaque privilegio exemptionis dubitatum est, num eo muniantur religiosi sodales, qui in Anglia et Scotia missionum causa consistunt: hi enim ut plurimum in privatis domibus terni, bini, interdum singuli commorantur. Et quamvis Benedictus XIV. in Constit. *Apostolicum Ministerium,* III. kalend. Junii anni Incarnationis Dominicæ 1753, memoratos missionarios regulares privilegio perfrui declaraverit, subdubitandum tamen Episcopi rursus in præsens existimabant, eo quod, restituta episcopali hierarchia, rem catholicam ad juris communis formam in ea regione gubernari oportet. Jure autem communi[3]) constitutum est, ut domus, quæ sodales religiosos sex minimum non capiant, in potestate Episcoporum esse omnino debeant. Insuper ipse Con-

---

[1]) S. Gregor. M. Epist. III lib. IX. — Bened. XIV. Epist. Decret. *Apostolicæ servitutis,* prid. Idus Mart. 1742.

[2]) Concil. Vatic. Constit. *Pastor æternus* cap. 3.

[3]) Innocent. X. Constit. *Instaurandæ,* die 15. Octobris 1652 Constit. *Ut in parvis,* die 10. Februarii 1654.

stitutionis Auctor visus est ponere privilegii causam in „publici regiminis legibus . . . . quibus cœnobia quæcumque prohibentur;“ hanc vero causam compertum est fuisse sublatam, quum plures jam annos per leges illius regni liceat religiosis sodalibus in collegia coire.

Nihilominus hæc tanti non sunt, ut reapse privilegium defecisse judicemus. Nam quamvis hierarchiæ instauratio facit, ut res catholica apud Anglos ad communem Ecclesiæ disciplinæ *potentialiter* revocata intelligatur; adhuc tamen res ibi geruntur eodem fere modo atque in missionibus geri solent. Jamvero sacrum Consilium christiano nomini propagando pluries declaravit, Constitutiones Clementis VIII. *Quoniam* IX. kalen. Julii 1603, Gregorii XV. *Cum alias* XVI. kalen. Septembris 1622, Urbani VII. *Romanus Pontifex* V. kalen. Septembris 1624 itemque Constitutiones Innocentii X. non esse de domibus atque hospitiis missionum intelligendas.[1]) Ac merito quidem; nam quum dubium jamdudum fuisset propositum Clementi VIII., utrum religiosi viri ad Indos missi in culturam animarum existimandi essent quasi vitam degentes extra cœnobii septa, proindeque Episcopis subesse Tridentina lege juberentur, Pontifex ille per Constitutionem *Religiosorum quorumcumque* VI. Idus Novembris 1601 decreverat eos „reputandos esse tamquam „religiosos viventes intra claustra — quamobrem — in „concernentibus curam animarum Ordinario loci subesse; „in reliquis vero non Ordinario loci, sed suis superiori- „bus subjectos remanere.“ — Neque aliud sensit judicavitque Benedictus XIV. in suis Constitutionibus *Quamvis* V kalen. Martii 1746, *Cum nuper* VI. Idus Novembris 1751, et *Cum alias* V. Idus Junii 1753. Ex quibus omnibus liquet, etiam hospitia ac domus quantumvis incolarum paucitate infrequentes hujus, de quo agitur, privilegii jure comprehendi, idque non in locis solum

---

[1]) S. Congr. de Prop. fide 30. Januarii 1627; 27. Martii 1631; 5. Octobris 1655; 23. Septembris 1805; 29. Martii 1834.

ubi Vicarii apostolici, sed etiam ubi Episcopi præsunt: de Episcopis enim in Constitutionibus, quas memoravimus, agebatur. Apparet insuper rationem potissimam exemptionis missionariorum regularium in Anglia non esse exquirendam in legibus civilibus, quæ cœnobiis erigendis obessent; sed magis in eo salutari ac nobilissimo ministerio, quod a viris apostolicis exercetur. Quod non obscure Benedictus XIV. significavit inquiens, „regulares „Anglicanæ missioni destinatos illuc proficisci in bonum „sanctæ nostræ religionis.“ Eamdemque causam pariter attulerat Clemens VIII., cum de sodalibus religiosis ad Indos profectis docuerat, ipsos antistitum suorum jussu illuc concessisse, ibique sub disciplina præfecti provinciæ versari „ad prædicandum sanctum Dei Evangelium „et viam veritatis et salutis demonstrandam.“ Hinc post sublatas leges sodalitii regularibus infensas, et hierarchia catholica in integrum restituta, ipsi Britannorum Episcopi in priori Synodo Westmonasteriensi testati sunt rata sibi privilegia fore, „quibus viri religiosi suis in „domibus vel extra legitime gaudent“ quamvis „extra „monasteria ut plurimum degant.“

Quamobrem in præsenti etiam Ecclesiæ catholicæ apud Britannos conditione declarare non dubitamus: Regulares, qui in residentiis missionum commorantur, exemptos esse ab Ordinarii jurisdictione, non secus ac regulares intra claustra viventes, præterquam in casibus a jure nominatim expressis, et generatim in iis quæ concernunt curam animarum et sacramentorum administrationem.

Præcipuam hanc quam definivimus controversiam altera excipiebat affinis, de obligatione qua teneantur Rectores missionum creditam habentes animarum curam, eorumque vicarii, aliique religiosi sodales, facultatibus præditi quæ missionariis conceduntur, ut intersint iis Cleri conventibus, quos *collationes* seu *conferentias* vocant, neque non Synodis diœcesanis. Cujus quæstionis vis et ratio ut intelligatur, præstat memorare quod in Concilio

Westmonasteriensi Provinciali IV præcipitur his verbis: „Si duo vel plures sint sacerdotes in eadem missione, „unum tantum primum designandum, qui gerat curam „animarum et administrationem Ecclesiæ .... ceteros „omnes curam quam habent animarum cum dependentia „a primo exercere.“ [1]) Comperta itaque natura facti de quo agitur, et semota tantisper ea quæstionis parte quæ Synodos respicit, ambigi nequit, quin Rectores missionum adesse debeant iis Cleri cœtibus, qui *collationes* dicuntur. Namque eorum causa eadem ferme est ac parochorum; parochos autem etiam regulares ea obligatione adstringi et docuit Benedictus XIV. Constit. *Firmandis* §. 6 VIII. Idus Novembris 1744, et sacrum Consilium Tridentinis decretis interpretandis pluries declaravit.[2]) Recte igitur in prædicta Synodo Westmonasteriensi fuit constitutum „Ad suam collationem tenentur convenire, respondere parati omnes sacerdotes sæculares et regulares, salvis eorum juribus, qui curam habent animarum.“ Aliter dicendum videretur de vicariis, aliisque religiosis viris apostolica munia obeuntibus. His enim integrum quidem est de *jure constituto* a memoratis collationibus abstinere, prout alias fuit a sacra Congregatione Concilii declaratum.[3]) At Nos minime præterit Concilium Romanum habitum anno 1725 auctoritate Benedicti XIII. jussisse confessarios omnes etiam ex ordinibus regularibus intra fines provinciæ commorantes cœtus illos celebrare „dummodo morales in eorum conventibus lectiones non habeantur.“ Quum autem quod sine effectu geritur id geri nullo modo videatur, sacrum Consilium christiano nomini propagando merito existimans domesticas regularium collationes in quibusdam missionum locis parum fructuosas ob exiguum sodalium numerum futuras, cunctis et singulis illic munere perfungentibus imperavit,

[1]) Dec. 10. n. 2.

[2]) *Forosempronien.* 5. Septembris 1650 Lib. 19 Decret.

[3]) *Forosempronien.* 12. Maji 1681 Lib. 53 Decr. fol. 258; *Aquipendien.* VV. SS. LL. 12. Martii 1718.

ut Cleri conventibus interessent. Hisce igitur rationibus permoti declaramus, omnes missionum rectores Cleri collationibus adesse ex officio debere, simulque decernimus ac præcipimus ut iisdem intersint vicarii quoque, aliique religiosi viri missionariis facultatibus concedi solitis instructi, qui hospitia, parvasque missionum domus incolunt.

De officio conveniendi ad Synodum explorata Tridentina lex est:[1]) „Synodi quoque diœcesanæ quotannis „celebrentur, ad quas exempti etiam omnes, qui alias, „cessante exemptione, interesse deberent, nec capitulis „generalibus subduntur, accedere teneantur. Ratione au„tem parochialium aut aliarum sæcularium ecclesiarum „etiam adnexarum, debent ii qui illarum curam gerunt, „quicumque illi sint, Synodo interesse.“ Quam legem egregie illustravit Benedictus XIV.[2]) Neque vero putamus cuiquam negotium facessere decretum Alexandri VIII., III kalen. Aprilis 1691 quo cavetur, ut ad synodum accedant Abbates, Rectores, Præfecti, omnesque antistites domorum religiosarum quas Innocentius X. Episcoporum potestati subjecerat. Quum enim Innocentianæ Constitutiones viros apostolicos, qui in sacris missionibus versantur, non attingant, facile intelligitur, neque decretum Alexandri VIII. ad eos, de quibus modo apud Nos agitur, pertinere. Quare huic posteriori quæstionis parti hoc unum respondemus: standum esse decretis Synodi Tridentinæ.

Proxima est quæstio quæ respicit appellationem ab interpretatione, quam Episcopi ediderint, decretorum synodalium. Namque hisce decretis pareant oportet etiam religiosi sodales in iis quæ ad curam animarum et sacramentorum administrationem referuntur,[3]) ceterisque in rebus „in quibus eos Episcoporum jurisdictioni subesse

---

[1]) Sess. 24 cap. 2. *de reform.*
[2]) *De Synod. diœc.* lib. 3 cap. 1 §. 11.
[3]) Concil. Trid. sess. 25 cap. 11 *de regular.*

canonica præcipiunt instituta."[1]) Profecto dubitare non licet quin ab iis interpretationibus ad Sedem Apostolicam provocatio sit: „siquidem, Gelasio I.[2]) et Nicolao I.[3]) „auctoribus, ad illam de qualibet mundi parte canones „appellari voluerunt: ab illa autem nemo sit appellare „permissus." Quare hujus appellationis tantummodo vis et effectus potest in dubitationem adduci. At hæc dubitatio facile tollitur, si apta fiat causarum distinctio. Fas est nimirum Regularibus appellare *in devolutivo* tantum, quoad interpretationem decretorum, quæ de jure communi, sive ordinario sive delegato, Regulares etiam afficiunt; quo vero ad interpretationem aliorum decretorum etiam *in suspensivo.* Authentica namque interpretatio quæ manat ab Episcopis, qui Synodorum auctores sunt, tanti profecto est, quanti sunt ipsa decreta. Ex quo illud omnino est consequens, licere religiosis sodalibus a primo decretorum genere appellare eo jure et modo, quo licet cuilibet e diœcesi appellare a lege communi, scilicet *in devolutivo.*[4]) At vero ad reliqua decreta quod attinet, ea certe lata contra regulares vim rationemque legis amittunt: quare constat illos sic exemptionem a jurisdictione episcopali possidere uti ante possederint; donec Pontificis maximi auctoritate judicetur, jure ne an secus cum iis actum sit.

Hactenus de exemptionis privilegio; nunc de iis quæstionibus dicendum, quibus ministeria quædam per regulares exercita occasionem præbuerunt. Excellit inter hæc munus curationis animarum, quod sæpe, ut innuimus, religiosis viris demandatur intra fines ab Episcopis præstitutos; locus autem iis finibus comprehensus *missionis* nomine designatur. Jamvero de his missionibus disceptatum fuit, an et quomodo fieri possit ab Episcopis earum divisio, seu, ut dici solet, dismembratio. Nam

[1]) Innoc. IV. cap. 1 *de privileg.* in 6.
[2]) Epist. 7. *ad Episc. Dardan.* ann. 495 Tom. collect. Harduini.
[3]) Epist. 8 ad Michael. Imperat. Tom. 5 collect. Harduini.
[4]) Bened. XIV. *de Synod. Diœc.* Lib. 13 cap. 5 §. 2.

qui Regularium jura tuebantur, negabant hanc divisionem fieri posse nisi legitimis de causis, adhibitisque juris solemniis quæ præscripta sunt ab Alexandro III.[1]) et a Concilio Tridentino.[2]) Alia vero erat Episcoporum opinatio.

Profecto si divisio fiat parœciæ veri nominis, sive antiquitus conditæ, sive recentiore memoria jure constitutæ, dubitandum non est quin nefas sit Episcopo canonum præscripta contemnere. At Britannicæ missiones generatim in parœcias ad juris tramites erectæ non sunt: idcirco sacrum Consilium christiano nomini propagando anno 1866 officium applicandi missam pro populo ad Episcopum pertinere censuit, propterea quod diœcesium Britannicarum non ea sit constitutio, ut in veras parœcias dispositæ sint. Itaque ad divisionem missionis simplicis ea juris solemnia transferenda non sunt, quæ super dismembratione parœciarum fuerunt constituta: eo vel magis quod propter missionum indolem et peculiares circumstantias, numero plures ac leviores causæ possint occurrere, quæ istarum divisionem suadeant, quam quæ jure definitæ sint ut fiat parœciarum divisio. Neve quis urgeat similitudinem quam utræque inter se habent; cum enim obligatio servandi solemnia juris libertatem agendi coërceat, ad similes causas non est pertrahenda. Silentibus itaque hac super re generalibus Ecclesiæ legibus, necesse est ut Concilii Provincialis Westmonasteriensis valeat auctoritas, cujus hoc decretum est: „Non obstante „rectoris missionarii deputatione, licebit Episcopo de „consilio Capituli, intra limites missionis cui præponitur, „novas Ecclesias condere ac portionem districtus iis attri„buere, si necessitas aut utilitas populi fidelis id requi„rat.“ Quæ cum sint ita, ad propositam consultationem respondemus: licere Episcopis missiones dividere, servata forma sancti Concilii Tridentini,[3]) quoad missiones quæ sunt

[1]) Cap. ad *audientiam* de Eccles. ædific.
[2]) Sess. 21. cap. 4. *de reform.*
[3]) Cap. 4. sess. 21 *de reform.*

vere proprieque dictæ parœciæ; quoad reliquas vero, ad formam Synodi I. Provincialis Westmonasteriensis.[1]) Quo melius autem missioni, quæ dividenda sit, ejusque ministris prospiciatur, volumus ac præcipimus, ut sententia quoque rectoris exquiratur, quod jam accepimus laudabiliter esse in more positum: quod si a religiosis sodalibus missio administretur, Præfectus Ordinis audiatur; salvo jure appellandi, si res postulet, a decreto episcopali ad Sanctam Sedem *in devolutivo* tantum.

Peracta missionis, cui regulares præsint, dismembratione, alia nonnunquam quæstio suboritur: utrum nempe Episcopus in præficiendo Rectore missioni, quæ nova erigitur, ipsos religiosos sodales ceteris debeat præferre? — Quamvis illi hanc sibi prærogativam adserant, obscurum tamen non est, haud leves exinde secuturas difficultates et offensiones. Ceterum in ea, de qua sermo est, nova erectione necesse est alterutrum contingere: nimirum ut parœcia veri nominis, aut mera missio constituatur. Si primum fieret, per quam alienum esset ab Ecclesiæ disciplina e religiosa familia arcessitum parochum præferri; sic enim jure quod modo viget arcentur regulares a parochi munere, ut illud suscepturi venia Apostolica indigeant. Ad rem Benedictus XIV. in Constit. *Cum nuper,* VI Idus Novembris 1751, „Quemadmodum, „inquit, negari nequit, ex veteri canonum lege, mona- „chos et regulares ecclesiarum parochialium regiminis ca- „paces fuisse, ita certum nunc est ex recentiori canonica „disciplina interdictum esse regularibus parochiarum cu- „ram adsumere sine dispensatione Apostolica.“ Hinc sacrum Consilium Tridentinis decretis interpretandis[2]) ad dubium: „An annuendum sit precibus Patrum Augustinia- „norum de nova parœcia iisdem concedenda?“ rescripsit: — negative et amplius —. Sin autem, quod secundo loco posuimus, mera missio erigitur, jus certe non obest reli-

[1]) *De regimine congregationum* seu *missionum.* n. 5.
[2]) In Januen. *dismembrationis* 25. Januarii 1879.

giosis viris ne inter eos eligatur rector; ast ne iis quidem præferri optantibus suffragatur. Rem itaque integram et in sua potestate positam aggrediens Episcopus, libertate sua utatur oportet; ubi enim jura silent, loco legis est Præsulis auctoritas; præsertim vero quod, ut doctorum fert adagium, Episcopus *intentionem habet in jure fundatam* in rebus omnibus, quæ ad diœcesim suam administrandam attinent. Quamobrem prælatio quoad novam missionem, a Regularibus expetita; aut nullo juris subsidio fulcitur, aut in disertam juris dispositionem offendit.

Officium curationis animarum sedulitati Regularium commissum alias etiam dubitationes gignit; eæque loca spectant finibus comprehensa missionum quæ ab ipsis reguntur. Cœpit enim ambigi utrum cœmeteria et pia loca, intra fines illarum sita, Episcopus visitare possit. Ast in cœmeteriis facilis ac prona suppetit distinctionis adeoque finiendæ controversiæ ratio. Nam si de cœmeteriis agatur, quæ solis religiosis familiis reservantur, ea plane ab Episcopi jurisdictione, proindeque a visitatione exempta sunt; cetera vero fidelium multitudini communia, quum uno ordine haberi debeant cum cœmeteriis parœcialibus, jurisdictioni Ordinariorum subsunt indubitate, ac propterea optimo jure ab Episcopo visitantur, quemadmodum statuit Benedictus XIV. in Constit. *Firmandis* VIII Idus Novembris 1744. Haud absimili distinctione de locis piis quæstio dirimitur, ea secernendo quæ exempta sunt ab iis quibus præest Episcopus sive ordinario jure, sive delegato. De utrisque igitur, tum cœmeteriis tum piis locis, sententiam Nostram paucis complectimur pronunciantes: sacrorum Canonum et Constitutionum Apostolicarum præscripta esse servanda.

Superioribus dubiis arcto jungitur nexu illud quo quæritur an Episcopis subesse debeant scholæ pauperum, quæ *elementares* etiam *primariæ, puerorum* nuncupantur; est enim sanctissimum docendi ministerium, et proximum piis locis ordinem tenent scholæ de quibus agen-

dum est. Quo illæ pertineant ex ipso nomine dignoscitur; intendunt nimirum ad puerilem ætatem primis litterarum elementis primisque fidei veritatibus, ac morum præceptis apte instituendam: quæ quidem institutio omnibus est temporibus, locis et vitæ generibus necessaria, ac multum habet momenti ad universæ societatis humanæ nedum singulorum hominum incolumitatem; ex puerili enim institutione pendet, ut plurimum, qua quis ratione sit reliquæ ætatis spatium acturus. Itaque quid a docentibus eo loci præcipue præstandum sit, sapienter Pius IX. significavit scribens, „In hisce potissimum scho„lis omnes cujusque e populo classis pueri vel a teneris „annis sanctissimæ nostræ religionis mysteriis ac præce„ptionibus sedulo sunt erudiendi et ad pietatem morum„que honestatem, et ad religionem civilemque vivendi „rationem accurate formandi, atque in iisdem scholis „religiosa præsertim doctrina ita primarium in institu„tione et educatione locum habere ac dominari debet, „ut aliorum cognitiones, quibus juventus ibi imbuitur, „adventitiæ appareant.“ [1]) Nemo exhinc non intelligit istam puerorum institutionem in Episcoporum officiis esse ponendam, et scholas, de quibus agitur, tam in urbibus frequentissimis, quam in pagis exiguis inter opera contineri quæ ad rem diœcesanam maxime pertinent.

Insuper quod ratio suadet lux historiæ confirmat. Nullum quippe fuit tempus quo singularis non eluxerit Conciliorum cura in hujusmodi scholis ordinandis ac tuendis, pro quibus plura sapienter constituerunt. Eorum nempe decretis prospectum est ut illas Episcopi in oppidis et pagis restitui et augeri curarent, [2]) puerique ad discendum admitterentur, qualibet, si fieri posset, impensa remissa. [3]) Eorumdem auctoritate dictæ leges, qui-

---

[1]) Epist. ad Archiep. Friburg. *Cum non sine maxima* 14. Julii 1854 *Acta* vol. 3.

[2]) Synod. I. Provincial. Camerac. tit. *de scholis* cap. 1. — Synod. provinc. Mechlin. tit. *de scholis* cap. 2.

[3]) Synod. Namurcen. an. 1604 tit. 2 cap. 1.

bus alumni religioni ac pietati operam darent,[1]) definitæ dotes et ornamenta animi, quibus magistros præditos esse oporteret,[2]) iisque imperatum, uti jurarent juxta formulam catholicæ professionis:[3]) demum scholarum curatores constituti qui eas adirent, ac circumspicerent nequid inesset vitii aut incommodi, neve quid omitteretur ex iis rebus, quas de illarum disciplina leges diœcesanæ sanxissent.[4]) Ad hæc, quum Patres Conciliorum probe intelligerent parochos etiam pastoralis ministerii compotes esse; partes haud exiguas iisdem tribuerunt in scholis puerorum, quarum cura cum animarum curatione summa necessitate jungitur. Placuit igitur in singulis parœciis pueriles scholas constitui,[5]) quibus nomen est *parochialibus* impositum;[6]) jussi sunt parochi munus docendi suscipere, sibique adjutricem operam magistrorum et magistrarum adsciscere:[7]) iisdem negotium datum scholas regendi et curandi diligentissime:[8]) quæ omnia si non ex fide integreque gesserint, officium deseruisse arguuntur,[9]) dignique habentur in quos Episcopus animadvertat.[10]) In unum ergo collineant argumenta ex ratione et factis petita ut scholæ, quas pauperum vocant, institutis diœcesanis et parœcialibus præcipuo jure adnumerandæ sint; eaque de causa Britannorum Episcopi ad hanc usque

---

1) Synod. Antverpien. sub Mireo tit. 9. cap. 3.

2) Synod. Cameracen. an. 1550.

3) Synod. II Provinc. Mechlinien. tit. 1 cap. 3.

4) Synod. II Provinc. Mechlinien. tit. 20 cap. 4. — Synod. Provin. Pragen. an. 1860, tit. 2 cap. 7.

5) Synod. Valens. an. 529 can. 1. — Synod. Nannet. relat. in cap. 3 *de vit. et hon. clericor.* — Synod. Burdigal. an. 1583 tit. 27.

6) Synod. 1. Provinc. Mechlin. tit. *de scholis* cap. 2. — Synod. Provinc. Colocen. an. 1863, tit. 6. — Synod. Provinc. apud Maynooth anno 1875.

7) Synod. Nannet. sup. cit. — Synod. Antverp. sup. cit. — Synod. Provinc. Burdig. an. 1850 tit. 6. cap. 3.

8) Synod. Provinc. Vienn. an. 1858. tit. 6 cap. 8. — Synod. Prov. Ultraject. an. 1865 tit. 3 cap. 2.

9) Synod. Provinc. Colocen. an. 1863 tit. 6 cap. 5. — Synod. Prov. Colonien. an. 1860. tit. 2 cap. 23. — Synod. Prov. Ultraject. an. 1865, tit. 9 cap. 5.

10) Synod. I Provinc. Cameracen. tit. *de Scholis* cap. 2.

ætatem in missionibus tam sæcularibus quam regularibus easdem pro potestate sua visitare consueverunt. Quod et Nos probantes declaramus: Episcopos jus habere quoad omnia visitandi hujusmodi scholas pauperum in missionibus et parœciis regularibus æque ac in sæcularibus.

Alia profecto causa est ceterarum scholarum et collegiorum, in quibus religiosi viri secundum ordinis sui præscripta juventuti catholicæ instituendæ operam dare solent; in hisce enim et ratio postulat, et Nos volumus firma atque integra privilegia manere quæ illis ab Apostolica Sede collata sunt, prout aperte est declaratum anno 1874 a sacro Consilio christiano nomini propagando, quum acta expenderentur Concilii Provincialis Westmonasteriensis IV.[1])

Quum res in vado sit quod ad scholas attinet et collegia regularium jam constituta, adhuc tamen est in ancipiti, si de novis erigendis agatur. De his enim quæritur; an et cujus superioris venia sit impetranda? Porro cum latius ea dubitatio pateat et ecclesiarum quoque ac cœnobiorum erectionem pertingat, omnia hæc unius quæstionis et judicii terminis complectimur. Atque hic primo occurrunt Decretales veteres, quibus est cautum ne quid hujusmodi quisquam institueret absque Sedis Apostolicæ licentia speciali.[2]) Postmodum Tridentina Synodus in eodem genere quidquam operum fieri prohibuit „sine Episcopi, in cujus diœcesi erigenda sunt, li„centia prius obtenta:“[3]) quo tamen Concilii decreto haud est superioribus legibus derogatum, veniam ab Apostolica Sede impetrari jubentibus. Quapropter cum ea in re liberius passim ageretur, Urbanus VIII.[4]) pravam consuetudinem emendaturus, opera ejusmodi improbavit tam quæ sine venia Episcopi, quam quæ sola illius

---

[1]) Decret. 26.

[2]) Cap. Religiosorum §. *Confirmatas de relig. domib.* et cap. *Ex eo* de excess. prælat. in 6.

[3]) Concil. Trident. sess. 25 cap. 3 *de Regular.*

[4]) Constit. *Romanus Pontifex* XIII. kalen. Septembris 1624.

auctoritate susciperentur, et veterum canonum simul Conciliique Tridentini leges omnino in posterum servari decrevit. Huc etiam spectavit Innocentius X. in Constitut. *Instaurandæ* Idibus Octobris 1652, qua præcepit ut nemo ex familiis regularibus „domos vel loca quæcumque de „novo recipere vel fundare præsumat absque Sedis Apo„stolicæ licentia speciali." Quare communis hodie sententia est, cui favet passim rerum judicatarum auctoritas, non licere regularibus; tam intra quam extra Italiam, nova monasteria aut conventus sive collegia fundare, sola Episcopi venia impetrata, sed indultam quoque a Sede Apostolica facultatem requiri.[1]) Iisdem insistens vestigiis sacrum Consilium christiano nomini propagando pluries decrevit, veniam Apostolicæ Sedis et Episcopi aut Vicarii Apostolici ecclesiis collegiisque erigendis, etiam in missionibus, ubi religiosi sodales domos sedesque habeant, esse omnino necessariam.[2]) His ergo de causis ad propositum dubium respondemus: sodalibus religiosis novas sibi sedes constituere, erigendo novas ecclesias, aperiendove cœnobia, collegia, scholas, nisi obtenta prius expressa licentia Ordinarii loci et Sedis Apostolicæ, non licere.

Fieri solet utique subtilior inquisitio, an duplex ea venia sit impetranda, si non prorsus novum opus regularis familia moliatur; sed ea quæ sunt instituta velit in alios usus convertere. Verum neque obscura, neque anceps erit futura responsio, si varios, qui accidere possunt, casus distinguamus. Initio enim quis serio dubitet, an ea quæ pietatis religionisque causa instituta sunt, liceat in usus a religione et pietate alienos convertere? Restat itaque ut de tribus hisce dumtaxat quæratur, utrum nempe liceat dimovere de loco instituta alioque trans-

---

[1]) Bened. XIV., *Synod. diœces.* lib. 9. cap. 1. num. 9. — Monacelli. *formula legal.* part. 1, tit. 6, form. 19, num. 31.

[2]) Sac. Congreg. de Prop. Fide in cœtibus habitis diebus 22. Mart. 1669; 3. Nov. 1688, 1704, 1768; 23. Aug. 1858; 30. Maji 1864; 17. Julii 1865.

ferre: aut immutare in usum consentaneum, qualis esset si schola in ecclesiam, cœnobium in collegium, in domum pupillis ægrotisque recipiendis, vel vicissim mutaretur; aut demum, priore usu retento, novam causam sive usum inducere. Jam vero quominus duo illa prima, privata ipsorum auctoritate, religiosi sodales efficiant, obstat decretum Bonifacii VIII., qui eos vetuit „ad habitandum „domos vel loca quæcumque de novo recipere, seu hacte„nus recepta mutare.“ [1]) Rursus qui fieri potest ex duobus illis alterutrum, nisi res recidat in fundationem novam „Monasteriorum, Collegiorum, domorum, conventuum „et aliorum Regularium locorum hujusmodi?“ Atqui id perfici prohibuit Urbanus VIII. per Constitutionem *Romanus Pontifex,* „servata in omnibus et per omnia sa„crorum Canonum et Concilii Tridentini forma.“ Sic unum superest de quo contendatur; num priore usu retento, nova causa vel usus adjici valeat. Tunc autem pressius rem urgere oportet et accurate dispicere, utrum ea inductio alterius usus ad interiorem administrationem, disciplinamque domesticam spectet, velut si tirocinium aut collegium studiorum causa junioribus sodalibus in cœnobio constituatur; an fines interioris administrationis sit excessura, puta si inibi schola fiat aut collegium quod pateat etiam alienis. Plane si dictos fines excesserit, res redit ad alterutram illarum, quæ a Bonifacio VIII. et Urbano VIII. fieri pro lubito, ceu diximus, prohibentur. Sin autem intra limites domesticæ disciplinæ mutatio contineatur, suo certe jure Regulares utentur, nisi forte leges fundationis obsistant. Ex quibus singillatim perpensis manifesto colligitur: Religiosis sodalibus non licere ea quæ instituta sunt, in alios usus convertere absque expressa licentia Sedis Apostolicæ et Ordinarii loci, nisi agatur de conversione, quæ, salvis fundationis legibus, referatur dumtaxat ad internum regimen et disciplinam regularem.

---

[1]) Cap. *Cum ex eo,* de excess. prælat. in 6.

Nunc ad illud progredimur controversiæ caput, in quo de temporalibus missionum bonis disputatum est. Ex liberalitate fidelium ea parta bona sunt, qui cum sua sponte et voluntate dona largiantur, vel intuitu missionis id faciunt, vel ejus qui missioni præest. Jam si missionis intuitu donatio contigerit, ambigi solet, an viri religiosi quibus donum sit traditum, accepti et expensi rationem reddere Episcopo teneantur. Atque istud quidem fieri oportere, sacrum Consilium christiano nomini propagando super dubio proposito ob missiones Britannicas religiosis Ordinibus sive Institutis commissas die 19. Aprilis 1869, rescripsit in hæc verba: „1. Missionarii regulares bonorum temporalium, ad ipsos *qua regulares* spectantium, rationem Episcopis reddere non tenentur. 2. Eorum tamen bonorum, quæ missioni, vel regularibus *intuitu missionis* tributa fuerunt, Episcopi jus habent ab iisdem missionariis regularibus, æque ac a Parochis cleri sæcularis, rationem exigendi.“ Quo vero tabulis accepti et expensi ratio constaret, sacer idem Cœtus die 10. Maji anno 1868, in mandatis dederat ut bona missionum diligenter describerentur, ea secernendo quæ propria missionum essent ab iis quæ ad sodalitia sodalesve singulos pertinerent.

Nihil enimvero in his decernendis vel præcipiendis est actum, quod juris communis doctrinis vulgatissimis apprime non congruat. Nam quævis oblatio parocho aut alteri Ecclesiæ Rectori data piæ cujusdam causæ intuitu, ipsimet piæ causæ acquiritur. Ex quo fit, ut qui rem pecuniamve oblatam accepit administratoris loco sit, cujus est illam erogare juxta mentem et consilium largitoris.[1]) Quoniam vero administrantis officio incumbit rationes actus sui conficere, eique reddere cujus res

[1]) Fagnan. in cap. *Pastoralis, de his quæ fiunt a Prælatis,* n. 29. — Card. de Luca *in Conc. Trid.* discur. 18, n. 5. — Reiffenst. Lib. 3 *Decret.* tit. 30, n. 193.

gesta fuit,[1]) ideo parochus vel Ecclesiæ Rector facere non potest quin rationes reddat Ordinario loci, cujus est jurisdictio et causæ piæ tutela.[2]) At missiones, de quibus apud Nos actum fuit, pleno jure ad Episcopum pertinent; huic ergo cujusque oblationis earum intuitu collectæ rationes oportet exhibere. Neque hæc ex eo infirmantur, quod Urbanus II. in Concilio Claromontano aliique post eum Romani Pontifices decreverunt[3]) circa Ecclesias Parochiales, quoad temporalia Monasteriis junctas, teneri vicarios respondere Episcopis de *plebis cura*, de temporalibus vero non ita, cum monasterio suo sint obnoxii; siquidem seposita etiam ratione historica unde ea profecta est juris dispositio,[4]) certum exploratumque est, in iis pontificiis decretis ac litteris appellatione temporalium, beneficii fructus et quæ beneficiati personæ adhærent compendia significari.

Quocirca ea confirmantes quæ a s. Congregatione de Propaganda Fide rescripta et mandata sunt, statuimus, religiosos sodales, redditis Episcopo rationibus, docere debere de pecunia, intuitu missionum sibi allata, et quantum de ea et quos in usus impenderint æque ac missionarios Cleri sæcularis, juxta prædictas resolutiones ejusdem Congregationis die 19. Aprilis 1869, et Instructionem die 10. Maji 1868.

Tandem ne quis obrepat error aut dissensus in his quæ modo jussimus exequendis, definiendum censemus, quæ pecuniæ, quæque res viris religiosis oblatæ intuitu missionum intelligantur. Namque receptum est hac in re, spectari primum oportere quid largitor voluerit; quod si non appareat, placuit, parocho vel rectori ecclesiæ

---

[1]) L. 1. § *officio* ff. *de tutelæ et rat. distr.* — L. 2 § *et sane* ff. *de negot. gest.* L. *Curator,* L. *Tutor* Cod. *de negot. gest.*

[2]) Sac. Congr. Concilii *Nullius,* seu *Nonantulan. jurium parochialium* 27. Junii 1744 ad dub. XII.

[3]) Lucius II. *ad Priorem S. Pancratii in Anglia;* Alexander III. *ad Monaster. S. Arnulphi;* Lucius III. *ad Superior. Præmonstrat. et ad Abbatissam S. Hilarii in diœcesi Fesulana.*

[4]) Gonzal. Comment. in Cap. I. *de Cappel. Monach.*

collatam donationem præsumi.[1]) At multum ab hac regula recessum est propter consuetudinem, quam quidam ecclesiastici juris periti fere communem evasisse docent, cujus vi „hodie pene solæ oblationes quæ in Ecclesia „sub missis ad altare fiunt et quæ pro administratione „sacramentorum, pro benedicendis nuptiis aut mulieribus „post partum, pro exsequiis et sepulturis, aut aliis similibus functionibus specialiter offeruntur, ad parochum „spectant; consuetudine reliquas ferme omnes ecclesiis „ipsis aut sacellis aut aliis certis finibus applicante.“[2]) Præterea si in parochum rectoremve, a quibus spiritualia adjumenta fideles accipiunt,[3]) haud inconcinne præsumi potest collata liberalitas, ubi Ecclesia bonis prædita sit, per quæ religionis decori et ministrorum tuitioni prospiciatur, longe aliud judicium esse debet ubi eam bonorum copiam Ecclesia non habeat, ac liberalitate fidelis populi unice aut potissimum sustentetur. Tunc enim largitores putandi forent voluisse consulere cultus divini splendori et religionis dignitati, ea ratione et modo quem ecclesiastica auctoritas decerneret. Ideo apud christianos primævos lege cautum fuerat ut pecunia omnis dono accepta, inter Ecclesiam, Episcopum, Clericos et egenos divideretur. Legis porro sese interponens auctoritas, si largitionum tempora et causas præstituat, illud efficit quoque, ne fideles semper pro arbitrio possint modum et finem designare in quem oblatam stipem erogari oporteat; nequit enim facere privatorum voluntas, ut quod a legitima potestate in bonum commune præcipitur certo destituatur effectu. Hæc Nobis considerantibus visi sunt prudenter et opportune egisse Patres Concilii provincialis Westmonasteriensis II., cum partim interpretantes piam et æquam donantium voluntatem, partim ea, quæ

[1]) Argum. ex cap. *Pastoral. 9, de his quæ fiunt a Prælat.* cap. *Transmissa, de Verb. sign.;* ac præsertim cap. I *de Statu Monach.*

[2]) Reiffenst. *L. 3 Decretal.* tit. 30, n. 193. Van. Espen. *jus eccles. univ.* part. 2, sect. 4, tit. 2, cap. 10, n. 20 et 21.

[3]) Argum. ex cap. *quia Sacerdotes* 13, caus. 10, quæst. 1.

Episcopis inest, utentes potestate imperandi pecuniæ collationes decernendique quo tempore et qua de causa conferri oporteat, statuerunt in capite *de bonis ecclesiasticis,* quid censendum sit intuitu missionis collatum. Jubet igitur ratio, itemque Nos constituimus, hac in re religiosos ad leges Westmonasteriensis Synodi sese affatim accommodare oportere.

Sublatis controversiis cognitioni Nostræ propositis, confidimus, curam a Nobis in iis componendis adhibitam eo valituram, ut ad tranquillitatem et incrementum rei catholicæ in Anglia non leviter conferat. Equidem pronunciationes Nostras ad juris et æquitatis regulam studiose religioseque exegimus, nec dubitamus quin in iis exequendis par diligentia et religio eniteat illorum inter quos judicium protulimus. Sic enim fiet, ut Episcoporum ductu et prudentia religiosi sodales de Anglicis missionibus apprime meriti strenue et alacriter e laboribus suis fructus salutis ferre pergant lætissimos, atque utrique (ut voce utamur Gregorii Magni ad Angliæ Episcopos) *communi .... consilio, concordique actione quæ sunt pro Christi zelo agenda disponant unanimiter, recte sentiant, et quæ senserint, non sibimet discrepando perficiant.*[1]) Concordiam hanc postulat paterna caritas Episcoporum in adjutores suos et mutua Cleri in Episcopos observantia; hanc concordiam flagitat finis communis qui situs est in salute animarum junctis studiis ac viribus quærenda; hanc eamdem exigit necessitas iis resistendi qui catholico nomini infensi sunt. Hæc vires gignit et infirmos quoque pares efficit ad grandia quæque gerenda; hæc signum est quod sinceros Christi discipulos ab iis disterminat qui se tales esse mentiuntur. Ad hanc igitur singulos et universos enixe cohortamur in Domino, rogantes cum Paulo ut impleant gaudium Nostrum, ut idem sapiant eamdem caritatem habentes unanimes, idipsum sentientes.[2])

[1]) Apud Bedam *Histor. Angl.* II., 29.
[2]) Philip. II., 2.

Demum ut firmiter ea consistant quæ constituimus, volumus atque decernimus, præsentes Litteras et in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod prædicti religiosi sodales et alii quicumque, in præmissis interesse habentes cujusvis status, gradus, ordinis et dignitatis exsistant, seu alias specifica mentione digni iis non consenserint, nec ad ea vocati et auditi, causæque propter quas præsentes emanaverint sufficienter adductæ, verificatæ et justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet etiam quantumvis juridica et privilegiata causa, colore et capite etiam in corpore juris clauso, nullo umquam tempore de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio seu intentionis Nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet, quantumvis magno et substantiali, individuamque expressionem requirente defectu impugnari, infringi, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas restitutionis in integrum aliudve quodcumque juris remedium intentari vel impetrari; sed ipsas præsentes Litteras semper firmas validas et efficaces exsistere et fore, quibuscumque juris seu facti defectibus, qui adversus illas ad effectum impediendi vel retardandi earum executionem quovis modo vel quavis de causa opponi possent minime refragantibus, suos plenarios et integros effectus obtinere, easque propterea, omnibus et singulis impedimentis penitus rejectis, ab illis ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit inviolabiliter servari; sicque et non aliter in præmissis per quoscumque judices Ordinarios et delegatos judicari ac definiri debere, ac irritum fore et inane si secus super his a quoquam quavis autoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, et quatenus opus sit Nostra et Cancellariæ Apostolicæ Regula *de jure quæsito non tollendo,* aliisque Apostolicis ac in Universalibus, Provincialibus et Synodalibus Conciliis editis constitutionibus et ordinationibus, nec non quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutorum, et Societatum,

etiam Jesu, et quarumvis Ecclesiarum et aliis quibuslibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis et consuetudinibus, ac præscriptionibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis et Litteris Apostolicis quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis et factis ac licet pluries iteratis. Quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum derogatione specialis forma servanda foret, tenores earumdem præsentibus pro plene ac sufficienter expressis habentes ad præmissorum effectum dumtaxat specialiter et expresse derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Quocumque autem modo earumdem præsentium Litterarum exempla in Anglia publicata fuerint, volumus ut statim post hujusmodi publicationem omnes et singulos quos concernunt vel concernent in posterum perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ ac notificatæ fuissent.

Nulli ergo hominum liceat paginam hanc Nostrarum decisionum, declarationum, decretorum, præceptorum et voluntatis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei et Beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Dominicæ Incarnationis Millesimo octingentesimo octuagesimo primo, Octavo Idus Maji, Pontificatus Nostri Anno IV.

C. Card. Sacconi Pro-Dat. — T. Card. Mertel.

Visa

De Curia I. de Aquila e Vicecomitibus.

Loco † Plumbi.

Reg. in Secret. Brevium.

J. Cugnonius.

308.

Rescriptum Pontificium de die 14. Februarii 1881, quo facultas recitandi Matutinum et Laudes duabus horis post meridiem elapsis ad Quinquennium prorogatur. [1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SS̃mi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, sequentia humillime exponit.

Cum Patres ejusdem Congregationis per totum annum, etiam æstatis tempore Missionibus, Exercitiis spiritualibus, concionibus et confessionibus excipiendis occupentur, Pius IX. fel. rec., Sanctitatis Vestræ Prædecessor, quo facilius iisdem ministeriis perfungi, et ea magis in commodum et utilitatem Fidelium convertere possent, sub die 3. Martii 1856 omnibus præfatæ Congregationis Sacerdotibus facultatem, accedente justa et rationabili causa, Matutinum cum Laudibus sequentis diei quovis anni tempore, duabus horis post meridiem elapsis recitandi, ad Quinquennium benigne concessit. Quam facultatem idem Summus Pontifex confirmare et prorogare dignatus est tum annis 1861, 1866 et 1871, tum denuo 17. Februarii 1876. Cum itaque terminus instet postremæ hujus concessionis, Orator Sanctitati Vestræ humillime supplicat, ut memoratam facultatem iisdem forma et tenore ad aliud Quinquennium clementer prorogare dignetur.

Pro qua gratia.

Ex Audientia SS̃mi. Die 14. Februarii 1881.

SS̃mus, attentis expositis, benigne annuit pro petita enunciati Indulti prorogatione ad aliud *Quinquennium*, ad formam in omnibus præcedentis concessionis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

P. Card. Giannelli.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

309.

Rescriptum S. Congregationis Indulgentiarum de die 22. Aprilis 1882, quo pro recitatione Antiphonæ: Sancta Maria, succurre miseris etc. *Indulgentia centum dierum semel in die lucranda conceditur.*[1])

Beatissimo Padre,

Il Padre Niccolò Mauron Rettore Maggiore dei Sacerdoti del SS. Redentore e Direttore Generale dell' Arciconfraternita della Madonna del Perpetuo Soccorso e di S. Alfonso umilmente dimanda che la preghiera qui sotto notata venga arricchita di cento giorni d' indulgenza da lucrarsi una volta al giorno da tutti gli ascritti a detta Arciconfraternita se la reciteranno con cuore almeno contrito e divotamente = Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto fœmineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque implorant tuum perpetuum succursum. =

Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII. in Audientia habita die 22. Aprilis 1882 ab infrascripto Secretario Sacræ Congregationis Indulgentiis sacrisque Reliquiis præpositæ omnibus utriusque sexus Christifidelibus Archiconfraternitati sub titulo B. M. V. de Perpetuo Succursu adscriptis, benigne elargitus est Indulgentiam centum dierum, semel tantum in die acquirendam corde saltem contrito præpositam Precationem devote recitantibus. Præsenti in perpetuum valituro absque ulla Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem Sac. Congregationis die 22. Aprilis 1882.

(L. †. S.) Al. Card. Oreglia a S. Stephano Præf.
Pius Delicati Secretarius.

---

[1]) Documentum originale asservatur.

310.

Breve Apostolicum de die 2. Octobris 1882, quo Indulgentia plenaria ob 150um diem anniversarium institutionis nostræ Congregationis die 9. Novembris in Ecclesiis nostris lucranda conceditur.[1]

Leo PP. XIII.

Universis Christifidelibus præsentes litteras inspecturis salutem et apostolicam benedictionem. Cum, sicuti relatum est Nobis, in ecclesiis Congregationis seu Ordinis SSmi Redemptoris sacra solemnia die nona futuri mensis Novembris præsentis anni in memoriam quinquagesimi supra centesimum diei anniversarii, quo die memorata Congregatio, Deo favente, instituta fuit, celebranda sint: Nos ad augendam fidelium religionem, animarumque salutem cœlestibus ecclesiæ thesauris pia caritate intenti, omnibus utriusque sexus Christifidelibus vere pœnitentibus et confessis, ac S. Communione refectis, qui præfata die ecclesiam aliquam Congregationis SSmi Redemptoris ubique terrarum exsistentem a primis Vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi devote visitaverint, ibique pro christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, peccatorum conversione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, et remissionem, etiam animabus fidelium in purgatorio detentis per modum suffragii applicabilem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus hoc anno tantum valituris. Volumus autem, ut præsentium litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ præmunitis eadem prorsus adhibeatur fides, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum

[1]) Documentum originale asservatur.

Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 2. Octobris 1882 Pontificatus Nostri Anno quinto.

Pro Domino Card. Mertel

(Annul. Pisc.) A. Trinchiesi Subst.

311.

Breve Apostolicum de die 3. Octobris 1882, quo Indulgentia plenaria, ob 150um diem anniversarium institutionis nostræ Congregationis Ecclesiis nostris pro 9. Novembris concessa, etiam ad Patres e domibus expulsos extenditur.[1])

Leo PP. XIII.

Ad futuram rei memoriam. Quinquagesimo supra centesimum adventante die anniversario, ex quo Congregatio Presbyterorum sæcularium SSmi Redemptoris instituta fuerit die, nempe, nono mensis Novembris proxime futuri, ejusdem Congregationis Moderatores statuerunt singulis in Ecclesiis Ordinis sui eo die divino Servatori debitas pro beneficiis acceptis gratias agere. Porro Nos similibus litteris hesterna die datis Plenariam indulgentiam tum præfatæ Congregationis Alumnis, tum ceteris utriusque sexus Christifidelibus, qui, reliquis expletis conditionibus, aliquam hujus Congregationis Ecclesiam supradicto die visitaverint. Verum enim vero, cum in variis memorati instituti provinciis religiosi viri ex propriis domibus expulsi propria etiam ecclesia careant, ne tam fausta occasione plenariæ indulgentiæ bono orbentur, supplices Nobis preces adhibitæ fuerunt, ut hac super re benigne providere dignaremur. Nos hisce etiam postulationibus obsecundantes, illis etiam Religiosis viris e Congregationis SSmi Redemptoris domibus vi extorres Ecclesia carent Ordinis propria eamdem indulgentiam plenariam, vel defunctis applicabilem auctoritate apostolica extendimus, dummodo vere pœnitentes et confessi, ac S. Communione refecti supradicta die nona futuri mensis Novembris respectivam Parochialem Ecclesiam

[1]) Documentum originale asservatur.

devote visitaverint, ibique pro christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, peccatorum conversione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint. Non obstantibus Nostra ac Cancellariæ Apostolicæ regula de non concedendis indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Præsentibus unica tantum vice valituris. Volumus autem ad præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ præmunitis, eadem prorsus adhibeatur fides, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 3. Octobris 1882 Pontificatus Nostri Anno quinto.

(Annul. Pisc.) Th. Card. Mertel.

312.

Rescriptum S. Rituum Congregationis de die 15. Februarii 1883, quo festum S. Francisci Assis. die 4. Octobris ad ritum duplicis majoris evectum est.[1]

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

Seraphicum Patriarcham Sanctum Franciscum Assisiensem Congregatio SSm̃i Redemptoris peculiari semper devotione prosecuta est; quare inde a suis primordiis universi et singuli ejusdem Congregationis Alumni Tertio Minorum Ordini adscripti fuerunt. Hinc Rm̃s Pater Nicolaus Mauron hodiernus ipsius Congregationis Superior Generalis et Rector Major ad uberius hujusce devotionis incrementum Alumnorum suæ Congregationis, Sanctissimum Dominum Nostrum Leonem Papam XIII. supplex rogavit, quatenus amodo in proprio Kalendario Festum Sancti Francisci die 4. Octobris occurrens ad ritum duplicis secundæ classis, et Festum Sacrorum Stigmatum ejusdem Sancti diei 17. Septembris affixum

[1]) Exstat Documentum originale.

ad ritum duplicis majoris evehantur. Sanctitas vero Sua, referente subscripto Sacr. Rituum Congregationis Secretario, benigne annuere dignata est tantummodo pro elevatione ad ritum duplicis majoris Festi Natalitii prædicti Sancti,[1]) nempe die 4. Octobris occurrentis servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 15. Februarii 1883.

D. Cardinalis Bartolinius S. R. C. Præfectus.

(L. † S.) Laurentius Salvati S. R. C. Secretarius.

313.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 15. Februarii 1883, quo facultas Rmo P. Superiori Generali conceditur ad Quinquennium, ut Congregationis Sacerdotes Sacrum in navi celebrare possint.[2])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, ea quæ sequuntur humillime exponit:

Quum, per Dei gratiam, præfata Congregatio SSmi Redemptoris non solum in præcipuis Europæ regnis, verum etiam in pluribus regionibus transmarinis, uti in variis Statibus utriusque Americæ, in Indiis Occidentalibus et in Australia propagata sit: non raro contingit, ut Sacerdotes nostri, sive cum ad longinquas hasce plagas proficiscuntur, sive cum ibidem ex uno in alium locum se transferunt, tempore plus minusve diuturno navem conscendere et per maria, lacus aut flumina itinerari debeant. Quapropter humilis Orator hanc gratiam a Sanctitate Vestra instanter exorat, ut memoratæ Congregationis Presbyteri, ne in suis navigationibus suprema sacerdotum consolatione priventur, etiam sine alio sacer-

---

[1]) Hic ritus duplicis majoris eodem anno scil. decreto S. R. C. diei 5. Julii 1883 Urbis et Orbis ad universam Ecclesiam extensus est.

[2]) Documentum originale asservatur.

dote, qui eis assistat, dummodo aquæ sint tranquillæ, Sacrificium Missæ celebrare possint et valeant.

Pro qua gratia.

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

SSm̃us Dominus Dominus Noster Leo Papa XIII. referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, attentis expositis, potestatem fecit Rm̃o Oratori ad proximum quinquennium permittendi, nomine et auctoritate Sanctæ Sedis, Sacerdotibus suæ Congregationis iter per maria, lacus et flumina facientibus, ut Sacrum in navi celebrare valeant, etiam absque adsistentia alterius Sacerdotis, dummodo aquæ sint ita tranquillæ, ut nullum periculum adsit effusionis Sanguinis e Calice.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 15. Februarii 1883.

D. Cardinalis Bartolinius, S. R. C. Præfectus.

Laurentius Salvati, S. R. C. Secretarius.

314.

Rescriptum S. Congregationis Indulgentiarum de die 17. Februarii 1883, quo conceditur facultas in perpetuum, ut etiam Indulgentiæ in nostris Oratoriis lucrari possint.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, ea quæ sequuntur humillime exponit.

Inter conditiones, lucrandis Indulgentiis præsertim plenariis appositas, sæpissime enumeratur visitatio alicujus Ecclesiæ seu Oratorii publici, ubi ad intentionem Sanctitatis Vestræ devote oretur.

Jam vero, non paucæ Congregationis nostræ Communitates, sive quia recenter fundatæ sunt, sive quia ob religiosam persecutionem suarum Ecclesiarum usu privatæ fuerunt, Oratorium dumtaxat privatum possi-

[1]) Documentum originale asservatur.

dent, quo ad communes preces recitandas convenire solent. Accidit etiam, in ipsis nostris Collegiis Ecclesia munitis, ut ad eam nonnulli Consodales, senectute vel infirmitate præpediti, accedere nequeant.

Quæ cum ita sint, humilis Orator Sanctitati Vestræ instanter supplicat, ut, pro sua clementia, hanc exoptatam gratiam et consolationem omnibus et singulis nostrarum Domorum incolis concedere dignetur, qua ipsi, cum ob expositas rationes ab Ecclesiæ accessu impediuntur, Indulgentias omnes, ad quas jus habent, lucrari valeant, dummodo Oratorium internum, quo ad orandum Communitas convenire solet, devote visitaverint, ibique ad Sanctitatis Vestræ mentem pias ad Deum preces effuderint; prout generatim personis communiter viventibus in hac alma Urbe indulgeri consuevit.

Pro qua gratia.

SSm̃us Dominus Noster Leo Papa XIII. in Audientia habita die 17. Februarii 1883 ab infrascripto Secretario Sacræ Congregationis Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præpositæ benigne annuit in omnibus pro gratia juxta petita; servatis ceteris de jure servandis. Præsenti *in perpetuum* valituro absque ulla Brevis expeditione.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Die 17. Februarii 1883.

A. Card. Oreglia a S. Stephano Præf.

(L. † S.) Franciscus Della Volpe Secret.

315.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 5. Aprilis 1883, quo plura festa ad ritum duplicis majoris elevantur et nova conceduntur. [1])

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

Rev. P. Nicolaus Mauron hodiernus Superior Generalis Congregationis SSm̃i Redemptoris a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII. supplicibus votis po-

[1]) Exstat Documentum originale.

stulavit, ut in Kalendario Congregationis suæ insequentia Festa Sanctorum, erga quos peculiari devotione, et præsertim tamquam Patronos Secundarios Alumni ipsius Congregationis feruntur, a ritu duplici minori ad duplex majus elevari valeant, nimirum; Dominica prima non impedita post Octavam Sanctorum Petri et Pauli Apostolorum (et, quando Dominica libera non occurrat, die 30. Octobris), Sanctorum Summorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Pontificum. = Die 26. Maji, Sancti Philippi Nerii Confessoris, = die 22. Julii, Sanctæ Mariæ Magdalenæ Pœnitentis, = die 7. Augusti, Sancti Cajetani. Insuper expetivit ut insequentia festa in Kalendario ejusdem Congregationis inscribi valeant, I° sub ritu duplici majori et cum respectivis Officiis et Missis a Sancta Sede jam adprobatis pro aliquibus locis, videlicet: Die 11. Julii: Prodigiorum Beatæ Mariæ Virginis, et Dominica IV. Octobris: Beatæ Mariæ Virginis sub titulo Auxilium Agonizantium, translato festo Sacrarum Reliquiarum in diem 31. Octobris: II° sub ritu duplici minori: die 13. Maji Sancti Joannis Damasceni Confessoris, = et die 24. Augusti (in Ditione Pontificia, et extra die 26. ejusdem) Sanctæ Veronicæ de Julianis Virginis.

Sanctitas porro Sua, referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, benigne in omnibus annuere dignata est; dummodo Rubricæ serventur.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Die 5. Aprilis 1883.

D. Cardinalis Bartolinius, S. R. C. Præf.

(L. † S.) Laurentius Salvati S. R. C. Secret.

316.

Rescriptum S. Pœnitentiariæ de die 27. Julii 1883, quo facultates in Folio ejusdem S. Congregationis contentæ ad Quinquennium prorogantur.[1])

Eme et Rme Domine,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior generalis et Rector Major, sacram Purpuram reverenter deosculans, ea quæ sequuntur humiliter exponit.

Ex benigna S. Pœnitentiariæ concessione, Congregatio nostra jam a plurimis annis gaudet facultatibus in Folio ejusdem S. Pœnitentiariæ typis impressis, una cum speciali facultate absolvendi etiam publicos hæreticos et publice dogmatizantes. Per concessionem diei 2æ Augusti 1878 Eminentia Vestra Rma easdem Facultates, a S. Pœnitentiaria juxta Constitutionem Apostolicæ Sedis redactas, denuo benigne indulsit „ad Quinquennium Superiori generali Congr. SSmi Redemptoris, quibus sive per se, sive per alios ejusdem Congregationis Sacerdotes sibi subjectos et benevisos, dummodo ab Ordinariis locorum fuerint approbati ad excipiendas Fidelium Confessiones, in actu sacramentalis Confessionis et pro foro conscientiæ uti valeant; ita tamen, ne debeant illas cuilibet manifestare, nisi necessitas aut utilitas id exegerit.“ Confirmata etiam fuit specialis facultas „absolvendi, extra Italiam dumtaxat, Catholicos qui publice hæresim protulere, vel publice dogmatizarunt.“

Cum itaque terminus instet ultimæ concessionis Orator Eminentiæ Vestræ Rmæ instanter supplicat, ut attentis peculiaribus temporum circumstantiis, attento quoque zelo indefesso, quo Patres nostri non modo in Europa, verum et in dissitissimis aliis regionibus sacro ministerio incumbunt, tum dictam Facultatum Pagellam, tum memoratam specialem facultatem, ad novum Quinquen-

[1]) Exstat Documentum originale.

nium iisdem forma et tenore benigne concedere dignetur.

Pro qua gratia.

Sacra Pœnitentiaria de speciali et expressa Apostolica Auctoritate Dilecto in Christo Superiori Generali Oratori facultates de quibus in precibus Eidem alias jam impertitas, servata in omnibus illarum forma ac tenore *ad aliud Quinquennium* benigne prorogat, atque confirmat.

Datum Romæ in S. Pœnitentiaria die 27. Julii 1883.

(L. † S.) F. Santi S. P. Datarius.

Hip. Canonicus Polombi S. P. Secretarius.

317.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 14. Augusti 1883 Officium votivum S. P. N. Alphonsi singulis feriis tertiis concedens. [1])

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

SSm̃us Dominus Noster Leo Papa XIII. referente infrascripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, clementer deferens supplicibus votis Rm̃i P. Nicolai Mauron Superioris Generalis et Rectoris Majoris Congregationis SSm̃i Redemptoris, benigne indulsit, ut singulis Feriis tertiis non impeditis ad tramitem Decreti Urbis et Orbis diei 5. Julii proxime præteriti, ab Alumnis prædictæ Congregationis recitari valeat, loco Officii votivi Sanctorum Apostolorum, Officium votivum Sancti Alphonsi Mariæ de Ligorio Episcopi Confessoris et Ecclesiæ Doctoris, ejusdem Congregationis Fundatoris, uti in superiori exemplari [2]) prostat, ab ipsamet Sacra Congregatione revisum et ordinatum: attamen extra Urbem, quum ab Alumnis ipsius Congregationis Romæ degentibus persolvendum omnino sit præfatis feriis Offi-

---

[1]) Exstat Documentum originale.

[2]) Ut in Proprio Congregationis.

cium votivum Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli: servatis Rubricis.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 14. Augusti 1883.

Pro Eñio ac Rñio Card. D. Bartolini S. R. C.
Præfecto

(L. † S.) C. Card. di Pietro
Episc. Ostien. et Velitern.

Laurentius Salvati S. R. C. Secretarius.

318.

Rescriptum S. Rituum Congregationis de die 30. Augusti 1883, quo conceduntur Oratio et Lectiones historicæ propriæ pro festo S. Joannis Damasceni Confessoris. [1])

Congregationis SSñi Redemptoris.

Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII., ad relationem infrascripti Sacrorum Rituum Congregationis Secretarii, instante Rñio Patre Nicolao Mauron Congregationis SSñi Redemptoris Superiore Generali et Rectore Majori, Orationem et Lectiones historicas recitandas in Festo Sancti Joannis Damasceni Confessoris, ab eodem propositas, et ab ipsa Sacra Rituum Congregatione revisas et emendatas, prouti in superiori exemplari [2]) prostant, in usum Alumnorum præfatæ Congregationis SSñi Redemptoris approbavit, atque concessit.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 30. Augusti 1883.

Pro Eñio et Rñio Dño Card. D. Bartolini
S. R. C. Præfecto

C. Card. di Pietro, Episc. Ostien. et Velitern.

(L. † S.) Laurentius Salvati S. R. C. Secretarius.

---

[1]) Documentum originale asservatur.

[2]) Hæ Lectiones jam suppletæ sunt novissimis pro universa Ecclesia præscriptis.

319.

Breve Apostolicum de die 1. Februarii 1884, quo exuviæ S. P. N. Alphonsi Nuceriæ Paganorum in ecclesia ad honorem S. Michaelis exsistentes, S. Sedis Apostolicæ potestati ac protectioni in perpetuum subjiciuntur. [1])

Leo PP. XIII.

Ad futuram rei memoriam. Provido sane consilio supremæ jurisdictioni suæ nonnullorum beatissimorum Cælitum exuvias Sancta hæc Apostolica Sedes subjiciendas censuit, ne nimia clientium suorum aviditate possidendi illorum reliquias tanta religionis monumenta deficerent. Idque hodie suffragante etiam dilecto filio Nostro Dominico titulo S. Marci S. R. C. Presbytero Cardinali Bartolinio Congregationis sacris ritibus tuendis cognoscendis Præfecto agere constituimus cum exuviis S. Alphonsi Mariæ de Ligorio Conditoris inclytæ Sodalitatis Clericorum regularium a SSño Redemptore et S. Agathæ Gothorum Episcopi. Ex quo enim Sanctus iste ob insignis doctrinæ ejus præstantiam solemni Apostolicæ Sedis Decreto inter Ecclesiæ Doctores relatus est, ferventior erga præclarum Sanctum Doctorem crevit fidelium pietas, adeoque desiderium obtinendi illius reliquias auctum est, ut dictæ Sodalitatis alumnos incesserit timor ne gravem Patris sui exuviæ imminutionem patiantur. Quare a dilecto filio Nicolao Mauron summo memoratæ Congregationis Magistro supplicatum est Nobis, ut pretiosum hoc depositum immediatæ Nostræ et Apostolicæ Sedis jurisdictioni ac tutelæ subjicere velimus. Hisce permoti precibus Nos Prædecessorum Nostrorum vestigiis hærentes S. Alphonsi Mariæ de Ligorio Auctoris Congregationis a SSño Redemptore, S. Agathæ Gothorum Episcopi et Ecclesiæ Doctoris exuvias, prout Nuceriæ Paganorum in Ecclesia ad honorem S. Michaelis extant, Nostræ et Sanctæ Sedis Apostolicæ potestati ac protectioni perpetuum in modum subjicimus et subjectas

[1]) Exstat Copia authentica.

manere volumus atque edicimus. Nulli ergo hominum quavis auctoritate prædito sine expressa Summi Pontificis Romani venia urnam, in qua Sanctæ hæ servantur exuviæ, aperire, aut sacrum istud depositum, vel quamlibet ejus partem unquam auferre aut distrahere sub pœna excommunicationis latæ sententiæ Summo Pontifici reservatæ liceat, quemadmodum de exuviis SS. Ambrosii, Augustini et Francisci Salesii Doctorum, Antonii Patavini et aliorum quamplurium evectum est, super quibus nullam cujusque loci Ordinarii propriam obtinent jurisdictionem. Propterea decernimus has litteras Nostras firmas, validas et efficaces exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere.

In contrarium facientibus quamvis speciali atque individua mentione ac derogatione dignis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 1. Februarii 1884 Pontificatus Nostri Anno Sexto.

Th. Card. Mertel.

9. Februarii 1884.

Concordat cum Originali quod asservatur in Tabulario Secretariæ Brevium.

(L. † S.) Angelus Trinchiesi Substitutus.

320.

Rescriptum Pontificium S. Congregationis Rev. Fabricæ S. Petri diei 22. Aprilis 1884, concedens facultates necessarias Rm̃o P. Generali ad transferendas Missas manuales ad Quinquennium.[1]

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit:

[1]) Documentum originale asservatur.

Contingere aliquando, ut Missæ manuales, a Fidelibus uni alterive Ecclesiæ Congregationis oblatæ, copiosiores sint quam fert numerus Patrum Ecclesiæ addictorum; dum contra accidit, ut aliæ nostræ Communitates Missarum inopia laborent. Quare Orator a Sanctitatis Vestræ clementia instanter facultatem exorat, ut supradictæ Missæ manuales, quæ in una ex nostris Ecclesiis abundantiores fuerint, ab aliis Congregationis sacerdotibus, vel etiam ab extraneis, celebrari valeant.

Pro qua gratia.

Ex Audientia SSm̃i. Die 22. Aprilis 1884.

SSm̃us, attentis expositis, verisque exsistentibus narratis, facultates necessarias, et opportunas Oratori ad quinquennium tribuit, quibus introscriptarum Missarum translationem concedere possit, et valeat; dummodo populi commoditati non officiat, et onerata ipsius Oratori conscientia relate ad fidelem Missarum celebrationem cum eleemosyna a Fidelibus oblata. Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

A. Fiorani S. C. R. Fabricæ S. Petri
(L. † S.) a Secretis.

321.

Rescriptum S. Congregationis super disciplina regulari diei 27. Maji 1884, quo ordinatur, ut Patres in Provinciis Neapolitana et Sicula extra claustra degentes infra annum in domus a Superioribus sibi designatas se recipiant. [1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, ea quæ sequuntur humillime exponit.

Postquam per infaustam persecutionem, quæ a tot annis adversus Instituta religiosa in Italia desævit, Col-

---

[1]) Exstat Documentum originale.

legia nostræ Congregationis violenter suppressa, et Alumni nostri inde ejecti fuerunt: humilis Orator nihil intentatum reliquit, quominus ingenti huic malo pro viribus occurreret. Hunc in finem, eo spectavit imprimis, ut dispersos Alumnos in varios Cœtus iterum congregaret. Et, Dei quidem favente gratia, non pauca hoc modo redintegrata sunt Domicilia, in quibus Congregati SSm̃i Redemptoris regulariter vivunt, et, pro munere suæ vocationis, apostolico ministerio indefesse incumbunt.

Veruntamen, in duabus Provinciis Neapolitana et Sicula, conatus Oratoris ac Superiorum Provincialium integrum effectum non sunt sortiti. Hi enim complures Alumni etiamnum extra Communitates degunt, licet ad ejus ingrediendas non semel invitati fuerint. Rationes autem, quas ipsi objicere aut prætexere solent, fere sunt sequentes. Alii adducunt ætatem provectam aut infirmitatibus laborantem, quæ ferendis observantiæ oneribus jam sit impar. Alii prætexunt precariam novorum Cœtuum existentiam, utpote qui legibus civilibus non sunt sanciti; adeoque relinquere detrectant certos quibus nunc gaudent proventus, pro incerta (uti ajunt) vitæ conditione. Alii necessarios se dicunt sustentandæ propriæ familiæ, quæ eorum ope indigeat. Alii demum asserunt, se quidem ad obediendum esse paratos, sed ea conditione, ut de pensione a Gubernio assignata, in beneficium Suorum, aut in alios usus disponere possint.

Quæ cum ita sint, humilis Orator, ad animi anxietates levandas, a Sanctitatis Vestræ clementia opportunas et necessarias implorat instructiones et facultates, quibus, in hisce luctuosis rerum adjunctis uti possit et valeat.

Pro qua gratia.

Sacra Congregatio super disciplina regulari, vigore facultatum a SSm̃o Dñ̃o Nostro Leone Papa XIII. per Em̃um Præfectum sibi tributarum, attentis expositis, ob causas sibi notas, benigne mandavit a P. Superiore Ge-

nerali et Rectore Majore Oratore Congregationis SSm̃i Redemptoris moneri suos religiosos, in duabus Provinciis Neapolitana et Sicula extra claustra degentes, ut *singuli* eorum, sub pœna suspensionis a divinis, infra *annum*, hinc decurrendum, vel Superioribus pareant, et in domum sibi designatam se recipiant, vel recurrant ad hanc S. Congregationem super disciplina regulari, quæ perpensis circumstantiis, casibus peculiaribus, ad formam juris, providebit, prout in Domino expedire judicaverit. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Romæ, die 27. Maji 1884.

(L. † S.) J. Card. Ferrieri Præfectus.

J. Masotti Secretarius.

322.

Rescriptum S. Congregationis Episcoporum et Regularium de die 18. Julii 1884, quo conceditur prorogatio Suspensionis Decretorum 1848 quoad receptionem et professionem Novitiorum ad quinquennium.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit quæ sequuntur.

Statim a promulgatione Decretorum, quæ die 25. Januarii 1848 a S. Congregatione super Statu Regularium lata sunt de recipiendis ad Habitum et Professionem Candidatis, Congregatio SSm̃i Redemptoris ab eorumdem observatione dispensata fuit; relicta ei facultate sequendi, hac in re, quæ propriæ Regulæ statuunt. Et ea quidem dispensatio ad hæc usque tempora, sine ulla interruptione, concessa est et prorogata.

Anno vero 1879, quum ultima concessio expirasset, de speciali mandato Sanctitatis Vestræ ejusmodi dispen-

---

[1]) Exstat Documentum originale.

sationis concessio ad novum examen revocata fuit; et inspectis tum longiori supplici libello ab humili Oratore exhibito, tum sapientissimis cautelis, quæ in Regulis nostris, a S. Sede approbatis, pro admissione et professione Novitiorum præscribuntur, atque ad amussim servantur: Sanctitas Vestra, per Rescriptum S. Congregationis Episcoporum et Regularium sub die 12. Julii 1879, „attentis peculiaribus circumstantiis in casu concurrenti„bus, benigne annuit precibus Superioris Generalis et „Rectoris Majoris Congregationis SSmi Redemptoris, pro „petita prorogatione enunciati Indulti, ad quinquennium, „si tamdiu præsentes circumstantiæ perduraverint; ser„vata ejusdem Superioris Generalis conscientia, et ser„vata in reliquis forma et tenore prioris concessionis. „Mandavit tamen Sanctitas Sua, ut in admissione juve„num Postulantium ad Novitiatum, hæc fiat auditis prius „Consultoribus Generalibus, atque de eorumdem con„sensu; ad hoc ut præscriptiones Decreti: *Regulari Di„sciplinæ* meliori quo fieri poterit modo serventur. Me„moratis Decretis S. Congregationis super Statu Regu„larium aliisque in contrarium quibuscumque non ob„stantibus."

Quum igitur postremæ hujus concessionis tempus decurrerit, cumque enunciatæ peculiares circumstantiæ adhuc perdurent, Orator Sanctitati Vestræ humillime et instantissime supplicat, ut præfatam dispensationem, juxta formam et tenorem Rescripti diei 12. Julii 1879, ad aliud Quinquennium benigne concedere et prorogare dignetur.

Pro qua gratia.

Ex Audientia SSmi habita ab infrascripto Secretario S. Congregationis Episcoporum et Regularium sub die 18. Julii 1884. Sanctitas Sua, attentis expositis, benigne annuit precibus P. Superioris Generalis Oratoris pro petita prorogatione enunciati Indulti *ad aliud quinquennium*, si tamdiu eædem circumstantiæ perdurave-

rint, servata in reliquis illius forma et tenore. Contrariis quibuscumque non obstantibus. — Romæ.

(L. † S.) J. Card. Ferrieri Præfectus.
J. Masotti Secretarius.

323.

Rescriptum Pontificium S. Congregationis Rev. Fabricæ S. Petri de die 24. Januarii 1885, concedens ad decennium facultates necessarias Rm̃o P. Generali tam ad transferendas Missas manuales, quam ad differendas easdem ad sex menses. [1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit quæ sequuntur.

Cum sæpius contingat, ut Missæ manuales uni alterive ecclesiæ Congregationis a Fidelibus oblatæ, copiosiores sint quam fert numerus Patrum illi ecclesiæ addictorum, dum contra accidit, ut aliæ nostræ Communitates Missarum inopia laborent: Sanctitas Vestra, per Rescriptum S. C. Rev. Fabricæ S. Petri diei 5. Aprilis 1879 (confirmatum die 22. Aprilis 1884) benigne concessit, ut supradictæ Missæ manuales, quæ in una ex nostris ecclesiis abundantiores fuerint, ab aliis Congregationis sacerdotibus vel etiam ab extraneis celebrari valeant.

Insuper, per aliud ejusdem S. Congregationis Rescriptum diei 14. Januarii 1879, ad Decennium valiturum, Sanctitas Vestra benigne indulsit, ut Superiores singularum Domuum Congregationis nostræ tempus ad persolvendas Missas pro Defunctis ad tres, et pro vivis ad quatuor menses prorogare valeant.

Porro Orator humillime exponit, non paucas ejusmodi Missas manuales, quibus aliarum Domuum inopia sublevatur, provenire ex dissitissimis regionibus, uti ex America, præsertim meridionali etc., ac proinde, propter

[1]) Exstat Documentum originale.

nimiam locorum distantiam et minus frequentem aut securam litterarum transmissionem, fieri posse, ut hujusmodi Missæ, maxime si sint pro Defunctis, non semper debito tempore celebrari valeant.

Quæ cum ita sint, Orator Sanctitati Vestræ instanter supplicat, ut duplex laudatum Rescriptum eatenus prorogare et extendere dignetur ad Decennium, quatenus omnes et singulæ Missæ manuales nobis oblatæ, sive pro vivis, sive pro Defunctis, intra spatium sex mensium (comprehensis mensibus Conciliaribus), a quibuscumque Congregationis nostræ Sacerdotibus, vel etiam ab extraneis, celebrari valeant.

Pro qua gratia.

Ex Audientia SSm̃i. Die 24. Januarii 1885.

SSm̃us, attentis a Superiore Generali Oratore expositis, facultates Eidem tribuit necessarias et opportunas, ad *decennium* duraturas, quibus tum introscriptarum Missarum translationem, prout petitur, dummodo populi commoditati non officiat, tum dilationem sex mensium comprehensis duobus Conciliaribus, ad exequendam earum celebrationem indulgere possit et valeat, iis tamen exceptis Missis, pro quibus eleemosynæ a Fidelibus offeruntur, ut stata die specialem ob causam applicentur, onerata ipsius Oratoris conscientia, relate ad fidelem Missarum celebrationem cum eleemosyna a Fidelibus oblata. Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Lauretus Carboni S. Congregationis Rev. Fabricæ
(L. † S.) S. Petri Substitutus.

324.

Decretum S. Rituum Congregationis de die 7. Maji 1885, quo conceditur, ut in Ecclesiis et Oratoriis Sodalitatum B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi in respectivis festivitatibus vel in Dominicis, in quibus eædem celebrantur, Missæ propriæ eorumdem etiam legi possint.[1])

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

Favore piarum Sodalitatum *Beatæ Mariæ Virginis a Perpetuo Succursu et Sancti Alphonsi Mariæ de Ligorio* Archisodalitati ejusdem nominis aggregatarum, aut in posterum aggregandarum a sa. me. Pio Papa IX. privilegium concessum fuit canendi unicam Missam Solemnem Beatæ Mariæ Virginis sub enunciato titulo propriam in Dominica ante VIII. Kal. Julii, vel Dominica immediate sequenti, vel alia quacunque die, ad quam de consensu Rm̃i Ordinarii eadem festivitas transferatur, nec non Missam de Sancto Alphonso Maria de Ligorio Confessore et Ecclesiæ Doctore propriam in aliqua ex Dominicis liberis ejusdem Sancti Festum subsequentibus. Ad satisfaciendum vero votis Alumnorum earumdem Sodalitatum, ac præsertim Sacerdotum qui in earum Ecclesiis seu Oratoriis Sacrum peracturi sunt, Rm̃us Pater Nicolaus Mauron Superior Generalis Congregationis SSm̃i Redemptoris et Moderator prædictæ Archisodalitatis Beatæ Mariæ Virginis de Perpetuo Succursu ac Sancti Alphonsi, a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII. enixis precibus expetivit, ut memoratis respectivis diebus, præter Missam solemnem jam concessam, Missæ etiam lectæ valeant esse propriæ tum de eadem Deipara sub enunciato titulo, tum de prædicto Sancto Alphonso Maria de Ligorio. Sanctitas porro Sua, referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, benigne annuere dignata est juxta preces; dummodo non occurrat Duplex secundæ classis; et adamussim ser-

[1]) Exstat Documentum originale.

ventur conditiones et clausulæ, quæ in superiori Indulto appositæ fuerant. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 7. Maji 1885.

D. Cardinalis Bartolinius S. R. C. Præfectus.

(L. † S.) Laurentius Salvati S. R. C. Secretarius.

325.

Decretum S. Rituum Congregationis de die 12. Maji 1885, quo conceditur, ut in Ecclesiis et Oratoriis, in quibus Sodales B. M. V. de Perpetuo Succursu festivitates ejusdem Tituli et S. Alphonsi celebrant, etiam Vesperæ respectivæ celebrari possint. [1])

Beatissimo Padre,

Il Superiore Generale della Congregazione del SSm̃o Redentore, prostrato ai piedi della Santità Vostra, umilmente espone come avendo ottenuto a favore delle pie associazioni sotto il titolo della B. M. V. del Perpetuo Soccorso, e di S. Alfonso M. dei Liguori, aggregate o da aggregarsi alla Primaria di Roma, il privilegio di poter celebrare con tutte le Messe proprie le feste dei loro titolari nei giorni permessi dalla S. Congregazione de' Riti con Decreti del 1 Giugno 1876 e 9 Maggio 1885: ora umilmente implora che anche i Vesperi nei rispettivi giorni possano celebrarsi proprii di dette festività.

Che ecc.

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

Sacra Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII. tributis, attentis expositis, benigne annuit, ut iis diebus, in quibus ex Decretis Sacræ Rituum Congregationis diei 1. Junii 1876, et diei 9. Maji 1885 celebratur in Ecclesiis seu Oratoriis præfatarum Sodalitatum Festivitas in honorem tum Beatæ Mariæ Virginis de Perpetuo Succursu, tum Sancti Alphonsi Mariæ de Ligorio Episcopi Confes-

---

[1]) Exstat Documentum originale.

soris et Ecclesiæ Doctoris, decantari etiam valeant respectivæ Vesperæ; dummodo tamen ii, qui ad Horas Canonicas tenentur, privatim recitent illas de officio occurrente; servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 12. Maji 1885.

D. Cardinalis Bartolinius S. R. C. Præfectus.
(L. † S.) Laurentius Salvati S. R. C. Secretarius.

326.

Prorogatio Concessionis, ut Patres Neapolitani et Siculi extra claustra vivere possint, data 19. Maji 1885.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, ea quæ sequuntur humillime exponit.

Anno superiori 1884, die 27. Maji, Sanctitas Vestra, per Rescriptum S. Congregationis super Disciplina regulari, benigne mandavit, moneri ab Oratore suos Religiosos in duabus Provinciis Neapolitana et Sicula, extra claustra degentes, ut singuli eorum, sub pœna suspensionis a divinis infra annum inde decurrendum vel Superioribus pareant et in domum sibi designatam se recipiant; vel recurrant ad hanc S. Congregationem super Disciplina regulari, quæ perpensis circumstantiis, casibus particularibus, ad formam juris provideret, prout in Domino expedire judicaret.

Nunc vero, infra annum, qui ad finem vergit, certiores facti sunt Religiósi nostri, ad quos pertinebat, de præfato S. Sedis Rescripto; ac bona quidem pars dispersorum Patrum intra Communitates nostras se receperunt; aliique, expositis rationibus in contrarium facientibus, licentiam a Sanctitate Vestra obtinuerunt ulterius extra claustra permanendi, servatis quibusdam conditionibus præscriptis.

[1]) Exstat Documentum originale.

Cum vero nunc quoque alii remaneant Patres extra Communitatem viventes, quos Superiores ob præsentium Domiciliorum angustiam recipere nequeunt; quosve, utpote senio confectos aut variis infirmitatibus ac morbis affectos, in præsentiarum, ob modicum Fratrum servientium numerum, sufficienti cura providere non possunt: humilis Orator Sanctitati Vestræ instanter supplicat, ut favore hujusmodi Patrum, qui ceteroquin parati sunt in domos nostras regrediendi ut primum fieri res poterit, quique laudabiliter et regulariter interim domi vivunt, effectum supradicti Rescripti benigne prorogare dignetur; ita nempe, ut interim quiete ac pacifice domi remanere possint, donec divina Providentia Superiores nostros sufficientibus domiciliis et mediis instruxerit, ad eosdem Religiosos rite excipiendos et curandos.

Pro qua gratia.

Sacra Congregatio super Disciplina regulari, attentis expositis, Decretum diei 27. Maji 1884 benigne prorogavit ad *annum;* servatis ceterum ejusdem forma et tenore. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Romæ die 19. Maji 1885.

(L. † S.) J. Card. Ferrieri Præfectus.

† D. P. M. Episcopus Niss. Secretarius.

Prorogatur die 18. Maji 1886.
Prorogatur die 24. Maji 1887.
Prorogatur die 29. Maji 1888.
Prorogatur die 28. Maji 1889.
Prorogatur die 3. Junii 1890.
Prorogatur die 27. Maji 1891.
Prorogatur die 21. Maji 1892.
Prorogatur die 6. Junii 1893.
Prorogatur die 12. Junii 1894.
Prorogatur die 12. Junii 1895.
Prorogatur die 14. Maji 1896.
Prorogatur die 11. Maji 1897 et sic deinceps usque in præsens.

327.

Rescriptum Pontificium de die 15. Februarii 1886, quo facultas recitandi Matutinum et Laudes duabus horis post meridiem elapsis ad Quinquennium prorogatur.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, sequentia humillime exponit.

Cum Patres ejusdem Congregationis per totum annum, etiam æstatis tempore, Missionibus, Exercitiis spiritualibus, concionibus et confessionibus excipiendis occupentur, Pius IX. fel. rec., Sanctitatis Vestræ Prædecessor, quo facilius iisdem ministeriis perfungi, et ea magis in commodum et utilitatem Fidelium convertere possent, sub die 3. Martii 1856, omnibus præfatæ Congregationis Sacerdotibus facultatem, accedente justa et rationabili causa, Matutinum cum Laudibus diei sequentis, quovis anni tempore, duabus horis post meridiem elapsis recitandi ad Quinquennium benigne concessit, et pluries dein confirmavit et prorogavit. Eamdem facultatem Ipsa Sanctitas Vestra, per Rescriptum datum 14. Februarii 1881, similiter prorogare dignata est. Cum vero postremæ hujus concessionis terminus instet, Orator Sanctitati Vestræ humillime supplicat, ut memoratam facultatem iisdem forma ac tenore ad aliud Quinquennium prorogare dignetur.

Pro qua gratia.

Ex Audientia SSm̃i. Die 15. Februarii 1886.

SSm̃us benigne annuit pro petita enunciati indulti prorogatione ad aliud *quinquennium* ad formam in omnibus præcedentis concessionis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

(L. † S.) Carolus Card. Laurenzi.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

328.

Breve Apostolicum Leonis PP. XIII. de die 28. Maji 1886, quo tum Moderatori generali tum Directoribus Archisodalitatis B. M. V. de perpetuo Succursu facultas benedicendi Numismata B. M. V. de Perpetuo Succursu ad decennium prorogatur.[1])

Leo PP. XIII.

Ad futuram rei memoriam. Nobis exponendum curavit dilectus filius Nicolaus Mauron, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, nec non Moderator generalis Archisodalitatis B. Mariæ Virginis de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi, per Apostolicæ Sedis concessiones tum Moderatori generali prædictæ Archisodalitatis, tum Directoribus aliarum Sodalitatum ejusdem tituli facultatem fuisse ad Decennium factam, Sacra Numismata, Imaginem B. Mariæ Virg. de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi referentia quæ gestari a Sodalibus quidem solent, tum privatim, tum publice cum quarumdem indulgentiarum applicatione benedicendi. Nunc autem cum præfinitum Decennii spatium nuperrime elapsum sit, enixas Nobis idem dilectus filius preces adhibuit, ut eamdem facultatem in aliud temporis prorogare sive denuo indulgere de Apostolica Nostra benignitate velimus. Nos autem piis votis hujusmodi quæ in spirituale fidelium bonum cedunt, libenti animo obsecundare volentes, de Omnipotentis Dei misericordia ac BB. Petri et Pauli Apost. ejus auctoritate confisi, de Apostolica Nostra auctoritate præsentium vi *ad Decennium hinc proximum* concedimus, ut dicti Moderator generalis et directores Sacra Numismata de quibus habita supra mentio est, tum privatim, tum etiam publice juxta ritum formulamque præscriptam benedicere licite possint et valeant. At enim præcipimus ut in reliquis conditiones omnes rite serventur, prioribus quas memo-

---

[1]) Exstat Documentum originale.

ravimus S. hujus Sedis concessionibus adjectæ, eaque non obstent quæ per illas non obstare decretum fuit. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 28. Maji 1886. Pontificatus Nostri Anno Nono.

(Annulus Piscatoris.) M. Card. Ledochowski.

329.

Rescriptum Pontificium S. Congregationis Concilii de die 21. Junii 1886, quo Patribus in America degentibus conceditur, ut in itineribus in locis profanis, sed honestis super altari portatili celebrari possint.[1]

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SS̃mi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit:

Sæpe contingere nostris Patribus in America Meridionali commorantibus, ut variis de causis iter plurium dierum suscipere debeant, quin hoc temporis intervallo Ecclesiam aliquam aut Oratorium inveniant. Ne igitur in hujusmodi adjunctis, beneficio et consolatione Sacrificii Missæ priventur, humilis Orator a Sanctitate Vestra ipsis facultatem exorat, qua possint, in locis profanis, honestis tamen ac tutis, sub Altari portatili Sacrificium Missæ celebrare.

Pro qua gratia.

Die 21. Junii 1886. SS̃mus Dominus Noster, audita relatione infrascripti Secretarii S. Congregationis Concilii, attentisque peculiaribus circumstantiis, benigne indulsit Superiori Generali Oratori, ut pro suo arbitrio et conscientia facultatem gratis impertiri possit et valeat Sacerdotibus, de quibus in precibus, et pro locis enunciatis tantum, celebrandi SS. Missæ sacrificium super Altari portatili, servatis tamen de jure servandis, et dummodo

---

[1]) Exstat Documentum originale.

iter agentes neque Ecclesiam, neque ullum Oratorium habeant, in quo Missam celebrare possint.

(L. † S.) A. Card. Serafini Præf.
† C. Arch. Seleuc. Secret.

330.

Communicatio Ordinis Prædicatorum circa Sodalitatem SS. Rosarii et Militiæ Angelicæ et benedictionem Rosariorum et subdelegationem istius facultatis die 23. Junii 1886 concessa.[1])

Reverendissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, Paternitatem Tuam ea qua par est veneratione prosequens, hæc quæ sequuntur exponit:

Per benignam concessionem bon. mem. Rm̃i P. A. V. Jandel, Magistri Generalis Ven. Ordinis Prædicatorum diei 11. Januarii 1859 data est Superioribus pro tempore Provinciarum Domuum et Missionum Congregationis SSm̃i Redemptoris, ea facultas, qua possint, in locis ubi non sunt Fratres Ordinis Prædicatorum, Christifideles utriusque sexus ad Societatem SSm̃i Rosarii et Militiæ Angelicæ adscribere . . . ., Coronas seu Rosaria, Rosas et Candelas nec non Cingula S. Thomæ Aqu. benedicere, et Indulgentiam Plenariam, juxta formam ab Innocentio XI. præscriptam Confratribus SSm̃i Rosarii in articulo mortis constitutis impertiri.

Cum autem non raro contingat ut prædicti Superiores concessam sibi facultatem per se ipsos non possint exercere:

Orator, Tibi, Rm̃e Pater, reverenter supplicat, ut præfatam concessionem ita datam esse benigne declarare velis, quatenus tum ipse Orator ejusque successores, tum ceteri ut supra Superiores, pro adjunctorum et temporum opportunitate, alios Congregationis suæ Sacerdotes

[1]) Exstat Documentum originale.

deputare valeant, qui memoratis facultatibus legitime uti possint et valeant.

Pro qua gratia.

Pro gratia et in signum benevolentiæ, qua erga SSm̃i Redemptoris Congregationem afficimur, declaramus præfatam Ven. Prædecessoris Nostri concessionem ita esse intelligendam, quatenus tum Rm̃us P. Rector Major seu Superior Generalis, quam ceteri, sive Provinciales sive Locales ejusdem Congregationis pro tempore Superiores, valeant ad easdem facultates exercendas alios sibi subditos Sacerdotes subdelegare, dummodo tamen in qualibet ejusdem Congregationis Ecclesia seu Domo unus tantum, pro ipsius Prædicatorum Ordinis more, ita subdelegatus habeatur. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Romæ die 23. Junii 1886.

Fr. Josephus Maria Larroca
Mag. Gen. Ord. Prædicat.
Fr. Enricus Chatillon,
Mag. Prov. Terræ S. et Socius.

331.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 29. Julii 1886 circa formulam unicam in benedicendis quinque Scapularibus adhibendam.[1])

Formula
benedicendi Quinque Scapularia,
Sanctissimæ Trinitatis, Passionis D. N. J. C., Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, Immaculatæ Conceptionis, et Septem Dolorum.

℣. Adjutorium nostrum in nomine Domini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

---

[1]) Documentum originale asservatur.

Oremus.

Domine Jesu Christe, omnium caput Fidelium, et humani generis Salvator, qui tegmen nostræ mortalitatis induere dignatus es; obsecramus immensam largitatis Tuæ abundantiam, ut indumenta hæc in obsequium Sanctissimæ Trinitatis instituta, nec non in honorem et memoriam dolorosissimæ Passionis Tuæ, in honorem Beatissimæ Virginis Matris Tuæ sine labe conceptæ, doloresque Tuos ac vices peramanter dolentis, et Carmeli Ordinem suo patrocinio decorantis ita bene † dicere, et sancti † ficare digneris, ut qui (vel quæ) ea assumpserint, eadem Genitrice Tua intercedente, Te quoque Salutare nostrum corpore et anima induere mereantur. Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. ℟. Amen.

(Aspergit Aqua benedicta.)

Modus induendi.

Sacerdos omnibus Scapularia singillatim imponat, ac deinde formulam proferat omnes simul.

I. Accipite habitum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis in fidei, spei et charitatis augmentum, ut induatis novum hominem, qui secundum Deum creatus est in justitia et sanctitate.

II. Accipite Scapulare Passionis Domini Nostri Jesu Christi, ut veterem hominem exuti novumque induti, ipsum digne perferatis, et ad vitam perveniatis sempiternam.

III. Accipite habitum Ordinis Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, ut ejus patrocinio ab omni errore et adversitate liberati, Domino fideliter serviatis.

IV. Accipite Scapulare devotorum Beatæ Mariæ Virginis sine labe conceptæ, ut ejus intercessione ab omni inquinamento mundati, ad vitam perveniatis æternam.

V. Accipite habitum Servorum Beatæ Mariæ Virginis septem Dolores ejus devote recolentium, ut dolores ipsos assidue recogitantes, passionem Domini Nostri Jesu

Christi in corde et corpore vestro impressum jugiter teneatis.

Ego ex facultate Apostolica mihi delegata, recipio vos in participationem bonorum spiritualium et Indulgentiarum, quibus prædicti Ordines, seu Congregationes pollent.

In nomine Patris, et Filii, † et Spiritus Sancti. Amen.

℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperantes in Te.
℣. Mitte eis auxilium de Sancto.
℟. Et de Sion tuere eos.
℣. Esto eis Domine turris fortitudinis.
℟. A facie inimici.
℣. Nihil proficiat inimicus in eis.
℟. Et filius iniquitatis non apponat nocere eis.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad Te veniat.
℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Adesto, Domine, supplicationibus nostris, et quibus in Tuo nomine Sacros habitus imposuimus, ita bene- † dicere digneris, ut Tuæ gratiæ cooperantes, vitam consequi mereantur æternam. Per Christum Dominum Nostrum. ℟. Amen.

Benedictio Dei omnipotentis, Patris, et Filii, † et Spiritus Sancti descendat super vos, et maneat semper. ℟. Amen.

Formula recitetur numero singulari, si uni tantum personæ sint Scapularia imponenda.

Congregationis SS̃mi Redemptoris.

Per duplex Rescriptum diei 14. Septembris 1857 et 24. Januarii 1873 sa. me. Pius Papa IX. favore Sacerdotum Congregationis SS̃mi Redemptoris approbavit formulam unicam et breviorem benedicendi, modumque imponendi quatuor Scapularia Sanctissimæ Trinitatis, Beatæ

Mariæ Virginis de Monte Carmelo, Immaculatæ Conceptionis, et Septem Dolorum ejusdem Beatæ Virginis; idque ob numerum frequentiorem, ac sæpe frequentissimum Fidelium hisce sacris Scapularibus indui exoptantium. Quoniam vero iidem Fideles generatim præter quatuor prædicta Scapularia, Scapulare quoque Passionis Domini Nostri Jesu Christi imponi sibi cupiunt; Rmus Pater Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papæ XIII. humillime supplicavit, ut illa quinque Scapularia sub unica formula ab Alumnis ejusdem Congregationis benedici et imponi valeant; idque per formulam jam approbatam, additis tantum suis locis quæ ad Scapulare Dominicæ Passionis pertinent, juxta modum a se propositum. Has porro preces, ab infrascripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario relatas, quum Sanctitas Sua peramanter exceperit, formulam ad benedicendum præfata quinque Scapularia favore Sacerdotum Congregationis SSmi Redemptoris, uti huic præjacet Decreto, benigne approbavit, et concessit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 29. Julii 1886.

Pro Emo et Rmo Dno
Card. D. Bartolini S. R. C. Præfecto
(L. † S.) A. Card. Serafini.
Laurentius Salvati S. R. C. Secretarius.

332.

Rescriptum S. Congregationis Indulgentiarum de die 13. Januarii 1887, quo prorogantur Indulgentiæ ante Cruces Missionum lucrandæ ad septennium.[1]

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit quæ sequuntur:

[1]) Exstat Documentum originale.

Congregatio SSmi Redemptoris, jam inde ab anno 1851, ab Apostolica Sede facultatem obtinuit, vi cujus ipsius sacerdotes, peracto alicubi de Ordinarii consensu S. Missionis curriculo, Crucibus, quæ tum erigi solent, applicare valeant partialem Indulgentiam septem annorum totidemque quadragenarum; dummodo Christifideles ante easdem Cruces Salutationem angelicam septies, corde saltem contrito, in honorem Deiparæ perdolentis recitent. Et hæc quidem facultas, de septennio in septennium prorogata, ultima vice Congregationi SSmi Redemptoris concessa est die 15. Novembris 1879 per Rescriptum S. Congregationis Indulgentiarum.

Cum igitur tempus postremæ concessionis exspiraverit, cumque Fideles soleant, diebus præsertim festivis, coram his Crucibus orare, qua pia consuetudine fructus peractarum Missionum apprime conservatur: humilis Orator Sanctitati Vestræ supplicat, ut præfatam concessionem ad aliud Septennium pro sua clementia impertiri et prorogare dignetur.

Pro qua gratia.

Vigore specialium facultatum a SSmo Dño Nostro Leone Papa XIII. tributarum, Sacra Congregatio Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præposita benigne annuit pro petita prorogatione *ad aliud septennium* a data præsentium computandum, servata forma et tenore præcedentis concessionis. Præsenti valituro absque ulla Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem Sacræ Congregationis die 13. Januarii 1887.

(L. † S.) Fr. Thomas M. Card. Zigliara Præfectus.

† Alexander Episcopus Oensis a Secretis.

333.

Rescriptum S. Congregationis Rituum de die 24. Martii 1887 concedens, ut privilegium Scapularia singulis Fidelibus a Sacerdote non imponendi etiam ad Scapulare Passionis D. N. J. C. extendatur.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, sequentia humillime exponit:

Ex benigna S. Sedis Apostolicæ concessione facta die 14. Septembris 1857 Congregatio SSmi Redemptoris facultate gaudet imponendi et benedicendi sub unica breviori formula a Rmo D. S. Fidei Promotore approbata, quatuor S. Scapularia SSmæ Trinitatis B. M. V. de Monte Carmelo, Immaculatæ Conceptionis et Septem Deiparæ dolorum.

Nuper vero per Decretum S. R. C. diei 29. Julii 1886, Sanctitas Vestra, favore ejusdem nostræ Congregationis eamdem formulam breviorem denuo approbare dignata est extendens eam ad quintum Scapulare rubrum, Passionis scilicet Domini Nostri Jesu Christi.

Jam vero inde a die 8. Januarii 1803 S. M. Pius Papa VII. per Rescriptum ejusdem S. R. C. Patres SSmi Redemptoris, occasione Sacrarum Missionum et Exercitiorum Spiritualium in actu prædicationis benigne dispensavit a lege singulis Fidelibus imponendi Sacra Scapularia, propterea quod tum innumera Scapularia a Fidelibus benedicenda exhibentur. Quoniam vero ea dispensatio Apostolica de Scapulari rubro Passionis non valet, saltem modo certo; cum nunc benedictio ejusdem, auctoritate S. Sedis, in Formulam breviorem introducta sit, et magna turbatio esset si inter quinque illa S. Scapularia (quæ generatim inter se conjuncta sunt) unum dumtaxat singulis Fidelibus in actu prædicationis esset imponendum: ideo humilis Orator Sanctitati Vestræ

[1]) Exstat Documentum originale.

supplicat, ut antedictam Dispensationem Apostolicam diei 8. Januarii 1803 etiam ad Scapulare Rubrum Passionis Domini Nostri Jesu Christi in actu prædicationis extendere dignaretur.

Et Deus etc.

Congregationis SSmi Redemptoris.

Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII. referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, attentis expositis, petitam privilegii extensionem quoad quintum Scapulare, nempe Passionis Domini Nostri Jesu Christi, in actu Missionum, benigne indulgere dignatus est.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 24. Martii 1887.

(L. † S.) D. Card. Bartolinius S. R. C. Præf.
Laurentius Salvati S. R. C. Secretarius.

334.

Decretum S. Congr. Indulgentiarum de die 27. Aprilis 1887, quo Scapulare B. M. V. de Monte Carmelo a simultanea plurium Scapularium traditione excipitur.[1])

Ab initio hujus sæculi in usu esse cœpit quatuor Scapularium simultanea et compendiosa traditio, nempe SS. Trinitatis, B. M. V. de Monte Carmelo, Immaculatæ Conceptionis, septem Dolorum, quibus nuperrime additum est quintum, scilicet Scapulare rubrum Passionis D. N. J. C. Hæc facultas benedicendi imponendique simul prædicta Scapularia collata primitus alicui religioso Instituto, tempore præsertim SS. Missionum, breviori adhibita formula a S. R. C. approbata, deinde Sacerdotibus quoque sæcularibus indulta est, qua etiam extra tempus SS. Missionum peragendarum ipsi utuntur. Quamvis autem hæc agendi ratio fortasse contulerit ad istorum Scapularium receptionem facilius propagandam, ea tamen

[1]) Copia typis impressa.

34*

occasio fuit cur præcipuus ille honor, quo Christifideles Scapulare Carmeliticum quavis ætate celebrarunt, imminueretur, et fervens erga illud devotio aliquantulum tepesceret. Porro Scapulare Carmelitarum, quod nobilitas ipsa originis, veneranda antiquitas, latissima ejusdem in christiano populo pluribus abhinc sæculis propagatio, nec non salutares per Illud habiti pietatis effectus, et insignia quæ perhibentur patrata miracula mirabiliter commendant, omnino postulare videtur distinctionem honoris in ipso receptionis ritu, ut non quidem cum aliis commixtim, quasi unum ex pluribus, sed prouti in sua primitiva institutione illud Beatissima Virgo uti tesseram propriam sui Ordinis tradidisse fertur B. Simoni Stokio, fidelibus quoque distinctim tradatur, nec cum aliis simul Scapularibus connumeretur. Ex quo procul dubio fiet ut illa singularis omnino, universalis et constans totius Catholici Orbis religio integra servetur erga hoc sacrum Scapulare marianum, quod veluti antonomastice Scapulare audit, jure meritoque orta ex eo quod, uti traditur, pientissima Virgo speciales favores, gratias et privilegia conferre spoponderit devote gestantibus hoc suum prædilectionis signum.

Hæc sedulo perpendens hodiernus Vicarius carmelitici Ordinis antiquæ observantiæ Rm̃us P. Angelus Savini honori simul consulere exoptans et devotioni sacri Scapularis B. M. V. de Monte Carmelo, instantibus quoque sui Ordinis Fratribus, huic S. Congregationi Indulg. et SS. Reliqu. sequens dubium discutiendum proposuit:

Utrum conveniens sit Scapulare B. M. V. de Monte Carmelo, honoris et devotionis causa separatim potius et distincte, quam cumulative et commixtim cum aliis quatuor vel pluribus Scapularibus benedicere et imponere?

Em̃i ac Rm̃i Patres in Generali Congregatione apud Vaticanum habita die 26. Martii 1887, re mature perpensa, rescripserunt: *Affirmative: et consulendum SSm̃o ut Indultum huc usque in perpetuum concessum, etiam Regularibus Ordinibus et Congregationibus induendi Chri-*

stifideles Scapulari carmelitico conmixtim cum aliis Scapularibus revocetur, et ad determinatum tempus coarctetur, neque in posterum amplius concedatur.

Facta vero de his relatione in Audientia habita die 27. Aprilis 1887 ab infrascripto Secretario, Sanctissimus D. N. Leo Papa XIII. Patrum Cardinalium responsionem approbavit, decrevitque ut præfatum Indultum in posterum non amplius concedatur, ac illi omnes, etiam Regulares Ordines vel Congregationes, quibus Indultum ipsum quocumque nomine vel forma ab Apostolica Sede est concessum, eo tantummodo *ad decennium* perfruantur ab hac die computandum.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis die 27. Aprilis 1887.

Fr. Thomas M. Card. Zigliara Præfectus.
† Alexander Episcopus Oensis Secretarius.

335.

Decretum Sacr. Rituum Congregationis de die 16. Junii 1887, quo conceduntur in Ecclesiis et Oratoriis nostræ Congregationis Missæ de S. P. N. Alphonso singulis diebus Triduanæ Solemnitatis Centenarii ejusdem et Indulgentiæ.[1]

Congregationis SS̃mi Redemptoris.

Quum die prima proxime advenientis mensis Augusti primum expliciat sæculum, ex quo S. Alphonsus Maria de Ligorio Episcopus, Confessor, Ecclesiæ Doctor et Congregationis SS̃mi Redemptoris Institutor, pretiosam in conspectu Domini mortem obivit: Reverendissimus P. Nicolaus Mauron, ipsius Congregationis Superior Generalis et Rector Major, quo, in ejusmodi sæculari commemoratione rite recolenda, tum Alumnorum sui Instituti, tum ceterorum Fidelium devotio incrementa suscipiat, a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII. insequentia privilegia humillime efflagitavit:

[1]) Copia typis impressa.

1. Ut in cunctis ecclesiis sive oratoriis, etiamsi privatis, ad præfatam Congregationem pertinentibus, vel ecclesiis ubi ipsius Alumnorum cura memorata Commemoratio peragatur, singulis diebus Triduanæ Solemnitatis, Missæ omnes celebrari valeant uti in ejusdem Sancti Festo; dummodo non occurrat Duplex primæ classis quoad Missam solemnem, et Duplex etiam secundæ classis quoad lectas; neque omittatur Missa Conventualis vel Parochialis officio diei respondens, ubi eam celebrandi onus recurrat: servatis Rubricis.

2. Ut cuncti utriusque sexus Christifideles, qui vere pœnitentes ac sacra Synaxi refecti aliquam e supradictis ecclesiis seu publicis oratoriis, præfato perdurante Triduo, visitaverint, ibique pias ad Deum preces juxta mentem Sanctitatis Suæ fuderint, semel consequi valeant Indulgentiam plenariam in forma Ecclesiæ consueta, per modum suffragii applicabilem etiam animabus in Purgatorio detentis; — qui vero corde contrito eamdem ecclesiam quolibet Solemnitatis die visitaverint, ibique ut supra oraverint, Indulgentiam septem annorum et totidem quadragenarum semel tantum in die lucrari possint, pari modo Defunctis applicabilem.

3. Demum, ut Alumni prædictæ Congregationis, qui privatim civilibus Gubernii legibus commorari coguntur, easdem Indulgentias, uti supra, in respectivo privato oratorio lucrari queant.

Sanctitas porro Sua, referente infrascripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, benigne annuere dignata est in omnibus, juxta preces. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 16. Junii 1887.

D. Cardinalis Bartolinius S. R. C. Præfectus.

(L. † S.) Laurentius Salvati S. R. C. Secretarius.

336.

Rescriptum S. Rituum Congregationis de die 22. Junii 1887, quo Patribus nostris intra fines Bohemiæ commorantibus conceditur, ut festum Visitationis B. M. V. recolatur Dominica I. Julii.[1])

Congregationis SSmi Redemptoris.

Hodiernus Moderator Provinciæ Austriacæ Congregationis SSmi Redemptoris exponens, quod in Diœcesibus Regni Bohemiæ festum Visitationis B. M. V. ipsius Regni Patronæ de Apostolico Indulto recolitur Dominica prima Julii, cui juxta Calendarium suæ Congregationis festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C. affixum est, ne magna inter Fideles oriatur admiratio ex diverso paramentorum colore, a SSmo enixis precibus expetivit, ut ad majorem uniformitatem obtinendam, Festum Visitationis Deiparæ ab Alumnis ejusdem Congregationis intra fines Bohemiæ commorantibus amodo recolatur Dominica I. Julii, fixe in primam sequentem diem liberam translato Festo Pretios. Sanguinis D. N. J. C. Sanctitas porro Sua, referente Secretario, attenta commendatione officiali Rmi P. Generalis et Rectoris Majoris præfatæ Congregationis benigne annuere dignata est pro gratia juxta preces, servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 22. Junii 1887.

D. Card. Bartolinius S. R. C. Præfectus.

(L. † S.) Laurentius Salvati S. R. C. Secretarius.

Concordat cum Originali in Secretaria Sacr. Rituum Congregationis exsistenti.

Romæ die 1. Maji 1899.

Mathias Raus C. SS. R. Sup. Gen. et Rect. Maj.

---

[1]) Exstat Copia authentica.

337.

Dubia S. Congr. Indulgentiarum de die 16. Julii 1887 proposita circa adscriptionem Sodalium Institutorum Religiosorum Tertio Ordini Sæculari S. Francisci Assisiensis.[1])

Veronensis.

Divina caritate ac animarum zelo succensus S. Franciscus Assisiensis, præter primum et secundum Ordinem Minorum Claustralium, tertium quoque Ordinem instituit pro personis in sæculo degentibus, ut et ipsæ pro sui status conditione ad tramitem consiliorum evangelicorum vitam componerent.

Innumera vero virtutum ac pietatis monumenta, quæ per tot sæcula Christifideles in Tertium Ordinem adsciti reliquerunt, nec non recentius aucta erga seraphicum Patrem devotio causa fuere cur etiam religiosorum Institutorum sodales eidem Tertio Ordini adscribi expetiverint; et jam inde ab anno 1869 sub die 3. Maji, Ministro Generali totius Ordinis Minorum tributa est facultas recipiendi in Tertium Ordinem Franciscalem alumnos supradictorum Institutorum, eisdem quoque concesso ex Brevi 7. Aprilis 1876 speciali privilegio visitandi Ecclesiam vel Sacellum proprii Instituti, quoties ad lucrandas Indulgentias visitanda foret Ecclesia primi vel secundi Ordinis Seraphici.

Quamvis autem SSm̃us Dñs Noster Leo Papa XIII., edita Constitutione Apostolica „Misericors Dei Filius“ die 30. Maji 1883, ejusdem Tertii Ordinis legem novaverit, attamen quum nihil omnino mutatum, imo integrum permanere voluerit quod attinet ad præfati Tertii Ordinis, qui sæcularis dicitur, naturam, dubium oriebatur, an alumni religiosorum Institutorum, quibus singulari Dei munere datum est nuncupatis votis ad perfectiorem vitam contendere, amplecti quoque valerent Institutum Tertii Ordinis sæcularis S. Francisci.

[1]) Ex Actis S. Sedis vol. XX. pag. 111.

Quare Emus et Rmus Episcopus Veronensis, instantibus nonnullis e sua Diœcesi confessariis, ad omnem in hac re hæsitationem e medio tollendam, S. Congregationi Indulgentiarum sequentia dubia dirimenda proposuit:

I. Utrum omnes utriusque sexus qui sunt membra alicujus religiosi Instituti, vel Congregationis, aut a Summo Pontifice aut ab Episcopo approbatæ, in qua vota emittuntur sive perpetua sive ad tempus, possint adscribi in Tertium Ordinem S. Francisci Assisiensis?

Et quatenus Affirmative.

II. Quibus conditionibus id illis liceat?

Emi et Rmi Patres responderunt in Generalibus Comitiis apud Vaticanum habitis die 25. Junii 1887:

Ad I. Negative, facto verbo cum Sanctissimo.[1]

Ad II. Provisum in primo.

Facta vero de iis omnibus relatione in Audientia habita ab infrascripto Secretario die 16. Julii 1887, Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII. Patrum Cardinalium responsiones ratas habuit et confirmavit.

Datum Romæ ex Secretaria S. Congregationis Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præpositæ die 16. Julii 1887.

Fr. Thomas M. Card. Zigliara Præfectus.

(L. † S.) Alexander Episc. Oensis Secretarius.

---

[1]) Cum in una Tertii Ordinis sæcularis S. Francisci Assisiensis diei 31. Januarii 1893 inter alia quæsitum sit: „IV. An religiosi, qui sua jam vota nuncupaverunt in proprio Instituto approbato vel ab Apostolica Sede, vel ab Ordinario loci, ante decretum in una Veronensi editum sub die 16. Julii 1887 et jam Tertio Ordini S. Francisci adscripti reperiebantur, post præfatum Decretum adhuc pergant ad eumdem Tertium Ordinem pertinere, ejusque gratiis et privilegiis gaudere?“ S. Congr. Indulg. diei 31. Jan. 1893 respondit. „Ad IV. Negative.“ (Ap. Acta S. Sedis volum. XXV. pag. 506.)

338.

Rescriptum Pontificium de die 29. Novembris 1887, quo facultas Crucifixis Indulgentias Viæ Crucis applicandi ad Decennium prorogatur.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime sibi, et sacerdotibus suæ Congregationis a respectivis Superioribus deputatis, facultatem implorat, ubique et ad decennium valituram, benedicendi Cruces cum imaginibus D. N. Jesu Christi prominentibus, atque ex aurichalco aliave quacumque materia non fragili confectis; eisdemque applicandi omnes S. Viæ Crucis Indulgentias, lucrandas ab infirmis, navigantibus, carceribus detentis, in partibus Infidelium morantibus, aliisque a visitandis ejusdem Viæ Crucis legitime impeditis; dummodo, corde saltem contrito ac devoto, recitent viginti Pater, Ave et Gloria; unum nempe pro qualibet Statione, quinque in Sacrorum D. N. Jesu Christi Vulnerum memoriam, et unum juxta mentem Sanctitatis Vestræ; — iis vero qui gravi morbo ita afficiuntur, ut recitandis viginti Pater, Ave et Gloria impares sint, Sanctitas Vestra clementer indulgeat, ut, eorum loco, recitent semel actum contritionis, vel invocationem: *Te ergo, quæsumus, tuis famulis subveni, quos pretioso sanguine redemisti.* — Pro qua gratia.

Ex Audientia SSmi diei 29. Novembris 1887.

Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII. benigne annuit pro gratia in omnibus juxta preces. Præsenti *ad decennium* valituro absque ulla Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria S. Congregationis Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præpositæ die 29. Novembris 1887.

† Cajetanus Card. Aloisi-Masella Præfectus.

(L. † S.) † A. Episcopus Oensis Secretarius.

[1]) Documentum originale asservatur.

339.

Decretum S. Rituum Congregationis de die 9. Decembris 1887, quo Orationes propriæ in Missa B. Clementis M. Hofbauer dicendæ approbantur.[1])

Decretum.

In Apostolicis litteris in forma Brevis propediem expediendis ad assequendam formalem Beatificationem Ven. Servi Dei Clementis Mariæ Hofbauer, sacerdotis professi e Congregatione SSmi Redemptoris et Propagatoris insignis ejusdem Congregationis, quum ex Majorum præscripto et praxi Sacræ Rituum Congregationis apponendæ sint Orationes propriæ in officio et Missa de Communi in honorem novi Beati legendæ ab iis omnibus, quibus in Brevi recensito officium ipsum persolvendi Missamque celebrandi facultas impertitur, Sacra eadem Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter a SSmo Domino nostro Leone PP. XIII. tributis, ad humillimas preces R. P. Adami Pfab sacerdotis professi memoratæ Congregationis SSmi Redemptoris, Causæ Postulatoris, suprascriptas Orationes proprias a R. P. D. Augustino Caprara S. Fidei Promotore revisas benigne approbavit atque ab omnibus quibus officium cum Missa concessum est, post expletam formalem Beatificationem recitari posse indulsit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 9. Decembris 1887.

A. Card. Bianchi S. R. C. Præfectus.

Laurentius Salvati S. R. C. Secretarius.

[1]) Exstat Copia typis cusa.

340.

Rescriptum S. Congr. Indulgentiarum de die 22. Februarii 1888, quo Sodalitates B. M. V. de Perpetuo Succursu Archisodalitati in Urbe erectæ aggregari debent per Litteras patentes a Rm̃o P. Generali expediendas, ut Indulgentias, gratias et privilegia lucrentur.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit quæ sequuntur:

Per Decretum 23. Maji 1871 Em̃i Cardinalis Vicarii canonice instituta est in Ecclesia Congregationis nostræ ad S. Alphonsum M. de Ligorio de Urbe Pia Unio sub titulo et invocatione B. V. Mariæ de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi. Hæc eadem pia Unio per Litteras Apostolicas in forma Brevis diei 31. Martii 1876 a Sanctitatis Vestræ Prædecessore Pio IX. fel. rec. in Archisodalitatem erecta est cum omnibus et singulis juribus et facultatibus solitis et consuetis; atque ad eam regendam, ceu Moderator generalis, constitutus est Superior Generalis et Rector Major pro tempore Congregationis SSm̃i Redemptoris.

Non raro autem accidit, ut ejusdem nominis et tituli Sodalitates erigantur a Rm̃is locorum Ordinariis, vi facultatis illis collatæ ex speciali Apostolico Indulto erigendi Sodalitates, cum Indulgentiis quibus in Urbe perfruuntur respectivæ Archiconfraternitates, absque ulla exhibita petitione aggregationis Sodalitatis Moderatori generali.

Id vero, uti experientia comprobat, in ejusdem Sodalitatis bonum minime vergit. In his siquidem Sodalitatibus tali modo erectis, quæ nullo inter se vinculo conjunguntur cum Sodalitate primaria seu Archisodalitate, quæ ab Apostolica Sede uti centrum aliarum fuit constituta, paulatim ea deficit unitas directionis piorum-

[1]) Exstat Documentum originale.

que usuum conformitas, quæ maxime confert ad incrementum devotionis erga B. Virginem Mariam, nec non majoris boni ipsorum Sodalium.

Quamobrem Orator Sanctitati Vestræ humillime supplicat quatenus benigne decernere dignetur, ut in posterum Sodalitates sub titulo et invocatione B. V. Mariæ de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi Mariæ de Ligorio, a R̃mis Ordinariis canonice erectæ nullimode frui possint Indulgentiis, gratiis et privilegiis quibus gaudet ipsa Archisodalitas ejusdem nominis in Urbe erecta nisi fuerint eidem Archisodalitati (prævio R̃morum Ordinariorum consensu et Litteris testimonialibus) aggregatæ per Litteras patentes a Superiore Generali et Rectore Majori Congregationis SS̃mi Redemptoris expediendas.

Pro qua gratia.

Ex Audientia SS̃mi diei 22. Februarii 1888.

Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII. benigne annuit pro gratia juxta preces, ceteris servatis de jure servandis. Præsenti *in perpetuum* valituro absque ulla Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria S. Congregationis Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præpositæ die 22. Februarii 1888.

(L. † S.) S. Card. Vannutelli Præfectus.

† Alexander Episcopus Oensis Secretarius.

341.

Decretum Sacr. Rituum Congregationis de die 22. Februarii 1888, quo facultas R̃mo P. Generali concessa, ut Congregationis Sacerdotes Sacrum in navi celebrare possint, ad quinquennium prorogatur.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SS̃mi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit quæ sequuntur.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

Per Decretum Sacrorum Rituum Congregationis diei 15. Februarii 1883 Sanctitas Vestra potestatem fecit humili Oratori, „ad proximum quinquennium, permittendi, „nomine et auctoritate S. Sedis, Sacerdotibus suæ Congregationis iter per maria, lacus et flumina facientibus, „ut Sacrum in navi celebrare valeant, etiam absque assistentia alterius sacerdotis, dummodo aquæ sint ita tranquillæ, ut nullum periculum adsit effusionis Sanguinis „e Calice."

Cum itaque tempus istius concessionis exspiraverit, Orator Sanctitati Vestræ humillime supplicat, ut dictam gratiam et facultatem ad aliud quinquennium, eadem forma et tenore, benigne prorogare dignetur.

Pro qua gratia.

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

Sacra Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter a Sanctissimo Domino Nostro Leone PP. XIII. tributis, potestatem fecit suprascripto Oratori *ad aliud proximum quinquennium* permittendi, nomine et auctoritate Sanctæ Sedis, Sacerdotibus suæ Congregationis iter per maria, lacus et flumina facientibus, ut Sacrum in navi celebrare valeant, etiam absque adsistentia alterius Sacerdotis, dummodo aquæ sint ita tranquillæ, ut nullum periculum adsit effusionis Sanguinis ex calice.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 22. Februarii 1888.

(L. † S.) A. Card. Bianchi S. R. C. Præf.

Pro R. P. D. Laurentio Salvati Secretario

Joannes Ponzi Substitutus.

342.

Decretum Sacr. Rituum Congregationis de die 27. Februarii 1888, quo impertita est facultas celebrandi solemne Triduum cum Missa propria in honorem B. Clementis M. Hofbauer et Indulgentias lucrandi. [1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime quæ sequuntur exponit.

Per litteras Apostolicas in forma Brevis diei 20. Januarii 1888, Sanctitas Vestra Venerab. Clementem Mariam Hofbauer, Congregationis nostræ insignem Propagatorem, inter Cœlites Beatos retulit; simulque benigne concessit, ut infra annum, in omnibus ejusdem nostræ Congregationis templis solemnia præfatæ Beatificationis celebrentur.

Menti Beatitudinis Vestræ obsecundans, humilis Orator statuit Triduanam peragi Solemnitatem in omnibus suæ Congregationis ecclesiis. Ut vero devotio erga novum Beatum tum in Congregationis suæ Alumnis tum in ceteris Fidelibus magis magisque accendatur, omnesque eumdem Beatum ferventius in Ecclesiæ et Sanctitatis Vestræ prosperitatem deprecentur: idem Orator Beatitudini Vestræ humiliter supplicat, ut, favore hujus triduanæ Solemnitatis, intra præsentem annum celebrandæ in omnibus et singulis suæ Congregationis et Monialium quoque SSmi Redemptoris ecclesiis, ea privilegia easque Indulgentias benigne concedere dignetur, quæ a Sede Apostolica, hisce in circumstantiis, concedi solent.

Cum vero non paucæ nostræ ecclesiæ civili auctoritate per vim fuerint clausæ, humilis Orator similiter supplicat, ut præfata privilegia et Indulgentiæ valeant tum pro Oratoriis Nostrorum privatis, si ecclesia non

---

[1]) Documentum originale asservatur.

existit aut impeditur; tum pro alienis ecclesiis, ubi Nostrorum cura eadem triduana Solemnitas celebratur.

Pro qua gratia.

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

Sacra Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter a Sanctissimo Domino Nostro Leone PP. XIII. tributis, attentis expositis, benigne annuit, ut in Ecclesiis et Oratoriis præfatæ Congregationis, nec non Sanctimonialium Congregationis ipsius, aliisque, in quibus ex respectivi Rm̃i Ordinarii consensu, Triduana Solemnia in honorem Beati Clementis Mariæ Hofbauer Confessoris peragentur, Missæ omnes de eodem Beato propriæ tum solemnes, tum lectæ celebrari valeant; dummodo tamen non occurrat Duplex primæ classis, vel Dominica, Octava, Vigilia aut Feria ex privilegiatis quoad Solemnes; nec non Duplex etiam secundæ classis quoad lectas; quibus in casibus Commemoratio ejusdem Beati addi poterit in Missis; attamen nunquam omissa Conventuali vel Parochiali officio diei respondente ubi adsit obligatio eam celebrandi: servatis de cetero Rubricis. Relate vero ad Vesperas pariter solemniter cantandas, annuitur sub conditione ut ii omnes qui ad Horas Canonicas tuentur, privatim recitent eas de officio occurrente. Insuper eadem Sacra Congregatio benigne concessit, ut utriusque sexus Fideles, qui vere pœnitentes, confessi ac Sacra Synaxi refecti, Ecclesiam vel Oratorium, in quibus prædicta Triduana Solemnia peragentur, visitaverint, atque ibi juxta mentem ejusdem Sanctissimi Domini Nostri per aliquod temporis spatium pias ad Deum preces fuderint, Indulgentiam Plenariam in forma Ecclesiæ consueta semel consequi valeant, applicabilem quoque Animabus igne piaculari detentis: qui vero corde saltem contrito, durante tempore enunciato, ipsam Ecclesiam seu Oratorium inviserint, atque in eis uti supra oraverint, Indulgentiam partialem centum annorum semel in quolibet die lucrari queant, applicabilem pari modo Ani-

mabus in Purgatorio exsistentibus. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 27. Februarii 1888.

(L. † S.) A. Card. Bianchi S. R. C. Præfectus.
Laurentius Salvati S. R. C. Secretarius.

343.

Rescriptum S. Congregationis Indulgentiarum de die 13. Aprilis 1888, quo facultas Stationes Viæ Crucis erigendi ad Decennium prorogatur.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit quæ sequuntur.

Jam a plurimis annis, ex benigna S. Sedis concessione, tum humilis orator, tum Superiores provinciales et locales, aliive ejusdem Congregationis sacerdotes ab ipsis deputati, gaudent facultate erigendi Stationes Viæ Crucis cum applicatione Indulgentiarum huic pio exercitio adnexarum, non tantum in propriis Ecclesiis et Domibus, sed etiam, dummodo non existant in iisdem locis Patres Franciscani, et de consensu Ordinariorum, in alienis Ecclesiis et Oratoriis.

Hanc eamdem facultatem Sanctitas Vestra, per Rescriptum S. Congregationis Indulgentiarum diei 13. Aprilis 1878, ad aliud Decennium absque terminato casuum numero benigne concessit. Cum itaque terminus istius concessionis instet, Orator Sanctitati Vestræ humillime supplicat, ut enunciatam facultatem, juxta formam et tenorem postremæ concessionis, clementer ad novum Decennium prorogare dignetur.

Pro qua gratia.

Vigore specialium facultatum a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII. tributarum, S. Congregatio Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præposita benigne annuit

[1]) Exstat Documentum originale.

pro petita prorogatione *ad aliud decennium* a data præsentium computandum, servata forma et tenore præcedentis concessionis. Præsenti valituro absque ulla Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis die 13. Aprilis 1888.

(L. † S.) S. Card. Vannutelli Præfectus.
† A. Episcopus Oensis Secretarius.

344.

Decretum S. Rituum Congregationis de die 12. Maji 1888, quo Lectiones in festo B. Clementis M. Hofbauer recitandæ approbantur.[1])

Congregationis SS̃mi Redemptoris.

Instantibus Em̃is et Rm̃is Archiepiscopis Vindobonensi et Olomucensi nec non Rm̃o Episcopo Brunensi una cum Rm̃o Rectore Majore Congregationis SS̃mi Redemptoris, quum Em̃us et Rm̃us Dñs Cardinalis Mieceslaus Ledóchowski Causæ Ponens Beati Clementis Mariæ Hofbauer Confessoris in ordinariis Sacrorum Rituum Comitiis ad Vaticanum habitis exhibuerit pro opportuna approbatione Lectiones historicas cum Oratione propria recitandas in festo ejusdem Beati sub ritu duplici majori recolendo, Em̃i et Rm̃i Patres sacris tuendis Ritibus præpositi, omnibus rite expensis, sic rescribendum censuerunt: Pro gratia, et ad Em̃um Ponentem cum Promotore fidei. Hinc quum a præfatis Cardinali Ponente et S. Fidei Promotore harum Lectionum cum Oratione revisio et emendatio peracta sit, Sacra eadem Congregatio eas, prouti in superiori exemplari prostant, approbavit concessitque in usum Cleri prædictarum Diœcesium atque Alumnorum Congregationis SS̃mi Redemptoris.

Die 12. Maji 1888.

(L. † S.) A. Card. Bianchi S. R. C. Præf.
Laurentius Salvati S. R. C. Secretarius.

---

[1]) Exstat Copia typis cusa.

345.

Decretum S. Rituum Congregationis de die 22. Junii 1888, quo Patribus nostris Americæ Septentrionalis facultas tribuitur, ut etiam in alienis Ecclesiis Missam B. Clementis celebrare possint. [1])

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

Hodiernus Superior Provincialis Congregationis SSm̃i Redemptoris in America Septentrionali, suorum Alumnorum votis obsecundans, a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII. privilegium pro iisdem humillime expetivit, vi cujus quotquot ipsorum sacris Missionibus incumbentium per tempus Quadragesimale, extra Domos suæ Congregationis festum recolant novensilis Beati Clementis Mariæ Hofbauer Confessoris, Missam hujus officio respondentem celebrare valeant, etsi alienis in Ecclesiis et publicis Oratoriis Sacrum facturi sint. Sacra porro Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter ab eodem Sanctissimo Domino Nostro tributis, benigne annuit pro gratia petiti privilegii, dummodo officium occurrens non sit ritus duplicis primæ vel secundæ classis, et respondens sacrorum paramentorum color difformis haud sit; servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 22. Junii 1888.

(L. † S.) A. Card. Bianchi S. R. C. Præf.
Laurentius Salvati S. R. C. Secretarius.

346.

Rescriptum et Folium S. Pœnitentiariæ de die 6. Augusti 1888. [2])

Em̃e et Rm̃e Domine.

Nicolaus Mauron, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, sacram Eminentiæ

---

[1]) Exstat Copia authentica. Sed hæc facultas decreto generali ejusdem S. R. C. diei 9. Decembris 1895 revocata est.

[2]) Exstat Documentum originale.

Tuæ Purpuram reverenter deosculans, ea quæ sequuntur humiliter exponit.

Ex benigna S. Pœnitentiariæ concessione, Congregatio SSm̃i Redemptoris jam a plurimis annis gaudet facultatibus in Folio ejusdem S. Pœnitentiariæ typo impressis, una cum speciali facultate absolvendi etiam publicos hæreticos et publice dogmatizantes. Per concessionem diei 2. Augusti 1878, Eminentia Tua Rm̃a easdem Facultates, a S. Pœnitentiaria juxta Constitutionem „*Apostolicæ Sedis*“ redactas, denuo benigne indulsit „ad quin-„quennium Superiori Generali Congregationis SSm̃i Red-„emptoris, quibus, sive per se, sive per alios ejusdem „Congregationis sacerdotes sibi subjectos et benevisos, „dummodo ab Ordinariis locorum fuerint approbati ad „excipiendas Fidelium Confessiones, in actu sacramen-„talis confessionis et pro foro conscientiæ uti valeant; „ita tamen ne debeant illas cuilibet manifestare, nisi „necessitas aut utilitas id exegerit.“ Confirmata etiam fuit specialis facultas „absolvendi extra Italiam dumtaxat, „Catholicos qui publice hæresim protulere, vel publice „dogmatizarunt.“ Quare quidem facultates, per aliud ejusdem S. Pœnitentiariæ Rescriptum de die 27. Julii 1883, ad novum quinquennium concessæ et prorogatæ fuerunt.

Cum itaque terminus ultimæ concessionis instet Orator Eminentiæ Tuæ Rm̃æ instanter supplicat, ut, attentis peculiaribus temporum circumstantiis, attento quoque zelo indefesso quo Patres nostri, non modo in Europa, verum et in dissitissimis aliis regionibus sacro ministerio incumbunt, tum dictam facultatum Pagellam, tum memoratam specialem facultatem, ad novum quinquennium concedere et prorogare dignetur.

Pro qua gratia.

Sacra Pœnitentiaria de speciali et expressa Apostolica Auctoritate dilecto in Christo Superiori Generali Congregationis SSm̃i Redemptoris Oratori facultates de quibus in precibus jam Eidem alias impertitas, servata

in omnibus illarum illarumque recentium mutationum prout in folio quod hic adnectitur, forma ac tenore, ad *aliud quinquennium* benigne prorogat atque confirmat.

Datum Romæ in S. Pœnitentiaria die 6. Augusti 1888.

A. Franci S. P. Datarius.

Hip. Canonicus Polombi S. P. Secretarius.

Raphael divina miseratione Episcopus Albanensis S. R. C. Cardinalis Monaco La Valletta Sacrosanctæ Patriarchalis Archibasilicæ Lateranensis Archipresbyter SS. DD. Nostri Papæ et S. Sedis Apostolicæ Major Pœnitentiarius.

I. Absolvendi ab excommunicatione Romano Pontifici simpliciter reservata ob manus violentas injectas sive in clericos sive in regulares, in casibus tamen non deductis nec de facili ad forum Ordinarii deducendis; dummodo non sit sequuta mors vel mutilatio seu lethale vulnus aut ossium fractio, et injuncta congrua pœnitentia salutari cum obligatione caute et competenter satisfaciendi parti læsæ.

II. Absolvendi a censuris contra duellantes statutis, dummodo casus ad forum Ordinarii non fuerint deducti, injuncta gravi pœnitentia salutari et aliis injunctis, quæ fuerint de jure injungenda.

III. Absolvendi quoscumque pœnitentes (exceptis hæreticis publicis sive publice dogmatizantibus) a quibusvis censuris et pœnis ecclesiasticis ob hæreses tam nemine audiente vel advertente quam coram aliis externatas, ob infidelitatem et catholicæ fidei abjurationem private admissas, sortilegia ac maleficia hæreticalia etiam cum sociis patrata, necnon ob dæmonis invocationem cum pacto donandi animam, idololatriam ac superstitiones hæreticales exercitas, ac demum ob quæcumque insinuata falsa dogmata incursis, postquam tamen pœnitens complices, si quos in præmissis habeat, Ordinario loci vel

sacræ Inquisitioni prout de jure denunciaverit: et quatenus ob justas causas nequeat ante absolutionem denunciare, facta a pœnitente seria promissione denunciationem peragendi cum primum et meliori modo quo judicio tuo fieri poterit; et postquam in singulis casibus hæreses coram te secrete abjuraverit et pactum cum maledicto dæmone initum expresse revocaverit, traditis tibi ad comburendum syngrapha forsan exarata aliisque mediis superstitiosis; injuncta pro modo excessuum gravi pœnitentia salutari cum frequentia sacramentorum et obligatione se prudenti judicio tuo retractandi apud personas coram quibus hæreses manifestavit et reparandi illata scandala.

IV. Absolvendi a censuris et pœnis ecclesiasticis incursis ob violationem clausuræ regularium utriusque sexus dummodo non fuerit commissa cum intentione ad malum finem, etiam effectu non sequuto, nec casus fuerint ad forum Ordinarii deducti, injuncta congrua pœnitentia salutari. Et insuper absolvendi mulieres tantum a censuris et pœnis ecclesiasticis ob violationem ad malum finem clausuræ virorum religiosorum incursis, dummodo tamen casus occulti remaneant, injuncta gravi pœnitentia salutari cum prohibitione accedendi ad ecclesiam aut conventum seu cœnobium dictorum religiosorum durante occasione peccandi.

V. Absolvendi a censuris et pœnis ecclesiasticis ob retentionem et lectionem librorum prohibitorum incursis injuncta congrua pœnitentia salutari, nec non firma obligatione tradendi Ordinario loci aut cui de jure sive per se, sive per alium absque ulla mora et quantum fieri potest ante absolutionem libros prohibitos, si quos pœnitens in sua potestate retineat.

VI. Absolvendi a casu Sedi Apostolicæ reservato ob accepta munera a regularibus utriusque sexus injuncta pœnitentia salutari, et quando agitur de muneribus quæ valorem decem scutatorum non excedunt, imposita aliqua eleemosyna judicio tuo taxanda et caute eroganda

cum primum poterit in beneficium religionis aut conventus, cui facienda esset restitutio, dummodo tamen non constet quod illa fuerint de bonis propriis religionis: quatenus vero accepta munera vel fuerint ultra valorem scutatorum decem vel constet fuisse de bonis propriis religionis, facta prius restitutione: quam si de præsenti pœnitens adimplere nequeat, emissa seria promissione restituendi infra terminum tuo arbitrio præfiniendum: alias sub reincidentia.

VII. Absolvendi a censuris et pœnis ecclesiasticis eos qui sectis vetitis massonicis aut carbonariis aut aliis ejusdem generis sectis nomen dederunt aut qualemcumque favorem præstiterunt, ita tamen ut a respectiva secta omnino se separent eamque abjurent, libros, manuscripta ac signa sectam respicientia si quæ retineant in tuas manus tradant ad Ordinarium quamprimum caute transmittenda, aut saltem, si justæ gravesque causæ id postulent, comburenda, injuncta pro modo culparum gravi pœnitentia salutari cum frequentia sacramentalis confessionis aliisque injunctis de jure injungendis: nec non absolvendi eos qui ejusmodi sectarum duces et coriphæos occultos denunciare culpabiliter neglexerint, injuncta pariter salutari pœnitentia et firma obligatione sub reincidentia eosdem Ordinario loci vel aliis ad quos spectat prout de jure denunciandi.

VIII. Absolvendi religiosos cujuscumque Ordinis dummodo apud te legitimam habuerint licentiam peragendi confessionem sacramentalem, nec non moniales dummodo tamen pro ipsis fueris ab Ordinario approbatus vel deputatus, non solum a præmissis sed etiam a casibus et censuris in sua religione reservatis.

IX. Commutandi consideratis causis omnia vota simplicia et *privatim emissa* in alia pœnitentiæ seu pietatis opera: exceptis quinque votis Sedi Apostolicæ reservatis, scilicet castitatis et religionis ac trium peregrinationum, nempe ad sacra SS. Apostolorum limina, ad S. Jacobum in Compostellis et ad Jerusalem, nec non in votis

pœnalibus ad sese arcendum a peccatis, et insuper voto non ludendi, ac votis in quibus agitur de præjudicio vel de jure tertii.

X. Dispensandi ad petendum debitum conjugale cum transgressore voti castitatis *privatim emissi*, qui matrimonium cum dicto voto contraxerit, monendo hujusmodi pœnitentem ad id servandum teneri tam extra licitum usum matrimonii quam si marito seu uxori respective supervixerit.

XI. Dispensandi cum incestuoso seu incestuosa ad petendum debitum conjugale, cujus jus amisit ex superveniente occulta affinitate per copulam carnalem habitam cum consanguinea vel consanguineo, sive in primo sive in primo et secundo sive in secundo gradu suæ uxoris seu respective mariti, remota occasione peccandi et injuncta gravi pœnitentia salutari et confessione sacramentali semel quolibet mense per tempus arbitrio tuo statuendum.

XII. Dispensandi super occultis impedimentis primi necnon primi et secundi ac secundi tantum gradus affinitatis provenientis ex illicita copula, quando agatur de matrimonio cum dicto impedimento jam contracto: ita tamen ut si hujusmodi affinitas proveniat ex copula cum matre desponsatæ, nativitas desponsatæ copulam ipsam antecedat; monito pœnitente de necessaria secreta renovatione consensus cum sua putata uxore vel suo putato marito, certiorato seu certiorata de nullitate prioris consensus, sed ita caute ut ipsius delictum nusquam detegatur: et quatenus hæc certiorato absque gravi periculo fieri nequeat, renovato consensu juxta regulas a probatis auctoribus traditas, remota occasione peccandi atque injuncta pœnitentia salutari et confessione sacramentali semel in mense per tempus arbitrio tuo statuendum.

XIII. Dispensandi super impedimento occulto criminis dummodo sit absque ulla machinatione et agatur de matrimonio jam contracto; monitis putatis conjugi-

bus de necessaria secreta renovatione consensus ac injuncta gravi pœnitentia salutari et confessione sacramentali semel quolibet mense per tempus arbitrio tuo statuendum.

XIV. Dispensandi super occulta irregularitate contracta ex violatione censurarum dumtaxat cum sacerdotibus vel in sacris ordinibus constitutis tam sæcularibus quam regularibus, dummodo tamen ipsi regulares habeant ut supra legitimam licentiam peragendi apud te confessionem sacramentalem.

Volumus autem ut supradictis facultatibus uti valeas tantummodo per *supradictum tempus* a data præsentium computandum; et abstineas absolvere a casibus reservatis locorum Ordinariis.

347.

Declaratio S. Pœnitentiariæ de die 10. Decembris 1888, circa n. XII. et XIII. Folii ejusdem S. Congregationis, si utrumque impedimentum in eodem casu concurrat.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit quæ sequuntur.

Ex Folio S. Pœnitentiariæ, sub Nr. XII. conceditur Confessariis nostræ Congregationis (servatis quibusdam, ibi enumeratis, conditionibus) facultas dispensandi super *occulto impedimento* primi, nec non primi et secundi, ac secundi tantum gradus *affinitatis,* provenientis ex illicita copula, quando agatur de matrimonio cum dicto impedimento jam contracto. Ex eodem Folio, sub Nr. XIII., pariter conceditur Confessariis nostris (adjectis quibusdam conditionibus) potestas dispensandi super *impedimento occulto criminis,* dummodo sit absque ulla machinatione.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

Cum autem non ita raro accidat (præsertim inter sacras Missiones, ac speciatim ubi traduntur Operariis pauperibus qui sæpe permixtim cubant) ut duplex illud impedimentum in eodem subjecto deprehendatur, quo quidem casu super neutro dispensari potest; cumque generatim tempus non suppetat recurrendi ad S. Pœnitentiariam pro hujusmodi impedimentis, ex sacramentali confessione plerumque detectis: ideo Orator Sanctitati Vestræ humiliter instanterque supplicat, ut hanc etiam potestatem Confessariis suæ Congregationis benigne tribuere velit, qua super occulto affinitatis et criminis impedimento, *etiamsi utrumque in eodem casu concurrat,* dispensare possint et valeant.

Pro qua gratia.

Sacra Pœnitentiaria ad præmissa respondet, supradictos Confessarios nova facultate quæ petitur non indigere.

Datum Romæ in Sacra Pœnitentiaria die 10. Decembris 1888.

(L. † S.) R. Card. Monaco P. M.

Hip. Canonicus Polombi S. P. Secretarius.

348.

Rescriptum S. Congregationis Indulgentiarum de die 24. Januarii 1889, quo facultas benedicendi Cruces, Crucifixos etc. ad Decennium prorogatur.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis ac Rector Major, et Moderator simul generalis Archisodalitatis B. V. Mariæ de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit quæ sequuntur. Per Rescriptum S. Congregationis Indulgentiarum, datum sub die 18. Januarii anni 1879, Sanctitas Vestra benigne indul-

[1]) Exstat Documentum originale.

sit, „ut ipse Moderator generalis et Directores ejusdem „tituli Sodalitatum rite aggregatarum, aliique sacerdotes „sive regulares, sive sæculares a dicto Moderatore gene„rali ad inscribendos Fideles deputati, ad proximum De„cennium, et favore tantum prædictorum Sodalium, be„nedicere valeant Cruces et Crucifixos, Statuas, Numi„smata, Coronas precatorias et Rosaria, iisque applicare „Indulgentias a Sanctitate Vestra concedi solitas, nec „non dictas S. Birgittæ.“ — Cum autem præfatum Concessionis tempus proxime expiret, Orator Sanctitatem Vestram humillime exorat, ut eamdem gratiam ad aliud Decennium concedere et prorogare dignetur.

Pro qua gratia.

Vigore specialium facultatum a SSmo Domino Nostro Leone Papa XIII. tributarum, S. Congregatio Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præposita benigne annuit pro petita prorogatione *ad aliud Decennium* a data præsentium computandum, servata forma et tenore præcedentis concessionis. Præsenti valituro absque ulla Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis die 24. Januarii 1889.

(L. † S.) S. Card. Vanutelli Præfectus.

† Alexander Episcopus Oensis Secretarius.

349.

Rescriptum S. Congregationis super Statu Regularium de die 17. Julii 1889, quo Suspensio Decretorum 1848 quoad receptionem et professionem Novitiorum ad quinquennium prorogatur. [1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit quæ sequuntur.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

Statim a promulgatione Decretorum, quæ die 25. Januarii anni 1848, a S. Congregatione super Statu Regularium lata fuerunt, de recipiendis ad Habitum et Professionem Candidatis, Congregatio SSmi Redemptoris ab eorumdem observatione dispensata fuit; relicta ei facultate sequendi, hac in re, quæ propriæ Regulæ statuunt. Quæ quidem dispensatio, sine ulla interruptione aut immutatione, usque ad annum 1879, concessa fuit et prorogata.

Prædicto autem anno, quum ultima concessio exspirasset, de speciali mandato Sanctitatis Vestræ, res ad novum examen revocata est; atque inspectis tum longiori supplici libello ab humili Oratore exhibito, tum sapientissimis cautelis, quæ in Regulis nostris, a S. Sede approbatis, pro admissione et professione Novitiorum præscribuntur atque adamussim servantur, Sanctitas Vestra, per Rescriptum S. Congregationis Episcoporum et Regularium sub die 12. Julii 1879, „attentis peculiari„bus circumstantiis in casu occurrentibus, benigne annuit „precibus Superioris Generalis et Rectoris Majoris Con„gregationis SSmi Redemptoris pro petita prorogatione „enunciati Indulti, ad quinquennium, si tamdiu præsen„tes circumstantiæ perduraverint; onerata ejusdem Supe„rioris Generalis conscientia, et servata in reliquis forma „et tenore prioris concessionis. Mandavit tamen San„ctitas Sua, ut in admissione juvenum Postulantium ad „Novitiatum, hæc fiat auditis prius Consultoribus Gene„ralibus, atque de eorumdem consensu, ad hoc ut præ„scriptiones Decreti: *Regularis disciplinæ* meliori quo „fieri poterit modo serventur. Memoratis Decretis S. Con„gregationis super Statu Regularium aliisque in contra„rium quibuscumque non obstantibus.“

Exspirata hac concessione anno 1884, Sanctitas Vestra, per aliud Rescriptum S. Congregationis Episcoporum et Regularium, sub die 18. Julii ejusdem anni, eam ad novum quinquennium benigne prorogavit, quum vero et postremæ hujus concessionis tempus decurrerit, cum-

que enunciatæ peculiares circumstantiæ etiamnum perdurent, Orator Sanctitati Vestræ humillime et instantissime supplicat, ut præfatam Dispensationem, juxta formam et tenorem Rescripti diei 12. Julii 1879, ad aliud Quinquennium benigne concedere et prorogare dignetur.

Pro qua gratia.

Vigore specialium facultatum a SSmo Dño Nostro concessarum Sacra Congregatio super Statu Regularium, attentis peculiaribus circumstantiis in casu concurrentibus, benigne annuit precibus P. Superioris Generalis et Rectoris Majoris Congregationis SSmi Redemptoris, pro petita prorogatione enunciati Indulti *ad aliud quinquennium,* si tamdiu exposita adjuncta perduraverint, onerata ejusdem P. Superioris Generalis conscientia, et servata in reliquis forma et tenore prioris concessionis. Ceterum admissio juvenum Postulantium ad Novitiatum locum non habeat nisi, auditis prius Consultoribus Generalibus, atque de eorumdem consensu, ad hoc ut præscriptiones Decreti = *Regularis Disciplinæ* = meliori quo fieri poterit modo serventur; memoratis Decretis S. hujus Congregationis super Statu Regularium, aliisque contrariis quibuscumque non obstantibus.

Romæ die 17. Julii 1889.

† Fr. Aloisius Episc. Calliniceri, Secretarius.

350.

Decretum Sacr. Rituum Congregationis de die 28. Aprilis 1890, quo conceditur Officium S. Julianæ Cornelionensis Virginis sub ritu duplici. [1])

Congregationis SSmi Redemptoris.

Quum Alumni Congregationis SSmi Redemptoris peculiari Devotionis studio prosequantur Beatam Julianam Virginem Cornelionensem utpote quæ cultum erga SSmum Eucharistiæ Sacramentum mirifice propagavit; hodiernus Superior Generalis et Rector Major præfatæ

[1]) Exstat Documentum originale.

Congregationis, humillimis datis precibus, a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII. expetivit, ut Festum ipsius Beatæ Virginis cum Officio et Missa propriis amodo diei 6. Martii affigi valeat in Kalendario prædictæ suæ Congregationis sub ritu duplicis minoris. Sanctitas porro Sua, referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, benigne annuit pro gratia juxta preces; servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 28. Aprilis 1890.

† Caj. Card. Aloisi Masella S. R. C. Præfectus.

(L. † S.) Vinc. Nussi Secretarius.

351.

Varia Dubia S. Congregationi Indulgentiarum die 6. Augusti 1890 proposita circa necessaria ad validam erectionem Stationum Viæ Crucis.[1]

Episcopus Constantiensis et Abrincensis, provinciæ Rothomagensis in Gallia, huic S. Indulgentiarum Congregationi humiliter exposuit: Quum in una Apamiensi de die 25. Septembris 1871, Decret. Authent. S. C. Indulgentiarum, edit. Ratisb., n. 294 legatur dispositio sequentis tenoris: „Circa erectionem Stationum Viæ Crucis, impetratis antea ab Apostolica Sede necessariis et opportunis facultatibus, omnia et singula, quæ talem erectionem respiciunt, scripto fiant, tam nempe postulatio quam ejusdem erectionis concessio, quarum instrumentum in actis Episcopatus remaneat, et testimonium saltem in codicibus parœciæ seu loci, ubi fuerint erectæ præfatæ Stationes:" hinc quæritur:

I. An postulatio erectionis scripto fieri debeat sub pœna nullitatis?

II. An ipsa concessio Episcopi, qui ab Apostolica Sede facultatem obtinuit erigendi Stationes Viæ Crucis, item scripto fieri debeat sub pœna nullitatis?

---

[1] Ex Actis S. Sedis vol. XXIII. pag. 349.

III. An in ipsa Episcopi concessione mentio fieri debeat facultatis obtentæ ab ipsa Apostolica Sede erigendi Stationes Viæ Crucis sub pœna nullitatis?

IV. An tandem testimonium erectionis in actis Episcopatus aut in codicibus parœciæ seu loci, in quo fit erectio Stationum Viæ Crucis, inserendum sit sub eadem nullitatis pœna?

Porro S. Congregatio propositis quæsitis ita respondendum censuit:

Ad I Negative; cf. Decretum sub n. 175.[1])

Ad II Affirmative; cf. Decretum sub n. 445.[2])

Ad III Congruit ut fiat mentio, sed non est necessaria.

Ad IV Præscribitur insertio testimonii erectionis in actis episcopalibus et in codicibus parœciæ seu loci, etc. sed non sub pœna nullitatis; cf. Decretum sub n. 294.[3])

Romæ, ex Secretaria ejusdem S. Congregationis, die 6. Augusti 1890.

352.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 28. Januarii 1891, quo impertita est facultas celebrandi solemne Triduum in honorem B. M. V. de Succursu cum concessione Missæ propriæ ob quintum lustrum absolutum receptionis venerandæ Iconis.[4])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad Sanctitatis Vestræ humillime exponit.

Redintegrato in Ecclesia nostra Urbana S. Alphonsi cultu illo saluberrimo, qui plura per sæcula Cretæ Romæque tributus fuerat prodigiosæ Deiparæ Iconi *a Perpetuo Succursu* nuncupatæ, idem mox cultus in omnem fere

---

[1]) Vide supra Documentum num. 2. pag. 4.

[2]) Vide supra Documentum num. 303. pag. 463.

[3]) Vide supra Documentum num. 132. pag. 186.

[4]) Exstat Documentum originale.

Terram propagatus est, opera præsertim Patrum SSm̃i Redemptoris. Et re quidem vera, præter ejusdem Iconis Apographa alibi depicta, ex sola Urbe in perplures Orbis regiones, etiam dissitissimas, profectæ sunt depictæ super lignea tabula Effigies mille fere et quadringentæ; quæ totidem Altaribus impositæ, multam et ipsæ miraculorum famam obtinuerunt. Nec millena tantum Altaria, sed templa etiam bene multa erecta fuere Perpetuo Succurrenti Virgini, imo et ecclesiæ cathedrales. Existunt similiter, sub titulo ejusdem Beatæ Virginis de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi, quingentæ Sodalitates, quæ huic nostræ Romanæ Archisodalitati rite sunt aggregatæ.

Cum igitur devotio erga Deiparam Virginem sub jucunda invocatione Perpetuæ Opitulatricis una omnium sit, quam Alumni Congregationis SSm̃i Redemptoris et suavius in se ipsis fovent, et alacrius apud alios promovent: exoptant et ipsi, ubicumque Domos et Ecclesias ædificarunt, lætum recolere Anniversarium, quo quarta sæculi pars absolvitur a tradita nobis veneranda et miraculis clara Icone, cujus apud omnes authenticum existit Exemplar. Cupiunt autem, hunc in finem, Triduana peragere Solemnia; neque id, ob diversa diversis in locis, temporum adjuncta, iisdem ubique diebus, sed iis, quibus opportunius videbitur.

Orator itaque Sanctitati Vestræ humillime supplicat, ut in omnibus Patrum et Monialium Sanctissimi Redemptoris Ecclesiis et Oratoriis publicis, iis diebus quibus præfata triduana Solemnia intra præsentis anni circulum celebrabuntur, fas sit in *Missa Solemni* uti Missa propria ipsius B. M. Virginis de Perpetuo Succursu, dummodo non occurrat Festum duplex primæ classis aut aliud Deiparæ Festum; idque etiam liceat in *Missis* ibidem *lectis* a quocumque sacerdote sive sæculari sive regulari, exclusis insuper Duplicibus secundæ classis; servatis de cætero rubricis.

Pro qua gratia.

Congregationis SSmi Redemptoris.

SSmus Dominus Noster Leo Papa XIII., referente infrascripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, benigne indulgere dignatus est, ut in suprascriptis Ecclesiis et publicis Oratoriis per singulos dies tantummodo vertentis anni, in quibus enuntiata triduana Solemnia in honorem Deiparæ a Perpetuo Succursu peragentur, expetita Missa propria de eadem Beata Maria Virgine celebrari valeat; dummodo non occurrat duplex primæ classis, vel Vigilia cum tota Octava Pentecostes, aut Dominica SSmæ Trinitatis vel prima Sacri Adventus, aut aliquod festum ipsius Deiparæ quoad Missam Solemnem, et duplex etiam secundæ classis vel una ex aliis Dominicis Sacri Adventus quoad lectas: excepta demum pro dictis triduanis Solemniis Vigilia cum integra Octava Nativitatis Domini: servatis Rubricis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Die 28. Januarii 1891.

(L. † S.) † Caj. Card. Aloisi Masella Præfectus.
Vinc. Nussi Secretarius.

353.

Decretum S. R. C. de die 28. Januarii 1891, quo conceditur, ut tempore solemnis Tridui in honore B. M. V. de Perpetuo Succursu scil. die 24., 25. et 26. Aprilis in Ecclesia S. Alphonsi recolendi celebrari valeat Missa propria de eadem B. M. V. de Perpetuo Succursu.[1]

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, ea quæ sequuntur humillime exponit.

Iconem Deiparæ Virginis perantiquam et miraculorum fama celebrem, a *Perpetuo Succursu* vulgo appellatam, quæ labente sæculo XV. a Creta insula Romam

---

[1]) Exstat Documentum originale.

fuerat allata, ubi in Ecclesia S. Matthæi Apostoli annis trecentis venerationi est habita, Pius PP. IX. fel. rec., autographo Decreto, Patribus SSmi Redemptoris adjudicavit, jussitque cultui reddi publico in eorum Ecclesia Urbana S. Alphonsi, quæ in Exquiliis sita est, eodem fere loco, quem dirutum S. Matthæi templum occupaverat. Quod et revera peractum est die 26. Aprilis anno 1866, instituta solemni Supplicatione triduana, et delata per proquinquas vias veneranda Icone inter confertam ac plaudentem Fidelium multitudinem. Ex eo tempore, factus est ad prodigiosam Virginis Effigiem concursus indeficiens tum Romanorum, tum advenarum, cum fama in dies auctiore miraculorum, quæ cultores illi Deiparæ se expertos esse testantur.

Hinc veneranda Imago, elapso vix anno ab ejus instaurato cultu, jussu et opera Rmi Capituli Vaticani, aurea corona insignita fuit. Nec multo post, in præfata ecclesia, canonice instituta est pia Sodalitas sub appellatione ejusdem Beatæ Virginis de Perpetuo Succursu et S. Alphonsi; quæ dein Sodalitas, per Litteras Apostolicas in forma Brevis, titulo aucta est atque honore Archisodalitatis, concessis in gratiam Adscriptorum permultis Indulgentiis. Tandem, anno 1876, per Decretum diei 18. Maji, SS. Rituum Congregatio in honorem ejusdem Beatæ Virginis de Perpetuo Succursu Missam indulsit propriam, propriumque Officium.

Itaque, die 26. Aprilis hujus anni 1891, quarta sæculi pars absolvetur, ex quo redintegratus est cultus Deiparæ Virginis Perpetuo Succurrentis. Compertum autem Oratori est, per hoc temporis spatium, a beneficentissima Virgine et universæ Congregationis SSmi Redemptoris, et imprimis huic Collegio Romano tot ac tantas collatas fuisse gratias, ut earum infinitus sit numerus. Optat proinde Orator, grati animi ergo, in hac ecclesia Urbana S. Alphonsi succurrentem perpetuo Virginem triduanis colere Solemniis, diebus 24., 25. et 26. proximi mensis Aprilis. Quæ Solemnia ut communem pietatem

jucundius alant, Sanctitati Vestræ Orator supplicat, ut, propositis supra diebus, fas sit *in Missa Solemni* uti Missa propria B. Virginis Mariæ de Perpetuo Succursu; *in Missis* vero ibidem *lectis* a quocumque liceat, excepta die 25. Aprilis, Festo S. Marci Evangelistæ.

Pro qua gratia.

Congregationis SSmi Redemptoris.

Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII., referente infrascripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, attentis expositis, benigne concedere dignatus est ut in suprascripta Urbis Ecclesia hoc anno tantum diebus 24. et 26. mensis Aprilis omnes Missæ valeant celebrari de Beata Maria Virgine a *Perpetuo Succursu;* die vero 25. tantummodo Missa Solemnis ejusdem Deiparæ propria: servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 28. Januarii 1891.

† Cajet. Card. Aloisi-Masella Præfectus.

(L. † S.) Vincentius Nussi Secretarius.

354.

Rescriptum Pontificium de die 14. Februarii 1891, quo facultas recitandi Matutinum et Laudes duabus horis post meridiem elapsis ad Quinquennium prorogatur.[1]

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime quæ sequuntur exponit.

Sacerdotibus ejusdem Congregationis, utpote assidue occupatis, etiam æstatis tempore, in tradendis Missionibus et spiritualibus Exercitiis, in habendis concionibus et sacris Confessionibus excipiendis, Pius PP. IX., quo

[1]) Exstat Documentum originale. — Quæ facultas abhinc non est renovata, cum eamdem habeamus per communicationem cum Congregatione Missionis absque ulla limitatione. Vid. Documentum in II. Parte hujus libri infra allatum.

facilius suis ministeriis perfungerentur, sub die 3. Martii 1856, benigne indulsit, ut, accedente justa et rationabili causa, *Matutinum* et *Laudes* diei sequentis, quovis anni tempore, duabus horis post meridiem recitare possent. Quam concessionem, ad Quinquennium tributam, idem fel. rec. Pontifex pluries prorogavit, et ipsa Sanctitas Vestra jam bis prorogare dignata est. Cum vero postremæ Concessionis, factæ sub die 15. Februarii 1886, terminus instet, Orator Sanctitati Vestræ humillime supplicat, ut memoratam facultatem eadem forma et tenore ad aliud Quinquennium prorogare dignetur.

Pro qua gratia.

Ex Audientia SSmi. Die 14. Februarii 1891.

SSmus benigne annuit pro petita enunciati indulti prorogatione ad *aliud quinquennium*, servata ceteroquin primævæ concessionis forma et dispositione. Contrariis non obstantibus.

S. Card. Vannutelli.

355.

Breve Apostolicum Leonis PP. XIII. de die 10. Martii 1891, quo in solemni Triduo anni vigesimi quinti, ex quo Imago B. M. V. de Perpetuo Succursu in Ecclesia S. Alphonsi restituta fuit, diversæ Indulgentiæ conceduntur.[1]

Leo PP. XIII.

Universis Christifidelibus præsentes Litteras inspecturis salutem et Apostolicam Benedictionem. Quum, sicuti accepimus, die imminentis mensis Aprilis vigesimus quintus exiturus sit annus, ex quo sacra imago Deiparæ Virginis Mariæ titulo de Perpetuo Succursu cultui publico restituta fuit in S. Alphonsi Ecclesia Presbyterorum Sæcularium Congregationis SSmi Redemptoris de Urbe, et ad fausti eventus memoriam recolendam in singulis Ecclesiis publicisque Oratoriis ejusdem Congregationis triduana Solemnia indicta fuerint; Dilectus Filius

[1]) Exstat Documentum originale.

Nicolaus Mauron illius Instituti Moderator Generalis et Rector Major a Nobis postulavit, ut ea occasione cœlestes Ecclesiæ thesauros reserare velimus. Porro Nos ad magis excitandam pietatem erga tenerrimam Matrem, cujus assiduam opem cunctis in necessitatibus experimur, omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus vere pœnitentibus et confessis ac S. Communione refectis, qui quamlibet Ecclesiam vel Oratorium publicum Religiosorum Virorum Monialiumque Congregationis SSm̃i Redemptoris uno ex tribus diebus continuis, quibus hujusmodi Solemnia respective habebuntur, ad cujusque arbitrium sibi eligendo devote visitaverint, ibique pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, peccatorum conversione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. Eisdem vero fidelibus, qui corde saltem contriti quamlibet ex præfatis Ecclesiis vel publicis Sacellis quovis respectivæ triduanæ supplicationis die visitaverint, et ibidem uti superius diximus oraverint, septem annos totidemque quadragenas de injunctis eis seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. Quas omnes et singulas indulgentias, peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes etiam animabus christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce migraverint, per modum suffragii applicari posse indulgemus. Præsentibus hoc anno tantum valituris. Volumus autem, ut præsentium Litterarum transumptis seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 10. Martii 1891.

Pontificatus Nostri Anno Decimoquarto.

(Annulus Piscatoris.) M. Card. Ledóchowski.

356.

Decretum Sacr. Rituum Congregationis de die 11. Martii 1891, quo conceditur, ut quilibet Sacerdos in Ecclesia nostra S. Alphonsi de Urbe ad altare B. M. V. de Perpetuo Succursu singulis Sabbatis Missam propriam ejusdem B. M. V. de Perpetuo Succursu celebrare possit.[1])

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

In Urbis ecclesia sub titulo S. Alphonsi Mariæ de Ligorio ad Congregationem SSm̃i Redemptoris pertinente, exstat pervetus Deiparæ Imago a Perpetuo Succursu nuncupatæ, ad quam non modo Fidelium plebs magnæ devotionis causa, verum et Sacerdotes etiam ex regionibus exteris, Sacrum facturi, confluere solent. Horum votis et suorum Alumnorum libenter obsecundans, Rm̃us P. Nicolaus Mauron, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis, a SSm̃o Domino Nostro Leone Papa XIII. privilegium humillime expetit, quo cuilibet Sacerdoti, ad altare ipsi Deiparæ dicatum in memorata ecclesia Sacrum facturo, Missam B. Mariæ Virginis de Perpetuo Succursu, more votivo, quavis anni parte celebrare liceat. Sanctitas porro Sua, has preces, ab infrascripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario relatas, peramanter excipiens, benigne indulgere dignata est, ut singulis tantum Sabbatis expetita Missa in præfato altari a quolibet sacerdote celebrari valeat; dummodo non occurrat Duplex primæ vel secundæ classis, vel aliquod Deiparæ Festum, nec non Vigilia aut Octava privilegiata: servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 11. Martii 1891.

† Caj. Card. Aloisi-Masella Præfectus.

(L. † S.) Vinc. Nussi Secretarius.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

357.

Decretum Sacr. Rituum Congregationis de die 11. Aprilis 1891 concedens Additiones Missæ propriæ B. M. V. de Perpetuo Succursu pro votivis juxta tempus celebrandis. [1])

In Festo
B. Mariæ Virginis sub titulo de Perpetuo Succursu.

Ad Graduale.

Post Septuages. omissis Alleluja *et* ℣. *sequ. dicitur:*

Tractus. Prov. 8. Ego diligentes me diligo: et qui mane vigilant ad me, invenient me.

℣. Mecum sunt divitiæ, et gloria, opes superbæ, et justitia.

℣. Melior est enim fructus meus auro, et lapide pretioso, et genimina mea argento electo.

Temp. Pasch. omittitur Graduale, et ejus loco dicitur:

Alleluja, alleluja.

℣. *Luc. 1.* Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. Alleluja.

℣. *Prov. 8.* Beatus homo, qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Alleluja.

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

Ad enixas preces Rm̃i P. Nicolai Mauron, Superioris Generalis Congregationis SSm̃i Redemptoris, Sacra Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII. tributis, suprascriptas Additiones Missæ propriæ B. Mariæ Virginis de Perpetuo Succursu, pro votivis juxta tempus celebrandis, benigne approbavit. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 11. Aprilis 1891.

† Caj. Card. Aloisi-Masella, Præfectus.

(L. † S.) Vinc. Nussi, Secretarius.

[1]) Exstat Documentum authenticum.

358.

Decretum Sacr. Rituum Congregationis de die 4. Maji 1891 concedens Officium et Missam propriam festi Apparitionis B. M. V. Immaculatæ vulgo de Lourdes.[1])

Congregationis SSmi Redemptoris.

Rmus Pater Nicolaus Mauron, Superior Generalis Congregationis SSmi Redemptoris, votis tum suorum Alumnorum tum Monialium ab eodem Sanctissimo Redemptore nuncupatarum libenter obsecundans, Sanctissimum Dominum Nostrum Leonem Papam XIII. humillime rogavit, ut in Kalendario ac Proprio ad usum totius Congregationis diei 1. Martii sub ritu Duplici majori affigi valeat festum Apparitionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ vulgo *de Lourdes,* cum Officio ac Missa propriis nuper approbatis. Sacra porro Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter ab eodem Sanctissimo Domino Nostro tributis benigne precibus annuit: servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 4. Maji 1891.

† Caj. Card. Aloisi-Masella Præfectus.

(L. † S.) Vinc. Nussi Secretarius.

359.

Decretum Sacr. Rituum Congregationis de die 13. Maji 1891, quo privilegium singulis Sabbatis Missam votivam B. M. V. de Perpetuo Succursu celebrandi ad Ecclesias et Oratoria Patrum et Monialium SSmi Redemptoris extenditur, dummodo ibi exsistat altare eidem Deiparæ sub eodem Titulo dicatum.[2])

Congregationis SSmi Redemptoris.

Rmus P. Nicolaus Mauron, Superior Generalis Congregationis a Sanctissimo Redemptore, votis Alumnorum sui Instituti libenter satisfacturus, qui Beatam Mariam

[1]) Documentum originale asservatur.
[2]) Exstat Documentum originale.

Virginem de Perpetuo Succursu peculiari cultu prosequuntur, Sanctissimum Dominum Nostrum Leonem Papam XIII. supplex rogavit, ut in Ecclesiis atque Oratoriis tum Patrum tum Monialium ipsiusmet Congregationis, diebus per Rubricas concessis Missam votivam Beatæ Mariæ Virginis de Perpetuo Succursu celebrare liceat. Sanctitas porro Sua, referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, ita precibus benigne annuere dignata est, ut expetita Missa propria more votivo adhiberi valeat tantummodo in iis Ecclesiis vel Oratoriis memoratæ Congregationis, ubi Altare eidem Deiparæ de Perpetuo Succursu extat dicatum servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 13. Maji 1891.

(L. † S.) R. Card. Monaco.

Vinc. Nussi Secretarius.

360.

Decretum Sacr. Rituum Congregationis de die 10. Junii 1891 concedens festum B. M. V. Reginæ Apostolorum cum Officio et Missa propria.[1]

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

Quo uberiores salutis et sanctificationis fructus ex Apostolicis laboribus, auspice Deipara gloriosa Apostolorum Regina, percipiant Alumni Congregationis SSm̃i Redemptoris, Rm̃us Pater Nicolaus Mauron, Superior Generalis et Rector Major ipsiusmet Instituti, Sanctissimum Dominum Nostrum Leonem Papam XIII. humillime rogavit, ut in Kalendario ac Proprio ad usum Patrum et Monialium ejusdem Congregationis, Dominicæ infra Octavam Ascensionis Domini sub ritu Duplicis majoris affigi valeat festum B. M. V. Reginæ Apostolorum, cum Officio ac Missa nuper Clero Ecclesiæ Masiensis in Astensi Diœcesi concessis. Sanctitas porro Sua, referente infrascripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario,

[1] Exstat Documentum originale.

benigne his precibus per omnia annuere dignata est: servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 10. Junii 1891.

† Caj. Card. Aloisi-Masella Præfectus.

(L. † S.) Vinc. Nussi Secretarius.

361.

Decretum Sacr. Rituum Congregationis de die 13. Januarii 1892, quo conceditur, ut Sacerdotes tempore Exercitiorum Officia in Communi recitantes nostro Kalendario sese conformare possint.[1])

Congregationis SS̃mi Redemptoris.

Quo major habeatur uniformitas et commodum in Divino Officio persolvendo penes Domos Congregationis SS̃mi Redemptoris, ubi Sacerdotes et Clerici Sæculares sæpe ex diversis Diœcesibus, vel Regulares Spiritualibus Exercitiis operam daturi congregari solent; Rm̃us Pater Nicolaus Mauron, ejusdem Congregationis Superior Generalis et Rector Major, Sanctissimum Dominum Nostrum Leonem Papam XIII. humillime precibus rogavit, ut a prædictis Sacerdotibus et Clericis tunc temporis in Communi Horas Canonicas persolventibus, dummodo iidem Romanum ritum obsequantur, Kalendario ipsiusmet Congregationis sese conformare valeant. Sanctitas porro Sua, referente subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario, benigne annuere dignata est pro gratia juxta preces. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 13. Januarii 1892.

† Caj. Card. Aloisi-Masella Præfectus.

(L. † S.) Vinc. Nussi Secretarius.

---

1) Exstat Documentum originale.

362.

Decretum Sacr. Rituum Congregationis de die 20. Maji 1892, quo Dubium circa diem et Lectiones festi S. Joannis Damasceni Conf. et Doct. celebrandi solutum est.[1])

Congregationis SSmi Redemptoris.

Rmus P. Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, Sacræ Rituum Congregationi sequens dubium pro opportuna resolutione humillime subjecit, nimirum:

Sacra eadem Congregatio per Decretum datum sub die 30. Augusti anno 1883 Orationem et Lectiones historicas recitandas in festo S. Joannis Damasceni Confessoris in usum Alumnorum Congregationis SSmi Redemptoris approbavit atque concessit; cui quidem festo in Kalendario et Proprio Religiosæ Congregationis assignata fuit ab Apostolica Sede dies 13. Maji.

Quum vero per Decretum generale ejusdem Sacræ Congregationis diei 19. Augusti 1890 idem festum ad Ecclesiam universalem extensum fuerit, addito S. Joanni Damasceno titulo Doctoris, variisque immutationibus cum in Officio tum in Missa inductis, et assignata festo die 27. Martii; quæritur: „An Alumni dictæ Congregationis sequi teneantur posterius Decretum generale tum quoad Missam et Officium S. Damasceni, tum etiam quoad diem pro Ecclesia universali memorato festo assignatam?“

Et Sacra eadem Congregatio, ad relationem infrascripti Secretarii, re mature perpensa, ita proposito Dubio rescribendum censuit, videlicet:

Ad primam partem, Affirmative; ad secundam partem, Negative in casu.

Atque ita rescripsit, et declaravit die 20. Maji 1892.

† Caj. Card. Aloisi-Masella Præfectus.

(L. † S.) Vinc. Nussi Secretarius.

---

[1]) Documentum originale asservatur.

363.

Dubia varia S. Congregationi Indulgentiarum die 26. Septembris 1892 proposita circa Stationes Viæ Crucis.[1])

P. Raphael ab Aureliaco, Procurator Generalis Ord. Min. S. P. Francisci ad pedes S. V. humiliter provolutus sequentia dubia circa Stationes Viæ Crucis solvenda proponit:

1. An Superiores Conventuum, Hospitiorum etc. Ord. Min., ut Guardiani, Præsidentes, Præfecti Missionum etc. delegare possint ad erigendas Stationes Viæ Crucis Religiosos Sacerdotes ejusdem quidem Ordinis, *non tamen sibi subditos?*

2. Cum ex decisione S. C. Indulg. „Benedictione tabularum et crucium facta a Sacerdote legitime delegato alter quicumque tabulas collocare possit privatim sine cæremoniis *et etiam alio tempore*" (Decr. Auth. n. 311) quæritur: An sit necessarium ut Sacerdos legitime deputatus, facta *in loco ubi Stationes erigendæ* sunt benedictione tabularum et crucium, ibi permaneat quoadusque eædem Stationes non fuerint affixæ, ita ut nequeat ante hujusmodi affixionem in domum suam reverti?

3. An *Indultum Viæ Crucis* cesset, si persona quæ pro suo privato Oratorio illud obtinuit, alio transferat habitationis sedem, vel Oratorium in eadem domo mutet, ita ut ad idem privilegium habendum requiratur novum concessionis Rescriptum? Et quatenus negative:

4. An ad lucrandas indulgentias necessario requiratur *nova Viæ Crucis erectio,* præsertim si Oratorii et Viæ Crucis mutatio fiat prope vetus Oratorium, ex. g. si construatur *in cella, priori Oratorio contigua, sed omnino separata,* vel in alia *ejusdem domus* contignatione, quam tamen eadem persona pro sua habitatione habet? Et quatenus affirmative:

5. An Sacerdos legitime deputatus, ad erectionem in priori Oratorio jam factam, etiam secundam et ter-

[1]) Ex Actis S. Sedis vol. XXV. pag. 317.

tiam erectionem (pro casu quod sit necessaria) peragere possit in prædictis mutationibus seu translationibus, *absque nova deputatione seu facultate?*

6. In constituendis Stationibus Viæ Crucis in Oratorio domestico, sive hoc sit cum privilegio celebrandi Missam, sive non, requiritur ne *in scriptis* et id *ad validitatem* consensus a) Ordinarii, b) Parochi?

7. Si consensus tum Ordinarii tum Parochi in scriptis vel saltem oretenus affirmetur necessarius in superiori dubio, requiritur ne novus eorumdem (et etiam domini *in scriptis)* consensus in casu mutationis Oratorii et Stationum Viæ Crucis de domo in domum vel de cella in cellam ejusdem domus?

8. In Indulto quo erigitur Via Crucis in Oratorio domestico exprimi solet: „Indulgentias acquiri posse ab Oratore ejusque consanguineis, affinibus et familiaribus cohabitantibus“ quæritur utrum defuncto oratore indultario, ceteri supra comprehensi adhuc lucrari possint Indulgentias?

9. Pro erectione Viæ Crucis in locis exemptis a jurisdictione Ordinarii, ut in Ecclesiis, Oratoriis, locis internis Conventuum, non tamen Ord. Minor., sed aliorum Ordinum exemptorum, requiritur consensus ipsius Ordinarii et etiam Parochi?

10. An valida dicenda sit Viæ Crucis erectio, si Parochus vel Superior Ecclesiæ, monasterii, hospitalis, loci, ubi erectio facta est, consensum quidem *ante* erectionem præstiterint, non tamen *in scriptis,* nisi *post* erectionem?

11. Contingit aliquando, ut non satis certo constet quinam sit Superior qui consensum præstare debet pro Viæ Crucis erectione in aliqua ecclesia, monasterio, conservatorio, hospitali etc. Non semper enim et ubique habetur Capellanus ab Ordinario nominatus, sed modo unus, modo alter Sacerdos a Parocho vel a Superiore alicujus Conventus mittitur ad aliquem ex prædictis locis, ut ibi, præcipue pro inhabitantibus, puta, pro sororibus,

pro infirmis etc. Missam celebret, aliaque ecclesiastica munia peragat. Unde quæritur: Utrum in hujusmodi casibus sufficiat ut solus Parochus consensum præstet pro erectione Viæ Crucis, vel requiritur etiam consensus in scriptis Superioris seu Superiorissæ localis Fratrum sive Sororum?

S. Congregatio Indulgentiarum et SS. Reliquiarum propositis dubiis respondit:

Ad I. *Negative;* id est non posse delegare nisi *sibi subditos.*

Ad II. *Negative.*

Ad III. *Negative;* dummodo locus in quo peracta est erectio Viæ Crucis, neque in precibus, neque in rescripto determinetur.

Ad IV. *Affirmative;* seu necessariam esse novam erectionem, uti constat ex pluribus responsionibus hujus S. Congregationis et præsertim ex resp. d. d. 30. Januarii 1839 in una Lingonensi.

Ad V. *Negative;* id est vi prioris tantum delegationis non potest novam erectionem peragere.

Ad VI. *Affirmative* quoad consensum Ordinarii; *negative* quoad consensum Parochi.

Ad VII. *Affirmative.*

Ad VIII. *Negative.*

Ad IX. *Negative.*

Ad X. *Negative.*

Ad XI. Si agatur de erigenda Via Crucis in Ecclesia vel publico Oratorio, præter consensum Superioris vel Superiorissæ Ecclesiæ, Monasterii, Conservatorii, Hospitalis, requiritur etiam consensus Parochi, minime si agatur de Via Crucis erigenda in sacello privato, seu decenti loco infra septa Monasterii, quod a jurisdictione Parochi est omnino exemptum.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis die 26. Septembris 1892.

(L. † S.) Fr. Aloisius Card. Sepiacci Præf.
† Alex. Archiepisc. Nicopolit. Secretarius.

364.

Decretum S. Congr. Episcoporum et Regularium de die 4. Novembris 1892 circa Novitios aut Professos Votorum simplicium. [1])

Decretum.

Auctis admodum ex singulari Dei beneficio votorum simplicium Institutis, uti multa inde bona oriuntur, ita aliqua parit incommoda facilis alumnorum hujusmodi societatum egressus et consequens ex jure constituto, regressus in diœcesim originis. Hæc autem graviora efficit temporalium bonorum inopia, qua nunc Ecclesia premitur, unde Episcopi sæpe providere nequeunt ut illi vitam honeste traducant. Hæc, aliaque id genus, etiam de alumnis Ordinum votorum solemnium, perpendentes nonnulli Sacri locorum Antistites, pro Ecclesiastici ordinis decore et fidelium ædificatione, ab Apostolica Sede enixis precibus postularunt, remedium aliquod adhiberi. Cum ergo totum negotium SSmus D. N. Leo PP. XIII. detulisset Sacræ huic Congregationi Episcoporum et Regularium Negotiis et Consultationibus præpositæ, Emi Patres in Conventu Plenario habito in Vaticanis ædibus die 29. mens. Augusti anni 1892, prævio maturo examine ac discussione, perpensaque universa rei ratione, opportunas edere censuerunt dispositiones per generale decretum ubique locorum perpetuis futuris temporibus servandas. Quas cum SS. D. N. in Audientia d. 23. Sept. hujus anni 1892 infrascripto Secretario benigne impertita probare et confirmare dignatus fuerit, ea quæ sequuntur per præsens decretum apostolica auctoritate statuuntur et decernuntur.

I. Firmis remanentibus Constitutione S. Pii V. diei 14. Octobris anni 1568, incipiente *Romanus Pontifex,* et declaratione sa. me. Pii PP. IX. edita die 12. mensis Junii anni 1858, quibus Superioribus Ordinum Regularium prohibetur, ne litteras dimissoriales concedant No-

[1]) Ex Actis S. Sedis vol. XXV. pag. 312.

vitiis aut professis votorum simplicium triennalium, ad hoc ut titulo Paupertatis ad SS. Ordines promoveri valeant, eædem dispositiones extenduntur etiam ad Instituta votorum simplicium, ita ut horum Institutorum Superiores non possint in posterum litteras dimissoriales concedere pro SS. Ordinibus, vel quomodocumque ad sacros Ordines alumnos promovere titulo Mensæ communis, vel Missionis, nisi illis tantum alumnis, qui vota quidem simplicia, sed perpetua jam emiserint, et proprio Instituto stabiliter aggregati fuerint; vel qui saltem per triennium permanserint in votis simplicibus temporaneis quoad ea Instituta quæ ultra triennium perpetuam differunt professionem. Revocatis ad hunc effectum omnibus indultis ac privilegiis jam obtentis a S. Sede, necnon dispositionibus contrariis in respectivis Constitutionibus contentis, etsi tales Constitutiones fuerint a S. Sede Apostolica approbatæ.

II. Hinc notum sit oportet de generali regula haud in posterum dispensatum iri, ut ad Majores Ordines alumnus Congregationis votorum solemnium promoveatur, quin prius solemnem professionem emiserit, vel per integrum triennium in votis simplicibus perseveraverit, si alumnus Instituto votorum simplicium sit addictus. — Quod si interdum causa legitima occurrat, cur quispiam Sacros Ordines suscipiat, triennio nondum expleto, peti poterit ab Apostolica Sede dispensatio, ut Clericus vota solemnia nuncupare possit, quamvis non expleverit triennium; quoad instituta vero votorum simplicium, ut vota simplicia perpetua emittere possit, quamvis non expleto tempore a respectivi Instituti Constitutionibus præscripto pro professione votorum simplicium perpetuorum.

III. Dispositiones contentæ in decreto S. C. Concilii jussu sa. me. Urbani VIII. edito die 21. Septembris 1624 incipien. *Sacra Congregatio,* ac in decreto ejusdem S. C. jussu sa. me. Innocentii XII. edito die 24. mens. Julii anni 1694, incipien. *Instantibus,* ac in aliis decretis generalibus, quibus methodus ordinatur a Superioribus Ordi-

num Regularium servanda in expellendis propriis alumnis, nedum in suo robore manent, sed servandæ imponuntur etiam Superioribus Institutorum votorum simplicium, quoties agatur de aliquo alumno vota simplicia quidem sed perpetua professo, vel votis simplicibus temporaneis adstricto ac in sacris insuper Ordinibus constituto dimittendo: ita ut horum neminem et ipsi dimittere valeant, ut nunc dictum est nisi ob culpam gravem, externam, et publicam, et nisi culpabilis sit etiam incorregibilis. Ut autem quis incorregibilis revera habeatur, Superiores præmittere debent, distinctis temporibus, trinam admonitionem et correctionem; qua nihil proficiente, Superiores debent processum contra delinquentem instruere, processus resultantia accusato contestari, eidem tempus congruum concedere, quo suas defensiones sive per se, sive per alium ejusdem Instituti religiosum, exhibere valeat; quod si accusatus ipse proprias defensiones non præsentaverit, Superior, seu Tribunal, defensorem, ut supra, alumnum respectivi Instituti ex officio constituere debebit. Post hæc superior cum suo Concilio sententiam expulsionis aut dimissionis pronuntiare poterit, quæ tamen nullum effectum habebit si condemnatus a sententia prolata rite ad S. C. EE. et RR. appellaverit, donec per eamdem S. C. definitivum judicium prolatum non fuerit. — Quoties autem gravibus ex causis procedendi methodus supradicta servari nequeat, tunc recursus haberi debeat ad hanc S. C. ad effectum obtinendi dispensationem a solemnitatibus præscriptis, et facultatem procedendi summario modo juxta praxim vigentem apud hanc S. C.

IV. Alumni votorum solemnium, vel simplicium perpetuorum, vel temporalium in Sacris Ordinibus constituti, qui expulsi vel dimissi fuerint, perpetuo suspensi maneant, donec a S. Sede alio modo eis consulatur; ac præterea Episcopum benevolum receptorem invenerint, et de ecclesiastico patrimonio sibi providerint.

V. Qui in Sacris Ordinibus constituti et votis simplicibus obstricti sive perpetuis, sive temporalibus, sponte

dimissionem ab Apostolica Sede petierint et obtinuerint, vel aliter ex Apostolico privilegio a votis simplicibus vel perpetuis vel temporaneis dispensati fuerint, ex claustro non exeant, donec Episcopum benevolum receptorem invenerint, et de ecclesiastico patrimonio sibi providerint, secus suspensi maneant ab exercitio susceptorum Ordinum. Quod porrigitur quoque ad alumnos votorum simplicium temporalium, qui quovis professionis vinculo jam forent soluti, ob elapsum tempus quo vota ab ipsis fuerunt nuncupata.

VI. Professi tum votorum solemnium, tum simplicium ab Ordinariis locorum ad Sacros Ordines non admittantur, nisi, præter alia a jure statuta, testimoniales litteras exhibeant, quod saltem per annum sacræ theologiæ operam dederint, si agatur de subdiaconatu, ad minus per biennium, si de diaconatu, et quoad presbyteratum, saltem per triennium, præmisso tamen regulari aliorum studiorum curriculo.

Hæc de expresso Sanctitatis Suæ mandato præfata Sacra Congregatio constituit atque decernit, contrariis quibuscumque, etiam speciali et individua mentione dignis, minime obstantibus.

Datum Romæ, ex Sacra Congregatione Episcoporum et Regularium, die 4. Novembris 1892.

J. Card. Verga Præf.

† Jos. M. Arch. Cæsarien. Secretarius.

365.

Decretum Sacr. Rituum Congregationis de die 28. Novembris 1892, Patribus Americanis Missas cantatas ex fixo legato de Officio occurrenti et de Requie in Duplicibus majoribus et minoribus concedens.[1])

Congregationis SSmi Redemptoris.

Exposuit Rmus Pater Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector

[1]) Documentum originale asservatur.

Major, in Ecclesiis ad suam Congregationem pertinentibus sitis in America Septentrionali inde ab earum fundatione vigere consuetudinem Apostolicis Decretis contrariam, quæ tamen absque Fidelium admiratione et scandalo abrogari nequit, Missas de currente officio decantandi ipsa die atque in eadem Ecclesia, tum quia piæ fundationes ex legatis id exigunt, tum ad Fidelium pietati erga Christi mysteria vel Deiparam vel quosdam Sanctos satisfaciendum, tum ad singulorum Patronorum solemnitates celebrandas, quos multiplices sodalitates venerantur, vel etiam pro ipsis Sodalibus. Insuper in iisdem Ecclesiis die tertia, septima, trigesima, menstrua anniversaria obitus Defunctorum, Missa cum cantu expetitur vel de Requie, vel de Officio currente, quia in Kalendario præfatæ Congregationis Duplicia plurima habentur, quæ Missas de Requie excludunt. Hinc idem Rmus Superior Generalis Sanctissimum Dominum Nostrum Leonem Papam XIII. supplex rogavit, ut pro enuntiatis Ecclesiis invectam consuetudinem benigne tolerari permitteret. Sacra vero Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter ab eodem Sanctissimo Domino Nostro tributis, attentis expositis, ita precibus benigne annuit ut 1⁰ de speciali gratia, tantummodo Missæ de Officio currente uti in precibus cantari valeant, quæ ex fixo quoque legato applicandæ sunt:[1]) 2⁰ quoad Missas de Requie, ut celebrari possint cum cantu eadem die singulis memoratis Ecclesiis, occurrente

[1]) Hic juverit sequens Decretum ejusdem Sacræ Congregationis in Collectione Decretorum authenticorum sub num. 3921 publicatum subjicere:

„Cum per plura particularia Decreta jam alias edita, S. Rituum Congregatio declaravit, in eadem Ecclesia eademque die plures non posse cantari Missas de eodem Officio; in præsenti, ut plurium votis satisfaciat, opportunum ac propemodum necessarium judicat ulterius declarare, quemadmodum reapse declarat: Plures Missas de eodem Sancto vel Mysterio in eadem Ecclesia prohibitas, illas esse, quæ, præter Conventualem nunquam in Collegialibus Ecclesiis omittendam, in officiatura chorali concinuntur, vel aliquam cum eadem relationem dicunt. Quapropter præfatas Missas sive ad petitionem viventium,

licet Officio ritus duplicis majoris, vel minoris, exceptis tamen Duplicibus primæ et secundæ classis, festisque de præcepto servandis, nec non Feriis, Vigiliis, Octavisque privilegiatis, dummodo singulæ Ecclesiæ prædictæ alio simili Indulto non gaudeant.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Die 28. Novembris 1892.

(L. † S.) † Caj. Card. Aloisi Masella Præfectus.
Vinc. Nussi Secretarius.

366.

Decretum S. Rituum Congregationis de die 19. Decembris 1892, quo Orationes propriæ in Missa B. Gerardi Majella dicendæ approbantur.[1])

Decretum.

In Apostolicis litteris in forma Brevis propediem expediendis ad assequendam formalem Beatificationem Ven. Servi Dei Gerardi Majella Laici Professi e Congregatione Sanctissimi Redemptoris, quum ex Majorum præscripto et praxi Sacræ Rituum Congregationis apponendæ sint Orationes propriæ in Officio et Missa de Communi in honorem ipsius novi Beati legendæ ab iis omnibus, quibus in Brevi recensito ejusdem Officium persolvendi Missamque celebrandi facultas impertitur, Sacra eadem Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII. tributis ad humillimas preces R. P. Claudii Benedetti, Sacerdotis Professi memoratæ Congregationis SSmi Redemptoris, Causæ Postulatoris, suprascriptas Orationes proprias a R. P. D. Augustino Caprara S. Fidei Promo-

---

sive ex fundatione, dummodo ante vel post absolutum chorale Officium, ac sine ulla cum eo relatione concinantur, non esse vetitas. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 30. Junii 1896.

C. Card. Aloisi-Masella, S. R. C. Præfectus.
Aloisius Tripepi, S. R. C. Secretarius."

[1]) Exstat Copia typis cusa.

tore revisas benigne approbavit, atque ab omnibus quibus Officium cum Missa concessum est, post expletam formalem Beatificationem recitari posse indulsit.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 19. Decembris 1892.

Caj. Card. Aloisi-Masella S. R. C. Præfectus.

(L. † S.) Vinc. Nussi Secretarius.

367.

Decretum Sacr. Rituum Congregationis de die 4. Februarii 1893, quo impertita est facultas celebrandi solemne Triduum cum concessione Missæ in honorem B. Gerardi Majella et Indulgentiarum.[1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, ea quæ sequuntur humillime exponit.

Per Litteras Apostolicas in forma Brevis diei 6. Decembris anni 1892 Sanctitas Vestra Ven. Dei Servum Gerardum Majella, Congregationis nostræ Fratrem laicum, in Beatos Cœlites retulit; simulque benigne concessit, ut peracta Beatificatione in Aula superiori Porticus Basilicæ Vaticanæ, infra annum secuturum, in honorem ejusdem Beati consueta Solemnia celebrarentur in omnibus Instituti nostri templis.

Menti Beatitudinis Vestræ obsecundans, humilis Orator statuit, Triduanam peragendam esse solemnitatem in omnibus suæ Congregationis ecclesiis. Ut vero hac occasione devotio erga novum Beatum magis ac magis accendatur, omnesque cum Alumni Instituti, tum reliqui Christifideles ferventius in Sanctitatis Vestræ et Ecclesiæ prosperitatem deprecentur; idem Orator Sanctitati Vestræ enixe supplicat, ut favore hujus Triduanæ Solemnitatis, intra præsentem annum celebrandæ in omnibus et singulis suæ Congregationis et Monialium quoque

[1]) Documentum originale asservatur.

SSm̃i Redemptoris Ecclesiis, ea privilegia easque Indulgentias benigne concedere dignetur, quæ a Sede Apostolica hisce in circumstantiis concedi solent.

Cum vero non paucæ nostræ ecclesiæ civili auctoritate per vim fuerint clausæ, humilis Orator similiter supplicat, ut præfata privilegia et Indulgentiæ valeant tum pro Oratoriis Nostrorum privatis, si ecclesia non existit aut impeditur, tum pro alienis ecclesiis, ubi Nostrorum cura eadem Triduana Solemnitas celebratur.

Pro qua gratia.

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

Sacra Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi specialiter a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII. tributarum, attentis expositis, benigne annuit ut in Ecclesiis et Oratoriis præfatæ Congregationis, necnon Sanctimonialium Congregationis ipsius, aliisque in quibus, ex respectivi Rm̃i Ordinarii consensu, Triduana Solemnia in honorem Beati Gerardi Majella Confessoris peragentur, Missæ omnes de eodem Beato propriæ, tum solemnes, tum lectæ, celebrari valeant; dummodo tamen non occurrat Duplex primæ classis, vel Dominica, Octava, Vigilia aut Feria ex privilegiatis quoad solemnes, necnon Duplex etiam secundæ classis quoad lectas; quibus in casibus Commemoratio ejusdem Beati addi poterit in Missis; attamen numquam omissa Conventuali vel Parochiali, Officio diei respondente, ubi adsit obligatio eam celebrandi: servatis de cetero Rubricis. Relate vero ad Vesperas pariter solemniter cantandas, annuitur sub conditione ut ii omnes, qui ad Horas Canonicas tenentur, privatim recitent eas de officio occurrente.

Insuper eadem Sacra Congregatio benigne concessit ut utriusque sexus Fideles, qui vere pœnitentes, confessi ac sacra synaxi refecti, Ecclesiam vel Oratorium, in quibus prædicta Triduana Solemnia peragentur, visitaverint, atque ibi juxta mentem ejusdem Sanctissimi Domini Nostri per aliquod temporis spatium pias ad Deum pre-

ces fuderint, Indulgentiam Plenariam in forma Ecclesiæ consueta semel consequi valeant, applicabilem quoque Animabus igne piaculari detentis; qui vero corde saltem contrito, durante tempore enunciato, ipsam Ecclesiam seu Oratorium inviserint, atque in eis uti supra oraverint, Indulgentiam partialem centum annorum semel in quolibet die lucrari queant, applicabilem pari modo Animabus in Purgatorio existentibus.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 4. Februarii 1893.

(L. † S.) † Caj. Card. Aloisi-Masella Præfectus.
Vinc. Nussi Secretarius.

368.

Rescriptum S. Rituum Congregationis de die 21. Februarii 1893, quo facultas Rmo P. Generali concessa, ut Congregationis Sacerdotes Sacrum in navi celebrare possint, ad quinquennium prorogatur. [1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime sequentia exponit.

Per Decretum SS. Rituum Congr. diei 15. Februarii 1883, Sanctitas Vestra potestatem Oratori fecit, „ad proximum quinquennium, permittendi, nomine et auctoritate Sanctæ Sedis, sacerdotibus suæ Congregationis, iter per maria, lacus et flumina facientibus, ut Sacrum in navi celebrare valeant, etiam absque assistentia alterius sacerdotis, dummodo aquæ ita sint tranquillæ, ut nullum periculum adsit effusionis Sanguinis e calice."

Cum autem hæc facultas, die 22. Februarii 1888 ad quinquennium prorogata, proxime sit expiratura, humillimus Orator novam ejusdem prorogationem ac concessionem ad aliud quinquennium, eadem forma ac tenore, implorat.

Pro qua gratia.

[1]) Exstat Documentum originale.

Congregationis SSmi Redemptoris.

Sacra Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII. tributis, suprascripto Reverendissimo Oratori benigne expetitam facultatem prorogavit ad aliud proximum Quinquennium ad tramitem superioris Rescripti.

Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 21. Februarii 1893.

(L. † S.) † Cajet. Card. Aloisi-Masella Præfectus.
Vinc. Nussi, Secretarius.

369.

Rescriptum S. Rituum Congregationis de die 27. Junii 1893, quo Officium et Missa in festo B. Gerardi Majella approbatur. [1])

Murana seu Compsana.

Quum nuper inter Beatos Cœlites a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII. relatus fuerit Gerardus Majella, Laicus e Congregatione SSmi Redemptoris, Rmus Pater Nicolaus Mauron ipsius Congregationis Superior Generalis et Rector Major, eumdem Sanctissimum Dominum Nostrum supplex exoravit, ut Officium et Missam in ejusdem Beati Confessoris honorem benigne approbare dignaretur. Quum itaque ejusmodi Officium cum Missa ab Emo et Rmo Dño Cardinali Miecislao Ledóchowski Causæ Ponente seu Relatore, in Ordinario Sacræ Rituum Congregationis Cœtu subsignata die ad Vaticanum coadunato, ut approbaretur, propositum fuerit, Emi et Rmi Patres Sacris tuendis Ritibus præpositi, omnibus maturo examine perpensis et audito voce et scripto R. P. D. Augustino Caprara Sanctæ Fidei Promotore, rescribendum censuerunt: Pro gratia, et ad Emum Ponentem cum Promotore Fidei.

Quare memorati Officii et Missæ revisione et correctione ab eodem Emo Ponente una cum Promotore Fidei

[1]) Exstat Copia typis cusa.

peracta, Sacra eadem Congregatio ea, prouti huic præjacent Decreto, approbavit simulque indulsit, ut in Festo Beati Gerardi Majella Confessoris, die 16. Octobris sub ritu duplici majori recolendo ab Alumnis Congregationis SSm̃i Redemptoris adhibeantur.

Die 27. Junii 1893.

† Caj. Card. Aloisi-Masella S. R. C. Præf.
(L. † S.) Vinc. Nussi S. R. C. Secretarius.

370.

Rescriptum S. Congr. Episcoporum et Regularium de die 26. Junii 1893 concedens plures dispensationes circa Capitulum generale celebrandum. [1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, dum a Sanctitatis Vestræ benignitate licentiam fiducialiter exspectat celebrandi generale Instituti Capitulum (de quo in altero supplici libello) nunc, collata prius re cum suis Consultoribus et Procuratore generali, de ratione convocandi prædictum Capitulum humillime quædam exponit, quæ ut auctoritate Sedis Apostolicæ roborentur, instanter exorat.

Etsi in Constitutionibus nostris quidquid ad materiam Capituli generalis spectat, accuratissime sit definitum, aliquæ tamen normæ, ibi traditæ, additione aut quadam immutatione videntur indigere, ob res sive prosperas, sive adversas, quæ interea successerunt. Institutum enim, in his postremis decenniis, per Dei beneficium in regiones etiam remotissimas est propagatum. Quare variæ in iis locis institutæ fuerunt Missiones, sive Vice-Provinciæ, numero quidem Domorum et Alumnorum spectabiles. Decere autem omnino videtur, ut tam conspicuæ Congregationis partes singillatim in Capitulo generali repræsententur, etsi Constitutiones de hac re

[1]) Exstat Documentum originale.

silent. Ex alia parte, in hac nostra Italia per nequitiam temporum accidit, ut plures Congregati extra claustra vivant, Rescripto utentes, quod a S. Congregatione super Disciplina regulari eum ad finem obtinuerunt.

Quæ cum ita sint, Orator Sanctitati Vestræ humillime supplicat:

I. Ut in Provinciis nostris Neapolitana et Sicula, ii Patres qui, ex Decreto S. Sedis, Ordinariis locorum subjiciuntur, vel ex ejusdem S. Sedis Indulto extra claustra degunt, nec ulli ex nostris Communitatibus rite accensentur, eo ipso a Capitulis sive domesticis sive Provinciali (quæ generali Capitulo præmitti debent) excludantur, omnique voce tam activa quam passiva in iisdem priventur, ac privati declarentur.

II. Ut insuper in Provincia nostra Sicula, — in qua excepto P. Provinciali et Fratre laico, ceteri omnes extra claustra degunt, et ubi tempore proximi Capituli generalis, duo dumtaxat alii Patres (ex hac Provincia Romana mittendi) cum eodem Provinciali prævidentur commoraturi, adeo ut ibi, deficiente requisito Patrum numero, Capitulum nec domesticum nec Provinciale teneri possit, — solus Provincialis ad generale Capitulum accedat, sicque tamen laborantem Provinciam legitime et canonice repræsentare declaretur.

III. Ut in singulis Congregationis Vice-Provinciis,— quæ sex numerantur: Hispanica, Americana-Limana, Americana ad Bonas Auras, Surinamensis, Canadensis et Australiana, — habitis ad normam Constitutionum Capitulis domesticis, duo illi Patres, qui in qualibet Communitate ad Capitulum Provinciale electi fuerint Vocales, pergant non ad longe remotam ipsius Provincialis residentiam (quod sine ingentibus expensis fieri non posset) sed ad propinquiorem sedem proprii Vice-Provincialis; ubi, servatis iis normis, quas de Capitulo Provinciali Constitutiones statuunt, Capitulum teneatur Vice-Provinciale. In quo tamen (ad exemplum eorum, quæ apud alia Instituta in hujusmodi Missionibus fieri solent) unus

tantum eligatur Suffragator (cum eventuali Supplente) qui, solus ex Vice-Provincia, respectivo Provinciali comes adjungatur, et Romæ in Capitulo generali propriam Vice-Provinciam repræsentet, et legitime ac canonice repræsentare declaretur.

Pro qua gratia.

Vigore specialium facultatum a SSm̃o Domino Nostro concessarum, Sacra Congregatio Eminentissimorum et Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium Negotiis et Consultationibus Episcoporum et Regularium præposita, attentis expositis, P. Rectori Majori enunciatæ Congregationis petitas dispensationes benigne hac vice tantum impertita est. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Romæ, 26. Junii 1893.

(L. † S.) J. Card. Verga Præf.

A. Trombetta Pro-Secretarius.

371.

Rescriptum S. Congr. Episcoporum et Regularium de die 26. Junii 1893, quo Rm̃o P. Generali facultas conceditur Capitulum generale indicendi. [1])

Beatissime Pater,

Nicolaus Mauron, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, et qui cum eo nomen infra apponunt Consultores generales et generalis Procurator, ad pedes Sanctitatis Vestræ provoluti, humillime exponunt, in votis esse sibi, ut generale Instituti Capitulum proxime celebretur.

Ejusmodi Capitulum, per Regulam a Summo Pontifice Benedicto XIV. approbatam, singulis nonis annis indicitur. Indictum tamen, per elapsa decennia, et celebratum non fuit; tum quia, principio, nulla id ratio peculiaris postulare videbatur; tum quia deinceps, sub die 16. Junii anni 1873, editum est Decretum, quo S. Con-

---

[1]) Exstat Documentum originale.

gregatio Episcoporum et Regularium, ob luctuosam rerum mutationem quæ in alma Urbe supervenerat, generalia Religiosorum Capitula suspensa declarabat.

Nunc vero, cum Institutum SSmi Redemptoris interea late sit propagatum, et opportunum videatur variis providere necessitatibus, quas temporum et locorum ratio induxit; cum insuper Orator ætate multum provectus, jamdudum ægrotet, Sanctitati Vestræ humillime supplicatur, ut facultatem benigne tribuat, qua Congregatio SSmi Redemptoris, quam primum per locorum distantiam fieri poterit, Capitulum generale Romæ congregare et celebrare valeat.

Pro qua gratia.

Vigore specialium facultatum a Sanctissimo Domino Nostro concessarum, Sacra Congregatio Eminentissimorum et Reverendissimorum S. R. E. Cardinalium Negotiis et Consultationibus Episcoporum et Regularium præposita, P. Rectori Majori enunciatæ Congregationis Oratori, petitam facultatem indicendi Capitulum Generale benigne impertita est. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Romæ, 26. Junii 1893.

(L. † S.) J. Card. Verga Præf.

A. Trombetta Pro-Secretarius.

372.

Rescriptum S. Pœnitentiariæ de die 17. Augusti 1893, quo conceduntur facultates Rmo Vicario Generali durante munere absolvendi publicos hæreticos et publice dogmatizantes. [1])

Eminentissime et Reverendissime Domine,

Mathias Raus, Congregationis SSmi Redemptoris Vicarius Generalis, sacram Eminentiæ Tuæ Purpuram reverenter osculans, ea quæ sequuntur humillime exponit.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

Ex benigna S. Pœnitentiariæ concessione, Congregatio SSmi Redemptoris jam a pluribus annis gaudet facultatibus in Folio ejusdem S. Pœnitentiariæ typo impressis, una cum speciali facultate absolvendi etiam publicos hæreticos et publice dogmatizantes. Per concessionem porro diei 2. Augusti 1878, eædem Facultates, a S. Pœnitentiaria juxta constitutionem „Apostolicæ Sedis“ redactæ, denuo benigne impertitæ fuerunt „ad Quinquennium Superiori Generali Congregationis SSmi Redemptoris, quibus, sive per se, sive per alios ejusdem Congregationis sacerdotes sibi subjectos et benevisos, dummodo ab Ordinariis locorum fuerint approbati ad excipiendos Fidelium confessiones, in actu sacramentalis confessionis et pro foro conscientiæ uti valeant; ita tamen, ne debeant illas cuilibet manifestare, nisi necessitas aut utilitas id exegerit“. — Confirmata etiam fuit specialis facultas „absolvendi, extra Italiam dumtaxat, Catholicos qui publice hæresim protulere, vel publice dogmatizarunt“. — Quæ quidem Facultates, per alia Rescripta ejusdem S. Pœnitentiariæ diei 27. Julii 1883 et 6. Augusti 1888, ad nova Quinquennia concessæ iterum et prorogatæ fuerunt.

Cum autem postremæ concessionis tempus sit elapsum, Orator Eminentiæ Tuæ Reverendissimæ instanter supplicat, ut, attentis peculiaribus temporum circumstantiis in quibus versamur, et attento zelo, quo Patres nostri, non modo in Europa, sed et in dissitissimis quoque aliis regionibus sacro ministerio vacant, tum dictam Facultatum Pagellam, tum memoratam specialem facultatem ad novum Quinquennium concedere et prorogare dignetur.

Pro qua gratia.

Sacra Pœnitentiaria de speciali et expressa Apostolica Auctoritate Dilecto in Christo Mathiæ Raus Vicario Generali Congregationis SSmi Redemptoris facultates, de quibus in precibus, prædefuncto Superiori Generali ab hac S. Pœnitentiaria jam impertitas, servata in omnibus

illarum forma ac tenore, durante prædicto Vicarii munere, benigne communicat.

Datum Romæ in S. Pœnitentiaria die 17. Augusti 1893.

(L. † S.) N. Averardius S. P. Regens.
R. Celli S. P. Substitutus.

373.

Rescriptum S. Congr. Indulgentiarum de die 10. Januarii 1894, quo prorogantur Indulgentiæ ante Cruces Missionum lucrandæ ad septennium.[1])

Beatissime Pater,

Mathias Raus, Congregationis SSm̃i Redemptoris Vicarius Generalis, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit quæ sequuntur.

Eadem Congregatio, inde ab anno 1851, facultatem ab Apostolica Sede obtinuit, vi cujus ipsius sacerdotes, peracto alicubi de Ordinariorum consensu S. Missionis curriculo, Crucibus, quæ tum erigi solent, applicare valerent partialem Indulgentiam septem annorum totidemque quadragenarum; dummodo Christifideles, ante easdem Cruces, Salutationem Angelicam septies, corde saltem contrito, recitarent. Et hæc quidem facultas de septennio in septennium prorogata, ultima vice ab hac S. Congregatione Indulgentiis sacrisque Reliquiis præposita, concessa est Instituto SSm̃i Redemptoris sub die 13. Januarii 1887.

Cum igitur terminus postremæ concessionis instet, cumque Fideles soleant, diebus præsertim festivis, coram his Crucibus orare, qua pia consuetudine fructus peractarum Missionum apprime conservatur, humilis Orator Sanctitati Vestræ supplicat, ut præfatam Concessionem ad *aliud* benigne *Septennium* impertire et prorogare dignetur.

Pro qua gratia.

---

[1]) Exstat. Documentum originale.

Vigore specialium facultatum a Sanctissimo Dño N. Leone Papa XIII. tributarum, S. Congregatio Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præposita benigne annuit pro petita prorogatione ad aliud septennium a data præsentium computandum, servata forma et tenore præcedentis concessionis. Præsenti valituro absque ulla Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis die 10. Januarii 1894.

(L. † S.) Fr. Ignatius Card. Persico Præfectus.
† A. Archiepisc. Nicopolit. Secretarius.

374.

Rescriptum S. Pœnitentiariæ de die 12. Martii 1894, quo facultas absolvendi Milites et Officiales civiles, qui Gubernio italico illicitum præstiterunt juramentum, ad annum prorogatur. [1])

Beatissime Pater,

Mathias Raus, electus modo Superior Generalis Congregationis SSm̃i Redemptoris, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime supplicat, ut quam suus prædecessor inde a die 2. Augusti 1878 a S. Pœnitentiaria obtinuit facultatem, quæque singulis sequentibus annis ei prorogata fuit, absolvendi nempe, sive per se, sive per alios ejusdem Congregationis Confessarios, sub certis quibusdam conditionibus, tum laicos, tum ecclesiasticos, qui rebellioni Ditionis Pontificiæ quocumque modo cooperati fuerint, nec non milites, qui contra eamdem Ditionem arma tulerint aut dimicarint; itemque Officiales solutæ militiæ nationalis atque Officiales ac milites exercitus italici, nec non Officiales civiles (Impiegati) qui Gubernio italico illicitum juramentum præstiterunt, eadem facultas dicto Oratori benigne concedatur et prorogetur.

Pro qua gratia.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

Sacra Pœnitentiaria de speciali et expressa Apostolica Auctoritate, sic annuente Sanctissimo D. N. Leone Papa XIII., Dilecto in Christo Mathiæ Raus Superiori Generali Congregationis SSm̃i Redemptoris facultates, de quibus in precibus, defuncto ejus prædecessori jam impertitas, servata in omnibus illarum forma ac tenore, ad annum benigne in Domino concedit.

Datum Romæ in S. Pœnitentiaria die 12. Martii 1894.

(L. † S.) N. Averardius S. P. Regens.
R. Celli S. P. Substitutus.

375.

Rescriptum S. Pœnitentiariæ de die 12. Martii 1894, quo facultates in Folio ejusdem S. Congregationis contentæ ad quinquennium prorogantur. [1])

Eminentissime, Reverendissime Domine,

Mathias Raus, electus modo Superior Generalis Congregationis SSm̃i Redemptoris, sacram Eminentiæ Tuæ Purpuram reverenter osculans, sequentia humillime exponit.

Ex benigna S. Pœnitentiariæ concessione, Congregatio nostra jam a plurimis annis facultatibus gaudet in Folio ejusdem S. Pœnitentiariæ typo expressis, una cum speciali facultate absolvendi etiam publicos hæreticos et publice dogmatizantes. Per concessionem porro diei 2. Augusti 1878, eædem Facultates, a S. Pœnitentiaria juxta Constitutionem „Apostolicæ Sedis“ redactæ, denuo fuerunt benigne impertitæ „ad quinquennium Superiori „Generali Congregationis SSm̃i Redemptoris, quibus, sive „per se, sive per alios ejusdem Congregationis Sacerdo„tes sibi subjectos et benevisos, dummodo ab Ordinariis „locorum fuerint approbati ad excipiendas Fidelium con„fessiones, in actu sacramentalis confessionis et pro foro „conscientiæ uti valeant; ita tamen, ne debeant illas

1) Exstat Documentum originale.

„cuilibet manifestare, nisi necessitas aut utilitas id ex-„egerit". Confirmata etiam fuit specialis facultas „ab-„solvendi, extra Italiam dumtaxat, Catholicos qui publice „hæresim protulere vel publice dogmatizarunt". Quæ quidem facultates, successive ad alia quinquennia prorogatæ, die 17. Augusti 1893, prædicto Oratori, qui tum Vicarius Generalis Congregationis erat, durante hoc Vicario munere, concessæ fuerunt.

Idem igitur Orator, qui die 1. Martii hujus anni 1894 a Capitulo generali Romæ congregato Superior generalis Congregationis SSmi Redemptoris electus est, nunc Eminentiæ Tuæ Reverendissimæ instanter supplicat, ut, attentis peculiaribus temporum circumstantiis in quibus versamur, attentoque zelo quo Patres nostri non modo in Europa sed in aliis quoque mundi partibus sacrum ministerium exercent, tum dictam Facultatum Pagellam, tum memoratam specialem facultatem ad novum quinquennium benigne concedere et prorogare dignetur.

Pro qua gratia.

Sacra Pœnitentiaria, de speciali et expressa Apostolica Auctoritate, sic annuente SSmo D. N. Leone Papa XIII. Dilecto in Christo Mathiæ Raus Superiori Generali Congregationis SSmi Redemptoris facultates, de quibus in precibus, defuncto ejus prædecessori jam impertitas, servata in omnibus illarum forma ac tenore, ad quinquennium benigne in Domino concedit.

Datum Romæ in S. Pœnitentiaria die 12. Martii 1894.

(L. † S.) N. Averardius, S. P. Reg.
R. Celli S. P. Substitutus.

376.

Rescriptum S. Congregationis super Statu Regularium de die 18. Julii 1894, quo Suspensio Decretorum anni 1848 quoad receptionem et professionem Novitiorum ad quinquennium prorogatur.[1])

Beatissime Pater,

Mathias Raus, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, humillime exponit quæ sequuntur.

Statim a promulgatione Decretorum, quæ die 25. Januarii 1848 a S. Congr. super statu Regularium lata fuere de recipiendis ad habitum et professionem Candidatis, Congregatio SSm̃i Redemptoris ab eorum observantia dispensata fuit; relicta ei facultate sequendi, hac in re, quæ propriæ Regulæ accuratissime statuunt. Quæ dispensatio usque ad annum 1879 sine ulla interruptione aut immutatione concessa semper fuit et prorogata. Prædicto autem anno, cum ultima concessio exspirasset, de speciali Mandato Sanctitatis Vestræ res ad novum examen revocata est; atque inspectis tum longiore supplici libello a Congregatione SSm̃i Redemptoris porrecto, tum sapientissimis cautelis, quæ in Regulis nostris, a S. Sede approbatis, pro admissione et professione Novitiorum præscriptæ sunt atque ad amussim servantur, Sanctitas Vestra, per Rescriptum S. Congr. Epp. et Reg. sub die 12. Julii 1879 „attentis peculiaribus circumstantiis in „casu occurrentibus, benigne annuit precibus Superioris „Generalis Congregationis SSm̃i Redemptoris pro petita „prorogatione enunciati Indulti ad quinquennium, si „tamdiu circumstantiæ præsentes perduraverint; onerata „ejusdem Superioris generalis conscientia, et servata in „reliquis forma et tenore prioris concessionis. Mandavit „tamen Sanctitas Sua ut, in admissione juvenum Postu„lantium ad Novitiatum, hæc fiat auditis prius Consul„toribus generalibus atque de eorum consensu, ad hoc

[1]) Exstat Documentum originale.

„ut præscriptiones Decreti: „Regularis disciplinæ“ me„liori quo fieri poterit modo serventur. Memoratis De„cretis S. Congr. super statu Regularium aliisque con„trariis quibuscumque non obstantibus“.

Hæc concessio a Sanctitate Vestra per Rescripta S. Congr. Epp. et Reg. diei 18. Julii 1884 et 17. Julii 1889 ad alia successive quinquennia benigne fuit prorogata. Cum autem terminus postremæ concessionis instet et supradictæ circumstantiæ peculiares etiamnum perdurent, Orator Sanctitati Vestræ humillime et instantissime supplicat, ut præfatam Dispensationem juxta formam et tenorem Rescripti diei 12. Julii 1879 ad aliud benigne quinquennium concedere et prorogare dignetur.

Pro qua gratia.

Ex audientia SSm̃i habita ab infrascripto Pro-Secretario S. Congr. super statu Regularium sub die 6. Julii 1894 Sanctitas Sua, attentis expositis, benigne annuit precibus Superioris Generalis pro petita prorogatione ad aliud quinquennium, servata in reliquis forma ac tenore præcedentis rescripti. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Romæ, 18. Julii 1894.

(L. † S.) S. Trombetta, Pro-Secretarius.

377.

Rescriptum S. Congregationis Episcoporum et Regularium de die 18. Decembris 1894 quoad Confessarios Nostrorum. [1])

Beatissime Pater,

Mathias Raus, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, sequentia humillime exponit.

In Capitulo generali, hoc vertente anno 1894 in Urbe celebrato, agitatum est dubium circa validitatem Confessionum a Nostris peractarum Confessario ab Ordinario quidem, sed non a Superioribus approbato: quod

[1]) Exstat Documentum originale.

tamen, ob negotii gravitatem, proprio jure resolvere ausum non est, attenta præcipue decisione S. Congregationis Episcoporum et Regularium de die 23. Septembris 1881 in simili Causa Congregationis Missionis; sed Sanctitati Vestræ submittendum Rectori Majori commisit.

Constitutiones et Regulæ a Benedicto XIV. approbatæ, quod attinet ad hoc punctum, hæc habent: „Sacerdotes . . . semel saltem per hebdomadam confitebuntur, „et Rector Domus hunc in finem cum Consultoribus „suis duos Confessarios designabit“. — In quem locum Capitulum generale anni 1764, cui præfuit ipse Fundator noster S. Alphonsus Maria de Ligorio, statuit quæ sequuntur: „Non quivis extraneorum Confessarius etiam „Nostrorum confessiones, domi, audire poterit, nisi ex„pressam facultatem a Rectore obtinuerit. Rector autem „hanc facultatem non concedet nisi iis, qui sacerdotes „Congregationem ingressi sunt et quinque annos a pro„fessione in ea vixerint; inter illos autem qui non sa„cerdotes ingressi sunt, licet etiam sex annos sacerdotii „numerent, iis dumtaxat eam facultatem concedet, quos „coram Deo maximo fore Familiæ bono atque utilitati „judicabit. Attamen in cujusque Congregati arbitrio „positum est, præter duos Confessarios vi Regulæ desi„gnatos, cuivis antea approbato confiteri.“

Cum equidem, hac ætate, Congregatio nostra nondum privilegio Exemptionis frueretur, in aprico est, hæc dicta de liceitate, non vero de validitate hujusmodi confessionum intelligenda esse. Sed exinde, Apostolicæ Sedis benignitate, scilicet a Pio VI. s. m. per Breve „Sacrosanctum Apostolatus officium“ de die 21. Augusti 1789, et a Pio VII. s. m. per Breve „Qui sicut boni“ de die 16. Septembris 1807, Congregatio nostra plenam exemptionem a jurisdictione Ordinariorum consecuta est, quemadmodum S. Congregatio Episcoporum et Regularium die 16. Septembris 1864 juridice declaravit. Hoc tamen non obstante, Capitulum generale, in Urbe habitum anno 1855, sequenti modo Statutum supra allega-

tum Capituli 1764 explicavit et ampliavit: „Non quivis „extraneorum Confessarius etiam Nostrorum confessiones „domi licite audire poterit, nisi expressam facultatem a „Rectore obtinuerit . . . . Confessio autem uni ex Nostris ab Ordinario tantum approbato, aut Confessario „extraneo facta, valida quidem, at sine justa causa illi„cita est.“

Dubium igitur, quod Sanctitati Vestræ solvendum humillime proponitur, hoc est: Utrum Congregationis nostræ Alumni stare possint Decreto Capituli generalis anni 1855 supra relato; an potius ab eo recedere debeant, ratione habita privilegii Exemptionis, ita ut quivis Confessarius Nostrorum indigeat approbatione Superioris, non tantum pro liceitate, sed etiam pro validitate confessionis? — Et Deus etc.

Eadem vero Sacra Congregatio propositum sibi dubium hoc solvit Rescripto:

Sacra Congregatio Emorum et Rmorum S. Rom. Eccl. Cardinalium negotiis et consultationibus Episcoporum et Regularium proposita, — præ oculis habita resolutione in plenario Consessu ab Emis Patribus emissa pro Congregatione Missionis, a S. Vincentio de Paulo nuncupata, in Causa „Taurinen. et Montis Pessulan. super facultate audiendi confessiones Regularium“ diei 23. Septembris 1881; in qua, proposito dubio: „Se un membro della Società de' Signori della Missione possa, senza il permesso de' suoi Superiori, confessarsi validamente da un sacerdote estraneo approvato, anche quando potrebbe facilmente avere un sacerdote Confessore nella Società“ [1]) rescriptum fuit „negative“ — respondendum censet, prout respondet in casu: „Standum esse præfatæ resolutioni.“

Datum Romæ ex Secretaria S. Congregationis Episcoporum et Regularium, hac die 18. Decembris 1894.

(L. † S.) J. Card. Verga, Præf.

A. Trombetta, Pro-Secretarius.

---

[1]) Scilicet: „An membrum Societatis Sacerdotum Missionis possit, sine licentia suorum Superiorum, valide confiteri apud sacerdo-

378.

Communicatio Ordinis Prædicatorum de die 19. Decembris 1894 circa Sodalitatem Ss. Rosarii et benedictionem Rosariorum.[1])

Reverendissimo Patri Mathiæ Raus, Superiori Generali et Rectori Majori Congregationis SSmi Redemptoris cæterisque ejusdem Congregationis Presbyteris Nos Frater Andreas Frühwirth totius ordinis Prædicatorum Magister Generalis et Servus salutem et zeli ad Propagationem SS. Rosarii Augmentum.

Notum et apud omnes pervulgatum est, quod Sacratissimi Rosarii piæ recitationi jam a puerilibus annis assuetus, postea hujus devotionis cultorem egregium propagatoremque se præbuerit Sanctissimus Congregationis SSmi Redemptoris Conditor et Parens, Alphonsus Maria de Ligorio. Siquidem, in omni vita sua, duas Rosarii Coronas, unam scilicet interius collo, alteram vero exterius zonæ appensam fideliter retinuit, votumque Rosarii quotidie recitandi emissum constanter Deo reddidit. Demum ad supremos provectus annos, cum senectutis gravitate tardus viribusque impar, Sacra peragere amplius non valeret, impetrata gaudens commutatione, quotidianam Rosarii recitationem pro divini Officii debito, devotissime persolvit; et sic, quæ semper colere et docere sategerat, Jesu et Mariæ contemplans mysteria, piissime in amplexu Domini Redemptoris sui obdormivit.

Unde non mirum est si Filii, vestigia Patris prementes, doctrinamque Magistri sui tanquam discipuli fideliter sectantes, eamdem SSmi Rosarii devotionem, a S. Doctore in variis operibus tantopere commendatam, inter se fovere et in Fideles diffundere totis viribus curant, atque hanc a patriis moribus susceptam retinent consuetudinem, ut in Missionibus ante solemniorem con-

---

tem extraneum approbatum, etiamsi facile posset habere sacerdotem Confessarium in eadem Societate?"

[1]) Exstat Documentum originale.

cionem mysteria SSmi Rosarii coram populo publice proponant et exponant. — Quapropter Reverendissimus Pater Nicolaus Mauron, olim Congregationis SSmi Redemptoris Præpositus Generalis, ut suorum Religiosorum consilia studiaque juvaret, a Decessoribus Nostris, felicis recordationis, Reverendissimis Patribus Fratre Alexandro Vincentio Jandel et Fratre Maria Josepho Larroca facultates ad propagandam SSmi Rosarii devotionem petiit ac impetravit. Cum autem circa hujusmodi concessiones recenter orta sint dubia, Reverendissimus Pater Mathias Raus, in Superiorem Generalem Congregationis SSmi Redemptoris nuperrime electus, ut de impetratis certior esset, denuo ad Nos vota sua precesque direxit.

Nos igitur in testimonium peculiaris benevolentiæ, qua erga SSmi Redemptoris Congregationem afficimur, concessiones a Decessoribus Nostris factas extendentes, vi Constitutionis S. Pii V. „Consueverunt Romani Pontifices“ sub die 17. Septembris 1569 datæ, omnibus Presbyteris Congregationis SSmi Redemptoris, dummodo juxta leges sui Instituti ad audiendas confessiones sint approbati, facultatem impertimus, ut omni tempore, ubique terrarum, locis dumtaxat exceptis, ubi sunt Domus Fratrum Ordinis Prædicatorum, sive intra, sive extra Domus Congregationis SSmi Redemptoris reperiantur, sive publice sive privatim, nullo super hoc consensu Ordinarii loci requisito, Christifideles utriusque sexus Societati SSmi Rosarii adscribere, dummodo tamen novorum Sodalium nomina transmittantur regesto alicujus Confraternitatis SSmi Rosarii canonice erectæ inscribenda, simulque Coronas ex quinque, decem vel quindecim decenariis coalescentes, Rosas et Candelas SSmi Rosarii cum formulis de more præscriptis benedicere valeant.

Cæterum in omnibus ac in singulis Congregationis SSmi Redemptoris Alumnis spem Nostram reponimus et valde confidimus, fore ut, exemplorum sanctissimi Patris et Doctoris Alphonsi Mariæ de Ligorio haud immemo-

res, Missionarii Marialis Rosarii devotionem ubique propagare, piasque ejus Sodalitates aut instaurare aut de novo erigere pro viribus constanter curent ac satagant.

In quorum fidem his patentibus Litteris, sigillo Nostro munitis, manu propria subscripsimus.

Datum Romæ ex Ædibus Nostris ad S. Sebastianum, die 19. Decembris 1894.

Fr. Andreas Frühwirth, Magister Generalis.
(L. † S.) Fr. Dominicus Maria Scheer,
(Reg. fol. 94.) Prov. Scotiæ, Magister ac Socius.

379.

Rescriptum S. Congregationis Rev. Fabricæ S. Petri de die 29. Januarii 1895, concedens facultates necessarias Rmo P. Generali tam ad transferendas Missas manuales, quam ad differendas easdem ad sex menses.[1])

Beatissime Pater,

Mathias Raus, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, pedibus Sanctitatis Vestræ advolutus, humillime exponit quæ sequuntur.

Per Rescriptum S. Congr. Rev. Fabricæ S. Petri, datum sub die 24. Januarii 1885 Sanctitas Vestra Superiori Generali nostri Instituti benigne ad decennium facultatem tribuit, ut missæ manuales, uni alterive ex nostris Ecclesiis a Fidelibus oblatæ, si forte pro numero Patrum iis ecclesiis addictorum abundantiores essent, ab aliis quoque Instituti sacerdotibus vel etiam ab extraneis celebrari possent, dummodo populi commoditati non officeretur; utque ad exequendam earumdem Missarum celebrationem, quæ sæpe ex longinquis regionibus proveniunt, dilatio posset concedi sex mensium, comprehensis duobus Conciliaribus; iis tantum exceptis Missis, pro quibus eleemosynæ offeruntur, ut stata die specialem ob causam applicentur.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

Cum autem præfatum Rescriptum proxime expiret, Orator humillime Sanctitati supplicat, ut illud sub eodem tenore ad aliud Decennium concedere et prorogare benigne dignetur.

Quod etc.

Ex Audientia SSmi. Die 29. Januarii 1895.

SSmus, attentis expositis a Superiore Generali, arbitrio et conscientiæ ejusdem facultates remisit necessarias et opportunas, ut introscriptum Indultum diei 24. Januarii 1885 prorogare juxta præcedentem formam possit ac valeat per aliud decennium. Contrariis haud obstantibus quibuscumque.

(L. † S.) † F. M. Archiepisc. Melitenens.
a Secretis.

380.

Rescriptum S. Pœnitentiariæ de die 11. Martii 1895, quo facultas absolvendi Milites et Officiales civiles, qui Gubernio italico illicitum præstiterunt juramentum, ad annum prorogatur. [1])

Beatissime Pater,

Mathias Raus, Congregationis SSmi Redemptoris Superior Generalis, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, prorogationem humillime petit facultatum, sibi anno superiore 1894, die 12. Martii, concessarum a S. Pœnitentiaria, „absolvendi nempe, sive per se, sive per alios ejusdem Congregationis Confessarios, sub certis quibusdam conditionibus, tum laicos, tum ecclesiasticos, qui rebellioni Ditionis Pontificiæ quocumque modo cooperati fuerint, nec non milites, qui contra eamdem Ditionem arma tulerint aut dimicarint; itemque Officiales solutæ militiæ nationales atque officiales ac milites exercitus italici nec non Officiales civiles (Impiegati) qui Gubernio italico illicitum juramentum præstiterint: —

[1]) Exstat Documentum originale.

pro forma ac tenore, quo hæ facultates prædecessori Oratoris impertitæ semper fuerunt".

Pro qua gratia.

Sacra Pœnitentiaria de speciali et expressa Apostolica Auctoritate, Dilecto in Christo Superiori Generali Oratori facultates de quibus in precibus jam alias Eidem impertitas, servata in omnibus illarum forma ac tenore ad alium annum benigne prorogat atque confirmat.

Datum Romæ in Sacra Pœnitentiaria die 11. Martii 1895.

(L. † S.) N. Averdarius S. P. Regens.
R. Celli S. P. Substitutus.

Prorogatur ad alium annum die 11. Martii 1896.

A. Carcani S. P. Regens.
R. Celli S. P. Substitutus.

Prorogatur ad alium annum die 1. Aprilis 1897.
Et sic deinceps usque in præsens.

381.

Indultum S. Congr. Indulgentiarum de die 24. Augusti 1895, quo conceditur dispensatio a nova benedictione pro Scapulari SSm̃æ Trinitatis.[1])

Beatissime Pater.

Fr. Stephanus a S. Corde Mariæ, Ordinis SSm̃æ Trinitatis Congregationis Hispanicæ Commissarius Apostolicus ad pedes S. V. humiliter provolutus exponit, adscriptos sodalitati SSm̃æ Trinitatis parvum habitum seu Scapulare ex lana alba confectum cruce rubra et cærulea decoratum ab aliquo Ordinis Superiore benedictum sumere et super se gestare; verum quum Scapulare hujusmodi attritum vel consumptum fuerit, et aliud assumatur, de novo benedici debet, prouti expresse edicitur in Summario Indulgentiarum concessarum sodalibus SSm̃æ Trinitatis sub pœna amissionis Indulgentiarum.

---

[1]) Acta S. Sedis vol. XXVIII. pag. 256.

Id tamen causa est, ut plures Christifideles prædictæ sodalitati adscripti sæpe sæpius priventur Indulgentiis eidem concessis. Nam non semper præsto sunt cuique fideli indigenti novo Scapulari Superiores Ordinis SSmæ Trinitatis aut alii Sacerdotes etiam sæculares de eorumdem Superiorum licentia, qui illud benedicere queant. Quare ut bono spirituali adscriptorum provideatur, Orator supplex adit S. V., quatenus huic legi iterum benedicendi novum Scapulare post primum a Sodalibus assumptum, benigne derogare dignetur, ita ut in posterum quicumque eorum primum Scapulare susceperit benedictum, si hoc ita attritum vel consumptum fuerit, ut primam formam amiserit, aliud ipsis assumere detur, etiam non benedictum absque amissione Indulgentiarum; et ita etiam uniformitas habebitur quoad hoc Scapulare, cum omnia aliarum diversarum Confraternitatum Scapularia non benedicantur nisi prima vice tantum, idest quando primitus imponuntur, facta cuilibet adscriptorum potestate aliud postea assumendi absque nova benedictione. Et Deus etc.

S. C. Indulgentiis sacrisque Reliquiis præposita, utendo facultatibus, a SS. D. N. Leone PP. XIII. sibi specialiter tributis, attentis expositis, et præsertim, ut etiam quoad Scapulare SSmæ Trinitatis inducatur uniformitas pro aliis, et in primis pro Carmelitico, exsistens, quæ nonnisi prima vice benedicuntur, idest quando primitus Christifidelibus imponuntur, benigne annuit pro gratia juxta preces. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem Sacræ Congregationis die 24. Augusti 1895.

Fr. Ignatius Card. Persico Præfectus.

† Alex. Archiep. Nicopol. Secretarius.

382.

Rescriptum S. Congr. Indulgentiarum de die 13. Aprilis 1896, quo visitantibus Ecclesiam Nuceriæ Paganorum, in quo exuviæ S. Alphonsi asservantur, semel in anno Indulgentia plenaria, et semel quolibet anni die 300 dies Indulgentiarum conceditur.[1])

Beatissime Pater,

Hercules Barbarulo, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior præpositus Provinciæ Neapolitanæ, ad pedes S. V. provolutus humillime supplices preces porrigit. Cum vix non singulis anni diebus devoti peregrini non tantum ex vicinis sed etiam ex dissitis regionibus Nuceriam Paganorum accurrant, S. Alphonsum Mariam de Ligorio, cujus exuviæ sacræ ibidem requiescunt, veneraturi ejusque patrocinium imploraturi pro animæ corporisque necessitatibus, hinc Orator S. V. fidenter supplicat, ut in horum gratiam concedere dignetur Indulgentiam plenariam quotidianam perpetuam a devotis peregrinantibus semel in anno, et Indulgentiam trecentorum dierum singulis diebus semel sub consuetis Ecclesiæ conditionibus lucrandam.

Et Deus, etc.

S. Congregatio Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præposita, utendo facultatibus a SSm̃o D. N. Leone Papa XIII. sibi specialiter tributis, omnibus utriusque Sexus Christifidelibus vere pœnitentibus, confessis ac S. Comunione refectis, qui Ecclesiam, in qua asservantur sacræ exuviæ præfati S. Episcopi Conf. et Ecclesiæ Doctoris devote visitaverint, ibique per aliquod temporis spatium juxta mentem Sanctitatis Suæ pias ad Deum preces effuderint, plenariam Indulgentiam quotidianam, idest semel tantum in singulis annis quocumque die uniuscujusque Christifidelis arbitrio eligendo defunctis quoque applicabilem benigne concessit. Insuper eadem S. C. Christifidelibus corde saltem contrito ac devote visitantibus eamdem

[1]) Documentum originale asservatur Nuceriæ Paganorum.

Ecclesiam, et coram prædictis exuviis orantibus Indulgentiam tercentum dierum semel qualibet anni die lucrandam clementer elargita est. Præsenti *in perpetuum* valituro absque Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis die 13. Aprilis 1896.

(L. † S.) A. Card. Steinhuber Præfectus.

† A. Archiep. Nicopolit. Secretarius.

383.

Communicatio Ordinis Excalceatorum SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum circa Scapulare et Trisagium SS. Trinitatis die 21. Decembris 1896 in perpetuum concessa.[1])

Benedicta sit Sanctissima Trinitas.

Pater Fr. Gregorius a Jesu et Maria
Minister Generalis Ordinis Excalceatorum SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum etc.

Gloriam Augustissimæ Triadis, atque devotionem erga tam ineffabile Mysterium, quemadmodum nostri Officii ratio postulat, ac nostri status professio exigit, promovere cupientes, per præsentes facultatem facimus admodum Reverendo Domino D. Mathiæ Raus Congregationis SSm̃i Redemptoris Superiori Generali ac Rectori Majori, ejusque successoribus, cum facultate subdelegandi quemcumque dictæ Congregationis, in perpetuum, quatenus possit benedicere Trisagia Sanctissimæ Trinitatis, et nostri Sacri Ordinis Scapularia, rubei cæruleique coloris Cruce insignita, eaque imponere quibuslibet, utriusque sexus honestis personis, (dummodo ibi non sit Conventus prædicti Ordinis, vel Confraternitas canonice erecta, et aggregata nostræ Religioni) quæ pro sua devotione secum portare desideraverint, atque in libro apud se retento adscribere, eisque sic indutis et

[1]) Documentum originale asservatur.

adscriptis, Absolutionem Generalem diebus a Sede Apostolica nobis concessis, et plenariam indulgentiam in mortis articulo constitutis impertiri, juxta formam in nostro Ordine consuetam. Quo tempore remittat eleemosynas, a Fidelibus oblatas, Nobis, ut in Redemptionem Captivorum expendantur.

Datis Romæ in N. Conventu Generalitio Sancti Chrysogoni in Urbe, manu nostra subscriptis, sigillique nostri Officii impressione munitis die 21. Decembris Anno Dñi 1896.

Communicatio Indulgentiarum sive Absolutio fiet diebus sequentibus.

Januarii die 28. in festo S. Agnetis Secundo.
Februarii die 8. in festo S. P. N. Joannis de Matha.
Februarii die 14. in festo B. P. Joannis Bapt. a Conceptione.
Feria quarta Cinerum.
Feria quinta majoris Hebdomadæ.
Dominica SS. Trinitatis.
Julii die 5. in festo S. Michaelis a Sanctis.
Novembris die 20. in festo S. P. N. Felicis Valesii.
Novembris die 25. in festo S. Catharinæ Virg. et Mart.

Formulas benedicendi Trisagia et Scapularia invenies in Summario Ordinis.

(L. † S.) P. Fr. Gregorius a Jesu et Maria,
Minister Generalis.

P. Fr. Seraphim a Cruce,
Secretarius Generalis.

384.

Communicatio Ordinis Servorum B. M. V. circa Scapulare et Coronam septem Dolorum die 20. Januarii 1897 ad Decennium concessa. [1])

Fr. Joannes Angelus M. Pagliai
Sacræ Theologiæ humilis Professor ac totius Ordinis Servorum B. M. V. Prior Generalis.

Dilecto Nobis in Christo Rm̃o P. Mathiæ Raus Congregationis SSm̃i Redemptoris Superiori Generali ac Rectori Majori Salutem in Domino.

Quum a Sancta Apostolica Sede Nobis auctoritas demandata sit communicandi Christifidelibus Indulgentias et spirituales gratias Confraternitati Septem Dolorum B. M. V. Parentis nostræ ab eadem jam concessas: tenore præsentium Tibi ac Successoribus Tuis p. t. existentibus potestatem facimus benedicendi Coronas eorumdem Septem Dolorum, necnon parvum habitum ejusdem mœstissimæ Matris, eumque imponendi Christifidelibus utriusque sexus cum omnibus Indulgentiis et gratiis spiritualibus, quibus Confratres præfatæ Sodalitatis gaudent, modo in libro alicujus Societatis jam canonice a Nobis vel a Prædecessoribus nostris erectæ inscribantur. Insuper Tibi ac Successoribus Tuis, uti supra, auctoritatem concedimus, eisdem Fidelibus, quibus habitum hujusmodi imposueris, quique illum devote gestaverint, in articulo mortis constitutis, Plenariam Absolutionem impertiendi. Demum Tibi ac his, de quibus supra, facultatem concedimus subdelegandi omnes præfatas facultates aliis Sacerdotibus Tuæ Congregationis tantum, ac servatis ceteris de jure servandis.

Præsentibus valituris, quovis loco, ubi non adsunt Fratres Ordinis Nostri *ad Decennium.* In quorum fidem etc.

Romæ ex Conventu nostro S. Marcelli die 20. Jan. 1897.

(L. † S.) Fr. Joannes Angelus M. Prior Generalis.
Fr. Prosper M. Bernardi Pro-Secretarius.

Reg. Lib. Soc. pag. 151.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

385.

Rescriptum Pontificium Sacræ Congregationis Indulgentiarum de die 25. Martii 1897 facultatem Scapulare Immac. Conceptionis B. M. V. benedicendi et Christifidelibus imponendi in perpetuum concedens.[1])

Beatissimo Padre,

La Congregazione del SS̃mo Redentore, la quale ha per Patrona principale Maria SS̃ma sotto il titolo del suo Immacolato Concepimento, ricevette dai PP. Teatini, fin dai tempi di S. Alfonso la facoltà con autentici documenti, d' imporre ai fedeli lo scapolare dell' Immacolata Concezione; e di tale facoltà si sono regolarmente serviti i nostri fin' ora, così in Italia come fuori.

Una pratica così universalmente osservata, tanto nelle missioni quanto nelle chiese nostre, fece sì che molti libri di divozione, stampati in più lingue col permesso dei R̃mi Ordinari, e sparsi largamente tra i fedeli, attestassero che la nostra Congregazione godeva di tal privilegio. Così pure diversi nostri Superiori Generali, in più ricorsi alla S. Sede, appoggiarono le loro istanze sempre su questa medesima facoltà, ottenendone nuovi privilegi.

Ora, percorrendo il nostro archivio generale (del quale però per le vicende politiche succedutesi da un secolo in Italia, disgraziatamente molti documenti andaron perduti) non abbiamo ritrovato il documento originale, ma bensì un attesto del nostro P. Procuratore Generale P. Mautone, sotto la data 22 Luglio 1841, col quale dichiara l' esistenza di questo privilegio senza limitazione alcuna.

Non ostante però tale affermazione, il presente Rettore Maggiore dei Redentoristi, desiderando togliere ogni dubbio s' indirizzò non ha guari al R̃mo P. Generale dei PP. Teatini; ma questi confermando i privilegi anteriormente concessi, non volle supplire al desiderato docu-

[1]) Documentum originale asservatur.

mento, esigendo si domandasse la facoltà per i singoli Padri Liguorini il cui numero è di 1400 e più.

Pertanto stante la gravità dei documenti surricordati, stante l' uso universale che ne venne fatto dai nostri per più di 100 anni, attesa l' autorità di tutti i Superiori Generali dell' Istituto, i quali hanno sanzionato questo privilegio, non che l' approvazione dei vari Ordinari; il Rettor Maggiore dei Redentoristi per allontanare ogni ombra di dubbio che venisse da chicchessia, ed avere nel libro dei Privilegi (dei quali si sta redigendo una accuratissima edizione) un più esplicito autentico documento, supplica umilmente Vostra Santità affinchè si degni confermare, oppure concedere di nuovo, una facoltà già largamente esercitata in tutta la Congregazione fino dai tempi del nostro Fundatore S. Alfonso Maria; e ciò per il maggior frutto del Ministero Apostolico, e per il bene maggiore delle anime.

Che della grazia.

SSmus D. N. Leo PP. XIII. in Audientia habita die 25. Martii 1897 ab infrascripto Card. Præfecto S. Congregationis Indulgentiarum Sacrisque Reliquiis præpositæ benigne confirmavit, et quatenus opus sit, de novo concessit *in perpetuum* facultatem, de qua in precibus, servatis de jure servandis. Præsenti valituro absque ulla Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem Sacr. Congregationis die 25. Martii 1897.

(L. † S.) Fr. Hieronymus Card. Gotti Præfectus.

† A. Archiepiscopus Nicopol. Secretarius.

386.

Rescriptum Pontificium de die 25. Martii 1897, sanationem omnium benedictionum hucusque indebite peractarum Scapularis Immac. Conceptionis concedens.[1])

Ex Audientia SSm̃i, die 25. Martii 1897.

Referente me infrascripto S. Congregationis Indulgentiis, SSque Reliquiis præpositæ Præfecto, super precibus Rm̃i Patris Generalis Congregationis SSm̃i Redemptoris, quibus humillime postulabat, ut suæ Congregationi confirmaretur, vel de novo concederetur facultas benedicendi et Christifidelibus imponendi Scapulare Immaculatæ Conceptionis, Sanctissimus Dñus Noster Leo PP. XIII. benigne annuens pro petita confirmatione et, quatenus opus sit, nova concessione in perpetuum valitura, præviam sanationem clementer indulsit omnium et quarumcumque benedictionum et impositionum præfati Scapularis hucusque forte indebite peractarum.

Datum Romæ die, mense et anno ut supra.

Fr. Hieronymus Ma. Card. Gotti S. Congregationis Indulgentiis SSque Reliquiis præpositæ Præfectus.

(L. † S.) D. Alojsius Xaver Secretarius.

387.

Breve Apostolicum de die 15. Februarii 1898, quo facultas Crucifixis Indulgentias Viæ Crucis applicandi ad Decennium prorogatur.[2])

Leo PP. XIII.

Dilecte fili, salutem et Apostolicam benedictionem. Quæ ad religionem fovendam animarumque salutem procurandam facere possunt, libenter concedere solemus. Jam vero cum Nobis exponendum curaveris te habere in votis, ut tuæ Congregationis presbyteris Cruces cum imaginibus D. N. J. C. benedicendi easque nonnullis in-

[1]) Documentum originale asservatur.

[2]) Exstat Documentum originale.

dulgentias ditandi facultatem concedamus, Nos piis hujusmodi votis ac precibus, quantum in Domino possumus, obsecundandum censuimus. Quare de Omnipotentis Dei misericordia ac BB. Petri et Pauli App. Ejus auctoritate confisi, tibi, dilecte fili, ad decennium duraturam potestatem tenore præsentium auctoritate Nostra Apostolica facimus, cujus vi tu et tuæ Congregationis presbyteri, a respectivis Superioribus deputati, Cruces cum imaginibus D. N. Jesu Christi benedicere eisdemque applicare possitis omnes et singulas S. Viæ Crucis indulgentias, ab infirmis, navigantibus, carceribus detentis, in partibus infidelium morantibus, aliisque lucrandas, qui ejusdem Viæ Crucis seu Calvariæ Stationes visitare legitime prohibeantur, dummodo vero hi omnes corde saltem contriti viginti *Pater, Ave* et *Gloria* devote recitaverint, unum nempe pro qualibet Statione, quinque in Sacrorum D. N. J. C. Vulnerum memoriam, et unum pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, peccatorum conversione ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione. Iis vero fidelibus, qui gravi morbo conflictati viginti *Pater, Ave* et *Gloria* recitare nequeant, pari auctoritate Nostra concedimus, ut easdem indulgentias lucrentur, etiamsi semel vel actum contritionis, vel invocationem: *Te ergo quæsumus tuis famulis subveni, quos pretioso Sanguine redemisti*, devote recitaverint. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 15. Februarii 1898. Pontificatus Nostri Anno Vigesimo.

(Annulus Piscatoris.) Pro Dño Cardinali Macchi

Nicolaus Marini Substitutus.

388.

Rescriptum Emi et Rmi D. Cardinalis Præfecti S. Congr. Indulgentiarum de die 30. Aprilis 1898 sanationem quoad benedicendas et indulgentias Viæ Crucis ditandas Cruces concedens. [1])

Beatissime Pater,

Petrus Oomen Procurator Generalis Congregationis SSmi Redemptoris, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus sequentia humiliter exponit:

Variorum adjunctorum causa quæ longius esset exponere involuntarie evenit, quod facultas, toti Congregationi SSmi Redemptoris jam pluries concessa a S. Sede, benedicendi et indulgentiis Viæ Crucis ditandi crucifixos, tempore debito renovata non fuerit. Inde accidit interruptio a die 29. Novembris 1897 quo die expiravit prædicta facultas usque ad 15. Februarii 1898 qua die denuo instaurata fuit, ita ut duobus mensibus et dimidio benedictiones, quæ factæ fuerint, invalidæ sint.

Quapropter humilis Orator S. V. supplicat ut benedictiones istas, si quidem factæ sint, ratihabere et in radice sanare dignetur.

Pro qua gratia etc.

Vigore specialium facultatum a SSmo Dño Nostro Leone PP. XIII. sibi specialiter tributarum, S. Congregatio Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præposita, petitam sanationem benigne concessit. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis die 30. Aprilis 1898.

(L. † S.) Fr. Hieronymus Ma Card. Gotti Præf.

† Ant. Archiepisc. Antinoen Secretarius.

---

[1]) Exstat Documentum originale.

389.

Breve Apostolicum de die 31. Martii 1898 Indulgentias plenarias Festis S. Joseph, Titularis Ecclesiæ, SS. Redemptoris et Immaculatæ Conceptionis B. M. V. Ecclesias nostras visitantibus ad Decennium concedens.[1])

Leo PP. XIII.

Ad futuram rei memoriam. Ad augendam fidelium religionem animarumque salutem cœlestibus ecclesiæ thesauris pia charitate intenti omnibus utriusque sexus christifidelibus vere pœnitentibus et confessis ac S. Communione refectis, qui quamlibet ex ecclesiis vel publicis oratoriis piis domibus adnexis Congregationis SSm̃i Redemptoris nunc et pro tempore ubique terrarum existentibus diebus festis respective Sancti Titularis, Conceptionis Virginis Deiparæ et Sancti Josephi ipsius Sponsi ac tertia Julii mensis Dominica a primis vesperis usque ad occasum solis dierum hujusmodi singulis annis devote visitaverint ibique pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, peccatorum conversione ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo præfatorum die id egerint, Plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem, etiam animabus fidelium in purgatorio detentis per modum suffragii applicabilem misericorditer in Domino concedimus. Non obstantibus contrariis quibuscumque. Præsentibus *ad Decennium* tantum valituris. Volumus autem

---

[1]) Exstat Documentum originale. — Supradictas Indulgentias pro nostris Ecclesiis in præsenti ad Decennium concessas jam die 1. Aprilis 1806 a S. Sede accepimus, uti ex litteris R. P. Giattini Procuratoris Generalis die 4. Aprilis ad Rm̃um P. Petrum Paulum Blasucci Rectorem Majorem directis patet, in quibus inter alia scribit: „Sotto il giorno primo di questo (1 Aprilis) è stato spedito il Breve dell' Indulgenza plenaria a tutti i fedeli chi confessati e comunicati visiteranno tutte le nostre chiese, e pregheranno al solito ne' giorni del Titolare, S. Giuseppe, Concezione e terza Domenica di Luglio. — Roma 4 Avrile 1806. Vinz. Ant. Giattini Proc. Gener.“ Cum autem hoc Breve Apostolicum nullibi inveniri potuerit, hæc Indulgentia pro Festis allatis a S. Sede iterum expetita est.

ut præsentium litterarum transumptis seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ præmunitis eadem prorsus adhibeatur fides quæ adhiberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 31. Martii 1898 Pontificatus Nostri Anno Vigesimo primo.

(Annul. Piscat.) Alois. Card. Macchi.

390.

Breve SSmi D. N. Leonis PP. XIII. de die 3. Maji 1898, quo facultas Stationes Viæ Crucis erigendi ad decennium prorogatur.[1]

Leo PP. XIII.

Dilecte fili salutem et Apostolicam Benedictionem.

Exponendum curavisti Nobis te habere in votis ut tibi tuisque Religiosæ Familiæ, cui præes, presbyteris de auctoritate Nostra facultatem faciamus erigendi Stationes Viæ Crucis. Nos, quo fructuosa ac salutaris hujusmodi devotio, qua Passionis Dominicæ memoria recolitur, latius in dies propagetur, optatis hisce tuis benigne obsecundandum censuimus. Quare tibi, vel tuis in munere successoribus durante munere Apostolica auctoritate Nostra vi præsentium facultatem proximum *tantum decennium* duraturam facimus ut *in omnibus ac singulis Ecclesiis vel publicis oratoriis* et *piis domibus* nunc et pro tempore existentibus *memoratæ Congregationis,* atque *in alienis etiam Ecclesiis et Oratoriis,*[2]) dummodo non existant in iis locis Patres Franciscani, et prævio consensu Ordinariorum per te ipsum sive per Congregationis ipsius Superiores provinciales et locales ad hoc de-

[1]) Exstat Documentum originale.

[2]) Intelligenda sunt etiam Oratoria privata, ubi per Indultum Apostolicum Missa celebrari potest.

putandos,[1]) sive etiam per alios ejusdem Instituti Sacerdotes pariter deputandos,[1]) Stationes Viæ Crucis sive Calvariæ erigere queas earumque Cruces cum adnexis Indulgentiis ita benedicere ut christifideles, qui piam hanc exercitationem dictis in Ecclesiis, Oratoriis et Instituti domibus peregerint, et cetera injuncta pietatis opera rite præstiterint, easdem Indulgentias lucrari valeant, quas consequerentur, si in Ecclesiis Ordinis Franciscalis eidem piæ exercitationi vacarent. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 3. Maji 1898 Pontificatus Nostri anno 21.

(Annul. Piscat.) Alois Card. Macchi.

Dilecto Filio Mathiæ Raus
Superiori Generali,
Rectori Majori Congregationis SSmi Redemptoris.

391.

Rescriptum Sacr. Congregationis Indulgentiarum de die 26. Maji 1898 omnes Indulgentias millium annorum revocans.[2])

Decretum Urbis et Orbis.

Quum huic Sacræ Congregationi Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præpositæ ex ipsa sui institutione munus demandatum sit vigilandi, ne in christiano populo falsæ et apocryphæ, vel jam revocatæ a RR. PP. Indulgentiæ temere evulgentur, pluries ab ea quæsitum est, num Indulgentiæ mille sive etiam plurium millium annorum, quæ in nonnullis Summariis et etiam in Pontificiis Constitutionibus leguntur, sint retinendæ uti veræ, an potius inter apocryphas amandandæ, ea potissimum de causa quod immoderatæ viderentur.

---

[1]) Deputatio sive Superiorum sive aliorum Sacerdotum in scriptis fieri debet et quidem *nominatim*. — Sed vid. Documentum infra allatum num. 393.

[2]) Exstat Copia typis cusa.

Porro quum hæc S. C. generatim animadverterit prædictarum Indulgentiarum concessionem, ut plurimum, nulli aut supposititio niti fundamento, prætereaque perpenderit id quod Sacrosancta Tridentina Synodus Sess. 25, cap. XXI Decret. de Indulg. docuit, in concedendis nimirum Indulgentiis moderationem esse adhibendam, ne nimia facilitate ecclesiastica disciplina enervetur: opportunum esse censuit, sicut alias peragere consuevit, ut Indulgentiæ omnes, quæ mille vel plurium millium annorum numerum attingunt, prætermisso an veris sint accensendæ vel apocryphis, revocarentur et abrogarentur: id enim postulare videbantur et mutata temporum adjuncta, et modo vigens in Ecclesia disciplina.

Emĩi itaque Patres huic S. Congregationi præpositi in generalibus Comitiis ad Vaticanum habitis die 5. Maji 1898, omnibus mature perpensis, unanimi suffragio rescripserunt: *Indulgentias omnes mille vel plurium millium annorum omnino esse revocandas, si SSm̃o placuerit.*

Facta autem de his omnibus relatione SSm̃o Dñ̃o Nostro Leoni XIII. in Audientia habita die 26. Maji 1898 ab infrascripto Card. Præfecto, Sanctitas Sua Em̃orum Patrum sententiam ratam habuit et confirmavit, mandavitque per generale Decretum declarari omnes Indulgentias mille vel plurium millium annorum, quæ hucusque concessæ dicuntur aut sunt, revocatas esse, et uti revocatas ab omnibus habendas. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem Sacr. Congregationis die 26. Maji 1898.

Fr. Hieronymus M$^{a.}$ Card. Gotti, Præf.

(L. † S.) Pro Rev. P. D. Ant. Arch. Antinoen, Secret.

Josephus M. Can. Coselli Substitutus.

392.

Rescriptum Sacræ Congregationis Indulgentiarum de die 18. Junii 1898 circa diversa dubia in induendis Scapularibus obviantia.[1])

Burgi S. Domnini.

Huic Sacræ Indulgentiarum et SS. Reliquiarum Congregationi sequentia dubia dirimenda sunt proposita:

1. Utrum in adscribendis Christifidelibus Sodalitati B. Mariæ Virginis a Monte Carmelo adhiberi licite et valide possint scapularia, quæ, quamvis ex lana confecta, cooperiuntur tamen ex una parte tela serica vel gossypio, ex altera vero imagine quæ totum vel fere totum cooperit scapulare, ita ut pannus penitus, aut quasi penitus non appareat?

II. Quid tenendum quando unum scapulare refert imaginem B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo, alterum, quod vitta conjungitur, Imaginem B. Mariæ Virginis Perdolentis, SSmi Rosarii vel etiam SSmi Cordis Jesu?

III. Utrum nomina adscriptorum Confraternitati, necessario ad viciniorem Confraternitatem mittenda sint, vel potius liberum sit ea transmittere Moderatori cujuslibet Confraternitatis?

IV. Utrum in adscriptione plurium, formula unica in numero plurali, quæ ex Decreto S. C. Indulgentiarum die 18. Aprilis 1891 adhiberi potest, dicenda sit antequam incipiatur impositio vel potius dum primo fit impositio?

V. Utrum in casu supra exposito, cum generatim adscribendi sint viri et mulieres, conveniens sit dicere: *„Accipite viri et mulieres,“* vel simpliciter *„accipite hunc habitum,“* prout est in formula Breviarii approbati in Decreto S. R. C. diei 24. Julii 1888?

Porro S. Congregatio, audito unius ex Consultoribus voto, relatis dubiis respondendum mandavit:

---

[1]) Ex Nouvelle Revue théol. tom. xxx. pag. 512.

Ad 1um Negative.

Ad 2um Nihil officere valori scapularis Imaginum varietatem, dummodo in scapulare appareat color, forma et pannus, quæ uti substantialia sunt retinenda, exceptis tamen scapularibus SSmæ Trinitatis et Passionis D. N. J. C. in quibus imagines propriæ sunt necessariæ.

Ad 3um Negative ad 1am partem; affirmative ad 2am partem.

Ad 4um Formulam in casu dicendam esse, immediate antequam scapularia imponi incipiantur, eaque sacerdote in manibus tenente.

Ad 5um Si viri a mulieribus facile segregari possint, et duplici actu functio peragi possit, quod certe foret convenientius, tunc, prout de more, adhiberi posset formula longior, mutatis mutandis. Si vero unico actu promiscue viri cum mulieribus sint aggregandi, tunc ad præcavendam cacofoniam, formula brevior melius adhiberetur, dicendo tantum „*Accipite hunc habitum.*"

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis die 18. Junii 1898.

(L. † S.) Fr. Hieronymus Ma. Card. Gotti Præf.
† Ant. Arch. Antinoen Secretarius.

393.

Facultas a Rmo Patre Generale totius Ordinis S. Francisci de die 30. Junii 1898 concessa, quo Superiores Provinciales et Locales subditos subdelegare possunt ad erigendas Stationes Viæ Crucis, etiam pro Oratoriis privatis, ad decennium. [1]

Reverendissime Pater.

Petrus Oomen, Procurator Generalis Congregationis SSmi Redemptoris, annuente ejusdem Congregationis Superiore Generali, Paternitati Tuæ humiliter exponit quæ sequuntur.

Ex multis jam annis Congregatio SSmi Redemptoris gaudet privilegio, ex gratia Sanctæ Sedis, erigendi

[1]) Documentum originale asservatur.

viam Crucis non tantum in propriis ecclesiis et domibus, sed etiam, dummodo in iisdem locis non exsistant Patres Franciscani, in ecclesiis et oratoriis alienis. Hæc facultas quondam directe concessa fuerat ad decennium Superiori Generali necnon Superioribus Provincialibus et localibus, qui alios sacerdotes sibi subditos ad hoc deputare seu subdelegare poterant. In novo vero Brevi recenter dato hæc facultas directe solummodo communicatur Superiori Generali, qui tamen Superiores Provinciales et locales ejusdem Congregationis subdelegare valeat. Sed ex terminis Brevis non adeo claris dubium oritur, utrum hi ipsi etiam sacerdotes suos subditos subdelegare possint, utrumve isti etiam directe a Superiore Generali deputari debeant. Quapropter Paternitati Vestræ humillime supplicat Orator, ut vel Superiores Provinciales et locales ad decennium directe delegare velit cum potestate subdelegandi suos subditos, vel saltem, explicitam facultatem concedere Superioribus prædictis a Superiore Generali deputatis subdelegandi suos Patres subditos.

Præterea facultas erigendi viam Crucis in alienis ecclesiis et *oratoriis* varie explicatur. Volunt enim aliqui hanc vocem „oratoriis“ intelligendam esse de oratoriis stricte publicis, dum alii ex adverso asserunt, cum vox sit generalis, saltem intelligendam esse de oratoriis indulto celebrandi missam munitis. Ne hac etiam in parte ansa detur dubio, supplicat iterum orator, ut Paternitas tua eatenus supplere dignetur Brevi Apostolico et directe impertiri facultatem viam Crucis erigendi in oratoriis etiam privatis quæ gaudent privilegio celebrandi missam. — Pro qua gratia etc.

Romæ hac die 30. Junii 1898.

P. Oomen C. SS. R. Proc. gen.

Pro cautela annuimus juxta preces.

Romæ die 20. Junii 1898.

(L. † S.) Fr. Aloysius Lauer, Min. Glis. Ord. Minorum.

394.

Breve SSmi D. N. Leonis PP. XIII. de die 20. Julii 1898 circa traditionem Ecclesiæ S. Joachim in Urbe ad Congregationem SSmi Redemptoris. [1])

Leo PP. XIII.

Ad perpetuam rei memoriam

Motu Proprio.

Quum nonnullorum pietati placuisset, templum in Urbe Joachimo patrono cælesti in oculis prope Nostris excitari, quod quinquagenariam cum sacerdotii tum etiam episcopatus Nostri memoriam posteritati proderet, consilium quidem hac de causa volentes probavimus, quod pulchrum videbatur divinorum in Nos beneficiorum recordationem perenni monumento consecrari. Cui quidem consilio catholici homines tam prompto animo tamque alacri assensere, ut magnam pecuniæ vim undique in eam rem, nulla interposita mora, contulerint. Luculentum istud amoris et obsequii testimonium eo libentiori voluntate complexi sumus, quod extructum iri sciebamus opus in regione urbana ubi frequentior multitudo, sed pauciora in animorum salutem adjumenta. Admota igitur ædificationi manus; eaque animose adeo promota, ut spes inderetur fore brevi perficiendam. At, quod est omnibus cognitum, secus admodum ac speratum cessit, totiusque rei procuratio perperam perturbateque habita. Eapropter, ne catholicorum voluntas frustraretur, procurandi operis provinciam Venerabili Fratri Josepho Mariæ Constantini Archiepiscopo Patrensi interim demandavimus, atque Hippolytum Onesti sacerdotem templo regundo præfecimus; absolutionemque operis, unaque æs alienum quo premebatur, ad Nosmetipsos traduximus. Quia vero nunc placet rem stabili firmaque ratione constituere, ad Sodales a Sanctissimo Redemptore consilia convertimus. Novimus enim quæ illi ab Alphonso patre legifero proposita acceperint; ut videlicet id solemne

---

[1]) Exstat Copia typis cusa.

habeant sibique proprium, studium omne in plebem intendere christianis moribus ac pietate excolendam. Hos igitur Sodales ad administrationem rectionemque Ædis Joachimianæ supra dictæ designamus, ut in ea munia pietatis ac religionis omnia, ut moris est, exequantur. Sed id edicimus profitemurque, ipsam Joachimianam Ædem, et quæcumque adjacent opera, juris Nostri proprii et perpetui esse, ac Nostrorum in pontificatu Successorum. Quum autem in Joachimiano templo, tamquam in sede principe, constitutum sodalitium sit Sacramento augusto perpetua adoratione colendo, ad inlatas præsertim Numini injurias adprecando redimendas, illud his litteris Nostris, sicuti alias probavimus, ita confirmamus. Quocirca rata esse volumus quæ jam decrevimus, per litteras in forma Brevis datas die 6. mensis Martii anno 1883, sacrarum Indulgentiarum munera iis omnibus, qui ordini sodalium supra dicto dederint nomen. Quidquid autem potestatis Antonio Brugidou, diœcesis Lugdunensis sacerdoti, ejusdem sodalitii gratia, concessum fuit per litteras Apostolicas tum die 6. mensis Martii anno 1883, tum die 27. mensis Septembris anno 1890, tum die 22. mensis Septembris anno 1893, prorsus abrogamus et in Alphonsianum Institutum transferimus. Erit vero auctoritatis Nostræ ex ejusdem Instituti religiosis viris unum legere, cui totius rei curam committamus ad normam legum, quas opportune Nos perlaturos jampridem professi fuimus in litteris supra dictis. Hæc statuimus et jubemus, contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum die 20. Julii 1898, Pontificatus Nostri anno vicesimo primo.

Leo PP. XIII.

395.

Rescriptum Sacr. Congregationis Indulgentiarum de die 13. Augusti 1898 quo Stationes Viæ Crucis invalide erectæ ob facultatem tardius renovatam sanantur.[1])

Beatissime Pater,

P. Matthias Raus, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, ea quæ sequuntur humillime exponit.

Die 13. Aprilis hujus anni 1898, expirabat facultas, quæ Patribus SSm̃i Redemptoris a S. Congregatione Indulgentiarum data fuerat ad decennium, erigendi Stationes Viæ Crucis. Nova concessio, per Secretariam Brevium facta, paulo tardius prodivit ob immutationes quasdam eidem Brevi insertas. — Præterea tempus notabile (forsitan trium mensium) præterire debuit, antequam longinquiores nostræ Domus in America meridionali vel Australia sitæ de nova facultate certiores fieri potuerint.

Quæ cum ita sint, Orator Sanctitatem Vestram humillime exorat, ut sanare benigne dignetur erectiones Viæ Crucis, quæ a Nostris forte invalide sint factæ a die 13. Aprilis supradicto usque ad tempus, quo in quoque Domo Nostrorum memoratum Breve promulgatum fuerit.

Pro qua gratia.

Sacra Congregatio Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præposita, utendo facultatibus a SS. D. N. Leone PP. XIII. sibi specialiter tributis, petitam Sanationem benigne concessit. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis die 13. Augusti 1898.

Fr. Hieronymus Mª Card. Gotti Præf.
Pro Rm̃o P. D. Archiep. Antinoen. Secretario
(L. † S.) Jos. M. Coselli Substitut.

[1]) Exstat Documentum originale.

396.

Statuta Pii Sodalitii sub titulo Ab adoratione *SSm̃i Sacramenti* reparatrice gentium Catholicarum *a SSm̃o Dño N. Leone PP. XIII. die 6. Septembris 1898 pro Ecclesia S. Joachim in Urbe approbata.*[1])

I. Pium Sodalitium universale, quod „ab Adoratione SSm̃i Sacramenti Reparatrice gentium catholicorum" titulum obtinet, jam canonice erectum, in Ecclesia Sancto Joachimo in Urbe dicata, tanquam in sede principe, constitutum est.

II. Sicut administratio et rectio supradictæ Ecclesiæ, ita et pii Sodalitii ab Adoratione Reparatrice directio, cura atque procuratio commissæ omnino sunt Sodalibus Congregationis a SSm̃o Redemptore, qui eximium catholicæ Ecclesiæ Doctorem Sanctum Alphonsum Mariam de Ligorio institutorem habent et patrem.

III. Sacerdos Congregationis a SSm̃o Redemptore, electus pro tempore a suo Superiore Generali ad regendam Joachimianam Ædem in Urbe, fungetur etiam munere Directoris generalis pii Sodalitii ab Adoratione, cum juribus et officiis adnexis, salva tamen in his omnibus subjectione ipsius Directoris Superioribus Congregationis suæ, juxta istius leges et statuta.

IV. Superior Generalis laudatæ Congregationis deputare poterit, ad beneplacitum suum, duos Sacerdotes e Sodalibus sibi subditis, qui Directorem generalem adjuvent, ejusque vices gerant, in expediendis negotiis et in obeundis actibus pii Sodalitii ab Adoratione.

V. Ad Directorem generalem jure proprio pertinet constituere Directores diœcesanos, vel quasi-diœcesanos pii Sodalitii in totius Orbis Diœcesibus, et in terris Missionum: ipse electionis diplomata subscribit. Poterit autem ob justas causas hoc subscribendi munus suis duobus coadjutoribus committere.

VI. Directores diœcesani vel quasi-diœcesani agunt cum Directore generali de negotiis quæ utilitatem, in-

[1]) Exstat Documentum originale.

crementum rectamque procedendi rationem pii Sodalitii respiciunt. Mittent etiam ad eumdem pias oblationes, quas tum Sodales tum alii Christifideles sponte conferre voluerint pro Ecclesia S. Joachimi, Sodalitii sede principe, ut in hac divini cultus, et præsertim Adorationis Reparatricis, actus congruenti decore persolvantur.

VII. Pio Sodalitio ab Adoratione Reparatrice nomen dare cupientes cum Directore generali agant, si Romæ sunt; cum ipso vel cum Directore diœcesano, sive quasi-diœcesano, si extra Romam morantur.

VIII. In Ecclesia S. Joachimi Romæ, opus Adorationis Reparatricis universalis hac piarum exercitationum serie explicabitur:

1. Omnibus per annum diebus Dominicis et Festis de præcepto: — Mane, hora circiter octava, celebratio Missæ cum expositione SSm̃i Sacramenti; post Missam, litaniæ lauretanæ, *Tantum ergo* etc., benedictio cum SSm̃o Sacramento. — Vespere, expositio SSm̃i Sacramenti tamdiu, dum recitatur tertia pars Rosarii et canuntur litaniæ lauretanæ, *Tantum ergo* etc.; deinde benedictio cum SSm̃o.

2. Omnibus per annum feriis quintis, excepta majori hebdomada: — Mane, celebratio Missæ cum expositione SSm̃i Sacramenti et cum cantu Psalmi 50. *Miserere mei Deus;* benedictio cum SSm̃o. — Vespere, expositio SSm̃i Sacramenti per tres horas ante occasum solis, tertia pars Rosarii, *Tantum ergo* etc., et benedictio cum SSm̃o.

3. In omnibus aliis feriis per annum, exceptis quatuor ultimis diebus majoris hebdomadæ: — Vespere, expositio SSm̃i Sacramenti hora opportuna, preces expiationis, tertia pars Rosarii, litaniæ lauretanæ, *Tantum ergo* etc., benedictio cum SSm̃o.

4. Tribus diebus ante feriam IV. cinerum: — Mane, Missa cum expositione SSm̃i. — Vespere, omnia ut in feriis quintis per annum. Expositio autem SSm̃i fiat hora congruenti juxta judicium Superioris.

5. In prima feria sexta cujusque mensis: mane, Missa cum expositione SSmi Sacramenti et recitatio Coronulæ SSmi Cordis Jesu.

6. In singulis sextis feriis Quadragesimæ: pium exercitium Viæ Crucis.

7. In festo Corporis Christi, mane canitur Missa; — vespere, ut in aliis feriis quintis per annum.

8. In Dominica infra octavam Corporis Christi, fit Processio.

9. Epiphania Domini habetur ut festum speciale pro Adoratione Reparatrice. Mane, canitur Missa. Vespere, ut in aliis festis per annum de præcepto.

10. In festo S. Joachim titularis Ecclesiæ, — mane canitur Missa; — vespere, ut in aliis festis per annum diebus.

11. In festis solemnioribus, quæ propria sunt Congregationis SSmi Redemptoris, omnia disponantur de judicio et ad præscriptum Superioris ipsius Congregationis.

12. Si aliquando, datis per annum diebus, ob rerum peculiarium adjuncta, aliquid immutandum videbitur circa Adorationis Reparatricis actus supra enumeratos, Director generalis singulis vicibus providebit, de consensu tamen Superioris sui.

IX. Ordo dierum, diversis nationibus assignatorum pro Adoratione Reparatrice, in posterum statuitur ut infra:

Dies Dominica. Pro Italia, Gallia, Hispania, Portugallia, Belgio.

Feria secunda. Pro omnibus aliis regionibus Europæ continentalis et insularis.

Feria tertia. Pro Asia.

Feria quarta. Pro Africa.

Feria quinta. Pro America septentrionali et centrali.

Feria sexta. Pro America meridionali.

Sabbato. Pro Oceania.

X. Qui pio Sodalitio nomen dant, ex quacumque gente, per dimidiam circiter horam orationi vacant coram SSmo semel in hebdomada, in die suæ cujusque nationi assignata, ut in numero præcedenti; vel alio hebdomadæ die, si legitime impediti fuerint. Adscripti, in Urbe degentes, dimidiam horam, ut supra, in oratione insumunt in Ecclesia, in qua SSmum expositum est in forma Quadraginta Horarum; qui extra Romam degunt, in qualibet Ecclesia in qua SSmum Sacramentum asservatur.

XI. SSmus Dnus Noster Leo PP. XIII. rata esse voluit quæ jam decrevit, per litteras in forma Brevis datas die 6. mensis Martii anni 1883, sacrarum Indulgentiarum munera iis omnibus qui ordini Sodalium ab Adoratione Reparatrice dederint nomen. Præterea nonnullas alias Indulgentias, motu proprio, largitus est sub die 6. mensis Septembris anni 1898.

XII. Prædictarum omnium Indulgentiarum summarium hoc est:

1. Omnibus et singulis pio Sodalitio adscriptis extra Urbem degentibus, qui, juxta ipsius Sodalitii instituta, in sua quisque regione, quamlibet Ecclesiam devote visitaverint, in qua Sacramentum Augustum asservatur, et coram Ipso per mediam circiter horam oraverint, dummodo reliqua pietatis injuncta opera præstiterint, consequuntur quotidie omnes et singulas Indulgentias, peccatorum remissiones et pœnitentiarum relaxationes, quas consequerentur si adessent Orationi Quadraginta Horarum iisdem diebus in Ecclesiis Urbis (Breve 6. Martii 1883), idest: *Indulgentiam Plenariam,* si vere pœnitentes, confessi ac sacra communione refecti per dimidiam circiter horam, ut supra, coram SSmo Sacramento oraverint; — *Indulgentiam decem annorum et totidem quadragenarum,* quotiescumque vere pœnitentes, cum firmo proposito confitendi, aliquam Ecclesiam visitaverint et per aliquod tempus coram SSmo Sacramento pias preces effuderint (Breve ut supra).

2. Adscriptis pio Sodalitio in Urbe existentibus, qui vere pœnitentes, confessi atque Sacra Communione refecti, qualibet hebdomada, die per præsentia Statuta ipsis designato, vel etiam alio die, quatenus legitime impediti fuerint, per dimidiam circiter horam SSm̃um Sacramentum adoraverint in Urbis Ecclesiis, in quibus fit Quadraginta Horarum oratio, præter Indulgentias Quadraginta Horarum, conceditur:

Indulgentia Plenaria semel in singulis per annum mensibus, uno die cujusque eorum arbitrio sibi eligendo (Breve 6. Martii 1883).

Iisdem adscriptis pio Sodalitio Romæ existentibus, qui singulis hebdomadis, statuta die, vel alia, quatenus impediti ut supra, dimidiam circiter horam adorationis peregerint in Ecclesia S. Joachimi in Urbe coram SSm̃o exposito, SSm̃us Dñus Noster Leo Papa XIII., motu proprio, sub die 6. mensis Septembris anni 1898, concessit omnes et singulas Indulgentias, quas consequerentur, si id præstarent in Ecclesiis Urbis, in quibus fit oratio Quadraginta Horarum.

3. Præterea, sub eadem die 6. Septembris 1898, Sanctitas Sua concessit *Indulgentiam septem annorum et totidem quadragenarum* omnibus Christifidelibus quotiescumque devote adstiterint in eadem Ecclesia S. Joachimi cuilibet ex piis actibus in num. VIII. præsentium Statutorum expressis. Concessit denique idem SSm̃us Dñus Noster Leo Papa XIII. in perpetuum *Indulgentiam Plenariam* omnibus Christifidelibus in die festo S. Joachimi, dummodo pœnitentes, confessi et sacra Communione refecti, visitent ecclesiam S. Joachimi in Urbe, ibique orent pro Ecclesiæ catholicæ exaltatione et ad mentem Summi Pontificis (6. Septembris 1898).

Omnes et singulæ supramemoratæ Indulgentiæ sunt defunctis applicabiles.

SSm̃us Dñus Noster Leo PP. XIII., qui in suo Motu Proprio sub die 20. Julii hujus decurrentis anni jam edixerat se opportune perlaturum leges, ad quarum nor-

mam regeretur pium Sodalitium sub titulo ab Adoratione Reparatrice Gentium Catholicarum, in Ecclesia S. Joachimi de Urbe canonice erectum, in Audientia habita die 6. Septembris 1898 ab infrascripto Card. Præfecto S. Congregationis Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præpositæ, audita relatione de Statutis pro memorato pio Sodalitio, ex jussu ejusdem Sanctitatis Suæ elaboratis, mandavit, ut per Rescriptum præfatæ S. Congregationis memorata Statuta adprobarentur, una cum eisdem adnexo Summario omnium Indulgentiarum, quibus idem pium Sodalitium ab eadem Sanctitate Sua huc usque ditatum fuit. Quapropter eadem S. Congregatio, mandato SS̃mi obtemperans, per præsens Rescriptum Statuta dicti Sodalitii, uti prostant in superiori schemate, adprobat et servanda præcipit ab universis eidem Sodalitio adscriptis et in posterum adscribendis: item et prædictum Summarium, nunc primum ex documentis excerptum, uti authenticum recognoscit simulque typis mandari permittit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis die 19. Septembris 1898.

Fr. Hieronymus Mª Card. Gotti, Præfectus.

Pro Rm̃o P. Dñ̃o Ant. Archiep. Antinoen. Secret.

Josephus M. Canonicus Coselli, Substitutus.

(L. † S.)

397.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 26. Novembris 1898, quo Provinciæ Gallicæ elevatio ritus Festorum S. Marthæ Virg., S. Ludovici R. C. et S. Remigii E. C. concessa est. [1])

Congregationis SS̃mi Redemptoris.

Hodiernus Pater Provinciæ Gallico-Helveticæ Congregationis SS̃mi Redemptoris moderandæ præpositus,

---

[1]) Documentum originale exstat in Archivo Provinciæ Gallico-Helveticæ Parisiis.

Patrum Alumnorumque ipsius Provinciæ votis obsecundans, Sanctissimum Dominum Nostrum Leonem Papam XIII. humillimis precibus rogavit, ut festum S. Marthæ Virginis ritu duplici majori ac festa S. Remigii Episcopi Confessoris, et S. Ludovici Regis Confessoris ritu duplici minori, in domibus Presbyterorum et Monialium in Gallia exstantibus atque ad suam Provinciam pertinentibus in posterum recoli valeant. Sacra porro Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter ab eodem Sanctissimo Domino Nostro tributis, attento commendationis officio Rm̃i Patris Superioris et Rectoris Majoris Congregationis SSm̃i Redemptoris, petitas ritus elevationes benigne indulsit juxta preces, servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 26. Novembris 1898.

(L. † S.) C. Card. Mazzella Præfectus.
D. Panici Secretarius.

398.

Rescriptum Sacr. Rituum Congregationis de die 27. Julii 1899, quo ad Decennium conceditur, ut SSm̃um Sacramentum in Oratoriis nostris asservari possit, si saltem bis infra hebdomadam Missa celebratur.[1])

Beatissime Pater,

Mathias Raus, Congregationis SSm̃i Redemptoris Superior Generalis et Rector Major, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, ea quæ sequuntur humillime exponit.

Juxta privilegia a S. Sede Apostolica Congregationi tributa, asservari potest, servatis servandis, Sanctissimum Sacramentum in ejusdem Congregationis Capellis seu Oratoriis domesticis, in quibus, secundum indulta alias concessa, celebratur de more Missæ Sacrificium; quæ asservatio ex pluribus Decretis Sacr. Rituum Congregationis, præsertim ex uno Bajonen. diei 14. Maji 1889 ad II. non permittitur, nisi in prædictis Oratoriis Missa

[1]) Exstat Documentum originale.

celebretur quotidie. Cum autem in multis Hospitiis, in quibus tantum pauci ex Nostris degunt, et in ipsis Collegiis, quo tempore major pars Patrum extra domum commoratur, sive ob tradendas sacras Missiones aut spiritualia Exercitia, sive aliam ob causam, sæpius contingat ut Missa in Oratorio domestico celebrari nequeat, Orator a Sanctitate Vestra humillime exorat facultatem, qua SSm̃um Sacramentum asservari tamen possit, dummodo biduo saltem in hebdomada ibi Missa celebretur.

Et Deus etc.

Congregationis SSm̃i Redemptoris.

SSm̃us Dominus Noster Leo Papa XIII., referente infrascripto Cardinali Sacrorum Rituum Congregationi Præfecto, Rm̃i Oratoris suprascriptas preces benigne excipiens, indulsit, ut in Sacellis et Oratoriis Congregationis SSm̃i Redemptoris, quæ privilegio asservandi SSm̃um Sacramentum gaudent, sub conditione Missæ quotidianæ ibidem celebrandæ, hujusmodi conditio ad Missam saltem biduo infra hebdomadam reducatur. Præsenti Rescripto ad decennium valituro. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 27. Julii 1899.

(L. † S.) C. Card. Mazzella, Præfectus.
D. Panici, Secretarius.

399.

Decretum Urbis et Orbis de die 10. Augusti 1899, quo regulæ et normæ statuuntur ad dignoscendas veras Indulgentias ab apocryphis et Commentarii adjiciuntur ad has regulas.[1])

Decretum de Regulis seu Normis
ad dignoscendas veras Indulgentias ab apocryphis.

Inter cetera quæ huic S. Congregationi Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præpositæ munera sunt tributa, illud

[1]) Exstat Copia typis cusa.

supereminet secernendi nimirum veras Indulgentias ab apocryphis easque proscribendi. Cui quidem muneri satis ipsa fecit plurimis editis ad hæc usque tempora decretis de apocryphis Indulgentiis in authentica Decretorum collectione contentis. Verum etsi hæc S. Congregatio vigilans ab ipso suæ institutionis exordio semper exstiterit quoad Indulgentiarum publicationem, ne falsæ in Christianum populum irreperent, nihilominus, quum hac etiam nostra ætate non desint, qui, vel mala voluntate, aut etiam irrationabili zelo perculsi, falsas, vel ut minimum valde suspectas, Indulgentias sive orationibus, sive piis exercitiis adnexas propalare inter fideles non vereantur, hinc factum est ut plures Antistites hanc S. Congregationem adiverint, ut de aliquibus Indulgentiis suum judicium ederet. Id potissimum præstiterunt ea causa permoti ut non solum veræ a falsis Indulgentiis discernerentur, sed præsertim ut Ecclesiæ hostibus via præcluderetur eam calumniandi, et aspernendi cœlestem Indulgentiarum thesaurum.

Porro S. Congregatio ut huic malo, quoad fieri posset, præsens remedium adhiberet, regulas seu normas quasdam statuere excogitavit, quibus præ oculis habitis nedum locorum Ordinariis, sed et ipsis Christifidelibus facilis aperiretur via ad dignoscendum quodnam sit ferendum judicium de aliquibus Indulgentiis, quæ passim in vulgus eduntur, dubiamque præseferunt authenticitatis notam.

Hoc vero S. Congregationis propositum SSm̃o Dño Nostro Leoni XIII. delatum, eadem Sanctitas Sua illud approbavit jussitque quam primum executioni mandari.

Quare S. Congregatio, adhibito studio Rm̃orum Consultorum, Indicem prædictarum regularum elucubrandum curavit; quem deinde in generali Congregatione ad Vaticanum coadunata die 5. Maji 1898 examini Em̃orum PP. Cardinalium subjecit. Hi vero postquam præfatum Indicem mature perpenderint, eumdem, in aliquibus im-

mutatum, in altera Congregatione denuo expendendum sibi reservarunt.

Quod quidem actum est in generalibus Comitiis ad Vaticanum habitis die 3. Augusti 1899, in quibus Emi et Rmi Patres Indicem uti infra proponendum censuerunt:

Regula I.

Authenticæ sunt omnes indulgentiæ, quæ in novissima Collectione a S. Indulgentiarum Congregatione edita continentur.

Regula II.

Indulgentiæ generales, quæ in supradicta Collectione non exhibentur, vel quæ concessæ feruntur post editam Collectionem, tunc solummodo habendæ erunt ut authenticæ, cum earumdem concessionis authographum monumentum recognitum fuerit a S. Indulgentiarum Congregatione, cui, sub nullitatis pœna, exhibendum erit antequam publicentur.

Regula III.

Authenticæ habeantur Indulgentiæ concessæ Ordinibus et Congregationibus religiosis, Archiconfraternitatibus, Confraternitatibus, Archisodalitiis, Sodalitiis, piis Unionibus, piis Societatibus, nonnullis Ecclesiis celebrioribus, Locis piis et Objectis devotionis, quæ continentur in Summariis recognitis et approbatis a S. Congregatione Indulgentiarum, ejusque auctoritate vel venia typis editis.

Regula IV.

Non habeantur ut authenticæ Indulgentiæ sive generales, sive particulares, quæ continentur in libris, in libellis, in summariis, in foliis, in chartulis, sive etiam in imaginibus, impressis sine approbatione auctoritatis competentis; quæ approbatio concedenda erit post diligentem recognitionem et distincte exprimenda.

Regula V.

Apocryphæ, vel nunc prorsus revocatæ, sunt omnes Indulgentiæ mille vel plurium millium annorum quocumque tempore concessæ dicantur.

Regula VI.

Suspectæ habeantur Indulgentiæ plenariæ quæ asseruntur concessæ recitantibus pauca dumtaxat verba: exceptis Indulgentiis in articulo mortis.

Regula VII.

Rejiciendæ sunt ut apocryphæ Indulgentiæ, quæ circumferuntur in libellis, foliis seu chartulis impressis vel manuscriptis, in quibus ex levibus aut etiam superstitiosis causis et incertis revelationibus, vel sub illusoriis conditionibus promittuntur Indulgentiæ et gratiæ usum et modum excedentes.

Regula VIII.

Ut commentitia rejicienda sunt folia, et libelli, in quibus promittitur fidelibus unam alteramve precem recitantibus liberatio unius vel plurium animarum a Purgatorio: et Indulgentiæ quæ dictæ promissioni adjici solent ut apocryphæ habendæ sunt.

Regula IX.

Apocryphæ, vel saltem ut graviter suspectæ, habeantur, Indulgentiæ recentioris assertæ concessionis, si ad inusitatum numerum annorum vel dierum producuntur.

Quas quidem regulas per me infrascriptum Cardinalem ejusdem S. Congregationis Præfectum SSm̃o Dño Nostro Leoni PP. XIII. relatas in Audientia diei 10. Augusti 1899 eadem Sanctitas Sua approbavit, mandavitque per generale Decretum publicari.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis die 10. Augusti 1899.

Fr. Hieronymus M. Card. Gotti Præfectus.

(L. † S.) † Ant. Archiep. Antinoen. Secretarius.

Commentarii in supradictas regulas, approbante S. Congregatione Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præposita, ad opportunitatem adjecti.

Ad Regulam Primam.

Hæc regula respicit collectionem vulgo-*Raccolta di Orazioni e pie Opere per le quali sono state concesse dai*

Sommi Pontefici le SS. Indulgenze — Roma — Tipografia della S. C. di Propaganda Fide, 1898. — Regulæ vero fundamentum ex ipso fine, quem sibi S. Congregatio in edendo illo libro præstituit, manifeste patet. Jam enim anno 1877, quando prima editio Collectionis, de qua agimus, ex officio ab ipsa hac S. Congregatione publicanda præparabatur, in Decreto prævio hæc legebatur declaratio: „Summus Pontifex benigniter annuit, ut *authentica* omnium et singularum precum piorumque operum, quæ usque ad præsentem diem indulgentiis ditata vel aucta fuere, sylloge seu Collectio per Secretariam ejusdem S. Congregationis quam diligentissime conficeretur.“ Ideo illa prima, et postea anno 1886 pariter secunda, editio ab eadem S. Congregatione declarata est authentica; nunc vero in Decreto tertiæ editioni anni 1898 præfixo ita legitur: „Hujusmodi Collectionem typis S. Congregationis de Propaganda Fide cusam idem SS. Dñus Noster Leo PP. XIII. sua apostolica auctoritate approbavit; eaque proinde *uti genuina et authentica Sylloge Indulgentiarum hactenus pro universis Christi fidelibus et pro quibusdam eorum cœtibus ibidem designatis concessarum ab omnibus est retinenda.*“

Ad Regulam Secundam.

Approbantibus Benedicto Pp. XIV., et Pio Pp. IX., a S. Congregatione Indulgentiarum diebus 28. Januarii 1756 et 14. Aprilis 1856 Decretum est promulgatum hujus tenoris (Dec. auth. S. C. Indulg. num. 205 et 371): „Cum experientia quotidie comperiatur, complures indulgentiarum concessiones generales expediri inscia S. Congregatione, ex quo multi promanant abusus ac confusiones, re mature perpensa, præsenti Decreto declaravit, impetrantes posthac hujusmodi generales concessiones teneri sub nullitatis pœna gratiæ obtentæ exemplar earumdem concessionum ad Secretariam ejusdem S. Congregationis deferre.“ — Id tamen valet tantum quoad indulgentias omnino et sub omni respectu generales: quæ scilicet

concessæ sunt omnibus fidelibus pro quibusdam precibus vel piis operibus, et quidem in perpetuum; non valet de iis, quæ requirunt insuper adscriptionem in piam Unionem etc. vel visitationem determinatæ ecclesiæ, vel quæ obligationem imponunt deferendi certum scapulare vel numisma etc., vel quæ ad tempus quoddam determinatum conceduntur: istæ omnes indulgentiæ potius particulares censendæ sunt, ad quas Decretum Benedicti XIV. et Pii IX. non sese extendit.

Constare autem poterit de recognitione indulgentiarum novarum generalium a S. Congregatione peracta, si indulgentiæ istæ exhibentur a libris vel auctoribus omni fide dignis qui ab ipsa S. Congregatione ejusmodi concessiones accipiunt, vel saltem, eadem permittente, eas lectoribus suis communicant.

Ad Regulam Tertiam.

Agitur hic de indulgentiis non omnino generalibus, de quibus in regula præcedenti, sed aliquo modo particularibus, ut patet ex ipso tenore hujus regulæ. Jamvero quædam ex Summariis hic nominatis, uti statim in regula sequenti dicetur, a solis Episcopis recognosci et approbari possunt; alia vero S. Congregationi Indulgentiarum necessario sunt proponenda pro recognitione et approbatione. Patet autem hujusmodi Summaria omnia, si certo ab ipsa S. Congregatione recognita et approbata fuerint, ab omnibus ut certo authentica habenda esse neque alia recognitione et approbatione Episcoporum indigere, etiamsi forte recognitio et approbatio Episcopalis per se sola sufficiens fuisset.

Ad Regulam Quartam.

In nova Constitutione de Prohibitione et Censura Librorum Decretum XVII. ita habet: „Indulgentiarum libri omnes, summaria, libelli, folia etc. in quibus earum concessiones continentur, non publicentur absque competentis auctoritatis licentia.“ Et in Decreto XV. legi-

tur: „Imagines quomodocumque impressæ D. N. J. C., B. M. V. etc. sive preces habeant adnexas, sive absque illis edantur, sine ecclesiasticæ auctoritatis licentia non publicentur.“ Hinc patet, de authenticitate indulgentiarum generalium sive particularium quomodocumque impressarum non constare, nisi adsit approbatio auctoritatis competentis; deficit enim elementum necessarium et præscriptum ad authenticitatem cognoscendam et stabiliendam.

Dicitur autem probatio *distincte exprimenda*, id est cum nomine approbantis, cum loco et tempore approbationis datæ.

Auctoritas competens in genere est ipsa S. Congregatio Indulgentiarum, exceptis tamen casibus sequentibus, in quibus etiam approbatio Ordinarii loci sufficit (Decret. auth. num. 383):

1. Si agatur de edenda concessione alicujus indulgentiæ particularis, vel de edendo Summario indulgentiarum, quod ex uno tantum Brevi Apostolico vel Rescripto desumendum est;

2. Si agatur de Summario ex auctoritate S. Congregationis jam vulgato — excepto tamen elencho indulgentiarum, ut ajunt, Apostolicarum (pro coronis, numismatibus etc.), qui ubicumque et quovis idiomate edatur, approbationem S. Congregationis requirit; excepta etiam quavis versione integræ Collectionis Indulgentiarum „Raccolta“ dictæ; singulæ tamen indulgentiæ in eadem contentæ auctoritate Episcopi, ut patet, publicari possunt;

3. Si agatur de Summariis illarum Confraternitatum, quæ ex concessione S. Sedis ab Institutis Religiosis eriguntur vel ab Archiconfraternitatibus aggregantur; tunc enim sufficit recognitio et approbatio Episcopi illius loci, ubi ejusmodi Instituta religiosa vel Archiconfraternitates sedem principalem habent (Decr. Auth. num. 388).

In omnibus aliis casibus recognitio et approbatio ipsius S. Congregationis requiritur, præsertim si agatur de Summario indulgentiarum vel antea collecto, sed num-

quam approbato, vel nunc primum ex diversis concessionibus colligendo.

Patet denique, hujusmodi Summaria omnia, si certo jam ab ipsa S. Congregatione recognita et approbata fuerint, ab omnibus ut certo authentica habenda esse, neque alia recognitione et approbatione Episcoporum indigere, etiamsi forte ex dictis recognitio et approbatio episcopalis per se sola sufficiens fuisset.

Ad Regulam Quintam.

Indulgentiæ hujus generis a gravissimis auctoribus semper judicatæ sunt alienæ ab usu Sedis Apostolicæ. Revera si concessæ referantur ante sæculum XIV., stare non possunt cum antiquiori Ecclesiæ disciplina (ita Theodor. a Spiritu Sancto de Indulgentiis II, 247): manifesto enim constat sæculo XIII. et etiam XIV. adhuc indulgentias fuisse valde exiguas (v. g. 10, 20, 40 dierum, unius anni, raro 5 annorum vel 7, rarissime 20 annorum). Quod si posterioribus sæculis attribuantur, multa quidem extant authentica Decreta, quibus ejusmodi indulgentiæ reprobantur ut apocryphæ, sed ne unum quidem adhuc afferri potuit documentum talis concessionis, quod sit *certo authenticum*. Si vero aliquod dubium de quadam hujus generis indulgentia extare posset, nuper Decreto hujus S. Congregationis d. d. 26. Maji 1898 omnes indulgentiæ mille vel plurium millium annorum sunt revocatæ: ita ut hodie ne una quidem admitti possit.

Ad Regulam Sextam.

Christifidelibus in articulo mortis constitutis Summi Pontifices magna liberalitate indulgentiam plenariam concedere consueverunt, ea sub conditione, ut saltem contriti corde (si SS̃ma Sacramenta Pœnitentiæ et Communionis recipere non potuerint) nomen Jesu ore, vel saltem corde, devote invocaverint, et mortem ut stipendium peccati de manu Domini æquo animo susceperint. Sed præter articulum mortis indulgentiam plenariam fidelibus

pauca dumtaxat verba recitantibus concedere numquam mos fuit sanctæ Sedis. Revera in tota Collectione authentica precum piorumque operum, quæ „Raccolta“ dicitur, ne unum quidem exemplum hujus generis invenitur; si forte excipias orationem illam notissimam „En ego, o bone et dulcissime Jesu“ ante imaginem Crucifixi recitandam. Sed in primis ea oratio non adeo paucis verbis constat et in ea supponitur aliqua meditatio dolorum ac vulnerum Jesu Christi Crucifixi, ac præterea ad plenariam indulgentiam lucrandam confessio et communio et etiam preces ad mentem Summi Pontificis requiruntur. Quare hic repeti potest, quod in præcedenti regula explicanda dicebatur, nullum scilicet extare documentum *certo authenticum,* quo Christifidelibus pauca solum verba recitantibus concessa fuerit umquam a Summis Pontificibus indulgentia plenaria; multa vero Decreta certa tales indulgentias ut apocryphas vel suspectas repudiant.

Ad Regulam Septimam.

Hæc regula explicatione vix indiget. Cum enim indulgentiæ ex piis solummodo et rationabilibus causis concedi debeant, S. Sedes numquam ejusmodi nænias vel ridicula vel impossibilia promisit in elargiendis indulgentiis: immo ne fallaci spe et noxia præsumptione fidelium mentes deciperentur, plura Concilia opportune eos monuerunt, ne libellis vel scriptis hujusmodi temere fidem haberent (Cfr. Theodor. a Spir. Sancto II, p. 327). Sane catalogi indulgentiarum a Summis Pontificibus proscriptarum id manifeste evincunt. Sufficiat ex multis citare orationem quamdam, quæ inventa fuisse dicebatur in sepulchro D. N. J. C. et revelata olim Sanctis Elisabethæ, Reginæ Hungariæ, Mechtildi et Birgittæ, quæ quidem cum omnibus suis promissionibus extravagantibus jam anno 1678, et nunc iterum Decreto 26. Maji 1898 ab hac S. Congregatione ut apocrypha reprobata est.

Ad Regulam Octavam.

Etsi Summi Pontifices præteritis sæculis ea etiam formula in indulgentiis concedendis usi sint, ut Christifidelibus certas orationes (non pauca tantum verba, uti supra in regula sexta) recitantibus, vel pia quædam opera peragentibus liberationem unius animæ ex purgatorio promitterent, id tamen communiter alio sensu intelligi non debet, quam ut indulgentia quævis plenaria fidelibus viventibus a Summis Pontificibus oblata, etiam animæ cuicumque in purgatorio detentæ applicabilis declarata fuerit, uti fert stylus Curiæ hodie usitatus. Certo autem ex authenticis documentis probari nequit, quemquam illorum liberationem plurium simul animarum a purgatorio umquam promisisse, multoque minus pro recitatione unius alteriusve precis tantum.

Quemadmodum igitur assertiones ejusmodi uti male fundatæ haberi debent, ita etiam indulgentiæ promissionibus talibus adjectæ, ut apocryphæ nulliusque valoris rejiciendæ sunt: eo vel magis quod ejusmodi indulgentiæ plerumque iis inusitatis modumque excedentibus sunt accensendæ, de quibus in regula præcedenti dictum est.

Ad Regulam Nonam.

Ecclesia ex multo jam tempore indulgentias partiales, ut notum est, certis quibusdam formulis stabilibus concedere solet, uti v. g. 50, 100, 200 vel 300 dierum, vel unius anni, vel 3, 5, 7 annorum et totidem quadragenarum; sed a praxi Sedis Apostolicæ omnino alienæ sunt indulgentiæ v. g. 1080 dierum, quemadmodum legebantur indicatæ in quibusdam numismatibus B. M. V., quæ ante quadraginta fere annos Laureti vendebantur: quæ ideo ab hac S. Congregatione die 23. Februarii 1856 declaratæ sunt apocryphæ (Decr. auth., num. 370). Nostris hisce diebus sæpe in foliis ideo indulgentiæ maximi dierum numeri indicantur, quia auctores seu editores *numeros annorum et quadragenarum proprio suo arbitrio in correspondentes numeros dierum converterunt;* ita ut calculo hujusmodi facto statim mille vel plura millia dierum indulgentiæ prodierint.

Quod quidem ex æmulatione quadam non laudabili provenire indubium est: ita enim demonstrare ad oculos volunt, indulgentias v. g. unius confraternitatis vel pii operis esse majores illis, quæ aliis similibus fuerunt concessæ. Desiderandum valde est ut Ordinarii locorum ejusmodi schedas vel libellos minime approbent, etiamsi calculus veritati undequaque respondere videretur.

400.

Decretum S. Congregationis Episcoporum et Regularium de die 5. Septembris 1899, quo Rmo P. Generali facultas conceditur, sive per seipsum sive per alios Delegatos in monasteriis Sanctimonialium Redemptoristarum visitationem peragendi.[1])

Nr. 21384/14

Decretum.

Ne quid de regularum observantia remittatur, neque perfectionis vitæ studium defervescat unquam in religiosis Familiis Redemptoristarum, quæ ex instituto suo, præter alia, enixas effundere ad Deum preces obstringuntur, ut uberiores in dies colligantur fructus ex sacris concionibus seu missionibus, quæ fiunt a presbyteris Congregationis SSmi Redemptoris, horum Rector Major nuper veniam petiit illarum Monasteria, pluribus in locis sita, identidem visitandi.

Sacra hæc Congregatio Episcoporum et Regularium nil vehementius peroptans, quam ut in omnibus Monasteriis religiosissime serventur regulæ, quibus reguntur, ac vota nuncupata foveantur magis, ad quod assequendum summopere conducit postulatio prædicti Rectoris Majoris, eam libenter excipiendam esse decrevit, petitamque veniam impartiendam, quin tamen præjudicium fiat jurisdictioni, qua gaudent Ordinarii locorum in singulis Monasteriis.

Itaque vi præsentis Decreti Sacra Congregatio Episcoporum et Regularium edicit atque declarat, exinde licere Rectori Majori Congregationis SSmi Redemptoris, vel aliis ejusdem Congregationis sodalibus, ab ipso spe-

---

[1]) **Exstat Documentum originale.**

cialiter delegatis, salvo semper in omnibus Ordinariorum jurisdictione et de expresso eorumdem consensu, in singulis casibus obtinendo, visitationem peragere in enunciatis Monasteriis, non solum ut prudenti consilio evellatur, si forte quid noxii irrepserit in ea, sed etiam quæque præstentur apta ad firmandos omnium animos in suscepto perfectionis itinere atque usque inflammandos. — Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria S. Congregationis Episcoporum et Regularium die 5. Septembris 1899.

(L. † S.) † S. Card. Vannutelli Præf.
A. Panici a Secretis.

401.

Rescriptum Congregationis S. Romanæ et Universalis Inquisitionis de die 20. Decembris 1899, quo facultates Religiosorum Superioribus Generalibus a S. Sede concessæ ob eorum mortem vel a munere cessationem extenduntur ad successores.[1]

Beatissime Pater,

Superior Generalis Ordinis N. N. ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus humiliter postulat ut declarare dignetur:

Utrum resolutio S. R. et U. Inquisitionis diei 3. Maji 1899 a Sanctitate Vestra approbata die 5. ejusdem mensis et anni, qua declaratum fuit omnes facultates speciales a Sancta Sede habitualiter concessas Episcopis aliorumque locorum Ordinariis, licet ad præfinitum tempus, ob eorum mortem vel a munere cessationem ad Successores transire, se extendat ad omnes Superiores. Et Deus etc.

Feria IV. die 20. Decembris 1899.

In Congregatione Generali S. R. et U. Inquisitionis coram Emin. ac RR. Cardinalibus in rebus fidei et morum Inquisitoribus Generalibus habita, proposito supradicto dubio, præhabitoque RR. DD. Consultorum voto, iidem EE. ac RR. Patres respondendum decreverunt:

[1]) Apud „*Il Monitore Ecclesiastico*" vol. XI. pag. 484.

Supplicandum SSmo pro extensione decreti feriæ IV. 3. Maji ad Superiores Generales Ordinum Religiosorum.

Sequenti vero feria VI. die 22. ejusdem mensis et anni, per facultates Emo ac Rmo Dno Cardinali S. Officii Secretario tributas, SSmus D. N. Leo div. prov. PP. XIII. resolutionem Emorum ac RR. Patrum adprobavit, ac extensionem prædictam benigne concessit.

J. Can. Mancini S. R. et U. Inquisit. Notarius.

402.

Decretum S. Congregationis Rituum de die 18. Septembris 1893 concedens festum Sacræ Familiæ cum Officio et Missa propria. [1])

Congregationis SSmi Redemptoris.

Rmus P. Matthias Raus Vicarius Generalis Congregationis SSmi Redemptoris vehementer exoptans ut inter Alumnos præfatæ Congregationis pietas et cultus erga Sanctam Nazarenam Familiam majora in dies capiant incrementa, SSmum Dnum Nostrum Leonem Papam XIII. supplex rogavit, ut in Kalendario ac Proprio in usum ipsius Congregationis SSmi Redemptoris Dominicæ tertiæ post Epiphaniam affigi valeat festum Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph sub ritu Duplicis majoris, cum Officio ac Missa propriis nuperrime approbatis: facta potestate idem festum transferendi in primam subsequentem diem liberam juxta Rubricas, quando enuntiata Dominica impedita occurrerit. Sacra porro Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter ab eodem SSmo Domino Nostro tributis, Rmi oratoris precibus benigne annuit: servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 18. Septembris 1893.

(L. † S.) A. Card. Serafini.
Vinc. Nussi Secretarius.

[1]) Exstat Documentum originale. — Quod Documentum sub num. 373 proprie inseri debuisset; sed hoc loco ultimo additur; repertum enim est, omnibus foliis jam cusis.

PARS II.

DOCUMENTA

AD

COMMUNICATIONEM PRIVILEGIORUM

PERTINENTIA.

In hac secunda Parte tantummodo pauca, sed principaliora Privilegiorum Documenta afferuntur, quæ ad Communicationem cum aliis Religiosis spectant, præsertim quibuscum nostra Congregatio directam Communicationem habet, uti cum Congregatione Piorum Operariorum, Doctrinæ christianæ ac Passionis et Crucis D. N. J. C., aliisque Clericis Regularibus. Quorum Documentorum „Compendium Privilegiorum Congregationis SSm̃i Redemptoris" pro Patribus Status Pontificii anno 1792 typis cusum maxima ex parte mentionem facit; sed exstant in Archivo Generali nostræ Congregationis etiam alia Documenta sive manuscripta sive typis cusa, quæ multis ignota heic in unum colliguntur.

Documenta Privilegiorum
ad Communicationem spectantia.

1*.

Privilegia Congregationi Clericorum Regularium Theatinorum *a Summis Pontificibus concessa ab anno 1524 usque ad 1621.*

I.

Clemens Papa VII. in Brevi Approbationis Congr. Cleric. Regul. Theatinorum dato Romæ 24. Junii 1524. Pontificatus suî anno primo: *Exponi nobis,*[1]) sequens concessit Privilegium.

§. 5. „Ut omnibus, et singulis privilegiis, exemptio„nibus, immunitatibus, indulgentiis, facultatibus, liber„tatibus, auctoritatibus, indultis, favoribus, concessioni„bus, et gratiis spiritualibus et temporalibus, quibus po„tiuntur, et gaudent, aut in futurum potientur, et gau„debunt *Canonici Regulares Lateranensis Congregationis,* „personæ, et loca eorum, vos, personæ, et loca vestra uti, „potiri, et gaudere possitis. Quorum tenores, præsentibus „pro sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis „haberi volumus, ita ut Litteræ Apostolicæ super eisdem „privilegiis, exemptionibus, concessionibus et gratiis eis„dem concessis, vel pro tempore concedendis, mutatis „dumtaxat nominibus, cognominibus, et diebus, ad libitum „vestrum expediri possint, perinde ac si illa omnia, et

---

[1]) Bullarium Roman. tom. IV. pag. 47. Bulla X. Clementis VII.

„singula non solum per clausulas generales, sed per eorum „tenorem, de verbo ad verbum, fuissent vobis per has „Nostras Litteras sub hac ipsa die expressa, et specialiter „concessa, tenore præsentium ex certa Nostra scientia, „et ex Apostolicæ plenitudine potestatis vobis, et sociis, „et successoribus vestris in perpetuum concedimus pari„ter, et indulgemus; et ad præmissa omnia et singula „quibuscumque impedimentis et contradictionibus amo„tis, liberam plenamque auctoritatem et facultatem elar„gimur. Non obstantibus quibuscumque contrariis."

II.

Idem Pontifex Clemens VII. die 7. Martii 1533. Pontificatus sui anno 10. Brevi *Dudum pro parte*[1]) concessit eidem Congregationi Cler. Regul. Theatinorum sequens privilegium:

§. 12. „Ac insuper vobis, quod omnibus et singulis „privilegiis, indulgentiis, prærogativis, exemptionibus, „immunitatibus, gratiis, et indultis quorumvis, etiam „*Cisterciensium,* et *Cluniacensium Monachis,* et aliorum „tam *Mendicantium* quam *non Mendicantium Ordinum* „*Fratribus,* tam in spiritualibus, quam temporalibus in „specie, vel in genere, etiam communicative, per quos„cumque Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, et „pro talibus habitos, ac Sedem Apostolicam hactenus „quomodolibet concessis, et in posterum concedendis, et „quibus illi, tam in vita, quam in mortis articulo, etiam „circa peccatorum remissiones, et injunctarum pœniten„tiarum relaxationes, aut alias quomodolibet uti, potiri, „et gaudere possunt aut poterunt, quomodolibet in futu„rum, quæ omnia ac si de verbo ad verbum insereren„tur, præsentibus pro expressis haberi volumus, perpe„tuis futuris temporibus, utamini, potiamini, et gaudeatis, „ac uti, potiri, et gaudere, nec non illorum omnium „participes esse possitis, et debeatis, indulgemus. Ac

---

[1]) Bullar. Rom. tom. IV. pag. 104. Bulla 46. Clementis VII.

„privilegia, indulgentias, prærogativas, exemptiones, im„munitates, gratias, et indulta Monachis, et Fratribus præ„dictis, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, in „specie, vel in genere, etiam communicative concessa, „ut præfertur, ad vos extendimus, et ampliamus, ac in „vobis locum habere, et suum plenarium effectum sortiri „debere decernimus, et declaramus. Non obstantibus „contrariis quibuscumque, etc."

III.

Paulus III. die 16. Novembris 1536. Pontificatus sui anno tertio, motu proprio, et ex certa scientia confirmavit Clericis Regul. Theat. privilegia eisdem concessa a Clemente Papa VII. ut in Bull. Rom. Bulla 31. sub Pio V. *Ad immarcescibilem.* Sic et Julius III. die 10. Junii 1554; imo et innovavit omnia, et singula Privilegia. Paulus IV. vero die 7. Octobris 1555.[1]) Pontificatus sui anno primo concessit eidem Congregationi *omnia et singula privilegia Societatis Jesu,* his verbis:

„Ipsique (scil. Congregationi Clericorum Regularium), „ut omnibus, et singulis privilegiis, indulgentiis, præro„gativis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis, et indul„tis dilectis filiis *Societati de Jesu Almæ Urbis nostræ,* „tam in spiritualibus, quam temporalibus, in specie, vel „in genere per quoscumque Romanos Pontifices Præde„cessores nostros, et dictam Sedem quomodolibet *conces„sis,* et *concedendis,* et quibus Societas hujusmodi, tam „in vita quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum „remissiones et injunctarum pœnitentiarum relaxationes, „et ipsius Eucharistiæ administrationem, et alias quo„modolibet utebantur, potiebantur, et gaudebant, ac uti, „potiri, et gaudere poterant, similiter ipsa Congregatio, „et Clerici Regulares uti, potiri, et gaudere libere, et

---

[1]) In citata Bulla *Ad immarcescibilem,* quæ est 46 in Bullario Romano sub Pio V., cujus authenticum transumptum asservatur Romæ in Archivo S. Laurentii in Lucina.

„licite possent, et valerent, ac illorum omnium partici-„pes esse deberent, concessit, et indulsit. Privilegia „quoque, indulgentias, prærogativas, et alia omnia ei-„dem Societati, ut præfertur, etiam communicative con-„cessa, ad Congregationem, et Clericos Regulares præ-„fatos, extendit, et ampliavit, ipsisque, ut omnia, et sin-„gula tam per eosdem Clementem VII., Paulum III., quam „Julium etiam III. Prædecessores eis concessa, et per „eumdem Paulum III. etiam Prædecessorem, et alios ex „tunc in posterum concedenda privilegia, gratiæ, indul-„gentiæ, prærogativæ, exemptiones, et indulta toties „reintegrata, confirmata et innovata, ac in pristinum sta-„tum restituta esse censerentur, quoties per eumdem „Paulum IV. Prædecessorem et Sedem prædictam alia „quæcumque privilegia, aliis Congregationibus, et quo-„rumvis Ordinum Religiosis, et Monachis concessa, et con-„cedenda reintegrari, confirmari, vel innovari, et in pri-„stinum statum restitui contingeret, etiam concessit, et „indulsit, cum decreto, et clausulis, ac alias certis modo, „et forma tunc expressis, etc.“

IV.

Gregorius XIV. die 5. Aprilis 1591 in Brevi[1]) Theatinis concessit, aliud et amplius privilegium tenoris sequentis:

„Et præter privilegia, et alia Congregationi, et Cle-„ricis Regularibus concessa, omnibus, et singulis aliis „privilegiis, exemptionibus, facultatibus, indultis, indul-„gentiis, et peccatorum remissionibus, et relaxationibus, „cæterisque gratiis tam in spiritualibus, quam in tempo-„ralibus *quibusvis Religionibus, Congregationibus, et Ordi-„nibus, quocumque nomine nuncupentur, etiam Mendican-„tium, ac tam virorum, quam mulierum eorumque mona-„steriis, domibus,* et aliis piis locis, per quoscumque Ro-

[1]) Originale asservatur in Archivo S. Silvestri Romæ.

„manos Pontifices Prædecessores Nostros, ac Nos, dictam-„que Sedem hactenus quomodolibet concessis, et in po-„sterum concedendis, ac quibus illorum utriusque sexus „personæ de jure, vel consuetudine, aut ex privilegio, „vel alias quomodolibet utuntur, potiuntur, et gaudent, „ac uti, potiri, et gaudere possunt, et poterunt quomodo-„libet in futurum in his, quæ eorum Regularibus insti-„tutis non adversantur dumtaxat, non solum ad eorum „instar, sed æque principaliter, ac pariformiter in omni-„bus, ac per omnia perinde ac si eidem Congregationi, „et Clericis specialiter, et expresse concessa forent, uti, „potiri, et gaudere libere, et licite valeant perpetuo con-„cedimus, et indulgemus, illaque eis communicamus, con-„cedimus, et ad eos extendemus, etc.“

V.

Clemens VIII., Paulus V., et Gregorius XV. hæc omnia eidem Congregationi amplissime confirmarunt, et præsertim Gregorius XV. in Bulla sub die 16. Octobris 1621 addidit: „Contradictores quoslibet, et rebelles per „sententias, censuras, et pœnas Ecclesiasticas, aliaque „opportuna juris, et facti remedia, appellatione postpo-„sita compescendos.“ [1])

2*.

Litteræ Apostolicæ Julii III. Sacræ Religionis *de die 22. Octobris 1552, quibus Privilegia Societati Jesu concessa confirmantur et alia nova conceduntur.* [2])

Julius PP. III.

Dilecte fili,[3]) salutem et Apostolicam benedictionem.

Sacræ Religionis, sub qua dilecti filii Societatis Jesu rejectis sæculi vanitatibus gratum Altissimo præbent sub humilitatis spiritu famulatum; et ferventibus studiis per

---

[1]) Exstat Originale in Archivo S. Silvestri Romæ.
[2]) Ex libro: *Institutum Societatis Jesu,* Pragæ 1757, tom. I. pag. 26.
[3]) (Scil. S. Ignatius de Loyola, Præpositus Generalis Soc. Jesu.)

exempla virtutum et solidam doctrinam alios ad divinæ Majestatis obsequia trahunt, favor exposcit et devotionis vestræ merita Nos inducunt, ut ea quæ per nos, et prædecessorem nostrum tibi et illis provide concessa sunt, Apostolicæ firmitatis munimine roboremus: vosque amplioribus favoribus, et gratiis confoveamus, ea vobis concedentes, per quæ commoditatibus vestris, et animarum tum vestrarum, tum etiam aliorum, quibus juvandis vacatis, per amplius consulatur. Tuis itaque in hac parte nobis porrectis supplicationibus inclinati, omnia et singula, litteras, facultates, indulgentias etiam plenarias, concessiones, immunitates, exemptiones, libertates, gratias, privilegia, et indulta, tibi et ad tui, et pro tempore exsistentis Præpositi Generalis Societatis hujusmodi dispositionem concessa, nec non facultatem inter alia cum personis Societatis hujusmodi circa jejunia, et cibos prohibitos, per te, vel alios Societatem ipsam professos dispensandi: ac quoscumque a casibus hæresis, et aliis contra fidem et consequentibus censuris quibuscumque, etiam per te, et successores tuos, vel alios similiter Professos ad id idoneos, per te et pro tempore exsistentem Præpositum Generalem Societatis hujusmodi deputandos absolvendi, et quatenus opus sit, in foro conscientiæ dispensandi per fel. record. Paulum Papam III. prædecessorem nostrum, et forsan Nos tam in genere, quam in specie, et alias quomodolibet, et sub quibuscumque tenoribus et formis concessa, eorum omnium tenores et causas, propter quas concessa sunt, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, Apostolica auctoritate, ex certa nostra scientia, tenore præsentium approbamus et confirmamus ac illis perpetuæ et inconcussæ firmitatis robur adjicimus; illaque inviolabiliter observari, et sub quibusvis derogationibus, revocationibus, suspensionibus, alterationibus, decretis, declarationibus, ac litteris Apostolicis, etiam quasvis clausulas generales, vel speciales, etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, et insolitas, ac etiam irritantia decreta, sub quacumque verbo-

rum forma, et expressione in se continentibus, ac Cancellariæ Apostolicæ regulis, seu constitutionibus Apostolicis, quomodolibet pro tempore factis et editis, ullo unquam tempore comprehendi; aut eis in aliquo derogari, seu ea revocari, aut alterari nullatenus posse; sicque per quoscumque Judices et Commissarios, quavis auctoritate fungentes, in quavis causa et instantia, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi et interpretandi facultate et auctoritate, judicari ac definiri debere: ac ex nunc quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum, et inane decernimus: Et nihilominus, ut tu, et Societas hujusmodi quietius et devotius in humilitate spiritus, Altissimo gratum præbere possitis famulatum, facultatem, et licentiam anteponendi, et postponendi officium divinum, alias vobis concessam ad hoc, ut tu, et pro tempore exsistentes religiosi Societatis hujusmodi ex legitimis ac justis causis (in quo tuam, et successorum tuorum Præpositorum Generalium pro tempore exsistentium, et aliorum, quos ad hoc substitueritis, conscientiam oneramus) officium ipsum celebrationi Missæ libere, et absque conscientiæ scrupulo postponere possitis auctoritate et tenore prædictis extendimus et ampliamus, ac insuper tibi, et aliis Præpositis Generalibus Societatis hujusmodi pro tempore exsistentibus, et aliis, quibus ad hanc commutationem, auctoritatem vestram communicaveritis, ut recitationem officii hujusmodi pro iis, qui ob infirmitatem vobis videbuntur excusandi in aliud opus pium, seu leviorem orationem, durante tamen infirmitate, arbitrio vestro commutare .... Præpositis quoque inferioribus a te, et pro tempore exsistenti Præposito Generali præfato, vel etiam Provincialibus, præsertim in locis Indiarum, et aliis remotis partibus, pro tempore deputatis, ut ipsi quæcumque, gratias, facultates, concessiones, et indulta eis per te, et eumdem Præpositum Generalem, vel Provincialem, pro tempore exsistentes, communicata, et concessa quibusvis aliis per-

sonis de Societate hujusmodi Professis, eis bene visis, quoties eis videbitur, de tua tamen, et Præpositorum Generalium pro tempore exsistentium licentia, communicare, et concedere possint. Et insuper religiosis Societatis hujusmodi pro tempore senio confectis, aut aliqua infirmitate gravatis et ad operandum in vinea Domini non idoneis, etiam professis, ut in Collegiis Societatis hujusmodi de tui, et pro tempore exsistentis Præpositi Generalis, vel inferiorum, quibus hanc facultatem communicaveris, seu communicaverint, licentia morari, et ex illorum reditibus, et proventibus se sustentare absque aliquo conscientiæ scrupulo, libere et licite valeant, plenam et liberam, auctoritate et tenore præmissis, facultatem et licentiam concedimus. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, et Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus, constitutionibus, ordinationibus, ac Societatis, et Universitatum hujusmodi, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, et litteris Apostolicis eidem Societati, et Universitatibus, illarumque Rectoribus, Doctoribus, et personis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, et insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis etiam motu proprio, et de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac alias quomodolibet concessis, approbatis, et innovatis. Quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, et expressa mentio, aut quævis alia expressio habenda foret, tenores hujusmodi, præsentibus pro sufficienter expressis habentes illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Verum quia difficile foret præsentes litteras ad singula quæque loca deferre; volumus et eadem auctoritate decernimus, quod ipsarum transsumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo alicujus Prælati, vel personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ,

aut curiæ Ecclesiasticæ munitis, in judicio, et alibi, ubi opus fuerit, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die 22. Octobris 1552 Pontificatus nostri anno tertio.

Gal. Aquinas.

3*.

Litteræ Apostolicæ Gregorii XIII. Exponi nobis *de die 8. Januarii 1575, quibus Societati Jesu variæ facultates circa librorum prohibitorum usum conceduntur.*[1])

Gregorius Papa XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii, Præpositus Generalis, et Religiosi Societatis Jesu, quod alias, dum fel. rec. Pius Papa V. prædecessor noster in minoribus constitutus Inquisitoris generalis officium gereret, sufficienti facultate suffultus, inter alia eisdem concessit, quod Præpositus Generalis prædictus posset impertiri facultatem legendi libros hæreticos, et alios prohibitos ad oppugnandum, dum tamen id considerate fieret, et cum delectu, re consultata cum suis Assistentibus: an Religiosi dictæ Societatis possent uti libris non hæreticis, licet haberent annotationes, et scholia auctorum hæreticorum; vel auctores ipsi mali essent, si libri non essent editi ad stabilienda dogmata hæretica, dummodo nomen auctoris, si hæreticus esset, vel in Indice prohibitus, et si quid inter legendum impium occurreret, deleretur; ipsique a Superiore deputati ad emendandos libros eorum, qui ad ipsos Religiosos vel in scholis, vel extra illas recurrere solent, facultatem haberent, quando auctores boni essent, ut Augustinus, Hieronymus, et similes, sed haberent prava scholia, vel malas annotationes; aut cum

---

[1]) Ex libro: *Institutum Societatis Jesu,* tom. I. pag. 48.

auctor, et impressor impii essent, sed non libri; aut cum Ethnici exsisterent auctores, sicut Cicero, et alii similes, sed haberent scholia, annotationes vel quid ejusmodi propter quod prohibiti essent, donec purgarentur, deletis tamen erroribus, et nomine auctoris, vel impressoris mali: Nec non quod ipsi Religiosi non solum libros suos, quos in suis Collegiis vel Domibus haberent, sed etiam Scholasticorum, qui ad ejusdem Societatis scholas confluerent, quorum auctores Ethnici, quamvis alioqui boni essent, sed propter scholia, vel annotationes, aut commentaria vel impressorem, in Indice prohiberentur, emendare possent, si ad id a Præposito Generali per se ipsum, vel per alios deputati forent, et suis Scholasticis utendo relinquere possent, deletis tamen erroribus, et nominibus auctorum prohibitorum: Quodque ipsi Religiosi ea in suis libris executioni demandarent, quæ in catalogo, et decreto Sanctæ Romanæ, et universalis Inquisitionis præcipiuntur; ad effectum ut illi retineri possent; easdemque concessiones, et facultates circa libros prohibitos, et suspectos alias a prædecessoribus nostris, et Sede Apostolica eisdem Præposito, et Religiosis concessas, et confirmatas, Venerabilis frater noster Scipio Episcopus Sabinensis Cardinalis de Pisis nuncupatus, vivæ vocis oraculo, a Nobis desuper sibi facto approbavit et confirmavit. Cum autem ea firmius subsistant, in quibus pluries Apostolica Auctoritas intercedit, propterea Præpositus, et Religiosi prædicti Nobis humiliter supplicari fecerunt, quatenus prædictis, et aliis facultatibus circa eadem sibi concessis, pro eorum subsistentia firmiori, Apostolicæ confirmationis robur adjicere, aliasque circa illa opportune providere benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eosdem, Præpositum, ac religiosos, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris ac pœnis, a jure vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati exsistunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, et ab-

solutos fore censentes; nec non facultatum et concessionum hujusmodi seriem, ac si de verbo ad verbum insereretur, præsentibus pro expressa habentes hujusmodi supplicationibus inclinati, easdem concessiones, et facultates, ac alias quascumque super hujusmodi, libris habendis, legendis, aut corrigendis, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus et confirmamus: illisque plenariæ et inviolabilis firmitatis robur adjicimus: omnesque, et singulos defectus, si qui forsan intervenerint in eisdem, supplemus: illaque de novo, quatenus opus sit, potiorique pro cautela concedimus et impertimur. Non obstantibus præmissis, ac litteris in die Cœnæ Domini legi solitis, aliisque Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Et quia difficile nimis esset, præsentes ubique locorum, in quibus illarum usus opus erit, deferri; volumus harum litterarum exemplis, etiam impressis, Notarii publici manu, et sigillo ejusdem Societatis, vel personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eamdem prorsus fidem in judicio et extra ubique locorum haberi, quæ præsentibus haberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris, die octava Januarii 1575 Pontificatus Nostri anno tertio.

Cæs. Glorierius.

4*.

Litteræ Apostolicæ Gregorii XIII. Decet Romanum Pontificem *de die 3. Maji 1575 quibus facultas Societati Jesu concessa est, suis et aliorum Ordinum Privilegiis more suo utendi, ac Præposito illa per se vel alios communicandi.*[1])

Gregorius Papa XIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Decet Romanum Pontificem, ne Religiosæ personæ pro usu gratiarum a Sede Apostolica emanatarum, ab

---

[1]) Ex libro: *Institutum Societatis Jesu,* tom. I. pag. 50.

Instituti sui norma recedere cogantur, declarationis suæ Oraculo, aliisque opportunis remediis diligenter providere. Sane dilectus filius Everardus Mercurianus Præpositus Generalis Societatis Jesu, tam suo, quam dilectorum filiorum Societatis hujusmodi nominibus, Nobis nuper exposuit: Quod licet gratiæ, immunitates, indulgentiæ, et privilegia aliorum Ordinum Mendicantium, ceterarumque Religionum, et piorum locorum per nonnullos Romanos Pontifices, et præsertim felic. recor. Pium Quintum, prædecessores nostros, dictæ Societati fuerint communicata et concessa: nihilominus aliquando circa illorum praxim, et usum seu modum, et formam eisdem utendi, propter Instituti ipsius Societatis ab aliis prædictis Religionibus diversitatem, dubitari contingit. Nos igitur dubietatem hujusmodi omnino submovere volentes, Præpositum prædictum, ac omnes alias, et singulas personas Societatis hujusmodi, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, et pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati exsistunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutos fore censentes: nec non immunitatum, indulgentiarum, gratiarum, et privilegiorum hujusmodi, ac litterarum dictorum prædecessorum desuper confectarum tenores pro expressis habentes, supplicationibus prædicti Everardi Præpositi, eisdem nominibus Nobis hac in parte porrectis, inclinari, quod præfatus pro tempore exsistens Præpositus et Societas hujusmodi, omnibus et singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, concessionibus, indultis, indulgentiis, remissionibus, gratiis, et litteris Fratrum, et Sororum Mendicantium, aliarumque Religionum Ordinibus, Congregationibus, Conventibus, Capitulis, Monasteriis, Domibus, Ecclesiis, Confraternitatibus, Hospitalibus, et aliis piis locis, ac personis, tam sæcularibus, quam regularibus hactenus concessis, et in futurum concedendis, ac Præposito Societatique prædictis, nec non

ejus domibus, collegiis, locis, et personis ubique terrarum constitutis, communiter vel divisim, Apostolica, seu delegata auctoritate, vel vigore quarumcumque facultatum, etiam ad instar, aut æque principaliter, etiam per communicationem, seu alias quomodolibet concessis, juxta Societatis hujusmodi Instituti rationem, Constitutiones, ritus, mores, usus, consuetudines, normas, observationes, et procedendi modum, in prædictis Societatis domibus, Collegiis, Congregationibus, concionibus, lectionibus, disputationibus, cæremoniis, et aliis cujusvis generis actibus publicis, et privatis; ac denique ubique locorum, uti, frui, potiri, gaudere, et illa exequi, ac in eis procedere possint: quodque privilegia, immunitates, exemptiones, facultates, concessiones, indulta, indulgentiæ, remissiones, gratiæ et litteræ hujusmodi, nec non et ipsi Societati nominatim vel ejus Præposito, aut personis, seu locis hactenus concessa, seu in posterum concedenda, prædicto, et pro tempore exsistenti Præposito Generali Societatis hujusmodi concessa esse intelligantur. Qui illa per se ipsum, vel alium, seu alios ab eo, vel ejus commissione, electos, seu eligendos, quibuscumque locis, et personis dictæ Societatis, sub ejusdem Societatis obedientia, emissis tribus votis etiam simplicibus, degentibus, prout magis expediens fuerit, communicare libere et licite valeat: Nec aliter ceteræ personæ dictæ Societatis prædictis privilegiis, facultatibus, et aliis præmissis, aut aliquo eorum, nisi per Generalem Præpositum, et de ejus beneplacito, aut per alium, seu alios de ejus commissione electos, ut præmissum est, uti aut gaudere possint . . . . Postremo considerantes quantæ Societati hujusmodi curæ sit perfectio Divini cultus, quamque etiam sæpe remotis in locis Collegia et Residentias habeat, volumus ut in Oratoriis et Cappellis, quæ ipsius Societatis Provinciales per se in Domibus, Collegiis et aliis locis, ubi aliqui Societatis residebunt, approbaverint, et ad Divinum dumtaxat cultum deputaverint, Missæ et alia Divina officia, alterius licentia desuper minime re-

quisita, celebrari possint. Et sic in præmissis .... Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris die 3. Maji, anno millesimo quingentesimo septuagesimo quinto, Pontificatus nostri anno tertio.

J. Bapt. Canobius.

5*.

Litteræ Apostolicæ Gregorii XIII. Pium et utile *de die 22. Septembris 1582, quibus Societati Jesu concessa est facultas Ordines a quocumque Antistite suscipiendi, idque etiam extra tempora.*[1])

Gregorius Papa XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Pium et utile Societatis Jesu Institutum, non patitur certa quædam ab iis, qui sub ejus vexillo atque disciplina salutari militant, obiri, quæ in Sacris ineundis generaliter præscribuntur. Quocirca cum dictæ Societatis ac disciplinæ alumni nulli Ecclesiæ, nullive loco certo mancipati sint, ut ibi permaneant, sed veluti viatores omni tempore parati, exspectantesque diem et horam, qua vel ad extremas orbis regiones, cum venit usus, emittantur; ubi quisque pro captu suo, et juxta datam sibi a Domino sapientiam, sese in vinea Domini excolenda exerceat; ejusque rei causa fel. record. Paulus Papa III. Præposito ejusdem Societatis concesserit, ut idoneos, et comprobatos ab ipsa Societate, quibuscumque mallet Catholicis Antistitibus, gratiam et communicationem Sedis Apostolicæ habentibus, præsentare posset: qui illos sic præsentatos absque ulla promissione vel obligatione, ad Ordines hujusmodi promoverent. Nonnulli tamen Antistites post Concilii Tridentini decreta, eos sic præsentatos prius in cujusque, tam minorum, quam sacrorum Ordinum hujusmodi præscripto munere exercitatos, temporumque determinatorum post susceptos præscriptum

---

[1]) Ex libro: *Institutum Societatis Jesu,* tom. pag. 74.

finem, antequam ad superiores Ordines ascendant, omnino exspectandum, eosque in eorumdem Ordinum functionibus, chorique officiis plene instructos; et denique super eorumdem vita, moribus, ætate, et natalibus ad Parochi inquisitionem, aut alias testimonium, et certa alia requisita habenda esse contendunt: quamvis non nisi ad eosdem Ordines suscipiendos numeris alioqui omnibus idonei dimittantur. Nos his incommodis, quantum in Nobis est, occurrere volentes, omnibus Episcopis, et aliis Antistitibus, præsentibus et futuris, in perpetuum præcipimus, atque interdicimus, ne ab hujusmodi promovendis, qui licentiam a Præposito Generali dictæ Societatis pro tempore exsistente, vel ab eo delegatis habuerint, quidquam prædictorum requirant vel exigant; sed ipsos, etiam absque ulla functione in Ordinibus ipsis, interstitiorumque ad illos suscipiendos observatione, aut inquisitione de cantu, officiis, et cæremoniis Ecclesiasticis, idoneitate, proprii Ordinarii licentia, et aliis in aliis requisitis, ad minores, ac etiam extra tempora a jure statuta, tribusque Dominicis, vel aliis festis diebus, etiam continuis, ad sacros, etiam Presbyteratus Ordines promoveant, ac si illi omnibus requisitis præditi essent. Nos enim illis Ordines omnes prædictos sic suscipiendi, ac prædictis Antistitibus eos ipsis conferendi facultatem tribuimus. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Præsentis autem gratiæ communicationem omnibus aliis, etiam qui sua privilegia cum ipsa Societate copiose participant, participareque poterunt quomodolibet in futurum, fieri omnino prohibemus.[1]) Ceterum quia difficile

[1]) Hæc clausula communicationis *prohibitiva*, quæ etiam in aliis Constitutionibus Gregorii XIII. et Gregorii XIV. Societati Jesu datis iisdem verbis redditur, privilegiorum communicationem pro nostra Congregatione videtur excludere; sed nihilominus nostra Congregatio præfato privilegio fruitur. Nam Pius VII. Brevi *Qui sicut* d. d. 9. Jan. 1807 nostræ Congregationi amplissimam communicationem privilegiorum concessit cum quolibet religioso Ordine: „Præterea, dicitur in hoc Brevi, ad conscientiarum anxietates penitus tollendas in præ-

esset præsentes, quocumque illis opus erit, deferre; volumus ut earumdem præsentium transsumtis, manu Notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, seu etiam dicti Præpositi munitis, eadem prorsus fides in judicio, et extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Tusculi, sub annulo Piscatoris die 22. Septembris 1582 Pontificatus nostri anno undecimo.

Cæs. Glorierius.

---

memorata per Pium Prædecessorem facta communicatione gratiarum ab alio Prædecessore Clemente XIV. Congregationi Crucis et Passionis D. N. J. C. per Apostolicas sub plumbo XVI Kalendas Decembris 1769 datas Litteras concessarum comprehensa fuisse ac esse et fore comprehendenda omnia et singula privilegia indulta, indulgentias et peccatorum remissiones, facultates, exemptiones et gratias spirituales, etiam specialem mentionem requirentes, quibus prædictæ *aliæque similes Clericorum seu Regularium seu Sæcularium Congregationes,* earumque domus regulares necnon Generales, aliique Superiores, Officiales, Ministri et personæ ex concessione Apostolica seu ex qualibet Ven. Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Congregatione aut alias **quomodolibet** utuntur, fruuntur et gaudent, ac uti, frui, et gaudere poterunt in futurum, comprehensa, inquimus, esse et fore, Auctoritate et tenore prædictis statuimus, edicimus et declaramus." Quâ Sedis Apostolicæ gratiâ nostra Congregatio privilegiorum communicationem habet etiam cum Mendicantibus, et pro Congregatione Regularis Observantiæ S. Bernardi Regnorum Hispaniæ Gregorius XIV. Brevi: *Romanus Pontifex* d. d. 28. Junii 1591, quod numero sequenti 6* in extenso affertur, prædictam clausulam prohibitivam in terminis prægnantibus derogavit. Præterea plures Romanorum Pontificum Constitutiones pro Minoribus, Ordine SS. Trinitatis, Cisterciensibus, Prædicatoribus aliisque, quas supervacaneum est referre, communicationem cum omnibus Regularibus in forma speciali, et omissa præfata clausula prohibitiva confirmarunt, et omnia et singula Societatis Jesu privilegia expressis verbis aliis concesserunt. „Et hoc (quod scil. Mendicantes communicent privilegiis ceterarum religionum) scribit S. Alphonsus *De Privilegiis* n. 9., etiamsi in privilegio concesso alteri religioni vel congregationi, adsit clausula, quod non communicetur; nam in aliis Bullis de Communicatione dicitur, quod tollitur quodcumque impedimentum Communicationis." Conf. Ferraris verb. *Privilegium* I. n. 27. Reiffenstuel V. XXXIII. n. 64. Rodrigu. I. LV. n. 17.

6*.

Bulla Romanus Pontifex *Gregorii XIV. de die 28. Junii 1591 confirmationem et extensionem aliorum Ordinum Congregationi regularis Observantiæ S. Bernardi Regnorum Hispaniæ concedens.*[1])

Gregorius Papa XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex Religiosorum Congregationibus illarumque personis, præsertim sub regulari observantia et reformatione Altissimo famulantium, a Sede Apostolica concessa privilegia nedum confirmare et approbare, sed et alia aliorum Ordinum regularibus personis et piis locis concessa ad eos quandoque extendere et ampliare consuevit, prout eorumdem religiosorum vota exposcunt, et ipse conspicit, in Domino salubriter expedire. Sane dilecti filii Generalis reformator, Abbates, Priores et Monachi totius Congregationis regularis observantiæ S. Bernardi Ordinis Cisterciensis Regnorum Hispaniæ nobis nuper exponi fecerunt .... „Et insuper ob singularem reformationem, et observantiam dictæ Congregationis in eisdem Monasteriis institutam et conservatam eosdem amplioribus favoribus condecorare volentes. Omnia et singula privilegia, prærogativas, concessiones, antelationes, favores, facultates, declarationes, absolutiones, relaxationes, dispensationes, stationes, indulgentias, etiam plenarias, ac peccatorum remissiones, conservatorias, immunitates, exemptiones, libertates, præeminentias et indulta, cujusvis generis exsistentia, cæterasque gratias spirituales, et temporales, tam eidem Cisterciensi, ejusque Abbati, et Capitulo, etiam Generali, ac quibusvis illius Monasteriorum Abbatibus, etiam quatuor primis de Firmiate, Pontiniaco, Clarevalle, et Morimundo, quam etiam Sancti Benedicti, ac quibusvis aliis similium, et

[1]) Exstat hæc Bulla authentica in Archivio Patrum S. Pudentianæ Romæ et refertur ab Emanuele Roderico in Nova Collectione Privilegiorum tom. II. pag. 1191—1196. Bulla III. Gregorii XIV.

dissimilium Ordinibus, et Religionibus, sub quibusvis Regulis, Constitutionibus, aut ordinationibus degentibus, seu militantibus, et quibusvis illarum respective Congregationibus, Militiis, eorumque Professoribus, ac utriusque sexus eorum Monasteriis, Domibus, Ecclesiis, nec non collegiis, universitatibus, confraternitatibus, piis ac charitativis locis, eorumque in quibusvis festivitatum, ac aliis diebus Ecclesias visitantibus, ac earumdem religionum Generalibus, Præsidentibus, et quibusvis superioribus, Prælatis, ac Capitulis, etiam generalibus, provincialibus seu intermediis, eorumque Diffinitoriis Abbatibus, Prioribus, Definitoribus, Consiliariis, et quibusvis officialibus, rectoribus, ministris, monachis, novitiis, monialibus, fratribus, conversis, confratribus, procuratoribus, familiaribus, benefactoribus, ac eorum, et earum utriusque sexus, quibusvis regularibus personis, tam in Urbe, quam in quibuscumque mundi partibus consistentia seu consistentibus, etiam illorum intuitu, aut alias quomodolibet concessa, quibus de jure usu, et consuetudine, vel privilegio, seu constitutione Apostolica, vel Imperiali, Archiepiscopali, Episcopali in genere, vel in specie, ac tam conjunctim, quam divisim, etiam per solam signaturam, vel vivæ vocis oraculo, aut per viam communicationis, et extensionis, et Motu proprio, aut alias quomodolibet utuntur, potiuntur, et gaudent, ac uti, frui, potiri, et gaudere quomodolibet possunt, quorum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, ac de verbo ad verbum insertis, etiamsi talia sint, vel forent, quæ specialem, et individuam requirerent mentionem, et seu particularem insertionem, ad primo dictam Congregationem regularis observantiæ Sancti Bernardi, ac singula illius tam virorum, quam mulierum Monasteria, illorumque quoscumque Superiores, Prælatos et utriusque sexus, quascumque regulares, et singulares personas, ita quod dicta Congregatio S. Bernardi, ac utriusque sexus ejus monasteria, prioratus, grangias, domos, ecclesias, collegia, pia et charitativa loca Sanctorumque festivitates,

conventus et Capitula, etiam generalia, particularia, vel intermedia, Generalisque reformator, Definitores, consiliarii, visitatores, Abbates, Abbatissæ, priores et quicumque alii superiores, officiales et ministri, monachi, moniales, novitii, fratres, conversi, donati, oblati, Commissi, Familiares, confratres, procuratores, ac negotiorum gestores, benefactores, et aliæ singulares utriusque sexus regulares personæ, ac eorum res, et bona, sub eorum cura, et secundum ejusdem Congregationis instituta nunc, et pro tempore viventes, et exsistentes præmissis omnibus, et singulis æque pariformiter respective, et absque ulla penitus differentia singula singulis concernentia, perinde, ac si ea omnia illis, et eorum singulis principaliter, et expresse, et non ad instar concessa fuissent, ac si in eis talis ordo et Congregatio Sancti Bernardi primo dicta, illiusque capitula, monasteria, Ecclesiæ, dictique superiores, Prælati, ac utriusque sexus dictæ personæ, res, et bona expressa, et prænominata fuissent, et essent ac si pro et in favorem eorumdem a Sede Apostolica a principio emanassent, et fuissent immediate concessa in quantum eidem Congregationi expediat, ejusque gubernio, constitutionibus, et definitionibus non adversentur uti frui, et gaudere, libere, et licite possint, et valeant, auctoritate, et tenore prædictis, concedimus, et indulgemus, illaque omnia, et singula eis, et eorum cuilibet eisdem, auctoritate, et tenore similiter perpetuo extendimus, eisque communicamus. . . . .“

Et in fine sequuntur hæ clausulæ derogatoriæ:

„Non obstantibus præmissis, et de non expedientibus litteris super Indulgentiis ad instar, ac piæ memoriæ Bonifacii Papæ Octavi etiam prædecessoris nostri de una et Concilii Generalis edita de duabus dictis, aliisque Apostolicis, ac in provincialibus, et synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, ac quorumvis ordinum Congregationibus Monasteriorum, et Regularium locorum præfatorum, etiam

juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, consuetudinibus, declarationibus, et inhibitionibus, privilegiis quoque indultis, et litteris Apostolicis, etiam Legatis, Nuntiis, et Ordinariis, ac ordinibus præfatis, eorumque superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus et formis, etiam in fundatione, vel dotatione obtentis, ac cum quibusvis, *etiam annullativis, cassativis, infectivis, declarativis, exceptivis,* modificativis, mentis attestativis, et *etiam communicationis prohibitivis,* aliisque efficacioribus, et insolitis clausulis, et decretis irritantibus, ac etiam derogatoriarum derogatoriis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, et ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac alias quomodolibet per prædecessores nostros, et nos, sedemque Apostolicam, Motu simili, et consistorialiter, aut alias in contrarium præmissorum quomodolibet pro tempore concessis, confirmatis, iteratis vicibus approbatis et innovatis. Quibus omnibus, illorumque omnium, et singulorum tenoribus, ac si de verbo ad verbum exprimerentur et insererentur, et non per clausulas generales idem importantes, præsentibus pro sufficienter expressis, et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicati non possit per litteras Apostolicas, non facientes plenam et expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujusmodi mentionem. Volumus autem, quod etc. etc."

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die vigesima octava Junii, millesimo quingentesimo nonagesimo primo, Pontificatus nostri anno primo.

7*.

Bulla Gregorii PP. XV. Romanus Pontifex *de die 27. Julii 1621, qua Congregatio Clericorum Regularium S. Pauli* (Barnabitarum) *omnibus gratiis, prærogativis et privilegiis Congregationis Clericorum Regularium Theatinorum perfruitur.*[1])

Gregorius Papa XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex personarum ecclesiasticarum quarumlibet præsertim Regularium vota religionis propagationem et augmentum respiciens ad exauditionis gratiam libenter admittit, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

§. 1. Sane pro parte dilectorum Filiorum Præpositi Generalis et Clericorum Regularium Congregationis S. Pauli Barnabitarum nuncupatorum Nobis nuper expositum fuit, quod cum ipsi cupiant pro illorum Congregationis augmento, ut ipsi in via Domini sub suavi Religionis jugo Deo dante plurimum proficere possint, omnia privilegia, gratias, facultates, tam spirituales quam temporales, et indulta Congregationi presbyterorum Theatinorum nuncupatorum concessa eorum Congregationi hujusmodi concedi, Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut eorum desideriis hujusmodi annuere, aliasque in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur Præpositum et Clericos prædictos specialibus favoribus, et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, et pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodati exsistunt ad effectum præsentium dumtaxat conse-

---

[1]) Ex libro: „*Compendium Privilegiorum et Facultatum Congr. Clericorum Regularium S. Pauli.*“ Viennæ 1672, pag. 3.

quendum harum serie absolventes, et absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati; omnia, et singula privilegia, prærogativas, concessiones, facultates, exemptiones, immunitates, indulta, indulgentias, et peccatorum remissiones, cæterasque gratias spirituales, et temporales, ac tam conjunctim, quam divisim etiam communicationis, vel extensionis, aut alias quomodolibet dictæ Congregationi presbyterorum Theatinorum nuncupatorum, illiusque Præposito Generali, aliisque Superioribus, Officialibus, ministris, et personis, eorumque domibus regularibus quibuscumque concessa, ac quibus dicta Congregatio Theatinorum ejusque domus Regulares, nec non Præpositi Generales, Superiores, Officiales, ministri, et aliæ quæcumque illius personæ de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut concessione Apostolica, vel alias quomodolibet etiam per viam communicationis, et extensionis utuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, frui potiri et gaudere possunt, et poterunt quomodolibet in futurum eidem Congregationi Clericorum Barnabitarum, illiusque domibus regularibus, nec non Præposito Generali aliisque Superioribus Officialibus, ministris, et quibuscumque personis nunc, et pro tempore exsistentibus apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo concedimus, illaque omnia et singula ad dictam Congregationem Clericorum Barnabitarum, illiusque Domus regulares, nec non Præpositum Generalem, Superiores, Officiales, ministros, et personas prædictas, ita ut dicta Congregatio Clericorum Barnabitarum, ejusque Regulares domus, illorumque Præpositus Generalis, Superiores, Officiales, ministri et personæ nunc et pro tempore exsistentes præmissis omnibus et singulis æque, et pariformiter, ac sine ulla differentia, uti, frui, potiri, et gaudere libere et licite possint, et valeant, perinde ac si singula præmissa illis specialiter, et expresse ac principaliter non autem ad instar concessa, et præsentibus expressa, ac de verbo ad verbum nihil penitus omissa inserta fuissent auctoritate et tenore præsentis extendimus, illaque omnia

et singula dictæ Congregationi Clericorum Barnabitarum, illiusque domibus regularibus et personis prædictis communicamus.

§. 3. Decernentes præsentes litteræ semper et perpetuo validas et efficaces exsistere, atque plenarios et integros effectus sortiri, et obtinere.

§. 4. Sicque et non aliter per quoscumque Judices ordinarios et delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores ac S. R. E. Cardinales ubique judicari et definiri debere, ac irritum ac inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar et quibusvis constitutionibus et ordinationibus Apostolicis ac dictæ Congregationis Theatinorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque indultis et litteris Apostolicis dictæ Congregationi Theatinorum ejusque Superioribus et personis sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis in genere vel in specie, etiam motu proprio et ex certa scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis eorum omnium tenores præsentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem quod præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Superioris dictæ Congregationis Barnabitarum subscriptis, et Sigillo ejusdem Congregationis munitis eadem prorsus fides in judicio et extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Julii 1621 Pontificatus Nostri Anno primo.

S. Card. S. Susannæ.

8*.

Decretum Alexandri VII. de die 8. Decembris 1660 circa Indulta et Privilegia Congregationis Doctrinæ christianæ.[1])

Beatissime Pater,

Annuente Clemente VIII., cœpit Avenione erectio Congregationis Clericorum Doctrinæ Christianæ, quam deinde auctam, et in diversis locis, Provinciisque Galliæ propagatam Sedes Apostolica sæpius approbavit, et confirmavit, illamque ingredientibus Sanctitas Vestra facultatem concessit emittendi tria Vota simplicia, cum quarto perseverantiæ perpetuæ in eadem Congregatione, cum aliis facultatibus, quæ in litteris in forma Brevis expeditis sub die 26. Septembris 1659 plenius continentur. Pro eademmet Congregatione recurrit Franciscus Aujas Sacerdos, et Procurator Generalis ejusdem Congregationis ad S. V. humiliter ei supplicando.

1. Ut dignetur dictam Congregationem, ejusque Domos, Collegia, Clericos universos, et domesticos a cura Parochorum, tam quoad administrationem Sacramentorum, quam quoad sepulturam ecclesiasticam, et jura quæcumque sepulturæ ab ipsis Parochis prætensa, perpetuo eximere, ac liberare.

2. Dignetur concedere omnibus, et singulis, qui perpetuis temporibus dictam Congregationem ingredientur, vere confessis, ac sacra Communione refectis, in diebus ingressus, et emissionis trium Votorum simplicium, et perseverantiæ perpetuæ in eadem Congregatione, plenariam Indulgentiam, et omnium peccatorum suorum remissionem, et tam prædictis, quam omnibus, et singulis

[1]) Ex libro: *Brevia Apostolica Congregationi Patrum Doctrinæ christianæ concessa.* Romæ 1749, pag. 53.

jam admissis in dictam Congregationem, eamdem Indulgentiam et remissionem peccatorum in mortis articulo.

Nec non tam ipsis omnibus, et singulis prædictis, quam omnibus aliis utriusque sexus Christifidelibus, qui etiam vere pœnitentes, et confessi, ac sacra Communione refecti, ejusdem Congregationis ecclesias in diebus B. M. V. Annunciatæ et Titularis, sive Patroni devote visitaverint, dignetur Sanctitas Vestra elargiri Indulgentiam plenariam, et omnium peccatorum suorum remissionem.

Et ut magis ad Institutum dictæ Congregationis, et exercitia Doctrinæ Christianæ, functiones, et officia sua exercenda tam Sacerdotes, quam Clerici, Coadjutores, et ministri ejusdem Congregationis animentur, et suavius ad ea invitentur, dignetur etiam S. V. prædictis omnibus, et singulis docentibus Doctrinam Christianam, aut pium aliquod opus circa functiones suas, et officia sua exercentibus, toties pro quolibet præmissorum operum, sexaginta dies de injunctis, vel alias quomodolibet debitis pœnitentiis misericorditer relaxare.

3. Ut nullus e dicta Congregatione audeat intra Domos, et Collegia dictæ Congregationis mulieres introducere sub pœna excommunicationis *ipso facto incurrenda.*

4. Et ultimo dignetur S. V. omnibus, et singulis Sacerdotibus præfatæ Congregationis ab Ordinariis locorum approbatis, et ab ipsis evocatis ad Missiones exercendas, quoties in aliquo loco actualiter Missionem exercebunt, facultatem absolvendi quoscumque Christifideles, eorum confessionibus auditis, a quibuscumque peccatis, delictis, et excessibus, etiam in casibus Sedi Apostolicæ reservatis, in foro conscientiæ tantum (exceptis casibus in Cœna Domini legi solitis).

5. Præterea omnibus, et singulis dictæ Congregationis Sacerdotibus, et aliis utriusque sexus fidelibus ad quos ipsi Sacerdotes Missionarii accesserint, S. V. impertiri dignetur Apostolicam Benedictionem, nec non eisdem vere pœnitentibus, et confessis, ac sacra Communione refectis, plenariam Indulgentiam, et omnium

peccatorum suorum remissionem in actu Missionis concedere, et elargiri, quam Deus, etc.

Tenor Decreti.

Sanctissimus Dominus noster benigne annuit exemptionibus, gratiis, et privilegiis supra scriptis, juxta illorum tenorem; et quoad facultatem absolvendi a casibus reservatis, et Indulgentiam Plenariam in actu Missionis, ad quinquennium tantum.

8. Decembris 1660.

Prosper Fagnanus.

9*.

Privilegia Congregationi Clericorum Regularium Minorum a Benedicto XIII. Brevi Sacrosanctum Apostolatus *die 23. Junii 1725 concessa.*

Gregorius XIV. in suo Brevi, = *Romanus Pontifex,* = Die 18. Februarii 1591. Clemens VIII. in suo Brevi, = *Sacræ Religionis,* = Die 1. Julii 1592. Benedictus XIII. in suo Brevi, *Sacrosanctum Apostolatus,* diei 23. Junii 1725. Congregationi Cleric. Reg. Minorum sequentia privilegia concesserunt: „Gregorius XIV. Prædecessor noster, dicitur in prædicto Brevi Benedicti XIII.:[1]) Omnia et singula privilegia, prærogativas, concessiones, facultates, exemptiones, immunitates, indulta, indulgentias, et peccatorum remissiones, cæterasque gratias spirituales, et temporales ac tam conjunctim, quam divisim, etiam per viam communicationis, vel extensionis, aut alias quomodolibet Congregationi Presbyterorum Theatinorum nuncupatorum, illiusque Generali, aliisque Superioribus, Officialibus, Ministris, et personis eorumque domibus regularibus quibuscumque concessa, ac quibus dicta Congregatio Theatinorum ejusque domus regulares, necnon Generalis, Superiores, Officiales, Ministri et aliæ quæcumque illius personæ de jure, usu, consuetudine,

[1]) Bullarium Rom. tom. XII. pag. 6. Bulla 72. Benedicti XIII.

privilegio, aut concessione Apostolica, vel alias quomodolibet per viam communicationis et extensionis utuntur, fruuntur et gaudent, ac uti, frui, potiri et gaudere possunt, et poterunt quomodolibet in futurum, eidem Congregationi Clericorum Regularium Minorum, illiusque domibus regularibus, necnon Præposito Generali, aliisque Superioribus, Officialibus et Ministris, ac aliis quibuscumque illius personis tunc, et pro tempore exsistentibus Apostolica auctoritate perpetuo concessit, illaque omnia et singula ad dictam Congregationem Clericorum Regularium Minorum, illiusque domus regulares necnon Præpositum Generalem, Superiores, Officiales, Ministros et personas prædictas, ita ut eadem Congregatio Clericorum Regularium Minorum, ejusque regulares domos, illorumque Generalis, Superiores, Officiales, Ministri et personæ tunc, et pro tempore exsistentes præmissis omnibus et singulis æque et pariformiter, ac sine aliqua differentia uti, potiri, et gaudere libere et licite possent, perinde ac si singula præmissa illis specialiter et expresse, ac principaliter, non autem ad instar concessa, et suis litteris expressa, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso inserta fuissent, dicta auctoritate extendit, illaque omnia et singula Congregationi Clericorum Regularium Minorum hujusmodi, illiusque domibus regularibus et personis prædictis communicavit, et alias prout in ipsius Gregorii Prædecessoris litteris desuper in simili forma Brevis die 18. Februarii 1591 expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene et sufficienter expresso et de verbo ad verbum inserto habere volumus, uberius dicitur contineri et postmodum piæ mem. Clementis Papæ VIII. pariter Prædecessor Noster per suas itidem litteras die prima Julii 1592 expeditas omnia et singula privilegia et gratias eidem Congregationi Clericorum Regularium, sicut præmittitur, concessa, pari auctoritate confirmavit. . . . .

Nos specialem Didaco Præposito Generali gratiam facere volentes . . . . concessionem et elargitionem Con-

gregationi Clericorum Regularium Minorum hujusmodi omnium gratiarum et privilegiorum memoratæ Congregationis Theatinorum, etiam per viam communicationis et extensionis a prædicto Gregorio Prædecessore per ejus litteras supradictas factas, ut præfertur, eadem auctoritate, tenore præsentium perpetuo confirmamus et approbamus ac innovamus, necnon quatenus opus sit ea omnia et singula de novo concedimus, illisque perpetuæ et inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, omnesque et singulos tam juris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Non obstantibus etc."

10*.

Communicatio Privilegiorum Congregationis Oratorii S. Philippi Nerii a Benedicto XIII. die 3. Augusti 1725 Patribus Congregationis Piorum Operariorum conceditur.[1])

Beatissimo Padre,

La Congregazione dei Pii Operarii Oratrice Umilissima della Santità Vostra, umilmente la supplica di communicarle i Privilegii concessi dalla S. Sede alla Congregazione dell' Oratorio di S. Filippo Neri di Roma che ecc. = Tenor Bullæ, seu transumpti sanctæ memoriæ Xysti V. continentis Privilegia, et alia concessa Patribus S. Philippi Nerii de Urbe, nempe = Noverint universi, et singuli hoc præsens publicum transumpti instrumentum visuri, lecturi et audituri, quod Nos Hieronymus Matthæus Protonotarius Apostolicus SSm̃i Domini nostri Papæ, ejusque Camerarii, necnon Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Generalis Auditor, Romanæque Curiæ Judex Ordinarius, sententiæque quoque et censuræ in eadem Romana Curia, et extra eam latarum, ac litterarum Apostolicarum, quarumcumque universalis, et merus executor, ab eodem SSm̃o Dño Nostro Papa specialiter deputatus; ad instantiam et requisitionem Reverendi

[1]) Exstat Copia manuscripta.

Divi Philippi Nerii Præpositi, et Presbyterorum Congregationis Oratorii in Ecclesia S. Mariæ in Vallicella de Urbe principalium, omnes et singulos suo quomodolibet interesse putantes, eorumque Procuratores, si qui tunc erant in Romana Curia et extra eam ad videndum fieri productionem nonnullarum litterarum Apostolicarum SSm̃i Domini nostri D. Xysti Divina Providentia Papæ V. quarumdam gratiarum et Privilegiorum dictis instantibus concessarum, plumbi cum cordulis rubei croceique coloris appensione munitarum, sub datum Romæ, apud S. Marcum, anno Incarnationis Dominicæ 1586, Nonis Septembris, Pontificatus ejusdem anno 2., et postquam productæ forent videndæ illas transumptari et exemplari, ac in publicam transumpti formam redigi mandari, auctoritatemque nostram ordinariam pariter et decretum interponi veritatis dicendæ, et causam, si quam haberent, rationabilem, quare præmissa fieri non deberent allegandi per audientiam publicam litterarum contradictarum, ob eorum ab Urbe absentiam, ut moris est, citari fecimus et mandavimus ad diem, et horam infrascriptas, quibus advenientibus comparuit in judicio coram Nobis D. Reverendus etc. dicendusque Instans, Agens, et Procurator, et data citationis Pergameni cedula, uti supra lecta et exsequuta citatorumque in ea contentorum non comparentium contumacia accusata, et in eorum contumaciam dictas litteras Apostolicas, ut supra resignatas, de facto coram Nobis, et in Actis Notarii nostri infrascripti exhibuit, atque produxit tenoris inferius inserti, quas transumptari, et exemplari, et in publicam transumpti formam redigi mandari, auctoritatemque nostram pariter et Decretum Judiciale per Nos interponi petit. Nos tunc Hieronymus Matthæjus Auditor, Judex præfatus, attendentes requisitionem hujusmodi fore junctam, et rationi consonam, dictas litteras Apostolicas ad manus nostras accepimus, illasque vidimus, legimus, et diligenter inspeximus, quas quidem sanas, et integras, non vitiatas, non cancellatas, nec in aliqua earum parte suspectas, sed

omni prorsus vitio, et suspicione carentes reperimus, ideo illas transumptari, et exemplari ac in publicam transumpti formam redigi mandavimus: Decernentes et volentes quod huic præsenti nostro transumpto publico cum dictis litteris originalibus auscultato et collationato, talis et tanta fides adhibeatur in judicio, et extra, qualis et quanta dictis litteris originalibus adhibita fuit, adhibetur et adhiberetur, si in medio adhibitæ forent et ostensæ. Tenor vero dictarum litterarum, de quibus supra fuit mentio sequitur, et est talis videlicet:

Xystus Episcopus servus servorum Dei ad perpetuam rei memoriam: = Decet Romanum Pontificem, cui fidei arca, et salus gregis Dominici divinitus est commissa, Prædecessorumque suorum vestigiis inhærendo, benigne concedere, quæ ad ejusdem gregis conscientiæ purificationem, et peccatorum remissionem animarumque salutem ac spiritualem consolationem noscuntur pertinere. Alias siquidem felicis recordationis Gregorio Papæ XIII. Prædecessori nostro pro parte dilectorum filiorum Philippi Nerii et Presbyterorum Congregationis Oratorii in Parochiali Ecclesia S. Mariæ in Vallicella per ipsum Prædecessorem antea instituti exposito, quod de mense Augusti anni Domini 1565 piæ memoriæ Pius Papa IV. etiam Prædecessor noster Philippo et Presbyteris præfatis tunc Ecclesiæ S. Joannis Baptistæ Nationis Florentinorum etiam de Urbe in Divinis deservientibus, nonnullas gratias et privilegia ad decennium duratura Apostolica auctoritate concesserat, et decennium hujusmodi etiam tunc spiraverat, dictus Gregorius Prædecessor volens eosdem Philippum et Presbyteros non minoribus quam D. Pius Prædecessor prosequutus fuerat gratiis atque privilegiis prosequi, et ut ipsi facilius, et libentius Altissimo famulari, et animabus Christifidelium in earum audiendis confessionibus amplius prodesse possint providere, Philippo et Presbyteris Congregationis hujusmodi, ut quorumcumque Christifidelium ad ipsos undecumque accedentium, illosque infirmitatis, vel quos-

cumque alio tempore et occasione demum, sive ad quemcumque alium locum ad se vocantium et requirentium, confessiones libere audire, et illis diligenter auditis, ipsos Christifideles, et eorum singulos, ab excommunicationis, suspensionis, et interdicti, ac quibusvis aliis Ecclesiasticis sententiis et censuris, quavis occasione vel causa quomodolibet latis, et per eos incursis, ac etiam ab omnibus, et singulis eorum peccatis, criminibus, excessibus, et delictis quantumcumque gravibus, et enormibus, etiam Sedi Apostolicæ reservatis, exceptis contentis in litteris die Cœnæ Domini legi consuetis, absolvere, et pro commissis pœnitentiam salutarem eis injungere, ac vota quæcumque ultramarina — visitationis liminum, BB. Petri et Pauli Apostolorum de Urbe, S. Jacobi in Compostella et B. Mariæ Lauretanæ, ac castitatis, et religionis votis dumtaxat exceptis — in alia pœnitentiæ vel pietatis opera commutare; necnon per dimidium horæ spatium ante auroram, et post meridiem, eis eveniente casu, Missas celebrare libere et licite valerent dicta auctoritate indulti, et facultatem concessit, prout in ipsius Gregorii Prædecessoris litteris, desuper in forma Brevis sub die 14. Martii Pontificatus sui anno quarto expeditis, plenius continetur. Cum autem, sicut exhibita Nobis nuper pro parte Philippi et Presbyterorum præfatorum petitio continebat, a pluribus credatur litteras et facultates hujusmodi, licet illud ad certum aliquod tempus specifice et expresse, non fuerint limitatæ, nihilominus decennio jam de mense Martii proxime præterito, elapso, tantum durasse; et propterea ipsi, ut omne dubium tollatur, ac in Dei, animarumque servitio in dies magis et magis proficere valeant, libentiusque in hanc curam incumbant, dictas facultates ipsis in perpetuum concedi, ac in quibusdam extendi, ac ampliari desiderant, pro parte eorumdem Philippi et Presbyterorum, qui, ut asserunt, in primodicta Ecclesia ad confessiones audiendas de nostri in dicta Urbe, et illius districtu Vicarii in Spiritualibus Generalis licentia deputati exsistunt, nobis fuit humiliter

supplicatum, ut eis in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos autem, qui honestis petentium votis libenter annuimus, atque favoribus prosequimur opportunis; Philippum et Presbyteros præfatos, ac eorum singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris et pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causis latis, si quibus quomodolibet innodati exsistunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutos fore censentes, necnon litterarum præfatarum tenores præsentes pro expressis habentes hujusmodi supplicationibus inclinati, Philippo ac nunc et pro tempore exsistentibus Congregationis hujusmodi ubicumque locorum diffusæ Presbyteris in Urbe a dicto Vicario, seu extra eam ab Ordinariis locorum ad confessiones audiendas quomodolibet approbatis, eorumque singulis, quod ipsi perpetuis futuris temporibus omnium et singulorum Christifidelium confessiones audire, illisque auditis, eos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque quibusvis Ecclesiasticis sententiis, censuris et pœnis quavis occasione vel causa quomodolibet latis, et per eos incursis, necnon ab omnibus et singulis eorum peccatis, criminibus, excessibus et delictis quantumque gravibus et enormibus, etiam in casibus dictæ Sedi reservatis, vel in posterum reservandis, exceptis tamen contentis in litteris die Cœnæ Domini legi consuetis, absolvere, ac pro commissis pœnitentiam salutarem eis injungere, necnon vota quæcumque ultramarina — visitationis liminum BB. Petri et Pauli Apostolorum de Urbe, et S. Jacobi in Compostella, castitatis et religionis votis dumtaxat exceptis — in alia pœnitentiæ vel pietatis opera commutare. Præterea per dimidium horæ spatium ante auroram et post meridiem Missas celebrare, ac etiam, qui ex eis prævio examine ad confessiones audiendas in ipsa Urbe a Vicario approbati fuerint, extra eamdem Urbem absque alio examine, de licentia tamen Ordina-

riorum, indulto et facultatibus hujusmodi uti ac potiri libere, et licite valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, et indulgemus: Decernentes præsentes litteras nullo umquam tempore revocari, suspendi, vel limitari, neque eis derogari posse, nec sub quibusvis similium vel dissimilium gratiarum revocationibus comprehendi, et quoties illæ emanabunt, toties in pristinum suum et validissimum statum restitutas ac plenarie redintegratas esse, et censeri, irritum quoque et inane, si secus super his, a quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem quod Philippus, et Presbyteri præfati hujusmodi indulto celebrandi ante diem parce utantur, qui quum in altaris ministerio immoletur Dominus noster Jesus Christus Dei Filius, qui candor est lucis æternæ, congruit hoc non noctis tenebris fieri, sed in luce. Quodque præsentium transumptis etiam impressis, Notarii publici manuscriptis, et Sigillo Judicis Ordinarii Romanæ Curiæ, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, munitis, eadem prorsus fides ubique locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, decreti, et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si qui autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac BB. Petri et Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ, apud S. Marcum, anno Incarnationis Dominicæ 1586, Nonis Septembris, Pontificatus nostri anno solo. = E. Pallottus Datarius. = R. Bergerius = Super quibus omnibus et singulis præmissis, tamquam rite et legitime factis, auctoritatem nostram ordinariam pariter et decretum interponere fore, et esse duximus, et interposuimus, prout interponimus per Præsentes. In quorum fidem præsentes fieri et per Notarium nostrum publicum infra-

scriptum subscribi sigillique R. C. A. quo in talibus utimur, jussimus et fecimus appensione muniri. Datum Romæ in Ædibus nostris sub anno a Nativitate Domini 1586 indictione decima quarta, die vero 18. mensis Octobris, Pontificatus in Christo Patris et Domini nostri Systi divina providentia Papæ V. anno 2., præsentibus Magnificis DD. Ovidio Erasmo et Pompeo Antonio ambobus dictæ nostræ Curiæ Notariis, Testibus ad prædicta vocatis et rogatis: = Hieronymus Gatutius locum tenens; = Pro Domino Francisco Mosino Romano, Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Notario de præmissis rogato: = Ego Joannes Franciscus Ugulinus Perusinus ejusdem Curiæ Notarius hoc transumpti instrumentum signavi, subscripsi et publicavi requisitus; = Ex Audientia SSm̃i die 3. Augusti 1725 Sanctitas Sua benigne annuit pro communicatione suprascriptorum Privilegiorum concessorum Patribus Congregationis Oratorii S. Philippi Nerii de Urbe Congregationi Piorum Operariorum Romæ, = die vero 14. Maji 1726 idem SS. Dominus noster cum alio rescripto manu ejusdem Sanctitatis Suæ signato, ibidem ut supra annuit, expeditionem per Decretum Congregationis Episcoporum et Regularium fieri mandavit, et ita Romæ etc.

(L. † S.) L. Card. Corsinus.

P. A. Archiepiscopus Larissæ, Secretarius.

11*.

Privilegia Congregationi Doctrinæ christianæ a Benedicto XIII. Brevi Illius, cujus ineffabili *de die 28. Septembris 1725 concessa.*

Benedictus XIII. in suo Brevi *Illius, cujus ineffabili* diei 28. Septembris 1725[1]) unionem Congregationis Doctrinæ christianæ regni Neapolis cum altera Avenionensi confirmavit et concessit clericis sæcularibus prædictæ Congregationis hæc privilegia:

§. 4. Porro eidem Congregationi per præsentem unionem ex duabus in unam coalescenti, ejusque domibus,

[1]) Bullarium Roman. tom. XII. pag. 41. Bulla 95. Bened. XIII.

collegiis, et locis, ac Superioribus, clericis sæcularibus, et personis quibuscumque, ut omnibus, et singulis privilegiis, gratiis, immunitatibus, exemptionibus, indultis, tam temporalibus, quam spiritualibus præeminentiis, prærogativis, honoribus, et favoribus hactenus a Romanis Pontificibus Prædecessoribus, et Sede Apostolica cuilibet ex memoratis duabus Congregationibus quovis modo, et qualitercumque concessis, quæ quatenus opus sit per præsentes approbamus, et confirmamus, ac denuo concedimus, uti, frui, potiri, et gaudere, illius vero clericis, ut eorum pium, ac laudabile Institutum exercere, sacras Missiones peragere, congregationes, scholas, et academias aperire, juventutem in litterarum studiis, ac disciplinis, præsertim juxta S. Thomæ Aquinatis doctrinam instruere, de Ordinariorum licentia Christifidelium confessiones excipere, aliaque Ecclesiæ Sacramenta administrare, Verbum Dei prædicare, nova Collegia, novasque Ecclesias, ubi requisiti, ac recepti fuerint, exstruere, instituere, et in eorum Ecclesiis, quas de præsenti habent, ac in posterum eos habere contigerit, Defunctorum cadavera sepelire, et funera celebrare, sine tamen Jurium Parochialium præjudicio libere, et licite possint, et valeant, motu, scientia, et potestatis plenitudine paribus earumdem tenore præsentium concedimus, et indulgemus. Præterea in eorumdem Clericorum Sæcularium Domibus, et Collegiis unum, vel plura Oratoria privata, seu interiores Cappellas tam ad eorum, quam Domesticorum, Convictorum, Scholarium, aliarumque personarum, etiam ad Congregationes, et Conferentias spirituales convenientium usum erigendi inibique Sacrosanctum Misse Sacrificium, etiam in festis solemnibus celebrandi, ac Pœnitentiæ et Eucharistiæ Sacramenta eisdem Clericis domesticis, Convictoribus, Scholaribus, aliisque personis præfatis administrandi, excepto tamen quoad Scholares, et ad Congregationes, et Conferentias hujusmodi convenientes communione Paschali; necnon Clericis prædictis ubicumque ejusdem Congregationis Collegia de præsenti

instituta reperiuntur, et deinceps instituentur, etiam absque alia Ordinariorum locorum licentia libere quæstuandi, dummodo a suis Præposito, vel Vicario Generali, seu Superioribus Provincialibus, aut Rectoribus respective ad id missi, seu destinati fuerint, ipsisque Præposito et Vicario Generalibus, Superioribus Provincialibus, et Rectoribus aliquot ex dicta Congregatione presbyteros viros probos, prudentes, et idoneos ad audiendas Presbyterorum Clericorum, et aliarum personarum prædictæ Congregationis, domesticorum quoque familiarium, et inservientium, ac Convictorum Scholarium, et in eisdem domibus, vel collegiis commorantium confessiones deputandi, cum facultate eos etiam a censuris Ecclesiasticis occultis tamen, et Romano Pontifici, aut Sedi Apostolicæ minime reservatis in foro conscientiæ tantum absolvendi; atque eisdem Præposito et Vicario Generalibus, Superioribus Provincialibus, ac etiam Rectoribus in illis collegiis, seu domibus, in quibus Superiores majores non aderunt, quæcumque vasa, vestimenta, paramenta, et ornamenta Ecclesiastica, aliaque ad divinum cultum pro servitio Ecclesiarum ejusdem Congregationis dumtaxat necessaria, et pertinentia, exceptis tamen iis, in quibus sacra unctio adhibenda erit, benedicendi, simplicibusque clericis, quos sacrariis Ecclesiarum, Oratoriorum, seu Cappellarum dictæ Congregationis præfici contigerit, vasa sacra absque ullo conscientiæ scrupulo contractandi licentiam, et facultatem tribuimus, et impertimur.

§. 5. Adhuc volentes Ecclesias dictæ Congregationis nunc erectas, ac inposterum erigendas speciali dono illustrare, quod quandocumque sacerdos aliquis ejusdem Congregationis, seu alius sæcularis, vel cujusvis Ordinis Regularis Missam Defunctorum pro anima cujuscumque christifidelis, quæ Deo in caritate conjuncta ab hac luce migraverit, ad Altare majus alicujus ex dictis Ecclesiis celebrabit, anima ipsa de thesauro Ecclesiæ per modum suffragii indulgentiam consequatur, ita ut Domini Nostri Jesu Christi, ac beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorum-

que meritis sibi suffragari, a purgatorii pœnis liberetur; ac tam ipsis clericis sæcularibus, aliisque dictæ Congregationis personis, quam universis christifidelibus vere pœnitentibus et confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex prædictis Ecclesiis die festo illius sancti Titularis, sive Patroni a primis Vesperis usque ad occasum solis diei hujusmodi singulis annis devote visitaverint, et ibi pro christianorum Principum concordia, hæresum exstirpatione, ac S. Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam; dictisque clericis sæcularibus nunc, et pro tempore exsistentibus similiter pœnitentibus et confessis, ac sacra Communione refectis, qui in aliqua ex dictis Ecclesiis die 15. Aprilis cujuslibet anni, qua die vota sua renovare consueverunt, ut præfertur oraverint, pariter plenariam. Insuper eisdem clericis sæcularibus, qui exercitia spiritualia, et sacras Missiones per aliquot dierum spatium peregerint necnon christifidelibus, qui dictis exercitiis spiritualibus vacaverint, et ad quos dicti clerici Missionarii accesserint, et interea vere quoque pœnitentes, et confessi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, et sicut præmittitur, oraverint, similiter plenariam una vice dumtaxat tempore durante exercitiorum, et uniuscujusque Missionis hujusmodi omnium peccatorum suorum indulgentiam, et remissionem misericorditer in Domino concedimus; ipsisque clericis in actu Missionum vota quæcumque simplicia castitatis — ingressus Religionis, visitationis sepulchri Dominici, Liminum Apostolorum, ac Sancti Jacobi Compostellæ exceptis — commutandi, et in fine cujuslibet Missionis Christifidelibus, ad quos accesserint nostram, et Apostolicam Benedictionem impertiendi potestatem tribuimus, et facultatem Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris". Non obstantibus etc.

In altero Brevi *Credita Nobis*[1]) Benedictus XIII. declarat Constitutiones Alexandri VII. et Clementis X. et eis inhærendo statuit nonnulla:

---

[1]) Bullarium Romanum tom. XII. pag. 225 Bulla 182.

§. 3. Porro cum fe. re. Alexander PP. VII. Prædecessor noster per quasdam suas in pari forma Brevis litteras die 26. Septembris 1659 [1]) editas, inter alia concesserit, quod omnes in dictam Congregationem in futurum admittendi expleto probationis anno, si idonei judicati fuissent, emitterent tria vota simplicia obedientiæ, paupertatis et castitatis, necnon votum, seu juramentum in eadem Congregatione perseverandi, non dispensandum, seu relaxandum a quocumque alio, nisi a solo Romano Pontifice, aut a Capitulo Generali, vel definitorio memoratæ Congregationis, ita quod ipsum Capitulum Generale vel Definitorium minime dispensaret, sive relaxaret hujusmodi votum, seu juramentum alicui ex promotis ad Sacros Ordines, nisi sibi prius constitisset, etiam ex litteris testimonialibus Ordinarii loci eum aliunde habere, unde commode sustentari posset, et si aliquis dictis votis, et juramento, ut præfertur, emissis, sine dispensatione, et relaxatione prævia recessisset ab eadem Congregatione, eo ipso remaneret suspensus, donec hujusmodi dispensationem, et relaxationem obtinuisset, licetque subinde piæ me. Clemens PP. X. Prædecessor etiam noster per suas litteras itidem in forma Brevis die 6. Junii 1676 emanatas, illas Alexandri Prædecessoris interpretando declaraverit Capitulum Generale, seu Definitorium dictæ Congregationis posse dispensando dimittere ab ipsa Congregatione eos, qui ob sua demerita notabilia, seu propter incorregibilitatem, judicio ejusdem Capituli Generalis, seu Definitorii id promeruerint, etiamsi dimitti non postulent, seu nolint; unde satis apparet eumdem Clementem Prædecessorem dictæ Congregationi modum, et viam patefacere voluisse, quibus sine ullo ejus incommodo, dyscolis, et incorrigibilibus exonerari, ac repurgari posset, nihilominus aliquibus non satis inde certum, exploratumque videatur, Capitulo Generali, seu Definitorio hujusmodi factam fuisse potestatem eos

[1]) Bullarium Rom. tom. VI. part. 5. pag. 25. Bulla 259 Alexandri VII.

delinquentes in pœnam suorum notabilium demeritorum, seu incorrigibilitatis ex ipsa Congregatione dimittendi, qui ad sacros, etiam Presbyteratus Ordines ad titulum præscriptæ Congregationis promoti fuerint si aliunde non habeant, unde commode vivere possint; Nos omnem in præmissis dubitandi occasionem tollere, ac scandala a dicta Congregatione quantum cum Domino possumus, avertere, et submovere cupientes, Capitulum Generale seu Definitorium prædictum non posse quidem dimittere ejusdem Congregationis clericos ad Ordines prædictos ad titulum ipsius Congregationis promotos, qui ob incurabiles morbos, aliasve etiam rationabiles causas dimitti postulant, nisi sibi prius constiterit, ex litteris testimonialibus Ordinarii loci, in cujus Diœcesi degunt, ipsi aliunde suppetere, unde commode sustentari valeant, posse vero dispensando dimittere eos sic promotos, qui ob sua demerita notabilia, seu propter incorrigibilitatem judicio ejusdem Capituli, seu Definitorii id promeruerint, etiamsi dimitti non petant, sive nolint, quamvis non constet, eos aliunde habere, unde commode sustententur, cum hoc tamen, ut ita dimissi ab eorumdem ordinum exercitio tamdiu suspensi remaneant, donec illorum Ordinario constiterit eis de redditibus ad congruam ipsorum sustentationem sufficientibus provisum fuisse, motu, scientia, et potestatis plenitudine paribus, tenore præsentium, statuimus, et declaramus.

§. 4. Insuper ad augendam fidelium religionem, et animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia caritate intenti præter, et ultra indulgentias, et peccatorum remissiones, quæ aliquam ex ecclesiis dictæ Congregationis erectis, et in posterum erigendis diebus festis Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis, ac ejusdem Ecclesiæ Sancti Titularis, sive Patroni visitantibus auctoritate Apostolica concessæ reperiuntur, omnibus utriusque sexus christifidelibus vere pœnitentibus, et confessis, ac Sacra Communione refectis, qui quarta Dominica cujuslibet mensis aliquam ex Ecclesiis hujusmodi devote visi-

taverint, et ibi pro christianorum Principum concordia, hæresum exstirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam bis in anno omnium peccatorum suorum indulgentiam, et remissionem per quemcumque christifidelium lucrifaciendam misericorditer in Domino concedimus: In ceteris vero anni mensibus, necnon Conceptionis, Nativitatis, Purificationis et Assumptionis ejusdem Beatæ Mariæ Virginis festis diebus præmissa peragentibus septem annos, et totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus, quas omnes, et singulas indulgentias, et peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes animabus christifidelium, quæ Deo in caritate conjunctæ ab hac luce migraverint, applicari posse indulgemus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

12*.

Rescriptum Pontificium de die 24. Novembris 1728, quo conceduntur Patribus Congregationis Doctrinæ christianæ diversæ facultates.[1])

Copia. = Fidem facit per præsentes, qualiter in Autographo Regestro Secretariæ Memorialium SSm̃i Dñi Nostri Reperitur Memoriale ex Audientia S. M. Benedicti XIII. diei 24. Novembris 1728 et cum Rescripto ejusdem tenoris sequentis:

I Chierici secolari della Dottrina Cristiana della Congregazione di Avignone supplicano per le seguenti grazie:

I. Indulgenza Plenaria a chiunque in ogni 4a Domenica di ciascun mese, ed ogni Venerdi di Marzo visiterà le loro Chiese presenti e future, ed ivi pregherà per l' esaltazione di S. Chiesa, estirpazione delle eresie.

II. Quando alcuno di loro darà gli esercizii spirituali possa in fine dare la Benedizione Papale.

---

[1]) Exstat Copia manuscripta.

III. Che ognuno di essi possa scegliersi un Crocifisso d' ottone, senza variarlo, se non in caso di perdita, e con quello dare la Benedizione in Articulo Mortis quando verrà chiamato ad assistere a moribondi nei luoghi, ove non sono fondati i Ministri degli Infermi.

IV. Che i loro Ordinandi possano essere ordinati colle Dimissorie del Provinciale, e fede del Superiore locale di aver fatto gli esercizii spirituali, senza essere obligati a fare le pubblicazioni, mentre essi vivono in Comunità, e quando il Vescovo della lora Residenza sarà impedito, possano, mediante la fede della Cancelleria Vescovile, che il Vescovo non tiene ordinazione essere ordinati a quocumque.

Ex Audientia SSm̃i die 24. Novembris 1728.

Ad prim̃um, SSm̃us annuit pro una die Veneris. = Ad secundum, SSm̃us annuit. = Ad tertium, SSm̃us annuit. = Ad quartum, pertinere ad Episcopum localem.

Nicolaus Cardinalis Coscia.

Datum ex dicta Secretaria hac die 7. Aprilis 1758.

J. C. Boschi Secretarius.

Adest Sigillum cum hoc epigrapho: * J. Carolus Boschi SSm̃i Dñi Nostri Benedicti PP. XIV. a duplici libello.

13*.

Summarium Indulgentiarum Basilicæ S. Mariæ della Rotonda concessarum.[1])

Indulgenze Perpetue

per li Vivi, ed in suffragio dell' anime del Purgatorio: nella Basilica di S. Maria ad Martyres, e di tutti i Santi detta la Rotonda in Roma.

Per maggiormente infervorare la divozione dei Fedeli verso i Principali Misterii di nostra Redenzione operati dal N. S. Gesù Cristo in Terra Santa, e verso il glo-

---

[1]) Copia typis cusa Romæ ap. Rev. Cameram Apost. 1740.

riosissimo Patriarca S. Giuseppe, che ivi lo alimentò come Padre putativo, co' suoi sudori, essendo stata fin dall' anno di nostra salute 1543 collocata entro all' Altare dedicato a questo S. Patriarca nella Basilica di S. Maria ad Martyres una Cassa ripiena di glebe di terra raccolte dalli SS. Luoghi di Bettelemme, del Monte Tabor, del Monte Oliveto, del Monte Calvario, dell' Orto di Getsemani, e del S. Sepolcro, dove precisamente erano succeduti i fatti, e la Passione del Redentore, la san. mem. di Papa Paolo III. concesse a tutti i Fedeli dell' uno e l' altro sesso, che veramente pentiti e confessati, ovvero con proponimento di confessarsi a tempi debiti visiteranno divotamente detto Altare di S. Giuseppe, ed ivi secondo la loro divozione pregheranno S. D. M., Tante volte, quante ciò faranno, tutte le Indulgenze, che si acquistano nella visita del SS. Sepolcro di N. Signore, del Monte Sinai, e d' altri luoghi di Terra Santa.

Le quali Indulgenze, e tutte le altre concedute da diversi Sommi Pontefici alla detta Cappella di S. Giuseppe per speciale Indulto di Papa Alessandro VIII. si possono applicare per modi di suffragio alle Anime del Purgatorio, come apparisce dalle Lettere Apostoliche date appresso S. Maria Maggiore a di 15. Marzo 1690.

Per più distinta notizia delle dette Indulgenze di Terra Santa si fa sapere ai divoti, essere antichissima tradizione che queste furono prima concedute da S. Silvestro Papa ad istanza di Sant 'Elena Madre dell' Imperatore Costantino Magno, e furono poi confermate da Papa Pio IV. con Suo Breve dato in Roma appresso S. Maria Maggiore l' Anno di Cristo 1561 il dì 17. Agosto nella stessa forma, ch' erano descritte in un' antichissima Tabella custodita appresso il Santo Sepolcro del N. S. Gesù Cristo, in cui si contengono 25 Pellegrinaggi, che sogliono farsi ai Santi Luoghi di Palestina, nella visita de quali recitandosi l' Orazione Domenicale, e la salutazione Angelica si guadagnano ogni volta, supposte le

dovute disposizioni, le infrascritte Indulgenze, cioè dov' è segnata la † Indulgenza Plenaria, e remissione di tutti i peccati; dove non è tal segno, Indulgenza di sette anni, e di altrettante quarantene.

1. Pellegrinaggio.

Da Joppe a Gerusalemme, che contiene 10 Luoghi.

† La città di Joppe, o Jaffa. — Rama Città colla Cappella di S. Nicodemo. — La Chiesa di S. Giovanni. — La Chiesa de' Santi Quaranta Martiri. — Lidda Città, ed in essa la Chièsa di S. Giorgio. — Il Castello del buon Ladrone. — La Chièsa dei SS. Maccabei. — La Chièsa di S. Geremia Profeta. — La Valle di Terebinto. — † La Santa Città di Gerusalemme.

2. Pellegrinaggio.

Dentro la Santa Città, che contiene 15 Luoghi.

La Chiesa di S. Salvatore, ed in essa:

† L' Altare dello Spirito Santo. — † L' Altare del Corpo di Cristo. — † L' Altare dell' Apparizione di Cristo fatta a San Tommaso. — Il luogo, dove Cristo risorto apparve alle SS. Donne. — † La Chiesa di S. Tommaso Apostolo. — La Chiesa di S. Giacomo Maggiore. — † Il Tempio della Presentazione della B. M. V. — La Carcere di S. Pietro Apostolo. — La Chiesa di S. Giovanni Evangelista, detta anche Casa di San Giovanni e di Zebedeo. — La Chiesa, o Casa di Maria Madre di Giovanni di Marco. — † La Casa del Fariseo, dove a S. Maria Maddalena furono rimessi i peccati. — La Probatica Piscina. — † La Chiesa di S. Anna, dove fu conceputa e nacque la B. V. Maria. — † Il Tempio del Signore, chiamato comunemente il Tempio di Salomone.

3. Pellegrinaggio.

Del Monte Sion, dove sono 12 luoghi.

† La Chiesa dei SS. Apostoli, ed in essa: — Il Santo Cenacolo del Signore. — Il luogo dove Cristo lavò

i piedi ai Discepoli. — Il luogo, dove lo Spirito Santo venne sopra gli Apostoli. — Il luogo, dove fu il Sepolcro del Rè David. — Il luogo, dove cadde la sorte sopra Mattia. — Il luogo della divisione degli Apostoli. — Il Sepolcro di S. Stefano Protomartire. — † La Casa, nella quale dopo l' Ascensione di Cristo al Cielo visse, e mori la B. V. Maria. — La Cappella di S. Giovanni Evangelista, nella quale esso celebrava, presente la Beata Vergine. — Il luogo dove i Giudei tentarono di prendere il Corpo della SS. Vergine, quando si portava al S. Sepolcro. — L' Antro dove S. Pietro amaramente pianse.

4. Pellegrinaggio.

Fuor della Santa Città, in cui sono 12 Luoghi.

La Valle di Giosaffat. — † Il Torrente Cedron. — La Villa di Getsemani. — Il luogo, dove Cristo lasciò gli otto Apostoli. — Il luogo, dove Cristo lasciò i tre Apostoli, andando a pregare il Padre. — † Il luogo, dove Cristo orò, e sudò sangue. — † Il luogo, dove Cristo fu tradito col bacio, e, preso, fu dai Discepoli abbandonato. — † Le vestigia del Salvatore impresse nella Rupe Cedron. — † La Casa di Anna Pontefice dei Giudei. — L' Ulivo in Casa d' Anna, a cui Cristo fu legato. — † La Casa di Caifasso Pontefice: — Nella quale la Carcere di Cristo.

5. Pellegrinaggio.

Della Via Crucis, o Dolorosa dentro la S. Città: contiene 8 Luoghi.

† Il Palazzo di Pilato Presidente, con altri Santi Luoghi. — † La Chiesa, e luogo della Flagellazione di Cristo Signor Nostro. — † Il Palazzo di Erode Tetrarca di Galilea. — † L' Arco dove Pilato mostrò Cristo ai Giudei, e disse: Ecce Homo. — Il Tempio di S. Maria dello Spasimo. — Il Trivio, dove Simone Cireneo fu costretto a portare la Croce depo a Gesù. — La Casa di Santa Veronica. — La Porta Giudiziaria.

6. Pellegrinaggio.

Fuor della Santa Città nella piaggia Orientale, in cui si visitano 12 Luoghi.

La Chiesa della SS. Vergine Maria nella Valle di Giosaffat, dove: — † Il Sepolcro della Madre di Dio. — Il Sepolcro di S. Giuseppe Sposo della Santissima Vergine. — I Sepolcri dei SS. Gioacchino ed Anna Genitori della Madre di Dio. — Il Sepolcro di Giosaffat Rè di Giuda. — L' Antro di San Giacomo Minore. — Il Sepolcrò di Zaccaria Profeta, che i Giudei uccisero tra il Tempio e l' Altare. — La Valle di Silöe. — Il Pozzo di Neemia, o del fuoco. — I nascondigli degli Apostoli, ove fuggirono, abbandonato Cristo. — Aceldama, cioè Campo del Sangue. — Fonte della B. V. Maria.

7. Pellegrinaggio.

Del Monte Oliveto contiene 7 Luoghi.

Luogo, dove S. Stefano fu lapidato. — Luogo, dove giacque il Corpo di S. Stefano prima, che gli fosse data onorevole Sepoltura. — Ponte edificato sopra il Torrente Cedron. — Il Sacro Monte degli Ulivi. — Il luogo, dove talvolta la Beata Vergine riposò, ed orò. — Il luogo, dove S. Tommaso Apostolo ricevette il Cingolo della B. Vergine Maria dopo la Sua Assunzione al Cielo. — Il luogo, dove Cristo pianse sopra la Città.

8. Pellegrinaggio.

Del Monte Oliveto, in cui si visitano 8 luoghi.

Il luogo, dove gli Apostoli composero il Simbolo del Credo. — Il luogo, dove Cristo orò, ed insegno ad orare. — I Sepolcri dei Profeti. — Il luogo, dove Cristo predisse la distruzione di Gerosolima, e la fine del Mondo. — L' Antro di S. Pelagia Penitente. — † Il luogo onde Cristo ascese al Cielo. — Il luogo detto dell' Uomo Galileo. — Il luogo, dove Maria Vergine, prossima alla morte, ricevette la Palma dall' Angelo.

9. Pellegrinaggio.

Verso Gerosolima, Betania, e Betfage, che contiene 12 luoghi.

Il Campo, dove Cristo fe seccare la ficaia. — La Casa di Simone Leproso Fariseo. — Il Castello di Lazzaro fratello di Maddalena, e di Marta. — † Il Sepolcro di Lazzaro. — Castello di Betania. — Casa di S. Maria Maddalena. — Casa di Santa Marta. — Cisterna di S. Marta. — † Pietra di Betania, dove sedette Cristo. — Betfage. — Castello *contra vos*, o detto dell' Asina. — † Porta della Santa Città, dov' entrò Cristo nel giorno delle Palme, chiamata Porta Aurea.

10. Pellegrinaggio.

Del SS. Sepolcro del Signore, nel quale si onorano 17 luoghi.

† La Cappella dell' Apparizione di Cristo fatta alla B. Vergine Maria. — † La Colonna della Flagellazione. — Il Carcere di Cristo S. N. — La Cappella di S. Longino, o del titolo della SS. Croce. — † La Cappella della divisione delle Vestimenta di Cristo. — † Il luogo dell' Invenzione della SS. Croce. — La Cappella di S. Elena. — La Cappella degli Improperii di Cristo. — † Il Sacratissimo Monte Calvario, dove Cristo fu crocefisso. — † Il luogo, dove fu esaltato nella Croce, e spirò, e la scissura del Monte. — La Cappella di Adamo, dove giacque il suo Capo. — † La pietra dell' Unzione di Cristo Santo. — Il luogo, dove i famigliari di Cristo *stabant a longe,* mentre era crocefisso, e le donne, mentre si ungeva il Sacro Corpo. — Il luogo, dove le donne *respiciebant contra Sepulchrum.* — † Il glorioso Sepolcro di Nostro Signor Gesù Cristo. — Il luogo, dove Cristo in abito di Ortolano, comparve a Maria Maddalena. — Il Sepolcro di Giuseppe di Arimatea.

11. Pellegrinaggio.

Della Platea del Tempio della Risurrezione del N. S. Gesù Cristo: contiene 7 luoghi.

La Cappella di S. Maria Vergine, e di S. Giovanni Evangelista. — La Cappella dei SS. Angeli. — La Cappella di S. Giovanni Battista. — La Cappella di S. Maria Maddalena. — Il luogo, dove Melchisedech offerse il Pane ed il Vino, ed incontrò Abramo. — Il luogo, dove Abramo volle sacrificare Isacco. — L' Albero, dov' era involto per le corna l' Ariete sacrificato invece d' Isacco.

12. Pellegrinaggio.

Da Gerosolima alla Santa Città di Betelemme, in cui s' incontrano 8 Sacre Memorie.

La Torre del S. Vecchio Simeone. — Il Terebinto della B. V. Maria. — La Cisterna dei Tre Rè. — S. Elia Profeta. — Abacuch Profeta, cioè luogo della di lui Traslazione. — La Casa, o Torre di Giacob. — Il Sepolcro di Rachele, Moglie di Giacob. — Betelemme, Santa Città di David.

13. Pellegrinaggio.

Il luogo della Natività del Signore; contiene 12 luoghi.

La Scuola di S. Girolamo. — La Chiesa della Santissima Vergine. — † La Chiesa di S. Caterina V. e M. — † La Grotta del Nascimento del N. S. Gesù Cristo, ed il luogo, dov' egli nacque. — † Il luogo, dove era posato nel Presepio. — † Il luogo, dove fu adorato dai Maggi. — La Cappella di S. Giuseppe, Sposo della Madre di Dio. — Il Sepolcro dei SS. Innocenti. — L' Oratorio di S. Girolamo. — Il Sepolcro di S. Girolamo. — Il Sepolcro di S. Paula, e di Eustochio sua Figlia. — Il Sepolcro di S. Eusebio Cremonese, Abbate.

14. Pellegrinaggio.

Intorno a Betelemme, in cui si visitano 8 Luoghi.

L' antro di Maria Vergine, o la Chiesa di S. Nicolò. — Il Monastero di S. Paula. — La Casa di S. Giuseppe, Sposo della Beata V. Maria. — La Villa dei Pastori. — † La Chiesa dei SS. Angeli nel luogo dove fu dai Pastori

annunziata la nascita di Cristo. — La Città Tecua. — Engaddi Deserto, dove David si ascose. — Il Monastero di S. Sabba Abbate.

15. Pellegrinaggio.

Da Betelemme alle Montagne della Giudea e Gerusalemme: contiene 6 Luoghi.

Il Fonte di S. Filippo. — Montagne della Giudea. — Deserto ed Antro di S. Giovanni Battista. — La Casa di S. Zaccaria, nella quale entrò la SS. Vergine, quando salutò Elisabetta. — † La Chiesa, e luogo, dove nacque S. Giovanni Battista. — La Chiesa della S. Croce.

16. Pellegrinaggio.

Da Gerusalemme al Castello di Emmaus: contiene 6 Luoghi.

Il luogo, dove Cristo si accompagnò co' due Discepoli, che andavano in Emmaus. — † Emmaus Castello, e Casa di Cleofa, dove Cristo fu conosciuto in fractione Panis. — Il Sepolcro di S. Samuele nel Monte Efraim. — Fonte di S. Samuele. — I Sepolcri dei Giudici d' Israele. — I Sepolcri de' Rè d' Israele.

17. Pellegrinaggio.

Da Gerusalemme al Giordano: contiene 8 Luoghi.

Il Fonte dei SS. Apostoli. — † Il Fiume Giordano. — La Chiesa di S. Giovanni Battista. — Il Monastero di S. Girolamo in vasta solitudine. — La Casa di Zaccheo Publicano. — La Città di Gericho. — La Fonte di Eliseo Profeta. — † Il Sacro Monte della Quarantana.

18. Pellegrinaggio.

Da Gerusalemme in Ebron, dove si visitano 7 Luoghi.

Villa della Beata Maria Vergine. — Convalle di Mambre. — Luogo, dove Abramo ricevette in Ospizio gli Angeli. — La Città di Ebron. — La Spelonca doppia.

— Il Campo Damasceno. — La Chiesa di Quaranta Martiri.

19. Pellegrinaggio.

Della Giudea nella Galilea sino alla Città di Nazzaret: contiene 15 Luoghi.

Macmas, o Elbir, dove la Chiesa della B. V. Maria. — † Il Pozzo della Samaritana, e Predio di Giacob. — La Città di Sicar. — Sebaste, dove la Chiesa di S. Giovanni Battista. — Jemni, o Ginin, Villaggio di Samaria. — † Città di Naim. — † S. Monte Tabor. — † Città di Nazzaret, e la Chiesa della SS. Annunziazione di Maria Vergine. — La Casa di S. Giuseppe Sposo della SS. Vergine. — Il Fonte di Gesù, e di Maria Vergine, e Chiesa di S. Gabriele. — Chiesa chiamata di S. Maria del Timore. — La Mensa di Cristo. — Saltus o præcipitium Domini. — Safa, Vicolo, Patria di Zebedeo e dei suoi Figli. — Seforis, Patria dei SS. Gioacchino ed Anna Genitori di Maria Santissima.

20. Pellegrinaggio.

Da Nazzaret sino al Guado di Giacob, e Ponte del Giordano: contiene 9 Luoghi.

† Cana di Galilea Città. — Monti, dove Cristo con pochi pani e pesci saziò cinque mila Uomini. — Città di Tiberiade. — Maddalo, Castello di S. Maddalena. — Betsaida Città Patria di S. Pietro. — Città di Cafarnao. — Mare di Galilea. — Cisterna di Giuseppe, dove fu gittato. — Guado di Giacobbe, e ponte sopra il Giordano.

21. Pellegrinaggio.

Di Damasco: contiene 5 Luoghi.

Luogo della Conversione di S. Paolo Apostolo nella Città di Damasco. — Casa di Anania, che battezzò Paolo. — Casa di Giuda, dove Paolo dimorò 3 giorni. — Chiesa, o Fonte, in cui Paolo fu battezzato. — Finestra, per cui Paolo fu da' fedeli dimesso.

22. Pellegrinaggio.

Da Joppe al Monte Libano: contiene 10 Luoghi.

Cesarea di Palestina. — Castello de' Pellegrini. — Monte Carmelo. — Saretta, Città marittima. — Sidone, Città volgarmente Saida. — Tolemaide Città. — Berito Città, ed in essa le Chiese. — Monte Libano, ed ivi le Chiese. — Tripoli, Città di Siria. — Antiochia Metropoli di Siria.

23. Pellegrinaggio.

D' Egitto, ed al Cairo; contiene 3 Luoghi.

Nel gran Cairo le Chiese più memorabili sono: La Chiesa di S. Maria della Colonna, in cui fu sepolto il Corpo di S. Barbara Vergine e Martire. — La Chiesa de' Giacobiti, nella quale si dice, che abitasse la SS. Vergine col Suo Bambino Gesù. — Appresso Matarea, il Fonte della Beata Vergine Maria, ed il luogo, dove abitò col S. Bambino e col Suo Sposo Giuseppe.

24. Pellegrinaggio.

Del Monte Sinai: ha 7 Luoghi.

Monte Oreb, dove alcune Cappelle. — Chiesa di quaranta Martiri, vicino al Monte Sinai. — † Monte Sinai, o di S. Caterina V. e M. — Cappella nella sommità del Monte, dove il Corpo di S. Caterina fù dall' Angelo collocato. — Pietro di Oreb, che percossa da Mosè colla Verga diede abbondantissime acque. — Chiesa del S. Salvatore, in cui sono le Reliquie di S. Caterina. — Luogo, dove il Signore apparve a Mosè nel Roveto.

25. Pellegrinaggio.

D' Alessandria: ha tre Luoghi.

La Chiesa di S. Caterina Vergine e Martire, ed ivi: — Il luogo, dove fu martirizzata. — La Chiesa di S. Marco, dove predicava, celebrava Messa, dove fu preso, e coronato di martirio.

(Vid. Franc. Quaresim. elucidato. Terre Sante, Tom. I. lib. 2. cap. 3, 4 e 5).

Papa Sisto V. di fed. mem. concesse parimente Indulgenza Plenaria a tutti i Fedeli che divotamente visiteranno il Santissimo Sepolcro, il Monte Calvario ed il Santissimo Presepio di Nostro Signore.

Oltre alle suddette Indulgenze di Terra Santa, Papa Gregorio XIII. concesse Indulgenza Plenaria a tutti i Fedeli dell' uno, e dell' altro sesso, che confessati e communicati visiteranno la suddetta Cappella di S. Giuseppe in detta Basilica di S. Maria ad Martyres ai 19. di Marzo, giorno della Sua festività, incominciando dai primi Vesperi, etc., ed ivi pregheranno S. D. M. per l' Esaltazione di S. Chiesa, etc.

Finalmente la sacra mem. di Benedetto XIII. si degnò di privilegiare l' Altare del suddetto Santo per la liberazione di un' anima del Purgatorio, come per Breve spedito li 21. Giugno 1727 del Suo Pontificato Anno quarto; ed essendo in questa Basilica parimente privileggiato l' Altare Maggiore, dove si venera la Miracolosissima Immagine di Nostra Signora Maria sempre Vergine dipinta da S. Luca, lo stesso privilegio dal prefato Sommo Pontefice fu steso all' Altare inferiore verso il Coro.

Indulgenza Plenaria si acquista col visitare divotamente questo Santuario a di 13. Maggio, giorno anniversario della sua dedicazione fatta da S. Bonifacio IV., circa l' Anno del Signore 607., che da Tempio profano, qual' era prima sotto il nome di Panteon, perchè dedicato a tutti i falsi Dei della cieca gentilità, purgandolo dalle sozzure degl' Idoli, ed in lor vece riponendovi prodigiosa quantità di Ossa di SS. Martiri trasferitevi dalle Venerabili Catacombe con pompa trionfale sovra 28 Carri, come insigne trofeo della superstizione abolita, al vero Dio solennemente la consegrò sotto l' invocazione di S. Maria ad Martyres e di tutti i Santi, con istituirne la solennissima festa, che poi da Gregorio IV. fu trasferita al primo di Novembre, e distesa a tutto il Mondo Cattolico.

La stessa Indulgenza Plenaria vi è in detto primo giorno di Novembre, Festo di tutti i Santi e per tutta l' Ottava.

Chi visita in questo Santuario tutti gli Altari, che sono intorno conseguisce ogni volta la remissione della terza parte dei peccati.

Nel Venerdi fra l' Ottava di Pasqua v' è la Stazione, con quindici mila anni[1]) d' Indulgenza.

Vi sono molte Indulgenze in tutte le Feste della Santissima Vergine, nella Festa dell' Invenzione della SS. Croce, e nella Domenica fra l' Ottava dell' Ascensione di Nostro Signore.

Tutti quelli, che visitano l' Altare, dove si adora la suddetta Imagine della Gran Madre di Dio dipinta da S. Luca, e daranno qualche limosina, acquistano sette anni d' Indulgenza, e sette quarantene; le quali Indulgenze nelle festività maggiori dell' Anno si concedono duplicatamente.

In Roma, nella Stamperia della Reverenda Camera Apostolica 1740.

Con Licenza dei Superiori.

14*.

Breve Benedicti XIV. de die 18. Martii 1743, quo conceduntur Patribus Piorum Operariorum facultates Congregationis S. Familiæ.[2])

Benedictus PP. XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alias a fel. record. Clemente PP. XII. Prædecessore Nostro editæ fuerunt Apostolicæ in simili forma Brevis Litteræ tenoris sequentis:

Clemens PP. XII. Ad perpetuam rei memoriam. Inter præcipuas ministerii nostri partes in suprema Catholicæ Ecclesiæ administratione tenuitati nostræ per ineffabilem Divinæ Sapientiæ atque Bonitatis abundan-

[1]) Hæ Indulgentiæ sunt revocatæ. Vide Documentum 399 pag. 632 Regula V. — [2]) Exstat Copia authentica manuscripta.

tiam demandata accurate obeundas, illam non ultimam reputamus, ut luculentiora Pontificiæ benignitatis auctoritatisque privilegia et gratias paterno libentique animo iis dilectis filiis conferamus, qui sicut novellæ Olivarum plantationes in juventute sua uberes bonorum operum fructus in Catholica Ecclesia alacrius proferre satagentes, uberiora apostolicæ beneficentiæ indulgentiæque nostræ munera, prærogativas ac favores sibi promereri videntur. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Matthæus Ripa, fundator et modernus Superior ac Rector Congregationis et Collegii sub invocatione sacræ Familiæ Jesu Christi extra muros Civitatis Neapolitanæ erectorum, quorum institutum per alias nostras in simili forma Brevis Litteras desuper die 7. Aprilis 1732 expeditas approbavimus ac subinde regulas quoque confirmavimus, quod cum Congregatio et Collegium hujusmodi ad instar Congregationum Presbyterorum sæcularium Oratorii S. Philippi Nerii, ac Piorum Operariorum nuncupatorum dictæ Civitatis Neapolitanæ fundata et instituta sint, ipse vero Exponens ac Presbyteri, Alumni, Convictores et aliæ Personæ Congregationis et Collegii præfatorum, omnibus et singulis privilegiis, prærogativis, favoribus, gratiis, indulgentiis, exemptionibus et indultis a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris tam Presbyteris sæcularibus Oratorii S. Philippi Nerii et Piorum Operariorum præfatis, quam Ecclesiis, Domibus et Congregationibus eorumdem quocumque tempore quomodolibet hactenus concessis et in futurum concedendis frui et gaudere posse plurimum desiderent. Nobis propterea tam suo quam prædictorum Presbyterorum, Alumnorum, Convictorum et aliarum Personarum hujusmodi nomine humiliter supplicare fecit, ut sibi in præmissis opportune providere et, ut infra, indulgere de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur specialem ipsis Exponenti ac Presbyteris, Alumnis, Convictoribus, aliisque Personis, ut præmittitur, gratiam facere volentes, et earum singulares personas a quibusvis Excommunicatio-

nis, Suspensionis et Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris et pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ exsistunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes et absolutos fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, et attento quod dilectus filius noster Joseph S. R. E. Cardinalis Spinelli nuncupatus Archiepiscopalis Ecclesiæ Neapolitanæ ex concessione et dispensatione apostolica Præsul, ad Nos retulerit, præfatos Presbyteros, Alumnos et Convictores non solum in his ad divini cultus incrementum, et animarum salutem in Civitate et Diœcesi Neapolitana spectantibus Regulas et Instituta tam Presbyterorum Oratorii S. Philippi Nerii, quam Piorum Operariorum prædictorum servare, verum etiam majora ipsis onera imposita esse, iisdem Congregationi et Collegio Sacræ Familiæ Jesu Christi, illiusque Ecclesiæ ac Presbyteris sæcularibus, Alumnis, Convictoribus et Personis nunc et pro tempore exsistentibus, ut omnibus et singulis privilegiis, prærogativis, facultatibus, gratiis et indulgentiis, exemptionibus et indultis memoratarum Congregationum earumque Ecclesiis, Presbyteris et Personis per Romanos Pontifices Prædecessores nostros quomodolibet concessis et in futurum concedendis etiam specifica et individua mentione et expressione dignis, et quibus eædem Congregationes earumque Ecclesiæ, Presbyteri et Personæ ex Prædecessorum nostrorum concessione de præsenti utuntur, fruuntur, potiuntur et gaudent, ac uti, frui, potiri et gaudere possunt, pari modo uti, frui, potiri et gaudere libere et licite possint et valeant in omnibus et per omnia; perinde ac si privilegia, prærogativæ, facultates, favores, gratiæ, indulgentiæ exemptiones et indulta hujusmodi ipsis Congregationi et Collegio Sacræ Familiæ Jesu Christi, eorumque Ecclesiæ, Presbyteris, Alumnis, Convictoribus et personis specialiter concessa reperirentur, sine præjudicio tamen gratiarum, indultorum et privilegiorum iisdem a Nobis alias concessorum

Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus et indulgemus. Quoad Indulgentias vero Ecclesiæ et in ea sitis Altaribus Congregationis et Collegii Familiæ Jesu Christi prædictorum, eas omnes et singulas, quæ Ecclesiæ ejusque respective Altaribus S. Mariæ ad Martyres nella Rotanda[1]) vulgo dictæ de Urbe per Romanos Pontifices Prædecessores nostros Nosque ipsos hactenus concessæ reperiuntur, aut quas in futurum concedendas esse contigerit, cum uno dumtaxat Altari Privilegiato quotidiano perpetuo etiam per modum aggregationis et sine quacumque dependentia concedimus et elargimur. Decernentes easdem præsentes Litteras semper firmas, validas et efficaces exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac illis ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus et per omnia plenissime suffragari et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios et Delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super eis a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus nostræ et Cancellariæ Apostolicæ regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis. Quibus omnibus et singulis illorum tenores præsentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 14. Martii 1738 Pontificatus nostri anno octavo = Cajetanus Amatus Prosecretarius = Loco † annuli Piscatoris. =

Quoniam autem modernus Procurator Generalis ejusdem Congregationis Piorum Operariorum Nobis humiliter

[1]) Vide supra Documentum 13* circa Indulgentias dictæ Ecclesiæ concessas.

supplicari fecit, ut omnia et singula privilegia atque indulgentias, peccatorum remissiones et pœnitentiarum relaxationes, quæ in præinsertis Litteris conceduntur, omnibus et singulis Ecclesiis et Altaribus sive erectis sive erigendis ejusdem Congregationis Piorum Operariorum pari modo concedere de benignitate Apostolica dignaremur: Nos itaque ipsum modernum Procuratorem Generalem dictæ Congregationis specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis Excommunicationis, Suspensionis et Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris et pœnis a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, hujusmodi supplicationibus inclinati omnia et singula privilegia et indulta atque indulgentias et peccatorum remissiones ac pœnitentiarum relaxationes, quæ in præinsertis Clementis Prædecessoris prædicti Litteris concessæ sive concessa sunt pari modo ad Ecclesias et Altaria sive erectas et erecta, sive erigendas et erigenda Congregationis prædictæ extendimus et concedimus. Non obstantibus iis omnibus, quæ idem Clemens Prædecessor prædictus in præinsertis suis Litteris voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 18. Martii 1743 Pontificatus nostri anno tertio.

Pro D. Cardinali Passioneo Cajetanus Amatus.

Hisce fidem facimus atque testamur, Nos præsentem hanc Copiam Brevis Pontificii recognovisse, et cum suo Originali, quod in Archivo Procuratoris Generalis PP. Piorum Operariorum Romæ asservatur, de verbo ad verbum concordantem reperiisse. In quorum fidem etc.

Datum Romæ in Collegio nostro ad SSm̃um Redemptorem et in honorem S. Alphonsi, die 21. Novembris 1859 festo Præsentationis B. M. V.

(L. † S.) Nicolaus Mauron C. SS. R.
Super. Gen. et Rect. Maj.

15*.

Rescriptum Pontificium de die 13. Julii 1745, quo Patribus Piorum Operariorum conceduntur variæ facultates circa benedictionem Rosariorum, commutationem Officii in Missionibus et Altare privilegiatum.[1])

Beatissimo Padre,

Il Preposito Generale della Congregazione dei Pii Operarii, avendo ottenuto oretenus dalla pia Clemenza della Santità Vostra le seguenti grazie: primo che il Preposito Generale pro tempore possa dare a' suoi Padri destinati per le Missioni la facoltà di porre le Indulgenze in articulo mortis e di S. Brigida alle Corone, Rosarii e Medaglie in numero determinato secondo la qualità dei luoghi, dove si mandano le Missioni, e solamente nel tempo di dette Missioni; secondo la facoltà di poter commutare l' Officio divino a' Padri Missionarii in actu Missionis in altre preci vocali; terzo la facoltà che tutti i Padri Sacerdoti Pii Operarii in qualunque Altare che celebrino Messa sia privilegiato: ed essendogli ordinato dalla Santità Vostra, che di esse grazie ne formasse supplica, ut extaret memoria in futurum, l' umilia a' piedi di Santità Vostra, affinchè si degni ordinarne la Spedizione del Breve. Che ....

„Die 13. Julii 1745."

„SSm̃us benigne annuens mandavit introscriptas facultates alias oretenus concessas per Rescriptum confirmari, voluitque Rescriptum hujusmodi in perpetuum valere et suffragari absque ulla Brevis expeditione, quibuscumque in contrarium facientibus non obstantibus."

(L. † S.) „Cajetanus Menatus."

---

1) Exstat Copia manuscripta.

16*.

Breve Benedicti XIV. Quemadmodum Presbyteri *de die 15. Julii 1749, quo Societati Jesu conceduntur variæ facultates circa Oratoria domestica.*[1])

Benedictus Papa XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Quemadmodum Presbyteri Regulares Societatis Jesu non ultimum locum, et gradum inter tot Religiosos Ordines, Congregationes, et Instituta in Catholica Ecclesia sibi vindicant, quippe qui assiduis laboribus omnes utriusque sexus Christifideles in omnibus Christianæ pietatis, et doctrinæ virtutibus, et studiis erudire, et imbuere contendunt: ita omni proculdubio merentur, ut iisdem, quibus Apostolica hæc Sancta Sedes nonnullos alios Religiosos Ordines, Congregationes, et Instituta cumulavit, ipsos etiam Apostolicæ benignitatis, privilegiis, gratiis, et indultis augeamus.

Itaque demissis precibus dilecti filii Francisci Retz ejusdem Societatis Jesu Præpositi Generalis ob religiosas virtutes paternæ nostræ caritati maxime commendati Nobis, totius Societatis nomine humiliter porrectis inclinati, atque ipsum Franciscum Præpositum Generalem, dictosque Presbyteros specialibus favoribus, et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, et pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, et absolutos fore censentes.

Primum iisdem, ut in Cappellis, sive Sacellis, sive Oratoriis domesticis uniuscujusque Domus, Collegii, Tyrocinii, Seminariique, in quibus de more, et juxta dictæ Societatis privilegia, et Indulta alias concessa Sacrosanctum Missæ Sacrificium celebratur, aliaque pietatis, et

---

[1]) Ex libro: *Institutum Societatis Jesu* Pragæ 1757 tom. I. pag. 251.

regularis Instituti sui officia peraguntur, dummodo decenter ornatis, sacrisque supellectilibus instructis in eleganti Tabernaculo cum Pyxide argentea, et cuppa inaurata, et cooperta suo conopæo serico albi coloris Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum asservandi, quoties tamen, et quamdiu Præpositus Generalis pro tempore ita expedire in Domino judicaverit, facultatem perpetuo valituram tenore præsentium Apostolica auctoritate concedimus, et impertimur. Volumus autem, et districte mandamus, ut lampas semper accensa coram Sanctissimo Sacramento inibi habeatur, et Ciborii clavis per Sacristam custodiatur.

Deinde ut iidem Presbyteri, Clerici, et Laici ejusdem Societatis pro tempore exsistentes et neque Congregationibus Primæ Primariæ dictis, vel eidem aggregatis, seu pro tempore aggregandis adscripti, neque ipsarum Congregationum Oratoria frequentantes, neque visitantes, sed eadem pietatis opera, quæ sodales earumdem Congregationum præstare solent, exercentes, ac sive proprias publicas Ecclesias, sive antedicta Oratoria domestica visitantes easdem Indulgentias, peccatorum remissiones, et pœnitentiarum relaxationes, quas consequerentur, si iisdem Congregationibus adscripti, ipsarum Congregationum Oratoria visitarent, consequi possint, et valeant, sine præjudicio aliarum Indulgentiarum ipsis quomodolibet concessarum auctoritate, et tenore paribus indulgemus, et elargimur.

Præterea omnibus, et singulis Regibus, Principibus, Ducibus, et Comitibus supremam potestatem habentibus, eorumque Consanguineis, et Affinibus primi, et secundi gradus dumtaxat, qui Congregationibus ubique locorum erectis, et erigendis, vel Primæ Primariæ hujusmodi adscribi petierint, etsi absentibus, eadem tamen pietatis opera, ut præmittitur, exercentibus, et aliquam ad eorumdem commodum, et placitum Ecclesiam visitantibus, easdem, ut supra Indulgentias, remissiones, et relaxationes itidem concedimus, et impertimur.

Insuper ut omnes, et singuli Christifideles, qui Expositioni Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti in Oratoriis

supradictarum Congregationum Primæ Primariæ, vel eidem aggregatarum, seu pro tempore aggregandarum spatio continui Tridui per aliquod temporis spatium faciendæ interfuerint, ibique oraverint, ac cætera injuncta opera præstiterint, Indulgentias, peccatorum remissiones, pœnarumque relaxationes, quas consequerentur, si Ecclesiis, in quibus expositio Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti per quadraginta continuas horas fieri solet, visitarent, consequi possint, et valeant, tenore, et auctoritate paribus itidem concedimus, et impertimur.

Deinde cum sæpe contingat, ut Exercitia Spiritualia S. Ignatii dicta, quæ per octo dies fieri solent, rationabilibus de causis in quibusdam locis, attenta personarum, locorum, et temporum conditione per integras octo dies peragi nequeant, sed ad quinque aliquando, vel sex, vel septem dies dumtaxat producantur, hinc est, quod Nos Indulgentias concessas iis, qui per octiduum tantum illa frequentarent, ab iis etiam qui vel per septem, vel sex, vel quinque saltem continuos dies peregerint lucrari posse concedimus, et indulgemus.

Denique omnium saluti paterna caritate intenti sacra interdum loca spiritualibus Indulgentiarum muneribus decoramus, ut inde Fidelium Defunctorum Animæ e Purgatorii pœnis ad æternam salutem per Dei Misericordiam perduci valeant. Volentes igitur omnes, et singulas Ecclesias, tam erectas, quam in posterum erigendas eorumdem Presbyterorum Societatis Jesu, et in qualibet ex dictis Ecclesiis unum Altare, dummodo nullum aliud Altare Privilegiatum adsit, hoc speciali dono illustrare, auctoritate Nobis a Domino tradita, ac de Omnipotentis Dei Misericordia, et Beatorum Petri, et Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, ut quandocumque Sacerdos aliquis Sæcularis, vel cujusvis Ordinis, Congregationis, et Instituti Regularis sacrosanctum Missæ Sacrificium pro Anima cujuscumque Christifidelis, quæ Deo in caritate conjuncta ab hac luce migraverit, ad Altare per uniuscujusque Domus, sive Collegii, aut Tyrocinii Seminarii-

que Rectorem designandum, et aliud alteri, quoties ita opportunum judicaverit, subrogandum celebrabit, Anima ipsa de thesauro Ecclesiæ per modum suffragii Indulgentiam consequatur: ita ut ejusdem Domini Nostri Jesu Christi, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis, sibi suffragantibus a Purgatorii pœnis liberetur, concedimus et indulgemus.

Non obstantibus Nostra, et Cancellariæ Nostræ regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac in Universalibus, Provincialibusque, vel specialibus Constitutionibus, et Ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, ut earumdem præsentium litterarum Transumptis, seu Exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo Personæ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur iisdem præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Julii millesimo septingentesimo quadragesimo nono, Pontificatus Nostri anno nono.

(L. † S.) Cajetanus Amatus.

17*.

Privilegiorum confirmatio Clericis Regularibus Ministrantibus Infirmis concessorum a Clemente VIII. de die 24. Septembris 1764.[1])

Gregorius XIV. in sua Bulla, = *Illius qui* = Dat. An. Incarn. 1591 undecimo Kal. Octobris, Pontificatus sui Anno primo concessit Cler. Regul. Ministrantium infirmis. = Ut omnibus, et singulis quibuscumque, etiam speciali nota signis, privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indulgentiis, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, indultis, favoribus, prærogativis, concessionibus, et gratiis, quorumvis, etiam *Cisterciensium, Cluniacensium,*

[1]) Ex Compendio Privilegiorum Congr. Ss. Red. pro Statu Pontificio. Proëmium §. VIII. pag. 21.

ac S. Benedicti Monachis, Clericis Regularibus, et *Presbyteris Collegialibus Societatis Jesu,* et *Canonicis Congregationis Lateranensis,* ac *quibuscumque aliis Clericis Regularibus,* et *aliorum tam Mendicantium, quam non Mendicantium Ordinum,* et *Congregationum Fratribus,* et *Personis tam in spiritualibus, quam in temporalibus,* in specie, vel in genere, etiam communicative, per quoscumque Romanos Pontifices, Prædecessores Nostros, ac Sedem Præfatam quomodolibet concessit; et quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissiones, et injunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet uti, potiri, frui, et gaudere possunt, et poterunt, quomodolibet in futurum perpetuis futuris temporibus, uti, potiri, frui, et gaudere, ac illorum omnium participes esse possint, et debeant, pariformiter, et æque principaliter, absque ulla prorsus differentia, perinde ac si Congregationi, Præfectis, Sociis, ac Personis, et eorum Domibus, et Ecclesiis, vel Oratoriis hujusmodi nominatim, et specialiter, ac generaliter concessa fuissent, etc. = Non obstantibus, etc. = Adsunt clausulæ amplissimæ derogatoriæ contrariorum.

Prædicta privilegia in omnibus confirmata fuerunt a Clem. XIII. in Bulla, = *Inter plurima, et egregia,* = Anno Incarn. 1764 nono Kal. Septembris Pontificatus sui anno VII. =

18*.

Bulla Clementis XIV. Supremi Apostolatus *de die 16. Novembris 1769, quo Congregatio Clericorum discalceatorum Passionis D. N. J. C. approbatur eidemque diversæ facultates conceduntur.* [1])

Clemens PP. XIV.

Clemens Episcopus servus servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Supremi apostolatus ministerium Nobis nuper divinitus concreditum subeuntes, præcipuas curas nostras,

[1]) Ex Bullario Romano tom. IV. Bullarum Clementis XIV. Bulla 22.

atque sollicitudines in id conferendas esse cognovimus, ut eorum, quæ ad divinum cultum promovendum religionis mysteria christifidelium animis altius infigenda, veramque augendam in populis pietatem conducunt, quantum in Domino possumus, nihil in primis ipsi prætermitteremus; tum vero eos, qui Nobiscum adjutores verbi in proximorum ædificationem, atque animarum salutem studium, industriam, atque labores suos impendere, uberesque in agro Domini virtutum fructus afferre non desinunt, atque in posterum allaturi sperantur gratiis, et privilegiis, quæ maxime hanc Sedem apostolicam decent, quæque in spiritualis ipsorum, aliorumque profectus incrementum cessura fore confidimus, non destituamus.

§. 2. Cum itaque dilectus filius Paulus a Cruce præpositus congregationis clericorum discalceatorum Passionis Domini Nostri Jesu Christi nuncupatorum, tam proprio, quam totius ejusdem congregationis nomine Nobis exposuerit jampridem felicis recordationis Benedictum Papam XIV. prædecessorem Nostrum ejusdem congregationis regulas, sive constitutiones per suas apostolicas litteras in forma Brevis specifice approbasse, et confirmasse, concessa insuper facultate easdem in comitiis generalibus ejusdem Congregationis interpretandi, atque explicandi, necnon ampliandi, et corrigendi, sicuti magis in Domino expedire visum foret, ejusdem facultatis vigore, interjectis temporibus, prædictas regulas, seu constitutiones per comitia generalia explanatas, ampliatas, et in meliorem formam fuisse redactas, adeoque dictus Paulus supplex apud Nos intererit, ut non modo dictas Congregationis regulas in præsentem formam redactas iterum specifice confirmare, verum etiam ad confovendam ipsius Congregationis propagationem, et perpetuam stabilitatem asservandam, illius institutum formiter approbare, eamdemque in Congregationem clericorum sub invocatione vivificæ Crucis et Passionis Domini Nostri Jesu Christi auctoritate apostolica erigere,

et sub speciali Nostra, et Sedis apostolicæ protectione suscipere, ejusque prospero regimini, et statui uberius, ut infra, consulere, et providere dignaremur.

§. 3. Nos cupientes Sanctissimæ crucis et passionis Domini Nostri Jesu Christi mysterium summum, et potentissimum divinæ misericordiæ sacramentum, quo omnis christianæ spei, atque salutis ratio continetur, fidelium mentibus, animisque infixum semper hærere, nihilque christiano populo utilius intelligentes, quam si juxta apostolicam beati Petri doctrinam, Christo in carne passo, eadem omnes cogitatione, ad debellandos salutis nostræ hostes, æternæque victoriæ palmam assequendam armemur, ideoque illos, qui prædicatione, et exemplo suo universos christifideles ad societatem passionum Christi excitare, atque accendere conantur, apostolicis favoribus prosequendos esse judicantes, dictum Paulum a Cruce præpositum ejusque Congregationis et instituti sectatores tam pium et laudabile opus aggressos specialibus gratiis, favore, eorumque votis hac in re quantum cum Domino possumus, annuere volentes, ipsorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, et pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ exsistunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ex certa scientia, deque apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium, universam eorum Congregationem, et personas eidem ex nunc adscriptas, et in posterum in eam recipiendas, eidemque adscribendas cum suis domibus ubilibet constitutis, quas possident, et possidebunt in futurum sub speciali Nostra, et Sedis apostolicæ protectione recipimus, et perpetuo constituimus, eorumque institutum utpote Nobis ex regulis, et constitutionibus, ut infra, examinatis, et approbatis, necnon ex fructuosa plurium retro annorum abunde

testata experientia penitus exploratum pari scientia, et auctoritate laudantes, et approbantes, ipsorum corpus, et societatem in unam Congregationem clericorum discalceatorum sanctissimæ Crucis et Passionis Domini Nostri Jesu Christi nuncupandam, cujus sectatores in quatuor votorum simplicium, videlicet paupertatis, castitatis, obedientiæ, ac promovendi inter christifideles venerationem sanctissimæ crucis, et gratam memoriam passionis ejusdem Domini Nostri Jesu Christi, necnon in infrascriptarum regularum, et constitutionum observantiam omnipotenti Deo, Ecclesiæque utilitati sedulo famulentur, erigimus, et instituimus, supplentes, omnes, et singulos juris, et facti defectus, si qui forsitan in ejus primævam institutionem, et erectionem intervenerint. Ipsius autem Congregationis regulas atque constitutiones jampridem a felicis recordationis prædecessore Nostro Benedicto PP. XIV. per suas apostolicas litteras datas apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die decima octava Aprilis 1746 incipientes. „Ad pastoralis" approbatas, et confirmatas, nuper vero cum ampliationibus, additionibus, correctionibus et explanationibus, quas dicti præpositus et clerici juxta facultatem ipsis a præfato Benedicto prædecessore tributam in eorum comitiis generalibus adjiciendas esse censuerunt, iterum de mandato Nostro expensas, examinatas et opportune reformatas, et a Nobismetipsis per similes litteras Nostras externa die nimirum decimaquinta currentis mensis Novembris datas, novo approbationis et confirmationis Nostræ munimine roboratas, earumdem præsentium tenore laudamus et approbamus, atque ab omnibus, et singulis dictæ Congregationis clericis tam professis, quam novitiis, necnon laicis respective in posterum, non tamen sub mortalis culpæ reatu, sed juxta earum continentiam et tenorem inviolabiliter observari, et secundum easdem in causis ipsius Congregationis et personarum eidem adscriptarum omnino judicari et censeri debere mandamus, et respective statuimus, eidemque præposito et clericis, ut habi-

tum, quo hactenus usi sunt, in posterum quoque perpetuo gestare, et alios quoscumque tam clericos et presbyteros sæculares, quam laicos, iis tamen qualitatibus præditos, quæ in dictis regulis et constitutionibus a Nobis, ut præfertur, approbatis et confirmatis præscribuntur, et ab iis requiruntur, in suam Congregationem, et consortium admittere, iisque habitum eumdem gestandum tradere, eosdemque statuto probationis tempore exacto ad publicam dictorum quatuor votorum simplicium nuncupationem, servatis servandis, admittere, qui postquam vota hujusmodi juxta præscriptum ritum emiserint, a nemine quacumque ordinaria aut delegata auctoritate aut facultate fungente, præterquam a Nobis et a Romano Pontifice pro tempore exsistente, vel ab ipsius Congregationis capitulo generali, aut præposito generali, cum consultorum suorum aliorumque, de quibus infra, consilio et assensu ab eadem Congregatione dimitti, nec votis prædictis quantumvis simplicibus exsolvi possint seu valeant.

§. 4. Utque domos solitarias, quas nunc possident cum adnexis hortorum fundis habere, et retinere, aliasque similes juxta eorum institutum de illorum, ad quos respective etiam juxta generales constitutiones apostolicas pertinet, consensu, et licentia acquirere, seu de novo erigere easque cum suis oratorio, ecclesia, atque humili campanili, mansionibus, cellis, et officinis necessariis construere, et in eis habitare, vitamque regularem, et reliquas instituti sui observationes ibidem servare. In hujusmodi autem ecclesiis missas, et divina officia juxta ritum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ celebrare, sanctissimum Eucharistiæ sacramentum et oleum infirmorum, quod personis dumtaxat de ipsorum Congregatione, et familia in mortis periculo ministrare valeant, decenter asservare dictæque sanctissimæ Eucharistiæ et pœnitentiæ sacramenta fidelibus, salvis juribus parochialibus, ministrare, eamdemque sanctissimam Eucharistiam publice christifidelium venerationi, decretis generalibus ac legibus diœcesanis

respective servatis exponere, pias hortationes, et catecheses ad populum habere, ac defunctorum tam de Congregatione et familia, quam aliorum christifidelium, qui sibi in eisdem sepulturam elegerint, servato in omnibus parochorum jure, corpora sepelire: hospitia vero etiam in civitatibus, terris, et oppidis cum oratoriis privatis, in quibus missæ de Ordinarii loci licentia, et sine præjudicio jurium parochialium, quolibet anni die exceptis feria quinta in cœna Domini et Sabbato Sancto, celebrari valeant, habere.

§. 5. Quas quidem domos et hospitia et adnexorum hortorum septa, quæ scilicet præpositi generalis, aut provincialis auctoritate, appositis terminis semel circumscripta fuerint, ne qua mulier umquam quocumque prætextu ingredi audeat, vel præsumat; seu in illas, et illa introduci valeant sub censuris, et pœnis adversus violantes clausuram virorum regularium statutis districte inhibemus. Utque in aliis quibuscumque locis, ad quæ ipsos ab Ordinariis locorum mitti, aut vocari contigerit verbum Dei publice annuntiare, sacras missiones juxta institutum suum ad populos habere, ac pœnitentiæ et Eucharistiæ sacramenta fidelibus ministrare. Dum autem missionibus hujusmodi operam dabunt, seu earum occasione, vel alia quacumque de causa iter habebunt, tam in publicis ecclesiis, quam in privatis oratoriis apostolico privilegio munitis, missam unius horæ ante matutinum lucis crepusculum, et alterius horæ spatio post meridiem celebrare libere et licite possint et valeant iisdem auctoritate et tenore concedimus et indulgemus. Utque etiam generalia, provincialia, et particularia capitula recurrentibus temporibus, vel pro occurrentibus causis in regula indicatis celebrare, et in eis de totius Congregationis, seu respective provinciarum et peculiarium domorum negotiis tractatus habere, et opportuna decreta condere, et quidem in generalibus comitiis dumtaxat regulas ipsas et constitutiones interpretari et declarare; si quæ autem in eis immutanda, resecanda, addendave, experi-

entia suadente, videantur, de his ad Apostolicam Sedem referendum decernere, clericos professos petentes, aut alias minus idoneos repertos, vel in suis defectibus incorrigibiles, seu forsan gravioris culpæ reos a Congregatione dimittere, vel respective, ut infra, ejicere et expellere, potissimum vero in eisdem generalibus capitulis præpositi generalis pro tempore futuri, et consultorum ejusdem, in provincialibus vero præpositi provincialis, ejusque pariter consultorum canonicas electiones juxta dictarum regularum, et constitutionum præscripta peragere possint, et valeant, utque hi eo ipso, qui sic electi fuerint pro confirmatis auctoritate apostolicæ Sedis habeantur, nec valeant officiis suis, sine ipsius capituli, in quo respective electi fuerint, assensu renuntiare.

§. 6. Idem vero in suis officiis plenaria gaudeant auctoritate ea omnia gerendi, ordinandi, et disponendi, quæ ipsis in dictis constitutionibus et regulis attributa, et respective injuncta, et commendata dignoscuntur, specialiter vero ejusdem Congregationis domos, atque personas visitandi, et reformandi, et personas hujusmodi pro merito corrigendi, et emendandi, pœnitentiandi, et puniendi, et de loco ad locum transferendi, diœcesani loci licentia super his minime requisita, dictoque præposito generali, ut justis et rationabilibus concurrentibus causis in peculiaribus casibus super observantia regularum, et constitutionum ipsius Congregationis cum singulis personis dispensare, ac etiam de suorum consultorum, et provincialium, seu majoris partis eorum consilio, et assensu, juxta temporum vicissitudines, et casuum exigentiam nonnihil de earumdem constitutionum rigore quoad integras domos vel provincias ad tempus remittere valeat, facultatem similiter concedimus, et impertimur.

§. 7. Præterea, ut clerici in eadem Congregatione professi, quos dictus præpositus generalis, vel præsides provinciales trium saltem examinatorum ad id per eos assumptorum accedente judicio, idoneos in Domino judicaverint cum solis eorumdem generalis, vel provincialis

respective litteris dimissorialibus ab episcopo diœcesano domus, de cujus familia exsistent, vel de hujus licentia ab alio quocumque catholico antistite gratiam, et communionem Sedis apostolicæ habente ad omnes etiam sacros, et presbyteratus ordines, ad titulum paupertatis, servatis servandis, promoveri, et ordinari; sicque promoti, et ordinati in illis etiam in altaris ministerio ministrare possint, et valeant, ac respective debeant, retentis tamen legibus in apostolicis constitutionibus prædecessorum Nostrorum præsertim felicis recordationis Benedicti Papæ XIV. de ordinationibus regularium, quæ incipit „*Impositi Nobis*“ et in decretis Congregationis cardinalium sacri concilii Tridentini interpretum statutis, atque præscriptis, præsentium pariter tenore indulgemus, et respective decernimus. Ita tamen, ut si contingat aliquos ad sacros ordines ad titulum paupertatis hujusmodi promotos ab eadem Congregatione, sive ipsis petentibus, sive superiorum decreto, ut infra, dimitti, post eorum dimissionem tamdiu a susceptis exercendis ordinibus abstineant, et suspensi censeantur, quoad ordinarii judicio non constiterit tantum eos ex annuis sibi tuto constitutis, sive patrimonialium, sive ecclesiasticorum bonorum fructibus percipere, quantum ad ipsorum congruam sustentationem, juxta sacrorum canonum, et synodalium constitutionum dispositiones sufficiat. Ex his autem, qui in presbyteratus ordine constituti fuerint, tum singuli domorúm rectores, et novitiorum magistri, tum alii ex eorumdem rectorum, aut ex præpositi generalis, vel provincialis delegatione sacramentales confessiones personarum de Congregatione, et familia dumtaxat, qui vero etiam ab Ordinariis locorum ad id idonei reperti, et approbati fuerint, aliorum quoque Christifidelium confessiones audire, eosque juxta facultatem sibi impertitarum tenorem sacramentaliter absolvere valeant.

§. 8. Porro si qui ex Clericis, aut laicis in dicta Congregatione professis propter adversam corporis valitudinem, aut virium imbecillitatem, seu ob aliam justam, et

rationabilem causam in eadem Congregatione perseverare posse diffidentes, ab ipsa dimitti, votorumque in ea emissorum obligationem sibi relaxari postulaverint, vel ipsi superiores alicujus ingenium, et mores experti, eumque ad implenda Congregationis onera, et ad illius instituti finem assequendum nequaquam idoneum esse, et fore reputantes, eumdem a Congregatione honeste dimittendum existimaverint, vel denique aliquem in grave aliquod crimen, quod absit, prolapsum, aut ob insanabilem morum perversitatem, seu ob firmatam inobedientiam, et pervicaciam ab ipsa Congregatione ejiciendum, expellendumque judicaverint, ad hujusmodi dimissiones, sive expulsiones aut concedendas, aut respective decernendas non aliter procedi volumus, quam in capitulis generalibus collectis omnium capitularium suffragiis, et ex sententia majoris partis eorum, extra generale autem capitulum a præposito generali adjunctis sibi consiliis suorum consultorum, necnon præsidis provinciæ, et rectoris domus unde professi, aut dimittendi, aut ejiciendi fuerint, ac de ipsorum, seu majoris partis eorum consensu in scriptis exquirendo, et ab his exhibendo ac præstando. Quemadmodum vero in expendendis hujusmodi dimissionum rationabilibus causis, et ad easdem dimissiones, sive ad petentium instantiam, sive ex officio decernendas, non aliam, quam religiosæ caritatis, et christianæ prudentiæ rationem habendam esse statuimus: ita si forte eveniat ad alicujus criminosi, aut in suis vitiis, et defectibus incorrigibilis ejectionem procedi debere, nolumus rigidiores causarum, et criminum quæstiones, prout in judiciis ordinariis fieri solet, institui, aut ullum confici formale processum, sed sola facti veritate inspecta, habitaque ratione personarum, locorum, temporis, aliorumque adjunctorum, ex quibus culparum, et vitiorum gravitas æstimari solet, quidquid in Domino expedire visum fuerit ad formam præmissarum regularum et constitutionum, omni appellatione et recursu postpositis, judicari, atque decerni. Ceterum sicut illi, quos vel

ultro petentes, vel superiorum prudenti judicio a Congregatione dimitti contigerit, nullam omnino notam ex hoc contraxisse dicendi erunt, ob quam a sacris ordinibus eorumque exercitio, seu ab ecclesiasticis beneficiis et officiis, ad quæ alioquin idonei, seu quorum digni reperti fuerint, arceantur, ita etiam eos, qui sua quidem culpa, sed non servato, ut præfertur, judiciali ordine ab eadem Congregatione ejecti fuerint, gravioribus illis pœnis, quæ in apostolicis constitutionibus præsertim felicis recordationis Urbani PP. VIII. in expulsos et ejectos ab ordinibus regularibus statuuntur, nequaquam per hoc obnoxios fore decernimus, nisi quatenus eorum delicta ad forum externum deducta, ibique probata fuerint, seu alias notoria, et severiori canonicæ censuræ subjecta dignoscantur.

§. 9. Quum vero eos, qui de suo neque serunt, neque metunt, neque congregant in horrea, de aliorum largitionibus vivere oporteat, eosque præsertim, qui ut spirituali pabulo alios reficiant, dies noctesque laborare non cessant, idcirco Nos sæpedictæ Congregationis hominibus eleemosynas a piis christifidelibus tribus præsertim anni temporibus, videlicet messis, vindemiæ, et expressionis olei, ac etiam aliis per se ipsos quæritandi, et colligendi non solum per diœceses, in quibus præfatæ Congregationis domus in præsens exsistunt, atque in posterum exstiterint, verum etiam si premat inopia per alias, ubi nulla adhuc ejusdem Congregationis domus exstructa sit, prævia tamen licentia Ordinarii cujuslibet diœcesis, in qua quæritare opus erit vel ad certum, vel ad indefinitum tempus in scriptis obtinenda, facultatem perpetuo concedimus, et impertimur, et a nemine in ejusmodi eleemosynis quæritandis, recipiendis, colligendisque impediri, turbari, et prohiberi perpetuo pariter interdicimus, et inhibemus, quacumque causa, jure, consuetudine, privilegio, indulto quibuscumque personis, Congregationibus, ordinibus etiam regularium, et mendicantium quavis auctoritate etiam per Romanos Pontifices

prædecessores Nostros concessis, quibus ad hujusmodi effectum dumtaxat, quatenus opus sit, expresse derogamus, nequaquam obstantibus.

§. 10. Utque etiam eisdem tam ex donationibus, aliisque contractibus inter vivos, quam ex testamentis, codicillis, aliisque ultimis voluntatibus etiam quoad formam minus perfectis quascumque pecuniarum summas, et annuas pecuniæ, seu frugum, et fructuum, olei et vini præstationes, non tamen cum oneribus missarum perpetuis, sed eleemosynæ titulo, atque ex lege, ut pro iis assequendis nulla ipsis actio, quam judicio experiri valeant, competere censeatur, tam in ipsis domorum fundationibus, quam alias quandocumque capere, et accipere liceat, similiter concedimus, et indulgemus.

§. 11. Ut autem omnes, et singuli ejusdem Congregationis clerici, et laici tam professi, quam novitii piis exercitationibus eorum instituto congruentibus ferventius insistere, ipsiusque Congregationis officia alacrius obire studeant, Nos de omnipotentis Dei misericordia, et beatorum Petri et Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, unicuique eorum quoties collationibus, vel publicis, vel privatis ad recolendam memoriam passionis Domini Nostri Jesu Christi, vel ad procurandam morum reformationem habendis intererunt, aut præscriptos divini cultus, et pietatis, seu mortificationis actus sive communiter, sive privatim ex regularum præscripto adimplendos, seu quodlibet spiritualis, aut corporalis misericordiæ opus erga proximos exercebunt, toties quadraginta dies de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus, eamdemque indulgentiam ad eos omnes sive sæculares, sive regulares ecclesiasticos, et laicos extendimus, qui ejusdem Congregationis socios in missionibus, et catechesibus ad populos habendis, aliisque pietatis operibus inter fideles promovendis opera, aut consilio quomodocumque adjuverint, aut sublevaverint, prout etiam ad illos, qui in memoratæ Congregationis domo spiritualibus exercitiis

vacaturi recedent, durante hujusmodi exercitiorum cursu. Denique omnia, et singula privilegia, indulta, indulgentias, et peccatorum remissiones, facultates, et gratias spirituales, quibus similes clericorum seu sæcularium, seu etiam regularium, Congregationes, earumque domus etiam regulares, necnon generales, aliique superiores, officiales, ministri, et personæ ex concessione apostolica, seu alias quomodolibet utuntur, fruuntur, et gaudent, ac uti, frui et gaudere possunt, et poterunt in futurum, eidem Congregationi clericorum discalceatorum sanctissimæ Crucis et Passionis Domini Nostri Jesu Christi, illiusque domibus, ac præposito generali, aliisque superioribus, officialibus, ministris, et aliis quibuscumque personis nunc, et pro tempore exsistentibus eadem apostolica auctoritate, ac præsentium tenore concedimus, et ad illam, et illas extendimus, et ampliamus, illaque omnia, et singula, perinde ac si principaliter ipsis, ac specialiter, et expresse non autem ad instar concessa, et præsentibus expressa, ac de verbo ad verbum inserta fuissent, omniumque præterea orationum, jejuniorum, pœnitentiarum, aliorumque spiritualium, et bonorum operum, quæ in universis ordinibus regularibus peraguntur, merita dictæ Congregationi clericorum discalceatorum, ejusque personis prædictis, ac respective domibus plenarie communicamus.

§. 12. Decernentes præsentes Nostras litteras semper, et perpetuo validas, firmas, et efficaces exsistere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere debere, ac nullo umquam tempore ex quocumque capite, vel qualibet causa de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, vel invaliditatis vitio, vel intentionis Nostræ, vel quolibet alio quantumvis magno, substantiali, inexcogitato, et inexcogitabili, ac specificam et individuam mentionem aut expressionem requirente defectu, aut ex quocumque alio capite, ac jure statuto, vel consuetudine aliqua resultante quantumvis justa, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda

foret, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum reductionis ad viam, et terminos juris, aut aliud quodcumque juris, vel facti, aut gratiæ remedium, vel justitiæ impetrari posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum, aut dispositionum generalibus revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus per Nos, et successores Nostros Romanos Pontifices pro tempore exsistentes, et Sedem apostolicam prædictam, etiam motu proprio ex certa scientia, et potestatis plenitudine, ex quibusvis causis pro tempore faciendis comprehendi, sed semper, et omnino ab illis excipi; sicque, et non aliter in præmissis omnibus, et singulis, et non alias per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii apostolici auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ cardinales etiam de latere legatos, aut vicelegatos, dictæque Sedis nuncios, aut alios quoscumque quavis auctoritate, potestate, prærogativa, et privilegio fungentes, ac honore, et præeminentia fulgentes, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, in quocumque judicio, et quacumque instantia judicari, et definiri debere, et si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 13. Quocirca venerabiles fratres Nostros patriarchas, archiepiscopos, et episcopos, ac dilectos filios locorum Ordinarios, in quorum diœcesibus, et territoriis cœnobia, domus, et hospitia dictorum clericorum discalceatorum erecta jam sint, ac benedicente Domino erigi contigerit, necnon quibus iidem clerici discalceati de superiorum suorum licentia præcipue ad evangelica munera peragenda sese exhibebunt, enixe in Domino hortamur, ut illos tamquam strenuos in vinea Domini operarios recipiant, et ab illis recipi faciant, atque habeant eos pro Nostra, et Apostolicæ Sedis reverentia,

plurimum commendatos, et nihilominus iisdem patriarchis, archiepiscopis, et episcopis, aliisque Ordinariis prædictis harum quoque serie injungimus, quatenus ipsi, et eorum quilibet per se, vel alium, seu alios præsentes litteras, et in eis contenta, quoties opus fuerit, et pro parte dictorum clericorum discalceatorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis auxilio assistentes faciant auctoritate Nostra illos litteris, et in eis contentis hujusmodi pacifice frui, et gaudere, non permittentes eis, aut eorum alicui super præmissis a quoquam molestiam aliquam indebite inferri, contradictores quoslibet auctoritate Nostra appellatione postposita compescendo.

§. 14. Non obstantibus, quatenus opus sit Nostris, et cancellariæ apostolicæ regulis de jure quisito non tollendo, et de Indulgentiis non concedendis ad instar, aliisque in contrarium præmissorum quomodolibet editis, vel edendis, specialibus, vel generalibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis; privilegiis quoque indultis, et litteris apostolicis quibusvis aliis regularibus ordinibus, illorumque personis etiam speciali mentione dignis sub quibuscumque tenoribus, et formis, ac quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, et insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere, vel in specie etiam motu proprio, aut alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, approbatis, confirmatis, et innovatis; quibus omnibus, et singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis expressio habenda, aut quæcumque alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, et singulorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter, ac de verbo ad verbum insertis, et expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum omnium effectum hac vice dumtaxat latissime, et plenissime, ac specialiter, et expresse harum

serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Ut autem præsentes Nostræ litteræ ad omnium notitiam facilius pervenire valeant, volumus, ut illarum transumptis etiam impressis manu alicujus notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio et extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si originaliter exhibitæ forent, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostræ absolutionis, receptionis, confirmationis, approbationis, erectionis, institutionis, concessionis, indulti facultatum, et privilegiorum impartitionis, decreti, derogationis, et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationis omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, et Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem anno incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo sexagesimo nono, sexto decimo kalendas Decembris, Pontificatus Nostri anno primo.

19*.

Rescriptum Pontificium de die 21. Septembris 1771 pro Passionistis circa Exemptionem a jurisdictione Episcoporum. [1])

Beatissimo Padre,

Paola della Croce, Preposito Generale della Congregazione della Santa Croce e Passione di Gesù Cristo, Servo et Oratore umilissimo della Santità Vostra, prostrato ai SS. Piedi, umilmente L' espone essere insorta qualche difficoltà circa la bolla benignamente emanata dalla S. V. sotto il dì 16. Novembre 1769 per l' approvazione di questo novello Istituto: onde ad effetto di poter godere la quiete religiosa ricorre supplichevole per l' opportuna dichiarazione.

---

[1]) Exstat Copia typis impressa authentica.

Questa difficoltà è stata mossa da un Ordinario, quale ha preteso di pubblicamente fare la visita, come di fatto ha eseguito in una delle nostre Chiese, dove si ritrova la piena famiglia, che oltrepassa il numero di dodici Religiosi, allegando che per essere esenti vi si richiede una dichiarazione particolare, non ostante che chiaramente costi sì dal Breve emanato dalla S. M. di Benedetto XIV. sotto il dì 18. Aprile 1746, sì da quello benignamente concesso in approvazione della Regola sotto il dì 15. Novembre 1769 da V. S., come altresì dalla Bolla sopradetta, e specialmente dal paragrafo 6. e 15. essere la nostra Congregazione esente dalla giurisdizione degli Ordinarj, nelle case nelle quali dimorano dodici Religiosi di famiglia, e solamente ai medesimi soggetti i Religiosi in quello concerne l'aiuto delle anime alla loro cura commesse, secondo il prescritto delle nostre Regole. Onde l'Oratore affine di evitare in appresso ogn' altro simile tentativo, che potesse in ciò farsi dai rispettivi Ordinarj, umilmente supplica la S. V. d'un opportuno provvedimento. Che . . . .

Die 21. Septembris 1771.

SSm̃us Dñus Noster, audita relatione infrascripti Secretarii, in uberiorem elucidationem Constitutionum Clericorum Excalceatorum SS. Crucis et Passionis Dñi Nostri Jesu Christi, primum a S. M. Benedicto XIV. per suas litteras in forma Brevis sub datum diei 18. Aprilis 1746, postmodum clementissime quoque a Sanctitate Sua per suas litteras Apostolicas, editas die Novembris anni 1769 approbatarum et confirmatarum, et præsertim §§. 6. et 15. mox dictæ Constitutionis, declaravit quoad eas dumtaxat domos, in quibus permanent duodecim ex dictis Clericis de Familia, et in quibus Regularis retinetur observantia, tam Ecclesias quam domos, atque Regulares ipsos degentes exemptos, et immunes esse a jurisdictione, visitatione et correctione quorumcumque Epi-

scoporum atque Ordinariorum, in quorum respectivis civitatibus ac diœcesibus dictæ domus reperiuntur, gaudeantque iisdem privilegiis et exemptionibus, quibus ex Apostolicæ Sedis beneficentia aliæ Congregationes Regulares donatæ sunt, exceptis tum iis, quæ ad curam animarum et Sacramentorum administrationem pertinent, tum casibus in quibus Episcopis atque Ordinariis jure delegato competit jurisdictio ad formam Sacrorum Canonum Concilii Tridentini et Constitutionum Apostolicarum; atque ita Sanctitas Sua in perpetuum servari atque exsequi mandavit.

J. M. Card. de Rubeis Præf.
F. A. Archiepisc. Petren. Secretarius.

Concordat cum Originali.
Pius a SS. Nomine Mariæ Vic. Gen.
In fidem Copiæ — Romæ, die 15. Decembris 1863.
(L. † S.) Nic. Mauron C. SS. R. Rect. Maj.

20*.

Privilegia vivæ vocis oraculo Passionistis concessa et confirmata Rescripto Pontificio de die 27. Maji 1789.[1])

Beatissimo Padre,

Giovanni Maria di S. Ignazio, Preposito della Congregazione della SSm̃a Croce e Passione di Gesù Cristo, prostrato a V. Santità espone, come dalla sovrana Clemenza della V. Santità sono state concedute le sequenti grazie, come dalle originali memorie apparisce, cioè:

1. La facoltà agli Operarj, che si esercitano a confessare nelle Missioni, ed Esercizi Spirituali, tanto pubblici che privati di assolvere dai casi e censure riservate alla S. Sede, compresavi la Bolla Cœnæ ed inclusovi, anche il primo caso, e gli altri di speciale menzione,

---

[1]) Exstat Copia manuscripta.

ed espressamente i sei riservati *intra Italiam, et extra Urbem,* purchè i detti Confessori siano approvati dagli Ordinarj e destinati dal Preposito Generale pro tempore della mentovata Congregazione *in foro conscientiæ tantum,* e di dispensare dall' Irregolarità *ex delicto,* purchè sia' occulta.

2. Che ogni Religioso Passionista due volte l' anno possa elegersi un Confessore anche estero, che l' assolva da tutti i casi e censure riservate alla S. Sede, e lo dispensi da ogni irregolarità ed inabilità proveniente *ex delicto,* quando sono occulte.

3. Il privilegio a tutti i Sacerdoti, che nei viaggi e Missioni possano celebrare la Messa negli Oratorj privati senza pregiudizio del privilegio dell' Indultario, anche senza l' assistenza del medesimo o di altri della famiglia.

4. L' Altare privilegiato quattro volte la settimana per tutti i Sacerdoti presenti e futuri.

5. Che i Missionarj della medesima Congregazione possano prorogare l' acquisto dell' indulgenza plenaria, conceduto dalla V. S., per la spazio di quindici giorni dopo terminata missione, per quelle persone, che non avranno potuto confessarsi o per mancanza di tempo o di Confessori, o per essere stata differita l' assoluzione, purchè si comunichino dentro detti quindici giorni.

6. Per quelle persone, che dopo terminata missione si confesseranno o comunicheranno in ognuna delle sette Domeniche immediatamente seguenti in onore di Maria Addolorata, l' Indulgenza plenaria da conseguirsi nell' ultima delle dette sette Domeniche.

Ma siccome le predette grazie sono state conferite *vivæ vocis oraculo,* perciò l' Oratore supplica divotamente l' istessa Clemenza della S. V. a degnarsi di confirmarne la concessione con esprimerle con un Rescritto Apostolico ed aggiungervi la dichiarazione, che la destinazione

dei Confessori per le facoltà espresse nel Nr. 1. possa in mancanza del Preposito Generale farsi dal Vicepreposito. Che della grazia ut Deus . . . .

Ex Audientia SS̃mi die 27. Maji 1789.

SS̃mus Oratoris precibus ex speciali gratia annuendo omnia et singula Indulta et facultates, etiamsi specialem, expressam et individuam mentionem exigerent, prout scilicet in introscripto supplici libello singulatim enunciatur, oretenus jam concessa et respective tributa, præsentis Rescripti tenore confirmavit, et quatenus opus sit ex integro concessit; dummodo tamen Missiones vel exercitia publica cum debita Ordinariorum locorum licentia sive permissione peragantur vel respective tradantur. Et dummodo ejus Congregationis Presbyteri, licet non sint Operarii, ad confessiones tamen audiendas ab iisdem Ordinariis adprobati atque insuper a Præposito Generali vel Vicepræposito pro tempore exsistenti pro hujusmodi facultatis usu assignati fuerint. Et ita præterea ut præmemoratæ facultates absolvendi itemque dispensandi ab indicatis irregularitatibus non extendantur nisi ad casus occultos et pro foro conscientiæ in actu sacramentalis confessionis tantum, et quoad absolutionem ab hæresi pœnitentes publice non habeantur pro hæreticis, ac prævia abjuratione in manibus Confessarii secreto facienda. Nemini autem prædicti Presbyteri easdem facultates patefacere seu manifestare præsumant, præterquam pœnitentibus, prout opus fuerit, necnon quibuscumque respective locorum Confessariis, sicut quoque actualibus sociis, utrisque tamen sub obligatione secreti quoad alios omnes præter pœnitentes servandi, super quo secreto unusquisque coram conscientia oneratus remaneat.

S. Mercanti Substitutus.

21*.

Constitutio Pii VI. Inter multiplices *de die 14. Decembris 1792 Patribus Piorum Operariorum data.*[1])

Pius VI. ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Inter multiplices tribulationes, quæ in hisce difficillimis Ecclesiæ temporibus invenerunt, Nos nimis ad Pastoralis officii ministerium humilitati Nostræ ex alto concrediti pertinere arbitramur, Christifidelibus, qui Deo propius famulari cupientes tamquam vigiles Operarii in vinea Domini sudoribus, vigiliis, laboribusque parcere nesciunt, dummodo proximorum in Catholica Religione profectum obtineant, ea omnia concedere, quæ ad magis magisque illorum confovendam pietatem pertinere dignoscuntur, prout in Domino salubriter, expedire conspicimus.

§. 2. Exponi siquidem fecit nuper Nobis dilectus filius Franciscus Moscati modernus Præpositus Generalis Congregationis presbyterorum sæcularium Piorum Operariorum, quo alumni dictæ suæ Congregationis ad exercenda omnia laboriosa opera ex instituto ipsius Congregationis eis injuncta magis incitentur, privilegia, exemptiones, indulta, aliasque spirituales gratias omnibus et singulis Congregationibus ac domibus Clericorum regularium, et sæcularium, ac specialiter Congregationi Puritatis civitatis Neapolitanæ per Romanos Pontifices vel concessa, vel in posterum concedenda, suæ Congregationi a Nobis communicari summopere desiderat.

§. 3. Nos eumdem exponentem specialibus gratiis et favoribus prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris, sententiis, et pœnis quovis modo et quacumque de causa latis, si quas forte incurrit, hujus tantum rei gratia absolventes et absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis humiliter porrectis in-

---

[1]) Ex Bullario Romano tom. IX. Pontif. Pii VI. Bull. CMXXII. pag. 261.

clinati, omnia et singula privilegia, indulta, indulgentias, peccatorum remissiones, facultates, et gratias spirituales omnibus et singulis Congregationibus Clericorum seu regularium seu sæcularium et signanter Congregationi Puritatis Civitatis Neapolitanæ tam generaliter, quam specialiter ac per viam communicationis, etiam motu proprio, ex certa scientia, ac alias tam Congregationibus præfatis quam earum domibus, etiam regularibus, necnon Generalibus, aliisque Superioribus, Officialibus, Ministris, et personis per Nos vel per quoscumque Romanos Pontifices concessa, vel in posterum concedenda, quæque specialem requirunt mentionem, ita ut illis prædicta Congregatio Piorum Operariorum Sæcularium Presbyterorum in posterum uti, frui, et gaudere possit et valeat, perinde ac si specialiter, expresse, ac pariformiter, et æque principaliter ei concessa fuissent eidem Congregationi Piorum Operariorum Auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus et indulgemus.

§. 4. Decernentes easdem præsentes litteras semper firmas, validas et efficaces exsistere, ac fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere ac illis, ad quos spectat et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et per omnia plenissime suffragari, sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios et delegatos etiam causarum Palatii Nostri Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, et S. Sedis Nuntios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi et interpretandi facultate et auctoritate, judicari et definiri debere; ac irritum et inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstante Nostra et Cancellariæ Apostolicæ regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, necnon earumdem Congregationum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate aliqua roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, in-

dultis et Litteris Apostolicis superioribus, et personis sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis ac insolitis clausulis, irritantibusque, et aliis decretis in genere vel in specie ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis; quibus omnibus et singulis illorum tenores præsentibus pro plene ac sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earumdem præsentium litterarum transumptis seu exemplis impressis manu alicujus notarii publici subscriptis, ac sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, et extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum die 14. Decembris anno 1792, Pontificatus Nostri anno decimo octavo. = Pro Domino Cardin. Braschio de Honestis B. Mariscottus.

22*.

Rescriptum Pontificium de die 3. Junii 1808, quo Patribus Doctrinæ christianæ facultas conceditur, Novitios promovendi ad Ordines minores.[1])

Beatissimo Padre,

Il Provinciale della Dottrina Cristiana prostrato ai Santissimi Piedi supplica umilmente la Santità Vostra degnarsi di concedergli la facoltà di far iniziare alla prima Tonsura, ed Ordini Minori li Novizii di sua Provincia Romana prima della Professione compito, che abbiano il decimo mese del Noviziato, e ciò per evitare molti inconvenienti, disturbi, divagazioni, e dispendii, che si sono asservati. — Che, etc.

---

[1]) In Appendice libri: *Brevia Apostolica Congr. Doctr. christian. concessa.* Romæ 1749.

Ex Audientia Sanctissimi habita ab infrascripto Domino Secretario Sacræ Congregationis Episcoporum et Regularium sub die 3. Junii 1808, Sanctitas Sua Oratoris precibus benigne annuit pro gratia juxta petita, peractis per Novitios semper decem mensibus novitiatus, quibuscumque in contrarium non obstantibus.

Romæ etc.

(L. † S.) F. Cardinalis Carafa Præfectus.
J. Archiepiscop. Thebarum Secretarius.

23*.

Breve Pii VII. de die 28. Junii 1808, quo conceditur Patribus Doctrinæ christianæ facultas, ut eorum Clerici Ordines accipere possint a quocumque Episcopo.[1]

Pius Papa VII.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper nobis exponi fecit dilectus Filius Joannes Alberti Procurator Generalis Congregationis Clericorum Sæcularium Doctrinæ Christianæ, quod fel. rec. Alexander PP. VII. Prædecessor noster per Apostolicas suas in simili forma Brevis die 26. Septembris 1659 expeditas Litteras ipsi indulsit Congregationi, ut Alumni ejus Clerici, qui post nuncupata vota, et præstitum juramentum perpetuo in eadem manendi, ad Sacros etiam Presbyteratus Ordines promoveri intenderent, possent de Præpositorum pro tempore Generalis, vel Provincialis licentia ordinari ad titulum ejusdem Congregationis. Quodque deinceps Fel. Me. Benedictus PP. XIII. Prædecessor itidem noster per Rescriptum suum die 24. Novembris 1728 editum Congregationi eidem benigne concessit, ut ejus Clerici Professi cum Litteris Dimissorialibus Præpositi Provincialis, et Testimonialibus Superioris Localis, qui eos spiritualia exercitia Sacræ Ordinationi præmittenda jam peregisse affirmaret, Sacros prædictos Ordines

[1]) Ex libro, cujus titulus: *Brevia Apostolica Congregationi Patrum Doctrinæ Christianæ concessa.* Romæ 1749 in Append.

valerent suscipere a quocumque Catholico Antistite communionem, et gratiam S. Sedis habente, quando Episcopus Diœcesis, ubi in Familia Domus Congregationis actu degerent dicti Clerici, non haberet Ordinationem; de quo tamen testimonium Curiæ ipsius Episcopi Ordinationem non habentis apud Curiam illius, a quo ordinandi forent, exhibere deberent, et alias prout in memoratis Litteris, et prædicto Rescripto, quorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis haberi volumus, fusius dicitur contineri. Ne autem ulla umquam causa, et ratione Litterarum, et Rescripti hujusmodi memoria labi contingat, sed iis semper Congregatio æque facile, atque feliciter uti, fruique valeat, ideo Exponens, quæ per nostros Prædecessores Congregationi indulta desuper sunt, nunc renovari per nos, et confirmari vehementer desiderat: Nobis propterea, etiam nomine dilectorum Filiorum moderni Vicarii Generalis, et Definitorii Congregationis suæ prædictæ humiliter supplicari fecit; ut in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Exponentem specialibus favoribus, et gratiis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, et pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus exsistit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, et absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, attenta relatione Venerabilis Fratris Archiepiscopi Thebarum Congregationis Episcoporum, et Regularium negotiis præpositæ Secretarii, recensita Indulta tam Alexandri VII. quam Benedicti XIII. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum favore Congregationis prædictæ iisdem modo, et forma, iisdemque sub clausulis, et conditionibus superius expressis, Auctoritate Apostolica tenore præsentium renovamus, confirmamus, atque perpetuamus, roburque Indultis hujusmodi inviolabilis firmitatis Apostolicæ

adjicimus; ac omnes, et singulos sive facti, sive juris defectus, si quos desuper quomodolibet intervenisse contigerit plenarie sanamus atque supplemus; declarantes tamen expresse, quod Clericis memoratæ Congregationis professis, et ordinatis, seu ordinandis ad titulum Congregationis ipsius, ut præmittitur, hujusmodi titulus suffragetur dumtaxat, donec illi in eadem Congregatione fuerint permansuri: Decernentes insuper easdem præsentes Litteras firmas, validas, et efficaces exsistere, et fore, suosque plenarios, et integros effectus sortiri, et obtinere, ac Congregationi prædictæ, aliisque ad quos spectat, spectabitque pro tempore plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, et Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, et Sedis Apostolicæ Nuntios, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari, et definire debere, ac irritum, et inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Apostolicis ac in universalibus, provincialibusque, et synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, et ordinationibus, et quatenus opus sit, ejusdem Congregationis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, et consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, et Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis; quibus omnibus, et singulis illorum tenores præsentibus pro plene, et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, et expresse derogamus cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis et impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ, vel Procuratoris Generalis dictæ Congrega-

tionis munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Junii 1808, Pontificatus Nostri Anno Nono.

R. Card. Antonellus.

24*.

Breve Leonis XII. Plura inter *de die 11. Julii 1826, quo Societati Jesu plura privilegia conceduntur.* [1])

Leo PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Plura inter et egregia, quæ summi consilii pontifex Pius VII., prædecessor Noster cum ante suam ex urbe deportationem, tum post ejus reditum, pro rei christianæ bono perfecit, illud profecto, quod Societatem, cui a parente sancto Ignatio Jesu nomen inditum (siquidem ipsi per speciem sese obtulit, Deus eum sociosque Jesu filio bajulanti crucem commendans) instaurandam curavit. Neminem porro latet quot quantaque in christianam præcipue rempublicam commoda ex hac ipsa Societate, quæ virorum et pietate et multiplici doctrinarum laude præstantium fœcunda nutrix, profecta, et in posterum etiam profectura speramus, cum vix novellis defixa radicibus, ingens ramos late pandit.

Equidem præter alia non solum in principe magistraque orbis terrarum Ecclesia, verum etiam in Italia, ac transalpinis remotisque regionibus, ubi peramanter excepta, nihil non aggreditur ac movet, ut juvenes et adolescentes piis ac liberalibus disciplinis mature imbuti Nostræ proximæque ætatis ornamento sint futuri. Dum vero idem prædecessor Noster omnia ejus collegia, domos, provincias alumnosque in suam ac Sedis apostolicæ tutelam, præsidium, et obedientiam omnino recepit, sibi et Romanis Pontificibus successoribus reservavit ea statuere

---

[1]) Ex Bullario Romano tom. XVI Bulla CLV. pag. 449.

ac præscribere, quæ ad eamdem Societatem magis magisque constituendam et communiendam opportuna viderentur. Quod operis procul dubio perfecisset, nisi ætate jam gravis, curisque in regenda Ecclesiæ navicula diu multumque jactata confectus, ab Deo evocatus, in ejus sinum complexumque advolasset, promeritam coronæ gloriam accepturus. Itaque Nos, qui, etsi impares, ex æternæ mentis inaccesso consilio in suprema pontificia amplitudine et specula collocati, Nostri muneris esse ducimus id ipsum promovere, ut Societas Jesu novis firmetur præsidiis ejusque alumni totidem in agro Domini operarii, partem sibi concreditam magno animo conentur excolere, utilesque plantationes, quas pater cœlestis conseruit uberius rigatæ, accipiant a Christo Jesu incrementum ad salutem. Quum igitur sedulo perpenderimus, petentibus Societatis Jesu alumnis, privilegia, ac facultates, quibus ex prædecessorum Nostrorum Pauli III. et Julii itidem III. indulgentia S. Ignatius auctus ante celebrationem sessionis decimæ septimæ et insequentium usque ad postremam vicesimam quintam concilii Tridentini; itemque alias eidem Societati a Romanis pontificibus sancto Pio V., Gregorio XIII. et Urbano VIII., tributas, eas quidem adlegendas existimavimus, quas tum ex ejusdem concilii decretis, ac deinceps ex variis prædecessorum Nostrorum constitutionibus, tum ex temporum inclinatione, et hodierna Romanæ Ecclesiæ disciplina Nobis visum est expedire.

§. 2. Quapropter auctoritate Nostra apostolica easdem ipsas innovamus, confirmamus, ac iterum concedimus ex harum litterarum præscripto, e quo ne transversum quidem unguem discedi præcipimus; quin imo Societati Jesu ejusque alumnis gratificari cupientes, et in primis generali præposito, ut præsuli, ac eorum præfecto, qui e sua familia evangelii causa in longinquas regiones mittuntur hisce facultatibus nonnullas alias ex benignitate Nostra adjungere non gravamur. Illæ autem sunt hujusmodi videlicet: Primo religiosis viris in Socie-

tatem Jesu cooptatis veniam facimus, qua christiani populi sacras confessiones possint excipere, verbum Dei annuntiare, sacramenta administrare assentientibus ac probantibus quibusque locorum ordinariis præsulibus, in quorum diœcesi, vel quasi diœcesi eos versari contigerit. Possint præterea ordines qua minores qua majores accipere etiam extra tempora, ac interstitiis nequaquam servatis, a quocumque sacro antistite cum cathedra Romana sociato, adepto tamen consensu ordinarii illius loci præsulis in quo id fiet; nec non de ejusdem sententia possint ecclesiæ Societatis Jesu a quolibet episcopo vel archiepiscopo benedici et consecrari. Peculiaribus autem rationibus permoti volumus, ut Societas ejusque alumni nullibi teneantur cujuslibet præsulis rogatu visitandi onus, aut religiosarum mulierum virginumque curam suscipere. Eis item liceat a casibus Sedi apostolicæ reservatis absolvere, exceptis iis, qui continentur in bulla Cœna Domini. Vota simplicia commutare, numquam vero vota castitatis, religionis, trium peregrinationum ad sacra beatorum apostolorum limina, ad sanctum Jacobum in Compostellis, et ad Jerusalem, eaque vota in quibus agitur de præjudicio, vel jure tertii. Horam ante auroram, horamve post meridiem divinis operari. Ac peracto sacrificio, seu ante illius celebrationem aut alias Eucharistiæ sacramentum ministrare. Atque etiam eos qui irregularitatem occultam tam ad suscipiendos, quam ad exercendos ordines incurrerint, in foro conscientiæ tantum ab hoc impedimento absolvere. Decernimus insuper ut ab animadversione e Societatis legum præscripto irrogata nefas sit extra societatem provocare. Ut Societatis alumni confiteri nequeant animæ noxas, nisi iis qui a præposito facultatem habuerint sacras eorum confessiones audiendi. Ut nemini qui in Societate vota nuncupavit ad aliam sacram familiam, præter Carthusiensium liceat transire. Ut irregulares, qui Societati dant nomen (nisi irregularitas sit ex homicidio voluntario, bigamia, mutilatione membrorum, defectu animi, et simul excepta

irregularitate quæ oritur ex infamia juris vel facti) possint promoveri ad sacros ordines, et ad quæcumque Societatis officia. Ut tyronum magistri nequaquam ei decreto sint obnoxii, quod vetat ne præsules sacras excipiant alumnorum confessiones. Ut Societas ex ejus consuetudine, constitutionibus ac se gerendi modo omnibus privilegiis perfrui possit eis sacris familiis, quæ mendicando vivunt, sive, ut vocant, mendicantium generatim tributis. Demum ut Christifideles templa Societatis adeuntes, semel in anno die festo tituli eorum cujuslibet, plenariam indulgentiam valeant lucrari.

§. 3. Præpositum vero generalem, uti præsulem, potestate donamus iis e Societate alumnis, quibus id opportunum ducit, veniam tribuendi, qua in domestico sacello legitime erecto perlitent. Justis de causis eosdem alumnos a jejunio et vetitis cibis dispensandi. Adversa valetudine laborantibus divinum officium in pias alias preces commutandi. Item indulgendi ut si æquum est horæ matutinæ, peracto sacrificio, recitentur. Iis alumnis, quibus expedire existimet, facultatem faciendi, cujus vi libros prohibitos queant legere. Postremo hujusmodi facultatibus omnium Societatis domorum collegiorum in qualibet provincia præsules muniendi. Post hæc statuimus, ut generalis præpositus sacris ubicumque missionibus præsit, quibus suæ Societatis alumni ad Catholicæ religionis commodum, et animarum salutem operam navabunt. Quare ei liceat ad nuntiandum Jesu Christi evangelium suos mittere alumnos, ubi præcones isti desiderantur, ac præsertim ubi ecclesiasticorum operariorum numerus sit adeo exiguus, ut parvulis panem quærentibus non sit qui frangat; nec non earumdem missionum præfectos constituere. Et quo uberiores fructus inde possint referri, ipsi Præposito generali eas impertimur facultates, quæ continentur formulis a suprema Inquisitionis Congregatione ex prædecessorum Nostrorum voluntate, jamdiu confectis, quæque juxta locorum distantiam, sacra efflagitante Congregatione

Christiano nomini propagando præposita a Nobis hujusce laboriosæ provinciæ præfectis tribuuntur, ad eos a Præposito generali, ab hisce ad alios tanto ministerio addictos delegandos. Præfecti vero aliique christianæ veritatis nuntii in regionibus ordinariorum præsulum jurisdictioni subjectis, id muneris, nisi ex eorum venia, nequeant exercere; si vero inibi nulla sit ecclesiastica jurisdictio, eodem munere libere perfungantur. Ut autem ex hac Nostra indulgentia omne dubium quod a formularum discrimine, quas commemoravimus, oriri posset, omnino arceatur, easdem ipsas facultates, quibus pro Ecclesiæ bono ipsum Præpositum instruimus, hic singillatim enumerandas censemus, iisdemque verbis expressas, quas Congregatio christiano nomini propagando præposita in iis concedendis solet usurpare nimirum.

I.

§. 4. Dispensandi et commutandi vota simplicia in alia pia opera: et dispensandi ex rationabili causa in votis simplicibus castitatis et religionis.

II.

Dispensandi in tertio et quarto consanguinitatis et affinitatis simplici et mixto tantum, et in secundo, tertio et quarto mixtis, non tamen in secundo solo, quoad futura matrimonia: quo vero ad præterita etiam in secundo solo, dummodo nullo modo attingat primum gradum, cum iis qui ab hæresi vel infidelitate convertuntur ad fidem Catholicam, et in prædictis casibus prolem susceptam declarandi legitimam.

III.

Dispensandi super impedimento publicæ honestatis justis ex sponsalibus proveniente.

IV.

Dispensandi super impedimento criminis, neutro tamen conjugum machinante, ac restituendi jus petendi debitum amissum.

V.

Dispensandi in impedimento cognationis spiritualis, præterquam inter levantem et levatum.

VI.

Hæ vero dispensationes matrimoniales, videlicet II, III, IV, V, non concedantur, nisi cum clausula, dummodo mulier rapta non fuerit, vel si rapta fuerit in potestate raptoris, non exsistat; et in dispensatione tenor hujusmodi facultatum inseratur, cum expressione temporis ad quod fuerint concessæ.

VII.

Dispensandi cum gentilibus et infidelibus plures uxores habentibus, ut post conversionem et baptismum, quam ex illis maluerint, si etiam ipsa fidelis fiat, retinere possint, nisi prima voluerit converti.

VIII.

Benedicendi paramenta, et alia utensilia ad sacrificium missæ necessaria, ubi non intervenit sacra unctio: et reconciliandi ecclesias pollutas aqua ab episcopo benedicta, et in casu necessitatis etiam aqua non benedicta ab episcopo.

IX.

Absolvendi ab hæresi, et apostasia a fide et a schismate quoscumque etiam ecclesiasticos tam sæculares quam regulares, non tamen eos qui ex locis fuerint, ubi S. Officium exercetur, nisi in locis missionum in quibus impune grassantur hæreses deliquerint, nec illos qui judicialiter abjuraverint, nisi isti nati sint, ubi impune grassantur hæreses, et post judicialem abjurationem illuc reversi, in hæresim fuerint relapsi, et hos in foro conscientiæ tantum.

X.

Absolvendi in omnibus casibus Sedi apostolicæ reservatis, etiam in bulla Cœnæ contentis.

XI.

Concedendi indulgentiam plenariam primo conversis ab hæresi, atque etiam fidelibus quibuscumque in articulo mortis saltem contritis, si confiteri non poterunt.

XII.

Recitandi rosarium vel alias preces, si breviarium secus deferre non poterunt, vel divinum officium ob aliquod legitimum impedimentum recitare non valeant.

XIII.

Consecrandi calices, patenas, et altaria portatilia cum oleis ab episcopo benedictis, ubi non erunt episcopi, vel distent duas dietas, vel sedes vacet.

XIV.

Dispensandi, quando expedire videbitur, super esu carnium, ovorum, et lacticiniorum tempore jejuniorum et præsertim quadragesimæ.

XV.

Celebrandi bis in die, si necessitas urgeat, ita tamen ut in prima missa non sumpserit ablutionem, per horam unam ante auroram, et aliam post meridiem, in altari portatili, sine ministro, sub dio, et sub terra, in loco tamen decenti, etiamsi altare sit fractum, vel sine reliquiis sanctorum, et præsentibus hæreticis, schismaticis, infidelibus, et excommunicatis dummodo minister non sit hæreticus, aut excommunicatus, ac aliter celebrari non possit. Hujusmodi autem facultate bis in die celebrandi nullatenus uti liceat, nisi rarissime, et ex gravissimis et urgentissimis causis, in quo graviter tam conscientia Præpositi generalis, quam Præfectorum missionum, nec non missionariorum ipsorum oneratur.

XVI.

Deferendi sanctissimum Eucharistiæ sacramentum occulte ad infirmos sine lumine, illudque sine eodem

retinendi pro eisdem infirmis, in loco tamen decenti si ab hæreticis, aut infidelibus sit periculum sacrilegii.

XVII.

Induendi vestibus sæcularibus, si aliter vel transire, vel permanere non poterit in locis missionum.

XVIII.

Administrandi omnia sacramenta etiam parochialia, ordine et confirmatione exceptis, et quoad sacramenta parochialia in diœcesibus ubi non erunt episcopi, vel ordinarii, aut eorum vicarii, vel in parochiis ubi non erunt parochi, vel ubi erunt de eorum licentia.

XIX.

Benedicendi coronas, rosaria, cruces, crucifixos, parvas statuas, numismata „medaglie" vulgo nuncupata, et applicandi indulgentias hujusmodi benedictionibus a Nobis impertiri solitas Christifidelibus qui secum habentes, vel apud se retinentes, aliquod ex præfatis, pia opera præscripta adimplebunt ad formam instructionis, quæ per sacram congregationem de Propaganda fide missionariis, quibus hæc facultas a Nobis conceditur una cum concessæ facultatis instrumento distribuitur.

XX.

Et prædictæ missionariorum facultates gratis et sine ulla mercede exerceantur: ac per viginti annos tantum a data præsentium concessæ intelligantur. Quod si forte contigerit indicatum viginti annorum tempus sedis vacantis tempore exspirare, nunc pro tunc omnes et singulas prorogatas decernimus usque ad novi Summi Pontificis electionem, ad quem debeat Præpositus generalis, ut missionum Societatis Jesu superior, quam primum recurrere pro earumdem facultatum innovatione.

§. 5. Cæteras autem facultates, ac privilegia in hisce litteris contenta tam Societati Jesu suisque alu-

mnis, quam Præposito generali, uti illius præsuli ex benignitate apostolica in perpetuum concedimus et indulgemus: decernentes easdem ipsas litteras firmas, validas, et efficaces exsistere, ac fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri, et obtinere, ac illis ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab eis respective inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscumque judices ordinarios, et delegatos etiam causarum palatii Nostri apostolici auditores judicari, et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus felicis recordationis Pauli III., Julii III., sancti Pii V., Gregorii XIII., et Urbani VIII. Prædecessorum Nostrorum apostolicis litteris, nec non omnibus et singulis illis, quæ ab ipsis in suo quisque diplomate non obstare decretum est, cæterisque contrariis quibuscumque. Interea vero dum Societatis Jesu alumnos peramanter in Christo complectimur, et apostolicam eis omnibus benedictionem impertimur, Deum enixe oramus atque obsecramus, ut patrum et majorum suorum exempla imitantes, omnia ad Dei gloriam sint relaturi.

Datum Romæ apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris die undecima julii millesimo octingentesimo vicesimo sexto, pontificatus Nostri anno tertio.

25*.

Rescriptum Pontificium Pii IX. de die 27. Maji 1852, quo Patribus Congregationis Missionis facultas conceditur, ut bis in hebdomada etiam in duplicibus Missam de Requie cantare possint. [1])

Pie IX. 27. Maji 1852.

Quum in Ecclesiis Congregationis Missionis quam plurimis oneribus Missarum de Requiem tum fixis, tum

[1]) Exstat Copia authentica.

adventitiis satisfaciendum sit, et dies liberi ut plurimum desiderentur; Rm̃us hodiernus Procurator Generalis Sanctissimo Domino Nostro Pio IX. Pontifici Maximo supplicavit enixe, ut in Ecclesiis ipsis hujusmodi Missæ de Requiem cum cantu locum habeant etiam dum officia ritus duplicis occurrunt. Sanctitas Sua, referente me subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Pro-Secretario, ita annuit benigne ut in singulis Ecclesiis memoratæ Congregationis, quæ simili Indulto non gaudent, duabus inter quamlibet hebdomadam diebus ritus duplicis, Missæ de Requiem cum cantu celebrentur; attamen exceptis semper duplicibus primæ et secundæ classis, Festis de præcepto servandis, Feriis, Vigiliis et Octavis privilegiatis; contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 27. Maji 1852.

(L. † S.) A. C. Lambruschini S. R. C. Præf.
Dom. Gigli S. R. C. Pro-Secret.

Concordat cum Originali.
Perboyer, pro Secr. Congr. Missionis.

26*.

Indultum Pontificium quoad electionem confessarii Patribus Capuccinis itinerantibus a Pio PP. IX. die 27. Septembris 1852 concessum.[1]

Concedimus atque indulgemus, ut quilibet ex fratribus Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum, sive in sacro presbyteratus ordine constitutus, cujuscumque status, gradus, et dignitatis, sive laicus, sive conversus fuerit, qui de Superiorum suorum licentia quacumque legitima ex causa, sive prædicandi verbum Dei quocumque tempore, sive obeundi sacras missiones, sive iter agendi et in locis commorandi, ubi nullum cœnobium, sive hospitium sui Ordinis exsistat, atque unum tantum habeat religiosum ejusdem Ordinis sacerdotem, apud

[1]) Apud P. Piat Præelect. Juris Regul. tom. II. pag. 4 pag. 443.

quem sua peccata confiteatur, hoc casu libere et licite possit quemlibet presbyterum sæcularem ab Ordinario loci, seu regularem a Superiore suo regulari rite probatum adire, eique peccata sua confiteri, ab eoque obtinere sacramentalem absolutionem, etiam quoad casus per statuta Ordinis reservatos, incursasque proinde censuras, præstita tamen obligatione, se statim ut primum licuerit, Superiori suo regulari præsentandi, atque iterum super casibus et censuris hujusmodi absolutionem ab ipso impetrandi.

27*.

Rescriptum Pontificium de die 3. Martii 1857, quo Patribus Congregationis Missionis facultas conceditur, ut Matutinum quotidie hora secunda post meridiem incipere possint.[1])

Beatissime Pater,

Superior Generalis Congregationis Missionis, ad pedes Sanctitatis Vestræ provolutus, exponit, quod circa concessionem ipsi Congregationi factam quotidie recitandi Matutinum hora secunda post meridiem multa in animis Confratrum dubia irrepserunt propter aliquos limites, quibus circumscripta fuit talis concessio.

Ideo supplicat Sanctitatem Vestram, ut dictam concessionem irrogare dignetur absque ulla limitatione.

Quam gratiam etc.

Die 3. Martii 1857.

Pro gratia.

Ita legitur in libro cui titulus *Acta Apostolica in gratiam Congregationis Missionis* pag. 280.

Romæ die 3. Martii 1896.

Natalis Barbagli,

(L. † S.) Procurator generalis Congr. Missionis.

[1]) Exstat Copia authentica.

28*.

Breve Pii IX. de die 13. Maji 1859, quo Patribus Congregationis Missionis facultas conceditur, ut Clerici Ordines extra tempora recipere possint.[1]

Pius Papa IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

Religiosas Familias Catholicæ Ecclesiæ decus et ornamentum nullo umquam tempore destiterunt Romani Pontifices Prædecessores Nostri peculiaribus favoribus et gratiis donare atque augere. Alia inter privilegia, quibus sacra Familia Presbyterorum sæcularium Congregationis Missionis per S. Vincentium a Paulo instituta, totque nominibus in Ecclesia Dei illustris a Romanis Pontificibus aucta est, illud, ut asserunt, exstat, cujus vi ejusdem Congregationis Clerici Sacros Ordines extra tempora a Canonibus statuta possint suscipere. Verum quod hujusmodi privilegium non satis notum probatumque sit, et alicubi etiam controversum, præfatæ Congregationis Procurator Generalis enixis precibus petit, ut hujusmodi Privilegium Apostolica Auctoritate Nostra confirmare vel denuo concedere velimus. Nos igitur omnes et singulos, quibus hæ nostræ Litteræ favent a quibusvis excommunicationis et interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris et pœnis quovis modo, vel quavis de causa latis, si quas forte incurrerint, hujus tantum rei gratia absolventes et absolutos fore censentes, Auctoritate Nostra Apostolica tenore præsentium perpetuum in modum concedimus, atque indulgemus, seu privilegium confirmamus, ut hoc futurisque temporibus Clerici præfatæ Congregationis dummodo necessariis præditi sint requisitis, suorumque Superiorum litteris dimissorialibus instructi sint, Sacros Ordines extra tempora a Canonibus statuta a quocumque Catholico Sacrorum Antistite gratiam et communionem Apostolicæ Sedis habente suscipere libere ac licite, servatis servandis, pos-

[1]) Exstat Copia authentica.

sint et valeant. Decernentes has præsentes Litteras validas, firmas et efficaces exsistere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, iisque ad quos spectant, et in futurum spectabunt, plenissime suffragari, sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios et delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facientibus, etiam speciali atque individua mentione dignis, non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ, apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 13. Maji 1859, Pontificatus Nostri anno decimotertio.

Pro Dño Cardinali Macchi,
Joan. B. Brancaleoni Castellani Substit.

Concordat cum Originali.
(L. † S.) Joannes Gurini Procurator Gen.

29*.

Rescriptum Pontificium de die 3. Aprilis 1862, quo Directori Archisodalitatis Sacr. Familiæ concessio tribuitur, in eodem loco plures sodalitates erigendi cum licentia Ordinarii loci.[1])

Ex Audientia SSmi die 3. Aprilis 1862.

SSmus Dominus Noster Pius PP. IX. attentis expositis, benigne concessit Directori pro tempore supra enuntiatæ Archisodalitatis Sacræ Familiæ facultatem erigendi seu aggregandi in eodem loco plures sodalitates ejusdem nominis ac instituti; de licentia tamen respectivi loci Ordinarii, eisdemque communicandi omnes et singulas Indulgentias, quibus gaudet præfata Archisodalitas Sacræ Familiæ non obstante Constitutione S. M. Clementis PP. VIII. quæ incipit *Quæcumque a Sede Apo-*

---

[1]) Exstat Copia authentica.

stolica; ac insuper indulsit, ut idem pro tempore Director ejusdem Archisodalitatis in hujusmodi erectionibus seu aggregationibus peragendis uti possit et valeat Diplomate, quo hucusque usus est, servato quoad substantiam Decreto hujus Sacræ Congregationis diei 8. Januarii 1861. Præsenti in perpetuum valituro absque ulla Brevis expeditione, non obstantibus in contrarium præsentibus quibuscumque.

Datum Romæ ex Secretaria S. Congregationis Indulgentiarum.

V. Card. Asquinius Præf.

30*.

Rescriptum S. Congr. Indulgentiarum de die 18. Augusti 1868 circa Indulgentias in Ecclesiis Societatis Jesu lucrandas. [1])

S. Congregationi expositum fuit, quod inter Ecclesias in quibus Patres Societatis Jesu exercent sacrum ministerium, præsertim post politicas superioris hujusque sæculi perturbationes, aliquæ olim ad Societatem ipsam pertinebant, eidemque denuo restitutæ sunt, aliæ tamen ad Societatem Jesu numquam proprie pertinuerunt, sed earum cura eidem Societati concredita est, ut ibidem obeat sui ordinis ministeria. Quærebatur porro: utrum in utriusque generis Ecclesiis fideles lucrari possint Indulgentias quæ a S. Sede Apostolica concessæ sunt visitantibus Ecclesias Societatis Jesu occasione quorumdam Festorum ex. gr. S. Ignatii, S. Aloisii, etc.

Relate ad primam partem quæsiti nulla occurrebat difficultas; si enim illegitime Ecclesiæ sublatæ fuerint, in casu restitutionis non solum de jure, sed etiam facto ad Societatem ipsam spectant. Si vero aliqua Ecclesia a Societate canonice subtracta sit, et deinde canonice pariter restituta, ad pristinum statum rediisse minime ambigendum est.

[1]) Exstat Copia authentica.

Sed cum relate ad secundam quæsiti partem rescriptum fuisset, ut clarius exponeretur, factum est hisce verbis: È nato dubbio, se queste Indulgenze possano guadagnarsi dai fedeli non solo in quelle chiese che sono in vero senso proprie della Compagnia, ma eziandio in quelle altre, che sono date solamente in uso alla Compagnia. A questa specie appartengono p. es. quelle la cui proprietà è realmente dè Vescovi rispettivi, ma che, quanto all' uso stabile e totale, sono affidate alla Compagnia e sogliono chiamarsi chiese dei Gesuiti.

Pluries hæc S. Congregatio Resolutiones ediderat, quæ ad propositum dubium aliquo modo referri possent. Et revera die 11. Januarii 1762 declaraverat, omnes et singulas Cappellas publicas Fr. Ordinis S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncup. in Germania, Polonia, Hungaria, etc. . . . . exsistentes, gaudere, donec residentiam inibi præfati Fratres duxerint, omnibus et singulis indulgentiis et privilegiis, cæteris ecclesiis ejusdem Ordinis generaliter concessis, dummodo ad illas Cappellas Christifideles ad Sacrum audiendum et ad percipienda Ecclesiæ sacramenta confluant.

Et jam antea, die nempe 27. Martii 1732 eadem hæc S. C. ad preces Procuratoris Generalis FF. Ordinis Minorum S. Francisci Cappuccinorum nuncup. censuerat, Ecclesias, Cappellas, Oratoria publica in residentiis et hospitiis Missionum præfati Ordinis, gaudere Indulgentiis generaliter concessis omnibus Ecclesiis Ordinis ejusdem, dummodo tamen Ecclesiæ et Oratoria sint publica et fixa, et ad quæ confluant Fideles ad sacrum audiendum et ad recipienda Ecclesiæ sacramenta. In hisce autem casibus, vel agebatur de Ecclesiis vel Cappellis propriis illorum Ordinum, vel quæstio respiciebat qualitatem dumtaxat Cappellarum atque Ecclesiarum.

At vero aliter se res habuit, quando actum fuit de ecclesiis sæcularium, in quibus per Religiosos divina officia seu Sacramenta administrabantur; tunc enim minime declaratum est, prædictas Ecclesias indulgentiis

gaudere, sed potius speciale Indultum communicationis Indulgentiarum concessum est. Ita, inter cætera, Indultum fuit per litteras Apostolicas, datas die 25. Junii 1765, ut Christifideles aliquam ex Ecclesiis sæcularium visitantes, quæ in Provinciis ultra montes a FF. Ordinis Minorum Cappuccinorum administrantur, eas Indulgentias consequantur, quas consequerentur, si aliquam ex Ecclesiis Ordinis visitarent.

Non immerito igitur distinguendæ erant Ecclesiæ, quæ saltem quoad usum propriæ Ordinis dici possint, prout sunt Ecclesiæ arcium, Stationum militum, et aliæ hujusmodi quibus aliqui Religiosi in spiritualibus inserviunt; cum priores quidem indulgentiis gaudeant, non vero secundæ, nisi speciale Apostolicum Indultum obtentum fuerit.

Rebus huc adductis, opportunum visum fuit in casu exquirere a Rmo P. Præposito Generali Societatis Jesu, an circa propositum dubium aliquid addendum existimaret, qui reapse ad cæteras animadversiones addidit responsum sui Prædecessoris P. Vincentii Caraffa, datum die 6. Maji 1647, quod sic se habet: Quæstione hic sæpe agitata, tandem judicatum fuit: Templa aliena simpliciter concessa nostris usibus, adeo ut quoad usum censeri possint nostra, gaudere privilegiis et Indulgentiis Templorum Societatis, quamdiu in his tamquam suis exercet sua ministeria.

Quare tota quæstio in quatuor sequentia dubia distributa fuit, qua S. Congregationi solvenda proposita fuere.

I. An Christifideles Indulgentias, concessas a S. Sede visitantibus Ecclesias Societatis Jesu, lucrari possint, visitando Ecclesias, quæ olim ad Societatem ipsam pertinebant, eidemque denuo restitutæ sunt?

II. An, quoad alias ecclesias, quæ numquam proprie ad Societatem ipsam pertinuerunt, sed earum cura eidem Societati legitime concredita est, ut ibidem obeat

sui Ordinis ministeria, approbandum sit responsum datum a P. Vincentio Caraffa die 6. Maji 1647?

Et quatenus affirmative:

III. Quasnam conditiones habere debeat concessio usus, ut ecclesiæ concreditæ quoad usum ipsum censeri possint nostræ, nempe ipsius Societatis?

Et quatenus negative:

IV. Quomodo secundo dubio respondendum sit?

Itaque Emi Patres in generalibus Comitiis habitis apud Vaticanas ædes, die 20. Julii 1868, auditis Consultorum votis et rebus mature perpensis, rescribi mandaverunt.

Ad primum: = Affirmative.

Ad secundum: = Affirmative, dummodo penes ecclesias de quibus agitur, Patres Societatis Jesu resideant, et ministeria propria ibi obeant.

Ad tertium: = Concessionem usus debere esse legitimam, et usum constantem ac plenum, et dummodo hujusmodi Ecclesiæ sint publicæ.

Ad quartum: = Provisum in secundo.

Facta denique de his omnibus SSmo Domino Nostro Pio PP. IX. relatione ab infrascripto Card. Præfecto in Audientia diei 18. Augusti ejusdem anni, Sanctitas Sua Sacræ Congregationis resolutionem benigne approbavit et confirmavit.

Datum Romæ ex Secretaria Sacræ Congregationis Indulgentiarum die et anno ut supra.

(L. † S.) A. Card. Bizzarri Præf.

A. Colombo Secret.

(Cfr. Ephem. rom. cui tit. *Acta.* Fascicul. 42. Vol. 4., Mense Decembris 1868 pag. 325. 1.)

31*.

Responsum S. Officii de die 20. Decembris 1871 circa jejunium in Quadragesima a Regularibus observandum.[1])

P. Bernardinus a Portogruaro Minister generalis Franciscanorum ad conscientiam acquiescendam a Suprema S. Inquisitione petiit concedere vel declarare „indulta, „quæ ab Episcopis in respectivis Diœcesibus quoad jeju„nium S. Quadragesimæ, et alia jejunia infra annum „omnibus fidelibus injuncta promulgantur, comprehen„dere etiam Regulares, non obstante quod Episcopi in „præfatis indultis de Regularibus nullam faciant men„tionem".

Responsum S. Officii. Feria IV. die 20. Decembris 1871.

Sacra Congregatio S. Officii respondere censuit, Regulares speciali voto abstinentiæ a carnibus non adstrictos gaudere indulto circa observantiam ciborum tempore Quadragesimæ et per annum pro fidelibus promulgato ab Ordinariis locorum nomine Sanctæ Sedis Apostolicæ.

32*.

Rescriptum Pontificium de die 20. Julii 1884 quo omnes receptiones ad sodalitatem vel unionem scapularis cujuscumque, invalidæ ex aliquo defectu, benigne sanantur.[2])

Beatissime Pater,

Fr. P. Hyacinthus Durachio, Provinciæ Cappuccinorum Pensilvanicæ Moderator, ad pedes Sanctitatis Vestræ humillime provolutus, quum sæpe invalide fiant receptiones ad scapularia, prout satis experientiâ ut ex decreto S. C. Indulg. diei 18. Sept. 1862 constare videtur, humillime supplicat, ut Sanctitas Vestra omnes receptiones invalidas ad Sodalitatem vel unionem Scapularis cujuscumque, bonâ tamen fide peractas, sanare dignetur.

---

[1]) Ap. Acta Ordin. Minor. Ann. XI. pag. 37.
[2]) Ap. Acta S. Sedis tom. XVII. pag. 242.

Ex audientia SSmi die 20. Julii 1884, SSmus Dominus Noster Leo Providentia PP. XIII., referente me infrascripto S. Congregationis de Propaganda fide Secretario, benigne concedere dignatus est, ut adscripti cum aliquo defectu, ut in precibus, abhinc indulgentias singulis Scapularibus proprias lucrari valeant.

Datum Romæ ex ædibus dictæ Congregationis, die et anno prædictis.

Pro R. P. D. Secretario
Antonius Agliardi off.

33*.

Breve Leonis XIII. de die 13. Julii 1886, quo omnia privilegia Societatis Jesu confirmantur.[1])

Leo PP. XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dolemus inter alia, quibus cor Nostrum in tanta rerum perturbatione angitur, injurias et damna illata religiosis regularium ordinum familiis, quæ a Sanctissimis institutæ viris magno usui et ornamento tum catholicæ Ecclesiæ, tum civili etiam Societati commodo et utilitati sunt, quæque omni tempore de religione ac bonis artibus, deque animarum salute optime meruerunt. Propterea Nobis gratum est oblata occasione laudem, quæ iisdem religiosis familiis jure meritoque debetur, tribuere et benevolentiam, qua eas uti et Prædecessores Nostri complectimur, publice et palam testari. Jamvero cum noverimus pluribus abhinc annis novam inchoatam esse editionem operis cui titulus „Institutum Societatis Jesu“ eamque a dilecto filio Antonio Maria Anderledy Vicario Generali ejusdem Societatis Jesu assiduo studio absolvendam curari, ejusdemque operis adhuc desiderari librum in quo Apostolicæ Litteræ præfatæ Societati ejusque institutioni S. Ignatio de Loyola aliisque Præpositis Generalibus datæ habentur, hanc arripiendam censuimus

---

[1]) Ap. Acta Leonis PP. XIII. tom. VI. pag. 120.

occasionem exhibendi Nostræ erga Societatem Jesu egregie de re catholica et civili meritam voluntatis testimonium. Quare incœptam operis prædicti editionem in decus utilitatemque ejusdem Societatis cessuram probamus, laudamus eamque continuari et ad finem perduci cupimus. Utque vel magis Nostra in Societatem Jesu voluntas perspecta sit, omnes et singulas Litteras Apostolicas quæ respiciant erectionem, institutionem et confirmationem Societatis Jesu per Prædecessores Nostros Romanos Pontifices a fel. rec. Paulo III., ad hæc usque tempora datas, tam sub plumbo, quam in forma Brevis confectas et in eis contenta, atque inde sequuta quæcumque, nec non omnia et singula vel directe, vel per communicationem cum aliis ordinibus regularibus eidem Societati impertita, quæ tamen dictæ Societati non adversentur, neque a Tridentino Synodo, aut ab aliis Apostolicæ Sedis Constitutionibus in parte, vel in toto abrogata sint et revocata, privilegia, immunitates, exemptiones, indulta hisce Litteris confirmamus et Apostolicæ auctoritatis robore munimus, iterumque concedimus. Idcirco decernimus has Litteras Nostras firmas, validas et efficaces semper exsistere et fore suosque plenarios et integros effectus sortiri, atque obtinere et iis ad quos spectat et spectare poterit plenissime suffragari. Non obstantibus Litteris Apostolicis Clementis PP. XIV. incipientibus „Dominus ac Redemptor" in forma Brevis die 21. Julii anno 1873 expeditis, aliisque quibuscumque licet speciali et individua mentione ac derogatione dignis in contrarium facientibus, quibus omnibus, ac singulis ad præmissorum effectum tantum specialiter et expresse derogamus. Sint hæ Litteræ Nostræ testes amoris quo jugiter prosequuti sumus et prosequimur inclytam Societatem Jesu Prædecessoribus Nostris ac Nobis Ipsis devotissimam, fœcundam tum sanctimoniæ, tum sapientiæ laude, præstantium virorum nutricem, solidæ sanæque actricem doctrinæ, quæ graves licet propter justitiam persecutiones perpessa, numquam in excolenda vinea

Domini alacri invictoque animo adlaborare desistit. Pergat igitur benemerita Societas Jesu ab ipso Concilio Tridentino commendata, et a Prædecessoribus Nostris præconio laudum cumulata, pergat, in tanta hominum perversitate contra Jesu Christi Ecclesiam, suum persequi institutum ad majorem Dei gloriam, sempiternamque animarum salutem; pergat suo ministerio in sacris expeditionibus infideles et hæreticos ad veritatis lucem traducere et revocare, juventutem christianis virtutibus, bonisque artibus imbuere, philosophicas ac theologicas disciplinas ad mentem Angelici Doctoris tradere. Interea dilectissimam Nobis Societatem Jesu peramanter complectentes, Societatis ejusdem Præposito Generali et ejus Vicario Generali singulisque alumnis Apostolicam impertimus benedictionem.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 13. Julii 1886, Pontificatus Nostri anno nono.

M. Card. Ledochowski.

34*.

Rescriptum Pontificium de die 7. Aprilis 1894, quo omnes Stationes Viæ Crucis invalide erectæ generaliter sanantur.[1]

Frater Aloysius de Parma, Minister Generalis totius Ordinis Minorum, ad pedes Sanctitatis Tuæ prostratus, sequentia humiliter exponit:

In erectione Viæ S. Crucis Stationum non semper et ubique omnia ea adamussim observata fuerunt, quæ a Sancta Sede pro valida erectione præscribuntur, præsertim quoad consensum in scriptis ante erectionem obtinendum. Quapropter, ne fideles Indulgentiis pio exercitio Viæ S. Crucis concessis frustrentur, humilis Orator Sanctitati Tuæ enixe supplicat, quatenus omnes erectiones hucusque ob quoslibet defectus invalide factas benigne sanare dignetur.

[1]) Ap. Acta Ordinis Minorum Anno XIII. pag. 63.

Quam gratiam, etc.

Vigore specialium facultatum a Sanctissimo Domino Nostro Leone Papa XIII. tributarum, Sacra Congregatio Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præposita defectus omnes, de quibus in supplici libello, benigne sanavit. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem Sacræ Congregationis die 7. Aprilis 1894.

Fr. Ignatius Card. Persico, Præf.
Alexander Archiep. Nicopolitanus Secret.

35*.

Indulgentiæ Confraternitatis Sacratissimi Rosarii.[1])

PARS PRIMA.

Indulgentiæ Confratribus propriæ.

I. Pro iis qui Confraternitati nomen dant.

1. Indulgentia Plenaria, si confessi sacraque communione refecti in Confraternitatem recipiuntur (Gregorius XIII. *Gloriosi,* 15. Julii 1579).

2. Indulgentia Plenaria, si legitime inscripti et confessi, eucharistiæ sacramentum sumunt in ecclesia seu capella Confraternitatis, tertiam partem Rosarii recitant et ad intentionem Summi Pontificis orant (S. Pius V. *Consueverunt,* 17. Sept. 1569).

Nota. — Qui Confraternitati adscribuntur, has indulgentias aut ipsa adscriptionis die, aut die dominica vel festiva proxime sequenti lucrari possunt (S. C. Indulg. 25. Febr. 1848).

II. Pro iis qui recitant Rosarium.

A. *Quovis anni tempore.*

3. Indulgentia Plenaria, semel in vita, si Rosarium ex instituto Confraternitatis per hebdomadam recitant (Innocent. VIII. 15. Oct. 1484).

[1]) Apud Acta S. Sedis tom. XXXII. pag. 228.

4. Si integrum Rosarium recitant, omnes consequuntur indulgentias quæ in Hispania conceduntur coronam B. Mariæ Virg. recitantibus (Clemens IX. *Exponi nobis,* 22. Febr. 1668).

5. Indulgentia quinquaginta annorum, semel in die, si tertiam partem Rosarii recitant in capella SS. Rosarii seu saltem in conspectu altaris prædictæ capellæ, vel si extra civitatem, in qua erecta est confraternitas, commorantur, in ecclesia vel oratorio publico quocumque (Hadrianus VI. *Illius qui,* 1. April. 1523).

6. Indulgentia decem annorum et totidem quadragenarum, si ter in hebdomada Rosarium recitant, pro qualibet vice (Leo X. *Pastoris æterni,* 6. Oct. 1520).

7. Indulgentia septem annorum et totidem quadragenarum, pro qualibet hebdomada si integrum Rosarium recitant (S. Pius V. *Consueverunt,* 17. Sept. 1569).

8. Indulgentia quinque annorum et totidem quadragenarum quoties, recitando Rosarium, in salutatione angelica nomen Jesu devote proferunt (Pius IX. Decr. S. C. Indulg., 14. April. 1856).

9. Indulgentia duorum annorum si integrum Rosarium per hebdomadam dicendum per tres dies distribuunt, pro uno quolibet ex his tribus diebus, quo tertiam partem Rosarii recitant (Clemens VII. *Etsi temporalium,* 8. Maji 1534).

10. Indulgentia tercentum dierum si recitant tertiam partem Rosarii (Leo XIII. 29. Aug. 1899).

11. Indulgentia centum dierum quoties alios inducunt ad tertiam partem Rosarii recitandum (Leo XIII. 29. Aug. 1899).

12. Indulgentia tercentum dierum, semel in die, si dominicis vel festis diebus in aliqua ecclesia Ordinis Prædicatorum assistunt exercitio recitandi vel canendi processionaliter singulas Rosarii decades coram singulis mysteriis sive in pariete, sive in tabulis depictis (S. C. Indulgent. 21. Maji 1892).

B. *Certis anni diebus vel festis.*

13. Indulgentia Plenaria, in festo Annuntiationis B. M. V., si confessi et communione refecti Rosarium recitant (S. Pius V. *Injunctum nobis*, 14. Junii 1566).

14. Indulgentia decem annorum et totidem quadragenarum, in festis Purificationis, Assumptionis et Nativitatis B. M. V. si Rosarium recitant (S. Pius V. loc. cit.).

15. Indulgentia decem annorum et totidem quadragenarum, in festis Resurrectionis, Annuntiationis et Assumptionis B. M. V. si tertiam partem Rosarii recitant (S. Pius V. *Consueverunt*, 17. Sept. 1569).

16. Indulgentia septem annorum et totidem quadragenarum in reliquis festis D. N. J. C. et B. M. V. in quibus sacra ipsius Rosarii mysteria recensentur (scilicet in festis Visitationis B. M. V., Nativitatis D. N. J. C., Purificationis et Compassionis B. M. V. feria sexta post dominicam passionis, Ascensionis D. N. J. C., Pentecostes et Omnium Sanctorum), si saltem tertiam partem Rosarii recitant (S. Pius V. loc. cit.).

17. Indulgentia septem annorum et totidem quadragenarum in festis Nativitatis, Annuntiationis et Assumptionis B. M. V. si integrum Rosarium ex instituto confraternitatis per hebdomadam recitant (Sixtus IV. *Pastoris æterni*, 30. Maji 1478; Leo X. *Pastoris æterni*, 6. Oct. 1520).

18. Indulgentia centum dierum in festis Purificationis, Annuntiationis, Visitationis, Assumptionis et Nativitatis B. M. V. (Leo X. loc. cit.).

III. Pro iis qui comitantur Processionem SS. Rosarii.

19. Indulgentia Plenaria, si confessi et communicati processioni prima mensis dominica intersunt, ibique ad intentionem Summi Pontificis orant et insuper capellam SS. Rosarii visitant (Gregorius XIII. *Ad augendam*, 24. Oct. 1577).

Nota. — Hanc indulgentiam, confratribus concessam, consequi poterunt confratres itinerantes, navigantes aut

alicui inservientes (quos inter milites actu servientes adnumerantur) integra Rosarii recitatione; infirmi vero, vel legitime impediti si tertiam partem Rosarii recitant (Gregorius XIII. *Cupientes,* 24. Dec. 1583).

20. Indulgentia Plenaria si processionem associant in festis Purificationis, Annuntiationis, Visitationis, Assumptionis, Nativitatis, Præsentationis et Immaculatæ Conceptionis B. M. V. (Pius IV. *Dum præclara,* 28. Febr. 1561), vel aliquo die infra octavas istorum festorum (S. C. Indulg., 25. Febr. 1848).

21. Indulgentia quinque annorum acquirenda, quando ex eleemosynis confraternitatis virgines matrimonio jungendæ dotantur, si processioni intersunt (Gregorius XIII. *Desiderantes,* 22. Martii 1580).

22. Indulgentia centum dierum, si processionem debitis diebus faciendam associant (Gregorius XIII. *Cum sicut,* 3. Jan. 1579).

23. Indulgentia sexaginta dierum, si processiones ordinarias tam confraternitatis, quam alias quascumque de licentia Ordinarii celebratas, etiam SS. Sacramenti ad infirmos delati, comitantur (Gregorius XIII. *Gloriosi,* 15. Julii 1579).

IV. Pro iis qui visitant capellam vel ecclesiam confraternitatis.

24. Indulgentia Plenaria qualibet prima mensis dominica, si confessi et S. Communione refecti id faciunt, ibique ad intentionem Summi Pontificis orant (Gregorius XIII. *Ad augendam,* 12. Martii 1577).

Nota. — Hanc indulgentiam etiam confratres infirmi, qui ad eamdem ecclesiam accedere non valent, lucrari possunt, si, prævia confessione et communione, domi ante devotam imaginem Rosarium seu coronam (h. e. tertiam partem Rosarii: S. C. Indulg. 25. Febr. 1877 ad 6), aut septem psalmos devote recitant (Gregorius XIII. loc. cit.).

25. Indulgentia Plenaria, quavis prima mensis dominica, si sacramentis muniti, expositioni Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti in ecclesia confraternitatis, quatenus de Ordinarii licentia locum habet, per aliquod temporis spatium devote intersunt, ibique ad intentionem Summi Pontificis orant (Gregorius XVI. *Ad augendam,* 17. Dec. 1833).

26. Indulgentia Plenaria, si confessi ac S. Communione refecti capellam SS. Rosarii aut ecclesiam confraternitatis visitant, ibique ad mentem Summi Pontificis orant a primis vesperis usque ad occasum solis in festis Domini Nativitatis, Epiphaniæ, Resurrectionis, Ascensionis et Pentecostes: item in duabus feriis sextis quadragesimæ ad arbitrium eligendis; nec non in festo Omnium Sanctorum, ac semel infra octiduum Commemorationis omnium fidelium defunctorum (Gregor. XIII. *Pastoris æterni,* 5. Maji 1582; Gregorius XVI. *Ad augendam,* 17. Dec. 1833; S. C. Indulg., 12. Maji 1851).

27. Indulgentia Plenaria, sub iisdem conditionibus, a primis vesperis usque ad occasum solis, in festis B. M. V. Immaculatæ Conceptionis, Nativitatis, Præsentationis, Annuntiationis, Visitationis, Purificationis, Assumptionis ac in festo septem Dolorum (feria sexta post dominicam passionis) (Gregorius XIII. loc. cit.; Clemens VIII. *De salute,* 18. Jan. 1593; Gregorius XVI. loc. cit.).

Nota *a.* — Indulgentia Plenaria in festis B. M. V. Conceptionis, Nativitatis, Præsentationis, Annuntiationis, Visitationis, Purificationis et Assumptionis acquiri etiam potest per octavam, sed semel tantum in quovis octiduo (S. C. Indulg., 25. Febr. 1848).

Nota *b.* — Indulgentia Plenaria in diebus Paschatis, Ascensionis et Pentecostes, ac in festis B. M. V. Immaculatæ Conceptionis, Nativitatis, Annuntiationis, Visitationis, Purificationis, Præsentationis et Assumptionis, nec non in duabus feriis sextis quadragesimæ acquiri potest etiam visitando quamcumque aliam ecclesiam vel publicum oratorium (S. C. Indulg. 12. Maji 1851).

Nota *c.* — Quoad itinerantes, navigantes, inservientes vel infirmos aut alias legitime impeditos, pro acquisitione Indulgentiæ Plenariæ ecclesiam seu capellam SS. Rosarii visitantibus concessæ diebus quibus festa mysteriorum Rosarii celebrantur, idem dicendum, quod superius de iis, qui processioni intervenire nequeunt (n. 19), dictum est (Sixtus V. *Dum ineffabilia,* 30. Januarii 1586).

28. Indulgentia Plenaria, sub iisdem conditionibus, dominica infra octavam Nativitatis B. M. V. (Clemens VIII. *Ineffabilia,* 12. Febr. 1598).

29. Indulgentia Plenaria, sub iisdem conditionibus, dominica tertia Aprilis, a primis vesperis usque ad solis occasum (Gregorius XIII. *Cum sicut,* 3. Jan. 1579).

30. Indulgentia septem annorum et totidem quadragenarum, si confessi sacraque communione refecti capellam seu altare confraternitatis visitant, ibique ad intentionem Summi Pontificis orant in diebus Nativitatis Domini, Paschatis, Pentecostes, et in festis Immaculatæ Conceptionis, Nativitatis, Annuntiationis, Visitationis et Assumptionis B. M. V., nec non in festo Omnium Sanctorum (Clemens VIII. *Salvatoris,* 13. Jan. 1593; Idem, *De salute,* 18. Jan. 1593).

31. Indulgentia centum dierum pro quolibet die quo visitant capellam seu altare SS. Rosarii, ibique ad intentionem Summi Pontificis orant (Gregorius XIII. *Cum sicut,* 3. Jan. 1579).

Nota. – Moniales in clausura viventes, juvenes utriusque sexus in collegiis, seminariis, conservatoriis degentes, omnesque demum personæ viventes in institutis ex quibus ad libitum egredi non possunt, imo et membra societatum catholicarum, omnes indulgentias pro quibus præscriberetur visitatio capellæ seu ecclesiæ confraternitatis — dummodo huic rite adscripti sint — lucrari possunt visitando propriam ipsorum ecclesiam, seu capellam, sive oratorium (S. C. Indulg., 11. Aug. 1871; 8. Febr. 1874).

Confratres infirmi vel quomodocumque impediti quominus Sacramentum Eucharistiæ recipiant, aut ecclesiam vel capellam visitent, indulgentias omnes pro quibus istæ conditiones præscribuntur lucrari possunt, si confessi aliisque injunctis operibus adimpletis, aliquod pium opus a confessario injunctum exsequuntur.

Cum in quibusdam festis pro visitatione ecclesiæ seu capellæ SS. Rosarii præter plenariam indulgentiam aliqua etiam indulgentia partialis concessa fuerit, ad hanc quoque acquirendam distincta ecclesiæ seu capellæ visitatio necessaria est.

V. Pro iis qui visitant quinque Altaria.

32. Confratres qui visitant quinque altaria cujuscumque ecclesiæ vel oratorii publici, vel quinquies unum duove altaria ubi quinque non reperiuntur, lucrantur easdem indulgentias ac si Romæ stationes visitarent (Leo X. 22. Maji 1518).

VI. Pro iis qui dicunt vel audiunt missam votivam SS. Rosarii.

33. Indulgentiæ omnes integrum Rosarium recitantibus concessæ, pro confratribus sacerdotibus si missam votivam secundum missale romanum pro diversitate temporis ad altare SS. Rosarii celebrant (quæ missæ votivæ bis in hebdomada dici possunt); pro aliis autem confratribus si tali missæ assistunt et ibi pias ad Deum fundunt preces (Leo XIII. *Ubi primum,* 2. Oct. 1898).

34. Indulgentiæ omnes concessæ iis qui processionem prima uniuscujusque mensis dominica fieri solitam associant, pro iis qui consuetudinem habent celebrandi vel audiendi hanc missam, semel in mense, die quo confessi sacramentum communionis recipiunt (Clemens X. *Cœlestium munerum,* 16. Febr. 1671).

35. Indulgentia unius anni pro iis qui in sabbatis quadragesimæ assistunt conjunctim missæ, concioni de

B. M. V. et antiphonæ „Salve Regina“ (Gregorius XIII. *Desiderantes,* 22. Martii 1580).

VII. Pro iis qui devotionem quindecim sabbatorum SS. Rosarii peragunt.

36. Indulgentia Plenaria in tribus ex quindecim sabbatis, uniuscujusque arbitrio eligendis, si per quindecim sabbata consecutiva (vel immediate præcedentia festum SS. Rosarii, vel etiam quolibet infra annum tempore) confessi et S. Communione refecti ecclesiam confraternitatis visitant ibique ad intentionem Summi Pontificis orant (S. C. Indulg. 12. Dec. 1849).

37. Indulgentia septem annorum et totidem quadragenarum in duodecim sabbatis n. 36 non comprehensis (S. C. Indulg. 12. Dec. 1849).

VIII. Pro iis qui mense Rosariano certas devotiones peragunt.

38. Indulgentia Plenaria, si exercitio mensis Octobris, in ecclesiis Ordinis Prædicatorum institui solito, saltem decies interfuerunt, die ab ipsis eligendo, si sacramenta recipiunt et ad intentionem Summi Pontificis orant (S. C. Indulg., 31. Aug. 1855).

39. Indulgentia septem annorum et totidem quadragenarum quoties devotionibus in ecclesiis Ordinis Prædicatorum mense Octobris quotidie institui solitis intersunt (S. C. Indulg., 31. Aug. 1885).

IX. Pro iis qui assistunt antiphonæ „Salve Regina“ cantatæ.

40. Indulgentia trium annorum et totidem quadragenarum, si in ecclesia confraternitatis cum candela accensa (ubi usus viget, alibi adjungatur una „Ave Maria“) assistunt antiphonæ „Salve Regina“ cantari solitæ in festis B. M. V. quæ ab universa ecclesia celebrantur (S. C. Indulg., 18. Sept. 1862 ad 4) et in Apostolorum

natalitiis, ac festis Sanctorum Ordinis Prædicatorum (Clemens VIII. *Ineffabilia,* 12. Febr. 1598).

41. Indulgentia centum dierum, omnibus diebus per totum annum, si huic antiphonæ post completorium assistunt (Clemens VIII. loc. cit.).

42. Indulgentia quadraginta dierum in omnibus sabbatis ac diebus festivis per annum (Leo X. *Pastoris æterni,* 6. Oct. 1520).

Nota. — Indulgentias nn. 40 et 41 recensitas legitime impediti, quominus in ecclesia huic antiphonæ adstent, lucrari possunt si eamdem flexis genibus coram altari vel imagine B. M. V. recitant (Clemens VIII. *Ineffabilia,* 12. Febr. 1598).

X. Pro iis qui orationem mentalem aut alia spiritualia exercitia peragunt.

43. Indulgentia Plenaria, semel in mense, si per integrum mensem quotidie per mediam horam vel saltem per quartam horæ partem mentali orationi operam dant, die ad eorum arbitrium eligendo, quo Sacramenta Pœnitentiæ et Eucharistiæ recipiunt (Clemens X. *Ad ea,* 28. Jan. 1671).

44. Indulgentia Plenaria, si in memoriam quadraginta dierum, quibus Dominus Jesus stetit in deserto, per eumdem numerum dierum in oratione, mortificatione et in aliis piis operibus sese exercuerint, semel in anno, die ab ipsis eligendo (Pius VII. *Ad augendam,* 16. Februarii 1808).

45. Indulgentia septem annorum et totidem quadragenarum, quoties per mediam horam mentali orationi operam dant (Clemens X. *Ad ea*, 28. Jan. 1671).

46. Indulgentia centum dierum quoties per quartam horæ partem meditationi vacant (Clemens X. loc. cit.).

XI. Pro iis qui visitant confratres infirmos.

47. Indulgentia trium annorum et totidem quadragenarum, quoties infirmos confratres visitant (Clemens VIII. *Ineffabilia,* 12. Febr. 1598).

48. Indulgentia centum dierum, si confratres infirmos ad ecclesiastica sacramenta suscipienda hortantur (Gregorius XIII. *Cum sicut,* 3. Jan. 1579).

XII. Pro iis qui suffragantur animabus confratrum defunctorum.

49. Indulgentia Plenaria, si in quatuor anniversariis (diebus 4. Febr., 12. Julii, 5. Sept., 10. Nov.) quotannis in ecclesiis publicis tum fratrum, tum sororum Ordinis Prædicatorum institui solitis, officiis defunctorum intersunt, ac confessi sacraque communione refecti ad intentionem Summi Pontificis orant, semel quolibet ex illis quatuor diebus (Pius VII. *Ad augendam,* 10. Februarii 1808).

50. Indulgentia octo annorum si exsequiis adstiterint sequentes processionem quæ in suffragium defunctorum quolibet die sabbati aut semel in mense per ecclesiam confraternitatis sive per claustrum ducitur (Gregorius XIII. *Desiderantes,* 22. Martii 1580).

51. Indulgentia trium annorum et totidem quadragenarum, quoties corpora confratrum defunctorum ad ecclesiam confraternitatis associant (Clemens VIII. *Ineffabilia,* 12. Febr. 1598).

52. Indulgentia centum dierum si cadavera confratrum cum vexillo confraternitatis ad sepulturam associant, vel si anniversariis pro animabus defunctorum confratrum celebratis intersunt, et ibidem ad intentionem Summi Pontificis orant (Gregorius XIII. *Cum sicut,* 3. Jan. 1579).

XIII. Pro iis qui quodcumque caritatis vel pietatis opus peragunt.

53. Indulgentia sexaginta dierum quoties confratres aliquod opus caritatis et pietatis exercent (Gregorius XIII. *Gloriosi,* 15. Julii 1579).

XIV. Pro morientibus.

54. Indulgentia Plenaria, a sacerdote etiam extra confessionem per formulam communem applicanda, si Rosarium per hebdomadam recitare consueverunt (Innocentius VIII. 13. Oct. 1843; S. C. Indulg. Decr. 10. Augusti 1899).

55. Indulgentia Plenaria, si ex hac vita migrant manu tenentes candelam benedictam SS. Rosarii, dummodo semel saltem in vita integrum Rosarium recitaverint (Hadrianus VI. *Illius qui,* 1. April. 1523).

56. Indulgentia Plenaria, si Sacramenta Pœnitentiæ et Eucharistiæ recipiunt (S. Pius V. *Consueverunt,* 17. Sept. 1569).

57. Indulgentia Plenaria, si contriti SS. Nomen Jesu saltem corde, si ore non possunt, invocant (Leo XIII. Rescr. S. C. Indulg. 19. Aug. 1899).

58. Indulgentia Plenaria, si susceptis Ecclesiæ sacramentis fidem Romanæ Ecclesiæ profitentes et antiphonam „Salve Regina“ recitantes, B. Virgini se commendant (Clemens VIII. *Ineffabilia,* 12. Febr. 1598).

Nota. — Quamvis heic relata sit pluries indulgentia plenaria in mortis articulo, tamen ad tramitem Decretorum S. C. Indulg. una tantum acquiri poterit in mortis articulo sub una vel altera ex diversis conditionibus supra expositis.

XV. Pro defunctis.

59. In ecclesiis Ordinis Prædicatorum altare SS. Rosarii pro sacerdotibus ejusdem Ordinis privilegiatum est pro anima cujuscumque confratris (Gregorius XIII. *Omnium saluti,* 1. Sept. 1582).

60. In ecclesiis confraternitatis altare SS. Rosarii pro sacerdotibus confratribus gaudet privilegio, non solum in favorem confratrum defunctorum, sed etiam cujuscumque defuncti, etiamsi aliud altare privilegiatum in eadem ecclesia exsistat. Imo, si in ecclesia non exstat aliud altare privilegiatum, altare SS. Rosarii etiam pro quocumque sacerdote, quamvis confraternitati non adscripto, et in favorem cujuscumque defuncti privilegiatum est (S. C. Indulg. *Cameracen.* 7. Junii 1842; Pius IX. *Omnium saluti,* 3. Martii 1857).

PARS SECUNDA.

Indulgentiæ confratribus cum aliis fidelibus communes.

61. Indulgentia septem annorum et totidem quadragenarum, prima dominica cujuslibet mensis, si processioni intersunt (S. Pius V. *Consueverunt,* 17. Sept. 1569).

62. Indulgentia Plenaria toties quoties in festo SS. Rosarii, sacramentis refecti, a primis vesperis usque ad occasum solis diei ipsius, in memoriam victoriæ super Turcas apud Echinadas insulas ope Rosarii reportatæ, capellam (vel effigiem B. M. V. in ecclesia expositam: S. C. Indulg. 25. Jan. 1866) visitant, ibique ad intentionem Summi Pontificis orant (S. Pius V. *Salvatoris,* 5. Martii 1572; S. C. Indulg., 5. April. 1869, 7. Julii 1885).

Nota. — Ad lucrandam præfatam Indulgentiam, confessio poterit anticipari feria sexta immediate præcedenti festum SS. Rosarii (Leo XIII. Rescr. S. C. Indulg., 19. Aug. 1899).

63. Indulgentia Plenaria in uno die octavæ festi SS. Rosarii ad arbitrium uniuscujusque eligendo, si, sacramentis refecti, capellam SS. Rosarii, vel simulacrum B. M. V. in ecclesia expositum, visitant, ibique ad intentionem Summi Pontificis orant (Benedictus XIII. *Pretiosus,* 20. Maji 1727; S. C. Indulg., 7. Julii 1885).

64. Indulgentia Plenaria sub iisdem conditionibus in festo Corporis Christi et in festo Sancti Titularis ecclesiæ (Gregorius XIII. *Desiderantes,* 22. Martii 1580).

---

65. Omnes et singulæ indulgentiæ in hoc Indice contentæ possunt per modum suffragii applicari animabus fidelium qui vinculo caritatis Deo conjuncti supremum diem obierunt; excepta tamen Plenaria in mortis articulo (Innocentius XI. *Ad ea,* 15. Junii 1679).

Decretum.

Cum Magister Generalis Ordinis Prædicatorum mandato obtemperans articuli XVI. Constitutionis Apostolicæ *Ubi primum* anno superiore editæ, novum Indulgentiarum Indicem huic S. Congregationi exhibendum curaverit, hæc S. Congregatio illum diligentissime expendit, adhibita etiam opera quorumdam ex suis Consultoribus. Cumque, mature perpensis omnibus, existimaverit nonnulla demenda, addenda, declaranda vel brevius exprimenda esse, has omnes immutationes, in Indicem præfatum inducendas, SSm̃o Dñ̃o Nostro Leoni Pp. XIII. per infrascriptum Cardinalem Præfectum subjecit.

Sanctitas autem Sua in audientia diei 29. Augusti 1899 eas benigne approbare dignata est, simulque novum hunc Indicem uti supra redactum in omnibus et singulis partibus probavit, Indulgentias omnes in eo contentas Apostolica Sua Auctoritate confirmavit, et, quatenus opus sit, denuo concessit; simul edicens præter eas quæ in præsenti Indice referuntur quascumque alias Confraternitatibus SS. Rosarii tributas, abrogatas seu revocatas esse censendas, ita ut quæcumque jam erecta vel in posterum erigenda sit Sodalitas SS. Rosarii a Magistro Generali Ordinis Prædicatorum iis tantummodo gaudeat Indulgentiis quæ in hoc Indice insertæ reperiuntur. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem Sacræ Congregationis die 29. Augusti 1899.

Fr. Hieronymus M. Card. Gotti, Præfectus.

(L. † S.)

† A. Sabatucci Archiepisc. Antinoensis, Secretarius.

Appendix.

Summarium Indulgentiarum omnibus Christifidelibus pro devotione SS. Rosarii Concessarum.

1. Indulgentia Plenaria, semel in anno, si singulis diebus saltem tertiam partem Rosarii recitant, et die ab ipsis eligenda sacramentis reficiuntur, dummodo adhibeant coronam ab aliquo religioso Ordinis Prædicatorum, vel ab alio sacerdote deputato benedictam *(Raccolta,* Editio, 1898, n. 194).

2. Indulgentia centum dierum pro quolibet „Pater noster" et qualibet „Ave Maria", si integrum Rosarium vel saltem tertiam ejus partem recitant, dummodo Rosarium sit benedictum ab aliquo religioso Ordinis Prædicatorum, vel ab alio sacerdote deputato (Ibid.).

3. Indulgentia quinque annorum et totidem quadragenarum, quoties tertiam partem Rosarii recitant (Ibid.).

4. Indulgentia decem annorum et totidem quadragenarum, semel in die, si una cum aliis, sive domi, sive in ecclesia, sive in aliquo oratorio publico seu privato, saltem tertiam partem Rosarii recitant (Ibid.).

5. Indulgentia Plenaria in ultima singulorum mensium dominica, si saltem ter in hebdomada tertiam partem Rosarii una cum aliis sive domi, sive in ecclesia, sive in aliquo oratorio recitant, et in dicta ultima dominica SS. Sacramentis refecti aliquam ecclesiam seu aliquod publicum oratorium visitant, ibique secundum mentem Summi Pontificis orant (Ibid.).

6. Indulgentia Plenaria in uno ex quindecim sabbatis continuis, arbitrio uniuscujusque eligendo, si sin-

gulis sabbatis sacramenta suscipiunt, et tertiam partem Rosarii recitant, vel aliter ejusdem mysteria devote recolunt (*Raccolta*, edit. cit., n. 197).

Nota. — Quoties fideles legitime impediuntur quominus præfatum exercitium die sabbati peragant, absque indulgentiarum jactura illud die dominica explere possunt (Ibid.).

7. Indulgentia septem annorum et totidem quadragenarum, omnibus sabbatis num. præcedenti non comprehensis (Ibid.).

8. Indulgentia Plenaria, si quovis anni tempore per novem dies in honorem Reginæ SS. Rosarii piis exercitiis operam dant, recitando preces a legitima auctoritate approbatas, die ad arbitrium uniuscujusque eligendo, sive intra novendiales sive infra octo dies immediate sequentes novendium, quo vere pœnitentes, confessi et S. Communione refecti juxta mentem Summi Pontificis orant (*Raccolta*, edit. cit., n. 149).

9. Indulgentia tercentum dierum pro omnibus aliis diebus novendii, quibus in dictis orationibus se exercent (Ibid.).

Pro recitantibus tertiam partem Rosarii in mense Octobris.

A SSmo Dño Nostro Leone PP. XIII. (1. Septembris 1883; 20. Aug. 1885; 23. Julii 1898) concessæ fuerunt in perpetuum Indulgentiæ quæ sequuntur:

10. Indulgentia Plenaria, si in die festo B. M. de Rosario, vel aliquo die infra octavam, sacramenta rite suscipiunt, et aliquam sacram ædem visitant, ibique ad mentem Summi Pontificis orant, dummodo die festo et singulis per octavam diebus sive publice in aliqua ecclesia, sive privatim tertiam partem Rosarii recitent.

11. Indulgentia Plenaria, si post octavam festi SS. Rosarii saltem decies infra eumdem mensem Octobris, sive publice in aliqua ecclesia, sive privatim, tertiam partem Rosarii recitant et die ab ipsis eligendo,

sacramenta rite suscipiunt, aliquam ecclesiam visitant ibique ad intentionem Summi Pontificis orant.

12. Indulgentia septem annorum et totidem quadragenarum pro quovis die mensis Octobris, quo fideles tertiam partem Rosarii sive publice in aliqua ecclesia, sive privatim recitant.

13. Omnes et singulæ Indulgentiæ in hoc Summario recensitæ sunt applicabiles animabus igne purgatorii detentis *(Raccolta,* edit. cit., pag. 22, n. 4).

Sacra Congregatio Indulgentiis Sacrisque Reliquiis præposita præsens Summarium Indulgentiarum omnibus Christifidelibus pro devotione SS. Rosarii concessarum uti authenticum recognovit typisque imprimi ac publicari permisit.

Datum Romæ ex Secretaria ejusdem S. Congregationis die 29. Augusti 1899.

Fr. Hieronymus M. Card. Gotti, Præfectus.

(L. † S.)

† A Sabatucci Archiepisc. Antinoen., Secretarius.

Index Syntheticus.

PARS I.

Documenta authentica pro nostra Congregatione.

pag.
1. Breve Benedicti XIV. d. d. 29. Febr. 1744. Indulgentiam plenariam in Missionibus ad septennium concedens. 3
2. Rescriptum S. C. Indulgentiarum d. d. 3. Aug. 1748 circa licentiam erigendi Stationes Viæ Crucis, quæ in scriptis requiritur sub pœna nullitatis. 4
3. Officium SS̃mi Redemptoris nostræ Congregationi concessum die 8. Martii 1749. 5
4. Rescriptum Pontificium d. d. 11. Sept. 1751 circa facultatem Missam celebrandi una hora ante auroram et una hora post meridiem. 7
5. Facultas benedictionem papalem in fine Missionum et Exercitiorum spiritualium solemniter impertiendi a Benedicto XIV. die 11. Sept. 1751 concessa. 7
6. Indulgentiæ diversæ a R. P. Francisco Pepe Soc. Jesu nostris Patribus anno 1754 concessæ. 8
7. Aggregatio concessa die 7. Febr. 1754 ab Ordine Eremitarum S. Augustini. 9
8. Rescriptum Pontificium d. d. 19. Julii 1756 communicationem cum Piis Operariis et Doctrinariis atque facultatem hæreticos occultos absolvendi ad triennium concedens. 11
9. Facultates Pœnitentiariæ d. d. 22. Aug. 1755 in actu Missionis ad biennium. 12
10. Breve Benedicti XIV. d. d. 11. Aug. 1757 communicationem cum Piis Operariis et Doctrinariis confirmans. 14
11. Officia Patribus nostræ Congregationis a. 1758 concessa. 15
12. Indulgentiæ diversæ a R. P. Francisco Pepe S. J. nostris Patribus die 29. Sept. 1758 concessæ. 16
13. Facultas S. Congr. Indicis d. d. 5. Martii 1759 retinendi libros prohibitos. 18
14. Rescriptum Regale Neapolitanum d. d. 2. Julii 1763, quo Brevi Apostolico *Pastoris æterni* d. d. 11. Aug. 1757 Regale *Exsequatur* conceditur. 19
15. Facultas benedicendi Scapularia parva de Monte Carmelo d. d. 25. Aug. 1763. 19
16. Rescriptum S. Congr. Indulgentiarum d. d. 15. Oct. 1764 circa Altare privilegiatum quotidianum. 20

pag.

17. Rescriptum Pontificium Clementis XIV. d. d. 19. Junii 1773 circa facultatem tempore Missionis Missam celebrandi in domibus habitationis. 21
18. Rescriptum Pontificium d. d. 19. Junii 1773 circa Officia S. Familiæ et S. Teresiæ. 22
19. Rescriptum Pontificium d. d. 22. Junii 1773 concedens Indulgentiam plenariam in omni Communione generali in nostris Ecclesiis instituenda ad triennium. 23
20. Concessio Officii et Missæ Sacr. Quinque Plagarum die 10. Julii 1773. 23
21. Clemens XIV. per Rescriptum S. Pœnitentiariæ d. d. 13. Aug. 1773 confirmat omnia privilegia et facultates a Benedicto XIV. nostræ Congregationi concessas. 23
22. Rescriptum Pontificium d. d. 26. Jan. 1774 circa Officia Passionis D. N. J. C. 25
23. Rescriptum Pontificium d. d. 31. Maji 1774 facultatem concedens Officia Passionis Domini certis diebus in Quadragesima amandandi. 26
24. Aggregatio concessa die 1. Jan. 1778 ab Ordine B. M. V. de Monte Carmelo. 26
25. Facultas benedicendi Scapularia SS. Trinitatis die 29. Junii 1778 concessa. 28
26. Facultas benedicendi Rosaria et Cingula S. Thomæ Aquinatis die 8. Aug. 1778 concessa. 28
27. Indulgentia 7 annorum et 7 quadragenarum singulis diebus Missionis lucranda Rescripto Pontificio diei 22. Aug. 1778. 29
28. Rescriptum S. Rit. Congr. d. d. 11. Nov. 1778, quo conceditur festum S. Raphaëlis Archangeli sub ritu duplici I. classis cum Octava. 30
29. Extensio Indulgentiæ plenariæ ad septem dies post Missiones pro extraneis Rescripto d. d. 5. Febr. 1779 ad decennium. 30
30. Indulgentia plenaria quavis tertia Dominica mensis peragentibus in nostris Ecclesiis Communionem generalem die 15. Sept. 1781 concessa. 31
31. Rescriptum Pontificium d. d. 20. Oct. 1781 communicationem cum tribus Congregationibus Piorum Operariorum, Doctrinæ christianæ et Passionis D. N. J. C. aliaque privilegia concedens. 31
32. Rescriptum Pontificium d. d. 16. Febr. 1782 circa facultatem suscipiendi Ordines ad titulum Mensæ communis. 35
33. Decretum S. Rit. C. d. d. 12. Martii 1783 concedens festum B. M. V. de bono Consilio sub ritu duplici majori. 37
34. Rescriptum S. C. Episcoporum et Regularium d. d. 4. Apr.

pag.

1783, quo S. Alfonso ejusque Missionariis Neapolitanis C. Ss. Red. indulgentiæ et gratiæ Patrum in Statu Pontificio exsistentium conceduntur. 37

35. Facultas benedicendi Scapularia cærulei coloris B. M. V. sine labe conceptæ die 16. April. 1783 ad decennium concessa. 38

36. Circulare P. Francisci de Paula Superioris Generalis d. d. 24. Febr. 1784 circa varia Officia a S. Sede concessa et Index eorumdem. 39

37. Adscriptio ad Tertium Ordinem S. Francisci cum communicatione jurium etc. facta die 18. Nov. 1786. 44

38. Rescriptum S. C. Episc. et Reg. d. d. 14. Sept. 1787 circa Ordinationes per Ordinarium diœcesanum. 44

39. Rescriptum Pontificium d. d. 23. Sept. 1787 circa Ordinationes ad Titulum Mensæ communis. 48

40. Decretum S. Rit. C. d. d. 21. Jan. 1789 Calendarium Ecclesiæ Romanæ cum variis Officiis Congregationi Ss. Redemptoris concedens. 49

41. Confirmatio privilegiorum facta a Ssmo D. Pio VI. die 12. Junii 1789 impertita. 50

42. Breve Pii VI. *Sacrosanctum* d. d. 21. Aug. 1789 privilegia hactenus obtenta in forma speciali confirmans. 51

43. Facultas benedicendi Scapulare Immaculatæ Conceptionis B. M. V. die 19. Oct. 1791 ad vicennium concessa. 56

44. Decretum S. Rit. C. d. d. 18. Oct. 1793 de expunctione Octavarum et introductione nonnullorum festorum. 56

45. Prorogatio Indulgentiæ plenariæ pro ultima Missionis concione die 30. Jan. 1794 ad decennium concessa. 57

46. Decretum S. Rit. C. d. d. 19. Febr. 1794, quo facultas recitandi Officia Sanctorum tertii Ordinis S. Francisci abrogata est. 57

47. Rescriptum Pontificium d. d. 19. Febr. 1794 circa translationem Officii Ss. Redemptoris de die 25. Sept. ad diem 25. Novembris. 58

48. Circulare P. Petri Pauli Blasucci Rectoris Majoris d. d. 6. Febr. 1795 circa Officia a S. Sede nostræ Congregationi concessa. 58

49. Facultas S. Pœnitentiariæ d. d. 19. Martii 1795 in actu Missionis ad annum concessa. 63

50. a) Declaratio S. C. Pœnitentiariæ d. d. 12. Julii 1801 quoad dispensationem voti castitatis. b) Rescriptum Pontificium d. d. 12. Dec. 1801 circa differendam Missarum celebrationem ad duos menses. 63

pag.

51. Prorogatio Indulgentiæ plenariæ pro ultima Missionis concione die 30. Martii 1803 ad decennium concessa. 64
52. Decretum S. Rit. C. d. d. 8. Jan. 1803 circa benedictionem Scapularium in Missionibus. 64
53. Decretum S. Congr. de Propag. fide d. d. 3. Oct. 1803 circa Ordines a quocumque Episcopo recipiendos. 65
54. Facultas Vicario Generali d. d. 8. Oct. 1803 concessa, erigendi Stationes Viæ Crucis. 66
55. Decretum S. C. de Propag. fide d. d. 29. Julii 1804 circa Sodalitium Oblatorum. 67
56. Confirmatio communicationis facultatum et privilegiorum cum tribus Congregationibus Piorum Operariorum, Doctrinæ christianæ et Crucis et Passionis D. N. J. C. a Pio VII. die 12. Dec. 1806 facta. 69
57. Breve Pii VII. *Qui sicut.* d. d. 9. Jan. 1807 amplissimam communicationem cum omnibus Clericorum tam sæcularium quam regularium Congregationibus in forma speciali concedens. 71
58. Rescriptum Pontificium d. d. 23. Febr. 1807 circa asservationem Ss. Sacramenti in Cappella Novitiatus. 75
59. Decretum S. Rit. C. d. d. 28. Febr. 1807 circa Missam votivam de Nativitate Domini. 76
60. Facultas die 5. Aug. 1807 concessa addendi in Præfatione Missæ Immac. Concept. B. M. V.: *Et te in Conceptione Immaculata.* 76
61. Litteræ P. Pavone d. d. 20. Julii 1807 circa Officium et Missam Transverberationis S. Teresiæ. 77
62. Folium et Rescriptum S. Pœnitentiariæ d. d. 12. Aug. 1807 ad triennium. 78
63. Decretum S. Rit. C. d. d. 19. Aug. 1807 circa Hymnum in honorem Infantiæ D. N. J. C. 79
64. Decretum S. Rit. C. d. d. 13. Jan. 1808 circa extensionem Officii proprii et Missæ Conceptionis B. M. V. ad universam Congregationem. 80
65. Facultas benedicendi Scapulare VII Dolorum B. M. V. d. d. 9. April. 1810 ad triennium concessa. 81
66. Facultas a S. C. Indicis die 22. Sept. 1811 B. Clementi M. concessa quoad libros prohibitos. 82
67. Prorogatio Folii et Rescripti S. Pœnitentiariæ d. d. 23. Julii 1814. 83
68. Rescriptum S. C. Reformationis Ordinum Regularium d. d. 16. Jan. 1815 dispensationem a numero 12 Individuorum in singulis domibus adscribendorum concedens. 84
69. Litteræ Rm̃i D. Joseph Antonii Sala Secretarii S. C. Re-

pag.
formationis Ordinum Religiosorum d. d. 10. Febr. 1815 circa dispensationem a numero 12 Individuorum in singulis domibus requisitorum. 85
70. a) Rescripta Pontificia d. d. 16. Sept. et 14. Nov. 1815 circa Festa Ss. Cordis Jesu et tria B. M. V. celebranda. b) Facultas S. Pœnitentiariæ d. d. 17. Nov. 1815 quoad absolutionem Sectariorum concessa. 86
71. Rescriptum Pontificium d. d. 8. April. 1816 circa ampliationem privilegiorum ad Hospitia. 87
72. Approbatio et concessio Officii proprii cum Missa in honorem Beati Alfonsi die 14. Jan. 1817 impertita. 88
73. Decretum S. Rit. C. d. d. 11. Dec. 1817, quo Officium et Missa de Communi Conf. Pont. die festo B. Alfonsi pro utroque Clero in universo Neapolitano Regno sub ritu semiduplici conceditur. 90
74. Facultas benedicendi Scapulare VII Dolorum B. M. V. die 28. Martii 1818 ad sexennium concessa. 91
75. Rescriptum Pontificium d. d. 6. April. 1818 benedictionem Scapularis VII Dolorum B. M. V. Missionum occasione in perpetuum concedens. 92
76. Facultas benedicendi et imponendi Scapulare Immaculatæ Conceptionis Ordinis Theatinorum Patribus nostris in Italia existentibus die 1. Junii 1818 concessa. 93
77. Rescriptum Pontificium d. d. 2. Junii 1818 celebrationem Festorum B. M. V. Gratiarum et de Succursu concedens. 94
78. Rescriptum Pontificium d. d. 19. Junii 1818 Provinciales eligendi ad Triennium Rectori Majori concessum. 95
79. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 23. Nov. 1819 festum S. Calogeri Conf. nobis concedens. 96
80. Testimonium de *vivæ vocis oraculo* Pii VII. d. d. 20. Junii 1820 circa facultatem in itineribus Missam celebrandi in Oratoriis privatis sine præjudicio Indultariorum. 97
81. Rescriptum Pontificium d. d. 26. Sept. 1820 festum B. Alfonsi sub ritu duplici majori concedens. 97
82. Facultas benedicendi et imponendi Scapulare Immaculatæ Conceptionis B. M. V. d. d. 20. Jan. 1821 ad vicennium concessa. 97
83. Litteræ R. P. Vincentii Antonii Giattini Procuratoris Generalis ad Rm̃um P. Mansione, Rectorem Majorem d. d. 30. Jan. 1821 circa facultatem Scapularis Immac. Concept. B. M. V. 98
84. Approbatio Calendarii a S. Rit. Congregatione die 31. Martii 1821 concessa et a Pio VII. die 3. April. ejusdem anni confirmata. 99

pag.

85. Rescriptum Pontificium d. d. 22. Maji 1821 Festum Passionis D. N. J. C. sub ritu duplici 1. classis cum Octava concedens. 117
86. Rescriptum S. Pœnitentiariæ d. d. 25. Jan. 1822 de modo utendi facultate absolvendi Carbonarios. 117
87. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 11. Junii 1822, quo permittitur recitari *Credo* in Missa B. Alfonsi. 118
88. Litteræ R. P. Giattini d. d. 27. Aug. 1822 de *vivæ vocis oraculo* celebrandi plura festa in Dominicis. 119
89. Facultas absolvendi a casibus Bullæ Cœnæ etiam a I° concessa *vivæ vocis oraculo* a Pio VII. die 10. Sept. 1822. 119
90. Prorogatio facultatis a Leone XII. concessa die 30. Jan. 1824 ad septennium asservandi Ss. Sacramentum in sacello Novitiatus. 121
91. Folium et Rescriptum S. Pœnitentiariæ d. d. 14. April. 1824 ad quinquennium concessum. 122
92. Rescriptum S. Pœnitentiariæ d. d. 14. April. 1824, quo conceditur usus facultatum datarum pro tempore Missionum, etiam extra Missiones, ad triennium. 125
93. Rescriptum S. Pœnitentiariæ d. d. 21. April. 1824 circa Monasteriorum et Ecclesiarum aliorum Ordinum acceptationem. 126
94. Rescriptum S. Pœnitentiariæ d. d. 21. April. 1824 facultatem legendi libros prohibitos ad quinquennium concedens. 127
95. Rescriptum Pontificium d. d. 24. April. 1824 circa facultatem Vias Crucis erigendi ad decennium concessam. 128
96. Rescriptum Pontificium d. d. 24. April. 1824 circa facultatem Crucifixis indulgentias Viæ Crucis applicandi ad decennium concessam. 129
97. Facultas benedicendi Scapulare B. M. V. de Monte Carmelo Rectori pro tempore Collegii Ss. Redemptoris Lanzendorfii die 25. April. 1825 concessa. 129
98. Facultas benedicendi Rosaria die 27. April. 1824 concessa. 131
99. Rescriptum Leonis XII. d. d. 19. April. 1825 circa plures Indulgentias ab Alumnis nostræ Congregationis lucrandas. 132
100. Rescriptum Pontificium d. d. 6. Maji 1825 circa Ordinationes Clericorum nostrorum ad titulum Patrimonii. 133
101. Litteræ Rm̃i P. Generalis Cœlestini M. Cocle d. d. 2. Junii 1825, quibus R. P. Vicario Generali indicat varias Indulgentias, præsertim pro Crucifixis Novitiorum et Studentium, quas accepit a Summo Pontifice Superior Generalis *vivæ vocis oraculo.* 133

pag.

102. Litteræ P. Jos. Mautone, Procuratoris Generalis d. d. 6. et 7. Junii 1825 continentes *Oraculum vivæ vocis* Leonis XII., quo Clerici nostræ Congregationis etiam ad titulum Patrimonii ordinari possunt. 134

103. Litteræ RR. PP. Mautone et Sapio d. d. 16. Junii 1825 quoad Ordinationem Clericorum nostrorum ad titulum Patrimonii. 136

104. Rescriptum Pontificium d. d. 22. Jan. 1826, quo Patribus conceduntur facultates necessariæ pro anno Jubilæi. 136

105. Rescriptum S. C. de Propag. fide d. d. 22. April. 1827, quo conceditur usus facultatum datarum pro tempore Missionum etiam extra Missiones, ad triennium. 138

106. Breve Leonis XII. *Inter religiosas familias* d. d. 11. Martii 1828 privilegium ordinationis ad titulum Mensæ communis in forma speciali concedens. 139

107. Duæ Litteræ d. d. 21. Jan. et 26. Dec. 1829 P. Jos. Mautone Procuratoris Generalis circa facultatem utendi omnibus facultatibus et privilegiis extra Missiones in domibus transalpinis. 143

108. Testimonium de *vivæ vocis Oraculo* Leonis XII. circa facultatem in terris ultramontanis utendi omnibus facultatibus et privilegiis extra Missiones. 144

109. Calendarium perpetuum a S. Rit. C. ad formam Regularium nostræ Congregationi SS. Redemptoris die 30. Julii 1830 concessum et Decretum ejusdem S. Congregationis idem confirmans. 144

110. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 2. Dec. 1831, quo conceditur facultas Festa, quando in aliam diem transferenda sunt, fixe assignandi. 160

111. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 18. Jan. 1832, quo conceditur, ut festum S. Raphaëlis sub ritu duplici 2. classis cum Octava celebretur. 160

112. Rescriptum S. C. Episc. et Regul. d. d. 29. Junii 1832 circa benedictionem Scapularium. 161

113. Decretum S. Rit. C. d. d. 13. Dec. 1833, quo festum Conceptionis B. M. V. sub ritu duplici 1. classis cum Octava celebrari conceditur. 162

114. Prorogatio facultatis Crucifixis indulgentias Viæ Crucis applicandi ad decennium conceditur per Rescriptum Pontificium d. d. 27. Junii 1834. 162

115. Prorogatio facultatis erigendi Vias Crucis ad decennium per Rescriptum Pontificium d. d. 27. Junii 1834 cum restrictione. 163

pag.

116. Rescriptum Pontificium d. d. 1. Aug. 1835 circa Indulgentias Piæ Unionis Ss. Cordis B. M. V. lucrandas Dominica tertia cujuslibet mensis et ultima Dominica Augusti. 164
117. Rescriptum Pontificium d. d. 19. Dec. 1836, quo facultas Stationes Viæ Crucis erigendi ad decennium prorogatur. 165
118. Rescriptum Pontificium d. d. 28. Aprilis 1837 festum S. Philomenæ V. M. nostræ Congregationi concedens. 166
119. Rescriptum Pontificium d. d. 28. April. 1838 facultatem concedens erigendi Confraternitatem *Horæ Sanctæ* cum propriis Indulgentiis. 166
120. Decretum S. Rit. Congr. d. d. 1. Sept. 1838 varia Dubia liturgica solvens. 168
121. Decretum S. Rit. C. d. d. 3. Aug. 1839, quo conceditur, ut festum S. Alfonsi sub ritu duplici 1. classis cum Octava celebretur. 172
122. Rescripta S. Rit. C. d. d. 18. Aug. 1839 circa Litanias Lauretanas et die 23. Aug. 1839 circa Missam S. Alfonsi in prima Solemnitate post Canonizationem. 173
123. Decretum S. Rit. C. d. d. 10. Sept. 1839, quo Officium S. Alfonsi sub ritu duplici pro universa Ecclesia præscribitur. 174
124. Breve Gregorii XVI. d. d. 10. Jan. 1840 Indulgentiam plenariam in festo S. Alfonsi Ecclesias nostras visitantibus concedens. 175
125. Rescriptum Pontificium d. d. 18. Maji 1840, quo S. Alfonsus ad Patronos minus principales Neapolitanos adscribitur. 176
126. Rescriptum Pontificium d. d. 18. Maji 1840 ad lucrandam Indulgentiam plenariam inter Octiduum festi S. Alfonsi. 177
127. Breve Gregorii XVI. d. d. 25. Sept. 1840 Indulgentias devotioni sabbatinæ in honorem B. M. V. assistentibus concedens. 178
128. Decisio S. C. Episc. et Regul. d. d. 25. Sept. 1840 circa varia Dubia Monialium SSm̃i Redemptoris in Austria. 179
129. Decretum S. C. Indulgentiarum d. d. 5. Febr. 1841, quo varia Dubia circa Indulgentias, Sodalitates, Scapularia etc. decisa sunt. 182
130. Testimonium P. Jos. Mautone, olim Procuratoris Generalis, circa Compendium Privilegiorum anni 1839 et 1840 editum. 184
131. Rescriptum Pontificium d. d. 24. Julii 1841 facultatem concedens Stationes Viæ Crucis erigendi. 185

pag.

132. Dubium S. Congr. Indulg. d. d. 25. Sept. 1841 circa erectionem Stationum Viæ Crucis. 186
133. Testimonium P. Jos. Mautone, olim Procuratoris Generalis, d. d. 22. Julii 1841 datum circa facultatem quatuor Scapularia benedicendi. 186
134. Responsum Emi Card. Castracane d. d. 30. Julii 1841 circa 10000 annorum Indulgentias, quæ crucibus Missionum applicari solent. 187
135. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 17. Junii 1843, quo in Calendario Monialium SS. Redemptoris plura festa Sanctorum ad ritum duplicem majorem elevantur. 188
136. Aggregatio concessa d. d. 31. Martii 1844 ab Ordine Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ. 189
137. Breve Gregorii XVI. d. d. 21. Maji 1844, quo Patribus nostris Vetero-Œttingæ exsistentibus in perpetuum conceduntur Indulgentiæ ante Cruces Missionum lucrandæ. 190
138. Rescriptum Pontificium d. d. 28. Febr. 1845 concedens facultatem ad quinquennium disponendi de bonis immobilibus. 191
139. Prorogatio facultatis d. d. 3. April. 1846 applicandi crucibus vel crucifixis Indulgentias Viæ Crucis ad decennium. 192
140. Facultas d. d. 14. April. 1847 ad decennium concessa legendi libros prohibitos. 192
141. Decretum *Romani Pontifices* circa admissionem ad habitum et professionem religiosam d. d. 25. Jan. 1848 publicatum, (ubique locorum servandum). 193
142. Decretum *Regulari disciplinæ* circa admissionem ad habitum et professionem religiosam die 25. Jan. 1848 publicatum (in Italia et Insulis adjacentibus, etiam in Sabaudia servandum). 196
143. Rescriptum Pontificium d. d. 2. Sept. 1848, quo prorogantur Indulgentiæ lucrandæ ante Cruces Missionum a Patribus nostris in Tyrolo commorantibus benedictas, ad quinquennium. 206
144. Rescriptum Pontificium d. d. 2. Sept. 1848, quo Patribus Provinciæ Alsaticæ variæ Indulgentiæ Crucibus Missionum adnectendæ in perpetuum conceduntur. 208
145. Rescriptum Pontificium d. d. 13. Nov. 1848, quo Provinciali et Patribus Provinciæ Austriacæ facultas per annum tribuitur, etiam in Oratoriis privatis extra Congregationem Missam celebrandi. 210
146. Facultas d. d. 23. Nov. 1848 erigendi Vias Crucis, con-

pag.

cessa ad preces Provincialium Congregationis Transalpinæ. 211

147. Rescriptum Pontificium d. d. 8. Dec. 1848 dispensationem a Decretis diei 25. Jan. 1848 ad triennium concedens. 212

148. Rescriptum Pontificium d. d. 22. Febr. 1849 circa facultatem legendi libros prohibitos Provincialibus Transalpinis concessam. 212

149. Rescriptum Pontificium d. d. 10. Julii 1850 concedens admissionem Novitiorum in Sicilia. 213

150. Rescriptum Pontificium d. d. 10. Sept. 1850 facultatem Viæ Crucis Stationes in propriis Ecclesiis et domibus erigendi ad decennium concedens. 214

151. Declarationes S. C. Indulg. d. d. 21. Jan. 1848 et a Sua Sanctitate die 19. Sept. 1850 confirmatæ circa Scapulare B. M. V. de Monte Carmelo pro nostra Congregatione. 216

152. Communicatio facultatum Ordinis Servorum B. M. V. d. d. 28. Oct. 1850 circa Scapulare et Coronam VII Dolorum B. M. V. 219

153. Rescriptum Pontificium d. d. 20. Febr. 1851 concedens facultatem Stationes Viæ Crucis erigendi, ad decennium. 220

154. Rescriptum Pontificium d. d. 17. Martii 1851 Indulgentias ante Cruces Missionum ad septennium concedens. 221

155. Declarationes ad Decreta edita die 25. Jan. 1848 a S. C. super Statu Regularium, die 1. Maji 1851 publicatæ. 222

156. Rescriptum S. Pœnitentiariæ d. d. 16. Aug. 1851, communicationem facultatum nostrarum sacerdotibus sæcularibus Missionarios adjuvantibus concedens. 234

157. Rescriptum Pontificium d. d. 1. Sept. 1851 communicationem facultatum benedicendi cruces, rosaria etc. sacerdotibus Missionarios nostros adjuvantibus concedens ad septennium. 235

158. Rescriptum Pontificium d. d. 2. Nov. 1851 dispensationem a Decretis diei 25. Jan. 1848 Vicario Generali ad annum concedens. 236

159. Rescriptum S. C. Episc. et Regul. d. d. 19. Dec. 1851 dispensationem a Decretis diei 25. Jan. 1848 Rectori Majori ad annum concedens. 237

160. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 27. Martii 1852 varias Indulgentias Crucibus Missionum adnectendas in perpetuum concedens Patribus Transalpinis. 238

161. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 27. Martii 1852, quo pro Exercitio dicto: *Acceptatio mortis* diversæ Indulgentiæ in perpetuum concessæ sunt Patribus Transalpinis. 241

pag.

162. Rescriptum Sanctitatis Suæ Pii IX. d. d. 23. Maji 1852, quo pro pio Exercitio dicto: *Acceptatio mortis* omni mense Indulgentia plenaria concessa est. 243
163. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 30. Sept. 1852, quo dispensatur in perpetuum ab obligatione novæ benedictionis Scapularis SS. Trinitatis pro Patribus Transalpinis. 243
164. Rescriptum S. C. Episc. et Regul. d. d. 5. Nov. 1852 prorogationem dispensationis a Decretis diei 25. Jan. 1848 Vicario Generali ad annum concedens. 245
165. Decretum S. Rit. C. d. d. 13. Jan. 1853 circa Officium de Immac. Conceptione B. M. V. et additionem ad Litanias Lauretanas. 246
166. Decretum S. Rit. Congr. d. d. 7. Maji 1853 circa Commemorationes seu Suffragia Sanctorum et Litanias majores. 246
167. Decretum S. Rit. C. d. d. 1. Sept. 1853 pro elevatione festi SS. Nominis Mariæ ad ritum duplicem 2. classis pro Germania. 248
168. Decretum S. C. Episc. et Regul. d. d. 8. Oct. 1853 circa erectionem domus Romæ, residentiam Superioris Generalis et Capitulum generale. 248
169. Prorogatio suspensionis Decretorum diei 25. Jan. 1848 circa Novitios recipiendos ad annum d. d. 18. Nov. 1853 pro Congregatione Transalpina. 250
170. Concessio Indulgentiarum partialium et plenariæ Orationibus: *Signor mio Gesù Cristo* et *Santissima Vergine* a Sanctitate Sua Pio IX. die 7. Sept. 1854 facta. 250
171. Prorogatio suspensionis Decretorum diei 25. Jan. 1848 circa receptionem Novitiorum ad triennium d. d. 24. Nov. 1854 pro Congregatione Transalpina concessa. 251
172. Decretum S. Rit. C. d. d. 13. Aug. 1855 circa concessionem Officii et Missæ S. Bonifacii Ep. Mart. 252
173. Prorogatio facultatis erigendi Vias Crucis per Rescriptum Pontificium d. d. 27. Aug. 1855 pro sexcentis casibus. 253
174. Rescriptum S. Pœnitentiariæ d. d. 16. Nov. 1855 quoad facultates Folii ejusdem Congregationis. 254
175. Folium et Rescriptum S. Pœnitentiariæ d. d. 16. Nov. 1855 255
176. Explicatio verborum: *ultra montes in Germania,* quæ in Decreto S. Pœnitentiariæ d. d. 16. Nov. 1855 exsistunt. 260
177. *Oraculum vivæ vocis* Sanctitatis Suæ Pii IX. d. d. 17. Jan. 1856, quo facultates Vicario Generali concessas ad personam Superioris Generalis Nicolai Mauron transferuntur. 261
178. Rescriptum Pontificium d. d. 3. Martii 1856 circa anticipationem Matutini, ad quinquennium. 261

pag.

179. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 12. Junii 1856, quo facultas conceditur transferendi festa certis Dominicis vel Feriis affixa, si fuerint impedita. 263
180. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 12. Junii 1856 Officium cum Missa Puriss. Cordis B. M. V. sub ritu duplici majori concedens. 263
181. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 12. Junii 1856 circa festa S. Teresiæ, SS. Redemptoris, S. Raphaëlis, SS. Nominis B. M. V. et Fugæ Domini in Ægyptum. 264
182. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 12. Junii 1856 Officium cum Missa Omnium Ss. Summorum Pontificum S. R. E. et S. Francisci Solani sub ritu duplici minori concedens. 266
183. Facultas Superioribus Generalibus facta die 31. Jan. 1857 benedicendi Coronas Domini. 267
184. Rescriptum S. C. Negotiis Ecclesiasticis præpositæ d. d. 5. April. 1857 circa lectionem librorum prohibitorum, ad decennium. 268
185. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 23. April. 1857, quo Tractus in Missa Fugæ Domini approbatur. 270
186. Prorogatio facultatis die 1. Maji 1857 concessa applicandi crucibus vel crucifixis Indulgentias Viæ Crucis, ad decennium. 271
187. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 9. Maji 1857, Officium B. M. V. de Foggia concedens. 272
188. Aggregatio ad Congregationem Oblatorum B. M. V. cum communicatione omnium gratiarum spiritualium die 2. Julii 1857 facta. 273
189. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 29. Julii 1857, quo novum Officium cum Missa S. Alfonsi ad universam Congregationem extenditur. 274
190. Rescriptum S. C. Indulgentiarum d. d. 14. Sept. 1857 circa formulam unicam in benedicendis Scapularibus adhibendam. 275
191. Prorogatio suspensionis Decretorum circa receptionem Novitiorum die 27. Nov. 1857 ad triennium concessa. 279
192. Communicatio Ordinis Servorum B. M. V. circa Scapulare et Coronam VII Dolorum B. M. V. die 4. Jan. 1858 concessa. 280
193. Decretum S. Rit. C. d. d. 22. April. 1858 circa Missam de Requie expletis Missionibus decantandam. 281
194. Breve Pii IX. d. d. 11. Junii 1858 facultatem concedens, Coronas Immac. Conceptionis B. M. V. in actu Missionis benedicendi. 282
195. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 1. Julii 1858, quo festum pre-

pag.

tiosissimi Sanguinis D. N. J. C. in Quadragesima celebrandum ad duplicem majorem reducitur. 283

196. Breve Pii IX. d. d. 9. Julii 1858, quo prorogantur ad septennium Indulgentiæ 7 annorum et 7 quadragenarum coram crucibus Missionum lucrandæ. 284

197. Breve Pii IX. d. d. 3. Aug. 1858 benedictionem Coronarum de Immac. Conceptione B. M. V. extra Missiones concedens. 285

198. Breve Pii IX. d. d. 24. Sept. 1858 Indulgentias plenarias in septem festis B. M. V. Ecclesias nostras visitantibus in perpetuum concedens. 287

199. Aggregatio concessa a Religione tertii Ordinis S. Francisci Seraphici Regularis Observantiæ die 11. Jan. 1859. 288

200. Communicatio Ordinis Prædicatorum circa Sodalitatem Ss. Rosarii et Militiæ Angelicæ, et benedictionem Rosariorum die 11. Jan. 1859 Superioribus pro tempore existentibus concessa. 289

201. Aggregatio concessa die 5. Febr. 1859 ab Ordine Minimorum una cum facultate fideles recipiendi in tertium Ordinem S. Francisci de Paula. 290

202. Communicatio specialis a Religione tertii Ordinis S. Francisci die 21. Febr. 1859 concessa circa facultatem fideles ad professionem tertii Ordinis admittendi. 291

203. Breve Pii IX. d. d. 11. Martii 1859 Indulgentiam trium annorum Congregatis Ps. *Miserere* cum Oratione *Deus, qui culpa* recitantibus concedens. 292

204. Adscriptio ad tertium Ordinem S. Francisci Seraphici concessa ab Ordine Fratrum Minorum de Observantia una cum facultate fideles admittendi ad professionem ejusdem tertii Ordinis die 5. Julii 1859 facta. 293

205. Communicatio Ordinis Eremitarum S. Augustini circa receptionem fidelium in Sodalitatem Cincturatorum S. Augustini et S. Monicæ die 9. Julii 1859 facta tempore Missionum. 294

206. Aggregatio concessa die 30. Julii 1859 ab eodem Ordine Eremitarum S. Augustini. 295

207. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 8. Aug. 1859 Indulgentias pro recitatione duarum Orationum a S. Alfonso compositarum in perpetuum concedens. 296

208. Breve Pii IX. d. d. 23. Aug. 1859 circa erectionem Sodalitii Oblatorum in singulis domibus nostris. 298

209. Facultas benedicendi parvos habitus B. M. V. de Mercede die 18. Sept. 1859 concessa ab Ordine Militari B. M. V. de Mercede Rm̃o P. Generali pro tempore exsistente. 301

pag.

210. Facultas ab Ordine Prædicatorum die 20. Sept. 1859 concessa Superioribus Provinciarum, Domorum et Missionum pro tempore exsistentibus adscribendi fideles ad Societates Ss. Rosarii, Militiæ Angelicæ et Ss. Nominis Dei. 302
211. Rescriptum Secretariæ Brevium d. d. 23. Sept. 1859 circa versiones duarum Orationum a S. Alfonso compositarum. 303
212. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 26. Jan. 1860, quo variæ mutationes in Kalendario Congregationis approbantur. 303
213. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 9. Febr. 1860, quo Lectio VI. Officii B. M. V. de Foggia approbatur. 304
214. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 10. Maji 1860, quo mutantur dies antea designati Festis S. Boni Latronis et S. Fidelis a Sigmaringa Mart. 307
215. Rescriptum S. C. Episc. et Regular. d. d. 3. Julii 1860, quo declaratur, Censuras latas in Reos rebellionis contra Statum Pontificium Papæ omnino esse reservatas. 307
216. Rescriptum Pontificium d. d. 9. Julii 1860 circa facultatem erigendi 300 Vias Crucis. 308
217. Rescriptum S. Pœnitentiariæ d. d. 10. Oct. 1860, quo facultates Folii ejusdem Congregationis ad quinquennium prorogantur. 309
218. Rescriptum S. C. super Statu Regularium d. d. 23. Nov. 1860 prorogationem suspensionis circa receptionem et professionem Novitiorum ad triennium concedens. 310
219. Decretum S. C. Indulg. d. d. 8. Jan. 1861, quo declaratur, formulam Aggregationum Confraternitatum concordare debet saltem in substantialibus cum illa præscripta a Clemente VIII. 311
220. Prorogatio facultatis recitandi Matutinum cum Laudibus diei sequentis duabus horis post meridiem per Rescriptum Pontificium d. d. 18. Febr. 1861 concessa ad quinquennium. 313
221. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 11. Julii 1861 facultatem concedens, ut Sacerdotes extranei in nostris Ecclesiis Missas Congregationi proprias celebrare possint. 314
222. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 21. Aug. 1862, quo Litaniæ Ss. Nominis Jesu et Indulgentia 300 dierum Alumnis nostris utriusque sexus pro earum recitatione conceduntur. 315
223. Rescriptum Pontificium d. d. 1. Sept. 1862, quo Diaconi nostri, promovendi ad Sacerdotium, dispensari possunt super defectu unius anni ab Episcopis loci, hanc facultatem habentibus. 316

pag.

224. Facultas benedicendi Coronas D. N. J. C. et Immac. Conceptionis B. M. V. ab Ordine Camaldulensium die 16. Martii 1863 concessa. 317
225. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 7. Maji 1863 concedens Officium cum Missa Ss. 26 Martyrum Japonensium. 318
226. Facultas erigendi 200 Vias Crucis Rescripto Pontificio d. d. 27. Julii 1863 concessa. 319
227. Prorogatio suspensionis Decretorum circa admissionem Novitiorum ad habitum et professionem Rescripto Pontificio d. d. 27. Nov. 1863 ad triennium concessa. 320
228. Decretum S. C. Episc. et Regul. d. d. 16. Sept. 1864 circa nostra privilegia. 320
229. Communicatio bonorum spiritualium Ordinis S. Joannis de Deo Congregationi nostræ ejusque benefactoribus die 19. Martii 1865 concessa. 327
230. Breve Pii IX. d. d. 21. Julii 1865, quo Indulgentiæ ante Cruces Missionum lucrandæ ad septennium prorogantur. 328
231. Formula solemnis benedictionis novæ Crucis tempore Missionis erectæ. 330
Benedictio Papalis cum Crucifixo in fine Missionis. 332
232. Rescriptum S. Pœnitentiariæ d. d. 30. Oct. 1865, quo facultas Folii ejusdem Congregationis ad quinquennium prorogatur. 333
233. Prorogatio facultatis Matutinum cum Laudibus diei sequentis duabus horis post meridiem recitandi die 26. Febr. 1866 ad quinquennium concessa. 334
234. Breve Pii IX. d. d. 13. April. 1866, quo Indulgentiæ plenaria et partiales pro visitatione Ecclesiæ S. Alfonsi in Urbe conceduntur. 335
235. Approbatio trium Orationum in honorem B. M. V. de perpetuo Succursu et Indulgentia die 17. Maji 1866 concessa. 336
236. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 17. Maji 1866, quo Patribus Neapolitanis et Siculis festum S. Michaelis de Sanctis conceditur. 340
237. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 17. Maji 1866, quo Patribus Neapolitanis et Siculis festum Ss. 26 Martyrum Japonensium conceditur. 341
238. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 27. Junii 1866 circa Indulgentias lucrandas in meditatione Passionis Domini in obeunda Via Crucis. 341
239. Rescriptum S. Pœnitentiariæ d. d. 28. Junii 1866 quoad facultates Regularibus in Italia violentia suppressis concessas. 344

pag.
240. Facultas a Sumo Pontifice die 10. Sept. 1866 concessa, erigendi 600 Vias Crucis. 349
241. Decretum S. C. Indulg. d. d. 19. Oct. 1866, quo conceditur, ut expositio capitum Constitutionis Clementis VIII. super aggregationibus Confraternitatum separatim a litteris Aggregationum dari possit. 350
242. Prorogatio Suspensionis Decretorum circa admittendos Novitios ad habitum et professionem Rescripto Pontificio d. d. 16. Nov. 1866 ad triennium concessa. 351
243. Prorogatio facultatis legendi libros prohibitos die 10. April. 1867 ad decennium concessa. 353
244. Breve Pii IX. d. d. 7. Junii 1867, quo occasione Coronationis Imaginis B. M. V. de Perpetuo Succursu diversæ Indulgentiæ concessæ sunt. 354
245. Prorogatio facultatis applicandi Indulgentias Viæ Crucis crucibus et crucifixis die 7. Junii 1867 per Breve Pii IX. ad decennium concessa. 356
246. Rescriptum S. Pœnitentiariæ d. d. 29. Jan. 1868 circa Missarum stipendia. 358
247. Rescriptum S. Pœnitentiariæ d. d. 28. April. 1868 circa Missarum stipendia. 359
248. Rescriptum S. Pœnitentiariæ d. d. 23. Julii 1868 circa Missarum stipendia. 361
249. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 18. Aug. 1868 quoad solutionem variorum Dubiorum circa Scapularia. 362
250. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 18. Aug. 1868 de recitando Officio parvo B. M. V. ad lucrandum privilegium Sabbatinum. 364
251. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 18. Aug. 1868 quoad solutionem variorum Dubiorum circa Scapularia. 365
252. Prorogatio suspensionis Decretorum circa receptionem Novitiorum die 19. Jan. 1870 ad triennium concessa. 367
253. Rescriptum Pontificium d. d. 6. Maji 1870, dispensationem a denuntiatione pro membris Societatum secretarum ad triennium concedens. 368
254. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 19. Maji 1870, quo conceditur Missa propria B. M. V. de Perpetuo Succursu ob extrinsecam festivitatem in Ecclesia S. Alfonsi in Urbe. 369
255. Rescriptum S. Pœnitentiariæ d. d. 13. Junii 1870, quo conceditur prorogatio facultatum Folii ejusdem Congregationis et extensio ad utramque Siciliam. 369
256. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 15. Dec. 1870 facultatem concedens, Commemorationem OO. SS. Apostolorum die 29. Junii et OO. SS. Martyrum die 26. Dec. addendi. 371

pag.
257. Prorogatio facultatis Matutinum cum Laudibus diei sequentis duabus horis post meridiem absolvendi die 27. Febr. 1871 ad quinquennium concessa. 373
258. Decretum Urbis et Orbis S. Rit. C. d. d. 23. Martii 1871 concessionis Tituli Doctoris Ecclesiæ in honorem S. P. N. Alfonsi cum immutationibus in Officio et Missa. 374
259. Decretum S. Rit. C. d. d. 20. April. 1871, quo impertita est facultas celebrandi Triduanam festivitatem cum concessione Missæ in honorem S. Alfonsi et Indulgentiarum. 377
260. Decretum Urbis et Orbis S. Rit. C. d. d. 27. April. 1871 quoad additionem ad Martyrologium et Officium S. Alfonsi. 380
261. Decretum S. Rit. C. d. d. 10. Maji 1871 facultatem concedens, Officia Mysteriorum et Instrumentorum Passionis Domini iisdem feriis affigendi, in quibus Kalendarium Romanum eadem assignat. 382
262. Decretum S. Rit. C. d. d. 11. Maji 1871 concedens facultatem certis diebus Officia Sanctorum Boni Latronis, Fidelis a Sigmaringa et Pauli a Cruce affigendi. 384
263. Decretum S. Rit. C. d. d. 7. Sept. 1871 concedens facultatem affigendi festum SS. Redemptoris, quandocumque in Dominica III. Julii sit impeditum, feriæ II. immediate sequenti. 387
264. Breve Pii IX. d. d. 13. Aug. 1872, quo Indulgentiæ ante Cruces Missionum lucrandæ ad septennium prorogantur. 387
265. Prorogatio suspensionis Decretorum anni 1848 circa admissionem Novitiorum ad habitum et professionem die 17. Jan. 1873 concessa. 389
266. Rescriptum Pontificium d. d. 24. Jan. 1873, quo concessio quatuor Scapularia sub unica formula benedicendi etiam ad Patres nostros utriusque Siciliæ extenditur. 390
267. Rescriptum Pontificium d. d. 23. Junii 1873 concedens, ut Patres in Germania durante suppressione domorum Missam in domibus privatis celebrare possint. 391
268. Rescriptum S. Pœnitentiariæ d. d. 14. Junii 1875, quo facultates in Folio ejusdem Congregationis ad triennium, absolvendi vero Hæreticos ad annum tantum, prorogantur. 392
269. Rescriptum Pontificium d. d. 10. Jan. 1876, quo facultas Stationes Viæ Crucis erigendi ad decennium pro sexcentis casibus prorogatur. 394
270. Prorogatio suspensionis Decretorum anni 1848 circa receptionem et professionem Novitiorum ad triennium die 14. Jan. 1876 concessa. 395

pag.

271. Prorogatio facultatis Matutinum et Laudes diei sequentis duabus horis post meridiem recitandi die 17. Febr. 1876 ad quinquennium concessa. 396
272. Breve Pii IX. d. d. 10. Martii 1876 Sodalibus Piæ Unionis B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alfonsi diversas Indulgentias concedens. 397
273. Breve Pii IX. d. d. 31. Martii 1876, quo Archisodalitas B. M. V. de Perpetuo Succursu erecta et Superior Generalis C. SS. Red. pro tempore ejusdem Rector constitutus est. 399
274. Breve Pii IX. d. d. 16. Maji 1876 Rectoribus Sodalitatis Piæ Unionis B. M. V. de Perpetuo Succursu facultatem concedens Numismata benedicendi ad decennium. 402
275. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 18. Maji 1876, quo Officium proprium cum Missa B. M. V. de Perpetuo Succursu sub ritu duplici 2. classis Dominica ante festum Nativitatis S. Joannis Bapt. celebrandum conceditur loco festi B. M. V. de Succursu. 403
276. Breve Pii IX. d. d. 19. Maji 1876, quo aggregatis Archisodalitatis B. M. V. de Perpetuo Succursu diversæ Indulgentiæ concessæ sunt. 407
277. Decretum S. Rit. C. d. d. 1. Junii 1876, quo favore Sodalitatum B. M. V. de Perpetuo Succursu privilegia circa Missam solemnem in festis B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alfonsi conceduntur. 409
278. Decretum S. Rit. C. d. d. 1. Junii 1876, quo conceditur, ut festum S. Joan. Francisci Regis Conf. assignetur ad diem 16. Junii. 410
279. Rescriptum S. C. de Propag. fide d. d. 20. Aug. 1876 Provinciis Americæ Septentrionalis privilegium concedens, ut quatuor diebus infra Octavam OO. Sanctorum Missa cantata de Requie celebrari possit, ad triennium. 412
280. Summarium Indulgentiarum Archisodalitati sub titulo et invocatione B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alfonsi M. de Liguorio necnon Sodalitatibus ipsi canonice aggregatis concessarum. 413
281. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 15. Febr. 1877, quo formula benedicendi sacra Numismata B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alfonsi approbatur. 419
282. Prorogatio facultatis legendi libros prohibitos die 16. Maji 1877 ad decennium concessa. 420
283. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 26. Sept. 1877, quo dispensatio ab obligatione novæ benedictionis pro Scapulari

pag.
Ss. Trinitatis extenditur ad regiones citra maria et citra montes. 422
284. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 26. Sept. 1877, quo Sodales Archiconfraternitatis B. M. V. de Perpetuo Succursu diversas Indulgentias lucrari possunt, si recitant ter in die Preces *O Maria . . . Mio Protettore.* 424
285. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 26. Sept. 1877, quo facultas Crucibus et Crucifixis Indulgentias Viæ Crucis applicandi ad decennium prorogatur, et ad Patres in Italia exsistentes extenditur. 425
286. Rescriptum Pontificium d. d. 14. Nov. 1877, quo in perpetuum conceduntur gratiæ spirituales et Indulgentia plenaria pro solemni respectivæ Sodalitatis, cui fideles adscripti sunt, aggregatione ad Archisodalitatem B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alfonsi. 427
287. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 21. Nov. 1877, quo versiones precum jaculatoriarum *O Maria . . .* et *Mio Protettore* etc. approbantur. 428
288. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 13. April. 1878, quo facultas Stationes Viæ Crucis erigendi ad decennium prorogatur absque ullo determinato numero casuum. 430
289. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 13. April. 1878, quo a servandis conditionibus pro erectione Confraternitatum B. M. V. de Perpetuo Succursu in Imperio Germanico tempore persecutionis religiosæ dispensatur. 431
290. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 20. Julii 1878, quo tum alumnis et monialibus C. SS. Red., tum Christifidelibus Archisodalitatis B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alfonsi adscriptis vel in posterum adscribendis, qui Orationes *O zelantissimo* etc. devote recitaverint, in perpetuum conceduntur Indulgentiæ, etiam Defunctis applicabiles. 433
291. Rescriptum S. C. Negotiis ecclesiasticis extraordinariis præpositæ d. d. 31. Julii 1878 circa bona acquirenda, retinenda et administranda Religiosorum in Belgia exsistentium. 436
292. Rescriptum S. Pœnitentiariæ d. d. 2. Aug. 1878, quo facultates in Folio ejusdem Congregationis contentæ ad quinquennium prorogantur. 437
293. Rescriptum S. Pœnitentiariæ d. d. 2. Aug. 1878, quo conceditur ad annum facultas absolvendi eos, qui rebellioni et invasioni Ditionis Pontificiæ cooperati sunt. 438
294. Rescriptum S. Pœnitentiariæ d. d. 2. Aug. 1878, quo conceditur facultas ad annum absolvendi Milites et Offi-

pag.
ciales civiles, qui Gubernio italico illicitum præstiterunt juramentum. 442
295. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 13. Oct. 1878, quo Orationum: *O zelantissimo* etc. versiones approbantur. 445
296. Decretum S. C. Indulg. d. d. 23. Nov. 1878 circa Cruces Stationum Viæ Crucis. 456
297. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 21. Dec. 1878, quo Rmo P. Generali facultas in perpetuum conceditur alios Sacerdotes subdelegandi pro adscriptione in Archisodalitatem B. M. V. de Perpetuo Succursu. 457
298. Rescriptum Pontificium d. d. 14. Jan. 1879, quo conceditur ad decennium facultas Missas pro Defunctis ad tres et pro vivis ad quatuor menses prorogandi. 458
299. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 18. Jan. 1879 Moderatori generali et Directoribus Archisodalitatis B. M. V. de Perpetuo Succursu facultatem concedens ad decennium Cruces, Coronas, Numismata etc. benedicendi, iisque Indulgentias applicandi. 459
300. Prorogatio suspensionis Decretorum anni 1848 circa receptionem et professionem Novitiorum d. d. 24. Junii 1879 dumtaxat pro Germania ad triennium concessa. 460
301. Rescriptum Pontificium d. d. 5. April. 1879, quo conceditur facultas ad quinquennium, Missas manuales in alias domus transferendi. 461
302. Litteræ Assessoris S. Rit. C. d. d. 17. April. 1879 circa Officia Passionis D. N. J. C. 463
303. Decretum S. C. Indulg. d. d. 21. Junii 1879 circa erectionem Stationum Viæ Crucis. 463
304. Prorogatio suspensionis Decretorum anni 1848 circa receptionem et professionem Novitiorum d. d. 12. Julii 1879 pro universa Congregatione ad quinquennium concessa. 466
305. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 15. Nov. 1879 prorogationem concedens Cruces Missionum erigendi eisque Indulgentias applicandi ad septennium. 471
306. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 23. Maji 1880, quo conceditur facultas in Ecclesia S. Alfonsi in Urbe Indulgentiam de Portiuncula nuncupatam die 2. Aug. lucrandi. 472
307. Constitutio Leonis XIII. d. d. 8. Maji 1881, qua nonnulla controversiarum capita inter Episcopos et Missionarios Regulares Angliæ et Scotiæ definiuntur. 474
308. Rescriptum Pontificium d. d. 14. Febr. 1881, quo facultas recitandi Matutinum et Laudes diei sequentis duabus horis post meridiem elapsis ad quinquennium prorogatur. 497

pag.

309. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 22. April. 1882, quo pro recitatione Antiphonæ: *Sancta Maria, succurre miseris* etc. Indulgentia centum dierum semel in die lucranda conceditur. 498
310. Breve Leonis XIII. d. d. 2. Oct. 1882, quo Indulgentia plenaria ob 150um diem anniversarium institutionis nostræ Congregationis die 9. Nov. in Ecclesiis nostris lucranda conceditur. 499
311. Breve Leonis XIII. d. d. 3. Oct. 1882, quo Indulgentia plenaria, ob 150um diem anniversarium institutionis nostræ Congregationis Ecclesiis nostris pro 9. Nov. concessa, etiam ad Patres nostros e domibus expulsos extenditur. 500
312. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 15. Febr. 1883, quo festum S. Francisci Assis. die 4. Oct. ad ritum duplicem majorem evectum est. 501
313. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 15. Febr. 1883, quo facultas Rm̃o P. Superiori Generali conceditur ad quinquennium, ut Congregationis Sacerdotes Sacrum in navi celebrare possint. 502
314. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 17. Febr. 1883, quo conceditur facultas in perpetuum, ut etiam Indulgentiæ in nostris Oratoriis lucrari possint. 503
315. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 5. April. 1883, quo plura festa ad ritum duplicem majorem elevantur, et nova conceduntur. 504
316. Rescriptum S. Pœnitentiariæ d. d. 27. Julii 1883, quo facultates in Folio ejusdem S. Congregationis contentæ ad quinquennium prorogantur. 506
317. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 14. Aug. 1883 Officium votivum S. Alfonsi singulis feriis tertiis concedens. 507
318. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 30. Aug. 1883, quo conceduntur Oratio et Lectiones historicæ propriæ pro festo S. Joannis Damasceni Conf. 508
319. Breve Leonis XIII. d. d. 1. Febr. 1884, quo exuviæ S. Alfonsi Nuceriæ Paganorum in Ecclesia ad honorem S. Michaelis exsistentes, S. Sedis Apostolicæ potestati ac protectioni in perpetuum subjiciuntur. 509
320. Rescriptum S. C. Rev. Fabricæ S. Petri d. d. 22. April. 1884, concedens facultates necessarias Rm̃o P. Generali ad transferendas Missas manuales ad quinquennium. 510
321. Rescriptum S. C. super disciplina regulari d. d. 27. Maji 1884, quo ordinatur, ut Patres in Provinciis Neapolitana et Sicula extra claustra degentes infra annum in domus

pag.
a Superioribus sibi designatas se recipiant, sub pœna suspensionis. 511
322. Rescriptum S. C. Episc. et Regular. d. d. 18. Julii 1884, quo conceditur prorogatio suspensio Decretorum anni 1848 circa receptionem et professionem Novitiorum ad quinquennium. 513
323. Rescriptum S. C. Rev. Fabricæ S. Petri d. d. 24. Jan. 1885, concedens ad decennium facultates necessarias Rmo P. Generali tam ad transferendas Missas manuales, quam ad differendas easdem ad sex menses. 515
324. Decretum S. Rit. C. d. d. 7. Maji 1885, quo conceditur, ut in Ecclesiis et Oratoriis Sodalitatum B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alfonsi in respectivis festivitatibus vel in Dominicis, in quibus eædem celebrantur, Missæ propriæ eorumdem etiam legi possint. 517
325. Decretum S. Rit. C. d. d. 12. Maji 1885, quo conceditur, ut in Ecclesiis et Oratoriis, in quibus Sodales B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alfonsi festivitates ejusdem Tituli et S. Alfonsi celebrant, etiam Vesperæ respectivæ celebrari possint. 518
326. Prorogatio concessionis ad annum, ut Patres Neapolitani et Siculi extra claustra vivere possint, data die 19. Maji 1885. 519
327. Rescriptum Pontificium d. d. 15. Febr. 1886, quo facultas recitandi Matutinum et Laudes diei sequentis duabus horis post meridiem ad quinquennium prorogatur. 521
328. Breve Leonis XIII. d. d. 28. Maji 1886, quo tum Moderatori generali tum Directoribus Archisodalitatis B. M. V. de Perpetuo Succursu facultas benedicendi Numismata B. M. V. de Perpetuo Succursu ad decennium prorogatur. 522
329. Rescriptum S. C. Concilii d. d. 21. Junii 1886, quo Patribus in America degentibus conceditur, ut in itineribus in locis profanis, sed honestis super Altari portatili celebrare possint. 523
330. Communicatio Ordinis Prædicatorum circa Sodalitatem Ss. Rosarii et Militiæ Angelicæ et benedictionem Rosariorum, et subdelegationem istius facultatis die 23. Junii 1886 concessa. 524
331. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 29. Julii 1886 circa formulam unicam in benedicendis quinque Scapularibus adhibendam. 525
332. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 13. Jan. 1887, quo prorogantur Indulgentiæ ante Cruces Missionum lucrandæ ad septennium. 528

pag.
333. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 24. Martii 1887 concedens, ut privilegium Scapularia singulis fidelibus a Sacerdote non imponendi, etiam ad Scapulare Passionis D. N. J. C. extendatur. 530
334. Decretum S. C. Indulg. d. d. 27. April. 1887, quo Scapulare B. M. V. de Monte Carmelo a simultanea plurium Scapularium traditione excipitur. 531
335. Decretum S. Rit. C. d. d. 16. Junii 1887, quo conceduntur in Ecclesiis et Oratoriis nostræ Congregationis Missæ de S. Alfonso singulis diebus Triduanæ Solemnitatis Centenarii ejusdem et Indulgentiæ. 533
336. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 22. Junii 1887, quo Patribus nostris intra fines Bohemiæ commorantibus conceditur, ut festum Visitationis B. M. V. recolatur Dominica I. Julii. 535
337. Dubia S. C. Indulg. d. d. 16. Julii 1887 proposita circa adscriptionem Sodalium Institutorum Religiosorum Tertio Ordini Sæculari S. Francisci Assisiensis. 536
338. Rescriptum Pontificium d. d. 29. Nov. 1887, quo facultas Crucifixis Indulgentias Viæ Crucis applicandi ad decennium prorogatur. 538
339. Decretum S. Rit. C. d. d. 9. Dec. 1887, quo Orationes propriæ in Missa B. Clementis M. Hofbauer dicendæ approbantur. 539
340. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 22. Febr. 1888, quo Sodalitates B. M. V. de Perpetuo Succursu Archisodalitati in Urbe erectæ aggregari debent per Litteras patentes a Rmo P. Generali expediendas, ut Indulgentias, gratias et privilegia lucrentur. 540
341. Decretum S. Rit. C. d. d. 22. Febr. 1888, quo facultas Rmo P. Generali concessa, ut Congregationis Sacerdotes Sacrum in navi celebrare possint, ad quinquennium prorogatur. 541
342. Decretum S. Rit. C. d. d. 27. Febr. 1888, quo impertita est facultas celebrandi solemne Triduum cum Missa propria in honorem B. Clementis M. Hofbauer, et Indulgentias lucrandi. 543
343. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 13. April. 1888, quo facultas Stationes Viæ Crucis erigendi ad decennium prorogatur. 545
344. Decretum S. Rit. C. d. d. 12. Maji 1888, quo Lectiones in festo B. Clementis M. Hofbauer recitandæ approbantur. 546
345. Decretum S. Rit. C. d. d. 22. Junii 1888, quo Patribus nostris Americæ Septentrionalis facultas tribuitur, ut

pag.

etiam in alienis Ecclesiis Missam B. Clementis M. celebrare possint. 547

346. Rescriptum et Folium S. Pœnitentiariæ d. d. 6. Aug. 1888, quo facultates ejusdem S. Congregationis ad quinquennium prorogantur. 547

347. Declaratio S. Pœnitentiariæ d. d. 10. Dec. 1888 circa n. XII. et XIII. Folii ejusdem S. Congregationis, si utrumque impedimentum in eodem casu concurrat. 553

348. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 24. Jan. 1889, quo facultas benedicendi Cruces, Crucifixos etc. pro Moderatoribus Archisodalitatis B. M. V. de Perpetuo Succursu ad decennium prorogatur. 554

349. Rescriptum S. C. super Statu Regularium d. d. 17. Julii 1889, quo suspensio Decretorum anni 1848 quoad habitum et professionem Novitiorum ad quinquennium prorogatur. 555

350. Decretum S. Rit. C. d. d. 28. April. 1890, quo conceditur Officium S. Julianæ Cornelionensis V. sub ritu duplici. 557

351. Varia Dubia S. C. Indulg. d. d. 6. Aug. 1890 proposita circa necessaria ad validam erectionem Stationem Viæ Crucis. 558

352. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 28. Jan. 1891, quo impertita est facultas celebrandi solemne Triduum in honorem B. M. V. de Perpetuo Succursu cum concessione Missæ propriæ ob quintum lustrum absolutum receptionis venerandæ Iconis. 559

353. Decretum S. Rit. C. d. d. 28. Jan. 1891, quo conceditur, ut tempore solemnis Tridui in honorem B. M. V. de Perpetuo Succursu scil. die 24., 25. et 26. April. in Ecclesia S. Alfonsi in Urbe recolendi, celebrari valeat Missa propria de eadem B. M. V. de Perpetuo Succursu. 561

354. Rescriptum Pontificium d. d. 14. Febr. 1891, quo facultas recitandi Matutinum et Laudes diei sequentis duabus horis post meridiem ad quinquennium prorogatur. 563

355. Breve Leonis XIII. d. d. 10. Martii 1891, quo in solemni Triduo anni vigesimi quinti, ex quo Imago B. M. V. de Perpetuo Succursu in Ecclesia S. Alfonsi in Urbe restituta fuit, diversæ Indulgentiæ conceduntur. 564

356. Decretum S. Rit. C. d. d. 11. Martii 1891, quo conceditur, ut quilibet Sacerdos in Ecclesia nostra S. Alfonsi in Urbe ad Altare B. M. V. de Perpetuo Succursu singulis Sabbatis Missam propriam ejusdem B. M. V. de Perpetuo Succursu celebrare possit. 566

357. Decretum S. Rit. C. d. d. 11. April. 1891 concedens Addi-

pag.
tiones ad Missam propriam B. M. V. de Perpetuo Succursu pro votivis juxta tempus celebrandis. 567
358. Decretum S. Rit. C. d. d. 4. Maji 1891 concedens Officium et Missam propriam festi Apparitionis B. M. V. Immaculatæ, vulgo de Lourdes. 568
359. Decretum S. Rit. C. d. d. 13. Maji 1891, quo privilegium singulis Sabbatis Missam votivam B. M. V. de Perpetuo Succursu celebrandi ad Ecclesias et Oratoria Patrum et Monialium SSmi Redemptoris extenditur, dummodo ibi exsistat altare eidem Deiparæ sub eodem Titulo dicatum. 568
360. Decretum S. Rit. C. d. d. 10. Junii 1891 concedens festum B. M. V. Reginæ Apostolorum cum Officio et Missa propria. 569
361. Decretum S. Rit. C. d. d. 13. Jan. 1892, quo conceditur, ut Sacerdotes tempore Exercitiorum Officia in Communi recitantes nostro Kalendario sese conformare possint. 570
362. Decretum S. Rit. C. d. d. 20. Maji 1892, quo Dubium circa diem et Lectiones festi S. Joannis Damasceni Conf. et Doct. celebrandi solutum est. 571
363. Dubia varia S. C. Indulg. die 26. Sept. 1892 proposita circa Stationes Viæ Crucis. 572
364. Decretum S. C. Episc. et Regul. *Auctis admodum* d. d. 4. Nov. 1892 circa Novitios aut Professos Votorum simplicium. 575
365. Decretum S. Rit. C. d. d. 28. Nov. 1892 concedens Patribus Americanis Missas cantatas ex fixo legato de Officio occurrenti et de Requie in Duplicibus majoribus et minoribus. 578
366. Decretum S. Rit. C. d. d. 19. Dec. 1892, quo Orationes propriæ in Missa B. Gerardi Majella dicendæ approbantur. 580
367. Decretum S. Rit. C. d. d. 4. Febr. 1893, quo impertita est facultas celebrandi solemne Triduum cum concessione Missæ in honorem B. Gerardi Majella et Indulgentiarum. 581
368. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 21. Febr. 1893, quo facultas Rmo P. Generali concessa, ut sacerdotes Congregationis Sacrum in navi celebrare possint, ad quinquennium prorogatur. 583
369. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 27. Junii 1893, quo Officium et Missa in festo B. Gerardi Majella approbantur. 584
370. Rescriptum S. C. Episc. et Regul. d. d. 26. Junii 1893 concedens plures dispensationes circa Capitulum generale celebrandum. 585

pag.

371. Rescriptum S. C. Episc. et Regul. d. d. 26. Junii 1893, quo Rm̃o Patri Generali facultas conceditur Capitulum generali indicendi. 587
372. Rescriptum S. Pœnitentiariæ d. d. 17. Aug. 1893, quo conceduntur facultates Rm̃o Vicario Generali durante munere absolvendi publicos hæreticos et publice dogmatizantes. 588
373. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 10. Jan. 1894, quo prorogantur Indulgentiæ ante Cruces Missionum lucrandæ ad septennium. 590
374. Rescriptum S. Pœnitentiariæ d. d. 12. Martii 1894, quo facultas absolvendi Milites et Officiales civiles, qui Gubernio italico illicitum præstiterunt juramentum, ad annum prorogatur. 591
375. Rescriptum S. Pœnitentiariæ d. d. 12. Martii 1894, quo facultates in Folio ejusdem S. Congregationis contentæ ad quinquennium prorogantur. 592
376. Rescriptum S. C. super Statu Regularium d. d. 18. Junii 1894, quo suspensio Decretorum anni 1848 quoad admissionem ad habitum et professionem Novitiorum ad quinquennium prorogatur. 594
377. Rescriptum S. C. Episc. et Regul. d. d. 18. Dec. 1894 quoad Confessarios Nostrorum. 595
378. Communicatio Ordinis Prædicatorum d. d. 19. Dec. 1894 circa Sodalitatem Ss. Rosarii et benedictionem Rosariorum. 598
379. Rescriptum S. C. Rev. Fabricæ S. Petri d. d. 29. Jan. 1895, concedens facultates necessarias Rm̃o P. Generali tam ad transferendas Missas manuales, quam ad differendas easdem ad sex menses. 600
380. Rescriptum S. Pœnitentiariæ d. d. 11. Martii 1895, quo facultas absolvendi Milites et Officiales civiles, qui Gubernio italico illicitum præstiterunt juramentum, ad annum prorogatur. 601
381. Indultum S. C. Indulg. d. d. 24. Aug. 1895, quo conceditur dispensatio a nova benedictione pro Scapulari Ss. Trinitatis. 602
382. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 13. April. 1896, quo visitantibus Ecclesiam Nuceriæ Paganorum, in quo exuviæ S. Alfonsi asservantur, semel in anno Indulgentia plenaria, et semel quolibet anni die 300 dierum Indulgentiæ conceduntur. 604
383. Communicatio Ordinis Excalceatorum Ss. Trinitatis Red-

pag.

emptionis Captivorum circa Scapulare et Trisagium Ss. Trinitatis die 21. Dec. 1896 in perpetuum concessa. 605

384. Communicatio Ordinis Servorum B. M. V. circa Scapulare et Coronam VII Dolorum B. M. V. die 20. Jan. 1897 ad decennium concessa. 607

385. Rescriptum Pontificium S. C. Indulg. d. d. 25. Martii 1897 facultatem Scapulare Immac. Concept. B. M. V. benedicendi et Christifidelibus imponendi in perpetuum concedens. 608

386. Rescriptum Pontificium d. d. 25. Martii 1897 sanationem omnium benedictionum hucusque indebite peractarum Scapularis Immac. Conceptionis concedens. 610

387. Breve Leonis XIII. d. d. 15. Febr. 1888, quo facultas Crucifixis Indulgentias Viæ Crucis applicandi ad decennium prorogatur. 610

388. Rescriptum Em̃i et Rm̃i Cardinalis Præfecti S. C. Indulg. d. d. 30. April. 1898 sanationem quoad benedicendas et Indulgentias Viæ Crucis ditandas Cruces concedens. 612

389. Breve Leonis XIII. d. d. 31. Maji 1898 Indulgentias plenarias in festis S. Joseph, Titularis Ecclesiæ, Ss. Redemptoris et Immaculatæ Conceptionis Ecclesias nostras visitantibus ad decennium concedens. 613

390. Breve Leonis XIII. d. d. 3. Maji 1898, quo facultas Stationes Viæ Crucis erigendi ad decennium prorogatur. 614

391. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 26. Maji 1898 omnes Indulgentias millium annorum revocans. 615

392. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 18. Junii 1898 circa diversa Dubia in induendis Scapularibus obviantia. 617

393. Facultas a Rm̃o P. Generali totius Ordinis S. Francisci d. d. 30. Junii 1898 concessa, quo Superiores Provinciales et Locales subditos subdelegare possunt ad erigendas Stationes Viæ Crucis, etiam pro Oratoriis privatis ad decennium. 618

394. Breve Leonis XIII. d. d. 20. Julii 1898 circa traditionem Ecclesiæ S. Joachim in Urbe ad Congregationem SSm̃i Redemptoris. 620

395. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 13. Aug. 1898 quo Stationes Viæ Crucis invalide erectæ ob facultatem tardius renovatam sanantur. 622

396. Statuta pii sodalitii *Ab adoratione SS. Sacramenti reparatrice gentium catholicorum* a Ss. D. N. Leone PP. XIII. die 6. Sept. 1898 pro Ecclesia S. Joachim in Urbe approbata. 623

397. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 26. Nov. 1898, quo Provinciæ

pag.

Gallicanæ elevatio ritus festorum S. Marthæ, S. Ludovici et S. Remigii concessa est. 628

398. Rescriptum S. Rit. C. d. d. 27. Julii 1899, quo ad decennium conceditur, ut SS. Sacramentum in Oratoriis nostris asservari possit, si saltem bis infra hebdomadam Missa celebratur. 629

399. Decretum Urbis et Orbis d. d. 10. Aug. 1899, quo regulæ et normæ statuuntur ad dignoscendas veras Indulgentias ab apogryphis et Commentarii adjiciuntur ad has regulas. 630

400. Decretum S. C. Episc. et Regul. d. d. 5. Sept. 1899, quo Rmo P. Generali facultas conceditur, sive per seipsum sive per alios delegatos in monasteriis Sanctimonialium Redemptoristarum visitationem peragendi. 640

401. Rescriptum C. S. Romanæ et Univ. Inquisitionis d. d. 20. Dec. 1899, quo facultates Religiosorum Superioribus Generalibus a S. Sede concessæ ob eorum mortem vel a munere cessationem extenduntur ad successores. 641

402. Decretum S. Rit. C. d. d. 18. Sept. 1893 concedens festum S. Familiæ cum Officio et Missa propria. 642

PARS II.

Documenta ad communicationem privilegiorum pertinentia.

1*. Privilegia Congregationi Clericorum Regularium Theatinorum a Summis Pontificibus concessa ab anno 1524 usque ad annum 1621. 3*

2*. Litteræ Apostolicæ Julii III. *Sacræ Religionis* d. d. 22. Oct. 1552, quibus Privilegia Societati Jesu concessa confirmantur et alia nova conceduntur. 7*

3*. Litteræ Apostolicæ Gregorii XIII. *Exponi nobis* d. d. 5. Jan. 1575, quibus Societati Jesu variæ facultates circa librorum prohibitorum usum conceduntur. 11*

4*. Litteræ Apostolicæ Gregorii XIII. *Decet Romanum Pontificem* d. d. 3. Maji 1575, quibus facultas Societati Jesu concessa est, suis et aliorum Ordinum Privilegiis more suo utendi, ac Præposito illa per se vel alios communicandi. 13*

5*. Litteræ Apostolicæ Gregorii XIII. *Pium et utile* d. d. 22. Sept. 1582, quibus Societati Jesu concessa est facultas Ordines a quocumque Antistite suscipiendi, idque etiam extra tempora. 16*

pag.

6*. Bulla *Romanus Pontifex* Gregorii XIV. d. d. 28. Junii 1591 confirmationem et extensionem aliorum Ordinum Congregationi regularis Observantiæ S. Bernardi Regnorum Hispaniæ concedens. 19*

7*. Bulla Gregorii XV. *Romanus Pontifex* d. d. 27. Julii 1621, qua Congregatio Clericorum Regularium S. Pauli *(Barnabitarum)* omnibus gratiis, prærogativis et Privilegiis Congregationis Clericorum Regularium Theatinorum perfruitur. 23*

8*. Decretum Alexandri VII. d. d. 8. Dec. 1660 circa Indulta et privilegia Congregationis Doctrinæ christianæ. 26*

9*. Privilegia Congregationi Clericorum Regularium Minorum a Benedicto XIII. Brevi *Sacrosanctum Apostolatus* die 23. Junii 1725 concessa. 28*

10*. Communicatio Privilegiorum Congregationis Oratorii S. Philippi Nerii a Benedicto XIII. die 3. Aug. 1725 Patribus Congregationis Piorum Operariorum conceditur. 30*

11*. Privilegia Congregationi Doctrinæ christianæ a Benedicto XIII. Brevi *Illius, cujus ineffabili* d. d. 28. Sept. 1725 concessa. 36*

12*. Rescriptum Pontificium d. d. 24. Nov. 1728, quo conceduntur Patribus Congregationis Doctrinæ christianæ diversæ difficultates. 42*

13*. Summarium Indulgentiarum S. Mariæ della Rotonda concessarum. 43*

14*. Breve Benedicti XIV. d. d. 18. Martii 1743, quo conceduntur Patribus Piorum Operariorum facultates Congregationis S. Familiæ. 54*

15*. Rescriptum Pontificium d. d. 13. Julii 1745, quo Patribus Piorum Operariorum conceduntur variæ facultates circa benedictionem Rosariorum, commutationem Officii in Missionibus, et Altare privilegiatum. 59*

16*. Breve Benedicti XIV. *Quemadmodum Presbyteri* d. d. 15. Julii 1749, quo Societati Jesu conceduntur variæ facultates circa Oratoria domestica. 60*

17*. Privilegiorum confirmatio Clericis Regularibus Ministrantibus Infirmis concessorum a Clemente XIII. d. d. 24. Sept. 1764. 63*

18*. Bulla Clementis XIV. *Supremi Apostolatus* d. d. 16. Nov. 1769, quo Congregatio Clericorum discalceatorum Passionis D. N. J. C. approbatur, eidemque diversæ facultates conceduntur. 64*

19*. Rescriptum Pontificium d. d. 21. Sept. 1771 pro Passionistis circa Exemptionem a jurisdictione Episcoporum. 78*

pag.
20*. Privilegia *vivæ vocis oraculo* Passionistis concessa et confirmata Rescripto Pontificio d. d. 27. Maji 1789. 80*
21*. Constitutio Pii VI. *Inter multiplices* d. d. 14. Dec. 1792 pro Patribus Piorum Operariorum. 83*
22*. Rescriptum Pontificium d. d. 3. Junii 1808, quo Patribus Doctrinæ christianæ facultas conceditur, Novitias promovendi ad Ordines minores. 85*
23*. Breve Pii VII. d. d. 28. Junii 1808, quo conceditur Patribus Doctrinæ christianæ facultas, ut eorum Clerici Ordines accipere possint a quocumque Episcopo. 86*
24*. Breve Leonis XII. *Plura inter* d. d. 11. Junii 1826, quo Societati Jesu plura privilegia conceduntur. 89*
25*. Rescriptum Pontificium d. d. 27. Maji 1852, quo Patribus Congregationis Missionum facultas conceditur, ut bis in hebdomada etiam in duplicibus Missam de Requie cantare possint. 97*
26*. Indultum Pontificium quoad electionem confessarii Patribus Capuccinis itinerantibus a Pio IX. die 27. Sept. 1852 concessum. 98*
27*. Rescriptum Pontificium d. d. 3. Maji 1857, quo Patribus Congregationis Missionis facultas conceditur, ut Matutinum quotidie hora secunda post meridiem incipere possint absque limitatione. 99*
28*. Breve Pii IX. d. d. 13. Maji 1859, quo Patribus Congregationis Missionis facultas conceditur, ut eorum Clerici Ordines extra tempora recipere possint. 100*
29*. Rescriptum Pontificium d. d. 3. April. 1862, quo Directori Archisodalitati S. Familiæ concessio tribuitur, in eodem loco plures Sodalitates erigendi cum licentia Ordinarii. 101*
30*. Rescriptum S. C. Indulg. d. d. 18. Aug. 1868 circa Indulgentias in Ecclesiis Societatis Jesu lucrandas. 102*
31*. Responsum S. Officii d. d. 20. Dec. 1871 circa jejunium in Quadragesima a Regularibus observandum. 106*
32*. Rescriptum Pontificium d. d. 20. Julii 1884, quo omnes receptiones ad sodalitatem vel unionem Scapularis cujuscumque, invalidæ ex aliquo defectu, benigne sanantur. 106*
33*. Breve Leonis XIII. d. d. 13. Julii 1886, quo omnia privilegia Societatis Jesu confirmantur. 107*
34*. Rescriptum Pontificium d. d. 7. April. 1894, quo omnes Stationes Viæ Crucis invalide erectæ generaliter sanantur. 109*
35*. Indulgentiæ Confraternitati Ss. Rosarii concessæ die 29. Augusti 1899. 110*

Index alphabetico-analyticus.

Citantur primo pars, deinde numeri Documentorum, denique pagina. Adduntur etiam aliqua privilegia, quæ quidem in Documentis allatis non inveniuntur, sed ex certis fontibus desumuntur.

A.

Absolutio.

Facultas hæreticos occultos tempore Missionum absolvendi primo ad triennium concessa est. p. I. Doc. 8 pag. 11.
— diversæ facultates in actu Missionis ad biennium a S. Pœnitentiaria concessæ. p. I. Doc. 9 pag. 12.
— a casibus reservatis in Bulla: *In Cœna Domini.* p. I. Doc. 31 pag. 31 *et* p. I. Doc. 42 pag. 52; porro etiam a I° ejusdem Bullæ. p. I. Doc. 89 pag. 119 *et* p. II. Doc. 20* pag. 80*.
— Nostri Confessarii, ab Ordinario approbati, habent facultatem fideles absolvendi a peccatis, et a censuris Summo Pontifici reservatis, exceptis iis, qui continentur in Bulla Cœnæ Domini, ratione Communicationis cum Congregatione Oratorii S. Philippi Nerei p. II. Doc. 10* pag. 34* et cum Societate Jesu p. II. Doc. 24* pag. 91*.[1]
— a Censura contracta ob Simoniam *scienter*, et ab irregularitate violatione censurarum contracta, ad annum tantum p. I. Doc. 49 pag. 63.
— ex Folio S. Pœnitentiariæ ad triennium. p. I. Doc. 62 pag. 78; prorogatur ad triennium. p. I. Doc. 67 pag. 83; deinde ad quinquennium. p. I. Doc. 91 pag. 122; aliæ prorogationes. p. I. Doc. 175 pag. 255; p. I. Doc. 217 pag. 309; p. I. Doc. 202 pag. 333; p. I. Doc. 255 pag. 369; restringitur ad triennium. p. I. Doc. 268 pag. 392; extenditur iterum ad quinquennium. p. I. Doc. 292 pag. 437; p. I. Doc. 316 pag. 506; p. I. Doc. 346 pag. 547; p. I. Doc. 375 pag. 592.
— hæc facultas extenditur ad utramque Siciliam. p. I. Doc. 255 pag. 369.
— facultas absolvendi catholicos, qui publice hæresim protulerunt vel publice dogmatizaverunt, ad annum tantum. p. I. Doc. 268 pag. 392; et prorogationes. *Ibid.*

[1] Hoc tamen privilegium revocatum fuit quoad *Censuras* per Constit. Pii IX. *Apostolicæ Sedis* IV. Idus Oct. 1869 §§. *A quibus* et *Ceterum*. Eadem tamen Constitutione art. 2. ser. 2. excipitur facultas absolvendi *ex jure* vel *privilegio*, violentas manus, suadente diabolo, injicientes in Clericos vel utriusque sexus monachos. Quare hoc privilegium, quod antea habuimus, adhuc perseverat: sed eadem facultas etiam ex Num. I Folii S. Pœnitentiariæ nobis concessa est. p. I. Doc. 346 pag. 549.

— declaratio S. Pœnitentiariæ quoad facultatem concessam absolvendi ab hæresibus. p. I. Doc. 174 pag. 254.
— alia declaratio quoad verba: *ultra Montes in Germania* in Folio S. Pœnitentiariæ exsistentia. p. I. Doc. 176 pag. 260.
— alia declaratio ejusdem S. Pœnitentiariæ quoad Num. XII et XIII in Folio contentos. p. I. Doc. 347 pag. 553.
— alia declaratio circa modum utendi facultate absolvendi Carbonarios. p. I. Doc. 86 pag. 117. — Vide p. I. Doc. 346 pag. 551. VII.
— facultas absolvendi Sectarios P. Rectori Majori conceditur. p. I. Doc. 70 pag. 86 ad 3.
— facultas absolvendi eos, qui rebellioni et invasioni Ditionis Pontificiæ cooperati sunt, ad annum conceditur. p. I. Doc. 293 pag. 438; prorogationes. *Ibid.* pag. 440.
— item Milites et Officiales civiles, qui gubernio italico illicitum præstiterunt juramentum; ad annum tantum. p. I. Doc. 294 pag. 442; prorogationes. p. I. Doc. 374 pag. 591 et p. I. Doc. 380 pag. 601.
— facultas absolvendi publice hæreticos et publice dogmatizantes Rmo P. Vicario Generali, durante munere, tribuitur. p. I. Doc. 372 pag. 588.
— absolvendi quoscumque a casibus hæresis et aliis contra fidem et consequentibus censuris quibuscumque[1]) facultas Patribus Societatis Jesu conceditur. p. II. Doc. 2* pag. 8*; simile privilegium in actu Missionis et Exercitiorum Passionistis concessum est; sed pœnitentes publice non habeantur pro hæreticis, ac prævia abjuratione in manibus Confessarii secreto facienda. p. II. Doc. 20* pag. 82*.

Abstinentia.

Vide *Jejunium.*

Acceptatio mortis.

Vide *Indulgentia.*

Adscriptio

ad tertium Ordinem S. Francisci una cum facultate ad professionem ejusdem admittendi, Superioribus tantum conceditur. p. I. Doc. 204 pag. 293. — Vide p. I. Doc. 37 pag. 44.

Ædificia.

Congregatio nostra habet facultatem ædificandi ubique locorum et recipiendi Collegia, Domus, Ecclesias et Oratoria de sola

---

[1]) Huic privilegio, quantum attinet ad facultatem absolvendi a censuris latæ sententiæ jure communi Summo Pontifici reservatis, per Constit. Pii IX. *Apostolicæ Sedis* derogatum est; habemus tamen per Rescriptum S. Pœnitentiariæ Num. III. p. I. Doc. 346 pag. 549.

Ordinariorum licentia, ex communicatione cum Doctrinariis et Passionistis. p. II. Doc. 11* pag. 37* et p. II. Doc. 18* pag. 68*.
— atque de licentia S. Sedis Apostolicæ, saltem in Missionibus S. Congregationi de Propaganda Fide subjectis, uti patet ex Constitutione Leonis PP. XIII. *Romanos Pontifices* §§. *De hoc* et *Quum res* pro Anglia et Scotia. p. I. Doc. 307 pag. 477 et pag. 488; quod extensum est per Decretum S. Congregationis de Propaganda Fide diei 9. Jan. 1886 ad Indiam aliasque Missionum regiones.
— Nova Collegia, novasque Ecclesias, ubi requisita ac recepta fuerint, exstruere et instruere potest nostra Congregatio ex communicatione cum Doctrinariis. p. II. Doc. 11* pag. 37*.
— Monasteria et Ecclesias aliorum Ordinum a respectivo Episcopo libere oblata acceptare et retinere possunt Patres in Germania ad nutum S. Sedis. p. I. Doc. 93 pag. 126.

Ætas.

Diaconi nostri ad Presbyteratum promovendi super defectu unius anni ab Episcopo loci dispensari possunt. p. I. Doc. 223 pag. 316.

Affinitas.

Ex Folio S. Pœnitentiariæ Num. XII Patres dispensare possunt super occultis impedimentis primi necnon primi et secundi ac secundi tantum gradus affinitatis provenientis ex illicita copula, quando agatur de *matrimonio* cum dicto impedimento *jam contracto*. p. I. Doc. 346 pag. 552. — Vide p. I. Doc. 347 pag. 553.

Aggregatio ab aliis Ordinibus concessa

— ab Ordine Eremitarum S. Augustini. p. I. Doc. 7 pag. 9 et p. I. Doc. 206 pag. 295.
— ab Ordine B. M. V. de Monte Carmelo. p. I. Doc. 24 pag. 26.
— a Tertio Ordine S. Francisci. p. I. Doc. 37 pag. 44.
— ab Ordine Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ p. I. Doc. 136 pag. 189.
— a Congregatione Oblatorum B. M. V. p. I. Doc. 188 pag. 273.
— a Tertio Ordine S. Francisci Regularis Observantiæ. pars I. Doc. 199 pag. 288.
— ab Ordine Minimorum S. Francisci de Paula. p. I. Doc. 201 pag. 290.
— ab Ordine S. Joannis de Deo. p. I. Doc. 229 pag. 327.
— Aggregationum formula Confraternitatum saltem in substantialibus concordare debet cum illa a Clemente VIII. præscripta. p. I. Doc. 219 pag. 311.
— a Litteris Aggregationum separatim dari potest expositio capitum Clementis VIII. p. I. Doc. 241 pag. 350.

S. Alfonsus Maria Ep. Conf. et Eccl. Doct.

Officium proprium cum Missa *Beati* Alfonsi approbatur. p. I. Doc. 72 pag. 88.
— Officium et Missa de Communi Conf. Pont. sub ritu semiduplici utrique Clero in Regno Neapolitano conceditur. p. I. Doc. 73 pag. 90.
— nostræ Congregationi sub ritu duplici majori conceditur. p. I. Doc. 81 pag. 97.
— In ejusdem Beati Missa *Credo* recitari conceditur. p. I. Doc. 87 pag. 118.
— Post Canonizationem ejusdem festum ad ritum duplicem 1. classis cum Octava elevatur. p. I. Doc. 121 pag. 172.
— Quoad celebrandam solemnitatem Canonizationis. p. I. Doc. 122 pag. 173 ad 2.
— Ejusdem Officium sub ritu duplici pro universa Ecclesia præscribitur. p. I. Doc. 123 pag. 174.
— In ejusdem festo et infra Octavam Indulgentia plenaria in nostris Ecclesiis semel tantum lucrari potest. p. I. Doc. 124 pag. 176. et p. I. Doc. 126 pag. 177.
— inter Patronos minus principales Neapolitanos inseritur. p. I. Doc. 125 pag. 176.
— novum Officium cum Missa ad universam Congregationem extenditur. p. I. Doc. 189 pag. 274.
— ejus Commemoratio in Suffragiis fieri debet; non vero SS. Redemptoris. p. I. Doc. 166 pag. 247 ad 1.
— decoratur per decretum Urbis et Orbis titulo Ecclesiæ Doctoris, cum immutationibus in Officio et Missa. p. I. Doc. 258 pag. 374.
— occasione triduanæ festivitatis hujus dignitatis Missa propria ejusdem et Indulgentiæ conceduntur. p. I. Doc. 259 pag. 377.
— additio ad Lectionem VI. Officii ejusdem et ad elogium Martyrologii præscribitur. p. I. Doc. 260 pag. 380.
— ejusdem Officium votivum singulis feriis tertiis conceditur, excepta Roma, ubi ejus loco Officium votivum Ss. Ap. Petri et Pauli recitandum est. p. I. Doc. 317 pag. 507.
— ejusdem exuviæ Nuceriæ Paganorum exsistentes potestati et protectioni S. Sedis Apostolicæ subjiciuntur. p. I. Doc. 319 pag. 509.
— Visitantibus easdem Indulgentia plenaria semel in anno, et qualibet anni die 300 dierum conceditur. p. I. Doc. 382 pag. 604.
— occasione celebrandi Centenarii ejusdem mortis Missa propria et Indulgentiæ nostris Ecclesiis et Oratoriis conceduntur. p. I. Doc. 335 pag. 533.
— S. Alfonso ejusque Missionariis Neapolitanis Indulgentiæ et gratiæ (non autem facultates) Patrum in Statu Pontificio exsistentium conceduntur. p. I. Doc. 34 pag. 37.

Alimenta.

Dimissi aut ejecti e Congregatione nullum jus habent ad alimenta. p. I. Doc. 106 pag. 141.

Altare.

Altaria erigi possunt in domibus privatis, ubi Missionarii nostri tempore Missionis habitant, ad celebrandum ibidem Missæ sacrificium; unum scil. altare pro qualibet domo, certioratis respectivis locorum Ordinariis, ceterisque servatis servandis. p. I. Doc. 17 pag. 21.

— Sed clausula „de certioriandis Episcopis“ vi communicationis cum Societate Jesu observari non debet. Nam Gregorius XIII. Br. *Usum Altaris* diei 1. Oct. 1579 hanc facultatem concessit Jesuitis sine præfata clausula: „ut *inter Missiones* quæ a Superioribus fiunt, Presbyteri nostri, servata alias forma concessionis Pauli III. (scil. cum debita reverentia et honore) Missæ sacrificium licite valeant celebrare super hujusmodi altari ubique gentium, etiam in castris militum; modo loca, etsi communia et profana, tuta et honesta sint, et Generalis aut per eum Provinciales Præpositi, eo tunc utendum fore judicaverint. Itidemque possint ibi Presbyteri ipsi SS. Eucharistiæ Sacramentum ministrare fidelibus ad illud sumendum debite præparatis.“ Vide *Oratoria*.

— Ab Altari sine speciali Indulto S. Sedis removeri nequit Imago Sancti, cujus nomini Altare dedicatum fuit. S. Rit. C. Decr. authent. num. 2752 ad 5 et 2762.

— Altaris portatilis usus pro infirmis a Benedicto XIII. Brevi d. d. 9. Dec. 1729 Piis Operariis concessus est hac conditione, ut *non ipsi infirmi,* sed alii Sacerdotes in eorum cubiculis Missam celebrent, et ut hoc non nisi propter morbum diuturniorem, et non paucos tantum dies durantem fiat. („Prego pertanto li RR. PP. Rettori delle case, scribit S. Alfonsus in Litteris d. d. 4. Aprilis 1770, a servirsi di tal privilegio con molta cautela, e che le stanze di quegli Infermi, dove avrà da eriggere l'Altare, siano luoghi decenti al sacrifizio.“)

Altare privilegiatum.

Altare privilegiatum quotidianum nostræ Congregationi in perpetuum concessum est. p. I. Doc. 16 pag. 20. — *Vide* p. I. Doc. 31 pag. 32 et p. I. Doc. 57 pag. 73.

— Pii Operarii acceperunt facultatem Altaris privilegiati, in quocumque celebrant Missam. p. II. Doc. 15* pag. 59*.

— In Ecclesiis Doctrinariorum Altare majus semper est privilegiatum. p. II. Doc. 11* pag. 38*.

— Altare unum privilegiatum quotidianum in Ecclesiis Congregationi Sacræ Familiæ in perpetuum conceditur. p. II. Doc. 14* pag. 57*.
— In Ecclesiis Societatis Jesu unum altare privilegiatum pro quovis Sacerdote, sive regulari sive sæculari, dummodo nullum adsit, per uniuscujusque Domus, sive Collegii aut Tirocinii, Seminariique Rectorem designandum, et aliud alteri, quoties ita opportunum judicaverit, subrogandum, concessum est. p. II. Doc. 16* pag. 62*.
— Passionisti habent facultatem personalem Altaris privilegiati quater in hebdomada. p. II. Doc. 20* pag. 81* ad 4.

Ss. Angeli Custodes.

Eorum festum pro Austria celebrandum est ex speciali gratia Dominica I. Septembris sub ritu duplici 2. classis sine Octava. p. I. Doc. 120 pag. 169 ad 2.

Appellatio.

„Fas est Regularibus appellare *in devolutivo* tantum, quoad interpretationem decretorum, quæ de jure communi, sive ordinario sive delegato, Regulares etiam afficiunt; quoad vero interpretationem aliorum decretorum, etiam *in suspensivo*.“ Ad primam classem pertinent ea decreta, „quæ ad curam animarum et Sacramentorum administrationem referuntur, ceterisque in rebus, in quibus eos Episcoporum jurisdictioni subesse canonica præcipiunt instituta.“ p. I. Doc. 307 pag. 482. §. *Proxima est.*

S. Augustinus Ep. Conf. Doct.

Vide *Festa Sanctorum.*

Auxilium Christianorum B. M. V.

Vide *Festa B. M. V.*

B.

S. Bartholomæus Apostolus.

Vide *Festa Sanctorum.*

Benedictio.

Facultas benedicendi cruces, numismata, coronas, rosaria et crucifixos cum applicatione Indulgentiarum ad numerum per Superiores determinatum tam tempore Missionum et Exercitiorum quam extra eadem in perpetuum concessa est. p. I. Doc. 31 pag. 31 et p. I. Doc. 42 pag. 52.
— Eamdem facultatem acceperunt Pii Operarii sed tantum tempore Missionis; at cum alia facultate applicandi rosariis Indulgentias in articulo mortis et S. Birgittæ. p. II. Doc. 15* pag. 59*.

— Coronas D. N. J. C. benedicendi facultas Rmo P. Generali concessa est. p. I. Doc. 183 pag. 267.
— Coronas D. N. J. C. et B. M. V. Immaculatæ Conceptionis benedicendi facultas Superioribus Provincialibus necnon Patribus ab ipsis designatis tribuitur. p. I. Doc. 224 pag. 317.
— Coronæ B. M. V. Immaculatæ Conceptionis in actu Missionis ad septennium. p. I. Doc. 194 pag. 282 et item ad septennium extra Missiones benedici potuerunt. p. I. Doc. 197 pag. 285.
— Coronas VII Dolorum B. M. V. benedicendi facultas Rmo P. Generali conceditur ad decennium, cum facultate subdelegandi. p. I. Doc. 384 pag. 607.
— Coronas, Rosas et Candelas facultatem habent omnes Patres ad audiendas confessiones approbati omni tempore, ubique terrarum, (locis dumtaxat exemptis, ubi sunt domus Prædicatorum) sive intra sive extra domus Congregationis Ss. Redemptoris reperiantur. p. I. Doc. 378 pag. 598.
— Formula Benedictionis specialis Numismatum B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alfonsi approbatur. p. I. Doc. 281 p. 419.
— Facultas benedicendi cruces, coronas, numismata Moderatori et Directoribus Archiconfraternitatis B. M. V. de Perpetuo Succursu ad decennium conceditur. p. I. Doc. 299 pag. 459; ejusdem prorogatio. p. I. Doc. 328 pag. 522.
— Missionarii nostræ Congregationis in fine vel decursu sacrarum Missionum quæ ab ipsis peraguntur, benedicere et erigere possunt secus vias Cruces, et applicare diversas Indulgentias. Vide *Indulgentia.*
— Formula Benedictionis pro præfatis Crucibus Missionum a S. R. C. approbata. p. I. Doc. 231 pag. 330.
— Benedictio chordæ Tertii Ordinis S. Francisci. p. I. Doc. 204 pag. 294.
— Benedictio Cinguli B. M. V. de Consolatione, S. Augustini et S. Monicæ. p. I. Doc. 205 pag. 294.
— S. Thomæ Aquinatis. p. I. Doc. 26 pag. 28 et p. I. Doc. 200 pag. 290 ac p. I. Doc. 210 pag. 302.
— S. Francisci de Paula. p. I. Doc. 201 pag. 291.
— Præposito, Vicario Generali, Provincialibus, ac Rectoribus Congregationis Doctrinæ Christianæ in illis Collegiis seu domibus, in quibus Superiores majores non adsunt, facultas tribuitur benedicendi quæcumque vasa, vestimenta, paramenta et ornamenta ecclesiastica, aliaque ad divinum cultum pro servitio Ecclesiarum ejusdem Congregationis dumtaxat necessaria et pertinentia, exceptis tamen iis, in quibus sacra unctio adhibenda erit. p. II. Doc. 11* pag. 38*. — Eamdem facultatem dedit Leo X. Bulla *Religionis honestas* d. d. 3. Febr. 1514 Minoribus. Ap. Rod. Bull. 6.

Vide *Crux, Indulgentia, Rosarium, Scapulare, Stationes Viæ Crucis.*

Benedictio in articulo mortis impertienda.

Nostri Patres facultate Pontificia potiuntur omnibus Christifidelibus in articulo mortis constitutis plenariam indulgentiam elargiendi, dummodo formulam a Benedicto XIV. Constit. *Pia Mater* præscriptam adhibeant. Pius VI. die 23. April. 1784 hanc facultatem concessit Piis Operariis. (Comp. Facult. P. II. cap. XIII. n. 14.) — Per Breve autem Apostolicum *Quo universi* d. d. 7. Julii 1882 omnes aliæ formulæ v. gr. Scapularium etc. abolitæ sunt.

— Nostri Patres sibi eligere possunt Crucifixum ex metallo confectum, qui semel electus, nisi in eventu amissionis, mutari nequit, quocum benedictionem cum Indulgentia plenaria in articulo mortis dare possunt, quando ad assistentiam moribundis vocantur in iis locis, in quibus non sunt Clerici Regulares Infirmis ministrantes. p. II. Doc. 12* pag. 43* ad III.

Benedictio Papalis.

In fine Missionum et Exercitiorum a nostris Missionariis Benedictio Papalis dari potest cum Crucifixo, cum Indulgentia plenaria. p. I. Doc. 5 pag. 7 et p. II. Doc. 11* pag. 39* ac p. II. Doc. 12* pag. 42*.

— Formula hujus Benedictionis in fine Missionis. p. I. Doc. 231 pag. 332 ad II.

— Hæc facultas a Missionariis delegari potest digniori de Clero sæculari præsenti. Ex Rescriptis Pii IX. d. d. 19. Jan. 1851 et 4. Maji 1851 pro Jesuitis. (Comp. Privileg. n. 72.)

S. Birgitta.

Superiores subditis suis ad certum numerum communicare possunt facultatem applicandi Indulgentiam plenariam coronis, rosariis et numismatibus in articulo mortis et Indulgentias S. Birgittæ. p. II. Doc. 15* pag. 59*.

Bona.

Vicario Generali Congregationis Transalpinæ facultas concessa est ad quinquennium de Bonis immobilibus disponendi. p. I. Doc. 138 pag. 191.

— Decretum S. Congregationis Negotiis ecclesiasticis extraordinariis propositæ circa Bona acquirenda, retinenda et administranda Religiosorum in Belgia exsistentium. p. I. Doc. 291 pag. 436.

Vide *Ædificia.*

S. Bonifacius Ep. et Mart.

Ejusdem Officium proprium cum Missa nostræ Congregationi conceditur. p. I. Doc. 172 pag. 252.

Vide *Festa Sanctorum.*

Bono Consilio (de) B. M. V.

Vide *Festa B. M. V.*

S. Bonus Latro.

Vide *Festa Sanctorum.*

Breviarium.

Superiores pro tempore exsistentes dispensare possunt cum quibusvis Clericis et Sociis in præveniendo vel postponendo, uniendo vel decidendo, in communi vel speciali Horas canonicas. Clemens VII. Br. *Dudum pro parte.* die 7. Martii 1533 pro Theatinis § 2.

— Officium divinum anteponendi vel postponendi facultatem Julius III. pro Jesuitis extendit et ampliavit, ad hoc nempe, „ut justis causis . . . . celebrationi Missæ libere et absque scrupulo conscientiæ" postponatur, onerata conscientia Superiorum in hac re. p. II. Doc. 2* pag. 9*; Leo XII. facultatem eisdem dedit, ut si æquum est, horæ matutinæ, peracto sacrificio, recitentur. p. II. Doc. 24* pag. 92*.

— A Pio IX. nobis concessum est ad quinquennium, ut Matutinum cum Laudibus diei sequentis recitari posset duabus horis post meridiem, *accedente justa et rationabili causa.* p. I. Doc. 178 pag. 261. Prorogationes: p. I. Doc. 220 pag. 313; p. I. Doc. 233 pag. 334; p. I. Doc. 257 pag. 373; p. I. Doc. 271 pag. 396; p. I. Doc. 308 pag. 497; p. I. Doc. 327 pag. 521 et p. I. Doc. 354 pag. 563.

— Sed Patres Congregationis Missionum facultatem acceperunt, Matutinum cum Laudibus sequentis diei recitandi hora secunda post meridiem, *absque ulla limitatione.* p. II. Doc. 27* pag. 99*.

— Quoad Officii divini commutationem in actu Missionis, Exercitiorum, in itinere etc. Vide *Commutatio.*

— Sacerdotes, qui sub nostra directione Exercitia peragunt, et in communi Horas canonicas recitant, Kalendario nostro se conformare possunt. p. I. Doc. 361 pag. 570.

Vide *Officium Festa.*

C.

S. Cajetanus Conf.

Vide *Festa Sanctorum.*

S. Calogerus Conf.

Vide *Festa Sanctorum.*

S. Camillus de Lellis Conf.

Vide *Festa Sanctorum.*

Capitum generale.

Diversæ dispensationes pro eodem celebrando conceduntur. p. I. Doc. 370 pag. 585.

— Rm̃o P. Generali facultas conceditur idem indicandi. p. I. Doc. 371 pag. 587.

Cappella.

Vide *Oratorium.*

In Cappella Lauretana domus Mauternensis festum Translationis Almæ Domus Lauretanæ sub ritu duplici 1. classis celebrari non licet. p. I. Doc. 120 pag. 171 ad 10.

Casus conscientiæ.

In regionibus, in quibus jus tantum commune viget, Regulares, nisi sint Parochi, nullatenus cogi possunt ad interessendum lectioni seu conferentiæ casuum conscientiæ. „Permissum non est Episcopo concedenti Sacerdotibus Regularibus facultatem audiendi confessiones sæcularium, injungere, ut intersint congregationibus casuum conscientiæ.“ S. C. Concilii die 12. Mart. 1718 in Æquipendii.

In Anglia autem, et ubi viget Constit. Leonis XIII. *Romanos Pontifices* „omnes Missionum Rectores Cleri collationibus adesse ex officio debent, iisdemque interesse tenentur Vicarii quoque, aliique Religiosi viri Missionariis facultatibus concedi solitis instructi, qui hospitia parvasque Missionum Domus incolunt.“ p. I. Doc. 307 pag. 481. § *Præcipuam* in fine.

Casuum reservatio.

Vide *Absolutio.*

Censuræ.

Omnes sententiæ excommunicationis, suspensionis et interdicti, quas, contra nostra privilegia, Ordinarii vel alii quicumque in nos et loca nostra, vel in alias personas occasione nostri, ferre attentaverint, sine mandato S. Sedis, ipso facto sunt irritæ quoad nos; quoad alios vero occasione nostri, irritandæ. Paulus III. Constit. *Licet debitum* d. d. 18. Oct. 1549 pro Societate Jesu. — Sed tres sequentes casus excipiuntur: 1° „si Regulares in alienis ecclesiis, aut quæ suorum Ordinum non sunt, absque Episcopi licentia, et in Ecclesiis suis aut suorum Ordi-

num, non petita illius benedictione, aut ipso contradicente, prædicare præsumpserint." Gregorius XV. Constit. *Inscrutabili* d. d. 5. Febr. 1622 § 6. — 2° Episcopus cum censuris procedere potest contra Religiosos exemptos, si inobedientes fuerint in confessionibus audiendis vel prædicatione verbi Dei, non quidem in vim Concilii Tridentini, sed in vim Constit. Gregorii XV. *Inscrutabili Dei providentia.* Innocentius X. Br. *Cum sicut accepimus* d. d. 14. Maji 1653 dub. IV. ser. 2. — 3° Episcopi procedere possunt censuris ecclesiasticis contra inobedientes Religiosos quoad imagines sacras inconsueto vel scandaloso modo pictas vel sculptas. Urbanus VIII. *Sacrosancta Tridentina* d. d. 15. Martii 1643 Decr. authent. S. R. C. n. 810 § 2.

— Earum absolutio. p. I. Doc. 346 pag. 549 n. I-V et pag. 551 n. VII. Vide *Absolutio.*

— Dispensatio irregularitatis ob violatam censuram. p. I. Doc. 346 pag. 553 n. XIV.

Chorda.

Benedictio Chordæ Tertii Ordinis S. Francisci conceditur. p. I. Doc. 204 pag. 294.

Cingulum.

S. Thomæ Aquinatis. p. I. Doc. 26 pag. 28 et p. I. Doc. 200 pag. 290.

— S. Francisci de Paula. p. I. Doc. 201 pag. 291.

— B. M. V. de Consolatione, S. Augustini et S. Monicæ, p. I. Doc. 205 pag. 294.

Clausura.

Congregatio Doctrinæ christianæ accepit privilegium, „ut nullus e dicta Congregatione audeat intra domos et collegia mulieres introducere sub pœna excommunicationis ipso facto incurrenda." p. II. Doc. 8* pag. 27*.

— et Passionisti: „Domos et hospitia et adnexorum hortorum septa, quæ scilicet Præpositi generalis aut Provincialis auctoritate, appositis terminis semel circumscripta fuerint, ne qua mulier unquam quocumque prætextu ingredi audeat, vel præsumat; seu in illas, et illa introduci valeant sub censuris et pœnis adversus violantes clausuram virorum regularium statutis districte inhibemus." p. II. Doc. 18* pag. 69* § 5.

— Facultas absolvendi a censuris et pœnis ecclesiasticis incursis ob violationem clausuræ regularium utriusque sexus, dummodo non fuerit commissa cum intentione ad malum finem. p. I. Doc. 346 pag. 550 n. IV.

B. Clemens M. Hofbauer.

Pro ejusdem festo Missa de Communi: *Justus ut palma* cum Orationibus propriis approbatur. p. I. Doc. 339 pag. 539.
— Pro Officio Lectiones propriæ approbantur. p. I. Doc. 344 pag. 546. .
— In Solemnitate triduana ratione Beatificationis Missa propria et Indulgentiæ conceduntur. p. I. Doc. 342 pag. 543.
— Ejusdem Missam propriam Patres in America degentes etiam in alienis Ecclesiis celebrare possunt. p. I. Doc. 345 pag. 547.

Clerici.

Nostri Clerici ad Ss. Ordines promoveri nequeunt, nisi vota perpetua emiserint. p. I. Doc. 364 pag. 576 ad II.
— Clerici professi nostri ab Ordinariis locorum ad Sacros Ordines non admittantur, nisi, præter alia a jure statuta, testimoniales litteras exhibeant, quod saltem per annum sacræ theologiæ operam dederint, si agatur de Subdiaconatu, ad minus per biennium si de Diaconatu, et quoad presbyteratum saltem per triennium, præmisso tamen regulari aliorum studiorum curriculo. p. I. Doc. 364 pag. 578 ad VI.
Vide *Ordines sacri*.

Cœmeteria.

Vide *Ecclesia*.

Collegia.

In singulis Collegiis erigendis requiritur licentia Ordinarii loci, ut dictum est sub verbo: *Ædificia*. Sed Leo XIII. in Constitutione *Romanos Pontifices* d. d. 8. Maji 1881 §§ *Quum res* et *Fieri solet* dicit: „Communis hodie sententia est, cui favet passim rerum judicatarum auctoritas, non licere Regularibus, *tam intra, quam extra Italiam* nova Monasteria, aut Conventus, sive Collegia *fundare*, sola Episcopi venia impetrata, sed indultam quoque a Sede Apostolica facultatem requiri.“ Deinde propria auctoritate et pro illis regionibus pro quibus lata est Constitutio, declarat: „Sodalibus Religiosis novas sibi sedes constituere, erigendo novas ecclesias, aperiendove Cœnobia, Collegia, scholas, nisi obtenta prius expressa licentia Ordinarii loci et Sedis Apostolicæ, non licere.“ .... „Religiosis Sodalibus non licere ea quæ instituta sunt, in alios usus convertere, absque expressa licentia Sedis Apostolicæ et Ordinarii loci, nisi agatur de conversione, quæ, salvis fundationis legibus, referatur dumtaxat ad internum regimen et disciplinam regularem.“ p. I. Doc. 307 pag. 489 et 490.
Nova Collegia, novasque Ecclesias, ubi requisita ac recepta fuerint, *exstruere* et *instruere* potest Congregatio Doctrinæ christianæ. p. II. Doc. 11* pag. 37*. Vide *Ædificia*.

Commemoratio.

Commemoratio omnium Ss. Apostolorum die 29. Junii, et omnium Ss. Martyrum die 26. Decembris tam in Officio quam in Missa addi licet. p. I. Doc. 256 pag. 371.

Commemoratio OO. SS. Summorum Pontificum; vide *Festa Sanctorum.*

— S. Alfonsi Commemoratio fieri debet in Suffragiis; non vero SSmi Redemptoris. p. I. Doc. 166 pag. 247 ad 1.

Communicatio privilegiorum.

Habemus Communicationem:

1. cum Piis Operariis et Doctrinariis. p. I. Doc. 8 pag. 11. Vide p. II. Doc. 21* pag. 83*; confirmatur hæc Communicatio. p. I. Doc. 10 pag. 14.
2. extenditur etiam ad Passionistas. p. I. Doc. 31 pag. 31. Vide p. II. Doc. 18* pag. 64*; confirmatur. p. I. Doc. 41 pag. 50 et p. I. Doc. 42 pag. 51 ac p. I. Doc. 56 pag. 69.
3. extenditur a Pio VII. ad alias similes Congregationes Clericorum seu Regularium seu Sæcularium. p. I. Doc. 57 pag. 73.
4. itaque habemus Communicationem cum Theatinis, qui ipsi communicant cum Canonicis Regularibus Lateranensibus. p. II. Doc. 1* pag. 3* ad I; cum Cisterciensium et Cluniacensium Monachis, et aliorum tam Mendicantium quam non Mendicantium Ordinum Fratribus. *Ibid.* pag. 4* ad II; cum Societate Jesu. *Ibid.* pag. 5* ad III; cum quibusvis Religionibus, Congregationibus et Ordinibus, quocumque nomine nuncupentur, etiam Mendicantium, ac tam virorum quam mulierum eorumque monasteriis, domibus aliisque piis locis. *Ibid.* pag. 6* ad IV.
5. cum Congregatione regularis observantiæ S. Bernardi Regnorum Hispaniæ. p. II. Doc. 6* pag. 19*.
6. cum Congregatione Clericorum S. Pauli (Barnabitarum) p. II. Doc. 7* pag. 23*.
7. cum Congregatione Clericorum Regularium Minorum. p. II. Doc. 9* pag. 28*.
8. cum Congregatione Oratorii S. Philippi Nerii p. II. Doc. 10* pag. 30*.
9. cum Congregatione S. Familiæ. p. II. Doc. 14* pag. 54*.
10. cum Clericis Regularibus Infirmis ministrantibus. p. II. Doc. 17* pag. 63*.

— Hæc Communicatio privilegiorum extenditur etiam *ad vivæ vocis Oracula.* Julius II. enim Br. *Religionem vestram* d. d. 30. Junii 1508 pro Augustinianis § 2. dicit: „Decernimus Communicationem privilegiorum aliorum Mendicantium Ordinum ad ea etiam extendi, quæ *vivæ vocis oraculo* ab illis impetrata,

aut eis in genere donata sunt; volentes, ut quidquid alicui eorumdem, et hoc modo, aut quovis alio concessum est hactenus, aut in posterum concedetur, sive Conventualibus, sive Observantibus nuncupatis, id omne motu proprio, et certa scientia vobis sit concessum." Hæc Communicatio vivæ vocis oraculo de iis oraculis est intelligenda, quæ non sunt revocata.

— Ex sola Communicatione privilegiorum Regulares non possunt recitare Officia et Missas aliis Religiosis concessa. Decret. authent. S. R. C. n. 2034; nec in Litaniis et *Confiteor* nomen Fundatoris addere. *Ibid.* 2166 ad 2.

— Communicare possumus privilegia et facultates, nominatim usus Folii Pœnitentiariæ, quæ habemus tempore Missionis, Sacerdotibus sæcularibus Missionarios adjuvantibus, sed tantum tempore Missionis. p. I. Doc. 156 pag. 234.

— Ab omni communicatione excluduntur privilegia tam Jesuitarum quam aliorum Ordinum Mendicantium ac Congregationum regularium et sæcularium, quæ involvunt præjudicium tertii, vel sunt aliis onerosa, vel contraria Statutis propriis, aut speciali nota digna, aut quæ exclusive et privative quibusdam Ordinibus conceduntur, v. gr. erigendi Stationes Viæ Crucis, benedicendi Ss. Rosaria, Coronas Domini, S. Birgittæ, VII Dolorum B. M. V. necnon Scapularia, Chordam S. Francisci, Cingulum S. Thomæ etc., vel quæ raro conceduntur aut ad determinatum tempus, vel demum jurisdictioni ordinariæ Episcoporum sunt præjudicialia et læsiva; ideoque hæc indigent speciali et expressa concessione, non obstante, quod communicatio habeat clausulas prægnantes, ut late probat Pignatell. consult. I num. 32, 33 et 34 tom. 10, et pluribus exemplis et decretis comprobat Monacelli Formul. leg. pract. Fori ecclesiastici tom. II. Tit. XIII. form. IV. a num. 33 ad 37.

Communicatio Indulgentiarum.

Nostra Congregatio amplissimam habet Communicationem Indulgentiarum hactenus concessarum et in futurum concedendarum quibuslibet Religionibus et Congregationibus, earumque personis, domibus et ecclesiis, ex Brevi Pii VII. p. I. Doc. 56 pag. 69 et p. I. Doc. 57 pag. 71. Generalis regula de Communicatione Indulgentiarum inter Regulares hæc est, ut non intelligatur de iis, quæ ob specialem causam, in certo solum Ordine exsistentem, vel quæ ad tempus concessæ sunt; neque intelligatur de Altari privilegiato. S. C. Indulg. die 2. Martii 1748 ad 3. (Decr. auth. n. 171) et die 27. Nov. 1764 ad 1. (Decr. auth. n. 233). Intelligatur vero de Indulgentiis propter opera, quæ ex Instituto etiam aliorum Ordinum peragenda sunt, vel

peragi possunt, concessa. S. C. Indulg. die 5. Febr. 1735 ad 4. (Decr. auth. n. 107). Vide *Indulgentiæ*.

Communio.

Indulgentiæ pro Communione generali et pro frequenti Communione. Vide *Indulgentiæ*.

— Prima puerorum Communio ministerium parochiale non est. Resp. Emi Card. Præf. S. Congr. de Propag. Fide diei 15. Oct. 1888 in causa Novi Mexici S. J.

— In Compendio privilegiorum PP. Passionistarum n. 151 legitur: „Fratres ac Clerici Congregationis nostræ, urgente aliqua rationabili causa, possunt communicare intra Missam, quæ dicitur a Sacerdotibus nostris ante auroram, juxta privilegium quo fruimur. Gregorius XVI., vivæ vocis oraculo, die 14. Januarii 1833.“ Vide *Eucharistia*.

Communitas.

„In parvis Communitatibus Superiores omnino debent deputare habitualiter unum Confessarium ex Religiosis proprii Ordinis, qui facultatem habeat absolvendi a casibus et censuris in Ordine reservatis.“ S. C. Episc. et Reg. die 16. Aug. 1866 ap. Bizzarri, Collectanea ed. 1885 pag. 866.

— Numerus Religiosorum in Communitatibus requisitus; vide *Exemptio*.

Commutatio.

Vota quæcumque per fideles pro tempore emissa (ultramarinis, visitationis liminum BB. Petri et Pauli de Urbe, S. Jacobi in Compostella necnon castitatis et religionis dumtaxat exceptis) in alia pœnitentiæ vel pietatis opera commutare possunt Patres in confessionali, sed tantum in actu Missionis; ex communicatione cum Doctrinariis. p. II. Doc. 11* pag. 39*.

— Commutare possunt iidem vota quæcumque ultramarina (exceptis aliis supra allatis), ex communicatione cum Oratorianis. p. II. Doc. 10* pag. 34*.

— Eamdem facultatem habemus ex Folio Pœnitentiariæ n. IX, sed cum clausula, vota *privatim emissa*, exceptis votis quinque S. Sedi reservatis, necnon votis pœnalibus ad sese arcendum a peccatis, et voto non ludendi, ac votis in quibus agitur de præjudicio vel de jure tertii. p. I. Doc. 346 pag. 551 ad IX.

— Superiores possunt in favorem suorum subditorum, qui „in pietatis operibus, aut studio litterarum sacrarum occuparentur, seu infirmitate aut infirmorum curatione et ministerio pro tem-

pore præpedirentur", commutare totum officium canonicum in „certum Psalmorum per ipsos Superiores eis assignandum numerum, non minus septem aut sex, cum divisione, ac Orationem Dominicam septies et Symbolum Apostolicum bis". — „Graviter autem ægrotantibus indulgere poterunt, ut loco divini Officii, Orationem Dominicam semel, et Salutationem Angelicam septies in die recitent". Clemens VII. pro Theatinis Br. *Dudum pro parte* die 7. Martii 1533 § *Nos vestris.* — Jesuitarum Superioribus concessit Julius III, ut recitationem Officii pro iis, qui ob infirmitatem videbuntur excusandi, in aliud opus pium seu leviorem Orationem, durante tamen infirmitate, arbitrio suo commutare possint. p. II. Doc. 2* pag. 9*. Vide p. II. Doc. 24* pag. 92*.

— Possunt præterea Nostris in actu Missionum Superiores divinum Officium commutare in alias suo arbitrio determinandas vocales orationes. Benedictus XIV. die 13. Julii 1745 pro Piis Operariis. Vide p. II. Doc. 15* pag. 59*. Extensa fuit hæc concessio a Pio VI. etiam ad Exercitia spiritualia, Novenas, Tridua et quamlibet continuatam prædicationem; fuit directe concessa Piis Operariis a Pio IX. per Rescr. diei 13. Sept. 1846. Et Gregorius XVI. die 16. Octobris 1834 hanc facultatem etiam ad itinera Missionis extendit. Compend. Privil. pro Piis Operariis p. II. cap. 11 n. 3 et 4.

— Præpositus Generalis Societatis Jesu per Rescr. diei 19. Jan. 1851 facultatem accepit Sacerdotes designandi, qui possunt commutare obligationes Scapularis B. M. V. de Monte Carmelo, sive pro jejuniis, sive pro recitatione Officii, sive pro abstinentiis præscriptis ad Indulgentiam lucrandam, quæ dicitur Sabbatina, et deficiant Confessarii, qui privilegio gaudeant has obligationes commutandi .... in locis, ubi Conventus Carmelitarum non habebuntur. (Compend. Privileg. Soc. Jesu n. 489.)

Concilium.

Vide *Synodus.*

Conferentia casuum conscientiæ.

Vide *Casus conscientiæ.*

Confessarius.

Nostri non possunt nec licite nec valide confiteri apud Sacerdotem extraneum approbatum, sine licentia Superiorum. p. I. Doc. 377 pag. 595.

— Doctrinarii habent hanc facultatem: „Præposito et Vicario Generalibus, Superioribus Provincialibus et Rectoribus (facultatem tribuimus) aliquot ex dicta Congregatione Presbyteros viros probos, prudentes et idoneos ad audiendas Presbyterorum Cle-

ricorum, et aliarum personarum prædictæ Congregationis, domesticorum quoque familiarum et inservientium, ac Convictorum Scholarium, et in eisdem domibus vel collegiis commorantium confessiones deputandi, cum facultate eos etiam a censuris ecclesiasticis occultis tamen, et Romano Pontifici aut Sedi Apostolicæ minime reservatis in foro conscientiæ tantum absolvendi". p. II. Doc. 11* pag. 38*.

— Omnis Passionista sibi eligere potest bis in anno Confessarium, etiam exteriorem, qui eum absolvit ab omnibus casibus et censuris S. Sedi reservatis, et dispensat ab omni irregularitate et inhabilitate proveniente ex delicto, tamen occultis. p. II. Doc. 20* pag. 81*.

— „In itinere debent Nostri confiteri Socio *idoneo,* si habent"; si vero non habent, „confiteri possunt cuicumque alii idoneo et discreto Religioso vel sæculari". Ex privilegio Ord. Prædic. ab Innocentio VII. Constit. *Provenit* die 17. Oct. 1404 concesso.

— Capuccini sive in Missionibus sive iter agentes, et unum tantum habent religiosum sui Ordinis confiteri possunt apud quemlibet presbyterum sæcularem seu regularem ab Ordinario loci approbatum. p. II. Doc. 26* pag. 98*.

— Quoad facultates Confessariorum quoad absolutionem, vide *Absolutio.*

— Confessarii nostri approbati adscribere possunt fideles in Sodalitatem Ss. Rosarii et Rosaria, Rosas ac Candelas benedicere. p. I. Doc. 378 pag. 598.

Confessio.

Ad audiendum Confessiones Monialium Nostri cogi non possunt. Sixtus IV. Constit. *Dum attenta* die 1. Dec. 1476 § 88 pro Carmelitis.

Nostri Sacerdotes, quamvis in publica ecclesia confessiones audiant, superpelliceum deferre non tenentur, sed satis est, ut stolam tantum deferant. S. C. Episc. et Regul. die 25. April. 1586 pro Jesuitis. Conf. etiam decisionem S. R. C. Decr. auth. n. 2883 ad 2. n. 3158 ad 2. n. 3426 ad 4. Vide *Episcopus.*

Confraternitates.

Confraternitas sub nomine *Horæ sanctæ* in nostris domibus et hospitiis cum propriis Indulgentiis erigi potest. p. I. Doc. 119 pag. 166.

— Archisodalitiæ S. Familiæ Directori conceditur, ut in eodem loco plures sodalitates erigere possit cum licentia Ordinarii. p. II. Doc. 29* pag. 101*.

— Erectio Sodalitii Oblatorum privative ad R̃mum P. Generalem spectat. p. I. Doc. 55 pag. 67.

— Confraternitatis sub titulo *Ab Adoratione SSmi Sacramenti reparatrice gentium catholicarum* statuta pro Ecclesia S. Joachim in Urbe approbantur. p. I. Doc. 396 pag. 623.
— Pia Unio sub titulo B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alfonsi in Archisodalitatem elevatur et Rms P. Superior Generalis pro tempore Rector hujus Confraternitatis constituitur p. I. Doc. 273 pag. 399.
Vide *B. M. V. de Perpetuo Succursu.*
— In Confraternitatem Cincturatorum sub invocatione B. M. V. Consolationis, S. Augustini et S. Monicæ fideles inscribi possunt tempore Missionum. p. I. Doc. 205 pag. 294.
— In Sodalitatem Sacr. Rosarii adscribendi fideles facultatem habent omnes Patres ad confessiones approbati omni tempore, ubique terrarum, (locis dumtaxat exemptis, ubi sunt domus Prædicatorum) sive intra sive extra domus Congregationis SSmi Redemptoris reperiantur. p. I. Doc. 378 pag. 598.
— Ad tertium Ordinem S. Francisci recipiendum et ad professionem admittendum fideles utriusque sexus in sæculo degentes facultatem habent Generalis et Superiores Provinciarum, domorum et Missionum in iis locis, ubi Franciscani desunt. p. I. Doc. 204 pag. 293.
— In tertium Ordinem S. Francisci de Paula fideles utriusque sexus recipere possumus ubique locorum. p. I. Doc. 201 pag. 290.
— In Societatem Militiæ Angelicæ Christifideles Superiores locales adscribere possunt. p. I. Doc. 200 pag. 289; necnon in Confraternitatem Ss. Nominis Dei, in locis, ubi non sunt Fratres Prædicatores. p. I. Doc. 210 pag. 302.

Convictores.

Vide *Confessarius* et *Oratoria* ac *Extrema unctio.*

Cor Sacr. Jesu.

Festum Sacr. Cordis Jesu sub ritu duplici 2. classis a S. R. C. conceditur. p. I. Doc. 70 pag. 86. Vide p. I. Doc. 88 pag. 119.

Cor Puriss. B. M. V.

Festum Purissimi Cordis B. M. V. cum Officio et Missa propria conceditur vel Dominica III. post Pentecosten vel Dominica immediate post Octavam Assumptionis ejusdem B. M. V. p. I. Doc. 180 pag. 263. Vide p. I. Doc. 70 pag. 86 et p. I. Doc. 88 pag. 119.
Vide *Indulgentiæ variæ.*

Coronæ.

Vide *Benedictio. Rosarium.*

Correctio.

Facultatem omnemque jurisdictionem, quæ ad correctionem et punitionem subditorum pertinet, habent Superiores nostræ Congregationis, uti ex concessione Passionistis tributa patet: „Superiores in suis officiis plenaria gaudeant auctoritate .... personas (Congregationis) pro merito corrigendi, et emendandi, pœnitentiandi et puniendi et de loco ad locum transferendi, diœcesani loci licentia super his minime requisita". p. II. Doc. 18* pag. 70* § 6; imo ex justis causis subditos a divinis suspendere possunt, quam potestatem Superioribus Doctrinæ christianæ Benedictus XIII. in Brevi d. d. 16. Junii 1727 concessit: „Item ut Generales aut Provinciales de suorum Consiliariorum consensu libere et valide possint subditos et inobedientes et contumaces seu discolos a Divinis suspendere et resipiscentes absolvere".

Crimen.

Patres habent facultatem ex Folio Pœnitentiariæ n. XIII. dispensandi super impedimento occulto criminis, dummodo sit absque ulla machinatione et agatur de matrimonio jam contracto; monitis putatis conjugibus de necessaria secreta renovatione consensus ac injuncta gravi pœnitentia salutari et confessione sacramentali semel quolibet mense per tempus arbitrio suo statuendum. p. I. Doc. 346 pag. 552.

Cruces, Crucifixus.

Facultas benedicendi Cruces; vide *Benedictio*.

— Indulgentiæ, quæ ipsis benedictione applicantur; vide *Indulgentiæ*.

— Facultas benedicendi Cruces vel Crucifixos parvos et majores ex ligno, aurichalco vel alia solida materia confectos cum applicatione Indulgentiarum Viæ Crucis, si fideles recitant 20 *Pater, Ave* et *Gloria* ad decennium concessa est, favore tantum Infirmorum vel eorum qui in locis commorantur, ubi Stationes Crucis erectæ non inveniuntur, vel multum distant ab Ecclesiis, in quibus dictæ Stationes exsistunt. p. I. Doc. 96 pag. 129. Prorogationes: p. I. Doc. 114 pag. 162; p. I. Doc. 139 pag. 192; p. I. Doc. 245 pag. 356; p. I. Doc. 285 pag. 425; etiam favore navigantium, carceribus detentorum, in partibus infidelium morantium. p. I. Doc. 387 pag. 610.

— Indulgentiæ Viæ Crucis cum hisce Crucibus a fidelibus lucrari possunt, si præscripta 20 *Pater, Ave* et *Gloria* in communi recitant, licet una tantum persona Crucifixum manu teneat, dummodo omnes se componant cum persona, quæ tenet Crucifixum.

S. C. Indulg. die 19. Jan. 1884 pro Franciscanis. (Acta Minorum an. III pag. 20).
— Sanatio quoad omissionem renovationis facultatis has Cruces benedicendi. p. I. Doc. 388 pag. 612.
— Crux parva cum Imagine Crucifixi benedici debet formula Benedictionis Imaginum D. N. J. C. — S. R. C. Decret. auth. n. 3524 Dub. IV qu. 2.
— Facultatem habemus benedicendi Cruces cum applicatione Indulgentiarum favore nostrorum Juvenistarum, Novitiorum et Studentium, ut iidem coram ipsis Stationes Viæ Crucis facere possint, etiam in propriis cubiculis. p. I. Doc. 101 pag. 134 § *La quinta.*
— Nostri sibi eligere possunt Crucem ex metallo confectam, quæ semel electa, nisi in eventu amissionis, mutari nequit, quacum benedictio in articulo mortis dari potest, quando ad assistentiam moribundis vocantur, in iis locis ubi non sunt Clerici Regulares infirmis ministrantes. p. II. Doc. 12* pag. 43*.
— In fine Missionum et Exercitiorum a nostris Missionariis cum Crucifixo Benedictio papalis cum Indulgentia plenaria dari potest. p. I. Doc. 5 pag. 7; p. II. Doc. 11* pag. 39* et p. II. Doc. 12* pag. 42* II. — Hæc facultas a Missionariis delegari potest digniori de Clero sæculari præsenti. Ex Rescriptis Pii IX. d. d. 19. Jan. 1851 et 4. Maji 1851 pro Jesuitis. (Comp. Privileg. n. 72.)
— Formula Benedictionis cum Crucifixo in fine Missionis. p. I. Doc. 231 pag. 332.
— Signum Crucis simplex sufficit ad applicandas Indulgentias crucibus, numismatibus, rosariis etc., neque alius ritus requiritur. S. C. Indulg. die 11. April. 1840 ad 5. Decr. auth. n. 281 et 7. Jan. 1843 ad 2. Decr. auth. n. 313.

Crux Missionis.

Missionarii nostræ Congregationis in fine vel decursu Missionum quæ ab ipsis peraguntur, benedicere et erigere valent Cruces secus vias; et possunt in benedictione harum Crucium adhibere formulam a Leone XII. die 12. April. 1826 concessam, et a S. R. C. approbatam. p. I. Doc. 231 pag. 330.
— Patres Transalpini acceperunt facultatem in perpetuum Crucibus Missionum sequentes Indulgentias applicandi: Indulgentiam plenariam in die erectionis et anniversaria ipsius erectionis die, diebus festis Inventionis et Exaltationis Ss. Crucis, vel in Dominicis immediate sequentibus; et 300 dierum, quoties fideles ante eas Cruces quinque *Pater, Ave* et *Gloria* in Ss. Domini Vulnerum memoriam recitaverint. p. I. Doc. 160 pag. 238.

— Fideles, qui ante Cruces per Presbyteros C. Ss. R. domus loci in Altötting tempore eorum Missionum erigendas et benedicendas septem Ave in honorem Dolorum B. M. V. recitant, septem annorum et totidem quadragenarum in perpetuum lucrari possunt. p. I. Doc. 137 pag. 190.

— Hæc facultas extenditur ad Congregationem Transalpinam, tantum ad septennium. p. I. Doc. 154 pag. 221; hæc facultas prorogatur et extenditur ad universam Congregationem. p. I. Doc. 196 pag. 285; p. I. Doc. 230 pag. 328; p. I. Doc. 264 pag. 387; p. I. Doc. 305 pag. 471; p. I. Doc. 332 pag. 528; p. I. Doc. 373 pag. 590.

— Patres in Tyrolo exsistentes eamdem facultatem acceperunt die 24. Julii 1841 ad quinquennium; postea autem eis concessa est Indulgentia plenaria in die erectionis et ejusdem anniversaria, vel Dominica insequenti. p. I. Doc. 143 pag. 206.

— Patribus in Provincia Alsatica pro erigendis Crucibus Missionum sequentes Indulgentiæ in perpetuum concessæ sunt: Indulgentia plenaria in die et anniversaria erectionis Crucis vel in Dominica insequenti et dierum 300 quoties fideles coram Cruce 5 Pater, Ave et Gloria in honorem Vulnerum Domini recitant. p. I. Doc. 144 pag. 208.

— Circa Indulgentias decem millium annorum, quæ Patres nostri Crucibus Missionum applicare solebant, declaratio Cardinalis Præfecti S. C. Indulgentiarum Castracane. p. I. Doc. 134 pag. 187; sed hae Indulgentiæ revocatæ sunt. p. I. Doc. 391 pag. 615.

— 300 dierum omnibus, qui crucis erectioni in fine Missionis interfuerint. Leo XIII. Rescr. diei 22. Aprilis 1882 pro Jesuitis. (Comp. Privil. n. 348.)

D.

Debitum conjugale.

Vide *Dispensatio*.

Declaratio

S. C. Indulgentiæ quoad Scapulare B. M. V. de Monte Carmelo pro nostra Congregatione. p. I. Doc. 151 pag. 216.

— S. Pœnitentiariæ quoad facultatem concessam absolvendi ab hæresibus. p. I. Doc. 174 pag. 254.

— Ejusdem Congregationis de verbis: *ultra Montes in Germania* in Folio Pœnitentiariæ occurrentes. p. I. Doc. 176 pag. 260.

— S. Congregationis Episcoporum et Regularium quoad censuras latas in reos rebellionis contra Statum Pontificium, quæ prorsus sunt reservatæ Suæ Sanctitati. p. I. Doc. 215 pag. 307.

— S. Pœnitentiariæ circa modum utendi facultate absolvendi Carbonarios. p. I. Doc. 86 pag. 117. — Vide p. I. Doc. 346 pag. 551 VII.
— S. Pœnitentiariæ, qua Patres nostri quoad Num. XII. et XIII. Folii ejusdem Congregationis nova facultate non indigent. p. I. Doc. 347 pag. 553.
— Cardinalis Præfecti S. Congr. Indulgentiarum Castracane circa Indulgentias decem millium annorum, quæ crucibus Missionum applicari solent. p. I. Doc. 134 pag. 187; sed hæ Indulgentiæ revocatæ sunt. p. I. Doc. 391 pag. 615.
— S. Congregationis super Statu Regularium ad Decreta circa admissionem Novitiorum ad habitum et professionem. p. I. Doc. 155 pag. 222.
— Cardinalis Præfecti S. Congr. Rituum circa modum recitandi Officia Mysteriorum et Instrumentorum Passionis Domini. p. I. Doc. 302 pag. 463.

Dedicatio Ecclesiæ.

Vide *Festa Domini.*

Defuncti.

Vide *Exsequiæ.*

Diaconus.

Vide *Ætas. Ordines sacri.*

Dimissio.

A Superiore Generali subjecti, etiam post susceptos Ordines ad titulum mensæ communis, justis gravibusque causis (de quibus tamen Superiores non tenentur dimisso rationem reddere), dimitti possunt juxta Congregationis Constitutiones, et Congregatio non obligatur ad alimenta quibuscumque dimissis, etiam Sacerdotibus, subministranda. p. I. Doc. 106 pag. 141.
— Superior Generalis potest dispensando dimittere ad titulum mensæ communis Ordinatos, qui ob sua demerita notabilia seu propter incorrigibilitatem judicio ejusdem id promeruerint, etiamsi dimitti non petant, sive nolint, quamvis non constet, eos aliunde habere, unde commode sustententur; cum hoc tamen, ut ita dimissi ab eorumdem Ordinum exercitio tamdiu suspensi remaneant, donec illorum Ordinario constiterit eis de redditibus ad congruam sustentationem sufficientibus provisum fuisse. p. II. Doc. 11* pag. 41*. Vide p. II. Doc. 18* pag. 72* et 73*.
— Quod attinet dimissionem, forma judiciaria adhibenda non est, uti ex nostris Constitutionibus et ex communicatione cum Passionistis patet: „nolumus rigidiores causarum et criminum quæstiones, prout in judiciis ordinariis fieri solet, institui aut ullum confici formalem processum, sed sola facti veritate in-

specta, habitaque ratione personarum, locorum, temporis aliorumque adjunctorum, ex quibus culparum et vitiorum gravitas æstimari solet, quidquid in Domino expediri visum fuerit ad formam præmissarum regularum et constitutionum, omni appellatione et recursu postpositis, judicari ac decerni. p. II. Doc. 18* pag. 72*.

— Hoc privilegium Decreto S. C. Episcoporum et Regularium *Auctis admodum* revocatum est, ita ut nemo in Ordinibus majoribus constitutus etiam in Institutis votorum simplicium dimitti possit absque formali processu. p. I. Doc. 364 pag. 577. Sed ex certa scientia nobis notum est, Præpositum Generalem Societatis Jesu vivæ vocis oraculo a forma judiciaria in dimittendis subjectis per Leonem XIII. dispensatum esse; quare ex communicatione cum Jesuitis etiam Noster Rmus P. Generalis hoc privilegium adhibere potest.

— Dimissi vel expulsi in sacris Ordinibus constituti perpetuo suspensi maneant, donec a S. Sede alio modo eis consulatur, ac Episcopum benevolum receptorem invenerint et de ecclesiastico patrimonio sibi providerint. p. I. Doc. 364 pag. 577 ad IV.

— Qui in sacris Ordinibus constituti et votis simplicibus perpetuis obstricti sponte dimissionem petierint et obtinuerint et a votis dispensati fuerint, ex claustro non exeant, donec Episcopum benevolum receptorem invenerint, et de ecclesiastico patrimonio sibi providerint, secus suspensi maneant ab exercitio susceptorum Ordinum. p. I. Doc. 364 pag. 577 ad V.

— Professi rite dispensati vel dimissi ex Congregatione non possunt ab Episcopo originis recusari. S. C. Episc. et Regul. d. d. 27. Febr. 1891 (ap. Acta Minor. an. X. pag. 122).

Dispensatio.

Ex concessione S. Pii V. Constit. *Ad immarcescibilem* d. d. 6. Febr. 1567 § 16 Patribus Theatinis facta, possunt Præpositi dispensare quoscumque Congregationem ingredientes ab irregularitate, alias quomodolibet contracta, non tamen ex homicidio voluntario proveniente.

— Superior Generalis et Superiores pro tempore exsistentes dispensare possunt cum iis omnibus, qui sub obedientia Congregationis degunt, etiam cum Novitiis, perseverantibus tamen in Religione, et quousque perseveraverint, in omni irregularitate, ad effectum tam suscipiendi Ordines, quam gerendi quascumque prælaturas et officia Religionis, sive ante ingressum irregularitas, sive post ingressum contracta fuerit, ex quavis causa, et ob quemvis excessum et delictum publicum vel occultum, casu seu data opera quomodolibet commissum; atque etiam (sed in foro conscientiæ tantum) ob homicidium voluntarium,

seu membri mutulationem, dummodo hæc duo commissa non fuerint post ingressum in Religionem: eosdemque reintegrare possunt contra quamlibet pœnam, privationem, inhabilitatem; atque eorum favore quamcumque infamiæ maculam abolere valent. Concessit Congregationi Cassinensium S. Pius V. Constit. *Dum ad Congregationem* die 13. Junii 1571 §§ 1 et 2.

— Singulis annis, feria secunda post Dominicam primam Quadragesimæ, possunt Superiores locales per se ipsos, vel per Confessarios quibus commiserint, dispensare cum suis subditis, etiam Novitiis, intra claustra sub obedientia viventibus, in omni irregularitate, quavis occasione vel causa contracta in foro conscientiæ tantum, et si delicta non sunt notoria. Concessit Paulus III. Congregationi S. Benedicti Vallisoleti Br. *Exponi nobis nuper* d. d. 12. Martii 1545, ap. Rod. Bull. 12.

— Superior Generalis et ii, quos ipse deputat, dispensare possunt omnes ingressos et ingressuros Congregationem super irregularitate contracta, eo quod celebraverint, aut divina officia peregerint, aut ordines susceperint irretiti censura aliqua excommunicationis, suspensionis et interdicti. Concessit Paulus III. Constit. *Licet debitum* d. d. 18. Octobris 1549 Societati Jesu.

— Superior Generalis et Provinciales possunt dispensare eos, qui Congregationem ingressi sunt, postquam vota emiserint, super quocumque defectu natalium, et, eo non obstante, promoveri ad sacros ordines et ad prælaturas ac officia Religionis. Paulus III. Constit. *Licet debitum* d. d. 18. Oct. 1549 pro Jesuitis. Quam dispensandi potestatem Sixtus IV. ad omnes Superiores locales extendit Constit. *Regimini universalis* d. d. 31. Aug. 1474 § 42, ap. Rod. Bull. 33.

— Patres nostri, dum sacris Missionibus vel publicis Exercitiis tradendis incumbunt, dispensare possunt pro foro conscientiæ et in actu sacramentalis tantum, ab omnibus irregularitatibus occultis, etiam *specialem, expressam et individuam mentionem* alias *exigentibus*. p. II. Doc. 20* pag. 80* ad 1.

— Patres nostri ex folio Pœnitentiariæ n. XIV. dispensare possunt etiam extra Missiones super occulta irregularitate contracta ex violatione censurarum dumtaxat cum sacerdotibus vel in sacris Ordinibus constitutis tam sæcularibus quam regularibus, dummodo tamen ipsi regulares habeant legitimam licentiam peragendi apud eosdem confessionem sacramentalem. p. I. Doc. 346 pag. 553. XIV.

— Nostri dispensare possunt ad petendum debitum conjugale cum transgressore voti castitatis *privatim emissi*, qui matrimonium cum dicto voto contraxerit, monendo hujusmodi pœnitentem ad id servandum teneri tam extra licitum usum matrimonii,

quam si marito seu uxori respective supervixerit. p. I. Doc. 346 pag. 552. X.
— Porro dispensare possunt cum incestuoso seu incestuosa ad petendum debitum conjugale, cujus jus amisit ex superveniente occulta affinitate per copulam carnalem habitam cum consanguinea vel consanguineo, sive in primo, sive in primo et secundo, sive in secundo gradu suæ uxoris seu respectivi mariti. p. I. Doc. 346 pag. 552. XI.
— Deinde dispensare possunt super occultis impedimentis primi necnon primi et secundi ac secundi tantum gradus affinitatis provenientis ex illicita copula, quando agatur de matrimonio cum dicto impedimento jam contracto: ita tamen ut, si hujusmodi affinitas proveniat ex copula cum matre desponsatæ, nativitas desponsatæ copulam ipsam antecedat; monito pœnitente de necessaria secreta renovatione consensus cum sua putata uxore vel suo putato marito, certiorato seu certiorata de nullitate prioris consensus, sed ita caute ut ipsius delictum nusquam detegatur. p. I. Doc. 346 pag. 552. XII.
— Denique dispensare possunt super impedimento occulto criminis. Vide *Crimen.*
— Superiores suos subditos dispensare possunt „ex justis causis a jejunio et vetitis cibis.“ p. II. Doc. 2* pag. 8* et p. II. Doc. 24* pag. 92* § 3. Per concessionem Julii II. Constit. *Dudum ad Sacrum* die 28. Julii 1506 § 15 pro Ordine Minimorum hæc facultas extenditur etiam ad nostros famulos continuo habitantes in nostris Domibus.
— Item dispensare possunt quoad Horas canonicas. Vide *Breviarium.*
— Dispensatio a denuntiatione pro membris Societatum secretarum conceditur ad triennium. p. I. Doc. 253 pag. 368.
— Dispensatio cum infirmis. Vide *Infirmi.*
— Dispensatio a numero 12 Individuorum singulis domibus adscribendorum conceditur. p. I. Doc. 68 pag. 84 et p. I. Doc. 69 pag. 85.
— Dispensatio a decretis S. Sedis quoad admissionem Novitiorum ad habitum et professionem conceditur ad triennium. p. I. Doc. 147 pag. 212; pro Vicario Generali ad annum prorogatur. p. I. Doc. 158 pag. 236; item eadem facultas prorogatur pro P. Rectore Majori ad annum p. I. Doc. 159 pag. 237; iterum ad annum prorogatur pro Vicario Generali p. I. Doc. 164 pag. 245; p. I. Doc. 169 pag. 250; ad triennium prorogatur p. I. Doc. 171 pag. 251; p. I. Doc. 191 pag. 279; p. I. Doc. 218 pag. 310; p. I. Doc. 227 pag. 320; p. I. Doc. 242 pag. 352; p. I. Doc. 252 pag. 367; p. I. Doc. 265 pag. 389; p. I. Doc. 270 pag. 395; prorogatur ad aliud triennium *dumtaxat pro Germania.* p. I. Doc.

300 pag. 460; prorogatur *pro universa Congregatione* ad quinquennium. p. I. Doc. 304 pag. 466; p. I. Doc. 322 pag. 513; p. I. Doc. 349 pag. 555; p. I. Doc. 376 pag. 594. Die 19. Julii 1899 iterum ad aliud quinquennium prorogata est.
— Dispensationes diversæ pro Capitulo generali celebrando conceduntur. p. I. Doc. 370 pag. 585.
— Dispensari possunt nostri Diaconi ad Presbyteratum promovendi super defectu unius anni ab Episcopo loci. p. I. Doc. 223 pag. 316.

Dolores VII B. M. V.

Festum VII Dolorum B. M. V. Dominica III. Septembris sub ritu duplici majori celebrandum permittitur. p. I. Doc. 44 pag. 57. Vide *Festa B. M. V.*
— Coronæ et habitus B. M. V. VII Dolorum benedictionis facultas Rm̃o P. Generali ad decennium tribuitur, simul cum facultate subdelegandi. p. I. Doc. 384 pag. 607.

Dominus N. J. C.

Coronas D. N. J. C. benedicendi facultas Rm̃o P. Generali concessa est. p. I. Doc. 183 pag. 267.
— Eadem facultas extenditur ad Patres Provinciales necnon Patres ab ipsis designatos. p. I. Doc. 224 pag. 317.

S. Dominicus.

Ejusdem Sancti Rosarii benedictionis facultas. Vide *Benedictio.*

Domus.

Facultas habendi eas ubique; vide *Ædificia.*
— Conversio earum de uno usu in alium; vide *Collegia.*
— Usus Altaris in domibus privatis tempore Missionis; vide *Altare.*
— In visitationibus domorum, Religiosis uniuscujusque domus, qui juxta mentem Summi Pontificis, necnon pro necessitatibus Congregationis universæ et respectivæ domus devote oraverint, Indulgentia plenaria concessa est. Gregorius XVI. Rescr. d. d. 2. April. 1832 pro Societate Jesu. (Comp. Privil. n. 537.)
— Erectio Domus Romæ, residentiæ Superioris Generalis et celebratio Capituli generalis a S. Sede ordinatur. p. I. Doc. 168 pag. 248.

Dona.

Patribus nostris concessa est facultas ex Folio Pœnitentiariæ n. VI. absolvendi a casu Sedi Apostolicæ reservato ob accepta munera a regularibus utriusque sexus injuncta pœnitentia salutari, et quando agitur de muneribus, quæ valorem decem

scutatorum non excedunt, imposita aliqua eleemosyna judicio suo taxanda et caute eroganda cum primum poterit in beneficium religionis aut conventus, cui facienda esset restitutio, dummodo tamen non constet, quod illa fuerint de bonis propriis religionis: quatenus vero accepta munera vel fuerint ultra valorem scutatorum decem vel constet fuisse de bonis propriis religionis, facta prius restitutione: quam si de præsenti pœnitens adimplere nequeat, emissa seria promissione restituendi infra terminum eorum arbitrio præfiniendum: alias sub reincidentia. p. I. Doc. 346 pag. 550 ad VI.

Duellantes.

Habemus facultatem ex Folio Pœnitentiariæ n. II. absolvendi a censuris contra duellantes statutis, dummodo casus ad forum Ordinarii non fuerint deducti, injuncta gravi pœnitentia salutari et aliis injunctis, quæ fuerint de jure injungenda. p. I. Doc. 346 pag. 549 ad II.

E.

Ecclesia.

Facultas Ecclesias ubique habendi; vide *Ædificia.*

— Possumus in nostris „Ecclesiis Missas et divina Officia juxta ritum S. Romanæ Ecclesiæ celebrare, SSm̃um Eucharistiæ sacramentum et Oleum infirmorum .... decenter asservare, dictæque SSm̃æ Eucharistiæ et pœnitentiæ sacramenta fidelibus, salvis juribus parochialibus, ministrare, eamdem SSm̃am Eucharistiam publice christifidelium venerationi .... exponere, pias hortationes et catecheses ad populum habere.“ p. II. Doc. 18* pag. 68* § 4.

— Superiores possunt benedicere proprias Ecclesias, Oratoria, Cœmeteria; quodsi prædicta fuerint polluta, eadem possunt reconciliare aqua per ipsum benedicta, si Episcopus, qui illam benedicat ultra duas dietas, hoc est quadraginta milliaria, adeundus esset. Leo X. Bull. *Religionis honestas* d. d. 3. Febr. 1514. ap. Rod. Bull. 6.

— Ecclesiæ et Monasteria aliorum Ordinum a respectivo Episcopo libere oblata acceptari et retineri possunt in Germania ad nutum Apostolicæ Sedis. p. I. Doc. 93 pag. 126.

— Ecclesia S. Joachim in Urbe tradita est nostræ Congregationi a Summo Pontifice. p. I. Doc. 394 pag. 620.

— In una eademque Ecclesia plures depictæ Imagines vel Statuæ eumdem referentes Cœlitem, vel, si agatur de SSm̃a Virgine, Deiparam referentes, sub uno eodem titulo invocatam, publicæ

venerationi exponi non possunt. Litteræ Circulares S. R. C. diei 20. Maji 1890. Decr. auth. n. 3732. Vide *Exemptio*.

Ecclesiis nostris Indulgentiæ concessæ.

Peragentibus Communionem generalem quavis Dominica tertia mensis in nostris Ecclesiis conceditur in perpetuum Indulgentia plenaria. p. I. Doc. 30 pag. 31. Vide p. I. Doc. 19 pag. 23, ubi hæc Indulgentia prius ad triennium concessa fuit.

— Eadem Indulgentia conceditur eis, qui Communionem in nostris Ecclesiis sæpius infra mensem recipiunt. p. I. Doc. 31 pag. 31 et p. I. Doc. 42 pag. 52.

— In festo S. Alfonsi ac septem diebus immediate sequentibus omnes fideles nostras Ecclesias visitantes Indulgentiam plenariam semel tantum lucrari possunt. p. I. Doc. 124 pag. 176. Vide p. I. Doc. 126 pag. 177.

— In singulis Festivitatibus et primo Sabbato cujuslibet mensis fideles, si exercitio Sabbatino in nostris Ecclesiis devote intersunt, Indulgentiam plenariam, et in omnibus Sabbatis totius anni 300 dierum lucrari possunt. p. I. Doc. 127 pag. 178.

— Omnibus nostras Ecclesias visitantibus septem Festis B. M. V. Indulgentia plenaria conceditur. p. I. Doc. 198 pag. 287.

— Indulgentiam 300 dierum in quolibet anni die, et plenariam in festo B. M. V. de Perpetuo Succursu lucrari possunt omnes qui Ecclesiam S. Alfonsi in Urbe visitant. p. I. Doc. 234 pag. 335.

— Ecclesiæ S. Alfonsi in Urbe Indulgentia de Portiuncula conceditur. p. I. Doc. 306 pag. 472.

— Ecclesiis nostris conceditur Indulgentia plenaria in festis S. Joseph, Titularis Ecclesiæ, SSmi Redemptoris et Immaculatæ Conceptionis B. M. V. ad Decennium. p. I. Doc. 389 pag. 613.

— Indulgentiæ a S. Sede concessæ nostris Ecclesiis extenduntur ad „Ecclesias, quæ olim ad Congregationem ipsam pertinebant, eidemque denuo restitutæ sunt;“ itemque ad „alias Ecclesias, quæ nunquam proprie ad Congregationem ipsam pertinuerunt, sed earum cura eidem Congregationi concredita est, dummodo penes illas Patres Congregationis nostræ resideant et ministeria propria inibi obeant,“ et dummodo „concessio usus sit legitima, et usus constans et plenus, et dummodo hujusmodi Ecclesiæ sint publicæ,“ ex communicatione cum Jesuitis. p. II. Doc. 30* pag. 102*.

— In nostris Ecclesiis novæ Indulgentiæ *locales*, idest, quæ cuidam loco v. gr. Ecclesiæ, Altari, affinguntur, non publicantur, nisi Ordinarius loci illas recognoverit; minime vero *generales* seu *personales*. S. C. Ind. die 31. Aug. 1844 ap. Prinzivalli

Num. 566 ad 1. Conf. Decr. S. Off. die 8. Julii 1846 ap. Collect. S. C. de Prop. Fide N. 1018 pag. 583.

Ejectio.

Ejiciendi facultas et forma, ejectionis effectus et pœnæ; vide *Dimissio.*

Episcopus.

Licentia Episcopi Ordinarii loci in erigendis Collegiis et domibus, vide *Collegia;* non vero in acceptandis Hospitiis *stricte* dictis, vide *Hospitia.*

— A respectivo Episcopo libere oblata Monasteria et Ecclesiæ aliorum Ordinum acceptari et retineri possunt in Germania ad nutum Sedis Apostolicæ. p. I. Doc. 93 pag. 126.

— Nostri in Ecclesiis nostris ut prædicare possint, ultra approbationem Superiorum, petere tenentur benedictionem Episcopi, et prædicare possunt, quamvis illam non obtinuerint; in alienis autem Ecclesiis egent eorumdem Episcoporum licentia. Conc. Trid. sess. 5 cap. 2. Ipsis autem Episcopis contradicentibus, Nostri nec in nostris, nec in alienis Ecclesiis possunt prædicare. Conc. Trid. sess. 24 cap. 4 de Reform. Consensum et approbationem Ordinarii apponit etiam Leo XII. pro Jesuitis: „veniam facimus (religiosis viris Soc. Jesu) qua christiani populi sacras confessiones possint excipere, verbum Dei annuntiare, sacramenta administrare assentientibus ac probantibus quibusque locorum ordinariis præsulibus, in quorum diœcesi, vel quasi diœcesi eos versari contigerit.“ p. II. Doc. 24* pag. 91* § 2.

— „Religiosi, ab Episcopo ad confessiones sæcularium in sua Diœcesi audiendas approbandi sunt, et approbati non possunt in alia Diœcesi eas, absque Episcopi diœcesani approbatione, audire, quamvis pœnitentes subditi sint Episcopi a quo ipsi Religiosi jam fuerant approbati.“ .... „Semel autem simpliciter approbati, possunt in diœcesi Episcopi approbantis quovis anni tempore, etiam paschali, et quorumcumque, etiam infirmorum, confessiones audire absque ulla Parochorum vel ipsius Episcopi licentia: de qua tamen confessione teneri dictos Religiosos eorumdem infirmorum Parocho illico certiorem reddere. Et hoc potest illis ab Episcopo sub pœna suspensionis a facultate audiendi confessiones præcipi: sufficit tamen, ut certioratio hujusmodi fiat saltem per scripturam apud ipsum infirmum relinquendum.“ .... „Regulares vero ad ejusmodi confessiones audiendas, prævio examine simpliciter et absque ulla temporis præfinitione, ab ipsomet Episcopo (secus autem si ab ejus Vicario aut ab antecessoribus Episcopis) approbati, non possunt ab eodem, qui sic approbavit, iterum examinari, aut ab

eisdem confessionibus audiendis suspendi, seu licentias illis concessas revocari, nisi nova superveniente causa, quæ ipsas confessiones concernat.“ .... „Attamen confessiones audiendi facultatem omnibus simul unius Conventus Regularibus Confessoribus adimi, inconsulta Sede Apostolica, nullatenus potest.“ Clemens X. Constit. *Superna* die 21. Junii 1670 §§ 4, 5 et 6.

— Licentia nobis concessa ab Episcopis audiendi confessiones subditorum suorum, prædicandi et aliqua vota in alia pietatis opera commutandi in suis diœcesibus, ipsis mortuis, uti possumus, donec viduatis Ecclesiis provisum fuerit de Pastore. Clemens IV. Constit. *Exigentibus* die 15. Junii Pontificatus anno primo, pro Dominicanis; ap. Rod. Bull. 4.

Vide *Exemptio.*

Erectio Crucis in Missionibus.

Indulgentiæ in ipsa erectione et postea lucrandæ; vide *Crux Missionum.*

Eucharistia.

„In Ecclesiis nostris Eucharistia decenter asservari et fidelibus administrari, salvis juribus Parochialibus, ac eamdem publice Christifidelium venerationi, decretis generalibus ac legibus diœcesanis respective servatis, exponi potest. p. II. Doc. 18* pag. 68* § 4.

— Ex concessione Benedicti XIV. Societas Jesu in Cappellis sive Sacellis sive Oratoriis domesticis uniuscujusque Domus, Collegii, Tyrocinii, Seminariique, in quibus de more et juxta dictæ Societati privilegia et indulta alias concessa Missæ sacrificium celebratur, aliaque pietatis et regularis Instituti sui officia peraguntur, retinere potest SSmum Sacramentum, quoties et quamdiu Præpositus Generalis ita expedire in Domino judicaverit. p. II. Doc. 16* pag. 60*.

— Possunt Nostri in nostris Ecclesiis et Oratoriis, atque ubicumque usus permittitur Altare portatile *(vide Altare)* ministrare Sacramentum Eucharistiæ quibuscumque personis, et quoties opus fuerit. Paulus III. Constit. *Licet debitum* die 18. Oct. 1549 pro Societate Jesu; et Leo XII. concessit eidem Societati „peracto sacrificio, seu ante illius celebrationem, aut alias, Eucharistiæ sacramentum ministrare“. p. II. Doc. 24* pag. 91*.

— Nunquam tamen in alienis Ecclesiis, sine licentia eorum ad quos pertinent, hoc Sacramentum ministrent, et multo minus in Oratoriis domesticis sæcularium, nisi accedat permissio Ordinarii, vel saltem consuetudine aut statuto non prohibeatur. Benedictus XIV. Litter. encycl. *Certiores effecti* d. d. 13. Nov. 1742 §§ 4 et 5.

— Omnes fideles possunt a nostris Sacerdotibus SS. Eucharistiam recipere quovis anni tempore, præterquam in Dominica Paschatis et in mortis periculo, nisi necessitas urgeat, aut accedat Parochi aut Ordinarii licentia. Paulus III. pro Jesuitis Constit. *Licet debitum* die 18. Oct. 1549 et S. Pius V. pro Theatinis Constit. *Ad immarcescibilem* die 7. Febr. 1567 § 17.

— In solemnitate et infra Octavam Corporis Christi Regulares inter Missarum solemnia et ad Vesperas SS. Sacramentum absque Ordinarii licentia exponere possunt. S. C. Rit. Decr. auth. n. 753.

Vide *Communio. Famulares. SS. Sacramentum. Expositio SS. Sacramenti.*

Examen.

Quando possunt Episcopi iterum examinare approbatos ab ipsis ad audiendas confessiones; vide *Episcopus.*

Exemptio.

Nostra Congregatio ratione privilegiorum, et præsertim Brevis Pii VI. *Sacrosanctum* (p. I. Doc. 42 pag. 54) et Pii VII. *Qui sicut* (p. I. Doc. 57 pag. 73) gaudet speciali privilegio exemptionis omnium aliarum Religionum et Congregationum, et ideo Congregatio nostra et universa illius individua ac personæ, illorumque bona quæcumque ab omni superioritate, jurisdictione et correctione Ordinariorum locorum et Prælatorum ac personarum ecclesiasticarum sunt exempta et libera ac in jus et proprietatem S. Sedis Apostolicæ, et sub ejus speciali et immediata protectione suscipiuntur: Paulus III. Constit. *Licet debitum* die 18. Oct. 1549 pro Soc. Jesu, et Clemens VI. Constit. *Ad fructus uberes* XIV. Kal. Aug. Pontif. anno sexto pro Eremitanis S. Augustini, ap. Rod. Bull. 1., ita quod præfati Prælati, aut quævis alia persona nequeat, etiam ratione delicti, seu contractus, vel rei de qua agitur, ubicumque committatur delictum, ineatur contractus, aut res ipsa consistat, jurisdictionem quomodolibet exercere. Pariter, qui sunt de Congregatione, per litteras Apostolicæ Sedis, aut Legatorum seu Delegatorum ipsius, conveniri a quocumque minime possunt, nisi hujusmodi Apostolicæ litteræ de hoc indulto et Congregatione nostra expressam faciant mentionem. Concessit Clemens IV. Minoribus per Bullam, ut in eorum Comp. verbo *Exemptio* habetur, et Sixtus IV. per Constit. *Regimini* die 31. Aug. 1474 § 15 ap. Rod. Bull. 14.

— Hanc exemptionem a jurisdictione episcopali iterum confirmavit S. Congr. Episc. et Regul. die 27. Sept. 1864 ad formam et modum Rescripti diei 21. Sept. 1771 favore Clericorum ex-

calceatorum SS. Crucis et Passionis D. N. J. C. p. I. Doc. 228 pag. 320.

— Hoc Rescriptum pro Passionistis declarat „quoad eas dumtaxat domos, in quibus permanent duodecim ex dictis Clericis de Familia, et in quibus regularis retinetur observantia, tam Ecclesias quam domos, atque Regulares ipsos degentes exemptos et immunes esse a jurisdictione, visitatione et correctione quorumcumque Episcoporum atque Ordinariorum, in quorum respectivis civitatibus ac diœcesibus dictæ domus reperiuntur, gaudeantque iisdem privilegiis et exemptionibus, quibus ex Apostolicæ Sedis beneficentia aliæ Congregationes Regulares donatæ sunt, exceptis tum iis, quæ ad curam animarum et Sacramentorum administrationem pertinent, tum casibus in quibus Episcopis atque Ordinariis jure delegato competit jurisdictio ad formam S. Canonum Concilii Tridentini et Constitutionum Apostolicarum.“ p. II. Doc. 19* pag. 79*.

— Tandem Leo XIII. Constit. *Romanos Pontifices* § *Ad regularium* declaravit: „Romani Pontifices .... Clerum Regularem Episcoporum jurisdictione exemptum esse statuerunt“ ...., „quod earum domus habitæ fuerint juris fictione quasi territoria quædam ab ipsis diœcesibus avulsa. ... Quum autem re ipsa intra fines diœcesium vitam degant, sic hujus privilegii temperata vis est, ut sarta tecta sit diœcesana disciplina, adeoque, ut Clerus regularis in multis subesse debeat episcopali potestati, sive ordinariæ, sive delegatæ.“ .... Et in § *De hoc* prosequitur: „Jure autem communi constitutum est, ut domus, quæ Sodales *sex* minimum non capiant, in potestate Episcoporum esse omnino debeant.“ p. I. Doc. 307 pag. 477.

— Quamvis ultima verba Summi Pontificis de *sex* Religiosorum numero non ad partem profecto dispositivam Constitutionis, sed ad ejus doctrinalem et dissertivam pertineant, nostra Congregatio hunc numerum *sex* Religiosorum sibi omnino adjudicare potest quoad exemptionem. Nam eadem Rescripto S. Congregationis Reformationis Ordinum religiosorum est dispensata a regula fixa numeri duodecim Individuorum pro aliis Communitatibus præscripti et observare potest normam a Congregatione S. Philippi Nerii adhibitam. p. I. Doc. 68 pag. 84 et p. I. Doc. 69 pag. 85.

— Exemptione autem non gaudent ecclesiæ parochiales, ad Regularium monasteria pertinentes et Regulares curam animarum exercentes in iis, quæ ad præfatam curam et administrationem Sacramentorum pertinent, sed subjacent jurisdictioni, visitationi et correctioni Episcopi loci secundum Concilium Tridentinum sess. 25 cap. 11 de Regular. et Benedicti XIV. Constit. *Firmandis* die 6. Nov. 1744 et *Cum nuper* die 6. Nov. 1751. In

locis vero Missionum standum est Constit. Leonis XIII. *Romanos Pontifices* pro Anglia, Scotia aliisque locis, ad quæ extensa est, et decretis S. C. de Prop. fide die 18. Jan. 1886. — Porro novæ Indulgentiæ locales absque recognitione Ordinarii loci in nostris Ecclesiis non publicentur. S. C. Ind. die 31. Aug. 1844.

— In casu injustæ suppressionis a civili potestate factæ, Regularium ecclesiæ et domus necnon Religiosi in eis degentes eadem immunitate gaudent a jurisdictione Ordinarii, qua prius fruebantur. S. Pœnitentiaria die 12. Sept. 1872 ap. Acta S. Sedis vol. VII. pag. 149.

Exemptio Residentiarum, cœmeteriorum, locorum piorum, scholarum, bonorum in Missionum locis.

„In præsenti etiam Ecclesiæ catholicæ apud Britannos conditione declarare non dubitamus: Regulares, qui in residentiis Missionum commorantur, exemptos esse ab Ordinarii jurisdictione, non secus ac Regulares intra claustra viventes, præterquam in casibus a jure nominatim expressis, et generatim in iis quæ concernunt curam animarum et sacramentorum administrationem.“ .... p. I. Doc. 307 pag. 479 § *Quamobrem.*

— „Si de *cœmeteriis* agatur, quæ solis religiosis familiis reservantur, ea plane ab Episcopi jurisdictione, proindeque a visitatione exempta sunt; cetera vero fidelium multitudini communia, quum uno ordine haberi debeant cum cœmeteriis parœcialibus, jurisdictioni Ordinariorum subsunt indubitate, ac propterea optimo jure ab Episcopo visitantur.“ p. I. Doc. 307 pag. 485 § *Officium.*

— „Haud absimili distinctione *de locis piis* quæstio dirimitur, ea secernendo quæ exempta sunt ab iis, quibus præest Episcopus sive ordinario jure sive delegato.“ .... l. c.

— „Declaramus: Episcopos jus habere quoad omnia visitandi scholas pauperum (quæ *elementares*, etiam *primariæ*, *puerorum*, et *parochiales* nuncupantur) in Missionibus et parœciis regularibus, æque ac in sæcularibus.“ .... l. c. pag. 488 § *Insuper.*

— „Statuimus, religiosos sodales, redditis Episcopo rationibus, docere debere de pecunia, intuitu Missionum sibi allata, et quantum de ea et quos in usus impenderint æque ac Missionarios Cleri sæcularis, juxta prædictas resolutiones ejusdem Congregationis (de Propaganda Fide) die 19. April. 1869 et Instructionem die 10. Maji 1868.“ l. c. pag. 492 § *Quocirca.*

Exemptio a jure Parochorum.

Nostra Congregatio, ejusque domus, collegia, Clerici universi et domestici perpetuo eximuntur et liberantur a cura Parochorum,

tam quoad administrationem Sacramentorum, quam quoad sepulturam ecclesiasticam et jura quæcumque sepulturæ ab ipsis Parochis prætensa. Concessa est hæc facultas Doctrinariis. p. II. Doc. 8* pag. 26*.

Exercitia spiritualia.

De absolutione a reservatis tempore Exercitiorum; vide *Absolutio.*
— Exercitiorum tempore Sacerdotes Officium in Communi recitantes Kalendario nostro se conformare possunt. p. I. Doc. 361 pag. 570.
— Pro Exercitiis spiritualibus Indulgentiæ per octo dies concessæ etiam ad quinque vel sex vel septem dies extenduntur. p. II. Doc. 16* pag. 62*.

Expositio SSmi Sacramenti.

In Ecclesiis nostris sanctissima Eucharistia publice christifidelium venerationi, decretis generalibus ac legibus diœcesanis respective servatis, exponi potest. p. II. Doc. 18* pag. 68* § 4.
— S. Congr. Episcoporum et Regularium die 10. Dec. 1602 censuit non licere Regularibus, etiam in eorum propriis Ecclesiis, SS. Sacramentum publice adorandum exponere, nisi ex causa publica, quæ probata sit ab Ordinario; ex causa autem privata posse, dummodo SS. Sacramentum e tabernaculo non extrahatur, et sit velatum, ita ut ipsa sacra Hostia videri non possit. Conf. Benedictum XIV. de Synod. Diœc. lib. 9 cap. 15 n. 4.
— In Ecclesiis Regularium Expositio SS. Sacramenti nimis frequens esse non debet; hinc demandatur Episcopo, ut decentiæ prospiciat, expendendo causas exponendi et assignando loca, horas et assistentiam. S. Rit. C. Decr. auth. n. 1329.
— Infra Hebdomadam Corporis Christi, SS. Sacramentum Regulares publice exponere possunt absque Ordinarii licentia, inter Missarum solemnia et Vesperas. S. C. Rit. Decr. auth. n. 753.
— Item exponi potest SS. Sacramentum occasione Orationis XL Horarum, cum hæc Expositio non sit de juribus Parochialibus. S. C. Rit. Decr. auth. n. 2123 ad 11.

Exsequatur Regale.

Exsequatur Regale conceditur pro Brevi Apostolico *Pastoris æterni.* p. I. Doc. 14 pag. 19.

Exsequiæ.

Passionistis concessum est „defunctorum, tam de Congregatione et familia, quam aliorum christifidelium, qui sibi in eorum

Ecclesiis sepulturam elegerint, servato in omnibus parochorum jure, corpora sepelire.“ p. II. Doc. 18* pag. 69*.

— Inhibitum est omnibus, tam Regularibus, quam sæcularibus, ne corpora defunctorum in nostris cœmeteriis sepelire, aut in Ecclesiis nostris Missarum solemnia, et pro animabus eorum qui ad loca nostra tumulandi feruntur, ibidem exsequias aut officia celebrare præsumant, sine Superiorum nostrorum assensu. Julius II. Constit. *Virtute conspicuos* die 28. Julii 1506 § 24 pro Minimis ap. Rod. Bull. 26; Pius V. vero Constit. *Etsi Mendicantium* die 16. Maji 1567 § 22 idem ad omnes Mendicantes extendit.

— Ex communi jure Regularium possumus, cum stola et cruce Conventus, sine Parochi interventu ad commune cœmeterium cadaver alicujus defuncti ex Nostris deferre, modo id fiat absque solemni pompa, et defunctus recto tramite ad cœmeterium deferatur. S. Congr. Concilii die 24. Jan. 1846. Idem declaravit S. Congr. Episcoporum et Regularium die 17. Sept. 1880 (ap. Act. S. Sedis vol. 13 pag. 421) et addidit: Regulares incedere possunt cum stola et cruce conventuali usque ad sepulchrum, nec utrumque signum deponere debent in transitu per parœcias.

— Attamen Religiosi dispersi quoad funera subsunt Parocho loci, sicut ceteri parochiani. S. C. Episc. et Regul. die 28. Febr. 1864.

Extrema Unctio.

Sacramentum Extremæ Unctionis ministrare possunt Nostri Infirmis in nostris domibus et mercenariis famulis in habitu sæculari inservientibus, (durante obsequio et familiaritate). Leo X. Constit. *His quæ pro fidelium* die 7. Julii 1513 ap. Rod. Bull. 41. Quod privilegium ad hospites quoslibet infirmos in nostris domibus, quotiescumque de articulo mortis dubitatur, extendit Sixtus IV. pro Benedictinis Vallisoletanis litteris Nicolai Franci, Legati a latere, *Exhibita siquidem* die 8. Junii 1476 ap. Rod. Bull. 42 et S. Pius V. Constit. *Ad immarcescibilem* die 7. Febr. 1567 § 17 pro Theatinis.

Vide *Oleum infirmorum.*

Exuviæ.

Exuviæ S. Alfonsi Nuceriæ paganorum exsistentes potestati et protectioni S. Sedis Apostolicæ subjiciuntur. p. I. Doc. 319 pag. 509.

F.

Facultates.

Facultates et privilegia omnia nostræ Congregationi a Benedicto XIV. concessa confirmat Clemens XIV. p. I. Doc. 21 pag. 23

— Facultates tempore Missionum concessæ, etiam extra Missiones conceduntur tantum ad triennium. p. I. Doc. 92 pag. 125; prorogatur ad alterum triennium. p. I. Doc. 105 pag. 138.
— Facultates necessariæ tempore Jubilæi Patribus nostris conceduntur. p. I. Doc. 104 pag. 136.
— Facultates et privilegia omnia pro Missionibus concessa Patribus Transalpinis etiam extra Missiones in perpetuum conceduntur. p. I. Doc. 107 pag. 143 et p. I. Doc. 108 pag. 144.
— Num. XII. et XIII. Folii Pœnitentiariæ nova facultate non indigent. p. I. Doc. 347 pag. 553.
— Facultates et privilegia, præsertim usus Folii Pœnitentiariæ, quæ habemus tempore Missionum, communicare possumus tantum tempore Missionis Sacerdotibus sæcularibus Missionarios adjuvantibus. p. I. Doc. 156 pag. 234.
— Facultatem benedicendi cruces, rosaria, numismata etc. Sacerdotibus sæcularibus Missionarios adjuvantibus, communicare potuimus tantum tempore Missionis, solum ad septennium. p. I. Doc. 157 pag. 235; sed hæc facultas postea non fuit renovata.
— Facultates Vicario Generali Congregationis Transalpinæ ad personam Rm̃i P. Nicolai Mauron a Pio IX. oraculo vivæ vocis translatæ sunt. p. I. Doc. 117 pag. 261.
— Rescriptum S. Pœnitentiariæ circa facultates Regularibus in Italia violentia suppressis concessas. p. I. Doc. 239 pag. 344.
— Facultates Superioribus Generalibus Religiosorum a S. Sede concessæ, ob eorum mortem vel a munere cessationem extenduntur ad successores. p. I. Doc. 401 pag. 641.
Vide *Privilegia. Communicatio. Benedictio. Absolutio.*

S. Familia.

Officium S. Familiæ Patribus nostris jam die 19. Junii 1773 ex speciali gratia concessum est. p. I. Doc. 18 pag. 22. Vide p. I. Doc. 36 pag. 43.
— Ejusdem Festum denuo conceditur. p. I. Doc. 402 pag. 642.
— Directori Archisodalitatis S. Familiæ conceditur, ut in eodem loco plures Sodalitates cum licentia Ordinarii erigere possit. p. II. Doc. 29* pag. 101*.

Familiares.

Familiaribus domesticis et inservientibus, et in nostris domibus commorantibus sacramenta administrare possumus. p. II. Doc. 11* pag. 38*.
— Familiares Regularium Concilium Tridentinum sess. 25 cap. 11 *de Regularibus,* necnon decretum S. C. Concilii die 14. Aug. 1568

et Clemens X. Constit. *Superna* die 22. Maji 1670 excipiunt omnino a jurisdictione Episcoporum.
— Sub Familiaribus intelligendi sunt in ordine ad fruendum his privilegiis, omnes sæculares, qui actu addicti sunt nostris obsequiis et famulatui, adeoque ratione illius subsunt aliquo modo obedientiæ Superiorum, atque intra septa nostrarum domorum et Collegiorum continuo habitant, non autem illi, qui nobis tantum deserviunt. Clemens X. Constit. *Superna* § 4. Nemo tamen ad inhabitandum intra claustra admitti *in Italia* potest, nisi expleverit annum ætatis 20., ex decreto Clementis X. *Etsi decretis* die 16. Maji 1675.
— Nostri familiares absolvi possunt a casibus Episcopo loci reservatis per Confessores a Superioribus deputatos, qui ad eos absolvendos non indigent jurisdictione et approbatione data per Ordinarium. Clemens X. *Superna.* § 4 et Eugenius IV. pro Fratribus S. Hieronymi Constit. *Super Gregem* die 26. Julii 1441· § 11.

Festa.

Festa Sanctorum tertii Ordinis recitandi facultas abrogatur. p. I. Doc. 46 pag. 57.
— Festa quando in aliam diem in perpetuum transferenda sunt, fixe assignari possunt. p. I. Doc. 110 pag. 160.
— Festa certis Dominicis vel Feriis affixa transferendi facultas conceditur, si iisdem diebus impediuntur. p. I. Doc. 179 pag. 263.

Festa D. N. J. C.

SS. Redemptoris cum Officio et Missa propria nostræ Congregationi a Benedicto XIV. conceditur sub ritu duplici 1. classis cum Octava, necnon ejusdem Officium votivum semel in mense celebrandum sub ritu semiduplici, exceptis excipiendis. p. I. Doc. 3 pag. 5.
— Ejusdem Officium celebrari licet etiam die 25. Febr. et 25. Sept. sub ritu duplici majori. p. I. Doc. 36 pag. 43.
— Ejusdem Officium die 25. Sept. celebrandum ad diem 26. Nov. transfertur. p. I. Doc. 46 pag. 58 et p. I. Doc. 47 pag. 58.
— Ejusdem festum Dominica III. Julii celebrandum quando occurrat cum S. Argobasto, Patrono Diœcesis Argentinæ, uti festum secundarium transferri debet. p. I. Doc. 120 pag. 170 ad 4.
— Ejusdem festum, si impediatur Dominica III. Julii festo Patroni Diœcesis, affigi potest feriæ II. immediate sequenti. p. I. Doc. 263 pag. 386.
— Ejusdem Officium die 26. Novembris celebrandum anteponi conceditur die 23. Octobris cum facultate festum S. Silvestri Abbatis diei 26. Nov. affigendi. p. I. Doc. 181 pag. 265 ad II.

— Sacræ Familiæ nostræ Congregationi jam die 19. Junii 1773 ex speciali gratia concessum est. p. I. Doc. 18 pag. 22. Vide p. I. Doc. 36 pag. 43; denuo conceditur. p. I. Doc. 402 pag. 642.
— Quinque Plagarum D. N. J. C. cum Officio et Missa propria. p. I. Doc. 20 pag. 23.
— Passionis D. N. J. C. mense Martio celebranda. p. I. Doc. 22 pag. 25. Vide p. I. Doc. 36 pag. 43; simul cum facultate eadem certis diebus Quadragesimæ amandandi. p. I. Doc. 23 pag. 26.
— Mysteriorum et Instrumentorum Passionis Domini affigenda esse debent iis Feriis, in quibus in Calendario Romano assignata sunt. p. I. Doc. 261 pag. 382.
— Eorum Officia ita recitanda sunt, uti pro Clero Romano approbata et concessa sunt. p. I. Doc. 302 pag. 463.
— Passionis D. N. J. C. sub ritu duplici 1. classis cum Octava conceditur. p. I. Doc. 85 pag. 117.
— Fugæ Domini in Ægyptum ad diem 17. Febr. amandatur. p. I. Doc. 181 pag. 265 ad V.
— Sacr. Cordis Jesu sub ritu duplici 2. classis conceditur. p. I. Doc. 70 pag. 86. ad 1. Vide p. I. Doc. 88 pag. 119.
— Pretios. Sanguinis D. N. J. C. intra Quadragesimam a ritu duplici 1. classis ad duplicem majorem reducitur. p. I. Doc. 195 pag. 283.
— Dedicationis Ecclesiæ propriæ pro Austria transfertur ad Dominicam III. Octobris. p. I. Doc. 120 pag. 169 ad 2.

Festa B. Mariæ V.

— de Bono Consilio sub ritu duplici majori conceditur. p. I. Doc. 33 pag. 37. Vide p. I. Doc. 36 pag. 43 et p. I. Doc. 44 pag. 57.
— Immaculatæ Conceptionis cum Officio et Missa propria ad universam Congregationem extenditur. p. I. Doc. 64 pag. 80.
— Idem sub ritu duplici 1. classis cum Octava permittitur. p. I. Doc. 113 pag. 162.
— Purissimi Cordis transferri debet in Dominicam post Assumptionem ejusdem B. M. V. p. I. Doc. 70 pag. 86. Vide p. I. Doc. 88 pag. 119.
— Idem Festum cum Officio et Missa propria conceditur vel Dominica III. post Pentecosten, vel Dominica immediate post Octavam Assumptionis ejusdem B. M. V. p. I. Doc. 180 pag. 263.
— de Foggia sub ritu duplici majori conceditur. p. I. Doc. 187 pag. 272; pro hoc Officio Lectio VI. propria approbatur. p. I. Doc. 213 pag. 304. — Vide *Missa.*
— Dolorum VII Dominica III. Septembris sub ritu duplici majori celebrandum permittitur. p. I. Doc. 44 pag. 57.
— Idem festum si occurrat cum Patrono Diœcesis in Dominicam III. Septembris incidente, transferri debet sine Octava.

p. I. Doc. 120 pag. 170 ad 5. Sed hoc Decretum aliis Decretis revocatum est scil. die 29. Martii 1851 in Volaterrana et die 17. Sept. 1853 in Aretin. ad 3, quibus declaratur, præfatum festum in dicto casu esse transferendum cum Octava.

— de perpetuo Succursu cum Officio et Missa propria Dominica ante festum Nativitatis S. Joannis Bapt. sub ritu duplici 2. class. conceditur pro tota Congregatione. p. I. Doc. 275 pag. 403. Vide *B. M. V. de Perpetuo Succursu.*

— Puritatis die 21. Octobris sub ritu duplici majori conceditur p. I. Doc. 44 pag. 57; idem transfertur ad Dominicam III. Octobris. p. I. Doc. 70 pag. 86. Vide p. I. Doc. 88 pag. 119.

— sub titulo Auxilium Christianorum ad universam Congregationem extenditur. p. I. Doc. 70 pag. 86.

— Maternitatis conceditur sub ritu duplici majori Dominica II. Octobris. p. I. Doc. 44 pag. 57. Vide p. I. Doc. 88 pag. 119.

— Ss. Nominis pro Provinciis Transalpinis ad ritum duplicem 2. classis elevatur p. I. Doc. 167 pag. 248; extenditur ad totam Congregationem sub præfato ritu p. I. Doc. 181 pag. 265 ad IV.

— Gratiarum die 9. Julii et de Succursu assignandum die fixo, sed non Dominica, sub ritu duplici majori conceduntur. p. I. Doc. 77 pag. 94.

— Prodigiorum die 11. Julii, et Auxilium Agonizantium Dominica IV. Octobris sub ritu duplici majori celebrari possunt. p. I. Doc. 315 pag. 504.

— Visitationis pro Patribus in Bohemia ad Dominicam I. Julii fixe transfertur. p. I. Doc. 336 pag. 535.

— Apparitionis Immaculatæ Conceptionis vulgo de Lourdes sub ritu duplici majori pro die 1. Martii conceditur. p. I. Doc. 358 pag. 568.

— Reginæ Apostolorum Dominica infra Octavam Ascensionis Domini sub ritu duplici majori conceditur. p. I. Doc. 360 pag. 569.

— Translationis almæ Domus Lauretanæ sub ritu duplici majori conceditur. p. I. Doc. 44 pag. 57.

Festa Sanctorum.

Gabrielis Archangeli sub ritu duplici minori die 18. Martii celebrari licet. p. I. Doc. 44 pag. 57.

— Raphaelis Archangeli conceditur sub ritu duplici 1. classis cum Octava. p. I. Doc. 28 pag. 30. Vide p. I. Doc. 36 pag. 43 et p. I. Doc. 44 pag. 57; tunc concessum est sub ritu duplici 2. classis cum Octava. p. I. Doc. 111 pag. 160; deinde celebrari debet sine Octava. p. I. Doc. 181 pag. 265 ad III.

— S. Angeli Custodis pro Austria transfertur ad Dominicam

I. Septembris sub ritu duplici 2. classis sine Octava. p. I. Doc. 120 pag. 169 ad 2.
— S. Alfonsi; vide *S. Alfonsus.*
— S. Augustini Episc. Conf. et Eccl. Doct. Monialibus SS. Redemptoris sub ritu duplici majori celebrandum conceditur. p. I. Doc. 135 pag. 188.
— S. Bartholomæi Apostoli pro Germania conceditur, ut hoc festum die 24. Augusti celebretur. p. I. Doc. 120 pag. 169 ad 1.
— S. Boni Latronis amandatur a S. R. C. ad primam diem liberam post Octavas Kalendas Aprilis. p. I. Doc. 214 pag. 307; postea concessum est, ut celebretur prima die non impedita post Dominicam in Albis. p. I. Doc. 262 pag. 385.
— S. Bonifacii cum Officio et Missa propria conceditur. p. I. Doc. 172 pag. 252. — In Germania hoc festum etiam a Regularibus sub ritu duplici 2. classis celebrari debet. S. R. C. 7. Sept. 1890.
— S. Cajetani Conf. ad ritum duplicem majorem pro tota Congregatione elevatur. p. I. Doc. 315 pag. 505.
— S. Calogeri Conf. sub ritu duplici minori conceditur. p. I. Doc. 79 pag. 96.
— S. Camilli de Lellis Conf. fixe transfertur ad diem 18. Julii p. I. Doc. 212 pag. 304.
— B. Clementis M. Hofbauer Officium et Missa conceduntur. p. I. Doc. 339 pag. 539 et p. I. Doc. 344 pag. 546.
— Commemorationis Omnium Ss. Sum̃. Pontificum S. R. E. conceditur Dominica libera post Octavam Ss. Apostolorum Petri et Pauli sub ritu duplici minori. p. I. Doc. 182 pag. 266; elevatur ad ritum duplicem majorem; et quando præfata Dominica libera non occurrat, die 30. Oct. p. I. Doc. 315 pag. 505.
— Commemoratio omnium Ss. Apostolorum die 29. Junii et omnium Ss. Martyrum die 26. Decembris tam in Officio quam in Missa addi licet. p. I. Doc. 256 pag. 371.
— S. Fidelis a Sigmaringa Mart. amandatur ad 24. Aprilis. p. I. Doc. 214 pag. 307 et p. I. Doc. 262 pag. 385.
— S. Francisci Assis. Conf. ad ritum duplicem majorem elevatur. p. I. Doc. 312 pag. 501.
— S. Francisci de Paula Conf.
— S. Francisci de Sales Ep. Conf. } ad duplicem majorem elevantur pro Monialibus SS. Redemptoris. p. I. Doc. 135 pag. 188.
— S. Francisci Solani Conf. conceditur sub ritu duplici minori die 24. Julii, vel ea impedita, prima die sequenti libera. p. I. Doc. 182 pag. 266.
— B. Gerardi Majella Conf. Officium et Missa conceduntur. p. I. Doc. 369 pag. 584.

— S. Henrici Imp. Conf. ad diem 15. Julii assignatur. p. I. Doc. 212 pag. 304.
— Ss. Ingenuini et Albuini Patronorum Brixinensium a Patribus in Diœcesi Brixinensi degentibus die 5. Februarii sub ritu duplici 1. classis sine Octava celebrari debet. p. I. Doc. 120 pag. 169 ad 3.
— S. Joannis Damasceni Conf. sub ritu duplici minori die 13. Maji celebrandum permittitur. p. I. Doc. 315 pag. 505. Ejusdem Oratio et Lectiones historicæ propriæ a S. R. C. approbantur. p. I. Doc. 318 pag. 508. — Ejusdem festum in nostra Congregatione die 13. Maji est celebrandum, sed cum Officio et Missa universalis Ecclesiæ. p. I. Doc. 362 pag. 571.
— S. Joannis Francisci Regis Conf. ad diem 16. Junii assignatur. p. I. Doc. 278 pag. 410.
— S. Joannis Nepomuceni Mart. pro Germania ad diem 16. Maji amandatur. p. I. Doc. 120 pag. 168 ad 1; postea hæc facultas extenditur ad totam Congregationem. p. I. Doc. 212 pag. 304.
— S. Joseph Patrocinii nostræ Congregationi conceditur. p. I. Doc. 88 pag. 119: Ejusdem Octava a Pio VI. non abrogatur. p. I. Doc. 44 pag. 56.
— S. Julianæ Cornelionensis Virg. sub ritu duplici die 6. Martii celebrandum permittitur. p. I. Doc. 350 pag. 557.
— S. Ludovici Regis et Conf. pro Provincia Gallicana ad ritum duplicem minorem elevatur. p. I. Doc. 397 pag. 628.
— S. M. Magdalenæ Pœnit. pro universa Congregatione ad ritum duplicem majorem evehitur. p. I. Doc. 315 pag. 505.
— S. Marthæ Virg. pro Provincia Gallicana ad ritum duplicem majorem elevatur. p. I. Doc. 397 pag. 628.
— Ss. XXVI Martyrum Japonensium sub ritu duplici minori Congregationi Transalpinæ conceditur. p. I. Doc. 225 pag. 318; postea etiam Neapolitanis et Siculis. p. I. Doc. 237 pag. 341.
— S. Michaelis de Sanctis Patribus Neapolitanis et Siculis sub ritu duplici minori die 5. Julii celebrandum conceditur. p. I. Doc. 236 pag. 340.
— S. Paschalis Baylon Conf. pro Germania ad diem 17. Maji assignatur. p. I. Doc. 120 pag. 168 ad 1; postea hæc facultas ad universam Congregationem extenditur. p. I. Doc. 212 pag. 304.
— S. Pauli a Cruce Conf. ad diem 28. Aprilis assignatur. p. I. Doc. 262 pag. 385.
— S. Philippi Nerii Conf. Officium cum Missa propria Oratorianis concessa recitandi facultas nostræ Congregationi concessa fuit. p. I. Doc. 36 pag. 43; ejusdem festum ad ritum duplicem majorem elevatur. p. I. Doc. 315 pag. 505.

— S. Philumenæ Virg. et Mart. sub ritu duplici minori conceditur. p. I. Doc. 118 pag. 166.
— Sacr. Reliquiarum ad diem 31. Octobris assignatur. p. I. Doc. 315 pag. 505.
— S. Remigii Ep. Conf. pro Provincia Gallicana ad ritum duplicem minorem elevatur. p. I. Doc. 397 pag. 628.
— S. Silvestri Abbatis diei 26. Novembris affigendi facultas conceditur. p. I. Doc. 181 pag. 265 ad II.
— S. Teresiæ Virg. Officium tam diei 27. Augusti, sed quomodo concessum est pro Regno Neapolitano, quam diei 15. Octobris, proprium pro Patribus Carmelitanis, ex speciali gratia etiam nostris Patribus indulgetur. p. I. Doc. 18 pag. 22.
— Officium proprium Ordinis Carmelitani pro die 15. Octobris denuo conceditur. p. I. Doc. 181 pag. 265 ad I.
— Transverberationis ejusdem Officium et Missa celebrari debet ut in Calce Breviarii sub ritu duplici majori, non autem sicut idem Carmelitani recitant. p. I. Doc. 61 pag. 77.
— S. Ubaldi Episc. Conf. pro Germania diei 22. Maji affigendi facultas conceditur. p. I. Doc. 120 pag. 168 ad 1; quæ facultas extenditur ad totam Congregationem. p. I. Doc. 212 pag. 304.
— S. Veronicæ de Julianis Virg. conceditur sub ritu duplici minori pro Ditione Pontificia die 24. Augusti, et extra eamdem die 26. Augusti. p. I. Doc. 315 pag. 505.

S. Fidelis a Sigmaringa Mart.

Vide *Festa Sanctorum.*

S. Franciscus.

Vide *Festa Sanctorum.*

Fuga D. N. J. C.

Vide *Festa Domini.*

Functiones ecclesiasticæ.

Vide *Hebdomada sancta.*

Funera.

Vide *Exsequiæ.*

G.

S. Gabriel Archangelus.

Vide *Festa Sanctorum.*

Generalis Superior.

Generalis Superior cum primum electus est juxta Congregationis Regulas et Constitutiones, habet auctoritatem absolutam in iis quæ gubernationem internam vel domesticam spectant, in

omnes domus; potestque plenam exercere jurisdictionem in omnes sub ejus obedientia degentes, et ubicumque commorantes. Benedictus XIV. in Br. *Ad pastoralis dignitatis* die 25. Febr. 1749 pro nostra Congregatione.

— Per privilegium vero Eremitarum S. Augustini, eo ipso, quod electioni de se factæ consentit, auctoritate Apostolica confirmatus intelligendus est; et libere administrare et exercere potest quæ ad suum officium pertinent, rejecta quavis appellatione subditorum sibi ratione dicti officii, quæ ab ejus præceptis, monitionibus, ordinationibus, mandatis, decretis et regulari disciplina eorumdem quomodolibet interponi contingit. Constit. Sixti IV. *Dum fructus uberes* die 13. Febr. 1474 § 49 ap. Rod. Bull. 34; et Constit. ejusdem Sixti IV. pro Carmelitis *Dum attenta* die 28. Nov. 1476 § 68 ap. Rod. Bull. 37.

— Superior Generalis gaudet omnibus privilegiis, facultatibus et prærogativis, quibus gaudent Generales ceteri cujuscumque Ordinis; quod patet ex Brevi Pii VI. *Sacrosanctum Apostolatus* p. I. Doc. 42 pag. 51 et Pii VII. *Qui sicut.* p. I. Doc. 57 pag. 71.

— Facultate concessa Ordini Prædicatorum possunt Superiores Generales Congregationis nostræ, auctoritate Apostolica declarare (quoad serenitatem illarum conscientiarum, quæ sibi subjectæ sunt dumtaxat) dubia, quæ super nostris Constitutionibus, privilegiis, indultis, gratiis et exemptionibus a Sede Apostolica concessis et concedendis emerserint. Julius II. Br. *Considerantes quam multa* die 4. Dec. 1509. Habetur in eorum Bullario tom. 4 pag. 226.

— Potest Generalis, ex suprema auctoritate quam habet in totam Congregationem, admittere ad participationem bonorum operum, orationum et suffragiorum procuratores, devotos et benefactores nostræ Congregationis. Concessit Urbanus V. Minoribus (in eorum Compendio verbo *Generalis Ordinis* n. 4.)

Vide *Dimissio. Dispensatio. Correctio.*

B. Gerardus Majella Conf.

Pro ejusdem Missa Orationes propriæ approbantur. p. I. Doc. 366 pag. 580.

— Solemne Triduum cum Missa propria et diversis Indulgentiis pro nostris Ecclesiis conceditur. p. I. Doc. 367 pag. 581.

— Officium et Missa approbantur. p. I. Doc. 369 pag. 584.

Grangiæ.

Vide *Oratoria.*

Gratiarum B. M. V.

Vide *Festa B. M. V.*

H.

Hæretici.

Vide *Absolutio.*

Hebdomada sancta.

Functiones Hebdomadæ sanctæ et aliæ similes v. gr. benedictio palmarum, cinerum et candelarum in nostris ecclesiis libere peragi possunt, quia non sunt de juribus mere parochialibus. S. R. C. Decr. auth. n. 2098 ad 1, 2 et 3 et n. 2123 ad 5 et 7. — Sed si hæ functiones non possint solemniter celebrari ob defectum sive ministrorum sive paramentorum, persolvi nequeunt juxta Memoriale Rituum Benedicti XIII. sine facultate peculiari S. Sedis. S. R. C. Decr. auth. n. 3390.

— In Feria V. in Cœna Domini Superior Regularium celebrare potest Missam sive privatam sive cantatam ad ministrandam Religiosis Communionem in Ecclesia (januis clausis) vel Oratorio. S. R. C. Decr. auth. n. 2799 ad 2 et n. 4049 ad 2.

S. Henricus Conf. Imper.

Vide *Festa Sanctorum.*

Homicidium.

Dispensatio ab irregularitate ob homicidium; vide *Irregularitas.*

Horæ canonicæ.

Vide *Breviarium.*

Horæ sanctæ Confraternitas.

Vide *Confraternitas.*

Hospitia.

Omnia et singula privilegia gratiæ, indulta aliaque domibus et collegiis nostris concessa ad Hospitia extenduntur et ampliantur. p. I. Doc. 71 pag. 87.

— „Hospitia in civitatibus, terris et oppidis cum Oratoriis privatis, in quibus Missæ de Ordinarii loci licentia, et sine præjudicio jurium parochialium, quolibet anni die exceptis feria quinta in Cœna Domini et Sabbato Sancto, celebrare valeant, habere possumus.“ „Quas quidem domos et hospitia et adnexorum hortorum septa, quæ scilicet præpositi generalis aut provincialis auctoritate, appositis terminis semel circumscripta fuerint, ne qua mulier unquam quocumque prætextu ingredi audeat vel præsumat; seu in illas et illa introduci valeant sub censuris et pœnis adversus violantes clausuram virorum regularium statutis stricte inhibemus.“ p. II. Doc. 18* pag. 69* §§ 4 et 5.

— Hospitium vere et proprie dicitur illud, quod deservit tantummodo Religiosis itinerantibus vel infirmis, in quo nulla servatur forma regularis, neque permanenter habitant Religiosi, nisi infirmi prædicti eorumque servientes. Unde Hospitium sæculare, et Hospitium privatum appellatur. Hospitium habere non potest ecclesiam, sed oratorium tantum privatum, neque ibi administrari possunt Sacramenta, aut alia celebrari divina officia, vel publicas habere conciones, præter Missæ celebrationem. Regulares, ad illud se transferentes, non assumunt titulum Præsidentis vel alterius Officialitatis. Ita habetur ex pluribus decretis Sacræ Congregationis Episc. et Regul. apud Monacelli tom. I. tit. 6 formul. 19 n. 15 et seq.

— In Constitutione vero Leonis XIII. *Romanos Pontifices* dicitur de domibus atque hospitiis Missionum quoad exemptionem: „Sacrum Concilium christiano nomini propagando pluries declaravit, Constitutiones Clementis VIII. *Quoniam,* IX. Kal. Jul. 1603, Gregorii XV. *Cum alias* XVI. Kal. Sept. 1622, Urbani VIII. *Romanus Pontifex* V. Kal. Sept. 1624, itemque Constitutiones Innocentii X. non esse de domibus atque hospitiis Missionum intelligendas. (S. C. de Prop. fide 30. Jan. 1627; 27. Martii 1631 5. Oct. 1655; 23. Sept. 1805; 29. Martii 1834). Ac merito quidem; nam cum dubium jamdudum fuisset propositum Clementi VIII., utrum Religiosi viri ad Indos missi in culturam animarum, existimandi essent quasi vitam degentes extra Cœnobii septa, proindeque Episcopis subesse Tridentina lege juberentur, Pontifex ille, per Constitutionem *Religiosorum quorumcumque* VI Idus Nov. 1601, decreverat eos „reputandos esse tamquam Religiosos viventes intra claustra“ quamobrem „in concernentibus curam animarum Ordinario loci subesse: in reliquis vero, non Ordinario loci, sed suis Superioribus subjectos remanere.“ Neque aliud sensit judicavitque Benedictus XIV. in suis Constitutionibus *Quamvis* V. Kal. Martii 1746, *Cum nuper* VI. Idus Nov. 1751 et *Cum alias* V. Idus Junii 1753. Ex quibus omnibus liquet, etiam hospitia ac domos, quantumvis incolarum paucitate infrequentes hujus, de quo agitur, privilegii jure comprehendi, idque non in locis solum ubi Vicarii apostolici, sed etiam ubi Episcopi præsunt; de Episcopis enim in Constitutionibus, quas memoravimus, agebatur.“ p. I. Doc. 307 pag. 478 § *Nihilominus.* Vide *Exemptio.*

Hymnus.

In honorem Infantiæ D. N. J. C. novus Hymnus etiam in Ecclesiis cantandus permittitur. p. I. Doc. 63 pag. 79.

I.

Immaculata Conceptio B. M. V.

Vide *Festa B. M. V. Ecclesia.*

Imagines.

Imagines sacræ inconsueto vel scandaloso modo pingi aut sculpi non possunt, et in hac re Episcopi procedere possunt contra inobedientes Religiosos censuris ecclesiasticis. Urbanus VIII. *Sacrosancta Tridentina* diei 15. Martii 1643 Decr. auth. S. R. C. n. 810 ad 1 et 2.

Imago Sancti, cujus nomini Altare dedicatum fuit, ab eodem sine speciali Indulto removeri nequit. S. R. C. Decr. auth. n. 2752 ad 5 et 2762.

In una eademque Ecclesia plures depictæ Imagines vel Statuæ eumdem referentes Sanctum, vel, si agatur de SSm̃a Virgine, Deiparam referentes, sub uno eodemque Titulo invocatam, publicæ venerationi exponi non possunt. Litteræ Circulares S. R. C. d. d. 20. Maji 1890. Decr. auth. n. 3732.

Index.

Vide *Libri prohibiti.*

Indulgentiæ.

a) *Religiosis ipsis nostræ Congregationis concessæ, et quidem plenaria:*

Omnibus die primo ingressus eorum in ipsam Congregationem, scil. quo habitum recipiunt et vota emittunt. Paulus V. Br. *Romanus Pontifex.* die 23. Maji 1606.

— Die anniversario Vestitionis et Professionis, dummodo hisce diebus, tribus saltem vicibus ad intentionem Summi Pontificis oraverint et vota renovaverint. p. I. Doc. 99 pag. 132; p. I. Doc. 101 pag. 134 *La seconda* e *terza;* p. II. Doc. 8* pag. 26* ad 2.

— Novitii vel Studentes die menstrui recessus accipientes benedictionem Papalem cum Crucifixo in fine Capituli seu Sermonis a Magistro vel Præfecto. p. I. Doc. 99 pag. 132. p. I. Doc. 101 pag. 134 *La quarta.*

— Cuivis Religioso in ejus articulo mortis, si saltem contritus nomen Jesu ore, si potuerit, sin autem corde devote invocaverit. p. II. Doc. 8* pag. 26* et Paulus V. l. c.

— Sacerdotibus nostris, qui primam Missam celebrabunt, et iis Religiosis, qui eidem Missæ interfuerint, aut ipso die Missam similiter celebrabunt. Hanc indulgentiam lucrantur quoque quicumque Sacerdos primum Sacrum faciens, ejusque consanguinei ad tertium usque gradum inclusive, qui primo eidem Sacro interfuerint; ceteri vero Christifideles adstantes Indul-

gentiam septem annorum totidemque quadragenarum. S. C. Indulg. die 16. Jan. 1886.

— Tempore Visitationis canonicæ, peracto aliquo pio opere a Visitatore præscripto. Gregorius XVI. Rescr. diei 2. April. 1832 pro Jesuitis. (Comp. Privil. n. 537.)

— Peragentes exercitia spiritualia per decem (vel saltem per quinque) dies. p. II. Doc. 16* pag. 62*.

— Omnibus Nostris, qui in ditiones et terras infidelium aut hæreticorum ad evangelizandum mittuntur, pro duabus vicibus, scil. quando itineri sese accingent, et quando in Provinciam, ad quam mittuntur, ingressi fuerint. Paulus V. Br. *Romanus Pontifex* die 23. Maji 1606.

— Omnes Nostri intra claustra viventes, qui nostram Ecclesiam devote visitaverint, consequuntur easdem Indulgentias, quas visitantes Ecclesias Stationum in Urbe certis diebus consequerentur. Paulus V. l. c.

b) *Indulgentiæ partiales.*

— Centum dierum unaquaque Dominica propter applicationem bonorum operum pro exaltatione S. Ecclesiæ et pro Summo Pontifice. p. I. Doc. 99 pag. 132 et p. I. Doc. 101 pag. 133 *La prima.*

— 300 dierum pro recitatione Litaniarum SS. Nominis Jesu. p. I. Doc. 222 pag. 315.

— 300 dierum toties quoties pro Orationibus S. Alfonsi: *Signor mio Gesù Cristo* et *Santissima Vergine.* p. I. Doc. 170 pag. 250 et p. I. Doc. 207 pag. 296.

— trium annorum, quoties Psalmum 50: *Miserere mei Deus* cum Oratione: *Deus qui culpa offenderis* devote recitaverint. p. I. Doc. 203 pag. 292.

— septem annorum et totidem quadragenarum semel in die pro Orationibus: *O zelantissimo Dottore S. Alfonso,* et quater in anno, qui easdem quolibet die recitant. Hæ Indulgentiæ etiam aggregatis Archisodalitatis B. M. V. de Perpetuo Succursu concessæ sunt. p. I. Doc. 290 pag. 433.

— Omnes Indulgentiæ a Congregatis etiam in nostris Oratoriis lucrari possunt. p. I. Doc. 314 pag. 503 et p. II. Doc. 16* pag. 61*.

— Indulgentiæ diversæ Patribus nostris a R. P. Francisco Pepe S. J. concessæ sunt. p. I. Doc. 6 pag. 8 et p. I. Doc. 12 pag. 16.

Indulgentiæ pro erectione Crucium Missionum.

Vide *Crux Missionis.*

Indulgentiæ Missionum.

Plenaria concessa est una vice tempore Missionum a Benedicto XIV. ad septennium. p. I. Doc. 1 pag. 3.

— Plenaria in perpetuum, lucrantur tam Congregati a Superioribus ad Missiones peragendas missi, quam fideles, qui saltem quinquies Missioni interveniunt. p. I. Doc. 160 pag. 238 et Gregorius XVI. Br. *Exponendum nobis* 20. Dec. 1839 pro Jesuitis.

— Hanc Indulgentiam lucrari possunt etiam illi, qui ob physicam infirmitatem Missioni intervenire nequeunt, dummodo rite dispositi fuerint et alia pia opera a confessario injungenda peregerint. p. I. Doc. 160 pag. 239.

— Hæc Indulgentia extenditur ad septem dies subsequentes post peractas Missiones pro omnibus, qui ex alienis locis ultimæ tantum intersunt Missionis concioni, sed tantum ad decennium. p. I. Doc. 29 pag. 30. Vide p. I. Doc. 45 pag. 57 et p. I. Doc. 51 pag. 64.

— Pro Passionistis hæc Indulgentia extensa fuit ad quindecim dies post Missionem favore illorum, qui non potuerunt confiteri ex defectu sive temporis sive confessariorum, aut quibus dilata fuit absolutio, dummodo intra prædictos dies communicaverint. p. II. Doc. 20* pag. 81* ad 5.

— Plenaria in die erectionis Crucis. Vide *Crux Missionis.*

— Plenaria in Benedictione Papali. Vide *Benedictio Papalis.*

— 40 dierum adjuvantibus Missionarios toties quoties, durante tamen Missione. p. II. Doc. 18* pag. 74* § 11.

— Missione terminata singulis septem Dominicis immediate sequentibus, si fideles in honorem B. M. V. Dolorosæ confitebuntur et communicabunt, Indulgentia plenaria in ultima Dominica. p. II. Doc. 20* pag. 81* ad 6.

— Plenariam lucrantur omnes fideles, „qui post peracta Missionis aut etiam recessus spiritualis exercitia a Clericis Regularibus Societatis Jesu tradita ...., pias preces per quadraginta dies, incipiendo a die quam designabit exercitii aut Missionis Præses, ad obtinendam perseverantiam recitaverint.“ Requiritur confessio et communio intra præfinitum tempus. Gregorius XVI. Br. *Injuncti nobis* die 7. Julii 1843.[1])

— Septem annorum totidemque quadragenarum lucrari possunt ab omnibus, qui singulis diebus intersunt concionibus Missionum sive Exercitiorum. p. I. Doc. 27 pag. 29.

---

[1]) Indulgentia plenaria intra sex menses, Missione terminata, a Leone XII. die 12. April. 1826 Jesuitis concessa, quæ in Elencho facultatum anni 1860 pag. 295 n. 23 III. affertur, neque in novissimo Compendio Societatis Jesu, neque in ejusdem Summario a S. C. Ind. a. 1883 approbato exsistit.

— Quinque annorum semel singulis diebus lucrifacienda, omnibus qui ante aliquam ex crucibus in fine Missionis a Patribus erigendis ter *Pater, Ave* et *Gloria* recitaverint. Leo XIII. Rescripto 22. Aprilis 1882 pro Jesuitis.
— 200 dierum lucrari possunt omnes, qui in quocumque quadraginta dierum post peractam Missionem, pias preces per quadraginta dies ad obtinendam perseverantiam persolverint. Gregorius XVI. Br. *Injuncti nobis* die 7. Julii 1843 pro Jesuitis.
— Indultum est, ut omnes fideles, qui tempore sacrarum Missionum ad sacramentum Pœnitentiæ semel accesserint, omnes et singulas plenarias Indulgentias acquirere valeant, quæ intra idem tempus occurrent. Leo XIII. Resc. S. C. Ind. die 15. Martii 1884 pro Societate Jesu. (Comp. Privil. n. 348).

Indulgentiæ nostris Ecclesiis concessæ.

Vide *Ecclesia.*

Indulgentiarum Communicatio.

Vide *Communicatio Indulgentiarum.*

Indulgentiæ variæ pro Confraternitatibus etc.

Indulgentiæ et gratiæ Patrum in Statu Pontificio exsistentium S. Alfonso ejusque Missionariis Neapolitanis conceduntur. p. I. Doc. 34 pag. 37.
— Indulgentiis et gratiis spiritualibus nostris Patribus concessis, non autem facultatibus, frui possunt omnes fideles utriusque sexus, et Sacerdotes sæculares quam regulares, qui Sodalitio Oblatorum adscripti sunt; pro Congregatione Transalpina. p. I. Doc. 55 pag. 67; extenditur ad totam Congregationem et ditatur novis Indulgentiis. p. I. Doc. 208 pag. 298.
— Plenaria conceditur Sodalibus Piæ Unionis SSm̃i Cordis B. M. V. Dominica III. cujuslibet mensis, ultima Dominica Augusti, in ultimo Sabbato singulorum mensium et in Dominica octiduum Solemnitatis Assumptionis B. M. V. immediate sequenti. p. I. Doc. 116 pag. 164.
— Quoad Indulgentias, Sodalitates, et Scapularia solvuntur a S. C. Ind. varia Dubia. p. I. Doc. 129 pag. 182.
— Pro pio exercitio: *Acceptatio mortis* variæ Indulgentiæ in perpetuum conceduntur. p. I. Doc. 161 pag. 241; pro Sodalibus semel in mense Indulgentia plenaria conceditur. p. I. Doc. 162 pag. 243.
— Indulgentiæ concessæ occasione Coronationis Imaginis B. M. V. de Perpetuo Succursu. p. I. Doc. 244 pag. 354.
— Indulgentiarum Summarium pro Archisodalitate B. M. V. de Perpetuo Succursu concessarum. p. I. Doc. 280 pag. 413.

— 100 dierum semel in die concessa eidem Archisodalitati pro recitatione Antiphonæ: *Sancta Maria, succurre* .... p. I. Doc. 309 pag. 498.

— Plenaria ob diem 150um anniversariam institutionis nostræ Congregationis conceditur in nostris Ecclesiis. p. I. Doc. 310 pag. 499; quæ Indulgentia extenditur etiam ad Patres e domibus expulsos. p. I. Doc. 311 pag. 500.

— Visitantibus exuvias S. P. N. Alfonsi Nuceriæ Paganorum exsistentes Indulgentia plenaria semel in anno, et qualibet anni die 300 dierum conceditur. p. I. Doc. 382 pag. 604.

— Indulgentiæ millium annorum revocantur. p. I. Doc. 391 pag. 615.

— Indulgentiarum Summarium Basilicæ S. Mariæ della Rotonda. p. II. Doc. 13* pag. 43*; hæ Indulgentiæ in nostris Ecclesiis lucrari possunt. p. II. Doc. 14* pag. 57*.

— Decretum S. Congr. Indulgentiarum ad dignoscendas veras Indulgentias ab apogryphis. p. I. Doc. 399 pag. 630.

Vide *S. Alfonsus, B. M. V. de Perpetuo Succursu, Scapularia.*

Indulta.

Indultum est, ut Diaconi nostri ad Presbyteratum promovendi super defectu unius anni ab Episcopo loci dispensari possint. p. I. Doc. 223 pag. 316.

Vide *Exemptio, Facultas, Indulgentia, Ordinationes, Patres.*

Infantia D. N. J. C.

In ejus honorem Hymnus proprius: *Pange lingua* etiam in Ecclesiis cantandus approbatur et conceditur. p. I. Doc. 63 pag. 79.

In ejusdem honorem unoquoque die 25. cujuslibet mensis Missa secunda in festo Nativitatis Domini tamquam votiva in Oratoriis domesticis conceditur; in Ecclesiis vero publicis ab uno tantum Sacerdote celebrari licet, dummodo Officium non sit 1. vel 2. classis, Dominica vel festum de præcepto (vel aliud festum Domini), occasione tamen piarum exercitationum in honorem Infantiæ Jesu. p. I. Doc. 59 pag. 76.

Infirmi.

Quoad Altare portatile; vide *Altare.*

— Quoad dispensationem a Breviario; vide *Breviarium.*

— Infirmi lucrari possunt cum Crucibus a Patribus benedictis omnes Indulgentias Stationum Viæ Crucis, dummodo viginti *Pater, Ave* et *Gloria* devote recitaverint; et qui gravi morbo conflictati viginti *Pater, Ave* et *Gloria* recitare nequeant, easdem Indulgentias lucrantur, etiamsi semel vel actum contritionis, vel invocationem: *Te ergo quæsumus tuis famulis subveni, quos pretioso Sanguine redemisti* devote recitaverint. p. I. Doc. 387 pag. 611.

— Infirmi quoad dispensationem a jejunio; vide *Jejunium.*
— Infirmi etiam Indulgentiam plenariam in fine Missionis lucrari possunt, dummodo alia pia opera a respectivo Confessario injungenda fideliter exsequantur. p. I. Doc. 160 pag. 239 et S. C. Ind. die 17. Martii 1841. (Comp. Privil. Jesuit. n. 348).

S. Ingenuinus Episc. Conf.

Vide *Festa Sanctorum.*

Interpretatio.

Vide *Declaratio. Generalis.*

Interstitio.

Vide *Ordines sacri.*

Irregularitas.

Vide *Dispensatio.*

Iter.

Vide *Missa.*

J.

Jejunium.

A jejunio et vetitis cibis dispensare potest P. Generalis per se vel per alios Superiores subditos, sed justis de causis. p. II. Doc. 2* pag. 8* et p. II. Doc. 24* pag. 92*.
— Religiosi speciali voto abstinentiæ a carnibus non adstricti gaudent indulto circa observantiam ciborum tempore Quadragesimæ et per annum pro fidelibus promulgato ab Ordinariis locorum nomine S. Sedis Apostolicæ. p. II. Doc. 31* pag. 106*.

S. Joannes.

Vide *Festa Sanctorum.*

S. Juliana Cornelionensis Virg.

Vide *Festa Sanctorum.*

Jurisdictio.

A Jurisdictione Ordinarii Nostri eximuntur; vide *Exemptio;* etiam Familiares; vide *Familiares.*
A Jurisdictione Parochorum nostra Collegia et Ecclesiæ eximuntur; vide *Exemptio.*

K.

Kalendarium.

In Kalendarium tempore S. Alfonsi nonnulla festa inserta sunt. p. I. Doc. 11 pag. 15.

Kalendarium a S. Sede concessum ob communicationem privilegiorum a P. Generali Francisco de Paula typis promulgatur. p. I. Doc. 36 pag. 39. Vide p. I. Doc. 40 pag. 49.
Kalendarium a P. Generali Petro Paulo Blasucci publicatur. p. I. Doc. 48 pag. 58.
Kalendarium novum approbatur a Pio VII. p. I. Doc. 84 pag. 99.
Kalendarium alterum a S. R. C. approbatur. p. I. Doc. 109 pag. 144.
In Kalendario Monialium SS. Redemptoris festa Ss. Francisci Salesii, Augustini et Francisci Assis. ad ritum duplicem majorem elevantur. p. I. Doc. 135 pag. 188.
In Kalendario variæ mutationes approbantur. p. I. Doc. 212 pag. 303.
Kalendario nostro se conformare possunt Exercitantes Officium in Communi recitantes. p. I. Doc. 361 pag. 570.

L.

Laici.

Per privilegium concessum a Callisto III. Minoribus (ap. Rod. vivæ vocis oraculo pag. 269) et Sixto IV. Eremitis S. Augustini sub signatura Pontificis conversi seu laici, quamdiu curam sacristiæ habent, sacra vasa, corporalia et purificatoria nudis manibus contrectare possunt; ap. Confettium in Litt. Apost. n. 9 pag. 79.

Libri prohibiti.

Libros prohibitos retinendi, secreto tamen et sub clavi, facultas a S. C. Indicis conceditur. p. I. Doc. 13 pag. 18.
— Eosdem legendi et retinendi facultas B. Clementi M. Hofbauer, quoad vixerit, simul cum facultate aliis sibi subjectis idem permittendi, concessa est. p. I. Doc. 66 pag. 82.
— Eosdem legendi facultas ad quinquennium conceditur. p. I. Doc. 94 pag. 127; ad decennium prorogatur. p. I. Doc. 140 pag. 192; aliæ prorogationes: p. I. Doc. 184 pag. 268; p. I. Doc. 243 pag. 353; p. I. Doc. 282 pag. 420.
— Eadem facultas ad biennium conceditur Provincialibus Transalpinis. p. I. Doc. 148 pag. 212.
— Hanc facultatem concessit Leo XII. Præposito Generali Societatis Jesu „iis Alumnis, quibus expedire existimet, facultatem faciendi, cujus vi libros prohibitos queant legere“ et huiusmodi facultate munivit omnium Societatis domorum, collegiorum in qualibet Provincia Præsules. p. II. Doc. 24* pag. 92*.
— A censuris et pœnis ecclesiasticis ob retentionem et lectionem librorum prohibitorum incursis Patres nostri absolvi possunt ex Folio Pœnitentiariæ n. V., injuncta congrua pœnitentia salutari nec non firma obligatione tradendi Ordinario loci aut

cui de jure sive per se sive per alium absque ulla mora, et quantum fieri potest ante absolutionem, libros prohibitos, si quos pœnitens in sua potestate retineat. p. I. Doc. 346 pag. 550.
— Quoad Libros e Bibliotheca subtrahendos videatur Lucius Ferraris v. Libri n. 15—33.

Litaniæ.

In Litaniis Lauretanis adjungi potest in fine: *Regina sine labe originali concepta.* p. I. Doc. 122 pag. 173 ad 1. Vide p. I. Doc. 165 pag. 246.
— In Litaniis Omnium Sanctorum festo S. Marci et Rogationum dicendis invocationes repeti non debent, sive in Choro sive extra Chorum recitentur. p. I. Doc. 166 pag. 247.
— Pro recitatione Litaniarum SSmi Nominis Jesu Indulgentia 300 dierum Nostris conceditur. p. I. Doc. 222 pag. 315.

S. Ludovicus Rex, Conf.

Vide *Festa Sanctorum.*

B. Maria Magdalena Pœnit.

Vide *Festa Sanctorum.*

B. Maria V.

Vide *Festa B. M. V.*

B. M. V. de Perpetuo Succursu.

B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alfonsi piæ Unionis Sodalibus diversæ Indulgentiæ conceduntur. p. I. Doc. 272 pag. 397.
B. M. V. de Perpetuo Succursu pia Unio in Archisodalitatem elevatur et Rms Superior Generalis pro tempore ejusdem Rector constituitur. p. I. Doc. 273 pag. 399.
B. M. V. de Perpetuo Succursu piæ Unionis Sodalitatis Rectoribus facultas conceditur Numismata benedicendi. p. I. Doc. 274 pag. 402.
B. M. V. de Perpetuo Succursu Officium proprium cum Missa loco B. M. V. de Succursu conceditur sub ritu duplici 2. classis Dominica ante festum Nativitatis S. Joannis Bapt. celebrandum. p. I. Doc. 275 pag. 403.
B. M. V. de Perpetuo Succursu Archisodalitatis Sodalibus diversæ Indulgentiæ conceduntur. p. I. Doc. 276 pag. 407.
In B. M. V. de Perpetuo Succursu Sodalitatum favore privilegia circa Missam solemnem in festis B. M. V. de Perp. Succ. et S. Alfonsi conceduntur. p. I. Doc. 277 pag. 409.
B. M. V. de Perpetuo Succursu Archisodalitati concessarum Indulgentiarum Summarium. p. I. Doc. 280 pag. 413.
B. M. V. de Perpetuo Succursu et S. Alfonsi Numismata benedictionis formula approbatur. p. I. Doc. 281 pag. 419.

B. M. V. de Perpetuo Succursu Sodales diversas Indulgentias lucrari possunt, si recitant ter in die: *O Maria* etc. p. I. Doc. 284 pag. 424.
— Sodalibus diversæ gratiæ spirituales et Indulgentia plenaria pro solemni Aggregatione conceduntur. p. I. Doc. 286 pag. 427.
— Versiones Precum jaculatoriarum *O Maria* etc. et *Mio Protettore* approbantur. p. I. Doc. 287 pag. 428.
— A conditionibus pro erectione Confraternitatis in Imperio Germanico tempore persecutionis dispensatur. p. I. Doc. 289 pag. 431.
— Alumnis et Monialibus C. SS. R. ac Sodalibus Archiconfraternitatis B. M. V. de Perpetuo Succursu diversæ Indulgentiæ conceduntur pro recitatione Orationum *O zelantissimo etc.* p. I. Doc. 290 pag. 433.
— Versiones harum Orationum *O zelantissimo etc.* approbantur. p. I. Doc. 295 pag. 445.
— Alios Sacerdotes subdelegandi pro adscriptione in Archisodalitatem B. M. V. de Perp. Succ. facultas Rm̃o P. Generali conceditur. p. I. Doc. 297 pag. 457.
— In Ecclesiis Sodalitatis in respectivis festivitatibus vel Dominicis, in quibus eædem celebrantur, Missæ propriæ eorumdem etiam legi possunt, dummodo non occurrat duplex 2. classis. p. I. Doc. 324 pag. 517; etiam Vesperæ respectivæ celebrari possunt. p. I. Doc. 325 pag. 518.
— Moderatori generali et Directoribus conceditur facultas benedicendi Cruces, Coronas, Numismata etc. ad decennium. p. I. Doc. 299 pag. 459; prorogatio ad decennium. p. I. Doc. 328 pag. 522 et p. I. Doc. 348 pag. 554.
— Sodalitates Archisodalitati in Urbe erectæ aggregari debent per litteras patentes a Rm̃o P. Generali expediendas, ut Indulgentias gratias et privilegia lucrentur. p. I. Doc. 340 pag. 540.
— Solemne Triduum cum concessione Missæ propriæ occasione quinti lustri absoluti receptionis venerandæ Iconis in nostris Ecclesiis conceditur. p. I. Doc. 358 pag. 559. — Romæ in Ecclesia S. Alfonsi die 24., 25. et 26. Aprilis. p. I. Doc. 353 pag. 561.
— Pro hoc Triduo diversæ Indulgentiæ conceduntur. p. I. Doc. 355 pag. 564.
— Missa votiva B. M. V. de Perp. Succ. conceditur singulis Sabbatis in Ecclesia S. Alfonsi Romæ. p. I. Doc. 356 pag. 566 extenditur ad Ecclesias Patrum et Monialium SSm̃i Redemptoris, in quibus Altare eidem exstat dedicatum. p. I. Doc. 359 pag. 568. — Additiones propriæ pro eadem Missa votiva approbantur. p. I. Doc. 357 pag. 567.

S. Martha Virgo.

Vide *Festa Sanctorum*.

Ss. Martyres Japon.

Vide *Festa Sanctorum*.

Maternitas B. M. V.

Vide *Festa B. M. V.*

Matutinum.

Vide *Breviarium.*

S. Michaël de Sanctis Conf.

Vide *Festa Sanctorum.*

Militia Angelica.

Vide *Confraternitas.*

Missa.

Missæ aliaque divina Officia in Oratoriis et Cappellis, quæ Provinciales per seipsos in domibus, collegiis et aliis piis locis, ubi aliqui Congregati residebunt, approbaverunt et ad cultum divinum deputaverunt, celebrari possunt, nullius alterius ad id requisita licentia. p. II. Doc. 4* pag. 15*; et audientes diebus Dominicis et festis de præcepto satisfaciunt præcepto Ecclesiæ. Leo X. pro Minoribus Br. *Exponi nobis* die 3. Dec. 1518. Conf. S. R. C. Doc. auth. n. 4007.

— Per privilegium a Sixto V. concessum Patribus Oratorii de Urbe possumus celebrare per semihoram ante auroram, et post meridiem. p. II. Doc. 10* pag. 33*. Sed Patres nostri Missam celebrare possunt una hora ante auroram et una hora post meridiem sine limitatione. p. I. Doc. 4 pag. 7. Vide p. II. Doc. 18* pag. 69* et p. II. Doc. 24* pag. 91*.

— Virtute tamen communicationis cum Congregatione Puritatis Neapoli erecta semper et ubique celebrare possumus duabus horis ante auroram et post meridiem. Rescr. Pii VI. die 14. Jan. 1783 et die 10. Maji 1785; et dubio superveniente, utrum exstiterit hoc privilegium Cardinalis Præfectus Episc. et Reg. Congregationis die 17. Oct. 1834 affirmative dubio respondit. Comp. Privil. Pior. Operar. p. II. cap. 5 § 7 pag. 55.

— Gregorius XVI. Rescr. die 13. Maji 1838 Jesuitis concessit, ut „Præpositus Generalis facultatem dare possit, ut, sive itineris causa, sive causa devotionis, pro se vel pro populo, sive causa dandæ S. Communionis fidelibus exspectantibus, hora secunda post mediam noctem celebrent.“ (Comp. Privil. n. 409.)

— Similem facultatem concessit Congregationi S. Benedicti Vallisoleti Alexander VI. die 27. Aprilis 1499, „quod perpetuis futuris temporibus (celebrare possint) immediate post duas horas post mediam noctem tam Abbas monasterii B. M. V. Montis Serrati pro tempore exsistens, per se ipsum, quam monachi ejusdem monasterii pro tempore exsistentes, ac quicumque alii presbyteri idonei sæculares, vel regulares etiam undequaque ad dictum monasterium venientes, quotiescumque eis

et eorum cuilibet videbitur in ecclesia dicti monasterii.“ ap. Rod. Bull. 13.
— Eugenius IV. autem Monachis S. Justinæ Ordinis S. Benedicti die 31. Julii 1436 concessit, ut „Sacerdotes hujus Congregationis in itinere constituti, aut alias ad hoc causa subsistente ante diem et usque ad nonam inclusive celebrare valeant.“ (ap. Rod. Bull. 11.) i. e. tribus horis post meridiem. Vide Lugo De Eucharist. disp. 20 sect. 1 n. 27—30 et 42 et S. Alfons. n. 122 De Privil.
— Missa celebrari potest in domibus habitationis tempore Missionis, servatis servandis, et certioratis respectivis locorum Ordinariis. p. I. Doc. 17 pag. 21; sed quoad clausulam „de certiorandis Episcopis“ vide supra *Altare.*
— Missa celebrari potest in Oratoriis privatis absque assistentia Indultarii in itineribus ex quacumque causa. Ex vivæ vocis oraculo Pii VI. p. I. Doc. 80 pag. 97. Vide p. II. Doc. 20* pag. 81* n. 3.
— Missam in domibus privatis Patres nostri in Germania celebrare potuerunt, durante suppressione domorum. p. I. Doc. 267 pag. 391.
— Missa in navi celebrari potest permittente R̃mo P. Superiore Generali;[1]) sed tantum conceditur ad quinquennium. p. I. Doc. 313 pag. 502. Prorogationes: p. I. Doc. 341 pag. 541 et p. I. Doc. 368 pag. 583.
— Missa in Oratoriis privatis extra Congregationem celebrandi facultas Provinciali et Patribus Austriacis ad annum concessa est. p. I. Doc. 145 pag. 210.
— Missam celebrare possunt Patres in America Septentrionali degentes in itineribus in locis profanis, sed honestis super Altari portatili, permittente R̃mo P. Superiore Generali. p. I. Doc. 329 pag. 523.
— Missas cantatas celebrari ex fixo legato de Officio occurrenti et de Requie in duplicibus majoribus et minoribus, exceptis excipiendis, Patribus in America Septentrionali exsistentibus in perpetuum conceditur. p. I. Doc. 365 pag. 578.
— Missas Congregationi proprias Sacerdotes exteri in nostris Ecclesiis celebrare possunt. p. I. Doc. 221 pag. 314.

[1]) Quoad hanc facultatem observari debet Decretum S. Congr. de Propag. fide diei 1. Martii 1902, in quo dicitur: „Videant (Missionarii privilegiati), utrum mare sit adeo tranquillum, ut nullum adsit periculum effusionis sacrarum Specierum e calice; curent ut alter sacerdos, si adfuerit, rite celebranti assistat; et si navi non habeatur Cappella propria vel altare fixum, caveant omnino Missionarii ne locus ad Missæ celebrationem delectus quidquam indecens aut indecorum præseferat: quod certe eveniret, si augustissimum altaris mysterium in cellulis celebraretur pro privatis viatorum usibus destinatis.“

— Missa propria B. M. V. de Perpetuo Succursu ob extrinsecam festivitatem in Ecclesia S. Alfonsi de Urbe Dominica post septimo Kalendas Junias celebrari potuit. p. I. Doc. 254 pag. 369. Vide *B. M. V. de Perpetuo Succursu.*
— In Missa Beati Alfonsi *Credo* recitari concessum est. p. I. Doc. 87 pag. 118. Vide *S. Alfonsus.*
— Pro Missa Fugæ D. N. J. C. in Ægyptum Tractus approbatur. p. I. Doc. 185 pag. 270.
— In Præfatione Missæ votivæ de Immaculata Conceptione B. M. V. addi potest: *Et te in Conceptione immaculata.* p. I. Doc. 60 pag. 76 et p. I. Doc. 165 pag. 246.
— Missa secunda in festo Nativitatis Domini celebranda conceditur tamquam votiva unoquoque die 25. cujuslibet mensis in Oratoriis domesticis; in Ecclesiis vero publicis ab uno tantum Sacerdote celebrari licet; dummodo Officium non sit 1. vel 2. classis, nec Dominica aut festum de præcepto (vel aliud festum Domini) occurrat, occasione tamen piorum exercitiorum in honorem Infantis Jesu. p. I. Doc. 59 pag. 76.
— Missarum celebratio differri potest ad duos menses. p. I. Doc. 50 pag. 63.
— Circa Missarum stipendia tres decisiones S. Pœnitentiariæ. p. I. Doc. 246 pag. 358; p. I. Doc. 247 pag. 359 et p. I. Doc. 248 pag. 361.
— Missæ manuales in alias domus transferri possunt, tantum ad quinquennium. p. I. Doc. 301 pag. 461 et p. I. Doc. 320 pag. 510; prorogatur ad decennium. p. I. Doc. 323 pag. 515.
— Missæ pro Defunctis ad tres, pro vivis ad quatuor menses differri possunt, ad decennium. p. I. Doc. 298 pag. 458; prorogatio ad aliud decennium et dilatio ad sex menses, comprehensis duobus Conciliariis. p. I. Doc. 323 pag. 515 et p. I. Doc. 379 pag. 600. Vide *Altare. Oratoria.*

Missæ de Requie.

Missa de Requie cum cantu celebrari potest expletis Missionibus. p. I. Doc. 193 pag. 281; scil. quotidiana cum tribus Orationibus ut in Missali.
— Missa cantata de Requie quatuor diebus infra Octavam Omnium Sanctorum, etiam in duplicibus Patribus in America Septentrionali degentibus ad triennium conceditur. p. I. Doc. 279 pag. 412.
— Missam de Requie bis in hebdomada, etiam in duplicibus, cantare possunt Sacerdotes Congregationis Missionum in Ecclesiis, quæ simili indulto non gaudent. p. II. Doc. 25* pag. 97*.
— Quando, præsente corpore, habentur exsequiæ alicujus Nostrorum defuncti, Missa exsequialis, cui Communitas assistat, potest

sine cantu seu simpliciter lecta celebrari etiam diebus duplicibus, solummodo exclusis festis solemnioribus, servata lege quæ in parochialibus locum habet quoad Missam solemnem cum cantu, corpore præsente. Pius IX. Rescr. die 9. Maji 1851 pro Jesuitis. Comp. Privil. n. 407.

Missiones.

Leo XIII. pro Anglia et Scotia aliisque locis, ad quae extensa est Constitutio *Romanos Pontifices* declaravit: „Silentibus hac super re generalibus Ecclesiæ legibus, necesse est, ut Concilii Provincialis Westmonasteriensis valeat auctoritas, cujus hoc decretum est: *Non obstante Rectoris Missionarii deputatione, licebit Episcopo, de consilio Capituli, intra limites Missionis cui præponitur, novas Ecclesias condere, ac portionem districtus iis attribuere, si necessitas aut utilitas populi fidelis id requirat.* Quæ cum ita sint, ad propositam consultationem respondemus: licere Episcopis Missiones dividere, servata forma S. Concilii Tridentini cap. 4 sess. 21 de reform., quoad Missiones quæ sunt vere proprieque dictæ parœciæ; quoad reliquas vero, ad formam Synodi I. Provincialis Westmonasteriensis (De regimine Congregationum seu Missionum, n. 5.). Quo melius autem Missioni, quæ dividenda sit, ejusque administris prospiciatur, volumus ac præcipimus, ut sententia quoque Rectoris exquiratur, quod jam accepimus laudabiliter esse in more positum: quod si a Religiosis Sodalibus Missio administretur, Præfectus Ordinis audiatur; salvo jure appellandi, si res postulet, a decreto episcopali ad Sanctam Sedem *in devolutivo* tantum.“ p. I. Doc 307 pag. 483 § *Profecto.*

— „Si mera Missio erigitur, jus certe non obstet Religiosis viris, ne inter eos eligatur Rector; ast ne iis quidem præferri optantibus suffragatur.“ p. I. Doc. 307 pag. 484 § *Peracta Missionis.*

— Facultates in Missionibus; vide *Absolutio, Dispensatio, Missa, Indulgentia, Benedictiones.*

Notari placeat, posse tempore Missionum Confessarios, in ordine ad Indulgentias lucrandas, cum iis, qui a longe ad Missionem venerunt et Missioni quinquies assistere non possunt, in hac re dispensare, aliud opus pium eis præscribendo; similiter eosdem Confessarios dispensare posse a S. Communione sumenda cum iis pueris, qui ad primam Communionem nondum fuerint admissi, eis etiam aliud opus pium præscribendo. Pius IX. vivæ vocis oraculo die 29. Martii 1855 concessit Societati Jesu. (Comp. Privil. n. 348.) Vide *Infirmi.*

Moniales.

Moniales Ssmi Redemptoris dispensari potuerunt a votis simplicibus, mediante Nuntio Apostolico; conceditur hæc facultas

tantum ad quinquennium; ad professionem autem in articulo mortis admitti possunt. p. I. Doc. 128 pag. 180 ad 1.
— Eædem habent Communicationem quoad Indulgentias aliosque favores spirituales tantum cum Patribus nostris, salvo jure Ordinariorum. p. I. Doc. 128 pag. 180 ad 4.
— In Monialium Kalendario festa SS. Francisci Salesii, Francisci de Paula, Augustini et Francisci Assis. ad ritum duplicem majorem elevantur. p. I. Doc. 135 pag. 188.
— Monasteria Monialium SSm̃i Redemptoris visitandi facultas conceditur Rm̃o P. Superiori Generali sive per seipsum, sive per alios Delegatos. p. I. Doc. 400 pag. 640.
— Nostri nullibi tenentur, cujuslibet Præsulis rogatu, visitandi onus, aut Religiosarum mulierum virginumque curam suscipere; ex communicatione cum Jesuitis. p. I. Doc. 24* pag. 91*; nec cogi possunt ad audiendas confessiones Monialium. Sixtus IV. Constit. *Dum attenta meditatione* die 1. Dec. 1476 § 88 pro Carmelitis et Julius II. Constit. *Virtute conspicuos* die 28. Julii 1506 § 9 pro Ordine Minim. Francisci de Paula.

N.

Navigantes.

Navigantes, qui Crucem a Nostris benedictam cum Indulgentiis Stationum Viæ Crucis possident, omnes Indulgentias dictarum Stationum lucrari possunt, si viginti *Pater, Ave* et *Gloria* devote recitant. p. I. Doc. 387 pag. 611. Vide *Missa.*

Ss. Nomen B. M. V.

Vide *Festa B. M. V.*

Novitiatus Novitii.

In Capella Novitiatus Ss. Sacramentum asservari potest. p. I. Doc. 58 pag. 75; sed tantum ad septennium. p. I. Doc. 90 pag. 121.
— Nostra Congregatio exempta fuit ab iis, quæ Pius IX. per S. Congregationem super Statu Regularium constituit decretis *Romani Pontificis* diei 25. Jan. 1848, de testimonialibus Ordinandorum litteris requirendis in receptione illorum, qui ad habitum religiosum admitti postulant, et *Regulari disciplinæ* diei 25. Jan. 1848 de receptione Novitiorum ad habitum et professionem. p. I. Doc. 147 pag. 212. Diversas prorogationes vide sub tit. *Dispensatio.*
— Admissio Novitiorum pro Sicilia conceditur. p. I. Doc. 149 pag. 213.
— Decreta S. Congregationis super Statu Regularium quoad admissionem Novitiorum ad habitum et professionem. p. I. Doc. 142 pag. 196.

— Declaratio præfatæ S. Congregationis quoad dicta Decreta. p. I. Doc. 155 pag. 222.
— Doctrinæ christianæ Congregationi conceditur facultas Novitios promovendi ad Ordines minores in decimo mense Novitiatus. p. II. Doc. 22* pag. 85*.
— Novitii in articulo mortis, etiam anno Novitiatus non completo possunt Religionis vota emittere. Concessit Monialibus S. Dominici S. Pius V. Br. *Summi Sacerdotis* die 23. Aug. 1570 § 2. Si tamen hujusmodi Novitii convaluerint, debent, suo Novitiatus tempore completo, iterum profiteri. S. Congr. Concilii die 20. Martii 1649.

Numismata.

Vide *Benedictio.* — *B. M. V. de Perpetuo Succursu.*

O.

Oblati.

Sodalitio Oblatorum adscripti utriusque sexus, et Sacerdotes sæculares quam regulares, qui huic Sodalitio inscripti sunt, frui possunt Indulgentiis et gratiis spiritualibus (non autem facultatibus) nostris Patribus concessis; hæc facultas concessa est tantum pro Congregatione Transalpina. p. I. Doc. 55 pag. 67; extensa autem est ad totam Congregationem, ita ut in singulis domibus Sodalitium Oblatorum institui possit, et Sodales lucrari possunt Indulgentiam plenariam die aggregationis, in articulo mortis, in festivitate Immaculatæ Conceptionis et de Bono Consilio B. M. V. ac SS. Redemptoris. p. I. Doc. 208 pag. 298.
— A Congregatione Oblatorum B. M. V. nostræ Congregationi aggregatio concessa est. p. I. Doc. 188 pag. 273.

Octava.

Omnes Octavæ nostræ Congregationi peculiariter concessæ a Pio VI. abrogatæ sunt, præter Octavam Ssmi Redemptoris et Patrocinii S. Joseph. p. I. Doc. 44 pag. 56.

Officium.

Officia a. 1758 concessa. p. I. Doc. 11 pag. 15. Vide *Kalendarium.*
— Officium divinum in Communi recitantes Sacerdotes tempore Exercitiorum Kalendario nostro se conformare possunt. p. I. Doc. 361 pag. 570.
— Officium divinum celebrationi Missæ postponendi facultas conceditur ex legitimis et justis causis, onerata tamen in hac re conscientia Superiorum. p. II. Doc. 2* pag. 9*; et adversa va-

letudine laborantibus in pias alias preces commutari potest, durante tamen infirmitate. *Ibid.*

— Officium divinum commutari potest pro Missionariis in actu Missionis in alias preces vocales. p. II. Doc. 15* pag. 59*.

Vide *Breviarium. Festa.*

Oleum Infirmorum.

In Ecclesiis nostris „Oleum Infirmorum, quod personis dumtaxat de ipsorum Congregatione et familia in mortis periculo ministrare valeant, decenter asservare valet". p. II. Doc. 18* pag. 68*.

Oracula vivæ vocis.

Non minoris sunt efficaciæ et valoris vivæ vocis Oracula, dummodo revocata non sint, quam si per bullam aut breve essent concessa; atque circa illorum usum communicat Congregatio nostra cum aliis Ordinibus. Declaravit Julius II. Br. *Nihil est* die 24. Sept. 1508 pro Augustinianis, ap. Rod. Bull. 22 et Br. die 30. Junii 1508 ap. eumdem Rod. pag. 599 et Leo X. pro Minoribus per Signaturam ap. Rod. n. 4 pag. 720.

— Gregorius XV. Br. *Romanus Pontifex* diei 2. Julii 1622 omnia oracula vivæ vocis revocavit, „in iis videlicet, quæ non sunt sortita effectum," exceptis gratiis concessis ad supplicationem regum; itemque „propria S. R. E. Cardinalium manu firmatis pro ipsis vel aliis factis, et de quibus iidem testimonium in scriptis præbuerunt § 1 et 2. — Urbanus VIII. Br. *Alias felicis recordationis* diei 20. Dec. 1631 revocavit etiam oracula vivæ vocis ad supplicationem regum concessa et S. R. E. Cardinalium quorumcumque manu firmata. § 2; et idem Pontifex altero Br. *Alias felicis recordationis* diei 11. Aprilis 1635 declaravit, id non intelligi de oraculis aut suis aut aliorum Pontificum signatis manu Officialium ad id deputatorum ratione sui muneris, „quoad ea, quæ ad cujuslibet eorum officium seu munus, quo funguntur, pertinent." § 3. — Clemens XII. Brevi *Romanus Pontifex* die 12. Febr. 1732 revocavit quædam oracula suorum prædecessorum, quamvis signata privata scriptura Pontificum et S. R. E. Cardinalium ac quorumcumque Officialium: ea tamen excepta voluit, quæ firmata essent rescriptis Sacrarum Congregationum aut Officii Sacræ Pœnitentiariæ. § 6. Conf. Ferraris verbo *Oracula vivæ vocis,* n. 7 et seq.

Orationes.

Pro Orationibus: *Signor mio Gesù Cristo* et *Santissima Vergine* Indulgentia 300 dierum toties quoties conceditur. p. I. Doc. 170 pag. 250 et p. I. Doc. 207 pag. 296; hæ Orationes in alias linguas verti possunt. p. I. Doc. 211 pag. 303.

— Orationes tres in honorem B. M. V. de Perpetuo Succursu approbantur et Indulgentia centum dierum pro unaquaque semel in die lucranda conceditur. p. I. Doc. 235 pag. 336.
— Orationes in honorem S. Alfonsi: *O zelantissimo Dottore* diversis Indulgentiis ditatæ sunt. p. I. Doc. 290 pag. 433. Earum versiones in alias linguas approbantur. p. I. Doc. 295 pag. 445.
— Orationes propriæ pro Missa B. Clementis M. Hofbauer approbantur. p. I. Doc. 339 pag. 539.

Oratoria.

Benedictus XIII. Congregationi Doctrinæ christianæ hanc facultatem concessit: „Præterea in eorumdem Clericorum sæcularium domibus et Collegiis unum vel plura Oratoria privata, seu interiores Cappellas tam ad eorum quam domesticorum, convictorum, scholarium, aliarumque personarum, etiam ad congregationes et conferentias spirituales convenientium usum erigendi, inibique sacrosanctum Missæ sacrificium, etiam in festis solemnibus celebrandi, ac Pœnitentiæ et Eucharistiæ sacramenta eisdem Clericis domesticis, convictoribus, scholaribus, aliisque personis præfatis administrandi, excepto tamen quoad scholares, et ad congregationes et conferentias hujusmodi venientes communione Paschali.“ p. II. Doc. 11* pag. 37* § 4.
— Pro Grangiis (scil. Oratoriis privatis, quæ in ædibus ruralibus utilitatis vel recreationis causa acquisita sunt) autem et aliis domibus ruralibus, idem concessum fuit Cisterciensibus ab Alexandro VI. Constit. *Romanus Pontifex* die 6. Nov. 1498 ap. Rod. Bull. 14, „ubi non sunt Cappellæ seu Ecclesiæ“; et Carthusianis ab Urbano V. Constit. *Sinceræ Devotionis* die 25. Aprilis 1363 cum extensione, quod in Religiosorum præsentia celebrari posset per quoscumque alios Sacerdotes, et quod inibi quicumque Missam audientes satisfacere possent præcepto, etsi in dictis Grangiis unus tantum Religiosus laicus residere soleat; ut declaravit S. Congr. Concilii die 24. Sept. 1622 et die 30. Julii 1735.
— Pro erectione Oratorii in Grangiis Urbanus V. Constit. *Sinceræ Devotionis* die 25. Aprilis 1363 requisivit visitationem Episcopi, sed Clemens XII. Br. *Exponi nobis* die 19. Aug. 1737 § 2.—6. declaravit, in prædictis Grangiis totius Ordinis Carthusiani erigi et teneri posse oratoria, ex sola approbatione Visitatorum et Provincialium Ordinis. Et Benedictus XIII. die 9. Dec. 1729 concessit Præposito Generali Congregationis Piorum Operariorum: „Ut non solum in domiciliis vestris urbanis, sed in suburbanis etiam Congregationis ædibus oratoria ad rem divinam faciendam constituerent ad ægrotantium præsertim

solatium, cum quispiam ex sodalibus vestris morbo decumberet." (Comp. Privil. Piorum operariorum cap. 5 § 1 pag. 51.)

— Quoad asservationem SS. Eucharistiæ in nostris Oratoriis; vide *Eucharistia.*

— In Oratoriis nostris earum domorum, quæ Ecclesiam annexam non habent, Nostri et Consodales, qui senectute vel infirmitate præpediti ad Ecclesiam accedere nequeunt, omnes Indulgentias lucrari possunt. p. I. Doc. 314 pag. 503. Vide p. II. Doc. 16* pag. 61.*

— Quoad celebrandam Missam in Oratoriis; vide *Missa.*

— In Oratoriis nostris SS. Sacramentum tantum asservari potest, si saltem bis infra hebdomadam missa celebratur. p. I. Doc. 398 pag. 629.

Ordines religiosi.

Ad Tertium Ordinem sancti Francisci olim adscripti sumus, p. I. Doc. 204 pag. 293; sed decisione S. C. Indulg. d. d. 16. Julii 1887 (p. I. Doc. 337 pag. 537) membra alicujus religiosi Instituti vel Congregationis, aut a Summo Pontifice aut ab Episcopo approbatæ, in qua vota emittuntur sive perpetua sive ad tempus, adscribi nequeunt, nec pergant ad eumdem Tertium Ordinem pertinere, ejusque gratiis et privilegiis gaudere, etiamsi jam ante præfatum decretum huic Ordini adscripti reperirentur. S. C. Indulg. d. d. 31. Jan. 1893 ad IV.

— Habemus tamen communicationem cum tertio Ordine S. Francisci Regulari. p. I. Doc. 199 pag. 288. Vide *Aggregatio.*

Ordines sacri.

Clerici nostri professi ad sacros Ordines promoveri possunt cum solis litteris dimissorialibus Generalis vel Provincialis ab Episcopo Diœcesano vel ab alio quocumque catholico Antistite. p. I. Doc. 31 pag. 33 et 34; p. II. Doc. 23* pag. 86*; p. II. Doc. 28* pag. 100*.

— Iidem ordinari possunt ad titulum Mensæ communis. p. I. Doc. 32 pag. 35; sed hæc facultas postea revocata est. p. I. Doc. 38 pag. 44 et p. I. Doc. 39 pag. 48. Leo XII. autem hanc facultatem de novo concessit in perpetuum. p. I. Doc. 106 pag. 141.

— Iidem ordinari possunt non solum ad titulum Mensæ communis, sed etiam ad titulum Patrimonii, p. I. Doc. 100 pag. 133. Vide p. I. Doc. 102 pag. 134 et p. I. Doc. 103 pag. 136.

— Iidem Clerici professi Congregationis Transalpinæ cum litteris dimissorialibus Vicarii Generalis a prima tonsura usque ad

presbyteratum ordinari possunt a quocumque Episcopo catholico ritus latini. p. I. Doc. 53 pag. 65.

— Diaconi promovendi ad Presbyteratum dispensari possunt ab Episcopo loci super defectu unius anni. p. I. Doc. 223 pag. 316.

— Clerici professi Societatis Jesu Ordines tam minores quam majores accipere possunt etiam extra tempora a jure statuta, ac interstitiis nequaquam servatis tribus Dominicis vel aliis festis diebus, etiam continuis, a quocumque Episcopo catholico, adepto tamen consensu Ordinarii illius loci Præsulis, in quo id fiet. p. II. Doc. 24* pag. 91* § 2. Vide p. II. Doc. 5* pag. 16*; p. II. Doc. 18* pag. 71* et p. II. Doc. 28* pag. 100*.

— Privilegium autem Ordines extra tempora, et sine interstitiis accipiendi non includit facultatem, ut [illegible]es etiam diebus duplicibus minoribus vel majoribus aut [illegible]duplicibus accipi possint; nam nullibi exsistit hujusmodi i[illegible]ltum, et in casu servari debet decisio Sacr. Rituum Congregatio: Ordines minores, eo magis majores conferri possunt vel diebus Dominicis vel festivis de præcepto, vel in festis duplicibus, quæ erant de præcepto, v. gr. in festis Ss. Apostolorum. Decr. auth. n. 2705. Conf. n. 2681 ad 1 et n. 2852.

— Ad Ordines majores Alumni nostri promoveri nequeunt, nisi prius vota perpetua emiserint. p. I. Doc. 364 pag. 576 II.

— Clerici nostri ab Ordinariis locorum admitti non possunt, nisi, præter alia a jure statuta, testimoniales litteras exhibeant, quod saltem per annum sacræ theologiæ operam dederint, si agatur de Subdiaconatu, ad minus per biennium, si de Diaconatu, et quoad Presbyteratum, saltem per triennium, præmisso tamen regulari aliorum studiorum curriculo. p. I. Doc. 364 pag. 578 VI.

— Quoad filios ex Hæreticis oriundos, servari debet decisio S. Officii d. d. 25. Julii 1866 in Posen: „filios hæreticorum, qui in hæresi persistunt et mortui sunt, esse irregulares, etiam in Germania, aliisque in locis, ubi impune grassantur hæreses.“ Conf. responsum ejusdem S. Officii d. d. 11. Julii 1884 ad Episcopum Harlemen., qui volebat benigniorem consuetudinem abolere. — Vide *Dispensatio*.

NB. Superior Generalis et Provinciales ex hoc defectu in foro conscientiæ dispensare possunt, sed cum ex eodem facile scandalum fidelium timendum sit, facultatem a S. Congr. Episcoporum et Regularium requiri melius est.

P.

Papalis Benedictio.

Vide *Benedictio Papalis*.

Paramenta.

Vide *Benedictio.*

Parochus.

Ex recentiori canonica disciplina interdictum est Regularibus parochiarum curam adsumere sine dispensatione apostolica, uti Leo XIII. declaravit. p. I. Doc. 307 pag. 484 § *Peracta missionis.* Privilegium Præmonstratensibus a Benedicto XIV. Constit. *Oneroso* die 1. Sept. 1750 datum, est *speciale* nec aliis communicabile. Vide *Exemptio a jure Parochorum.*

S. Paschalis Baylon Conf.

Vide *Festa Sanctorum.*

Passio Domini.

Circa Passionis Domini meditationem requisitam, exercitio Stationum Viæ Crucis adnexam, ad lucrandas Indulgentias varia dubia a S. Congr. Indulgentiarum solvuntur. p. I. Doc. 238 pag. 341.

Passionis Officia.

Vide *Festa Domini.*

Patres.

Patres Congregationis nostræ in Provincia Neapolitana et Sicula extra claustra degentes infra annum in domos a Superioribus designandas sub pœna suspensionis a divinis se recipere debent. p. I. Doc. 321 pag. 511; dispensantur tantum ad annum. p. I. Doc. 326 pag. 519.

S. Paulus a Cruce Conf.

Vide *Festa Sanctorum.*

S. Philippus Nerius Conf.

Vide *Festa Sanctorum.*

S. Philomena Virgo Mart.

Vide *Festa Sanctorum,*

Percussores Clericorum.

Vide *Absolutio.*

Pœnitentiæ Sacramentum.

Vide *Confessarius. Confessio.*

Prædicatores.

Vide *Commutatio. Episcopus.*

Præfatio.

In Præfatione Missæ votivæ Immaculatæ Conceptionis B. M. V. addi potest: *Et te in Conceptione immaculata.* p. I. Doc. 60 pag. 76 et p. I. Doc. 165 pag. 246.

Privilegia.

Approbatio et confirmatio Privilegiorum nostræ Congregationis. Vide *Communicatio Privilegiorum.*

— Compendium Privilegiorum a. 1839 et 1840 editum, a P. Mautone, Procuratore generali, probatur. p. I. Doc. 130 pag. 184.

— Decisio S. Congregationis Episcoporum et Regularium circa nostra Privilegia. p. I. Doc. 228 pag. 3[illegible]

— Societati Jesu diversa privilegia con[illegible]r. p. II. Doc. 2* pag. 7*; confirmantur p. II. Doc. 4* p[illegible].

— A Leone XIII. Societati Jesu omnia pri[illegible]gia denuo confirmantur. p. II. Doc. 33* pag. 107*. Vide *[illegible]emptio. Facultates.*

— Privilegiis originalibus, exhibitis in favorem Ecclesiarum, Domorum et Collegiorum seu personarum Congregationis nostræ eadem fides et vis tam in judicio quam extra habenda est, ac si pro, et in favorem Congregationis a Sede Apostolica emanassent, et eidem immediate concessæ forent. Et hoc intelligitur tam de iis quæ in forma Brevis, quam de iis quæ per supplicationes expedita sunt, in quibus sola signatura sufficit. Idem valet de transumptis, quibus Prælati alicujus aut publici Notarii manu signatis, aut etiam Generalis Ordinis sigillo firmatis, eadem vis et fides adhibenda est, ac si plumbi signum haberent. Julius II. Br. *Nihil est* diei 24. Sept. 1508 pro Augustinianis ap. Rod. Bull. 22.

Prodigiorum B. M. V.

Vide *Festa B. M. V.*

Provincialis.

Provinciales ad Triennium a Rmo Superiore Generali elegi possunt. p. I. Doc. 78 pag. 95. Vide *Libri prohibiti. Missa.*

Psalmus.

Pro recitando Psalmo 50 *Miserere* cum Oratione: *Deus, qui culpa offenderis* Indulgentia trium annorum conceditur. p. I. Doc. 203 pag. 292.

— In certum Psalmorum numerum Superiores, per se ipsos subditis assignandum, non minus septem aut sex, cum divisione, ac Orationem Dominicam septies et Symbolum Apostolicum bis, totum officium canonicum commutare possunt in favore eorum subditorum, qui in pietatis operibus, aut studio litterarum sa-

crarum occuparentur, seu infirmitate aut infirmorum curatione et ministerio pro tempore præpedirentur. Clemens VII. Br. *Dudum pro parte* die 7. Martii 1533 § *Nos vestris* pro Theatinis.

Pueri.

Prima Puerorum Communio ministerium parochiale non est. Resp. Emi Card. Præf. S. Congr. de Propag. Fide diei 15. Oct. 1888 in causa Novi Mexici S. J.

Puritas B. M. V.

Vide *Festa B. M. V.*

R.

S. Raphaël.

Vide *Festa Sanc*

Reconciliatio.

Vide *Ecclesia.*

SSmus Redemptor.

In ejus Festo omnes fideles Ecclesiam nostram visitantes Indulgentiam plenariam lucrari possunt. p. I. Doc. 389 pag. 613; etiam illi qui sodalitio Oblatorum adscripti sunt. p. I. Doc. 208 pag. 298.

Vide *Festa Domini.*

Regina Apostolorum.

Vide *Festa B. M. V.*

Religiosus.

Ex Folio Pœnitentiariæ n. VIII. nostri Patres facultatem habent, absolvendi Religiosos cujuscumque Ordinis, dummodo apud eosdem legitimam habuerint licentiam peragendi confessionem sacramentalem, necnon moniales, dummodo tamen pro ipsis fuerint ab Ordinario approbati vel deputati, non solum a præmissis sed etiam a casibus et censuris in sua religione reservatis. p. I. Doc. 346 pag. 551. VIII.

— Religiosi, qui jam vota in proprio Instituto nuncuparunt, nequeunt adscribi in Tertium Ordinem S. Francisci. p. I. Doc. 337 pag. 537.

Vide *Clausura. Dona.*

Reliquiarum festum.

Vide *Festa Sanctorum.*

S. Remigius.

Vide *Festa Sanctorum.*

Rosarium.

Rosaria benedicendi facultas cum applicatione Indulgentiarum ad numerum per Superiores determinatum tam tempore Missio-

num et Exercitiorum quam extra eadem in perpetuum concessa est. p. I. Doc. 31 pag. 31 et p. I. Doc. 42 pag. 52.
— Eisdem applicare possunt Indulgentias in articulo mortis et S. Birgittæ. p. II. Doc. 15* pag. 59*.
— Rosaria benedicendi cum applicatione Indulgentiarum et inscribendi fideles in Confraternitatem SS. Rosarii conceditur Patribus Austriacis. p. I. Doc. 98 pag. 131.
— Rosaria benedicendi cum applicatione Indulgentiarum S. Dominici, et inscribendi fideles in Confraternitatem SS. Rosarii et Militiæ Angelicæ Superioribus localibus pro tempore exsistentibus a Magistro Generali Ordinis Prædicatoribus conceditur. p. I. Doc. 200 pag. 289. Vide p. I. Doc. 26 pag. 28.
— Eadem facultas denuo conceditur, u[illegible] facultate inscribendi etiam in Confraternitatem SSmi Nom[illegible] p. I. Doc. 210 pag. 302. — Rms P. Generalis, Provi[illegible] et Superiores locales alios subditos Sacerdotes delegare [illegible]sunt, dummodo in qualibet domo unus tantum subdelegatus [illegible]beatur. p. I. Doc. 330 pag. 524.
— In Rosarii Sodalitatem fideles adscribendi, Coronas Rosas et Candelas benedicendi habent omnes Nostri ad audiendas confessiones approbati, omni tempore, ubique terrarum, (locis dumtaxat exemptis, ubi sunt domus Prædicatorum) sive intra sive extra domus Congregationis SS. Redemptoris reperiantur. p. I. Doc. 378 pag. 598. Vide *Benedictio.*
— Rosarii Ss. Confraternitatis Indulgentiæ. p. II. Doc. 35* pag. 110*

S.

SSmum Sacramentum.

In Cappella Novitiatus, si idem in propria domo exsistit, asservari potest SS. Sacramentum. p. I. Doc. 58 pag. 75; si tamen alia Cappella pro Communitate in eadem adest, pro illa Novitiatus asservatio SS. Sacramenti ob circumstantias particulares ad septennium tantum concessa est. p. I. Doc. 90 pag. 121.
— SS. Sacramentum in nostris Oratoriis tantum asservari potest, si saltem bis in hebdomada Missa celebratur. p. I. Doc. 398 pag. 629. Vide *Eucharistia. Expositio SS. Sacramenti.*

Sanatio.

Omnes receptiones ad sodalitatem cujuscumque Scapularis factæ et invalidæ ex aliquo defectu, sanantur. p. II. Doc. 32* pag. 106*.
— Omnes Stationes Viæ Crucis invalide erectæ generaliter sanantur. p. II. Doc. 34* pag. 109*.
— Item generaliter sanantur omnes receptiones in Confraternitatem B. M. V. de Monte Carmelo Decreto S. Congr. Indulg. de die 3. Julii 1901.

— Sanantur omnes benedictiones Scapularis Immaculatæ Conceptionis a Nostris indebite peractæ. p. I. Doc. 386 pag. 610.
— Sanantur Stationes Viæ Crucis a Nostris invalide erectæ ob facultatem tardius renovatam. p. I. Doc. 395 pag. 622.
— Sanatio conceditur quoad benedicendas Cruces cum applicatione Indulgentiarum Viæ Crucis. p. I. Doc. 388 pag. 612.

Sancti.

Vide *Festa Sanctorum.*

Sanguis Pret. D. N. J. C.

Vide *Festa Domini.*

[illegible]pulare (in genere).

Scapularia non [illegible]di nec tradendi singulis fidelibus, nec nomina propria [illegible]ibendi in Albo illius Ordinis, ad quem Scapulare pertinet, [illegible]ultas conceditur in Missionibus. p. I. Doc. 52 pag. 64.
— Hæc facultas extenditur etiam ad Scapulare Passionis Domini p. I. Doc. 333 pag. 530.
— Scapularium benedictio etiam in illis locis impertiri potest, in quibus Conventus prædictarum Religionum exsistunt. p. I Doc. 112 pag. 161.
— Circa Scapularia, Sodalitates et Indulgentias varia Dubia a S. Congregatione Indulgentiarum solvuntur. p. I. Doc. 129 pag. 182.
— Facultatem benedicendi quatuor Scapularia pro nostra Congregatione P. Mautone testatur. p. I. Doc. 133 pag. 186.
— Facultas benedicendi quatuor Scapularia sub unica formula conceditur. p. I. Doc. 190 pag. 275.
— Hæc facultas extenditur etiam ad Patres utriusque Siciliæ. p. I. Doc. 266 pag. 390.
— Eadem extenditur etiam ad quinque Scapularia. p. I. Doc. 331 pag. 525.
— Quoad Scapularia diversa Dubia solvuntur. p. I. Doc. 249 pag. 362; p. I. Doc. 251 pag. 365 et p. I. Doc. 392 pag. 617.
— Omnes receptiones ad sodalitatem cujuscumque Scapularis ex aliquo defectu invalidæ sanantur. p. II. Doc. 32* pag. 106*.

Scapulare SS. Trinitatis.

Facultas hoc Scapulare benedicendi concessa est. p. I. Doc. 25 pag. 28.
— Ab obligatione novæ benedictionis Scapularis SS. Trinitatis, in casu perditionis, Patres Transalpini in perpetuum dispensati sunt. p. I. Doc. 163 pag. 243.

— Hæc facultas extenditur ad regiones citra maria et citra montes. p. I. Doc. 283 pag. 422; denique generatim pro omnibus Sacerdotibus facultatem habentibus. p. I. Doc. 381 pag. 602.
— Facultas benedicendi hoc Scapulare et SS. Trisagium Patribus nostris conceditur in perpetuum. p. I. Doc. 383 pag. 605.

Scapulare B. M. V. de Monte Carmelo.

Benedicendi facultas Scapulare B. M. V. de Monte Carmelo nostræ Congregationi in perpetuum concessa est in locis, ubi non sunt Patres Carmelitani. p. I. Doc. 15 pag. 19.
— Eadem facultas conceditur Rectori pro tempore Collegii Lanzendorfii vel alterius Collegii Austriaci. p. I. Doc. 97 pag. 129.
— Circa impositionem et benedictione[illegible] Scapularis plura Dubia pro nostra Congregatione dece[illegible]. p. I. Doc. 151 pag. 216.
— Quoad privilegium Sabbatinum diversa [illegible]bia solvuntur. p. I. Doc. 334 pag. 531.
— Per Rescriptum diei 19. Jan. 1851 Præpositus Generalis Societatis Jesu accepit facultatem Sacerdotes designandi, qui possunt commutare obligationes Scapularis B. M. V. de Monte Carmelo, sive pro jejuniis, sive pro recitatione Officii, sive pro abstinentiis præscriptis ad Indulgentiam lucrandam, quæ dicitur Sabbatina, et deficiant Confessarii, qui privilegio gaudeant has obligationes commutandi . . . in locis, ubi Conventus Carmelitarum non habeantur. (Comp. Privil. Soc. Jesu n. 489.)
— Scapulare B. M. V. de Monte Carmelo a simultanea plurium Scapularium benedictione et traditione excipitur. p. I. Doc. 334 pag. 531.
— Generaliter sanantur omnes receptiones in Confraternitatem B. M. V. de Monte Carmelo, Decreto S. Congr. Indulg. diei 3. Julii 1901.

Scapulare Immaculatæ Conceptionis B. M. V.

Scapulare cærulei coloris B. M. V. sine labe conceptæ benedicendi facultas ad decennium conceditur. p. I. Doc. 35 pag. 38; prorogatur ad vicennium. p. I. Doc. 43 pag. 56.
— A Consultoribus Theatinis hæc facultas Patribus nostris in Italia degentibus in perpetuum conceditur. p. I. Doc. 76 pag. 93; sed hæc Consultorum decisio a P. Generali Theatinorum revocata est, qui tantum ad vicennium benedictionem præfati Scapularis concessit. p. I. Doc. 82 pag. 97 et p. I. Doc. 83 pag. 98.
— A Summo Pontifice Leone XIII. benedictio hujus Scapularis Nostris in perpetuum conceditur. p. I. Doc. 385 pag. 608.

— Sanantur omnes benedictiones hujus Scapularis hucusque indebite a Nostris peractæ. p. I. Doc. 386 pag. 610.

Scapulare VII Dolorum B. M. V.

Benedictio hujus Scapularis ad triennium conceditur. p. I. Doc. 65 pag. 81; prorogatur ad sexennium. p. I. Doc. 74 pag. 91.

— Occasione Missionum benedictio hujus Scapularis Rescripto Pontificio in perpetuum conceditur, sed absque Indulgentia in articulo mortis. p. I. Doc. 75 pag. 92.

— Benedictio hujus Scapularis Patribus Transalpinis conceditur, sed tantum Vicario Generali munere suo fungente. p. I. Doc. 152 pag. 219.

— Extenditur ad [illegible] Congregationem, sed iterum tantum Rm̃o P. Gen. [illegible] Mauron vivente. p. I. Doc. 192 pag. 280.

— Hæc benedic[illegible] conceditur ad decennium. p. I. Doc. 384 pag. 607.

Scapulare B. M. V. de Mercede.

Benedictio hujus Scapularis conceditur Rm̃o Generali pro tempore exsistente et Patribus ab eodem designandis. p. I. Doc. 209 pag. 301.

Schola.

Scholas, congregationes et academias aperiendi, juventutem in litterarum studiis ac disciplinis, præsertim S. Thomæ Aquinatis doctrinam instruendi facultas Congregationi Doctrinæ christianæ conceditur. p. II. Doc. 11* pag. 37*.

Sepultura.

Patribus Passionistis concessum est „defunctorum tam de Congregatione et familia, quam aliorum christifidelium, qui sibi in eorum Ecclesiis sepulturam elegerint, servato in omnibus Parochorum jure, corpora sepelire“. p. II. Doc. 18* pag. 69* § 4.

— Congregatio Doctrinæ christianæ exempta est quoad sepulturam ecclesiasticam et jura quæcumque sepulturæ ab ipsis Parochis prætensa. p. II. Doc. 8* pag. 26*; et in ejus Ecclesiis defunctorum cadavera sepelire et funera celebrare, sine tamen jurium parochialium præjudicio, libere et licite potest. p. II. Doc. 11* pag. 37*. Vide *Exsequiæ*.

S. Silvester Abbas.

Vide *Festa Sanctorum*.

Sodalitas.

Sodalitio Oblatorum omnes Sacerdotes tam regulares quam sæculares, et fideles utriusque sexus adscribi possunt quoad lucrandas Indulgentias aliasque gratias spirituales Nostris con-

cessas, non vero quoad facultates. p. I. Doc. 55 pag. 67 et p. I. Doc. 208 pag. 298. Vide *Confraternitas.*

Stationes Viæ Crucis.

In erigendis Stationibus Viæ Crucis tam Sacerdotis erigentis deputatio ac Superioris localis consensus, quam respectivi Ordinarii vel Antistitis, et Parochi, necnon Superiorum Ecclesiæ, monasterii, hospitalis et loci pii, ubi ejusmodi erectio fieri contigerit, *in scriptis,* et non aliter expediri debent sub pœna nullitatis. p. I. Doc. 2 pag. 4. Vide p. I. Doc. 132 pag. 186.

— Stationes Viæ Crucis erigendi facultas extra Italiam et extra loca, in quibus Conventus Franciscanorum non exsistunt, aut recursus ad S. Sedem nullus vel no[illegible] summa difficultate et periculo fieri potest, Pa[illegible] de licentia Vicarii Generalis tam in Ecclesiis suis [illegible] aliis quibuscumque, etiam in privatis familiarum Orat[illegible] et cubiculis concessa est absque determinato tempore, cum applicatione consuetæ Indulgentiæ. p. I. Doc. 54 pag. 66.

— Facultas erigendi Stationes Viæ Crucis ad decennium conceditur. p. I. Doc. 95 pag. 128; prorogatio cum restrictione p. I. Doc. 115 pag. 163; sine restrictione p. I. Doc. 117 pag. 165; cum restrictione quoad quinquaginta Ecclesias p. I. Doc. 131 pag. 185; ad decennium p. I. Doc. 150 pag. 214; p. I. Doc. 186 pag. 271; facultas datur ad 300 Vias Crucis p. I. Doc. 216 pag. 308; ad 200 p. I. Doc. 226 pag. 319; ad sexcentos p. I. Doc. 240 pag. 349; pro sexcentis casibus ad decennium p. I. Doc. 269 pag. 394; ad aliud decennium absque ullo determinato numero p. I. Doc. 288 pag. 430; et sic deinceps: p. I. Doc. 338 pag. 538; p. I. Doc. 343 pag. 545; p. I. Doc. 390 pag. 614.

— Facultas erigendi Stationes Viæ Crucis Patribus Transalpinis conceditur ad decennium et ad sexcentas Vias Crucis in locis, ubi non exsistunt Franciscani. p. I. Doc. 153 pag. 220; prorogatur pro aliis sexcentis casibus. p. I. Doc. 173 pag. 253.

— Circa Stationes Viæ Crucis varia Dubia a S. Congregatione Indulgentiarum solvuntur. p. I. Doc. 296 pag. 456; p. I. Doc. 303 pag. 463; p. I. Doc. 351 pag. 558; p. I. Doc. 363 pag. 572.

— Superiores Provinciales et locales subditos delegare possunt, etiam pro Oratoriis privatis ad decennium. p. I. Doc. 393 pag. 618.

— Pro Stationibus Viæ Crucis invalide erectis ob facultatem tardius renovatam sanatio conceditur. p. I. Doc. 395 pag. 622.

Stipendia.

Vide *Missa.*

Stola.

Nostri in publica Ecclesia confessiones audientes, superpelliceum deferre non tenentur, sed satis est, ut stolam tantum deferant. S. C. Episc. et Regul. die 25. Aprilis 1586. Vide *Confessio.*

Superior generalis.

Vide *Generalis Superior.*

Suspensio.

Quando Episcopus potest suspendere Religiosos ad audiendas confessiones approbatos. Vide *Episcopus.*

Religiosi ejecti sunt suspensi. Vide *Dimissio.*

Synodus.

„Cum contigerit Concilia generalia, provincialia, seu synodalia, etiam apostolica aut quavis auctoritate firmata, seu quasvis Congregationes ecclesiasticarum vel laicarum personarum, cujusvis dignitatis aut status exsistant, Prælati (nostræ Congregationis) seu ejus subjecti, ad ea ire, sive mittere ... *nullatenus compelli possunt*, etiam per litteras apostolicas non facientes specialem mentionem de hujusmodi indulto.“ Eugenius IV. Constit. *Etsi ex debito* die 25. April. 1434 § 2. pro Congr. S. Justinæ alias Cassinensis Ord. S. Benedicti ap. Rod. Bull. 7. — Leo X. Constit. *Etsi a summo* die 4. Julii 1513 § 26. pro Camaldulensibus.

— Quando vero Nostri funguntur munere Rectorum ecclesiarum parochialium vel quasi parochialium, hi ad Diœcesanas Synodos accedere debent, juxta Concil. Trid. sess. 24 cap. 2 de reform.

— Leo XIII. Constit. *Romanos Pontifices* declarat „standum esse decretis Synodi Tridentinæ.“ p. I. Doc. 307 pag. 481 § *De officio.* — Quando autem Superiores invitantur ad Concilia, nihil obstare videtur, quin accedant.

T.

S. Teresia.

Vide *Festa Sanctorum.*

Titulus Ecclesiæ.

In ejus die festo Indulgentiam plenariam lucrari possunt omnes fideles Ecclesiam nostram visitantes. p. I. Doc. 389 pag. 613.

Transitus ad Ordines Religiosos.

Nullus professus Congregationis nostræ ad alium Ordinem, præterquam Carthusiensium, nisi de expressa licentia Rm̃i P. Ge-

neralis aut Sedis Apostolicæ transire potest. Paulus III. Constit. *Licet debitum* die 18. Oct. 1549 et Leo XII. Br. *Plura inter* pro Societate Jesu. p. II. Doc. 24* pag. 91*. Idem cavetur, ne quis faciat sine expressa licentia sui Superioris sub pœna excommunicationis ipso facto incurrendæ, Romano Pontifici vel Rmo P. Generali reservatæ, tam in Religiosos, qui præfatum professum recipiunt, quam in ipsum receptum, discedentem etiam prætextu cujusvis indulti concessi aut concedendi, etiam quæsito colore ob frugem melioris vitæ aut strictioris observantiæ, quodque secus facta non teneat. Pius V. Constit. *Æquum reputamus* d. d. 17. Jan. 1565 pro Jesuitis. In hac Constitutione statuitur, quod transeuntes ad Carthusienses, intra tres menses, ad aliam vero [illegible] intra tempus eis a Superiore suo præfigendum [illegible] *actualiter* ingredi, et si in illis permanere noluerit [illegible] possint, absque ulla mora ad Congregationem [illegible] tur, sub præfata excommunicationis pœna; quam [illegible] ipsi [illegible] illos recipientes, vel eis auxilium, consilium vel favorem præstantes etiam incurrant.

— Nullus Congregatus *extra Europam* jam professus potest transire ad ullum alium Ordinem, neque ad Carthusianum, sine speciali licentia, et quidem in scriptis, Rmi P. Generalis; sub excommunicatione aliisque pœnis reservatis Summo Pontifici et P. Generali. Gregorius XIII. Constit. *Decet Romanum Pontificem* diei 1. Nov. 1579 et Clemens XI. Br. *Sacri Apostolatus* diei 1. Dec. 1719 pro Jesuitis.

— Neque *intra Europam,* sine prædicta licentia et sub eisdem pœnis, licet ullo professo nostræ Congregationis transire ad Carthusianos, ex privilegio Carmelitis Discalceatis a Paulo V. concesso in litteris apostolicis diei 3. Aprilis 1610, quæ insertæ et confirmatæ reperiuntur in Constit. *Alias nos* diei 16. Martii 1616, et Discalceatis SS. Trinitatis Redemptionis Captivorum ab Urbano VIII. Br. *Commissi* die 9. Aug. 1624 § 2., et altero Brevi *Alias a nobis* diei 4. Aprilis 1637 § 4.

— Si professus a Rmo P. Generali licentiam acceperit ad alium Ordinem transeundi, et illa Religio parata fuerit, eumdem recipere, tenetur recta via se ad eam transferre, juxta decreta Urbani VIII. die 21. Sept. 1624, confirmata ab Innocentio XII. die 24. Julii 1694.

— Si professus post acceptam legitimam licentiam ad alium Ordinem transeundi, ex eodem post professionem emissam recesserit, et ad sæculum redierit vel ad alium laxiorem transierit, contra ipsum, ut contra alios apostatas, procedere potest Rmus P. Generalis. Ex privilegio Minimis concesso ab Julio II. Constit. *Virtute conspicuos* diei 1. Aug. 1506 ap. Rod. Bull. 26 § 17.

— Professus autem nostræ Congregationis, semel ad Carthusianum Ordinem translatus, ibique professionem emissus, absque licentia, et in forma specifica, Sedis Apostolicæ exire nequit. Ex privilegio Societati Jesu concesso a Clemente X. Br. *Cum dudum* diei 16. Sept. 1675.

Translatio almæ domus Lauretanæ.

Vide *Festa B. M. V.*

U.

S. Ubaldus Ep. Conf.

Vide *Festa Sanctorum.*

Unctio extrema.

Vide *Extrema* [illegible]

[illegible] Cordis B. M. V.

Vide *Indulgentia* [illegible]

V.

Vasa sacra.

Facultas contractandi absque ullo conscientiæ scrupulo tribuitur simplicibus Clericis Congregationis Doctrinæ christianæ, quos sacrariis Ecclesiarum, Oratoriorum seu Cappellaniorum dictæ Congregationis præfici contigerit. p. II. Doc. 11* pag. 38*.

Vide *Laici.*

— Vasorum benedictio; vide *Benedictio.*

S. Veronica de Julianis Virgo.

Vide *Festa Sanctorum.*

Vestes sacerdotales.

Eorum benedictio; vide *Benedictio.*

Via Crucis.

Vide *Stationes Viæ Crucis.*

Viaticum.

S. Pius V. Constit. *Ad immarcescibilem* diei 7. Febr. 1567 § 17. concessit Patribus Theatinis, ut sacramentum Eucharistiæ etiam pro Viatico constitutis in articulo mortis ministrare possint Clericis et Fratribus Congregationis, item mercenariis, famulis, operariis et servis nostræ Congregationis, ac quibusvis hospitibus, etiam sæcularibus et extraneis, quos in locis vel in habitationibus Congregationis nostræ tunc reperiri contigerit, . . aliorum Curatorum licentia minime requisita nec obtenta. —

Sed quoad hospites, cum in factis particularibus plures decisiones S. Congregationis in contrarium sint, et fere ubique contraria consuetudo, hoc privilegium vix adhibendum est, nisi in casu veræ necessitatis. Sed etiam in casu necessitatis exquiratur, si tempus permittat, Superioris licentia, et concilium ad inquirendum, an ea ita urgeat, ut a Nostris ministrari possit, sine periculo incurrendi excommunicationem Summo Pontifici simpliciter reservatam per Constit. *Apostolicæ Sedis*, de Censuris.

Visitatio.

— Tempore Visitationis canonicæ domus Nostri Indulgentiam plenariam, peracto aliquo pio opere a Visitatore præscripto, lucrari possunt. Gregorius XVI Rescr. [illegible] April. 18[illegible]2 pro Jesuitis. (Comp. Privil. n. 5[illegible].)
— Visitatio Ecclesiæ; vide *Ecclesiis nostris Indulgentiæ concessæ. Indulgentiæ variæ.*
Vide *Exemptio.*

Visitatio B. M. V.

Vide *Festa B. M. V.*

Vota.

A Voto castitatis perpetuæ, quamvis simplicis, dispensari nequit, vi Bullæ Cruciatæ. p. I. Doc. 50 pag. 63.
— Vota quæcumque simplicia castitatis — visitationis liminum BB. Petri et Pauli de Urbe, S. Jacobi in Compostella, Sepulchri Dominici, ingressus religionis votis dumtaxat exceptis — in alia pœnitentiæ vel pietatis opera commutare possunt Patres Congregationis Doctrinæ christianæ, sed tantum in actu Missionum. p. II. Doc. 11* pag. 39*.
— Similem facultatem acceperunt Patres Oratoriani, sed aliquo modo discrepanti, etiam extra Missiones. p. II. Doc. 10* pag. 34*.
— Ex Folio S. Pœnitentiariæ n. IX. Nostri facultatem habent, „commutandi consideratis causis, omnia vota simplicia et *privatim emissa* in alia pœnitentiæ seu pietatis opera: exceptis quinque votis Sedi Apostolicæ reservatis, scil. castitatis et religionis ac trium peregrinationum, nempe ad sacra SS. Apostolorum limina, ad S. Jacobum in Compostellis et ad Jerusalem, necnon in votis pœnalibus ad sese arcendum a peccatis, et insuper voto non ludendi, ac votis, in quibus agitur de præjudicio vel jure tertii.“ p. I. Doc. 346 pag. 552 IX.

Errata.

Emendanda.	Correcta.
pag. 63 Doc. 50 lin. 1 de die 21. Julii	de die 21. Julii *1801.*
pag. 95 Doc. [illegible] lin. 2 eligendi Rm̃o [illegible] Majori ad Triennium.	*eligendi ad Triennium,* Rm̃o Rectori Majori concessum.
pag. [illegible] in nota [illegible] 8 [illegible] infr. sacrificium Missæ *adde* [illegible]	*alioque pietatis et regularis Instituti sui officia peraguntur,*
pag. 177 Doc. 126 lin. 2 inter Octiduum S. Alphonsi.	inter Octiduum *festi* S. Alphonsi.
pag. 260 Doc. 176 lin. 4 ab infr. Napolitani.	*Neapolitani.*
pag. 301 Doc. 209 lin. 3 durante Rm̃i P. Generalis vita.	Rm̃o P. Generali *pro tempore.*
pag. 478 lin. 15 Urbani VII.	Urbani *VIII.*
pag. 1*—125* partis II. in principio uniuscujusque paginæ loco Tituli currentis *Documenta privilegiata* lege	*Documenta ad Communicationem pertinentia.*